ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 1 (285) | П'ЯТНИЦЯ, 8 січня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

У РЕКТОРАТІ

На черговому засіданні ректорату розглянуто стан підготовки до анкетування студентів. Його мета — вивчення думки студентів про якість викладання навчальних дисциплін. Це важливе соціологічне дослідження проводитиметься через два тижні після зимової екзаменаційної сесії з участю деканатів і спеціалізованої лабораторії.

Підбито підсумки соціалістичного змагання факультетів та інститутських служб по підготовці керівного складу і підрозділів цивільної оборони. Перше місце виборов енергофакультет. Переможцям змагання ректор ВПІ І. В. Кузьмін вручив почесні грамоти.

Обговорено готовність факультетів і кафедр до екзаменаційної сесії, роботу підготовчого відділення по прийому слухачів та ряд інших питань організації навчально-виховного процесу.

ПЕРШІ

Рішенням ради інституту встановлено спеціальну підвищену стипендію в розмірі 90 карбованців. Першими її удостоїлися студенти Володимир Скачко (енергофак), Валерій Бучек (МБФ), Василь Рой (ФАМ), Борис Розин (ФОТ), Валерій Полторак (РТФ), Олександр Головинько (ІБФ). Кожен з них відмінно навчається, бере активну участь в громадському житті інституту, студентській науково-технічній творчості.

В. ЯЩУК,
співробітниця учбової частини.

НА ПРИНЦИПАХ ВЗАЄМНОЇ ВИМОГЛИВОСТІ

23 грудня минулого року відбулися збори парторганізації інституту, які заслухали і обговорили звіт парткому про роботу по керівництву перебудовою. З доповіддю виступив секретар парткому О. Д. АЗАРОВ. В її обговоренні взяло участь 15 комуністів. Подаємо звіт про хід цих зборів.

КЕРУЮЧИСЬ рішеннями XXVII з'їзду КПРС, січневого та червневого (1987 р.) Пленумів ЦК КПРС, партійний комітет спрямовував зусилля комуністів, адміністрації, громадських організацій, всього колективу вузу на вдосконалення стилю і методів роботи, пошук нових підходів у розв'язанні головного завдання — підвищенні якості підготовки інженерних кадрів.

Вся робота парткому, цехових парторганізацій, відзначив О.Д. Азаров, була підпорядкована посиленню партійного впливу на соціально - економічний розвиток колективу, вжиття заходів по підвищенню авангардної ролі комуністів, утвердженню діловитості, непримиренності до недоліків.

Доповідач детально зупинився на головних напрямках діяльності парткому. Так, в центрі уваги постійно перебувають питання дотримування ленінських принципів добору, розстановки і виховання кадрів, виховання високої відповідальності, розуміння ними цілей перебудови. В результаті підвищується вимогливість за доручену справу. Дальшого розвитку набули гласність, колегіальність, критика і самокритика. Останнім часом зміцнено керівництво факультетів, цехових парторганізацій. Все більшого поширення набувають політичні методи керівництва колективом, що позитивно позначається на здійсненні практичних кроків по перебудові, як цього вимагають постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР по вищій школі.

Далі секретар парткому висвітлив питання розробки і реалізації заходів по підвищенню якості навчально - виховного процесу. Він зокрема відзначив, що в інституті набуває широкого застосування комп'ютерізація, у тісному взаємозв'язку з навчальним процесом перебуває наука. Вчені вузу виконали ряд розробок світового рівня, ведеться робота по переходу науково - дослідної частини на госпрозрахунок, йде підготовка науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації.

ЗНАЧНА частина доповіді була відведена питанням ідеологічної роботи, визначенню форм і методів студентського самоуправління, умовам праці і побуту працівників інституту.

Разом з тим, як відзначив О. Д. Азаров, глибоких, якісних змін, які б надали позитивним тенденціям стійкий характер, поки що не сталося. Робота по підвищенню якості професійної і марксистсько-ленінської підготовки майбутніх спеціалістів розгортається повільно. Спостерігається інертність частини керівних кадрів, партійних, профспілкових і комсомольських організації. в цій важливій справі. п

Наші вихованці, підкреслив доповідач, в більшості своїй не мають необхідних навичок в організації виробництва, слабо володіють економічними методами управління. Існує певний розрив між рівнем підготовки випускників і потребами виробничої практики.

В доповіді прямо було сказано про недоліки в організації науково - дослідних і дослідно - конструкторських робіт. При їх виконанні допускаються порушення державної дисципліни, немає серійного впровадження наявних розробок світового рівня. Низькими темпами йде підготовка докторів наук.

ЗДІЙСНЮВАНА парткомом перебудова ідеологічної роботи поки що не дає бажаних результатів. Окремі викладачі недостатньо впливають на формування наукового світогляду молоді, не аналізують нових проблем сучасності. На кафедрах суспільних наук не розробляються і не видаються конкретні рекомендації по вдосконаленню системи ідейно-виховної роботи. Ще слабка допомога спецкафедрам у забезпеченні ідейної спрямованості дисциплін.

В системі політичної освіти переважає формалізм і казенщина, не виявляється творчого підходу в проведенні єдиних політднів. Мають місце серйозні недоліки в лекційній пропаганді та в усній політичній агітації. Бажає бути набагато кращим виховання культури міжнаціональних відносин серед студентів.

Аналізуючи роботу комсомольських і профсоюзних організацій, доповідач відзначив недостатній розвиток студентського самоуправління, зростання правопорушень серед молоді. У розв'язанні соціальних питань бракує активності і послідовності з боку профспілкових комітетів і профбюро факультетів.

ЗАКЛЮЧНА частина звіту стосувалась самокритичної оцінки стилю роботи парткому. Він ще не добився, зокрема, достатньої гласності, демократичності в роботі з кадрами. При формуванні резерву не завжди враховує думку трудового колективу. В практичній діяльності партком часто розпилюється, рішення, які він приймає, не завжди працюють на кінцевий результат. Було наголошено, що перебудова не торкнулась діяльності більшості цехових парторганізацій і партгруп: збори в них проходять формально, на низькому рівні критика і самокритика. Вузьким місцем залишається контроль і перевірка виконання. З боку парткому послаблена вимогливість до секретарів партбюро, виборного активу.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЕКЗАМЕНИ: САМОВІДДАЧА, ОРГАНІЗОВАНІСТЬ

Для студентів четвертого і п'ятого курсів у ці перші дні нового року розпочалася зимова екзаменаційна сесія. Старшокурсники звітують про набуті ними знання з суспільних, спеціальних дисциплін в першому семестрі 1987 — 1988 навчального року.

Юнаки та дівчата проходять випробування на вміння користуватися знаннями у практичній діяльності. Іде чергова контрольна перевірка особистих якостей вихованців вузу, їх професійної і громадсько-політичної зрілості, готовності в недалекому майбутньому стати фахівцями вищої технічної кваліфікації.

Наш кореспондент 5 січня побував на екзаменах в групі ЗЕОМ-84 факультету обчислюваної техніки. Нижче його репортаж.

В групі їх шістнадцятеро. Роки спільного навчання зблизили, здружили «еомщиків». Знають, здається, про кожного все: нахили, уподобання, здібності, хто на що гаразд, на кого і як можна покластися.. Словом, група — вже сталий, спаяний, згуртований колектив. І не випадково на початку дев'ятої години сім студенток і староста групи Дайананд Дешпанде зібрались в кімнаті 0101, де складатимуть екзамен з курсу «Периферійні улаштування ЕОМ». Для формування чітко виражених предметно-професійних якостей студента, цей предмет важко переоцінити.

— Ну, що ж — розпочнемо, — підбадьоруючи своїх підопічних доброзичливою посмішкою, водночас розкладаючи екзаменаційні білети, сказав Олексій Васильович Грабчак — доцент, кандидат технічних наук. Ним прочитано повний курс лекцій з периферійних улаштувань, проведено семінари, лабораторні заняття, консультації. Тепер настав черед студентів показати глибину засвоєності знань.

Поруч з О. В. Грабчаком за столом сидить староста групи, який бере участь в екзаменуванні своїх товаришів. Це право надано йому положенням Мінвузу СРСР про участь студентів в управлінні навчально -виховним процесом, Дешпанде — посланець Індії. Родом він з всесвітньо відомого Бомбею. Відмінник. Чудовий товариш. Завжди готовий прийти на допомогу. Авторитетнішого від нього в групі немає. Тим то і обумовлено його лідерство.

За довгим столом схилилося семеро. Чисті аркуші поступово заповнюються тезами, визначеннями, розрахунками. Не минуло й десяти хвилин, як Алла Заремблюк, тендітна, рухлива, але у цей час зосереджена, зібрана, — вже відповідала на перше питання, даючи вичерпну класифікацію периферійних улаштувань цифрових обчислювальних машим, систем і мереж. А коли приступила до характеристики інтервейса єдиної системи ЕОМ, то для більш переконливого обгрунтування тут же креслила схеми, чітко формувала теоретичні положення. Наприкінці Алла точно визначила частоту рядкового розгортання дисплея з кількістю рядків 625 і частотою зміни кадрів 50 Гц.

Олексій Васильович ділиться мірчуваннями з проблем сумісності частот, на яких працюють сьогодні центри радіомовлення і телебачення. І виходило, що екзамен для А. Заремблюк не зводився до формальної звітності за семестрову роботу, він був подальшим кроком в збагаченості знань з предмету. Невимушений діалог студентки з викладачем став наочним підтвердженням цього «зворотнього» зв'язку.

А ось Руслані Крушевській випав білет за номером 24. Дівчина зі знанням справи розповіла про нормалізовані шрифти, накопичувачі магнітної стрічки, безпомилково розв'язала задачу по визначенню довжини важіля у друкуючому улаштуванні важільного типу.

До речі, задачі, введені у білети, є своєрідним індикатором вміння студента поєднувати теорію з практикою галузі, її науково - технічним прогресом. Такі навички показали і Валерія Коваленко, Бахадур Амоват, Людмила Царок, Ігор Зеленський, Дайананд Дешпанде та інші четвертокурсники.

Радують підсумки першого екзамену першого семестру. З 13 студентів, які брали участь у зважуванні, випробуванні широти своїх пізнань в ЕОМ, 8 отримали оцінку «відмінно». Нічого не скажеш: для початку дуже добре.

В цей день ще дев'ять груп факультету обчислювальної техніки складали екзамен. По різному вимальовувалася ситуація в кожній з них. Та головне — скрізь тон задавали відмінники, комсомольський актив, як це можна було переконатися на прикладі ЗЕОМ-84.

Для студентів 4-го курсу радіотехнічного факультету В. Гученка, В. Долуда і С. Шаповала наступила гаряча екзаменаційна пора. У ціні золота кожна година, яку слід використати з найбільшою ефективністю, щоб успішно скласти наступний екзамен.

Фото Р. Кутькова.

НА ПРИНЦИПАХ ВЗАЄМНОЇ ВИМОГЛИВОСТІ

На закінчення доповіді секретар парткому закликав комуністів інституту більш рішуче і енергійно вести перебудову, вдосконалювати стиль роботи, яка б грунтувалась на широкій демократизації громадського і внутріпартійного життя. Бути нестерпним до будь-яких проявів бюрократизму, застійних та інших негативних явищ, виявляти цілеспрямованість в досягненні докорінного перелому в перебудові вищої школи, готувати гідну зустріч XIX Всесоюзній партійній конференції.

ДУМКИ, ЗАУВАЖЕННЯ, ПРОПОЗИЦІЇ

ГРОЗНИЙ З. Я., завідуючий кабінетом методичної майстерності. На мою думку в доповіді не проаналізовано стан навчально-методичної роботи. А між тим, методика — це технологія навчання. І від її наукового рівня багато в чому залежить якість підготовки спеціалістів. В даний час кабінет потребує допомоги: назріла необхідність мати спеціаліста по обчислювальній техніці.

СОЛЕЙКО П. Т., ветеран партії, праці. Відмічу, що партком інституту став самокритичніше оцінювати свою діяльність, як і критичніше роботу цехових парторганізацій, що служить справі розпочатої перебудови навчально - виховного процесу, громадсько - політичного життя інституту. **Значно більшої уваги слід приділяти фундаментальній, теоретичній освіті, практичній підготовці студентів. Найближчим часом вирішити питання про створення навчально - виробничих майстерень, забезпечити студентів приміщеннями для самостійної позаурочної роботи.** І такі приміщення у нас є. Зараз вони зайняті різними кладовими, в них спокійно прижилися канцелярські служби.

ОСАДЧУК В. С., зав. кафедрою електронних приладів. На жаль, кафедри інститут досі не мають чіткої орієнтації, що конкретно треба зробити вже зараз по перебудові. А назрілих питань є чимало. **Лабораторіям потрібно сучасне устаткування, нові прилади, обчислювальна техніка. Треба значно збільшити години для самостійної роботи студентів під керівництвом викладачів.**

ДРУКОВАНИЙ М. Ф., декан інженерно - будівельного факультету. Перебудова, насамперед, передбачає поліпшення якісних показників роботи. Однак у порівнянні з минулими роками інститут допустив скорочення кількості випускників з червоними дипломами, зменшились показники по наукових розробках, госпдоговірній тематиці. А взяти ідеологічну роботу. Протягом цього семестру в єдині політдні перед студентами і викладачами факультету ніхто з керівників інституту, членів парткому, райкому партії не виступав. **Парткому і особисто т. Азарову О. Д. необхідно чітко визначити свою лінію в перебудові, виробити конкретні орієнтири її другого етапу.**

ШОЛОХОВ В. І., начальник обчислювального центру. Комп'ютеризація навчання студентів немислима без комп'ютерної освіченості професорсько - викладацького складу. Проте з 544 викладачів лише 50 можуть користуватися ЕОМ, з них лише десять — вести діалог, а з 400 наукових співробітників тільки 6 активно працюють в обчислювальному центрі. **І якщо ми на ділі прагнемо до суцільної комп'ютеризації, то ректорату і парткому необхідно найближчим часом вжити заходів до різкого підвищення знань і практичних вмінь в галузі електроніки, подолати комп'ютерну неписьменність наставників студентів. Штатні працівники ОЦ фізично не в змозі забезпечити увесь навчальний процес ЕОМ.**

ДЕМЕШКО В. Б., голова групи народного контролю. Окремі наші перевірки роботи факультетів, кафедр і служб перетворюються у формальність, так як адміністрація, партком, профкоми не вживають потрібних заходів до порушників законодавства, фінансової дисципліни, розтринькувачів і розкрадачів державної власності. Є факти затиску гласності діяльності народних контролерів, поскільки у їх матеріалах йшлося про керівників вузу. Звичайно, через подібне ставлення до роботи груп народного контролю перебудова в інституті дає очевидні збої.

ГОРШЕЧНИКОВ Г. В., секретар парторганізації інженерно - будівельного факультету. Активізація перебудови знаходиться в прямій залежності від стилю роботи парткому. Кожен його член повинен нести персональну відповідальність за конкретні питання організаційної, ідеологічної, внутріпартійної роботи, діяльність громадських організації, за їх тісну взаємодію. **Однак партком (тт. Азаров О. Д., Лесько О. І. ще не домоглися цього. Звідси— чимало прийнятих рішень, виданих ректором наказів, повільно втілюються в життя, а інколи зовсім повисають у повітрі.** І ще одне зауваження. Невідомо з чиєї руки діти студентів чомусь позбавлені новорічних подарунків.

В обговоренні звіту парткому про керівництво перебудовою взяли участь комуністи СТЕПУРІН В. В., СТАХОВ О. П., МАЗУР В. Р., КУЗЬМІН І. В., ШКАРПІТНИЙ В. М., БУРЕННІКОВ Ю. А., МАЛИКОВ В. Т., МАТВЄЄВ І. Б. ПРИЙНЯТО ПОСТАНОВУ ЗБОРІВ

НАРОДНИЙ КОНТРОЛЬ ДІЄ

За безгосподарність — до відповідальності

(В ЛЕНІНСЬКОМУ РАЙКОМІ НК).

Народні контролери спільно з депутатами району, комсомольськими прожектористами і спеціалістами Держенергонагляду та підприємства «Вінницятеплокомуненерго» в 1987 році перевірили стан використання паливно - енергетичних ресурсів на 102 підприємствах і організаціях району.

В ході цих масових перевірок було встановлено, що державне завдання по економії виконано лише по трьом із восьми основних видів ресурсів. Не забезпечено виконання завдань по ощадливому використанню прокату чорних металів, цементу, лісоматеріалів. Лише наполовину від плану зекономлено дизельного палива і бензину.

Встановлено, що у філіалі Української сільгоспакадемії були відсутні організаційно - технічні заходи по заощадженню енергоресурсів, не визначено відповідальних осіб по їх економії. В результаті в цьому закладі допущено великі перевитрати електроенергії. Значні недоліки виявлені у теплозбереженні: в котельні не працювала установка очистки води, неправильно викладені подові щілини пальників, що призводило до передчасного виходу їх з ладу і до низького ККД. Через відсутність ізоляції в трубопроводі, в котельні і бойлерній мали місце випадки витікання палива.

Аналогічні недоліки виявлені і на заводі газових анализаторів. Тут несвоєчасно і неякісно здійснюють планово - попереджувальний ремонт технологічного устаткування. Не дотримуються температурного режиму теплоносія. За минулий рік на заводі перевитрачено 9,5 тис. квт. г. електроенергії.

Грубі порушення планової лімітної дисципліни, безгосподарність у використанні енергоресурсів виявлені також в ПМК тресту «Укртрубопровідбуд», БМУ «Промжитлобуд», РБУ «Подільськрембудтресту», фірмі побутових послуг «Вінничанка» та інших.

Народні контролери перевірили і стан економії питної води. Так лише ВХО «Вінничанка» і завод продтоварів щоквартально перевитрачають понад ліміт 4,5 тисячі кубометрів водних ресурсів.

За допущену безгосподарність у використанні матеріальних, сировинних і паливно - енергетичних ресурсів комітетом НК Ленінського району до дисциплінарної відповідальності притягнуто 28 посадових осіб, на 7 накладені грошові нарахування на загальну суму 1,2 тисячі карбованців. Матеріали по заводу продтоварів направлені у райпрокуратуру. В ході перевірок групами народного контролю оголошено громадський осуд 56 посадовим особам, притягнуто до відповідальності 54 керівники служб.

ЗОЛОТА МЕДАЛЬ О. КАЧКІВСЬКОГО

ЙОГО в інституті знають, як молодшого наукового працівника кафедри автоматики та інформаційно - вимірювальної техніки. Випускник ВПІ 1979 року вже закінчив аспірантуру під керівництвом професора В. Т. Маликова завершує дисертацію. Тема актуальна бо йдеться у ній про контроль геометричних параметрів в рулонних і смугових матеріалах. Такий контроль вже знайшов прописку і практичне впровадження у Вінницькому виробничо - швейному об'єднанні імені Володарського. Економічний ефект від розробки молодого науковця складає тут щорічно понад 50 тисяч карбованців.

Мине ще трохи часу і Олександр Качківський стане кандидатом технічних наук. А зараз на передфінішній йде доробка багаточисельної і громіздкої документації, різні узгодження по різних інстанціях...

І все ж таки не всі знають, що цей кваліфікований спеціаліст по електронній інформаційно - вимірювальній техніці до того ж знавець вітрильного флоту XVI—XVIII віків, його бойової історії. У шкільні роки захопився судномоделюванням. З часом прийшло вміння точно відтворювати копії кораблів і суден класу С-1. Робота ювелірна, копітка, розрахована не на один місяць, потребує знань і досвіду. Виготовлено вже кілька моделей парусників. Старання любителя - конструктора увінчалися блискучим успіхом: в 1985 році його «Готопридестинація» (перший вітрильник російського флоту часів Петра I) на всесоюзних змаганнях по судномодельному спорту зайняв перше місце, а Олександр Качківський виборов золоту медаль федерації країни з цього виду спорту.

Парусне «хоббі» аж ніяк не стає на заваді основній роботі Олександра Івановича. Наш позаштатний фотокор Р. Кутьков засняв його у звичайний буденний день: Качківський працював в лабораторії з програматором електронних мікросхем постійного запам'ятовуючого улаштування обчислювальних машин.

Д. БОРИСОВ.

НАМ ВІДПОВІДАЄ

ДИРЕКТОР БІБІЛОТЕКИ ВПІ Г. ЧАЛОВСЬКА НА МАТЕРІАЛ «ХОДІННЯ ПО МУКАХ» № 40 ВІД 4 ГРУДНЯ 1987 р)

Вважаю, що цих «ходінь» не було б, коли б студент І. Ваганов виконував правила користування бібліотеками вищих навчальних закладів, затверджені наказом Мінвузу СРСР № 380 від 29.05.1987 р., де чітко сказано, що для отримання літератури відвідувач бібліотеки повинен пред'явити читацький квиток, а не будь-які інші документи.

Варто нагадати: навчальна література видається на семестр або навчальний рік. А на початку кожного навчального року читачі зобов'язані перереєструвати читацькі квитки, представивши всю літературу, яка за ними числиться. Читачі, які не пройшли перереєстрації, бібліотекою не обслуговуються. Разом з тим, всі студенти на час літніх канікул повинні здати отримані ними книги.

Несвоєчасне повернення літератури призводить до втрати книг, що негативно позначається на забезпеченості навчальними посібниками інших студентів.

Конфлікт, який описаний у фейлетоні «Ходіння по муках», між студентом другого курсу інженерно-будівельного факультету І. Вагановим і завідуючою відділом Г. Дубовою обговорено в колективі працівників бібліотеки. Їх увагу звернуто на дотримання тактовності в розмовах з відвідувачами і на поліпшення культури обслуговування читачів.

Перевірки: що зроблено після них?

В минулому році народні контролери інституту перевірили стан зберігання нафтопродуктів та гуми в автотранспортних підприємствах, паливно - енергетичних ресурсів, тепла і води. Вони проконтролювали хід ремонту вузівських приміщень і підготовки їх до зими.

Виявлено грубі порушення в обліку паливно - мастильних матеріалів, відсутність заходів по їх економії, слабку роботу з водіями по ощадливому витрачанню бензину і дизпалива, неправильне оформлення шляхових листів, занедбаність обліку автогуми,

Серйозні претензії були пред'явлені адміністративно - господарській частині (проректор Тарануха О. І.) з приводу незадовільної організації ремонтних робіт, підготовки приміщень до зими і опалювального сезону.

Як повідомив головну групу народного контролю О. І. Тарануха, з метою підвищення відповідальності головних спеціалістів за стан доручених їм ділянок роботи, поліпшення відомчого керівництва ректором інституту реорганізовано структуру підрозділів АХЧ, визначено функціональні обов'язки спеціалістів.

Розроблено і доведено до водіїв план заходів по економії паливно -мастильних матеріалів. Складено картки обліку експлуатації автогуми, записи про пробіг роблять регулярно. Номера талонів на автомобільне паливо систематично записуються у шляхові листи, упорядковано їх оформлення. Ведеться журнал роботи спідометрів. Фонди на паливно - мастильні матеріали реалізуються своєчасно і повністю, організовано збір і регенерацію спрацьованих масел. Налагоджено заняття з водіями автомобілей з питань економії ПММ, проводяться аналізи витрачання палива за питомими нормами.

У відповідності з планом підготовки інститутських приміщень до навчального року заявки кафедр, деканатів, відділів і служб до ремонтно - будівельної групи виконуються значно краще. Інститут у достатній кількості забезпечений ремонтними матеріалами, зокрема білою фарбою і лаком для підлоги.

Великий обсяг робіт здійснено по підготовці опалювальної системи: замінено пошкоджені трубопроводи на окремих ділянках теплотраси, проведено прочистку і промивку труб і батарей в навчальних корпусах, відремонтовано покрівлю окремих будов. В цьому році планується установка світильників для підсвітки дощок в аудиторіях, продовжуються роботи по поліпшенню їх освітлення. Проведено ремонт складських приміщень, поліпшено освітлення сховищ, приведено в порядок територію складу.

В. о. редактора Б. ДЬЯКОНОВ

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 05003. Зам. 93.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 2 (286) | П'ЯТНИЦЯ, 15 січня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

РЕЗЕРВ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ

Як відомо, постановами ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР, ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР та відповідними наказами Мінвузів СРСР і УРСР з метою поліпшення підготовки спеціалістів передбачено скорочення кількості обов'язкових аудиторних занять студентів з одночасним розширенням їх самостійної роботи. Редакція газети «За інженерні кадри» звернулась до проректора інституту по навчальній роботі професора, доктора педагогічних наук М. М. Шкодіна з проханням розповісти нашим читачам, що конкретно робиться у вузі по виконанню вищезгаданих постанов партії і уряду.

— Михайле Михайловичу, насамперед хотілося почути від Вас загальну оцінку значення постанов для вдосконалення навчально-виховного процесу в рамках реформи вищої школи. Що нового намічається в підготовці майбутнього інженера і в чому його освіта відрізнятиметься від нинішнього випускника технічного вузу?

М. М. Шкодін. Вузи нашої країни стоять на старті принципово нових стратегічних рішень підготовки інженерних кадрів. Інтенсивний шлях в розвитку сучасного виробництва ставить проблему підготовки спеціалістів, здатних очолити індустріальний процес в XXI віці. Відтак, освіта їх ускладниться і підготовка, безумовно, стане більш універсальною, системною, комплексною, більш гуманітарною. Все це радикально позначиться на вимогах до особистості інженера, його характеру. Насамперед, це — чітко виявлені організаторські здібності, ініціатива, висока відповідальність, самостійність, внутрішня автономність і, безумовно, здатність відчувати постійну потребу в оновленні своїх знань, в самоосвіті. Саме ці якості повинні бути сформовані у студента в процесі виховання і навчання в інституті.

Ред. Як слідує з Вашої відповіді, якість навчання повинна різко зрости. При цьому кількість аудиторних занять, відомо, скорочується. Звідси: яка роль відводиться самостійній роботі студентів.

М. М. Шкодін: Самостійна робота студентів є одним з основних напрямів підвищення якості навчання. Це один із найсуттєвіших резервів поліпшення навчально - виховного процесу. Звичайно, при правильній його організації і проведенні. Такий вид навчання — складний, якісно інший у порівнянні з аудиторними заняттями. Він вимагає перегляду поглядів, які давно стали застарілими, практично на всі організаційно - методичні основи навчально-виховного процесу, не тільки від студентів, але і від викладачів. Самостійність навчання і безперервність самоосвіти тісно пов'язані з формуванням у студентів таких рис як активність в усіх сферах навчальної, соціальної і майбутньої їх трудової діяльності.

Ред. — Ми підійшли, Михайле Михайловичу, до наріжного аспекту нашої розмови. Він, звичайно, представлятиме інтерес для студентів і викладачів всіх курсів вузу. Отже, в чому полягають відмінності впроваджуваного виду самостійності роботи?

М. М. Шкодін: Як відомо, існуюча форма самостійної роботи студента спрямована виключно тільки на те, щоб він зрозумів, утримав в пам'яті дидактичний матеріал, зумів його відтворити, або застосувати при розв'язанні однотипних завдань. Іншими словами, студент зорієнтований на механічне запам'ятовування наукової інформації, точніше на шаблонне мислення. Марно чекати тут інтелектуальної творчості, яка конче потрібна у наш час.

Новий вид самостійної роботи під керівництвом викладача полягає в тому, щоб навчити студента обирати, ставити собі мету, визначати найбільш раціональний шлях розв'язування завдання, добирати способи дій і відповідно засоби, якими необхідно оперувати в ході засвоєння нового навчального матеріалу. Завдяки цьому безпосередньо в самому процесі виконання самостійних завдань створюються необхідні передумови для поступового переростання контролю у самоконтроль, навчання — у самонавчання. У цьому зв'язку самостійна робота під керівництвом викладача тепер виступає, як обов'язкова складова частина змісту освіти, передбаченої навчальним планом і особливостями роботи вищої школи в умовах реформи.

Ред. — І, нарешті, останнє запитання. Впровадження, поширення і становлення нового виду самостійної роботи студентів ставлять вже сьогодні на порядок денний чимало невідкладних організаційних, виховних і навчально-методичних завдань, розв'язання яких часу не терпить. Будь-ласка, визначте їх.

М. М. Шкодін. В інституті розроблено і надіслано на всі кафедри і факультети «Положення про організацію, планування і управління самостійною роботою студентів під керівництвом викладача». Цей документ являє собою основу методичних рекомендацій з даних питань. В усіх навчальних підрозділах слід впритул зайнятися обговоренням «Положення». Відповідно до специфіки кожного з них слід уточнити мету і завдання самостійної роботи, форми і методи її проведення. Особливої уваги потребує методичне забезпечення самостійної роботи студентів. Тут важливо визначитись у повному переліку завдань, форм і методів контролю на увесь період вивчення тієї чи іншої дисципліни, мати графік виконання і перевірки завдань, в тому числі і розклад аудиторних занять по самостійній роботі. Треба підготувати короткий виклад найважливіших теоретичних положень, необхідних для виконання завдань, довідковий матеріал, типові приклади роз'язання завдань і відповіді на них. В методичному забезпеченні слід передбачити набір завдань різних рівней складності для диференційованого навчання трієчників і відмінників, список рекомендованої літератури.

З усіх вузькоспеціальних дисциплін, по яким скорочено лекційний курс і не вистачає літератури, необхідно скласти проспекти лекцій і методичних посібників.

Як бачите, попереду велика і напружена робота, обумовлена граничними строками. Зате в кінцевому результаті в дію буде приведений вагомий резерв підвищення якості підготовки спеціалістів.

В ректораті

11 січня відбулося чергове засідання ректорату. Розглянуто стан роботи адміністрації, громадських організацій інституту по боротьбі з правопорушеннями. Статистика свідчить, сказав ст. юрисконсульт Д. М. Веселов, що за минулий рік студентами і співробітниками скоєно 54 порушень громадського правопорядку, з них 3 — кримінальних. За дрібне хуліганство притягнуто до відповідальності 14 чоловік, 11 — побували у медвитверезнику, 19 — затримано за пияцтво, 5 чоловік перебували за кермом автомобіля у нетверезому стані. Відзначено, що особливо неблагополучне становище склалося на ІБФ і в АХЧ, на долю яких припадає половина антигромадських вчинків.

Про хід зимової екраменаційної сесії доповів начальник учбового відділу В. П. Омелянчук. В перевірених 12-ти групах, які складали екзамени, і 42-х групах, де відбувалися консультації, встановлено чітке дотримання сесійних правил і порядку, об'єктивність виставлених оцінок.

Ректоратом розглянуто також деякі питання адміністративного і господарського характеру.

ДО 70-РІЧЧЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ СРСР

СТАРШИНА РОТИ

В армії не кожному доводиться нести службу з автоматом в руках. Наприклад, старшому сержанту Валерію Рудику, який навчався в групі 2-ПЦБ-85, випало споруджувати різноманітні військові об'єкти. Він старшина будівельної роти. На ім'я ректорату від командування частини, в якій служить Валерій, надійшов лист зі щирою подякою за те, що наш колектив виховав чудового командира й трудівника. За час служби Валерій зарекомендував себе винятково позитивно. Відмінник бойової, політичної і спеціальної підготовки, зразково дисциплінований, вимогливий до себе і підлеглих, він бере активну участь у громадському житті підрозділу, сумлінно й принципово ставиться до справи, яка йому доручена, точно і в строк виконує поставлені завдання, виявляючи при цьому солдатську кмітливість і розумну ініціативу.

Валерія призначено заступником керівника групи політичних занять з сержантським складом, він постійно трудиться над підвищенням свого ідейно-теоретичного й культурного рівня. Дбає про розвиток критики і самокритики, активно сприяє зміцненню дружніх, інтернаціональних почуттів між воїнами різних національностей, котрі служать в одному з ним підрозділі.

Завдяки організаторським здібностям молодого старшини, його особистому прикладу будівельна рота Валерія Рудика стала однією з кращих в управлінні територіального будівництва. Щоденне виконання норми виробітку складає тут 130 — 145 процентів. Валерій неодноразово відзначався командуванням частини і вищими організаціями, бере активну участь у спортивному житті, нагороджений нагрудним знаком «Воїн-стортсмен I ступеня».

Звідси і той високий авторитет, яким він користується в колективі. Водночас старшина, не зважаючи на багато похвал, залишається скромним, чесним, уважним, своєчасно реагує на кожне зауваження, швидко намагається усувати недоліки.

Командування частини передало щиру вдячність не тільки викладацькому, а й студентському колективу, в якому навчався Валерій Рудик.

Р. АСАДОВ,
полковник у відставці.

Екран сесії

Дієвим інструментом оперативного висвітлення екзаемнів став на нашому факультеті «Екран сесії». Як правило, вже в той або на другий день після складання екзаменів студенти мають змогу дізнатися хто і яку отримав оцінку, яка група йде попереду, а яка відстає по успішності. Цей облік систематично ведуть члени факультетського штабу сесії.

Приміром, 10 січня екран сповістив, ,що група 2ЕС-83 (староста В. Дмитренко) виборола загальний бал 4,2, а в 2ЕС-84 він склав лише 1,3.

Були поіменно названі В. Громадський, І. Корнійчук, С. Садовський, Кабір Хумаюм, інші старшокурсники, які 9 січня отримали п'ятірки. Разом з тим, в «чорний» список потрапили К. Тетерук, В. Мусієнко, Ю. Окулов — їх підготовленість була оцінена на «двійку».

Гласність, порівняність результатів є випробуваним стимулом в соціалістичному змаганні енергетиків.

В. БОГАЧУК,
заст. секретаря комітету ЛКСМУ енергофаку.

Єдиний політдень

«Соціальна політика перебудови» — така тема чергового єдиного політдня, який відбудеться 15 січня.

11 січня в обкомі Компартії України відбулась інструктивна нарада. На ній перед групою доповідачів виступив секретар обкому Компартії України Г. Я. Буртяк. Було підкреслено, що в період розвитку демократизації і гласності необхідно далі удосконалювати проведення єдиних політднів. Перетворення, які відбуваються в країні, зачіпають інтереси величезної маси людей, практично всіх трудящих. Тому треба домогтись, щоб активну участь у них брали широкі маси.

Чільне місце в навчальних програмах нашого вузу займає така вкрай необхідна сучасному інженеру дисципліна, як «Програмування». Прочитано ряд лекцій, але у студентів виникли до кінця не з'ясовані питання. І тому старший викладач кафедри АСУ І. І. Тутаревич (в центрі) в позаурочний час консультує майбутніх фахівців.

Фото Р. Кутькова.

ВУЗІВСЬКА НАУКА: ПРОБЛЕМИ ПЕРЕБУДОВИ

Наукові і виробничі підрозділи нашого інституту досягли певних успіхів в розвитку науки, формуванні наукових шкіл і напрямів, підготовці кадрів вчених. Але позитивне не повинно затінювати помилки, застійні явища у вузівській науці, які особливо стали помітними в останні роки.

Головна причина тут криється насамперед у тому, що керівництво інституту не зуміло своєчасно оцінити необхідність глибоких змін в науковій політиці, небезпеку наростання кризових явищ в окремих наукових підрозділах, не виробило власної чіткої лінії в умовах переходу науки на госпрозрахунок і самофінансування.

В цій ситуації комуністи-науковці зайняли правильну позицію, принципово оцінили противників перебудови, зокрема в СКТБ «Модуль». Ряд з них отримали суворі партійні стягнення,

На кардинальному поліпшенні морально-психологічного клімату добре позначилось оновлення керівництва вузівського наукою і спеціалізованим конструкторсько-технологічним бюро. Перераховані заходи ректорату і партійного комітету, стали першим етапом перебудови науки інституту.

Які завдання ставляться сьогодні в плані перспектив подальшого розвитку наукової діяльності у нашому вузі?

Перш за все це — розвиток наукових напрямів, чітко націлених на світовий рівень, впровадження таких розробок в народному господарстві, орієнтація на ефективні кінцеві результати, поліпшення винахідницької і патентно - ліцензійної роботи, підвищення рівня міжнародного співробітництва в галузі науки.

Що стосується критеріїв, які б служили орієнтиром у визначенні світового і союзного рівнів наукових розробок, то поняття ці вже сформульовані. Так, розробкою, яка перевищує світовий рівень, є та, яка захищена патентами або викликала інтерес передової зарубіжної фірми. На союзний рівень виходить розробка, яка підтверджена авторськими свідоцтвами СРСР.

Виходячи з цих вимог, перед інститутом поставлено завдання: вже найближчим часом різко підвищити якість наукових розробок з таким розрахунком, щоб до 2000 року 90 процентів наукових досліджень перевищували союзний і світовий рівні.

В цьому зв'язку науково - дослідницька частина інституту виділили кілька пріоритетних напрямів в науковій діяльності. Їх очолили наші провідні вчені-професори М. Ф. Друкований, І. В. Кузьмін, Ю. А. Карпов, В. Т. Маликов.

Головне зараз полягає у тому, щоб після обговорення цих пріоритетних наукових напрямів вони були взяті під особливий контроль з метою надання їм прискорення при впровадженні у народне господарство. Але поки що ця робота невиправдано гальмується. Що ж необхідно зробити для подолання такого явища?

На нашу думку прогресивною є ідея організації КБ при окремих кафедрах інституту. Але створення КБ до кінця не розв'язує проблему серійного впровадження розробок. Де ж вихід? Він в тому, щоб іти по шляху організації у вузі дослідного заводу. Так, як це зроблено у Львівському і Харківському політехнічних інститутах. Назріла також гостра необхідність створення дослідного заводу. машинобудівного і радіоприладівного профілей.

Прискоренню практичного впровадження наших розробок могли б послужити більш тісні науково-виробничі контакти з підприємствами м. Вінниці. Однак взаємозв'язки з такими заводами як імені 60-річчя Жовтня, радіотехнічної апаратури та іншими є епізодичними і не відповідають сучасним вимогам.

Окремої уваги заслуговує створення спільних науково-дослідних лабораторій, КБ, виробничих підрозділів з західними фірмами по пріоритетних напрямках. Таких напрямів в усіх галузях науки (включаючи медицину і сільське господарство) виділено лише 22. Приємно відзначити, що один з них належить кафедрі обчислювальної техніки нашого інституту. Він захищений 100 авторськими свідоцтвами СРСР і 60 зарубіжними патентами. Даний спосіб організації спільних фірм по виробництву продукції на основі радянських винаходів, які перевищують світовий рівень, є досить ефективним для економіки країни.

Отже розвиток зовнішньоекономічних зв'язків, створення спільних фірм повинно стати новим напрямом в діяльності НДЧ. Для цього слід зміцнити патентну службу компетентними кадрами, підвищити роль зарубіжного патентування як основного критерія, що визначає світовий рівень наукової розробки.

І, нарешті, коротко про діяльність СКТБ «Модуль» за минулий рік. Повністю виконано виробничий план, сформовані конкретні наукові напрями, які підкріплені солідною госпдоговірною тематикою до 1990 року. В даний час формується портфель замовлень до 2000 року.

Звичайно, у нас є ще багато недоліків і невирішених проблем. Одна з них —створення на базі СКТБ «Модуль» науково-виробничого об'єднання, яке б включало КБ наукового профілю і дослідний завод. Власне, ставимо за мету, щоб на протязі нинішньої п'ятирічки наш «Модуль» перетворився в авторитетну науково-виробничу організацію.

О. СТАХОВ,
професор, доктор технічних наук, директор СКТБ «Модуль».

До наших читачів

Кожен з нас не може уявити сьогодні свої будні і свята без преси. Вона не тільки несе нам інформацію про події, які відбуваються, але й допомагає осмислити ці події, зайняти по відношенню до них певну позицію. Преса стала дійовим засобом докорінних суспільних перетворень в нашій країні, в кожному трудовому колективі. Але час іде, і те, що ще вчора задовольняло, приносило бажану віддачу, нині вже потребує оновлення і значного вдосконалення.

Щодо нашої газети «За інженерні кадри», то найслабкішим місцем в ній є відсутність оперативної інформації про життя первинних ланок інститутського колективу — навчальних груп, лабораторій, кафедр, низових партійних, профспілкових, комсомольських та інших громадських організацій.

А між тим, скрізь є цікаві люди і не менш цікаві справи, досягнення, великі і малі події, ювілеї, проводи і зустрічі. Є рідкісні долі, корисні винаходи, неординарні студентські проекти, приклади безкорисловості, доброти, зустрічі з незвичайним. Є ентузіасти перебудови і люди, які гальмують. її. Всюди можна бачити приклади хороших взаємовідносин, справжнього колективізму, теми, над якими йде дружна спільна робота.

Все це і багато іншого, з'явись воно в газеті, без сумніву, могло би зробити її більш значимішою і багатшою за змістом, читабельнішою.

Ясна рік, що штатні працівники редакції не в змозі охопити всі сторони життя інституту, побувати хоч би раз за рік в кожній групі, кафедрі. І все ж таки дійти до них можна, якщо в кожному колективі буде свій громадський кореспондент, або назвемо його просто — відповідальний за висвітлення життя свого підрозділу у вузівській газеті. Це повинна бути людина допитлива, з розвинутим почуттям відповідальності. Ото ж просимо деканати, кафедри, групи визначити такого студента, або викладача — нашого нештатного кореспондента і повідомити їх прізвища в редакцію «За інженерні кадри» до 25 січня ц. р.

ИНТЕРКЛУБ

Друзья Неофиту Андрулло — дочери островного, солнечного и экзотичного Кипра, студентки 5 ЭВМ-84, учатся в разных группах, приобретают столь же неодинаковые инженерные специальности. Но их роднит по-настоящему зрелая интернациональну дружба, студенческое братство, общность профессиональных и духовных интересов. Вот и сейчас, в короткие минуты отдыха (ведь идет сессия!), они собрались для задушевной беседы. Звучат гитарными струнами мелодии любимых песен... «Анука, споемте друзья!» задорно обращается Неофиту к В. Бессчастной, Г. Жигановскому, П. Могильному, В. Гученко, которых вы видите на снимке справа, налево.

Фото Р. Кутькова.

А У НАС-ВЕЧОРНИЦІ

Клуб товариства боротьби за тверезість гостинно прийняв шанувальників українських народних 'вечорниць. Перед присутніми виступив голова профкому Ю. А. Буренніков. Членів клубу порадували своїм мистецтвом вокальний ансамбль «Щедрик» з пединституту, ансамбль народного танцю ВПІ, співачки, працівники СКТБ «Модуль» Н. Гейвандова і Н. Даньківська.

Учасників цього цікавого вечора господарі клубу причастили варениками, млинцями, пиріжками, виготовленими за рецептами української кухні. Зал клубу вдало прикрашували вишивані рушники, гончарні вироби, етюди далекої минувщини.

Н. АЛЕКСАНДРОВА.

НАЙВИЩА СХОДИНКА

У грудні 1987 р. місто Набережні Човни приймало молодіжний чемпіонат країни з спортивної акробатики, в якому взяли участь близько трьохсот юнаків і дівчат. Найсильнішою виявилась команда України. Вагомий внесок у цьому успіху вінницьких акробатів. Силова пара у складі студента нашого інституту Андрія Чуприни та учня середньої школи № 17 Олександра Нагірняка піднялась на найвищу сходинку п'едесталу пошани. Вихованці тренера С. О. Калинтюка показали оригінальну програму.

«Новини Поділля».

ЧИЯ СТІННІВКА КРАЩА?

У передноворічному конкурсі стінгазет кафедр і факультетів, служб і виробничих підрозділів інституту. Редакторам і членам редколегій довелось добряче потрудитися, аби новорічний, святковий номер вийшов не накатаним, а веселим, дотепним, бив, як кажуть, у ціль.

Журі конкурсу підбило підсумки цього творчого суперництва самодіяльних газетярів. І що ж? Великомасштабною за розмірами, барвистою за оформленням, насиченою непідробним гумором, неординарними дружніми шаржами, доброзичливими епіграмами виявилася стінгазета ФАМ. Розміщена у вестибюлі навчального корпусу, вдало скомпонована фотознімками, вона привертала увагу студентів і викладачів. Не обходять її осторонь і сьогодні.

Треба віддати належне оформлювачам і кореспондентам новорічних номерів кафедр АСУ, іноземних мов, політекономії, економіки промисловості, енергофакультету, СКТБ «Модуль», обчислювального центру. Їхнім газетам притаманні оригінальність, вони позбавлені тиражування і одноти-пності. Слово «дракоша» (так поблажливо названо в багатьох стінгазетах зображення дракона, під знаком якого проходитиме нинішній рік) примусило відшукати незаїзджену жартівливість, адресну націленість іронічних заміток.

І все ж перше місце за газетою факультету авоматики і мікроелектроніки. Друге місце серед факультетів і підрозділів виборола газета обчислювального, центру, третє — поділили факультет обчислювальної техніки і енергофакультет.

Серед кафедральних стінгазет перше місце зайняла газета кафедри АП, друге — ОТ і третє — АСУ і ЕПВіОВ.

Переможцями конкурсу на «Модулі» виявилися НТВ-210, КВ і НТВ-440.

Н. ГУЩИНЕЦЬ,
О. ХРИСТЮК,
члени журі.

ДИВІТЬСЯ У СІЧНІ

«Забута мелодія для флейти». Ім'я популярного режисера Ельдара Рязанова широко відомо глядачам. Майже кожний його фільм, починаючи з «Карнавальної ночі», викликає значний інтерес любителів кіно. І ось на екрані нова робота. Незважаючи на комедійний жанр, фільм підіймає актуальні питання сучасності і дужою сатирою тавруе бюрократизм. Картина у своїй сюжетній основі — це історія падіння талановитої людини, яка заради кар'єри зрадила своєму покликанню. В ній знявся чудовий ансамбль акторів. Головні ролі виконують Леонід Філатов, Тетяна Догілева, Ірина Купченко та інші. А поставлено фільм на кіностудії «Мосфільм».

«Увійдіть стражденні» Так називається нова картина, знята на кіностудії імені Довженка режисером Леонідом Осикою за мотивами однойменної повісті Анатолія Ткаченка. У центрі фільму — драма, яка розігралась в базі Сьомий Гурт між трьома науковцями і місцевими жителями. Це сучасна філософська притча про взаємостосунки людини і природи, про конфлікт духовних цінностей з фальшивими.

Леонід Осика відомий глядачам за фільмами «Кам'яний хрест!, «Захар Беркут», «Тривожний місяць вересень», «Якого кохали всі», «Уклонись до землі», У картині відразу ж три деб'ютанти — Алла Одінг, Любов Кузьмина і Анатолій Венгржиновський. Вони разом з відомим актором Борисом Хмельницьким виконують головні ролі.

У січні виходять також на екран фільми «Дилетант» (Киргизфільм), «Пригоди Еллі і Рару» (Грузіяфільм), «Радощі середнього віку» (Таллінфільм), «Срібні струни» (Ленфільм), «Моя дорога, мій дорогий» (Болгарія), «Наречена для Давида» (Куба).

В. о. редактора Б. ДЬЯКОНОВ

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 03007. Зам. 155.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 3 (287) | П'ЯТНИЦЯ, 22 січня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ЛИСТ ПРО ПЕРЕБУДОВУ

Етап справ і дій

СЬОГОДНІ мене приваблюють ті люди, хто всерйоз і надовго сприйняв до глибин серця і свідомості перебудову, у можливість влаштувати наше життя по-новому, розумніше і більш достойне людини. Приваблює їх намір говорити про корінні засади перебудови не за «круглим» столом, а за столом з гострими кутами.

На мою думку, саме так і сталося на останніх загальноінститутських зборах комуністів. Відбулась жива, відверта розмова. І як писала наша багатотиражка, на принципах взаємної вимогливості, в дусі реалістичного підходу до всього, що заважає нашому колективу долати негативні явища. Реалістичність ця полягає у тверезій оцінці минулого, нинішнього і майбутнього кафедр, факультетів і в цілому інституту, його студентства, професури.

Зі своїми поглядами на ці життєво-важливі для вузу питання я і хочу поділитися.

ЗАРАЗ ми розпочали другий етап перебудови. Перший відрізнявся загальними нашими зусиллями, і перш за все, інтелектуальними, мета яких виробити не накатані, не стандартні, а плодотворні погляди на перспективу, поставивши безкомпромісний діагноз нашому нинішньому становищу.

Але тепер чи не настав час хоча би те, про що домовилися, в чому одностайно зійшлися, що відлито в обов'язкові рішення, чи не пора все це енергійніше, наполегливіше проводити у життя? І не комусь там, десь, а мені, тобі, нам всім повсюдно і скрізь! Я розумію цей черговий етап перебудови насамперед як практичний, як етап конкретних справ і дій. А їх, цих невідкладних справ, край непочатий.

Не думаю, що першим ставлю питання про забезпеченість студентів нашого факультету приміщеннями для курсового проектування. Зараня чую відповідь опонента: «Немає вільних площ...». Можливо, і дійсно так. Бо тіснувато нам всім. Але, коли знадобилися аудиторії для ФАМ, ФОТ, то всупереч всьому їх відшукали. Хай і на цей раз зійдуться проректори по навчальній частині, декани, працівники учбового і планового відділів, АХЧ, хай пройдуться по всіх поверхах всіх корпусів, і тоді я не буду далекий від істини, що і для машинобудівників знайдуться кімнати для курсового проектування, яке, до речі за складністю, насиченістю креслень і розрахунків не поступиться будь-якій інженерній спеціальності.

ШАНОВНІ товариші з верхніх ешелонів адміністрації, чи доводилося вам коли-небудь бути вночі у лісі та ще з зав'язаними очима? Парадоксально, але саме у такому становищі ми перебуваємо впродовж кількох років, а точніше — відтоді, коли впритул поставлена перед нами вимога бути на «ти» з ЕОМ, коли настала довгожданна пора суцільної комп'ютеризації нашого навчання. Про яку поступальність вперед, зняття чорної пелени з очей можна говорити, якщо нас протягом чотирьох років щоразу натаскують новим мовам для роботи з обчислювальною технікою. Про яку комп'ютерну грамотність можна твердити, якщо вона практично зводиться до роботи на мікрокалькуляторах БЗ-34, місце яким щонайбільше в старших групах дитсадків...

В даний час факультет позбавлений дисплейного класу. Обіцяють все ж таки створити його та обладнати лише чотирма дисплеями, що зовсім замало. А поки що ми не в змозі провести елементарні розрахунки по курсових і дипломних проектах. Бо їх, власне, ніде провести. І допомогти, проконсультувати, і навчити працювати на ЕОМ — теж проблема.

Зійшлюсь знову на останні загальні партзбори. З їх трибуни прозвучало сумне визнання: лише 10 (десять!) викладачів нашого вузу спроможні вести активний діалог з ЕОМ. І це на 7,5 тисячі студентів (включаючи вечірників і заочників) — по 750 на кожного знавця комп'ютерної техніки?! Ось така, прямо скажу, тупикова ситуація.

А кому як не нам належить бути повновладними господарями підприємств, носіями і прискорювачами науково - технічного прогресу на рубежі XX і XXI століть. Стосовно до випускників нашого факультету така, сповнена глибокого змісту і великої відповідальності місія, не витримує ніякої критики. Бо нинішній старшокурсник не навчений скласти бодай елементарну програму для верстата з ЧПУ. Подібна безрукість, некомпетентність, професійна короткозорість обійдуться надто дорогою ціною в наших особистих долях, не кажучи про заводи, КБ, де доведеться нам працювати.

Вихід? Не гаючи часу ввести в навчальну програму цикл занять з теорії і практики програмування, органічно поєднавши їх з обраною нами спеціальністю.

У ЦЬОМУ контексті варто сказати і про філіали випускаючих кафедр факультету на провідних підприємствах Вінниці. Знову чую заперечливий голос опонента: «Друже, ти помиляєшся. У нас філіали давно функціонують». А я категорично відповідаю: так, вони є, але, пробачте, поки що на папері. Від цих удаваних філіалів, як з козла молока. А як виграв би учбовий процес, наскільки пунктів уверх піднялась якість нашої підготовки, коли б практичні заняття і лабораторні роботи проводились безпосередньо в заводських цехах, лабораторіях. Бо наші, вузівські, за оснащеністю перебувають, соромно говорити, на рівні 60-х років. І виходить, що готують нас до дня... вчорашнього. До цього додам: лише одиниці з числа випускників МБФ мають навички в управлінні сучасними металообробними верстатами. Висновок: вкрай погано, наосліп поставлена у нас виробнича практика. А фактів, хоч відбавляй.

Є у мене ще небезпідставні і тривожні міркування щодо студентського самоуправління і, зокрема, в гуртожитках, забезпеченості кімнатами для самопідготовки, щодо роботи будівельних загонів... Але все це потребує окремої розмови і місця в газеті.

А зараз, коли дописую останні рядки листа, мене непокоїть, що багато комуністів і комсомольців інституту свою участь в перебудові поки що демонструють здебільшого в пасивному схваленні і підтримці. А хто справу робитиме? Хто долатиме інерцію, застій і нарощуватиме прискорення? Хто прибавлятиме у роботі?

Скажу й таке: розуму в нас вистачає, а ось перетворити його в діло, і не взагалі, «в масштабі», а навколо себе, не завжди так виходить. Про що і йшлося вище. Досить перекладати на гальмуючий механізм в особі його дійсно багаточисельних представників. А самі ми, кожний з нас, чи готові ми до подолання цього механізму? Практично? Питання, як кажуть наші викладачі, на засипку.

В. МАЗУР,
студент 4-го курсу машинобудівного факультету, член КПРС.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Публікуючи лист комуніста-студента, в якому порушуються актуальні проблеми перебудови навчально-виховного процесу в інституті, ми сподіваємося, що свої міркування, думки, пропозиції висловлять на сторінках «За інженерні кадри» студенти і викладачі інших факультетів. Ваші зауваження, шановні товариші, будуть вивчені, узагальнені і враховані при формуванні програми другого етапу перебудови.

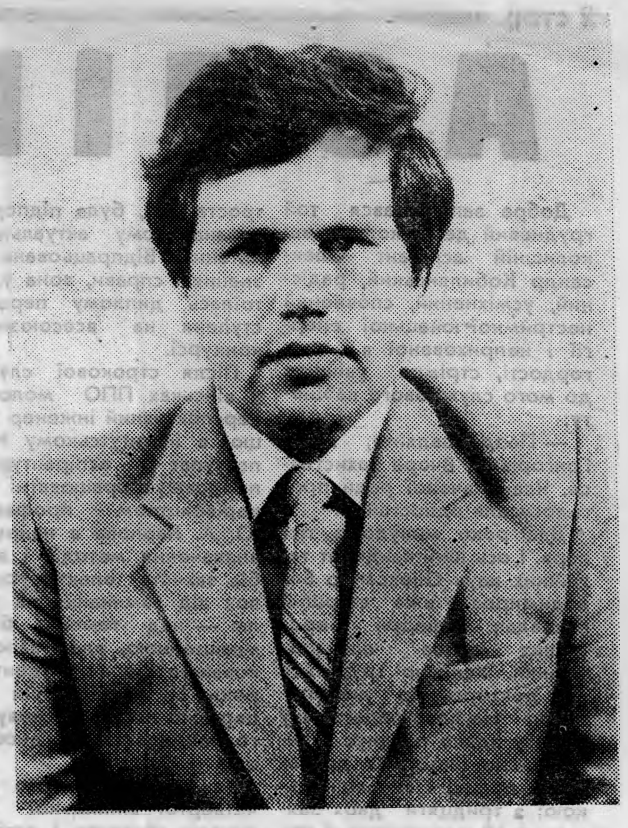

Олександр Кобилянський — вихованець нашого інституту і випускник аспірантури. Нині він кандидат технічних наук, займається науково-педагогічною роботою. Розповідь про молодого вченого читайте в статті А. Цісар «АСПІРАНТИ» на 2-й сторінці.

Фото Р. КУТЬКОВА.

Сесія — підсумок семестру

Для студентів 4 і 5-х курсів стаціонару зимова екзаменаційна сесія наближається до завершення. Більшість старшокурсників показали міцні і сталі знання з суспільних і спеціальних предметів. На цей раз особливо відзначилася група 1 РТ-83, де старостою О. Портянин. Тут немає жодного трієчника.

В групах 4 АТ-83 і 1 АТ-84 (старости Н. Гаврилюк, О. Костиков) майже половина студентів здали сесію на «відмінно». Радують успіхи Г. Аврах, Н. Буянової, О. Возної, Н. Євтушенко, О. Бойко, Л. Гридик, Ю. Орлова, О. Шинчука, О. Цопи — по всім екзаменам їм виставлено п'ятірки. Понад 80 процентів студентів груп 2 і 3 ЕОМ-83 склали іспити на «відмінно» і «добре».

В цих та інших групах старших курсів старости, комсорги і профорги, активісти спільно з викладачами доклали чимало зусиль доповноцінного повторення пройденого матеріалу, організації додаткових занять, консультацій, створення необхідних умов для самопідготовки студентів до кожного, зокрема, екзамену.

Невтішні справи в групах ІРК-84 і ЗРК-84. Студенти Ю. Петрук, О. Рудик до сесії підготувалися слабо: в їх залікових книжках виставлено двійки.

В. ОМЕЛЯНЧУК,
начальник учбового відділу.

До послуг — читальні

Кращого місця для підготовки до екзаменів як читальний зал бібліотеки, важко підшукати. Бо там завжди затишно, тихо, світло, а під рукою — необхідні книги, посібники, довідники, газети і журнали. В разі потреби послуги нададуть довідково - бібліографічна служба, працівники залів суспільно - політичної літератури, для старших і молодших курсів.

В період екзаменаційної сесії науково-технічна бібліотека інституту працює щоденно з 9 до 21, у неділю — з 9 до 18 години. Та перед тим, як відвідати бібліотеку, не забудьте свій читацький квиток.

Г. ЧОЛОВСЬКА,
директор науково-технічної бібліотеки.

В РЕКТОРАТІ

В понеділок, 18 січня, відбулося чергове засідання ректорату під головуванням в. о. ректора професора М. М. Шкодіна. Зі звітами про стан підготовки до проведення екзаменаційної сесії на перших, других і третіх курсах виступили декани факультетів: інженерно-будівельного М. Ф. Друкований, енергетичного — Д. Б. Налбандян, машинобудівного — Б. Ф. Ліщинський, обчислювальної техніки — Ю. С. Данилюк, автоматики і мікроелектроніки — В. Т. Маликов, радіотехнічного — В. Я. Суп'ян.

Заслухано інформацію заст. секретаря комітету ЛКСМУ В. Чернікової про впровадження студентського самоуправління по наведенню внутрішнього порядку в навчальних корпусах і гуртожитках інституту.

З обговорених питань дано відповідні рекомендації і розпорядження.

В переддень екзамену асистент кафедри теорії основ електротехніки М. І. Мельник консультував студентів енергофаку в лабораторії автоматизованого електроприводу.

АСПІРАНТИ

Добре запам'ятався той грудневий день, коли наш колишній аспірант Олександр Кобилянський, радісний, усміхнений, сповнений нестримної юнацької енергії і неприхованої в очах гордості, стрімко увійшов до мого службового кабінету:

— Поздоровляйте, Алло Григорівно! Вчора захистився. Члени вченої ради проголосували одностайно!

Два роки минуло з тієї пори. І ось нині кандидат технічних наук Олександр Володимирович вже старший викладач кафедри теоретичних основ електротехніки. Успішно трудиться над докторською дисертацією. Науково-педагогічну роботу вдало поєднує з винахідницькою: з тридцяти двох заявок на 10 має авторські свідоцтва, на 5 — позитивні рішення, решта — в Москві, у патентному інституті на розгляді. Він — «Кращий молодий раціоналізатор УРСР». Це звання присвоєно йому ЦК ЛКСМУ і товариством винахідників.

А все почалося, власне, з того, що на останніх курсах нашого інституту студент енергофакультету О. Кобилянський захопився дослідженнями перехідних процесів в улаштуваннях релейного захисту автоматики. Відтак і дипломна робота, яку виконав під керівництвом доцента В. М. Кутіна (тоді завідуючого кафедрою електростанцій), була підпорядкована цьому актуальному питанню. Відпрацьована зі знанням справи, вона удостоїлась диплому першого ступеня на всесоюзному конкурсі.

Після строкової служби у військах ППО молодий, перспективний інженер працює в інститутському НДС, поступає в аспірантуру і продовжує працювати під керівництвом професора Ю. А. Карпова в напрямку визначення методів і засобів захисту електроустановок від замикання на землю — над темою більш масштабною, але започаткованою ще в студентські роки. Ці дослідження тепер вже лягли в основу його кандидатської дисертації.

Так, з вчорашнього учня четвертої вінницької СШ, згодом студента і аспіранта ВПІ виростає, формується майбутній доктор технічних наук.

Допитливість, невгасиме стремління до збагачення знань, виходу на рівень високого професіоналізму, добре розвинуті вольові якості, постійність у наукових пошуках, звичайно, багато значать в рості молодого вченого. Але все ж таки стартовою сходинкою, як це визнає і сам Олександр Володимирович, стала в його науковій біографії аспірантура. Тут були закладені підвалини для самостійного ведення дослідницької роботи, вдосконалено і закріплено фундаментальність теоретичної підготовки з обраної спеціалізації, визначено її спрямованість на перспективу.

Розповіла в досить лаконічній формі лише про одного колишнього аспіранта інституту. А між тим за десять років з часу існування аспірантури з її стін вийшло 55 кандидатів наук, які влилися в колективи кафедр і СКТБ «Модуль» нашого політехнічного. Це — О. Д. Азаров, Ю. О. Скидан, С. В. Юхимчук та інші.

В даний час в аспірантурі проходять підготовку по 14 спеціальностях 116 чоловік, з них 10 іноземних громадян, а також 147 дослідників. Добір їх було проведено завчасно. В цьому плані багато дають тісні контакти з підприємствами, де ми виявляємо потенціальних кандидатів в аспірантуру. Особливо з числа тих, хто здав кандидатські екзамени, має наукові публікації, довів схильність до дослідницької роботи. І що ж? Зараз половина наших аспірантів-заочників і майже така ж кількість дослідників працюють на підприємствах Вінниччини.

Про ефективність такого підходу в доборі аспірантів і дослідників, їх внеску у наукові розробки свідчить те, що, наприклад, І. А. Гладков, Ю. П. Панов з «Терміналу», В. І. Мойсєєв з «Модуля» свої дисертаційні положення вже впровадили у виробництво. Чимало користі приносять виробничій практиці дослідження С. Д. Рудика на ВЗРТА, В. Г. Ноженка, А. Я. Покуци та інших — на «Терміналі».

Багатьох цікавить, як будується процес підготовки аспірантів? Крім безпосередньої роботи над дисертаціями під керівництвом вчених інституту, кожен аспірант чи дослідник в ході навчання набуває навичок самостійної науково-дослідницької роботи, оволодіває методологією проведення наукових досліджень. Поряд з цим обов'язковим для них є складання екзаменів з марксистсько-ленінської філософії, іноземної мови і спеціальної дисципліни. А що нового привнесено?

На відміну від попередніх років аспіранти і дослідники тепер вивчатимуть основи педагогіки і психології, основи обчислювальної техніки, економіку промисловості і теж з цих предметів (без глибокого знання їх не можна уявити сучасного науковця) по всій формі складають екзамени.

Вченими інституту вже розроблені програми нових курсів. Заняття по них розпочнуться в другому семестрі. Визначено викладачів, підготовлено відповідну матеріальну базу, методичні розробки і посібники.

Практика показує, що переважна більшість аспірантів і дослідників слабо володіють орфографією і стилістикою наукової і ділової мов, що негативно позначається на якості дисертацій, авторефератів, тривалості їх остаточного оформлення. Для усунення цих прогалин найближчим часом буде організовано практикум, де майбутні вчені набудуть знань і практичних навичок редагування і корегування рукописів.

Ще одне істотне нововведення. Якщо аспірант за період перебування в аспірантурі успішно закінчив курс навчання у ній, то згідно нового Положення йому присвоюється кваліфікація «дослідник» (інженер-дослідник) з врученням диплому і надається перевага при заміщенні викладацьких або наукових посад, які вимагають підвищеного рівня теоретичної і спеціальної підготовки.

...У вестибюлях навчальних корпусів щоразу можна побачити гарно оформлені оголошення, які сповіщають про день, час і аудиторію, де відбудеться захист кандидатської дисертації. В ці дні вирішується доля напруженої, наполегливої кількарічної праці О. М. Мудрого, С. І. Перевознікова, В. У. Сторожука, П. В. Фабричева — аспірантів нашого вузу. Попереду їх чекає цікава і нелегка, захоплююча і самовіддана робота на ниві творення науки, прискорення технічного прогресу, примноження інтелектуального потенціалу нашого суспільства. Ім, молодим, завзятим, одержимим благородною метою, — дерзати, йти вперед і вище.

А. ЦІСАР,
завідуюча відділом аспірантури інституту.

НАШ ИНТЕРКЛУБ

„Голубая планета Земля“

Так по-человечески трогательно и поэтично называется клуб студентов-интернационалистов, созданный в 1983 году при кафедре русского языка. Члены клуба, как правило, молодые граждане многих зарубежных стран. Естественно, что в каждой из них в силу природных, исторических и социально-экономических условий существуют давно сложившиеся, уходящие в глубь веков традиции, обычаи, нравы. Разумеется, есть прикладное искусство, фольклорное творчество, не говоря о современном.

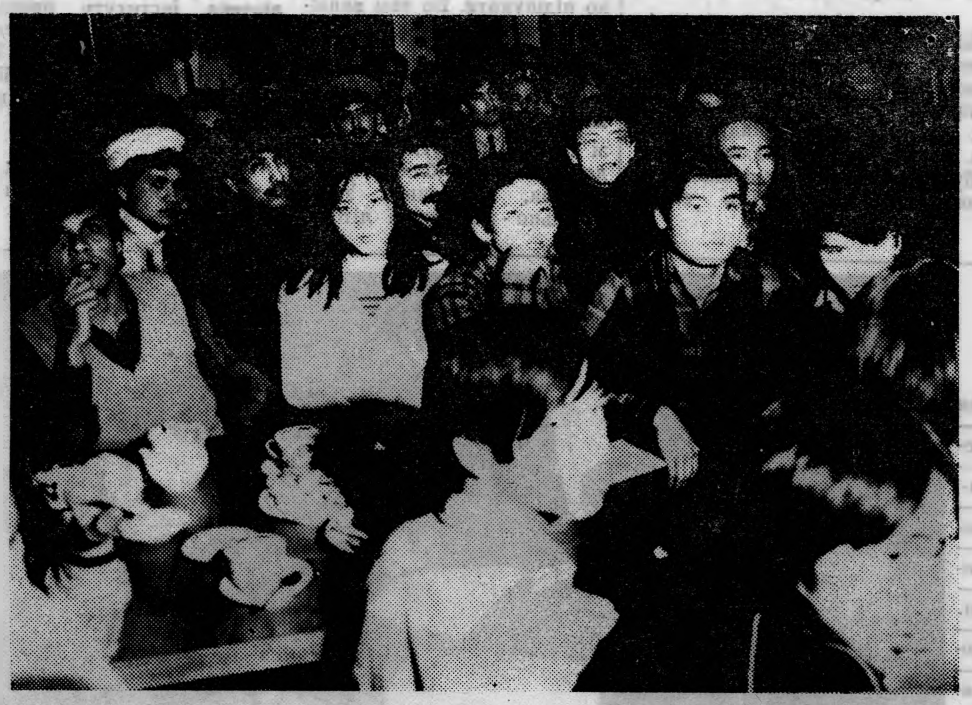

Познать культуру другого народа, познакомиться с его духовными ценностями — что может быть интереснее, любознательнее и увлекательнее для юноши и девушки!

Недавно члены клуба стали участниками содержательного тематического вечера «Знакомтесь: Афганистан, Вьетнам, Монголия». После вступительного слова президента клуба Усмана Кулибали (Республика Мали) вниманием присутствующих овладели ведущие — студентка 1-го курса ФАМ Санжийн Туяа (МНР) и студент 2-го курса РТФ Гулам Кадыр (НДРА).

С увлечением присутствующие посмотрели театрализованное представление монгольской сказки «Старый волшебник», исполненной афганскими друзьями. На вечере шел разговор о творчестве великих поэтов Фардуоси, Саади, Руми, Омара Хайями. Звучали строки их бессмертных стихов.

Интересным был рассказ доцента кафедры начертательной геометрии А. Н. Кузьмина о его пребывании в Афганистане. Беседу он сопровождал показом слайдов; аспирант Рияр Фалех Халед (Ирак) поведал о Хо Ши Мине — выдающемся деятеле международного коммунистического движения, основателе Компартии Вьетнама. В исполнении студентов из Кубы прозвучали стихи известной поэтессы острова Свободы Марты Агирре.

С национальными шутками, песнями и танцами народов Афганистана, Вьетнама и Монголии участников вечера познакомили студенты Фам Куанг Хиеу, Нгуен Дык Туан, Чан Тхань Хоа из Вьетнама, Батчулуун Цэвлээжин, Ариунаа Цогбадрахын (Монголия), Давар Хан из Пакистана, Фархад Мохамед Карим (Афганистан).

Т. БЕЛАЯ,
преподаватель кафедры русского языка.

НА СНИМКАХ: студентки радиотехнического факультета Ариунаа Цогбадрахын и Саруул Ишбалдан (справа) исполняют монгольскую песню «О Родине»; переполненным был зал клуба в этот вечер, никто не остался безучастным.

Фото Р. КУТЬКОВА.

У СВІТІ ЦІКАВОГО

Автор пісні про Кармалюка

Пісню «Повернувся я з Сибіру» довгий час вважали Кармалюковою, — чимало в ній інтимного, особистого, вона є ніби сповідь автора. Такі міркування підсилюються ще й тим, що Устим Кармалюк хоч був людиною неписьменною, але, крім рідної, вільно володів російською, польською мовами.

Але, як нещодавно виявилось, автором пісні є Ян Комарницький — один з групи польських письменників так званої «Української школи», які писали твори українською мовою. Ян Комарницький (1784 — 1840) своїми ліричними та сатиричними творами на ту пору був добре відомий на Поділлі у літературних колах, дещо негативно ставився до спроби сполонізувати, тобто сполячити український народ.

В 1892 році у журналі «Киевская старина» фольклорист і етнограф О. О. Русов писав, що Ян Комарницький «Сочинил песни, из которых наиболее известной стала народу и распространилась во многих вариантах песня о разбойнике Кармелюке». Панівні кола, зрозуміло, таку кличку «разбойник» давали народному месникові, спотворювали його прізвище — замість Кармалюк писали Карманюк.

Про авторство Комарницького повідомляється також у першому томі «Шевченківського словника», що вийшов у Києві в 1976 році. Отже, пісня «Повернувся я з Сибіру» має конкретного автора і написана вона на основі народних переказів про відважного лицаря.

Філатов і Вінниччина

Ім'я Володимира Петровича Філатова широко відоме не тільки в науковому світі. Як визначного вченого-окуліста і талановитого вчителя та вихователя, редактора журналу і директора відомого в країні офтальмологічного інституту його знають і шанують в усіх куточках країни, за рубежем. Але мало хто знає, що вчений був тісно пов'язаний з надбужанським краєм.

Він неодноразово відпочивав в Немирівському будинку відпочинку. Старожили пригадують, що не рідко Володимир Петрович виїжджав у навколишні села в пошуках мальовничих місць, з яких полюбляв писати етюди.

Особливо до вподоби Філатову був Сокілець, його чудова природа, бузькі пороги.

Вчений читав лекції, оглядав хворих. Тому, як засвідчують архіви, він неодноразово бував у Вінниці і Бару, Літині і Могилів-Подільському.

Про перебування на подільській землі відомого вченого розповідають куточки в краєзнавчих музеях.

«Новини Поділля».

В. о. редактора
Б. ДЬЯКОНОВ

«За инженерные кадры» — орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-48 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 04035. Зам. 140.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 4 (288) | П'ЯТНИЦЯ, 29 січня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

У ПАРТІЙНОМУ КОМІТЕТІ

20 січня ц. р. відбулось чергове засідання парткому інституту. Заслухано звіт секретаря цехової партійної організації СКБТ «Модуль» Ш. М. Саркісяна «Про перебудову роботи партійної організації СКБТ «Модуль» в світлі вимог XXVII з'їзду КПРС, січневого і червневого (1987 р.) Пленумів ЦК партії». Відзначено, що комуністами цієї парторганізації проводиться певна робота по вдосконаленню стилю і методів своєї діяльності, розширюється колегіальність і гласність в роботі виборного активу. Набирають сили демократичні засади в доборі і розстановці кадрів. В 1987 році у порівнянні з 1986 роком поліпшились техніко-економічні і наукові показники, зменшилась плинність кадрів, збільшилась кількість співробітників з вченими ступенями.

Разом з тим, в роботі партійної організації по здійсненню перебудови мають місце серйозні недоліки. Партійне бюро ще слабо впливає на вдосконалення стилю діяльності апарату управління, не приділяє належної уваги заслуховуванню звітів комуністів-керівників. Невідпрацьована практика підготовки партійних зборів і засідань партбюро. Відвідування партзборів складає лише 70—80 процентів від загальної кількості комуністів. Серед виступаючих мало рядових комуністів. Збори в партгрупах проходять з порушенням Статуту КПРС. Партбюро випускає з поля зору питання переходу підрозділу на нові принципи господарювання. Прийняті постанови в цьому напрямку виконуються незадовільно.

На засіданні парткому відзначалось, що в перебудові діяльності партбюро СКБТ «Модуль» корінних зрушень не сталося. Секретар т. Саркісян Ш. М. не виявляє особистої ініціативи і вимогливості, а директор СКТБ «Модуль» т. Стахов О. П., як член парткому, недостатньо допомагає в роботі партбюро.

В прийнятій постанові партійний комітет роботу партбюро СКБТ «Модуль» по керівництву перебудовою визнав як таку, що не відповідає вимогам XVII з'їзду КПРС, січневого і червневого (1987 року) Пленумів ЦК партії, а особистий внесок в перебудову секретаря партбюро т. Саркісяна Ш. М. — незадовільним.

На засіданні парткому обговорено також кадрові питання, інформації т.т. Азарова О. Д. і Солейка П. Т. про невідкладні завдання по реалізації критичних зауважень і пропозицій комуністів, висловлених на партійних зборах 23 грудня минулого року. Розглянуто доповідну записку з питань будівництва. Прийнято відповідні постанови і заходи.

УДОСТОЇЛИСЯ ВІДЗНАКИ

Спочатку були пошуки найбільш раціональних технічних рішень, перегорнуто десятки довідників, сотні сторінок спеціальної літератури. Були консультації з вченими і спеціалістами в галузі машинобудування, аграрниками. А вже потім приступили до створення гнучкого верстатного комплексу для виробництва набору грунтоспущуючих робочих органів. Розрахунки і креслення, компоновка вузлів і деталей — всім цим займалася група студентів під керівництвом доцента МБФ В. Б. Демешка.

А нещодавно надійшла приємна звістка: вихованці інституту інженери А. Дубицька, К. Коваль, О. Саралов, четверокурсники Т. Балатюк, О. Данилевич рішенням оргкомітету Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР за представлену на всесоюзний конкурс роботу по розділу «Верстатобудування, роботизовані системи і маніпулятори, гнучке автоматизоване виробництво», нагороджені грамотами Мінвузу.

Б. ПЕНТЮК,
заст. декана МБФ по науковій роботі.

ЛИСТ ПРО ПЕРЕБУДОВУ

СПЕЦІАЛІСТ: ДІАПАЗОН ПІДГОТОВКИ

Виходячи з документів ЦК КПРС про перебудову вищої школи, до сучасного спеціаліста пред'являються досить високі вимоги. Він повинен володіти глибокими знаннями з основ марксизму - ленінізму, сучасним економічним мисленням, навичками управлінської і організаторської роботи, активними методами використання електронно - обчислювальної техніки стосовно до профілю своєї діяльності, високою загальною культурою. Майбутнього інженера повинні відрізняти ініціатива і відповідальність, потреба в постійному оновленні і збагаченні своїх знань, здатність сміливо приймати новаторські рішення і послідовно проводити їх у життя.

Ці проблеми вищої школи існують давно, але ніколи, як сьогодні, вони не набували такої гостроти, актуальності і значимості.

Серед факторів, які мають вирішальний вплив на формування творчої активності майбутніх спеціалістів, в першу чергу слід виділити вдосконалення навчального процесу. Розв'язуючи це завданн, необхідно, насамперед, відмовитись від описовості в навчанні, зайвого інформаційного перевантаження. Треба твердо брати курс на розвиток самостійності студентів, ефективні форми і методи навчання — семінарські і практичні заняття, дискусії, моделювання конкретних виробничих і управлінських ситуацій, на більш міцний зв'язок навчального процесу з життям трудових колективів.

В цьому плані слід мати на увазі масове застосування сучасних технічних засобів навчання: учбове телебачення, мікрокалькулятори, дисплеї, ЕОМ, передача і відтворення інформації і т. д.

Одним із головних напрямів підготовки майбутніх фахівців повинно стати залучення студентів до реальних науково - дослідницьких пошуків. В інституті вже склалася система такої роботи студентів. Вона представляє собою комплекс форм і методів формування у юнаків і дівчат творчого мислення, закріплення теоретичних знань, набуття дослідницьких навичок у розв'язанні науково-технічних і практичних завдань.

Але будемо відвертими. Зараз нікого не повинні «гіпнозувати» об'ємні цифри, які засвідчують про те, що в різних формах НДРС беруть участь 90 процентів студентів стаціонару. Адже, не секрет, що на деяких кафедрах цей високий показник нерідко досягається за рахунок виконання студентами чорнової, допоміжної роботи в наукових колективах. Фактично ж не більше 40 процентів студентів пов'язані з продуктивною, творчою науковою діяльністю. Все це ще раз переконує нас в наявності далеко не використаних резервів поліпшення розвитку творчих здібностей майбутніх спеціалістів.

Важливе значення мають наукові дослідження студентів, що виконуються в процесі підготовки курсових і дипломних проектів. Торік, наприклад, лише на інженерно - будівельному факультеті було до впровадження рекомендовано 32 студентські розробки. Серед них — комплексне дипломне проектування і виконання дипломних проектів за замовленнями підприємств.

Хороші перспективи відкриваються для зміцнення зв'язків науки, освіти і виробництва, розвитку активності молодих спеціалістів після створення філіалів профілюючих кафедр інституту на підприємствах і в проектних організаціях Вінниччини. Досвід таких кафедр, набутий в об'єднанні «Термінал», АТП-30121, в проектному інституті «Діпроцивільпромбуд» та інших, переконливо свідчить, що даний підхід дозволяє залучити до навчання студентів провідних спеціалістів галузей, з к о н ц е н т рувати увагу викладачів і випускників вузу на розв'язання найважливіших виробничих проблем, прискорити впровадження найновіших розробок.

Творча активність спеціаліста виявляється не лише у створенні і освоєнні нової техніки. Інженер, командир виробництва покликаний оволодіти науковими основами вироблення, прийняття і реалізації рішень, як правило соціально - психологічними методами управління. І до виконання таких функцій молоді люди повинні бути підготовлені вже під час перебування в інституті.

Однак, як показує життя, наші студенти, проходячи спеціальний курс «Основи виховної і організаторської роботи в колективі», не повністю реалізують набуті знання під час суспільно-політичної практики. Поки-що не всі можуть кваліфіковано виступити з лекціями і доповідями, провести змістовну і цікаву бесіду. А все тому, що вони ще не отримують достатніх знань в галузі організації і управління виробництвом, навичок в роботі з людьми. Тому пошук оптимальних шляхів і засобів озброєння майбутніх спеціалістів основами організаторської і пропагандистської роботи в трудових колективах виступає зараз як одна з важливих проблем вдосконалення вищої школи на сучасному етапі.

...Мине небагато часу і сьогоднішні п'ятикурсники поповнять ряди інженерного корпусу. Незвично складні, високі і відповідальні справи чекають їх на самостійній трудовій ниві. Адже їм належить бути виконробами перебудови нашого суспільства.

Е. ВИШНЕВСЬКИЙ,
асистент кафедри будівельних конструкцій, кандидат технічних наук.

ФОТОРЕПОРТАЖ З СЕСІЇ

У першокурсників — залік

25 січня у студентів І-го курсу факультету автоматики і мікроелектроніки розпочалась екзаменаційна сесія.

Група І АТ-87 в цей день здавала залік по введенню в обрану спеціальність. Протягом семестру першокурсники навчалися в лабораторіях, прослухали курс лекцій, взяли участь в семінарських заняттях, отримали початкові знання про автоматизовані системи управління, інформаційно - вимірювальну техніку, розробку автоматичних приладів, улаштувань і систем для вимірювання, контролю і управління технологічними і виробничими процесами, науковими дослідженнями.

Але перед тим як зайти до викладача для складання заліку Н. Онуфрієнко, Л. Гончар, С. Ефременко (знімок ліворуч) проглядали свої конспекти. Це — для надійності, для запасу міцності вже засвоєних знань з предмету.

Заступник декана ФАМ, кандидат технічних наук, доцент А. С. Васюра приймав залік у К. Соколенко (знімок праворуч).

«А як там, у подруг? Чи все гаразд?», — прислуховуються однокурсниці.

В ці дні біля навчальних кабінетів, в яких проходять екзамени і заліки, можна завжди бачити групи «болільників». Це все вже було за кадром...

Фото **Р. Кутькова.**

ДО 70-РІЧЧЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ СРСР

Про друзів-однополчан

Цей знімок зроблено в липні 1944 року, на 3-му Білоруському фронті. Тоді я був парторгом ескадрильї гвардійського штурмового авіаційного полку, який входив до складу прославленої 1-ої гвардійської штурмової авіаційної Сталінградської, ордена Леніна, двічі Червонопрапорної, орденів Суворова і Кутузова дивізії.

Наша ескадрилья тільки-но виконала, причому досить успішно, завдання командування. Вона позбавила фашистів можливості вигнання до рейху радянських людей, рухомого залізничного складу, військової техніки, продовольства, пограбованого фашистами в Білорусії. Льотчики ескадрильї зробили тоді понад 130 літаковильотів, знищили велику кількість мостів, залізничних колій, поставили заслін відступаючим фашистським воякам.

А всього за період Великої Вітчизняної війни інженерно-технічним складом нашої авіаескадрильї забезпечено понад 2100 бойових вильотів штурмовиків ІЛ-2, під час яких було знищено близько 100 танків, понад 220 автомобілів, 18 переправ, велику кількість складів боєприпасів і пального.

Особисто мені довелось брати участь в 44 бойових вильотах. Штурмували ворожу техніку і живу силу безпосередньо на полі бою і на підходах до нього. Так, в листопаді 1942 року на Сталінградському фронті в одному з вильотів я, як повітряний стрілець, вів розвідку розташування військ, танків і зенітної артилерії противника у районі Тракторного заводу. Не встигли там появитися, як наш ІЛ-2 був атакований двома фашистськими винищувачами Фоке Вульф-190. Долю повітряної сутички вирішували секунди. І тоді я із турельної установки підбив один ворожий літак, а другому не дав вести прицільний вогонь по нашому штурмовику. За успішне виконання цього завдання мене нагородили орденом «Червоної Зірки». Це був перший орден, отриманий на війні.

Пригадується ще один епізод. Це було на Третьому Білоруському фронті. Разом з групою солдат наземних військ, розташованих на передньому краї, під вогнем противника евакуював з нейтральної смуги пошкоджений в бою наш літак ІЛ-2.

Звичайно, в цій короткій замітці важко розповісти про інші епізоди з нелегкого фронтового життя. В бій нас вела тверда переконаність в правоту нашої справи, вірність Вітчизні і своєму патріотичному обов'язку. А ще — незабутнє фронтове братерство.

З тієї вогненної пори минуло 44 роки. Але в пам'яті завжди житимуть друзі-однополчани, яких ви бачите на знімку. Сидять (зліва направо): технік авіаланки А. К. Ковальчук, парторг полку М. П. Сніжко, командир авіаескадрильї А. А. Мален, який згодом став Героєм Радянського Союзу. До речі, його іменем названо шахту в місті Ровеньки, де він працював до війни. Далі сидить заступник командира, інженер і парторг авіаескадрильї — автор цих рядків. Стоять: повітряний стрілець В. В. Сидоренко — повний кавалер орденів Слави, заступник командира авіаескадрильї І. Й. Лисенко, пізніше йому було присвоєно звання Героя Радянського Союзу, технік авіаланки І. О. Микизиль, командир авіаланки Я. П. Щеглов, який загинув наприкінці війни, в квітні 1945 року.

У післявоєнні роки ми, що залишилися у живих, неодноразово збиралися у Волгограді. Ми — це ветерани І-ої гвардійської, п'ятиорденоносної штурмової авіадивізії.

Г. ШУЛЬМАН,
полковник у відставці, зав. лабораторією кафедри електропостачання.

Готуймося до конференції

Як завжди, на початку року в актовому залі інституту проходить конференція трудового колективу. Цього разу вона відбудеться у лютому.

Учасники конференції — викладачі і співробітники заслухають доповідь ректора інституту, професора І. В. Кузьміна «Про підсумки 1987 року і завдання по прискоренню перебудови роботи колективу». З співдоповіддю з цього питання виступить голова профкому Ю. А. Буренніков.

Голова комісії профкому по охороні праці В. Ф. Кобевник проінформує про виконання угоди по охороні праці між профспілковою організацією і адміністрацією за минулий рік. Буде затверджено угоду на 1988 рік.

В порядок денний конференції включено також затвердження соціалістичних зобов'язань трудового колективу ВПІ на 1988 рік. З інформацією по цьому питанню виступить член профкому В. Г. Глоба.

А щоб таке авторитетне зібрання пройшло організовано, по-діловому, прийняло конструктивні рішення, партком, профком і ректорат просять викладачів, всіх співробітників інституту в дні, що залишилися до початку роботи конференції, направляти свої пропозиції, зауваження стосовно здійснення перебудови, шляхів вдосконалення організації соціалістичного змагання в партком (тел. 4-61-57, 3-65), профком (тел. 4-79-01, 3-83, 3-45) і ректорат. Це можна зробити також і в ході роботи конференції.

В. КОВАЛЬЧУК,
заступник голови профкому.

Друге місце за ВПІ

Близько 600 студентів інституту, об'єднаних у 26 загонів, брали участь торік в третьому трудовому семестрі. Вони працювали будівельниками, водіями автомобілей, обробляли колгоспні ниви. Лише будівельно-монтажних робіт студзагонівці виконали на суму 2 млн. 70 тис. карбованців. Майбутні інженери зводили будівлі в Тюменській області і в дев'яти районах орденоносної Вінниччини.

Днями обком ЛКСМУ підбив підсумки трудового суперництва студентських загонів вузів обласного центру. За ВПІ — друге місце. Перше — посів педінститут.

О. ЯНЧЕНКО,
нач. штабу трудових справ.

ІДЕЯ ПЛЮС ВМІННЯ

Чи не найбільше з усіх галузей народного господарства важкої ручної праці в будівництві. В той же час в країні, та й на Вінниччині, новатори винайшли й успішно використовують немало пристроїв та механізмів, які значно скорочують обсяг ручної праці, перекладають найважчу на плечі машин.

Скажімо, багатьом доводилося бачити, з якими труднощами при будівництві фундаментів робітники рівняють голівки свай. Ентузіасти ПДБП-4 тресту «Західелеватормлинбуд» запропонували пристрій, який дозволяє цю роботу пришвидчити майже вдвічі, покращити її якість, зменшити затрати енергії.

А інженер - будівельник О. С. Печера вніс пропозицію, яка на об'єктах з складною конфігурацією дозволяє економити 10 — 12 людиноднів, чимало пального та електроенергії.

Суть пропозиції полягає в тому, якщо раніше під час будівництва об'єктів складної конфігурації доводилося двічі, а то й тричі демонтувати і монтувати кран, знімати і наново настеляти під нього рейки, то нині за допомогою домкратів два слюсарі за 12 — 16 годин вільно справляються з цим завданням.

Пристрої вінничан вивчено, узагальнено. Центр науково-технічної інформації та пропаганди розповів про них в інформаційних матеріалах, які вийшли нещодавно.

В. БРЕДУН,
журналіст.

ПОВІДОМЛЯЮТЬ «НОВИНИ ПОДІЛЛЯ»

Діє технічний центр

У Вінниці відкрито єдиний центр науково-технічної творчості молоді, який працює на повному госпрозрахунку і самофінансуванні. Свою діяльність він будує на основі господарських договорів з підприємствами, організаціями і установами області.

— Перед нами одна мета, — каже керівник центру Валентин Архипов, — максимально використати чималий творчий потенціал молоді для вирішення важливих науково - технічних і виробничих проблем. Звичайно, нам поки що бракує авторитету, та й реклама не завадила б, та попри все до послуг центру вже звернулися об'єднання «Термінал», «Вінницяенерго», політехнічний інститут. Відповідно і ми залучили для розробок і впровадження новинок 17 творчих молодіжних колективів, які, працюючи за договірним принципом, мають виконати робіт майже на один мільйон карбованців.

Паралельно центр поклав на себе функції координатора самодіяльної технічної творчості молоді. Шість клубів, які вже діють на його базі, спеціалізуються на проектуванні і створенні транспортних засобів, радіоелектронної і комп'ютерної техніки, на удосконаленні технічного дизайну, на авіамоделюванні. До роботи у цих клубах планується залучити близько 600 юнаків та дівчат.

Тричі чемпіон

На одному із стендів Томашпільського районного краєзнавчого музею куточок, присвячений І. А. Федчишину. Народився Іван Антонович в селі Яришівці. Трудова стежка прослалася від заводського верстата до військового високого рангу. Льотчик Федчишин налітав майже чотири тисячі годин, успішно освоїв 20 типів літаків. Та увійшов наш земляк в історію авіації і спорту, як майстер-парашутист високого класу.

Протягом десяти років він тримав надійно першість в світі по затяжних стрибках на точність. «Запам'ятався стрибок на подолання світового рекорду в 1952 році, — розповідав якось спортсмен. — Його здійснювали з висоти десять тисяч метрів уночі, падали не розкриваючи парашутів 8236 метрів, орієнтувались тільки на прилади. Час падіння — 2 хвилини 36 секунд... На землі тоді було 22 градуси тепла, на висоті — 52 морозу...»

І. А. Федчишин завоював звання триразового чемпіона світу з парашутного спорту, абсолютного чемпіона, семиразового рекордсмена світу. Він — також заслужений майстер спорту СРСР.

Для олімпійської збірної

П'ятсот пар чоловічих і жіночих рукавичок із натуральної шкіри і хутра відправив днями колектив Вінницької шкіргалантерейної фабрики на адресу Держспорткомітету СРСР. Вони призначені для Олімпійської збірної країни на зимові ігри в Калгарі. Спортивний асортимент займає все більше місця в обсягу продукції фабрики. Шиють тут рукавички для мотоциклістів, велосипедистів, воротарів-футболістів, автомобілістів. В нинішньому році планують освоїти випуск рукавичок для фехтувальників.

— Тут нам обіцяють допомогти суміжники із ЧССР, з якими торік наша фабрика встановила прямі зв'язки, — розповідає директор підприємства В. І. Коваленко. — Незабаром одержимо від друзів з-за кордону замовлене обладнання. Для нашого колективу заводи в місті Добржизі виготовлятимуть також шкіру з різноманітною кольоровою гамою і тоді зможемо розширити асортимент.

До новинок, які будуть впроваджені в нинішньому році, слід віднести відкриття філіалу в Івано-Франківській області, де пошиватимуться жіночі сумки. Для виготовлення цього виду виробів шкіргалантерейники мають намір і у Вінниці створити виробничий потік.

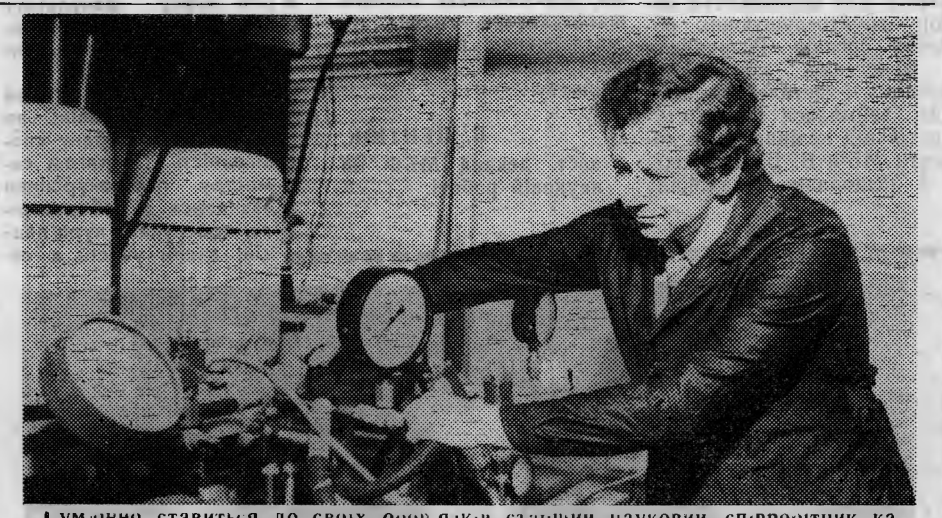

Сумлінно ставиться до своїх обов'язків старший науковий співробітник кафедри технології і автоматизації машинобудування В. К. Дьяков, якого ви бачите на знімку під час налагоджування гідроапаратури, призначеної для електрогідравлічних пропорційних систем.

Фото Р. Кутькова.

В. о. редактора Б. ДЬЯКОНОВ

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 04047. Зам. 385.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 5 (289) | П'ЯТНИЦЯ, 5 лютого 1988 року. | Виходить раз на тиждень

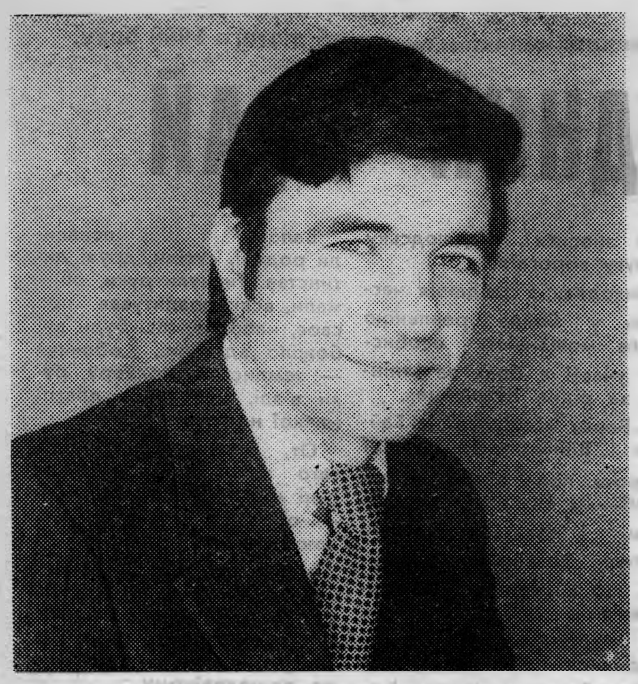

Василь Мартинович Кичак — доцент кафедри електронних приладів. Науково-педагогічну діяльність він поєднує з активною роботою в головній групі народного контролю. Керівник сектора побуту, торговельного обслуговування і роботи з листами громадян бере безпосередню участь в перевірках, рейдах, домагається усунення виявлених недоліків.

З КОМП'ЮТЕРОМ — НА „ТИ"

Так ставиться сьогодні питання про оволодіння кожним студентом електронно-обчислювальною технікою, причому на високому професійному рівні. Зі знанням справи він покликаний вести предметний діалог з ЕОМ при розв'язанні управлінських, техніко-технологічних і конструкторських завдань.

Не в стороні від цієї актуальної вузівської проблеми стоять і народні контролери. І хоча за офіційними даними ВПІ займає перше місце в системі технічних вузів УРСР по насиченості обчислювальною технікою, однак, як показують неодноразові перевірки, безперервність навчання студентів на ЕОМ досі ще не відповідає вимогам реформи вищої школи. А однією з причин такого становища є низький ККД комп'ютерів через їх несправність.

Судіть самі: з 323 одиниць ОТ (без мікрокалькуляторів) 118, тобто більше третини, стоять «на приколі», що, звичайно, гальмує навчальний процес. В наявності є лише 53 методичних посібники. Згідно нормативів у нас повинно бути 270 робочих місць, а фактично є 229 або 84 проценти від потрібної кількості. Студенти окремих груп тижнями не мають змоги спілкуватися з ЕОМ. Так повисає у повітрі ідея наскрізного комп'ютерного навчання.

І не безпідставно тільки в першій половині минулого року бюро головної групи НК двічі обговорювало стан підготовки студентів на ЕОМ, просило ректорат вжити невідкладних заходів по поліпшенню їх використання, особливо при курсовому і дипломному проектуванні, розв'язанні задач з НДР і народному господарстві, і, нарешті, в кінці грудня зміст повернулося до цього злободенного питання. Звітував проректор по навчальній частині М. М. Шкодін.

Зараз в інституті вже розроблено систему безперервної підготовки студентів в галузі обчислювальної техніки. Нею передбачено визначення потрібного рівня знань студентів з ОТ на кожному курсі і по конкретній навчальній дисципліні, повне технічне, програмне і методичне забезпечення занять. Є заходи по підготовці необхідної кількості викладачів і співробітників інституту для навчання майбутніх інженерів користуванню комп'ютерною технікою.

Бюро головної групи НК прийняло до уваги запевнення тов. Шкодіна М. М., що програма безперервної підготовки студентів і наскрізного застосування ЕОМ буде неухильно виконуватися. А як? **Про це свідчитимуть наступні перевірки.**

В. ДЕМЕШКО,
голова бюро головної групи народного контролю.

Міськвиконком повідомляє

Виконком міської Ради народних депутатів повідомляє, що четверта сесія міської Ради народних депутатів двадцятого скликання відбудеться 27 лютого 1988 року о 10-й годині в сесійному залі міськвиконкому, що по вулиці Леніна, 63.

На розгляд сесії виносяться питання:

Про стан і заходи по поліпшенню забудови міста в світлі вимог XXVII-го з'їзду КПРС і наступних партійних документів.

Звіт постійної комісії міської Ради по соціалістичній законності і охороні державного і громадського порядку.

Повідомлення і зауваження на сесію просимо надсилати на адресу виконкому міської Ради народних депутатів — 287100, м. Вінниця, вул. Леніна, 63, міськвиконком. Дзвонити по телефонах: 2-58-82 — управління головного архітектора, 2-40-12—управління капітального будівництва, 2-37-95 — планова комісія, 2-07-97 — оргвідділ міськвиконкому.

Виконком міськради.

В РЕКТОРАТІ

І-го лютого відбулося чергове засідання ректорату, на якому обговорено стан контролю за ходом екзаменаційної сесії і готовність факультетів інституту до нового навчального семестру.

Відзначено, що проведеними ректоратом і учбовим відділом перевірками виявлено ряд істотних недоліків. Чимало студентів перших курсів не допущені до складання екзаменів через несвоєчасну здачу заліків. Так, по інженерній графіці не допущено 35 чоловік, фізиці — 29 і стільки ж по фізичному вихованню, по основах теорії електричних ланцюгів — 13. Керівникам означених вище кафедр вказано на недостатню організаторську роботу, послаблену вимогливість викладачів до студентів в дотриманні ними строків здачі заліків, визначених розкладом занять.

Наголошено на необхідність посилення контролю за підготовкою до екзаменів, успішністю студентів з боку органів студентського самоврядування — факультетських профбюро, студрад, активізації їх діяльності, особливо в сесійний період, як найбільш напружений в навчальному процесі. За таких умов, відзначалося на засіданні, зростає роль, вплив і відповідальність громадських організацій інституту, покликаних надавати дієву і конкретну допомогу деканатам в забезпеченні організованого проведення екзаменаційної сесії, поліпшення її якісних показників.

З метою посилення активності студентів в навчанні у наступному семестрі визнано доцільним провести після канікул спільні профспілкові і комсомольські збори на всіх курсах інституту.

В обговоренні питань, внесених на засідання ректорату, взяли участь: ректор інституту І. В. Кузьмін, проректори М. М. Шкодін і М. Є. Іванов, декани факультетів: обчислювальної техніки Ю. С. Данилюк, енергетичного — Д. Б. Налбандян, інженерно - будівельного — М. Ф. Друкований, машинобудівного — Б. Ф. Ліщинський, заступник декана ФАМ — В. С. Васюра, заступник голови профкому В. Бондар, заступник секретаря комітету ЛКСМУ В. Чернікова.

Заслухано інформацію проректора по АГЧ О. І. Таранухи про будівництво нового гаражного приміщення.

Увага: йде сесія!

ЗАСЛІН БЛАГОДУШШЮ!

Як декан факультету, особисто я не є прихильником надмірного контролювання і інспекційного нагляду за тим, як проходять екзамени в групах, на курсах, мовляв, аби щось не трапилось. Ставка на довір'я екзаменатору, його асистенту, їх добропорядність і об'єктивність — ось що керує мною в подібних випадках, коли доводиться цікавитись ходом екзаменаційної сесії.

На цій, що зараз проходить, я відвідав групи, які складали екзамени Г. І. Бунтарю — по фізиці, Д. Т. Ободнику — по теорії і проектуванню обчислювальних машин, Ю. О. Ільницькому — по вищій математиці. Заходив і до інших колег. І що ж?

Крім обстановки доброзичливості та спокійної, ділової розмови викладачів зі студентами, справедливої оцінки їх знань, в око, як кажуть, нічого не потрапило. Такий настрій, відверто кажучи, мене радує. Він створює у процесі навчання впевненість у студентів в об'єктивності викладачів. А це багато значить не лише тоді, коли перше — або п'ятикурсник віч-на-віч веде діалог зі своїм наставником за екзаменаційним столом, але ще задовго до сесії, коли йде нагромадження знань з предмету.

Та власні спостереження, їх аналіз і узагальнення свідчать і про інше. Семестр, що зараз завершується, для студентів молодших курсів був короткий. Частина навчального часу оприбуткувалася на сільськогосподарські роботи. І тому, звичайно, кафедри почали форсувати програму занять, оскільки обсяг матеріалу залишився незмінним, а вимоги до глибини і повноти викладу стали більш жорсткими. І ось за таких умов, коли потрібні подвійні зусилля з боку студентів, чимало з них на цей раз не відмовилися від шкідливого навіювання минулих років.

Справа у тому, що й сьогодні поки що діє примат так званої «стопроцентоманії». Беззастережно висить над кафедрою той злополучний бал, по якому і досі вимірюється і якість, і інтенсивність, і професійний рівень роботи викладача, а вкупі з ним — і сумління студента.

А між тим, студентські роки — це насамперед постійна, напружена інтелектуальна робота, повсякденне збагачення знаннями. Це роки морального, духовного і розумового злету молодої людини. Але його можна досягти лише працею душі, виявом волі, стремлінням до досконалості...

Недавно заглянув в читальні зали нашої бібліотеки. Навіть в сесійні дні вони пустували. І згадалися роки мого студентства, які припали на 50-ті, черги «однокашників» в бібліотеку, довгі списки нетерпляче бажаючих прочитати книжку популярного автора.

Побував в гуртожитках. У робочих кімнатах — ані душі. Годинник показував опів на дванадцяту, а в кімнатах 227, 229, 333, 329, що розміщені в гуртожитку № 1, ніхто з жильців ще не проснувся. Виявилося, що тамтешні господарі не сиділи за конспектами, а слухали музику до трьох годин ночі...

Дивувала безпечність, безініціативність не тільки ординарних студентів, а й їх лідерів — групкомсоргів, профоргів,, членів студкомів, керівників учбових секторів і т. д.

Питається? Кому, як не виборному активу особистим прикладом, живим словом класти край такому недозволеному благодушшю, легковажній безтурботності, соціальній інфантильності.

Наш вуз, як мені здається, поки що формально фігурує серед тих, де запроваджено студентське самоврядування. Не чую твердого голосу вузівського комсомольського комітету, не бачу корисних, а головне — конкретних справ низових комсомольських організацій, жевріють профбюро факультетів, зачаїлися студкоми... Хто-хто, а ці органи студентського самоуправління потребують докорінної перебудови. Бо їх вплив на життя студентської громадськості, як це свідчить нинішня екзаменаційна сесія, не витримує критики.

Ю. ДАНИЛЮК, декан факультету обчислювальної техніки, доцент.

До 70-річчя Збройних Сил СРСР

ВИЗВОЛЯВ РІДНИЙ КРАЙ

В літописі 64-ої окремої гвардійської тричі орденоносної танкової бригади, якою в роки Великої Вітчизняної війни командував двічі Герой Радянського Союзу гвардії полковник І. Н. Бойко, багато славних бойових діл. Спочатку командир 69 танкового полку, а згодом — комбриг, він разом з побратимами по зброї визволяв од німецько - фашистських окупантів сотні населених пунктів, в тому числі й своє рідне село Жорнище, що в Іллінецькому районі нашої області. Нині тут стоїть бронзове погруддя Івана Никифоровича. Це — на честь його подвигів і заслуг перед Радянською Батьківщиною.

Нижче розповідається, як танкісти уславленого героя з боями оволодівали селами і містами Поділля наприкінці 1943-го і на початку 1944-го років. В основу матеріалу взято особисті спогади І. Н. Бойка, з якими він ділився з автором цих рядків.

...О восьмій годині ранку 28 грудня 43-го він віддав наказ: атакувати ворога в Козятині й на залізничному вузлі. Виконуючи його, танкові роти старших лейтенантів Сулими, Пуклакова і капітана Науменка блискавично перерізали залізницю Козятин — Вінниця, паралізували дії ворога в місті, взявши штурмом комендатуру гітлерівців поблизу вокзалу, і водночас зайняли оборону в бік Бердичева, щоб не допустити підходу звідтіля німецьких резервів.

Всього за годину 69-й гвардійський танковий полк завдяки раптовості, рішучим діям у наступі оволодів Козятином. Одним з перших успішно виконав наказ взвод старшого лейтенанта Філатова. Вогнем і гусеницями, пробиваючи собі дорогу, він вискочив на залізничний переїзд. В цей час ешелон з боєпри-

Закінчення на 2-й стор.

ЗАСЯЮТЬ ЮВІЛЕЙНІ МЕДАЛІ

Небагато залишилося часу до того дня, коли наші заслужені фронтовики, колишні командири частин, підрозділів і політпрацівники, а також ветерани Радянської Армії — колишні кадрові офіцери і з ними — воїни-інтернаціоналісти, які перебували в Афганістані, а нині є студентами ВПІ, прибавляють до ряду своїх багатьох бойових відзнак, що сяють на мундирах, лацканах святкових піджаків, ще одну державну нагороду — щойно встановлену Президією Верховної Ради СРСР медаль «70 років Збройних Сил СРСР».

Звичайно, всіх не перерахувати. Але хто не знає декана передового в інституті енергофаку, професора Д. Б. Налбандяна! Та рідко хто з його вихованців здогадався б, що їх скромний і вимогливий Давид Бегларович — активний учасник Великої Вітчизняної війни. Сімнадцятирічним він стає солдатом, проходить ратний шлях від Куп'янська, що на Харьківщині, до Братислави. Його груди прикрашають бойовий орден, багато медалей, до яких він додасть нинішню, ювілейну.

Медаль, прикріплену до колодки з червоною муаровою стрічкою, просмугованою символічними кольорами Армії, Авіації і Флоту, з гордістю носитимуть полковники у відставці Б. А. Земляков, Д. О. Юдін, майор у відставці С. А. Уліщенко.

Радісним стане цей день для студента 4-го курсу МБФ Василя Семенюка — кавалера ордена Червоного Прапора і медалі «За відвагу», безстрашного воїна-інтернаціоналіста. Так само, як для студента І курсу ФАМ Сергія Макарчука і студента III-го курсу ІБФ Валерія Щербини, нагороджених за мужність в боях з душманами медаллю За відвагу». А всього в інституті навчається понад 30 колишніх воїнів-інтернаціоналістів. Ювілейна медаль, якою вони будуть нагороджені, то ще одна почесна відзнака Батьківщини за заслуги перед радянським народом.

Р. АСАДОВ,
голова оргкомітету по підготовці і проведенню 70-річчя Збройних Сил СРСР, полковник у відставці.

ВИЗВОЛЯВ РІДНИЙ КРАЙ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

пасами вже набирав ходу, тікаючи на Вінницю. Філатов снарядом з гармати влучив у задній вагон, в якому знаходився тол. Загоготів страшенний вибух. Зразу ж за ним, здетонувавши, почали рватися боєприпаси. Вибуховою хвилею знесло башту з танка командира взводу. Екіпаж героїв загинув.

Тваринний жах охопив гітлерівців, котрі подекуди ще втримували опорні пункти. Без зброї, шинелей і головних уборів вони сипонули до залізниці, сподіваючись на якийсь порятунок. Але там командир полку виставив автоматників і танки.

Довгожданний час визволення для жителів Козятина настав. Літні і юні робітники, залізничники просили у Бойка зброю, ставали на охорону складів, допомагали виловлювати фашистів. Комполку в ці ж години розпорядився зайняти оборону навколо Козятина й утримувати місто до підходу наших основних сил.

Десь опівдні ворог опам'ятався. З району Комсомольська танкістів атакувало до полку його піхоти, підтриманого зенітками. Залізничний вузол щоразу зазнавав бомбувань літаків противника. Прямою наводкою били по танках гітлерівські зенітники. Бій тривав увесь день. Але бійці і офіцери І. Н. Бойка тримались стійко. Надвечір до Козятина ввійшли підрозділи 21-ої мехбригади, до якої входив танковий полк Івана Никифоровича.

В Козятині полк знищив понад 400 гітлерівців, захопив 1600 автомашин, до 100 мотоциклів, 146 вагонів з боєприпасами, 11 складів з військовим майном і продовольством.

За героїзм і відвагу, рішучість, вміле командування полком при взятті Козятина І. Н. Бойко одержав тоді першу Золоту Зірку.

Після цих боїв полк отримав завдання наступати в напрямку Іллінці—Немирів—Вороновиця. В подальшому йому належало форсувати Південний Буг і повернути на Жмеринку. Танкісти просувалися по рідному краю свого командира. Село Жорнище, де він народився і провів перші юнацькі роки, поставало в уяві Івана Никифоровича не лише в ці дні. В подумках він повертався до отчого дому і в дні затяжного відступу з-під західного кордону, в боях на Смоленщині, під Москвою, Калініном, на Курській дузі, в Белгородсько - Харківській операції... І завжди тривожила думка: «Як ви там, тату і мамо, як ви, брати і сестри мої?.. Чи вистачило вам зносити надлюдську наругу ворога?».

Виходячи з завдання частини, у Бойка реальною стала можливість особистої участі в боях за Іллінці, за рідне Жорнище...

...Ворог відступав на Гайсин і Вінницю. На станції Сорока полк відбив в загарбників ешелон з борошном і два продовольчі склади. Розвідники доповіли, що в Жорнищі тихо, гітлерівців небагато. Вночі всі підрозділи полку зосередилися на околиці села Лугової, що за півтора кілометра від рідного села Бойка. На світанку три танкові роти рушили на сусіднє село Іваньку, а четверта зі взводом автоматників — спрямувалася на північну околицю Жорнища.

Рухаючись в центрі головної колони, Бойко з офіцерами штабу, як тільки дорога звернула на Жорнище, змінив свій маршрут і на трофейному всюдиході повним ходом в'їхав у село, де вже перебувала одна його рота.

А ось і двір батьків, підполковник рвучко відчиняє двері, переступає поріг хати, а там пустка пусткою. Забігає у ванькирчик, на ослоні куняє стара немічна жінка в сірому дранті.

— Здрастуйте, мамо! З Новим щасливим роком вас! — випалив тремтливою скоромовкою Іван Никифорович. — А де тато, всі інші хатні?

— Невже це ти, Йванцю?! — кинулась вона на шию в обійми. Густо потекли материнські сльози. — Батько в погребі переховується. Там і твій брат — Роман, страшно на нього дивитися, нездужає.

Валом повалили родичі, сусіди, друзі дитинства. Тиснули руки, обій мали, всяк розпитував про своє, наболіле. Всі були зубожіло вдягнені, обличчя — землистого кольору, рухи в'ялі, мов після довгої тяжкої недуги.

От, нарешті, прийшов тато з Романком. В батька сині мішки під очима, брат — обрезклий, мовби водою налитий.

— Не сподівався, Іване, що зустрінемось, що доживу до цієї щасної години. Дай же розцілую тебе, мі синку, — сплакнув він скупо, по-чоловічому.

Пригощали не визволені, а визволителі, і тут з розмов біда стелилася покотом. Окупанти обібрали жорнищан до нитки, багатьох дівчат і хлопців на каторгу до Німеччини запроторили, коїли звіриний суд над комуністами, радянськими активістами, євреями...

З годину, не більше, побув підполковник Бойко з друзями і рідними. Думка про те, що за кілька кілометрів звідси і далі сичить, отруйно кусається як в передсмертній агонії, розлючений ворог одразу звела Івана Никифоровича на ноги.

— Будьте здорові, тату — мамо! Оживайте, односельці! Тепер вам саме час годумати, як до війни не розгледіли громадою отих поодиноких виродків, що з пупа гнулися перед фашистами. Ми — в бій, а ви — до роботи.

Короткими були благословення батьків і родичів, дружні напуття односельчан. Але ці щиросердні слова пам'яталися йому до самого Берліна.

Д. БОРИСОВ.

ЕКЗАМЕНАЦІЙНА СИТУАЦІЯ...

Наше інтерв'ю

ДУМАЙТЕ, ДЕРЗАЙТЕ, ВИНАХОДЬТЕ

Державний комітет СРСР по науці і техніці, Держплан СРСР, Держкомітет по праці і соціальних питаннях, Мінфін СРСР і ВЦРПС наприкінці минулого року затвердили Положення про створення і забезпечення діяльності тимчасових творчих колективів (ТТК) по впровадженню в народне господарство перспективних розробок новаторів при науково-технічних товариствах, товариствах винахідників і раціоналізаторів.

Редакція попросила директора обласного Будинку техніки В. Б. ДЬЯКОНОВА відповісти на запитання наших читачів, які надійшли останнім часом, з приводу створення таких творчих колективів, прокоментувати окремі пункти Положення щодо правового забезпечення їх діяльності.

РЕД. В чому полягають основні напрями роботи і принципи організації ТТК? З кого вони формуються? Порядок їх функціонування?

В. Б. Д. — Головне призначення ТТК — більш ефективне використання трудових ресурсів і творчого потенціалу трудящих. Їх діяльність націлена на прискорення впровадження у виробництво перспективних винаходів і високоефективних рацпропозицій, спрямованих на інтенсифікацію народного господарства. Створюються ТТК рішенням обласної ради науково - технічних товариств або галузевими правліннями, Будинком техніки. Вони, як посередники, заключають на госпдоговірній основі договори на використання досліджень, розробок та інших послуг з державними підприємствами, об'єднаннями незалежно від їх відомчої підпорядкованості. В числі замовників можуть бути також кооперативи, приватні особи. ТТК формуються, як правило, із кваліфікованих спеціалістів, інженерів, економістів, наукових працівників, членів НТТ.

Тимчасовий творчий колектив здійснює свою діяльність на основі договорів підряду з радою, (правлінням) НТТ, або Будинком техніки, в яких визначається предмет покладеної роботи, робочий стан, строки його виконання(не більше 12-ти місяців), спеціальні вимоги, порядок передачі і приймання виконаної роботи, взаємна відповідальність сторін та інші умови. Разом з тим, в обов'язки замовника входять забезпечення ТТК обладнанням, матеріалами, комплектуючими виробами, апаратурою, іншими послугами, необхідними для виконання робіт у відповідності з договорами, що їх заключила рада (правління) НТТ або Будинок техніки з замовниками робіт.

При цьому, зауважу, що члени тимчасових творчих колективів виконують розробки у вільний від основної роботи час. Участь їх в діяльності ТТК не є сумісництвом.

Оперативне керівництво ТТК здійснює керівник, який обирається на загальних зборах членів цього колективу і затверджується радою (правлінням) НТТ або Будинком техніки. Він є організатором роботи, несе повну відповідальність за її результативність. Щодо контролю за діяльністю ТТК, наданням йому науково - методичної допомоги, то цим займаються рада, правлінням НТТ, Будинок техніки.

Діяльність ТТК припиняється по закінченню строку дії договору або при достроковому якісному виконанні ним робіт, а також при отриманні негативного результату, встановленні нездатності членів ТТК виконати покладені на них завдання. Звичайно, таке заключення дають експерти, комісія.

РЕД. — Багатьох, і це цілком зрозуміло, цікавить оплата праці членів ТТК, оплата виготовленої ними науково - технічної продукції, порядок фінансування робіт.

В. Б. Д. — Робота членів ТТК оплачується за рахунок коштів замовника, які передаються посереднику раді (правлінню) НТТ або Будинку техніки згідно господарському договору. Із загальної суми вилучаються витрати на сировину, матеріали, амортизацію оплати послуг сторонніх організацій, транспортні витрати, витрати за користування кредитами банку, внески на держсоцстрах, прибутковий податок, а також відрахування посереднику за встановленими нормативами.

Розмір заробітку кожного члена ТТК визначається самим колективом. Критерії: кількість і якість праці, особистий внесок у створення прибутку.

Щодо оплати продукції, послуг, виконаних ТТК в інтересах замовника, то вона здійснюється по договірних цінах, які обов'язково узгоджуються з замовником до початку робіт в залежності від їх ефективності, якості і строків.

РЕД. — Ясна річ, ви відповіли на основні запитання наших читачів, дали загальну уяву про тимчасові творчі колективи...

В. Б. Д. — Згоден. Більш широка інформація з питань діяльності ТТК буде представлена всім претендентам в члени ТТК на зустрічі з ними, яка відбудеться в обласному Будинку техніки 15 лютого о 18-й годині. Наша адреса: вул. Фрунзе, 2. Їхати трамваями № 1, 2, 3, 4, 6 до зупинки «Хімзавод». В разі потреби, даємо довідки по телефонах 3-46-42 або 3-52-08. Отже, запрошуємо всіх, хто бажає включитися в цікаву, новаторську і вигідну діяльність в складі ТТК, хто хоче дерзати, винаходити.

Ввечері у гуртожитку

Цікавою і змістовною була конференція, присвячена Дню пам'яті В. І. Леніна, учасниками якої стали викладачі кафедри історії КПРС і студенти 1-го курсу енергетичного факультету. Йшлося про ленінську теоретичну спадщину, життєвий шлях засновника Комуністичної партії і Радянської держави.

Такі зустрічі в гуртожитках стали вже традиційними. На попередніх, що відбулися раніше, енергетики-першокурсники мали змогу отримати кваліфіковані консультації, взяти участь в диспутах з проблем духовних інтересів молоді, комсомольського життя, діяльності неформальних об'єднань, з питань міжнародного становища, шляхів розвитку країн, які звільнилися від колоніалізму, та багатьох інших. Організаторами цих масових ідеологічних заходів є кандидат історичних наук Н. О. Гушинець, доценти М. О. Семенов, В. Д. Левченко, викладачі В. С. Буличов, О. В. Зінько та бюро ЛКСМУ курсу.

О. КОВЧАН,
секретар комсомольського бюро І-го курсу енергофаку.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 03078. Зам. 760.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 6 (290) | П'ЯТНИЦЯ, 12 лютого 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ОБЧИСЛЮВАЛЬНА ТЕХНІКА В НАВЧАННІ

Не зроблю ніякого відкриття, якщо скажу, що якість підготовки сучасного інженера знаходиться у прямій залежності від того, як у навчальному процесі використовуються засоби обчислювальної техніки, як він умітиме користуватись електронно-обчислювальними машинами. В цьому зв'язку перед випускаючою кафедрою виникає цілий ряд питань по придбанню відповідних машин, їх обслуговуванню, підготовці викладачів, розробці програм, організації навчального процесу. Всі ці питання виникли, безперечно, й перед кафедрою автоматизації проектування, створеною в кінці 1985 року. Частина цих питань уже вирішена, деякі ще вирішуються, а є такі, що будуть розв'язані ще не скоро.

Але ми вже добре знаємо, що нагромаджуючи обчислювальну техніку для навчального процесу, треба виходити з об'єму учбових годин на її використання, а також із можливостей організувати її кваліфіковану експлуатацію. Якщо для випускаючих кафедр ФОТ потрібні власні обчислювальні центри, то випускаючі кафедри інших факультетів можуть, очевидно, обмежитись створенням загальнофакультетських ОЦ. Окремий факультетський обчислювальний центр потрібен, на наш погляд, факультету обчислювальної техніки для обслуговування власних невипускаючих кафедр і для проведення занять по загальнопрограмній підготовці студентів.

Надзвичайно важливе питання — яку ж техніку купувати? Програмовані мікрокалькулятори, персональні ЕОМ, ЕОМ великої продуктивності, дисплейні станції? Отже, цілий ряд рішень.

Програмні мікрокалькулятори для сьогоднішнього інженера все одно, що логарифмічна лінійка для вчорашнього. Студент будь-якої спеціальності повинен володіти ним, вільно й широко користуватись при обчисленнях малих обсягів. Вартість цих ЕОМ сьогодні така, що їх можна купувати для особистого користування кожним студентом.

ЕОМ більшої потужності (наприклад, єдиної серії ЄС) мають значніші обчислювальні можливості, але вартість їх уже інша та й затрати людських і матеріальних ресурсів при обслуговуванні не ті. Тому їх не можна рекомендувати в якості кафедральних і навіть факультетських машин. Найефективнішими для використання на кафедрах вважаю персональні і мініЕОМ. З персональних найбільш підходять типи — ДВК, Нейрон, СМ-1800, ЄС 1840, Електроніка-85. Їхня вартість 10 — 25 тисяч карбованців. Достоїнством створення такого класу є можливість поступового нарощування його потужностей, а, отже, матеріальних затрат, а недолік полягає в тому, що у персональних ЕОМ є поки-що блоки низької надійності і через це вони часто виходять з ладу. Проблема експлуатації ще й у тому, що персональні ЕОМ важко забезпечити гнучкими дисками пам'яті.

З малих машин для навчального процесу варто рекомендувати ЕОМ серії СМ і «Електроніка-79». Вартість складає 75 — 200 тисяч карбованців. Досвід показує, що перевагу треба надавати ЕОМ серії СМ, які мають загальнодержавну систему технічного обслуговування в особі фірми «Термінал-сервіс». Проте, машини цього типу в першій комплектації мають тільки 2 — 4 місця, що недостатньо для організації навчального процесу. Щоб збільшити кількість місць до 16 — 32, треба вводити до складу цих ЕОМ мультиплексори, додаткові дисплеї, розширювати їхню пам'ять. Вартість додаткових затрат для створення дисплейного класу на 16 місць на 30 — 50 процентів менша, ніж при створенні такої ж кількості місць на базі персональних ЕОМ. До переваг малих машин у навчальному процесі треба віднести їх значнішу пам'ять. Однак, на першому етапі підготовки персональні ЕОМ краще забезпечують процес індивідуалізації й самостійності навчання.

В нашому інституті є електронно - обчислювальні машини великої потужності ЄС-10-55, що забезпечують одночасне підключення до роботи кількох дисплейних станцій. Враховуючи те, що станція типу ЄС 79-20, ЄС 79-70 у складі восьми дисплеїв і друкарського пристосування становить близько 70 тисяч карбованців, її придбання доступне будь-якій кафедрі. Але інтенсивне використання станції на кафедрі АП показує, що велика адресність робочих місць і ЕОМ, затруднює процес навчання — дуже часто бувають перебої. Серйозні економічні й організаційні труднощі виникають і тоді, коли доводиться розширювати функціональні можливості таких систем, обмежуючи число дисплеїв, включаючи графопобудовники, графічні станції, котрі мають вартість і належать до суворо фондованих пристроїв.

М. ФІЛИНЮК,
професор, зав. кафедрою автоматизації проектування.

САМОСТІЙНА РОБОТА І ФІЗИКА

Аналіз досвіду викладання фізики в технічних вузах країни показав, що існує три принципових можливості покращання якості фундаментальної підготовки спеціалістів — зміна змісту освіти; поліпшення планування, організації й управління навчальним процесом і оволодіння передовими методиками викладання. Всі ці можливості взаємозв'язані і реалізуються з допомогою систематичної, цілеспрямованої роботи студентів під керівництвом викладачів на лекціях, консультаціях, практичних і лабораторних заняттях, а також самостійною підготовкою в аудиторії, бібліотеці, дома.

Вивчення фізики визначається програмою курсу для інженерно-технічних спеціальностей вузів, що затверджена в 1981 році. В зв'язку з тим, що зменшена кількість лекційних годин ми критично проаналізували зміст лекційних курсів, практичних і лабораторних занять, виділили головні й другорядні для кожної спеціальності питання, звернули особливу увагу на складність засвоєння кожної теми студентами. Певна річ, це дозволило точно визначити коло питань, які треба неодмінно розглянути на лекціях, які винести на лабораторні і практичні заняття, які — на самостійну роботу під керівництвом викладача, а які — на повну самостійну підготовку студентів.

Курс фізики на основних факультетах скорочено з 51 до 34 лекційних годин в першому і другому семестрах. 17 годин використовуються тепер для самостійної підготовки в аудиторії під керівництвом викладача. В розкладі занять — це дві години раз на два тижні. А якщо загалом подавати схему вивчення курсу фізики, то це 6 аудиторних годин щотижня в першому і другому семестрах (2 години лекцій, 2 — лабораторні роботи, 1 — практичні заняття, 1 — самостійна робота під керівництвом викладача) і в третьому семестрі 4 години (2 — лекції, 2 — лабораторні).

Метою всіх цих заходів є активізація навчальної діяльності студентів, підвищення їх відповідальності за результати учбової праці. Помітну роль у цьому покликана відіграти вимогливість, об'єктивна оцінка знань, яка на нашій кафедрі здійснюється з допомогою системи контрольних заходів, проведення конкурсів і олімпіад. Скажімо, на другому тижні першого семестру проведено вхідний контроль знань, так звану, нульову контрольну роботу Це дозволило визначити основні упущення середньої школи при вивченні фізики і внести відповідні корективи в методику.

На сьомому і чотирнадцятому тижнях проводимо рубіжний контроль знань. До цього рубіжного контролю студент не може прийти, так би мовити, з порожнім рюкзачком. Він мусить здати колоквіум з теорії, виконати й захистити три-чотири лабораторні роботи, успішно написати контрольну.

Виникли певні труднощі з визначенням змісту і методики проведення аудиторної самостійної роботи під керівництвом педагога. В цей час студенти виконують домашні завдання з практичних занять, оформляють звіти з лабораторних робіт, вивчають і конспектують питання, винесені на самостійне освоєння. Об'єм і зміст роботи кожен студент визначає собі сам. Завдання викладача — організація роботи і подання необхідної допомоги для її виконання.

Однак перший досвід засвідчує, що така організація не забезпечує на заняттях належної творчої обстановки. Творчість і змагальність серед студентів, на наш погляд, буде тільки тоді, коли ми поставимо перед ними творчі завдання у вигляді цікавих виробничо-технічних задач і проблем, що потребуватимуть використання наукової й довідкової літератури, обчислювальної техніки. Але методика проведення самостійної роботи на такому рівні вимагає серйозної розробки.

Власне, початок перебудови навчального процесу різко посилив вимоги до рівня професіональної підготовки викладачів, зросла роль використання проблемного методу при читанні лекцій, створенні ігрових ситуацій на практичних і лабораторних заняттях. Ми по-справжньому відчули потребу в обчислювальній техніці, особливо, в довідково-інформаційних і діалогово-обчислювальних системах.

Осінній семестр, мов лакмусовий папірець, з'ясував також помилковість окремих рішень. Сумнівним само по собі здається скорочення на третину лекційного курсу з фізики в перших двох семестрах, а підсилилось воно ще й тривалим перебуванням студентів на сільськогосподарських роботах. Кількість лекцій на першому курсі ЕФ, ФАМ, ФОТ, РТФ скоротилась фактично на 50 процентів. Чи можна тут вести мову про якісні показники?

Якщо читати фрагментарний курс — то це удар по підготовці спеціалістів широкого профілю. Намагаємось поправити становище з допомогою начитки 3—4 лекцій на перших тижнях обох семестрів. Гадаємо, що в таких умовах це єдино вірний вихід, тим більше, що інститутський аудиторний фонд дозволяє реалізувати начитку на всіх факультетах.

І. МЕЛЬНИК,
зав. кафедрою загальної фізики.

24—25 ЛЮТОГО ВІДБУДЕТЬСЯ ДЕСЯТА НАУКОВО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ ВПІ НА ТЕМУ «ОРГАНІЗАЦІЯ І МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ВСІХ ВИДІВ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ (СРС) ПІД КЕРІВНИЦТВОМ ВИКЛАДАЧА».

НА СТОРІНКИ СЬОГОДНІШНЬОГО НОМЕРА ГАЗЕТИ ВИНОСЯТЬСЯ ДЕЯКІ ОСНОВНІШІ МАТЕРІАЛИ, ЩО СТАНУТЬ ПРЕДМЕТОМ ОБГОВОРЕННЯ УЧАСНИКІВ КОНФЕРЕНЦІЇ.

САМОПІДГОТОВКА НА ПІДГОТОВЧОМУ

Педколектив підготовчого відділення постійно займається питаннями розробки і вдосконалення самопідготовки слухачів. Так, викладачі математики, фізики, російської літератури й суспільствознавства розробили, видали «Методичні вказівки для слухачів підготовчих відділень по проведенню консультацій і самопідготовки» з математики (Крамарчук Н. В.), організації контрольних і самостійних робіт з фізики (Бадяк В. Я., Цибрій Л. Г.), самостійної роботи і написання творів з російської літератури (Хмель А. І., Шарейко Л. С.), вихованню прагнення до самоосвіти слухачів (Мельников Д. А.). Крім загальновідомих положень, у цих методичних розробках викладені завдання для самопідготовки під керівництвом викладача з конкретних тем дисциплін, питання для самостійної домашньої проробки і самоперевірки, завдання контрольних робіт, питання колоквіумів, теми творів, вказана учбова література.

Самопідготовка проводиться практично щодня в позаурочний час в аудиторіях і кабінетах відділення. Спочатку всю організаторську роботу бере на себе викладач, а згодом у роботу включаються слухачі-консультанти з числа активістів, які добре встигають з того чи іншого предмета. Робота проводиться паралельно невеликими групами по 5—6 чоловік впродовж години по кожній дисципліні. При цьому обов'язково враховуються раніше набуті знання кожного слухача, його здібності, інтереси, нахили, рівень підготовки.

Ефективність і якість самопідготовки, значною мірою залежить від дотримання і виконання послідовно підготовчого етапу до проведення процесу, основного етапу здійснення самопідготовки і завершального етапу контролю і оцінки наслідків занять. В процесі самопідготовки застосовуються таблиці карток, різний роздаточний матеріал, підручники, довідники, конспекти, індивідуальні завдання. В результаті оцінюються як усні, так і письмові відповіді, практикуються контрольні і самостійні роботи, колоквіуми з окремих розділів програми. В процесі самопідготовки використовуються технічні засоби навчання, електронно-обчислювальна техніка, клас АК-28.

Хочу відзначити, що багаторічна практика самопідготовки слухачів о другій половині дня під керівництвом викладача є високоефективною і однією з найбільш прийнятних форм навчання на підготовчих відділеннях.

Е. СТРАШЕВСЬКИЙ,
доцент, зав. підготовчим відділенням ВПІ.

ЯК УЧИТИ ВЧИТИСЯ

Більшість викладачів нашого вузу використовують час, відведений на самостійну підготовку студентів під керівництвом викладача, кожен на свій лад — читають додатково теоретичний курс, дають консультації студентам, рішають задачі, але ніхто не займається головним — учити студентів, вчитися, тобто, працювати з підручником і конспектом, засвоювати в аудиторії теоретичний матеріал, що викладався лектором на лекції. Досвід показує, що студент після 6—8 годин аудиторної роботи працювати над книгою не може, оскільки він жива, молода людина і в нього чимало інших інтересів, які необхідно задовольнити. Шлях подолання цього діалектичного протиріччя полягає в тому, що навчання в інституті треба вести за принципом мінімаксу — мінімум лекційних і максимум аудиторних занять під керівництвом викладача.

Скорочення кількості годин лекційного курсу викликає у деяких викладачів невдоволення. Вони вважають, що чим більше прочитано лекцій, тим краще буде засвоєно теоретичний матеріал. Ці викладачі не знають золотого правила дидактики — «знання, вміння і навики засвоюються тільки шляхом самостійної діяльності того, хто вчиться». А для цього той, хто вчиться, повинен володіти загальними способами і прийомами навчальної діяльності. Тільки логічні дії студента з навчальним матеріалом можуть дати засвоєння інформації, котра знаходиться в підручнику і конспекті.

Якими ж логічними діями повинні володіти студенти для того, щоб у процесі самостійної аудиторної роботи могли засвоїти 90—95 процентів лекційного матеріалу?

До таких різновидів навчальної роботи відноситься насамперед робота над наукovим поняттям, наукова класифікація, методи встановлення причинної і функціональної залежності між явищами, методи доводів і заперечень, виділення алфавіту науки (знаходити фундаментальні поняття, величини й закономірності в учбовому тексті), вміння одержувати апріорну інформацію з алфавіту даної науки шляхом дедуктивного, логіко-математичного висновку, вміння узагальнювати емпіричні дані, поняття й закономірності.

Навчання студентів прийомам учбової діяльності, логіці процесу наукового пізнання — головна мета в загальній системі цілей формування особистості спеціаліста вищої кваліфікації, а конкретна інформація з окремих навчальних дисциплін є об'єктом дії, з допомогою якого студент засвоює не тільки логіку пізнання, а й конкретну учбову інформацію з даної дисципліни. Правильне використання часу для самостійної роботи студентів не тільки підвищить якість знань, а й дасть можливість піднести активність студентів на лекційних заняттях, застосувати активні методи навчання. На мій погляд, необхідно видати для студентів короткий, ілюстрований конкретними прикладами методичний посібник з логіки пізнання («Як самостійно працювати з підручником і конспектом?»). Не завадило б також видати для всіх студентів конспекти лекцій викладачів, котрі читають дану дисципліну; забезпечити кожну групу необхідним матеріалом для самостійної роботи (комплект підручників (25—30), довідники, обчислювальна техніка). Лабораторія методики повинна дослідити дидактичну ефективність різних форм організації аудиторної самостійної роботи студентів, узагальнити і розповсюдити досвід.

В. ЧИЖИК, доцент

Нормування трудомісткості на СРС

Розв'язання основного завдання вищої школи — підвищення якості підготовки спеціалістів спирається на самостійну роботу студентів, активні форми і методи навчання. Методичною Радою ВПІ розроблені і з врахуванням пропозицій кафедр рекомендовані форми аудиторної самостійної роботи студентів під керівництвом викладача. Однак попередній негативний досвід СРС показав небезпеки нерівномірної впродовж семестру, неузгодженої з предметів і необгрунтованої за об'ємами, складністю і фактичними часовими затратами завантаженості студентів. Якщо в семестрі вивчається десять дисциплін, з яких п'ять завершаться екзаменом, а дві — курсовою роботою чи проектом, то навчання буде ефективним тільки при єдності підходу до планування й нормування завдань на самостійну роботу і форми звітності за її результатами.

На підприємствах і в наукових установах, де належить працювати випускникам ВПІ, діють і вдосконалюються в ході атестації робочих місць системи нормування праці конструктора, технолога, оператора, дослідника, майстра та інших категорій інженерно-технічних працівників. Самостійна робота і підвищення професіональної кваліфікації інженера в умовах сучасного виробництва — природний стан спеціаліста. Мені здається абсолютно правомірним використати принципи й методику нормування інженерної праці для нормування самостійної роботи майбутніх інженерів, особливо конструкторів і технологів приладобудівних спеціальностей, звітні матеріали з самостійної роботи яких є програмною, текстовою і графічною документацією.

На зразок іженерної, студентська методика повинна базуватись на трьох принципах.

Насамперед, це принцип аналогів. Очевидно, що конспекти, звіти, реферати, проекти аналогічні з усіх дисциплін, базуються на ГОСТ, близькі за формою, об'ємом, трудомісткістю і мають в собі схеми, алгоритми, розрахунки, таблиці, огляди, списки тощо.

Принцип кореляції між складністю і новизною завдання, кількістю розрахунків, об'ємом програми, об'ємом конспектування, кількістю креслень тощо і трудомісткістю звітної документації.

Принцип аналогічного зв'язку додаткових умов з продуктивністю праці студента, тобто облік природних відмінностей в досвіді і кваліфікації студентів молодших і старших курсів, наявність методичного забезпечення, САПР і автоматизованих навчаючих систем, підготовка доповідей, участь у комплексному проектуванні і діловій інженерній грі і таке інше.

Ці принципи можуть бути враховані в простій мультиплікативній моделі трудомісткості завдання на СРС і звіту по ній. Трудомісткість СРС визначається множенням номінальної трудомісткості завдання (0,5 академічної години на сторінку пояснювальної записки, 1,5 години на плакат, графік, таблиці; 2,5 години на формат А4 для складних збірних креслень і розрахунків на ЕОМ; 3,5 години для складних друкованих плат і програм) на коефіцієнт кваліфікації студента (для старшокурсника — 1,0; для молодших курсів — 1,4) і коефіцієнт новизни завдання (від 1,0 для типових завдань до 2,0 для — експериментальних).

Методика може бути використана для нормування об'єму і складності звітних матеріалів з виробничої практики й дипломного проектування, оскільки передбачає обмінні співвідношення по видах робіт в межах затвердженого об'єму.

Пропонована методика нормування індивідуальної позааудиторної роботи під керівництвом викладача застосовується практично на кафедрі АП, включена до складу автоматизованої навчаючої системи і виноситься на обговорення студентів. Пропозиції можна направляти в оргкомітет науково-методичної конференції ВПІ.

Г. ПОЛТОРАК, кандидат технічних наук, доцент кафедри автоматизації проектування.

Методичне забезпечення

Однією з найважливіших передумов ефективної аудиторної самостійної роботи студентів під керівництвом викладача є добре методичне забезпечення, до якого, крім підручників і навчальних посібників, належать також списки рекомендованої основної і додаткової літератури, інструктивно-методична література з усіх видів занять, повний перелік завдань, форм і методів контролю на весь період вивчення даної дисципліни, розклад аудиторних самостійних робіт студентів (СРС), графік виконання й перевірки завдань, необхідний довідковий і роздаточний матеріал.

Дуже важливо мати максимальне забезпечення дисциплін інструктивно-методичною літературою. Зараз це забезпечення по інституту виросло з 64 до 70—80 процентів. Показник непоганий. Однак спеціальних методичних посібників про те, як самостійно вивчати ту чи іншу дисципліну (тему, розділ), методично правильно організувати студентові свою навчальну працю — дуже мало. Тільки 29 найменувань таких посібників видано в 76—77 роках і заплановано видати у 88 році на 15 кафедрах нашого інституту. Методичне забезпечення СРС до певної міри поліпшить видання через Мінвуз УРСР навчального посібника і текстів лекцій з вузькоспеціальних дисциплін. Надійшло уже 17 замовлень від 7 кафедр.

Доброю підтримкою в оволодінні навиками самостійної роботи для першокурсників мають стати методичні вказівки, де подана методика СРС і конкретні рекомендації по вивченню дисциплін першого курсу.

Для підвищення ефективності аудиторної СРС під керівництвом викладача важливо мати відповідним чином обладнані аудиторії. Зростає і роль науково-технічної бібліотеки інституту, як важливої ланки методичного й науково-інформаційного забезпечення і обслуговування студентів і, в першу чергу, їхньої самостійної роботи. Багато належить зробити тут по зміцненню матеріальної бази технічними засобами індивідуального користування, оснащенню бібліотеки засобами автоматизації, механізації, відео- і копіювальною технікою. Багато значить не тільки домогтись максимального забезпечення СРС необхідною літературою, а й наблизити її до студента, академгрупи, місця занять.

Не останню роль в чіткій організації аудиторної СРС під керівництвом викладача відіграє морально-психологічний клімат в академгрупі, на потоці (курсі). Тому в колективі треба створювати обстановку напруженої творчої праці по оволодінню знаннями, розвивати й підтримувати змагальність у навчанні, виховувати цілеспрямованість, волю, сумління, високу відповідальність за наслідки своєї учбової праці.

М. ШКОДІН, проректор по учбовій роботі, З. ГРОЗНИЙ, зав. лабораторією методики.

ЕКЗАМЕН НА ЗДОРОВ'Я

Повним ходом іде спартакіада «Здоров'я» серед професорсько - викладацького складу і співробітників нашого інституту. Проводиться вона з семи видів спорту. Чотири види вже фінішували. Це — міні-футбол, баскетбол, настільний теніс, волейбол.

В змаганнях беруть участь команди всіх факультетів, обчислювального центру, Уперше всі види спорту представив такий виробничий інститутський підрозділ, як СКТБ «Модуль» і представив не просто, так би мовити, для звітної галочки, а став серйозним конкурентом в боротьбі за першість. Вищу сходинку переможного п'єдесталу зайняли футболісти, третє місце за командою — з настільного теніcу.

Хочеться відзначити також згуртований колектив інженерно - будівельного факультету, якого не розхолодила невдача в футбольних поєдинках на старті. Зібравши свою волю й наполегливість, перемогли з волейболу, баскетболу, настільного теніcу і в загальному заліку після чотирьох видів займають перше місце. На другому місці — дружна команда обчислювального центру. Спортсмени цього підрозділу регулярно займаються фізкультурою і спортом, активно беруть участь в усіх змаганнях, а від цього й успіхи. Наводимо таблицю змагань після чотирьох видів спорту.

ІБФ	— 25 очок	1
ВЦ	— 22	— 2
ФАМ	— 21	— 3
«Модуль»	— 20	— 4
ЕФ	— 19	— 5
МБФ	— 18	— 6
ФОТ	— 13	— 7
РТФ	— 5	— 8

Як бачимо, змагання проходять в наполегливій, основному, рівній боротьбі, за винятком хіба-що команд РТФ і ФОТ, для яких теж не усе ще втрачено, адже в запасі лишається три види спорту, і, якщо постаратись, можна надолужити.

В. КОВАЛЬСЬКИЙ, головний суддя спартакіади.

Міський органний зал — любителям музики

14—17 ЛЮТОГО (о 10.00) — Всесоюзні відбіркові прослуховування скрипалів до Міжнародного конкурсу імені Баха в Лейпцігу.

15 ЛЮТОГО — Народна артистка СРСР Т. Ніколаєва. І. Бах. Квартет з варіаціями.

16—17 ЛЮТОГО — Народний артист Литовської РСР Леопольдас Ігріс (орган) — дві різних програми.

23—24 ЛЮТОГО — Гаррі Гродберг, заслужений артист РРФСР (орган).

26—27 ЛЮТОГО — лауреати міжнародних конкурсів А. Шмитов (орган), А. Мартинов (вокал). В програмі — музика Баха, Генделя, Гуно.

28 ЛЮТОГО — Т. Химер (вокал), А. Карпов (гітара) Старовинний російський романс.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

«За инженерные кадры» — орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 00043. Зам. 863.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 7 (291) | П'ЯТНИЦЯ, 19 лютого 1988 року. | Виходить раз на тиждень

23 лютого—70 років Радянської Армії і Військово-Морського Флоту СРСР

Я с высоты
восьмидесятых
Гляжу на славный,
гордый путь
Глазами памяти солдата,
Истории глазами чуть.
Нет мерок путь
измерить длинный.
Нет слов, чтоб обо всём
сказать.
Она встаёт молвой
былинной,
Живою поступью
солдат,
Живою поступью народа,
Что в дни грозы
шинель одел.

Во имя счастья
и свободы
Ковать победу он умел.
От Пскова, Волги до
Берлина
С боями армия прошла.
Всё выдержали
исполины,
Победа праведной была,
Достойной, светлой,
величавой
И радостной, как жизни
лик.
Гордимся ею мы по
праву.
Народ победою велик.

Иван Остроглазов.

Під Псковом, 23 лютого 1918 року...
Картина художників студії імені Грекова І. Євстигнеєва, Г. Прокопінського і В. Дмитрієвського. Фотохроніка ТАРС.

ЗАВЖДИ В СТРОЮ

Не старіють душею ветерани... Ці крилаті, пісенні слова з повним правом можна віднести до тих співробітників кафедри охорони праці, котрі довго служили в Збройних Силах нашої країни. Ось, скажімо, І. І. Волісов. Будь-яке доручення чи в його асистенській роботі чи громадське виконується на рівні найвищого сумління, невідкладно і творчо. На його рахунку — чимало раціоналізацій по вдосконаленню лабораторної бази, він член профбюро, незмінний учасник всіх заходів, що їх проводить оборонне товариство.

Мені приємно відзначати, що таких, як Іван Іванович Волісов на нашій кафедрі багато. Працюють в науково-дослідному секторі колишні кадрові офіцери, Ю. К. Корольов і Ж. О. Наумов. Виняткове сумління, пунктуальність, організованість, готовність будь-якої хвилини прийти на допомогу — головні їхні якості. Те ж саме можна сказати й про інваліда Радянської Армії Л. І. Северина, який впродовж років очолює лабораторію охорони праці і не шкодує сил і вміння для того, щоб вона розширялася й поповнювалась, щоб тут було приємно і зручно працювати кожному.

Заслуженою повагою серед студентів і працівників кафедри користуються колишні офіцери В. Ф. Сакевич, О. В. Кравцов, В. М. Буров, ветеран минулої війни М. С. Макаренко, котрі ведуть курс цивільної оборони і щедро діляться досвідом, набутим на трудних армійських дорогах.

В. КОБЕВНИК,
завідуючий кафедрою охорони праці.

ЮВІЛЕЄВІ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

23 лютого в нашому інституті відбудеться теоретична конференція на тему: «Радянські Збройні Сили на сторожі миру і мирної праці радянського народу», присвячена 70-річчю Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

Учасники конференції заслухають доповіді й повідомлення науковців, викладачів і співробітників ВПІ — ветеранів Радянської Армії, офіцерів у відставці О. П. Скнара, Б. І. Колтунова, О. І. Нижника, В. І. Чорного, В. М. Говорова.

Йтиметься про основоположника і творця радянської військової науки, організатора Збройних Сил соціалістичної Вітчизни В. І. Леніна, героїчний бойовий шлях Радянської Армії, про КПРС — організатора й натхненника перемог нашого народу в громадянській і Великій Вітчизняній війнах, турботу партії про підготовку і формування командно-політичних кадрів армії і флоту, про військово-патріотичне виховання молоді.

ПРЯМОЮ НАВОДКОЮ

ДЕНЬ 9 травня 1945 року для старшого лейтенанта Івана Корольова не став святковим, салютним, коли, здавалось, не було жодного гарнізону, жодного полку, де б учорашні фронтовики не випускали в повітря черги з останніх дисків автоматів, невистріляних стрічок кулеметів. Йому не довелось у той день кружляти під вогнисті перебори батарейного гармоніста, випити з друзями занаряджені наркомом фронтові сто грамів.

Той весняний, довгожданий день Перемоги комбат 137-ї гарматно-артилерійської бригади Корольов провів у складі штурмових груп, добиваючи одне з останніх угруповань гітлерівців, що уціліло в північно-західній частині Латвії, в Курляндії. Це був єдиний куточок радянської землі, не очищений від окупантів.

Ще у жовтні сорок четвертого року після звільнення Риги і виходу військ правого крила 2-го Прибалтійського фронту до моря основні сили групи армій-противника «Північ» були блоковані, притиснуті з суші. Тоді, у жовтні, просуваючись вздовж морського узбереження, наші війська зустріли шалений опір фашистів. Наступ припинився. Всі подальші спроби радянських дивізій прорвати оборону і розчленувати курляндське угруповання успіху не мали. Наше Верховне Головнокомандування хоча й було зацікавлене в швидкій ліквідації групи «Північ», виділити додаткові сили не могло. Вони були потрібні на важливіших напрямках. Оточене вороже угруповання залишилось на Курдляндському півострові до кінця війни.

Артибригаді, в якій воював Корольов, як і всім з'єднанням і частинам 2-го Прибалтійського, було наказано тримати в жорсткій блокаді ворожі 16-у і 18-у армії противника. Півострів було нашиковано дотами і дзотами.

ЯКЩО виходити з прямого призначення 152-міліметрової гаубиці, то вона, як правило, веде вогонь з закритих позицій, на великій відстані, не бачачи ворога. Батарея Корольова в Курляндії була тільки на прямій наводці, тобто, віч-на-віч з оскаженілим, навіженим звіром. І хто-зна, чи зостався б Іван Тимофійович живим, якби не його висока військова майстерність, здобута на важких, тернистих дорогах війни.

РОЗПОЧАЛАСЬ вона для нього особисто в серпні сорок другого по закінченню прискореного курсу навчання в 2-му Ленінградському Червонопрапорному артучилищі. Двадцятирічний лейтенант отримав призначення в гарматний артполк під Юхнов. Досі і до найменших подробиць пам'ятає, він, як його кочовий вогневий взвод, не встигши зробити й трьох пострілів, був засічений ворожими розвідниками і накритий вогнем, як прямо на очах поранило важко двох бійців обслуги, і як його нудило від крові, коли робив перев'язки, волік непритомних до тягача. Як взвод потім непомітно перебрався на запасну вогневу позицію, і як обдурений німець цілісінький день марно тратив снаряди, посилаючи їх на порожнє місце.

То була його перша хитрість, перша, хоч і скромна перемога. Але вже тоді Корольов осягнув головне — командир не має права давати волі почуттям, нервам, мусить тримати себе в руках і постійно думати про людей, які йому підлеглі. А ще він має бути уважним у бою і діяльним. Бездіяльність командира — це невиправдана кров, яку не спишеш на війну, бо совість не дозволить. Потім, коли його фронт піде вперед, коли ламатиме фашистську оборону під Рославлем, в Білорусії і Прибалтиці, коли на грудях один за одним з'являться ордени й медалі — це, вистраждане розумом і серцем, загострене почуття відповідальності за долю солдат, не покине його вже ніколи. Навіть у пору блискавичних переможних операцій...

І ось зараз, коли такій великій і довгій війні кінець, коли зостався живим і милуєшся ясним небом чарівного травня, все ж доводиться готувати своїх батарейців до цього останнього бою. І невідомо, як завше, кого на цей раз не обмине куля, тим паче, **що наказ суворий — супроводжувати штурмові групи вогнем і колесами, тобто бити фашиста не з закритих позицій, а прямою наводкою.** Це єдиний спосіб викурити його з насиджених бетонних пещер.

Той останній бій був відчайдушним, виснажливим і тривав зранку до смеркання. Били по ворогу з відстані 300—400 метрів, розбиваючи в череп'я підземні опорні пункти, але й самі не раз і не два втрапляли під шквальні смерчі з амбразур, під вогонь фауст - патронів. Сонце вже заходило за обрій, коли гітлерівці почали піднімати руки, вилазити зі своїх бліндажів, казематів й окопів. Таким був останній день війни для І. Т. Корольова.

ЗДІБНИЙ, вольовий офіцер, чудовий організатор залишився й далі служити в армії, швидко піднімався службовими сходинками, закінчив артилерійську академію, став ракетником. В його сімейному архіві зберігається лист Маршала Радянського Союзу М. І. Крилова від 2 вересня 1969 року. Головнокомандувач Ракетними військами країни повідомляє полковника Корольова, що за активну участь у створенні й освоєнні нової техніки Указом Президії Верховної Ради СРСР його нагороджено орденом «Знак Пошани». Це була його дванадцята нагорода.

Сьогодні, 19 лютого, полковник у відставці, завідуючий виробничою практикою політехнічного інституту, комуніст Іван Тимофійович Корольов прикріпить поряд зі своїми чотирма орденами і чотирнадцятьма медалями ще одну — медаль «70 років Збройних Сил СРСР». Ювілейну. За вірне служіння Вітчизні, за бездоганну службу в рядах її захисників.

Б. ДЬЯКОНОВ,
підполковник запасу, член Спілки журналістів СРСР.

На фото: полковник у відставці І. Т. Корольов.

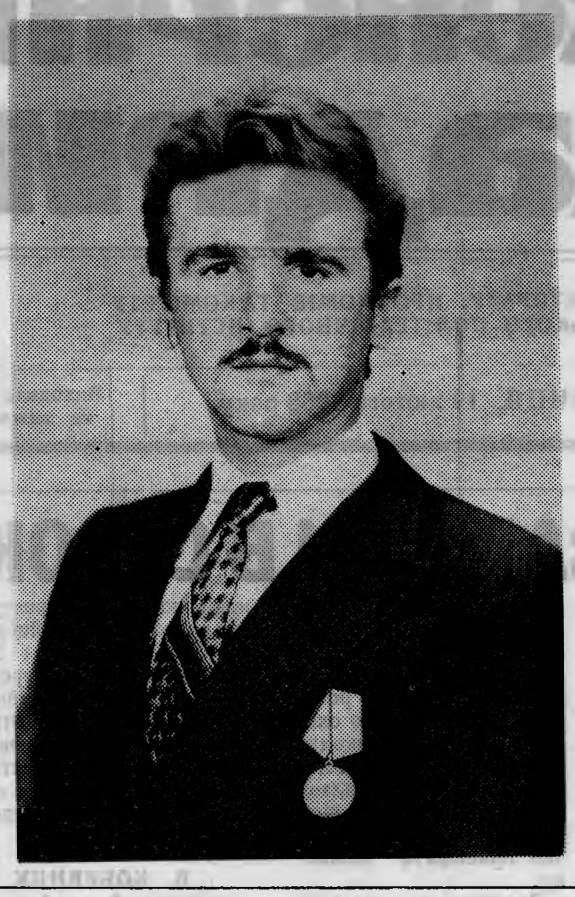

У СЕРПНІ, ПІД КАБУЛОМ

Ніколи не вивітриться з моєї пам'яті спогад про кишлак Рауза, що під Кабулом. Трапилося це в кінці серпня 1985 року. Наш підрозділ отримав чергове бойове завдання—разом з афганськими солдатами виїхати в район цього кишлака на реалізацію розвідувальних даних. На більш доступній мові це означало, що ми повинні знешкодити виявлену там банду душманів.

Наказ є наказ. Бронетранспортером під'їхали до визначеного населеного пункту. Зупинились, зброя напоготові. А кишлак, ніби вмер. Ні душі не видно. Куди не кинь оком — каміння й каміння та ще руді колючі кущі, спалені сонцем. Плюнеш на камінь — шипить, як змія. В машині — спека нестерпна. Метал розпікся, дихати нема чим. Тільки повиходили з БТР, щоб провітритись і роздивитись, де тут і що, як з дувалів ударили автомати й гранатомети.

— До бою!—командую на правах заступника командира підрозділу, звертаючись до тих, хто зостався в машині, а сам з водієм Геннадієм Лукутіним падаю біля гусениць. Осколки зі скреготом рикошетять на боках бронемашини. Прикриті нею, ведемо прицільний вогонь.

Через хвилину бронетранспортер підстрибує, мов живий — душманська граната упала в один з люків. Почалась пожежа, вибухають патрони. Ще трохи і вогонь перекинеться на баки з пальним. Стрельнула блискавична думка: «Якщо зараз же не виручити хлопців, котрі в бронетранспортері, то через кілька секунд їх не стане взагалі».

Лукутін, видно, думає те, що і я. Під обстрілом душманів, не змовляючись, водночас кидаємось до люків. Виволікаємо наверх спершу сержанта І. Ірисова, по тому С. Тукмакова, який уже втратив свідомість від важкого поранення в голову.

Потім, коли прилетить вертоліт, Сергія одвезуть до нього, щоб потрапив до госпіталю, але він уже не витримає перельоту — поранення виявилося надто важким.

Ця смерть виявилась для мене особливо важкою — Сергій був моїм задушевним другом, а крім того йому ще не виповнилось і двадцяти. Біль за ним не відпускає й до сьогодні.

Того дня ми билися з душманами понад чотири години. Виручили нас афганські бійці. Не один раз спільно з ними ходили ми в бої, дивилися смерті в очі, чули поряд плече один одного. Це бойове братерство, ця взаємовиручка на високій мові називається красивим словом — інтернаціоналізм. Я горжусь тим, що з честю виконував свій інтернаціональний обов'язок на братній землі Афганістану. Але ще більшу гордість у мене викликала Заява М. С. Горбачова, в якій сказано, що народ Афганістану є і буде господарем своєї країни. Політика національного примирення, яку всемірно підтримує наш уряд, кувалась і в тому пам'ятному бою в Раузі. За неї поклав голову мій дорогий друг Сергій Тукмаков, за неї мені вручили медаль «За відвагу». Мені щиро хочеться, щоб над горами й кишлаками Афганістану уже в цьому році засяяло сонце мирної праці і спокою.

В. КИЗИМА,
студент II курсу ФАМ, сержант запасу

На фото: В. Кизима.

ДВОРІЧКА МОЛОДІЖНОГО ГУРТОЖИТКУ

Гуртожиток, як відомо кожному, це помешкання, призначене для тимчасового проживання, але якщо ця «тимчасовість» тривае, скажімо, п'ять років, то тобі зовсім не байдуже, в якому стані гуртожиток, які тут умови для відпочинку, **навчання,** дозвілля. Правда, досить часто буває так, що мешканці гуржитків не проти найкращих умов побуту і дозвілля, але з побажанням, щоб ці умови для них створив добрий дядько.

Не можна стверджувати, що нам вдалося повністю позбутися таких споживацьких настроїв, але ми з ними воюємо. Очевидно, саме тому кожен з наших п'яти гуртожитків має право похвалитись деякими добрими ділами. Ось лише найсвіжіші факти. Аж чотири клуби - любителів музики, самодіяльної пісні, фантастики, веселих і винахідливих — створено в гуртожитку номер один. При чому, всі вони енергійно і напружено діють. В гуртожитку номер чотири з великими труднощами, але влаштовано нарешті кімнату дитини. Зручна це річ. Одна мати залишається з дітьми, а всі інші можуть іти на лекції, в магазини, готувати на кухні, працювати з книгою чи конспектом. Навряд чи що і вийшло б з цією кімнатою, якби не наполегливість голови студентського профкому інжерно - будівельного факультету Міхмана Махмудова та секретаря парторганізації ІБФ Гліба Васильовича Горшечникова.

Один з найстаріших у нашому інституті гуртожиток номер 2. Тіснувато в ньому. Не так багато світла, не тієї, що хотілося б, зручності кімнати. Але це не дуже засмутило ініціативного й винахідливого коменданта Андрія Микитовича Задніпрянця. За два роки його роботи тут багато-що змінилося на краще — не впізнати фойе, другого під'їзду, біля гуртожитку — лавочки, барвисті, охайно доглянуті квіткові клумби.

Цікаву справу затіяли мешканці п'ятого гуртожитку. Під керівництвом голови студкому Василя Гученка і студентського коменданта Івана Олексюка вони в позаурочний час на півтора метра поглибили підвал, вивезли звідти землю і своїми руками влаштовують спортивний зал.

Одне слово, діла йдуть. Але якщо глянути на все відвертими очима, то йдуть не так швидко, як того хотілося б. І, либонь, не тільки у нашому вузі. Досить сказати, що саме з метою наведення зразкового порядку в робітничих і студентських гуртожитках, ширшого розвитку самоуправління в питаннях побуту і дозвілля, зміцнення матеріально-технічної бази Секретаріати ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ постановили провести в 1988—1989 р.р. дворічку молодіжного гуртожитку. За ці два роки треба насамперед домогтися безумовного виконання в намічені строки планів будівництва й реконструкції, їх капітального й поточного ремонту, утримання й експлуатації в точній відповідності з нормами будівництва, обладнання, санітарії. Треба визначити практичні заходи докорінного поліпшення житлово - побутових умов, культурно - виховної і фізкультурно - оздоровчої, роботи, подолання пияцтва, алкоголізму, вести наступальну боротьбу з наркоманією і токсикоманією... Для зручності молодих сімей належить створити необхідні санітарно - гігієнічні умови для малюків, кімнати і ігрові майданчики. Там, де мешкає 200 і більше чоловік, слід відкрити буфети, оснастити їх холодильниками й технологічним обладнанням, організувати стаціонарні і виїзні пункти побутового обслужування, прокату культурно - спортивного інвентаря. Сучасний статус гуртожитку — це і кімнати здоров'я, і фізкультурно - оздоровчі клуби, і якомога більша кількість клубів за інтересами, любительських об'єднань, гуртків самодіяльності, технічної творчості.

В процесі дворічки будуть враховуватись також громадська активність мешканців молодіжних гуртожитків. Як у них організоване змагання за високу культуру побуту і здоровий спосіб життя, як налагоджено самоуправління, як діють ради гуртожитків і таке інше.

Колективи навчальних закладів і підприємств, які досягнуть найліпших результатів у проведенні дворічки, а також окремі гуртожитки рішенням ради профспілки будуть нагороджені дипломами ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ з врученням премії.

В. БОДНАР
голова профкому студентів.

П'ЯНІ ЗИГЗАГИ НА ТРАСІ

Пост державтоінспекції на перехресті Хмельницького і Барського шосе. Сюди звозять розбиті автомобілі й мотоцикли. Не для утилю, звичайно. Вони потрібні слідству. За цими рештками намагаються встановити механізм аварії, з'ясувати її причини.

Один неправильно обрав швидкість, другий не помітив мотоцикла, третій не перевірив справності машини, коли сідав за кермо. У кожного своє. Але є в таких випадків одна спільність — водії самі поставили себе в умови, що стали причиною аварії. 20 жовтня минулого року водій мотоцикла «Ява-350» асистент ВПІ Г. С. Богута виїхав з-за автобуса на смугу зустрічного руху і зіткнувся з автомобілем «Москвич». Наслідок — перелом руки, струс головного мозку, лікарня по сьогоднішній день. А винен сам і ніхто інший.

Найперший потенціальний злочинець за кермом той, хто п'є. Треба сказати, одначе, що за останні три роки у Ленінському районі нашого міста не було жодної аварії з вини п'яних водіїв державного автотранспорту. Всі вони — на совісті власників приватних машин, у тому числі й тих, хто працює в політехнічному інституті. Скажімо, 5 січня нинішнього року М. М. Майков, будучи на добрячому підпитку, наїхав на інший автомобіль, що стояв під червоним сигналом світлофора. Добре, хоч фізично не постраждала невинна людина. Втім, матеріально вона все-таки постраждала — автомобіль зім'ятий, на усунення пошкоджень довелось затратити 600 карбованців...

Багато прикрощів на трасах трапляється не тільки з вини автомобілістів, а й пішоходів. Деякі вінничани щиро впевнені, що перехід вулиці в неустановленому місці — дрібниця. Правила переходів писані не ким іншим, як перестрахувальниками.

Як би там не було, але все одно переважна більшість пішоходів знає, що пріоритет на дорозі надається транспорту — пройшла машина — можеш іти. Але й цю прописну істину забувають. Смертельно травмований наприкінці минулого року співробітник політехнічного інституту Ю. А. Сторожук, пішла на заборонений сигнал світлофора В. І. Гончарук. Водій гальмував, подавав тривожні звукові сигнали — нічого її не зупинило. В результаті — каліцтво.

Ось що буває, коли люди не рахуються з загальноприйнятими правилами вуличного руху.

С. КУШНІРЕНКО,
державтоінспектор Ленінського району, капітан міліції.

Коментує старший юрисконсульт інституту М. Д. Веселов.

Дуже прикро, що список неприємностей, названих автоінспектором С. Кушніренком, доводиться продовжувати. Тут сказано тільки про факти, зареєстровані в Ленінському районі міста. Тим часом, автори п'яних пригод з посвідками політехнічного інституту «діяли» по всій Вінниці. Соромно дивитися в очі товаришам по роботі К. М. Мержієвському, завідуючому (тепер уже, правда, колишньому) лабораторією кафедри нарисної геометрії й машинної графіки. Проклинає певне, ту хвилину, коли сідав за кермо під чаркою. І випив же не так багато...

Власне, кожен, чиї п'яні зигзаги фінішують в міліції, божиться всіма святими, що випив тільки краплину.

Наприклад, технік науково-дослідного сектора кафедри технології будівельного виробництва В. М. Солоненко говорить, що випив зранку наперсток пива, а коли вночі сідав за кермо, то навіть забув про це. Винна міліцейська трубка, яка ні з того-ні з сього посиніла.

На жаль, автоінспектор Замостянського РОВД В. Бережний не поділяє подиву Василя Солоненка. Він написав у протоколі, що той ледве в'язав слова докупи і не мав при собі навіть водійського посвідчення.

Сувору догану з занесенням до особової справи комітет комсомолу машинобудівного факультету виніс п'ятикурсникові Олександру Івасі — сидів за кермом п'яний. Не було в нього сумнівів — сідати чи не сідати. З дитячою легковажністю сів, як тільки здалось, що треба кудись перескочити. Гадаю, що така легковажність буває не тільки з вини правопорушників. Винна в цьому і наша поблажливість.

Всі ми проти пияцтва, але якось загалом, неконкретно, символічно. Коли ж стикаємось з якимось випадком віч-на-віч, коли доводиться людину карати, то щезає весь наш праведний гнів, знаходимо в правопорушника тисячу достоїнств, починаємо доводити, що не можна калічити долю з-за якоїсь випадковості.

В боротьбі з пияцтвом мусимо визнавати одне правило — ніякої поблажливості. Якщо п'еш — відповідай сповна.

Пияцтва — зло, а пияцтво за кермом — зло подвійне. Якщо не викорчуємо його власними руками, то хтось інший за нас цього не зробить.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе. 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 03106. Зам. 966.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 8 (292) | П'ЯТНИЦЯ, 26 лютого 1988 року. | Виходить раз на тиждень

Роздуми після Пленуму

СПРАВА ВСІХ І КОЖНОГО

Було б найглибшою помилкою думати, що перебудова загальної середньої та вищої і середньої спеціальної освіти — справа тільки людей, безпосередньо зайнятих в цій сфері людської діяльності. Від того, наскільки суспільству вдасться домогтись досконалості в підготовці і перепідготовці кадрів та спеціалістів високої кваліфікації для всіх галузей народного господарства і культури, залежить в цілому соціальний прогрес. І мова тут не йде тільки про ті галузі та науки, котрі прийнято називати фундаментальними, що визначають науково-технічний прогрес. Час владно зажадав від суспільства гуманітаризації науки, формування у спеціалістів активної життєвої позиції на основі оволодіння марксизмом-ленінізмом, виховання через школу всіх ступенів «рішучих борців за просування соціалізму до якісно нових рубежів розвитку людей, які, зіткнувшись з труднощами, не впадають у відчай і не бурчать, а практично беруться за їх подолання» («Правда», 18.02.88).

Цей заклик з трибуни Лютневого (1988 р.) Пленуму ЦК КПРС виступає своєрідною програмною установкою для всіх суспільствознавців вузів та технікумів вдосконалювати викладання світоглядних наук, виховувати в кожного свого учня високі загальнолюдські і громадянські якості, непримиренність до соціального утриманства та політичної пасивності. І тут поряд з іншими предметами суспільного циклу особливе місце належить історії радянського суспільства і Комуністичної партії. «Не можна погодитися з тими, — говорив М. С. Горбачов, — хто пропонує забути історію, чи використати тільки якусь її частину... Ми повинні глибоко знати історію своєї Вітчизни, особливо післяжовтневу. Знання цієї історії, знання причин тих чи інших явищ, причин, котрі лежать в основі величезних досягнень нашої держави, знання причин і серйозних промахів, трагічних подій історії — це все дозволяє нам здобути уроки для дня сьогоднішнього, коли хочемо обновити суспільство, повніше розкрити потенціал соціалізму, його цінності».

Саме цій меті і служить курс історії КПРС, що вивчається в вузах. Не стану приховувати — труднощів і в викладанні і у вивченні його немало. Головними з них є відсутність учбових посібників. Все, що ми маємо, не відповідає вимогам сьогоднішнього дня, оскільки містить велику кількість теоретичних і фактичних неточностей і навіть помилок. Крім того і періодичні видання, і художня література, і кіно, і театр більш оперативно, ніж професіональні історики, відреагувати на вимогу партії щодо поширення гласності і відновлення історичної правди. Однак оперативність в доведенні до широких мас тих чи інших історичних фактів, відновлення історичної правди в оцінках окремих осіб і цілих періодів історії нашої Вітчизни не тільки не може замінити підручник, але не завжди автори дотримуються відчуття міри, привносять в оцінку історичних індивідуальностей суб'єктивізм і зайву показність, а іноді й просто зміщують наголоси. У всьому цьому студенту розібратися самостійно важко, а іноді й просто не під силу, позаяк не всі публікації він може прочитати, не кажучи вже про рецензії і полеміку.

Таке становище вкрай ускладнює в сучасних умовах викладання історії КПРС у вузі, хоча до нас, істориків, особливі вимоги: потрібно «без огуди і прикрас донести до нових поколінь повну, ні в чому не урізану правду» і на цій правді формувати справжніх патріотів і синівську любов до Батьківщини.

Але це, хоч і головна, але не єдина трудність. На жаль, не тільки у студентів, але і в середовищі деяких викладачів несуспільствознавського циклу, побутує спрощене сприйняття ролі гуманітарних наук в підготовці сучасного інженера. Як не сумно, але багато вчених-суспільствознавців, висловлюючись словами академіка В. Легасова, не тільки самі недосить виховані гуманітарно, але й забувають, що «завжди на плечах наших великих гуманітаріїв стояли великі «технарі». Так повинно бути. Але в сучасній науці цей баланс порушений. Це небезпечно».

Чимало труднощів для нас складає й утилітарність у підходах до проблеми вдосконалення навчального процесу. Багатьом прибічникам кардинальної «демократизації» вищої школи припала до серця ідея вільного відвідування лекцій студентами. Звичайно, коли є надійні підручники, а студент має загальну підготовку «вище нинішнього середнього», то можна й пожертвувати деякими лекціями, тим паче, що якщо встановлено, що лектор «не виходить» за межі підручника. А якщо підручника нема, а газети подають чимало такого, над чим треба не тільки подумати, а й радитись — тоді як? Та ще й за умови, що студент не навчений самостійно працювати? Що тоді?

Очевидно, не всі спокуси перебудови сьогодні — благо. Забуваємо, чого нас учив Ленін: «В усякій школі найважливіше — ідейно-політичне спрямування лекцій. Чим визначається це спрямування? Взагалі і винятково складом лекторів».

В. І. Леніна бачив у лекторі не «репродуктора», здатного лиш передати зміст і суму певних знань. Він дивився на лектора, як на генератора думки, здатного і зобов'язаного дати напрямок для подальшої самостійної роботи учнів. Перебудовуватись — означає не тільки вчитися вчити по-новому, але й навчити нашого студента вчитись по-новому, щоб міг трудитися самостійно, не жалкуючи сил і часу вивчати праці класиків марксизму-ленінізму, освоювати мистецтво полеміки і дискусій, вміння захищати й обстоювати певну позицію. І тут лекція не заважає, а стає великим помічником — у хорошого лектора переймають не тільки те, що він викладає, а й те (що не менш важливо) як викладає. Заміна значної частини лекцій, так званими «годинами самостійної роботи під керівництвом викладача» з суспільних наук, на моє глибоке переконання, користі студенту не принесе. Треба посилити індивідуальну роботу зі студентами, не потрафляючи моді, і раціонально використовувати кожну учбову годину. Тут заміна лекцій на «самостійну» роботу під керівництвом викладача не стимулює самостійної роботи студента

І останнє. Щоб працювати зі слухачем індивідуально, треба мати, як мінімум — аудиторію. А що робити, коли учбові лабораторії, що номінально числяться за кафедрою, зайняті не тільки вдень, а й увечері? Технічні кафедри мають учбові кабінети і лабораторії, в яких ведуться тільки профільні заняття. «Посторонніх» там нема. Така нерівність суспільних наук у матеріальному забезпеченні учбового і позаучбового процесу повинна бути подолана, а кафедри зроблять все від них залежне, щоб удосконалити сам навчальний і виховний процес.

В. БАЛИЦЬКИЙ,
професор, зав. кафедрою історії КПРС.

19 лютого відбулося вручення ювілейних медалей «70 років Збройних сил СРСР» ветеранам війни, армії і флоту, колишнім воїнам-інтернаціоналістам. Нагороди вручали полковник-інженер у відставці, професор І. В. Кузьмін та військком Ленінського району полковник І. Д. Жеграй.

Того ж вечора у клубі відбувся тематичний вечір присвячений бойовій історії Радянських Збройних Сил. Зі спогадами виступили полковники у відставці О. П. Скнар, М. А. Булгаков, Г. М. Шульман, І. В. Кузьмін, підполковники запасу В. І. Черній, В. В. Круглов, студент воїн-інтернаціоналіст В. Семенюк. Призовник Р. Переяславський запевнив, що молоде поповнення нашої армії продовжуватиме славні традиції.

Відбувся святковий концерт. У вестибюлі інституту було розгорнуто книжкову виставку до ювілею.

Фото **Р. Кутькова.**

ХАРЧОТОРГІВСЬКІ МАХІНАЦІЇ

РЕЙД ПО БУФЕТАХ ІНСТИТУТУ

На початку нинішнього року редакція «За інженерні кадри» провела вибіркове опитування студентів і викладачів різних курсів і факультетів інституту. Запитання до них було одне: «Як ви оцінюєте роботу їдалень і буфетів?» Йшлося лише про мережу громадського харчування, яка обслуговує наш вуз.

Різні були відповіді. Але більшість зводилась до нарікань на дорожнечу страв, їх якість, обмеженість дешевих і калорійних блюд та виробів, доступних для скромного студентського бюджету, були скарги на непоодинокі випадки ображовувань. І, щоб пересвідчитись в достовірності цих сигналів, вирішено було спільно з активістами студентського профкому провести рейд-перевірку буфетів, кафе, їдалень.

ЩО ТАМ, У ЗАКУТКАХ?

Того дня у всі буфети інституту, а їх нараховується у нас сім, були доставлені сосиски і м'ясний рулет. Продукти ці надходять не щодня, попит на них підвищений, поскільки і ціни помірковані (100 грамів сосисок коштують 28 коп., рулету — 31 коп.), і смаковими якостями, калорійністю ці вироби не обділені.

Приміром, буфетниця Н. Савчишина, яка обслуговує учбовий корпус ІБФ, отримала тоді 16 кілограмів сосисок і 11 кілограмів м'ясного рулету. Але варто було оглянути вітрину, щоб встановити відсутність їх у продажі.

— Бачите, завезли лише під вечір, — пояснює Савчишина, — завтра зранку продаватиму. Буфетниця говорила неправду, товар надійшом опівдні. Але після того, як ми заглянули до підсобки, де не в холодильнику, а прямо у мішку містилися нереалізовані сосиски, вона знітилась. І було від чого. Адже половину сосисок було розпродано невідомо кому, але тільки не студентам. Це ж саме спіткало і м'ясний рулет.

На виправдання грубого порушення правил торгівлі буфетниця пустилася у нічим не аргументовані сентенції. Мовляв, у мене котлети ще не продані, є ще інші страви, приготовлені їдальнею. Розпродам їх, тоді й візьмусь за сосиски...

Дивувала позиція Савчишиної. По ній виходило, що частину м'ясопродуктів можна було реалізувати з-під прилавку, обійшовши основних і постійних відвідувачів — студентів, для яких, власне, і призначалась ця, поки що дефіцитна, продукція м'ясокомбінату.

Таку ж картину ми зафіксували і в буфеті № 2, яким завідує Л. Нескоржук. Отримавши зранку «російську» ковбасу, вона не спромоглася протягом дня запропонувати її студентам. Майже 20 кілограмів ковбаси рейдова відшукала в холодильнику. Наявність її в буфеті була прихована від стороннього ока. А. Н. Уздимір приховала понад 7 кг ковбаси і 8 кг сосисок.

Так само поступила і О. Смагло. На вітрині ніщо не свідчило про надходження тих же сосисок, а ось в холодильнику вони були. Для кого? Думаємо, не для мешканців гуртожитку № 3.

З розмов з студентами виявилося, що вкрай рідко доводиться їм покуштувати в своїй точці громадського харчування бутерброди з ковбасою, чи щойно відварені сосиски з відповідним гарніром.

В буфетах, розміщених в навчальних корпусах і гуртожитках, торгують виробами, ціни на які далеко не по кишені студентам. Є тістечка, кекси (14, 22 коп.), млинці, вартість яких ідентична буханці хліба, завозять дорогі другі блюда, а ось вибір соків обмежений, молочних продуктів не вистачає. Пиріжки з горохом чи іншою начинкою (у Вінниці вони продаються скрізь, до того ж дешеві — по 4—5 копійок) в інститутських буфетах — явище рідкісне.

А між тим, в приміщенні їдальні діє кондитерський цех, яким завідує Г. Лисиця. Кому, як не їй, налагодити систематичне виробництво таких пиріжків. Тоді

(Закінчення на 2-й стор.)

ХАРЧОТОРГІВСЬКІ МАХІНАЦІЇ

РЕЙД ПО БУФЕТАХ ІНСТИТУТУ

(Початок на 1-й стор.)

студент у межах 15—20 копійок міг би швидко і смачно перекусити. Бо товар штучний, стандартний. Зважувати його потреби немає. Подавати не каву сумнівної консистенції, а звичайний гарячий чай, кип'ячене молоко.

— То чому ж, Галино Трохимівно, ухиляєтесь від виготовлення дешевших пиріжків? — запитуємо бригадира кондитерського цеху.

— Бачите, у мене місячний план 14—15 тисяч карбованців. На пиріжках я його не витягну, самі розумієте.

Так прояснилася підспудність комерційної «лінії» працівників громадського харчування: виставити на прилавок продукцію дорожчу, «вилущити» якомога більше грошей у відвідувачів. Отже, виходить, що тільки грошовою виручкою, а не турботою про студентів, яких ми відносимо до категорії низькооплачуваних, можна пояснити увесь асортимент страв, кондитерських і хлібобулочних виробів, що їх виставляють для реалізації.

А тепер згадаймо той час, коли створювалося об'єднання шкільних і студентських їдалень, буфетів. На відміну від звичайних, загальнодоступних підприємств громадського харчування таке об'єднання з його торговельними точками покликане було забезпечити своїх юних і молодих клієнтів дешевою і смачною їжею. Захід був справедливим в усіх відношеннях. Але ті часи стали минувшиною.

— З першого вересня 1987 року ми на госпрозрахунку, — пояснила завідуюча їдальнею В. Кучальська, яка забезпечує інститутські буфети продукцією власного виробництва, за виключенням ковбасних і молочних виробів. Вони надходять з спеціалізованих підприємств міста за нарядами дирекції № 8 комбінату громадського харчування № 1

Ця торговельна ієрархія, пряме призначення якої систематично контролювати не лише суто технологічні справи, а не в меншій мірі суворе дотримання правил торгівлі, як бачимо, не спрацьовує по-справжньому.

А ОСЬ ТАК У БУФЕТІ НОМЕР 5.

Завершуючи вечірній рейд по буфетах, ми вже втратили надію побачити в особі буфетниць людей, які душею вболівають за свою роботу, виявляють елементарну порядність, позбавлені користолюбства і, оцих, примітивних до убогості, ковбасних махінацій. У всякому разі всі попередні відвідини точок згаданого вже комбінату громадського харчування переконливо свідчили про протилежне.

— Ні, не може бути, щоб не знайшлося серед них совісної людини, — заперечив один з нас. — Давайте заглянемо у буфет № 5, що в гуртожитку № 4.

Одразу не вірилося, але факт залишався фактом. Крім акуратно виставлених тістечок, булочок, кексів, різних страв, на полиці вітрини ми побачили тут оті злополучні сосиски, той самий рулет, який в інших буфетах був прихований від покупців і призначався для «своїх» людей.

Коли ми розповіли буфетниці А. Прилипчук про те, що твориться у її колег, жінка лише обурливо знизала плечима: «Як же можна так скривджувати наших хлопчиків, обманювати їх. А ще приховувати товар...».

Про сумління Алли Олександрівни розповіли нам студенти Букшат Ель-Хашм і Сергій Чикунов, яких ми застали в буфеті під час вечері.

— Хороша у нас буфетниця. Привітна, душевна людина. Не лише ми, а всі відвідувачі буфету задоволені її роботою. Затишно тут, приємно сюди заходити.

Дійсно, у цьому приміщенні чистота бездоганна. Зі смаком оформлена вітрина, вдало підібрано гаму декоративних квітів. Отже, все ж таки можна торгувати, обслуговувати студентів, не викликаючи негативних емоцій, у міру задовольняючи їх потреби. Та, як видно, дирекція харчторгу обминає досвід роботи А. Прилипчук, відмінно поставлену у цьому буфеті культуру обслуговування. А жаль. Бо те, про що говорилося вище, свідчить не лише про відсутність жорсткого контролю за торгівлею харчовими продуктами, але й про пряме потурання ділкам за прилавком в їхніх, м'яко кажучи, далеко не праведних ділах. І такий стан справ не робить честі керівникам вищезгаданої дирекції.

НЕ В ЗЛАГОДІ З АРИФМЕТИКОЮ

В цьому ми достеменно переконалися, коли у кількох буфетах провели контрольні закупки їжі. Складається враження, що деякі буфетниці не навчалися навіть у початковій школі. Хоча у таку версію важко повірити. Наприклад, 17 лютого Е. Нагорна, що з «Кулінарії», допустила обрахування на 5 копійок одного з членів рейдової бригади. Факт сам по собі насторожив нас. Тоді ж ми поцікавилися реальною вартістю страв, що їх замовив студент-першокурсник О. Лозовик. Його меню було елементарно простим. Взяв хлопчина кекс, смажену рибу з гарніром, вершки і порцію хліба. Так ось, Е. Нагорна при активній допомозі зав. їдальнею В. Кучальської тричі клали на рахівницю оті копійки, але до загального знаменника так і не дійшли. Імпровізація з калькуляцією вартості риби, гарніра і вершків явно не вдалась.

Так само «на око» підбила ціну контрольної закупки кількох видів страв і Н. Савчишина. Щоб якось задобрити рейдову, буфетниця скинула грамів сорок риби, не врахувала її і замість фактичних 1,19 крб. назвала 93 коп. Але така підстраховка репутації враження не справила.

...Стрілка годинника підходила до двадцятої. У цей час більшість буфетів зачиняється. Але саме в цей час то до одного, то до іншого буфета почали сходитися незнайомі жінки й чоловіки, далеко не студентського віку. Кожен з них тримав у руках поки-що порожню господарську сумку...

Рейдова бригада: Ю. Автодійчук, В. Андреєв, А. Великий, О. Козак, А. Колесник, студенти машинобудівного та інженерно-будівельного факультетів, **Б. Дьяконов,** працівник редакції.

КОРОТКО ПРО РІЗНЕ

На адресу ВПІ з Мінвузу УРСР і Президії республіканського комітету галузевої профспілки надійшло радісне повідомлення. Серед вузівських колективів, котрі домоглись найкращих результатів у соціалістичному змаганні за минулий рік, названо і наш інститут. Він виявився одним з переможців Всеюзного соціалістичного змагання, представлений до нагороди Мінвузом СРСР і ЦК профспілки, а також заноситься до Книги пошани Міністерства вищої й середньої освіти УРСР і ЦК галузевої профспілки.

* * *

Минулого року нашим інститутом відчислено в фонд миру понад 24 тисячі карбованців, проведено «Форум мару», здійснено чимало інших акцій, що служать світлій меті забезпечення спокійного і чистого неба над головою.

Ця активна діяльність не залишилась непоміченою. З Радянського Комітету Захисту миру надійшла Почесна Грамота, якою нагороджено наш колектив.

Школа ранньої естетики

До хорошого звикають швидко і так само швидко навчаються вважати його нормою. Тільки п'ять років тому при клубі нашого інституту почала працювати хореографічна дитяча студія, а вже жодного свята не можна уявити без участі тендітних, легких, мов кульбабки, крихітних балерин і їх партнерів. В студії під керівництвом прекрасних майстрів своєї справи Валентини Іванівни Казновської та Сергія Петровича Дровозюка навчається 110 хлопчиків і дівчаток від 4 до 8 років.

Одна насолода дивитись, з яким сумлінням виконують діти складні пасажі, з якою увагою слухають вчителів, з якою готовністю відгукуються на кожне їхнє слово. А з іншого боку — які вони стрункі, з якою граційністю несуть цю свою стрункість (до речі, не в кожного вона природня — у декого вже вироблена).

Знаю, що з цих ста десяти в майбутньому, може, не буде жодного соліста балету, але ми й не маємо мети готувати в своєму клубі артистів. Наша мета — прищеплювати любов до краси, дати з перших років життя навички естетичного виховання.

Цій меті підпорядкована також діяльність студії образотворчого мистецтва під керівництвом художниці Галини Дмитрівни Махно. Тридцять дошкільнят і школярів уже третій рік ходять до клубу зі всіма атрибутами учнів художньої школи, щоб освоювати азбуку неординарного бачення довколишнього світу, вчитись помічати красиве в буденному, незвичайне в звичайному, сприймати його душею, захоплюватись і передавати іншим.

А в жовтні минулого року при нашому клубі заснована наймолодша студія, для якої придумана жартівлива назва «Поліглот» і яку веде викладач кафедри іноземних мов Лідія Олександрівна Фірсова. Можна сказати, що це пробна студія: якими будуть перші результати — такою буде і її доля. Справа в тому, що 28 дітей чотири-шестилітнього віку освоюють англійську мову. Це дуже складно, зважаючи на «рівень підготовки» слухачів— вони, в переважній більшості, не знають ще навіть літер. Лідія Олександрівна веде уроки з допомогою унаочнень — картинок, іграшок, предметів.

Скільки того часу минуло, а вже можна з повним правом заявити — експеримент удався, діти вже читають англійські вірші, досить добре розуміють викладача. Більше того — можуть дещо й самі розповісти. Я була свідком, як вони розповідали про підготовку святкового новорічного столу. Один хлопчик сказав, що бачить на столі свою бабусю і всі 27 одразу ж вибухнули сміхом — зрозуміли, що він не так збудував речення.

І знову ж — чи стане кожен з цих малюків у майбутньому знавцем англійської?

Звісна річ — не стане. Але користь від знань, здобутих у такому ранньому віці, буде обов'язково. Ще невідомо, де вони і як вони знадобляться. Ясно одне — всяке знання корисне, а за спиною його не носять. Настане і для нього час.

Отже, школа ранньої естетики виправдовує себе на всі сто відсотків. У травні плануємо провести широкий звіт усього дитячого сектора перед батьками наших малюків. Одного тільки жаль — бракує нам приміщення, адже мріємо, щоб кожна наша група була не сама по собі, а щоб у кожній велись заняття з хореографії, мови, образотворчого мистецтва, навчали добрих манер, культури поведінки і т. д. Якби нам це вдалося, то від бажаючих послати дітей до такої чудової студії, гадаю, не було б відбою.

Г. СЕВАСТЬЯНОВА,
завідуюча клубом.

На фото: в клубі інституту в години дозвілля.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

ВІННИЦЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ ДО АСПІРАНТУРИ

на 1988 рік з відривом і без відриву від виробництва зі СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

— прилади та методи контролю речовин, матеріалів і виробів; управління в технічних системах; теоретичні основи радіотехніки; елементи пристроїв обчислювальної техніки та систем управління; технологія і організація будівництва; механіка деформуючого твердого тіла; процеси і машини обробки тиском; дорожні та будівельні машини; інформаційно-вимірювальні системи; матеріалознавство в машинобудуванні; теоретичні основи електротехніки; системи приводів; промислова теплоенергетика.

До аспірантури приймаються особи з закінченою вищою освітою віком: очної — не старші 35 років, заочної — не старші 45 років, які виявили здібності до науково-дослідної роботи і мають досвід практичної роботи зі спеціальності не менше двох років після закінчення вищого учбового закладу.

Для вступу до аспірантури подаються такі документи:

— заява на ім'я ректора, копія диплома про закінчення вищого учбового закладу з витягом із залікової відомості, характеристика з останнього місця роботи, особистий листок по обліку кадрів і три фотокартки, автобіографія, перелік опублікованих робіт або реферат на тему обраної спеціальності, витяг з протоколу засідання ради для осіб, рекомендованих в аспірантуру радами вузів безпосередньо після закінчення вищого учбового закладу, посвідчення (форма 2,2) про складання кандидатських екзаменів, передбачених по даній спеціальності для осіб, які повністю або частково склали кандидатські екзамени; витяг з трудової книжки, завірений за місцем роботи, форма № 086у.

Особам, які допущені до складання екзаменів, надається відпустка на 30 календарних днів зі збереженням заробітної плати за місцем роботи для підготовки і складання екзаменів.

Особи, які вступають до аспірантури, здають такі конкурсні екзамени: **з спеціальності, марксизму-ленінізму, іноземної мови в обсязі програми для вищих учбових закладів.**

Прийом заяв до 15 серпня, вступні екзамени з 1 вересня по 1 жовтня.

За довідками звертатися за адресою: 286021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 193, Вінницький політехнічний інститут, відділ аспірантури.

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 04116 Зам. 1049

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | 9 (293) | П'ЯТНИЦЯ, 4 березня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

З СВЯТОМ 8 БЕРЕЗНЯ, ДОРОГІ ЖІНКИ!

Пісня жайворонка

Істина давня і незаперечна — багата душа ніколи не жалкує добрих слів для інших людей, вона здатна щиро захоплюватись ними, не шкодувати для них найкращих епітетів і характеристик.

Знову згадалась мені ця істина в той день, коли почав розмовляти з кандидатом технічних наук Тетяною Борисівною Мартинюк Солідне, трохи навіть важкувате — Тетяна Борисівна — зовсім не пасувало до її палахкого рум'янцю, симпатичної зовнішності. Хотілось казати просто Таня, я потім так і називав її, не відчуваючи при цьому ніяких докорів сумління.

Так от Тетяна Мартинюк, зрозумівши, що про неї збираються писати до газети, почала доводити, що є люди достойніші. Скажімо, її подруга Таїсія Миколаївна Боровська. Теж кандидат наук, але має сім'ю, цікавіша, як особистість. «Якби ми з нею тут розмовляли, то ви зразу відчули б різницю». Є в Тані ще одна подруга Світлана Москвіна. Це взагалі крилата людина. Чи часто ви зустрінете жінку, яка б збиралася до Москви не задля того, аби щось купити, а щоб тільки побувати в Третьяковці?

Крім того, Тая і Світлана ще й захистились раніше.

...От уже справді — багатому серцю добра не жалко. Чуєте, Таю і Світлано, яка у вас подруга? Втім, ви її знаєте краще за мене.

Про свою особу Таня Мартинюк найскромнішої думки. Школу вона скінчила без відзнаки. Були, правда, грамоти за діаметрально протилежні захоплення — фізику та російську мову й літературу. Але її власних заслуг у цьому нема.

— На дівчат мають великий вплив їхні вчителі. На мене, в усякому разі, це точно. У тридцять другій Вінницькій школі викладав літературу сильний вчитель Олександр Петрович Таратута. На жаль, моє захоплення цим предметом скінчилося в десятирічці — не можна досягти чогось серйозного, якщо ні в чому себе не обмежувати. Моя нинішня справа забирає мене повністю.

Таня каже, що не мала в житті якоїсь конкретної мети. Вважає що на її вибір особливий вплив справила батькова сестра.

— Вона вчилась на інженера-програміста, а це в сімдесятих роках було нове і дуже, як кажуть нині, престижне. Захоплювалась своєю майбутньою роботою, вчилась блискуче, а я люблю, коли люди захоплюються своєю роботою, знають її і навіть обожнюють.

З цієї чужої любові почалась, власне, і її любов. Вірніше, вона з неї пробудилась. Бо що б там не говорила Таня Мартинюк, але з дитинства у ній жив вроджений потяг до математики. Хороші вчителі загострили його. Недарма ж у дев'ятому класі вже ходила за платним абонементом товариства «Знання» на блискучий математичний лекторій викладача пед-інституту Сергія Сергійовича Ярового. Там, до речі, вона зустрілась і з нинішніми своїми подругами Таєю й Світланою і багатьма тими, хто зараз працює пліч-о-пліч з нею уже, як вчений.

Вона ніколи не дбала про показники. Інститут теж закінчувала без червоного диплома — для повного ажуру не вистачило якось там сотки бала, але це їй було нецікавим. Вона мала захоплення з третього курсу і жила тільки ним. Захоплненя знову ж таки передалось від учителя. Молодий, тоді ще, може, й не кандидат наук Володимир Прокопович Кожем'яко так розповідав про оптоелектроніку, її безмежні можливості й невичерпну красу, що Таня зрозуміла — нічого цікавішого в житті нема. Це її доля, єдиний шлях і напрямок. Вона забула про все, захопилась оптоелектронікою, в стані того захоплення так і перейшла потім на кафедру Кожем'яко.

Не ставила собі за мету бути вченим. Цілком влаштовувала її інженерна робота в ролі помічниці свого одержимого шефа. Перші винаходи були тільки і тільки розробками його ідей.

Але у Володимира Прокоповича — широка душа. Йому подобається, коли його учень має власну точку зору. Він починає обстрілювати ту точку з усіх боків, як мішень, на предмет стійкості і страшенно не любить, якщо учень в чомусь відступає, або надто швидко погоджується з твоїми міркуваннями. Майбутній вчений мусить бути твердим горішком, справжнім бійцем, що вміє обстоювати свої думки й ідеї.

Можливо, саме тому ніхто в інституті не оточений такою кількістю молодих, обдарованих учнів, як В. П. Кожем'яко, либонь, саме тому вони вертаються до нього з усіх кінців країни, де працюють перші роки після диплома.

Отже, зайве говорити, що в науці Таня Мартинюк має свого кумира. Завдяки Володимиру Прокоповичу, його наполегливості й підтримці вона скінчила аспірантуру, здобула двадцять авторських свідоцтв на власні винаходи, захистила дисертацію.

Щасливі вчителі, що мають таких послідовних учнів. Втім, для такого щастя треба великого таланту душі.

Дисертацію Таня Мартинюк писала довго.

— Найкраще мені пишеться з четвертої години.

— Отже, ви — не сова?

— Ні. Я — жайворонок, — говорить вона серйозно.

Ох, як це гарно, просто і щиро по-жіночому сказано! Нараз мені стріляє думка, що жайвір — птаха багата і чарівна, але дізнатись про це можна тільки тоді, коли вона заспіває. Хіба з людьми не так само?

Щоб побачити їхню глибочінь, неординарність і духовну велич, треба іноді добряче придивитись і послухати. Тільки тоді й збагнеш, що перед тобою — ясна зоря душевної краси, побачиш, що ця молода людина варта не тільки поваги, а й любові.

Отакі думки, отакі враження залишило у мені ближче знайомство з Тетяною Борисівною Мартинюк, або просто Танею.

В. ІВЧЕНКО.

Лідери трудового суперництва

Підбито підсумки соціалістичного змагання трудових колективів інституту за 1987 рік. Спільним рішенням ректорату, парткому, профкому та інститутського штабу по керівництву змаганням перше місце визнано за колективами енергофаку і гуртожитку № 2.

Почесною грамотою і перехідним червоним вимпелом нагороджений колектив ФАМ, який посів друге місце.

Колективи кафедр АП, ТАМ, енергетики, політекономії та фізики зайняли перше місце серед кафедр вузу.

Серед виробничих підрозділів і служб першість вибороли працівники учбового відділу, який очолює Р. А. Асадов, навчального корпусу № 3, відділу постачання, групи обслуговування технічних засобів ОЦ, НТО-410, технологічного сектору, радіомонтажної дільниці і бюро нормалізації і стандартизації СКТБ «Модуль».

До Книги Пошани інституту занесено проректора Ю. А. Карпова і завідуючого кафедрою філософії, В. К. Шановського.

Ними гордиться інститут

За наслідками зимової сесії кращими з кращих у нашому інституті стали студенти Борис Волковський (5-й курс ЕФ), Володимир Войтков (4-й курс МБФ), Світлана Кондрашова (3-й курс ФАМ), Наталя Заболотна (5-й курс ФОТ), Олександр Савчук (4-й курс РТФ), Леонід Дорошкевич (5-й курс ІБФ). Наказом ректора всі вони з першого березня нинішнього року одержуватимуть стипендію імені Леніна в розмірі 130 карбованців кожен. Власне, кожен із шести одержував цю стипендію і в попередньому семестрі. Своїми знаннями, повідінкою, сумлінням вони тільки ще раз підтвердили репутацію кращих із кращих.

Продовжено право на одержання стипендії Ради інституту в розмірі 90 карбованців студентами Володимиром Скачком (3-й курс ЕФ), Валерієм Бучеком (4-й курс МБФ), Василем Роєм (3-й курс ФАМ), Борисом Розином (4-й курс ФОТ), Валерієм Полтораком (3-й курс РТФ), Олександром Головеньком (3-й курс ІБФ).

В. ЯЩУК,
працівник учбової частини.

КОРОТКО охарактеризувавши підсумки роботи лютневого Пленуму ЦК КПРС, розгорнуту підготовку до XIX Всесоюзної партійної конференції, І. В. Кузьмін підкреслив, що трудовий колектив інституту, здійснюючи вимоги ЦК КПРС, керівних документів Мінвузу СРСР, здійснив ряд заходів по перебудові навчального процесу. Зокрема, введено нові навчальні плани по 12 спеціальностям денної форми навчання, в розкладі тижневих занять визначено по 7 — 10 годин на самостійну роботу студентів. Скорочено лекційний курс на 24,5 процента. На четвертих курсах введено економічну частину виробничої практики, а з нинішнього року вона буде запроваджена і на п'ятих курсах.

Виходячи з того, що виробництво є основною матеріальною базою для підготовки інженерних кадрів, в даний час 13 випускових кафедр мають свої філіали на підприємствах області. Позитивно в цьому відношенні зарекомендували себе ФАМ і ФОТ. Тут всі випускові кафедри мають свої філіали. Разом з тим, чимало таких філіалів досі не забезпечені навчально-методичною документацією, посібниками, програмами і приміщеннями. Рідко проводяться заняття на філіалах кафедр, де завідуючими О. П. Стахов, М. С. Сапон і В. Д. Свердлов.

В даний час отримує практичне втілення новий тип взаємовідносин (вуз — виробництво). Йдеться про підготовку спеціалістів на договірній основі. Станом на 1 лютого договори оформлені з 15 підприємствами, з яких 4 затверджені галузевими міністерствами, що, звичайно, мало.

Далі доповідач зупинився на якості підготовки спеціалістів. Він відзначив, що на всіх факультетах, крім енергетичного, торік сталося зниження абсолютної успішності і, осооливо, на РТФ, МБФ і ФАМ (декани В. Я. Суп'ян, Б. Ф. Ліщинський, В. Г. Маликов).

Як показала зимова екзаменаційна сесія, в інституті знизилось багато якісних показників. Успішність склала лише 64 проценти, викликає особливу тривогу наявність великої кількості незадовільних оцінок. Найгірший стан справ на I — II курсах.

В ході перебудови вищої школи зростає роль суспільних наук. Однак помітних змін в якості їх викладання ще не відбулося, що негативно позначається на політичній і громадянській зрілості частини студентства, не сприяє його соціальний активності. Окремі лекції читаються на недостатньому професійному та ідейно-теоретичному рівні. За підсумками контролю лише 74 проценти лекцій оцінено на «відмінно».

Значну частину доповіді ректор присвятив переоудові методичної роботи. В інституті підготовлено спеціальне положення по плануванню організаці і проведенню самостиної роботи студентів, відоулась методична конференція, на якій детально оговорено це питання. Проте багато викладачів ще не відмовились від інформативної системи навчання. В ряді груп, як показала перевірка, заняття проходять по-старому. Особливо це стосується викладачів Г. М. Кочурова і Є. М. Кривошея та інших. Самостійній роботі необхідно вчити, треба створювати для студентів можливість перевірки того, як засвоєна інформація, як застосовується вона на практиці, наголосив доповідач.

В заходах по перебудові провідне місце відведено комп'ютеризації навчального процесу, створенню навчально-виховних передумов для підготовки технічних спеціалістів нового типу, які досконало володіють ЕОМ. Однак, робота по комп'ютеризаці перебуває на недостатньому рівні. Дається взнаки неорганізованість і поверховни аналіз роботи на ци ділянці. Із усіх засобів обчислювальної техніки, а їх у вузі 323 одиниці, більше третини переоувають у нероочому стані. Занедбано розподіл дисплейних лабораторій, не забезпечується необхідний контактний час для студентів.

А взяти активні методи навчання. Їх впроваджують у навчальний процес лише 55 процентів викладачів. Ігно-

(Закінчення на 2-й стор.).

ПОГЛИБЛЮВАТИ ПЕРЕБУДОВУ

26 лютого відбулась спільна конференція профспілкової організації і трудового колективу інституту. Учасники конференції обговорили підсумки 1987 року і завдання по прискоренню перебудови колективу в світлі рішень XXVII з'їзду КПРС і лютневого (1988 р.) Пленуму ЦК партії. З доповіддю з цього питання виступив ректор інституту, професор, доктор технічних наук І. В. КУЗЬМІН, з співдоповіддю — голова профкому Ю. А. БУРЕННІКОВ.

Розглянуто підсумки виконання угоди між профспілковою організацією і адміністрацією інституту по охороні праці за 1987 рік і затверджено таку угоду на 1988 рік. (Інформація голови комісії профкому по охороні праці В. Ф. КОБЕВНИКА).

Делегати конференції затвердили соціалістичні зобов'язання колективу інституту на 1988 рік.

Проведено довибори профспілкового комітету.

Нижче подаємо звіт про роботу конференції.

ЦЯ ОДЕРЖИМА АЛЛА

СИНІ, морозні сутінки спустилися на Вишеньку. Наступали години студентського дозвілля. І коли б не юнак з третього гуртожитку, зустріч з Аллою Козинською довелось би відкласти: буквально за півхвилини вона вийшла з вестибюлю, пересікла Келецьку і на зупинці вже очікувала тролейбуса, щоб дістатися до автовоклазу, а звідтіля — до Барцлава, де її рідний дім. Та проворний молодий чоловік миттю вибіг з приміщення, гукнув дівчину.

Коротко пояснивши Аллі мету візиту і завдання газети, я одразу розпочав своє експрес-інтерв'ю, власне уточнення деяких деталей з її інститутських буднів, бо заступник декана енергофаку Микола Петрович Свиридов напередодні дав досить вичерпну інформацію про студентку-четвертокурсницю. Характеристика доцента зводилась до того, що Алла — одна з сильніших вихованок факультету. В журналі успішності — одні п'ятірки. «Є, звичайно, інші відмінниці, про яких слід написати до 8-го Березня, але пальма першості залишається за Козинською», — закінчив заступник декана.

...Її майбутня інженерна спеціальність далека від романтики — енергопостачання промислових підприємств і сільського господарства. Переважна більшість випускників цієї кафедри трудиться на звичайних заводах, очолює енергосулжбу в колгоспах, чергує біля пультів управління електростанцій. Професії стабільні, давно прижилися в народному господарстві.

— Не бентежить прозаїчність таких занять? Адже, вважай, через рік доведеться брати на себе таку ношу. А між тим ти закінчила школу з золотою медаллю, двері були відчинені, так би мовити, і до більш престижних факультетів інституту.

— Абсолютно ні. У мене своє, особисте поняття пріоритетної спеціальності. Правда, дехто сповідує подібну класифікацію, вона нині у моді. І все ж смаки не осуджують... Якщо говорити, приміром, про програмістів ЕОМ, спеціалістів з автоматики, мікроелектроніки, то моя професія вбирає їх. Зараз енергетики тісно споріднюються з комп'ютерною технікою.

Сказано це було двадцятирічною дівчиною дещо декларативно, оголено. Та лише, повірте, на перший погляд. А в дійсності Алла мала рацію, бо, коли доцент В. А. Климчук запропонував їй взяти участь в роботі над госпдоговірною темою по створенню математичних моделей оптимізації режимів, які виникають в електромережах, то найпершою умовою цього перспективного і цікавого співробітництва студентки і вченого стало доскональне опанування спеціальністю програміста. Як правило, для цього потрібно щонайменше півроку навчання. А ось Аллі знадобився один місяць. Справа не лише в її здібностях, а в умінні підпорядкувати поставленій меті вільний час, виявити волю і характер.

Висловлюючись більш конкретно, це означало, що дівчина протягом кількох тижнів вивчила систему команд ЄС ЕОМ, правила їх запису, методи програмування, логіку роботи операційної системи обчислювальних машин, функції кожної, компоненти програмного забезпечення, оволоділа однією з алгоритмічних мов і мозою управління завданнями, задачами і даними.

ЗАРАЗ Алла під керівництвом В. А. Климчука та інженера лабораторії енергопостачання О. В. Бланара з допомогою комп'ютера програмує і обчислює десятки варіантів систем енергопостачання. Мета цих наукових досліджень — підвищення якості електроенергії за рахунок зниження коефіцієнту несинусоїдальності напруги і втрат електроенергії. Тема якнайкраще імпонує вимогам сьогодення, актуальним запитам нашої економіки, де якість виведено на авангардні позиції.

Ця повсякденна дослідницька праця студентки, розширює її технічний інженерний кругозір, збагачує знаннями і практичними навичками з обраної спеціальності, а головне — формує масштабність професійного мислення.

Будемо відвертими: чи багато, точніше, скільки сьогодні на тому ж енергофаці нарахуємо студентів, котрі піднялись над буденністю, над звичними клопотами про складання заліків і екзаменів, виконанням лабораторних робіт у майбутність галузі, де доведеться трудитися, задумались над її гальмами, не кажучи про прогрес? Покажіть того, кого тривожать, не дають спокою, увійшли в серце і душу ще не реалізовані, не втілені у виробництво ідеї оновлення, вдосконалення технічного переозброєння тієї ж самої енергетики. Не густими виявляться ряди молодих генераторів отих ідей.

Нині юну комуністку Аллу Козинську не полишають проблеми повсюдного впровадження в енергосистему електронної техніки.

— Уявляєте, наскільки підвищилась надійність постачання електроенергією міст і сіл, заводів і господарств, — схвильовано, переконливо продовжує вона. В голосі більшає твердості, в очах — одержимості. І від того чітко проглядається її, прямо таки, непоборне стремління, потяг до науки, до копіткої, всепоглинаючої праці.

АЛЛА Козинська вже відтепер готує себе до наукової стежини На перших курсах її захопленням була вища математика, фізика, на старших — електричні машини, автоматизований привід, електроніка, програмування. Власне те, що складає серцевину її професії, як інженера енергопостачання. Відтак — грунтовне фундаментальне вивчення цих навчальних дисциплін. Заглиблюється, окрім обов'язкових підручників, у журнали «Енергія», «Енергетик». Настільною стала книга А. Ющенка «Фортран». Алла — постійний абонент інститутської науково-технічної бібліотеки, неодмінний відвідувач читального залу, де користується новинками спеціальної літератури.

Обдарування множиться на працелюбство, намір підкріплюється систематичною, без будь-яких збоїв, роботою над собою. Якщо хочете, то це зразок самоосвіти, тернистого сходження до наукових вершин скелястими путівцями. Адекватно: мозок в ефективній напрузі, у щохвилинному збагаченні допитливого розуму знаннями, потрібними для роботи, для самоутвердження у нашому не простому, складному житті.

І, нарешті, не хочеться, щоб у читача створилось враження ніби-то Козинська вся поринула в шеренги формул, колони циферії, зачерствіла в лабораторіях, де фізика остаточно взяла гору над лірикою. Так ось даю невеличку довідку. Її улюблені фільми — картини Е. Рязанова, шановані нею письменники — Т. Драйзер і Г. Сенкевич, В. Ліпатов і П. Проскурін. Не важко уявити, яким літературним героям належать симпатії майбутнього інженера. Вона поважає телепрограми з фігурного катання, художньої гімнастики. Що и казати, похвальна різнобічність. А якщо додати, що дівчина не сприймає рок-музику, їй ні до чого вселякі там «металісти», затяті прихильники сумнівної маскультури, що вона дооре розуміється у творіннях Бетховена, Моцарта, Клементі, свого часу, ще ученицею, закінчила музичну школу по класу фортепіано, і вправно грає на ньому, то стане цілком зрозумілою багатогранність її духовного світу. Ні, не запопадливої «технарки», а сучасної інтелігентної людини.

А ще її знають на факультеті, як члена комсомольського комітету, відповідальну за внутрішкільну роботу. Члена партії Аллу Козинську часто можна бачити в групах. Не «активістською» галасаниною, потоком урапатріотичних виступів і закликів, а розмовою на рівних, переконливістю слів, за якими стоять власні конкретні діла, полонить ця зібрана, трохи у чомусь замкнута і разом з тим енергійна, трудолюбива студентка.

— Шаную, ціню у людях насамперед доброту, щирість душі, чесність, порядність в усьому і скрізь.

Це — моральне кредо Алли. І вона прагне ні на крок не відступати від нього. Ні сьогодні, ні завтра.

Д. БОРИСОВ.

ПОГЛИБЛЮВАТИ ПЕРЕБУДОВУ

(Початок на 1-й стор.).

рують ігровими методами на кафедрах ТАМ, БКіА, ТКМіХ. Вкрай повільно прописуються проблемні методи навчання на кафедрах КІВРА, РТУ, ЕС, вищої математики. У вузі не виконується план відкритих занять і графік їх взаємовідвідин.

Останнім часом в інституті дещо активізувалась науково-дослідна робота. В минулому році для 18 галузей народного господарства виконувалось 214 господарських договорів, у виробництво впроваджено 65 розробок з економічним ефектом майже 18 мільйонів карбованців.

Разом з тим, стан наукової роботи на окремих кафедрах гальмує розвиток науки у вузі. Торік не знайшли застосування в промисловості розробки кафедр, де завідуючим А. Ф. Пономарчук, В. О. Козловський, Ю. І. Волков, А. О. Жуков, М. С. Сапон.

Гостро стоїть зараз питання про встановлення і розвиток зовнішньо-економічних зв'язків вузу, продаж ліцензій, заключення контрактів з зарубіжними фірмами. Проте ми ще не продали жодної ліцензії, не заключили жодного контракту. В інституті поки що слабко залучаються студенти до технічної творчості. Колективами кафедр БК, ТАМ, ТКМіХ не виконано план подачі заявок.

Як відомо, перебудова і підвищення якості роботи кафедр вирішальною мірою залежать від складу кадрів. За минулий рік дещо поліпшено якісний склад викладачів. В інститут з підприємств прийшли 44 спеціалісти, зросла кількість викладачів з вченими ступенями і званнями. Однак лише 40 процентів кафедр очолюють професори і доктори наук. План захисту докторських дисертацій не виконано. Аналогічна картина і з аспірантами, які закінчили цільову аспірантуру.

У виступі на лютневому Пленумі ЦК КПРС М. С. Горбачов відзначив, що надії на успішне розв'язання завдань перебудови в народній освіті ми насамперед пов'язуємо з викладачем, з його авторитетом, запасом знань, педагогічною майстерністю. В більшості своїй у нас працюють хороші викладачі, які шукають ефективні шляхи навчання і виховання студентів. Разом з тим частина викладачів не володіє елементарною культурою поведінки, допускає невитриманість, безтактність у спілкуванні. На такі небажані явища треба звернути увагу проректорам Ю. А. Карпову, М. М. Шкодіну.

В інституті слабо здійснюються заходи по виконанню постанов партії і уряду по подоланню пияцтва. На цьому грунті зросла кількість правопорушень, особливо серед співробітників інституту.

Виконання завдань другого етапу перебудови, сказав І. В. Кузьмін, немисливе без докорінного вдосконалення системи управління, без широкого залучення до управління громадськості, використання колегіальних форм керівництва. В цьому напрямку дещо зроблено. Так, 25 процентів складу вчених рад факультетів представляють студенти, набули гласності найбільш актуальні питання, які виносяться на обговорення ректорату, вченої ради, громадських організацій інституту.

Закінчуючи доповідь, І. В. Кузьмін піддав критиці стан виконавської дисципліни на факультетах і кафедрах, схильність частини керівників до «паперотворчості». Відзначено недостатній контроль за ходом реалізації наказів і рішень. Підкреслено, що не зважаючи на призове місце, яке зайняв вуз серед інститутів республіки і країни процеси перебудови проходять повільно ускладнено.

Завдання полягає в тому, що взяті високі зобов'язання на 1988 рік були підкріплені активною організаторською і виховною роботою ректорату, партійної, комсомольської і профспілкових організацій.

Науковий комунізм: державний екзамен

Факультет	Рік	Одержано в процентах п'ятірок	четвірок	трійок	двійок
Енергетичний	1988	34,6	53,1	9,9	—
	1987	25,2	48,8	22,8	1,6
Машинобудівний	1988	26,2	48.4	24,6	0,8
	1987	25,2	53	13,9	1,7
ФАМ	1988	48,3	41,7	10.0	—
	1987	40,6	39,1	18,2	—
ФОТ	1988	50,0	47,1	1,45	—
	1987	52,5	42,6	4.9	—
РТФ	1988	35,0	52,5	12,5	—
	1987	31,1	39,3	19,7	6,6
ІБФ	1988	40	35,6	21.1	2,2
	1987	24,8	38,9	31,9	2,7
Загалом по стаціонару	1988	37,5	46,0	15,0	2,2
	1987	30,7	44.7	19,9	2

Незадовільніоцінки одержали студенти Ткаченко М. Н. (МБФ), Вейдик Н. В. і Лещенко Ю. Л. (ІБФ). Не складали екзаменів через захворювання чотири студенти. З 72 іноземних студентів, які складали державний екзамен з цієї дисципліни, п'ятірки одержали 28,6 процента, четвірки — 31,2, трійки — 29,9 двійки — 3,9. П'ятеро студентів до складання не були допущені.

Коментує завідуючий кафедрою наукового комунізму, кандидат філософських наук В. І. Бондар.

Треба насамперед зупинитись на тому відрадному факті, що якість складання державного екзамена в порівнянні з минулим роком поліпшилась на 8,1 процента. А ще відрадніше те, що це поліпшення відбулось не за рахунок якогось одного, а переважної більшості факультетів. Навіть майбутні інженери-будівельники, які традиційно чомусь не дуже у великій дружбі з суспільствознавчими науками, цього разу дали помітний приріст якості знань, що становить майже 12 відсотків.

Засмутив хіба-що факультет машинобудування — мінусує проти минулого року на 11,3 процента.

Чим же все-таки пояснити загальну тенденцію до піднесення якості знань?

В першу чергу, очевидно, тією діалектичною істиною, що добрі зусилля марно не пропадають. Деканати провели відчислення студентів, які не відзначались сумлінням, зросла вимогливість викладачів, стараннішою стала їхня підготовка до занять. Іншими словами, відчувається вплив духу перебудови.

Щодо організації самого процесу екзаменів, то треба сказати, що чітко працювали екзаменаційні комісії, на всіх засіданнях їхніми членами вперше були представники партійних, профспілкових і комсомольських організацій, що є безперечним виявом гласності, демократизації, діловитим елементом самоуправління.

Одержано три незадовільні оцінки. Це, звичайно, прикрість. Чи будуть ці студенти відчислені з інституту?

Гадаю, що ні, у них ще є час. Можна підготуватись і скористатися правом на той виняток, коли за проханням деканатів у квітні буде допущена повторна перездача.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

«За инженерные кадры» — орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця Хмельницьке шосе. 133. політехнічний інститут, кімната 0220. телефони: 4-74-17. 2-68 (внутрішніи). Тираж 1500. БЮ 00059. Зам. 1144.

Знайомтесь: машинобудівний факультет інституту, який готує інженерів для ключової галузі науково-технічного прогресу!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 10 (294) | П'ЯТНИЦЯ, 11 березня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ПРОФЕСІЯ — МАШИНОБУДІВНИК

Масштабні завдання, поставлені XXVII з'їздом партії по переходу народного господарства на рейки інтенсивного розвитку, можуть бути поставлені в один ряд з таким грандіозним перетворенням, як соціалістична індустріалізація, котра докорінно змінила всю нашу країну.

Що становить основу прогресу інтенсифікації народного господарства?

Насамперед — прискорення науково - технічного прогресу, створення й широке впровадження в народне господарство ресурсозберігаючих технологій і нових видів техніки, структурна перебудова з метою випереджаючого розвитку галузей, що забезпечують науково-технічний прогрес, а також міжгалузеві і внутрігалузеві структурні зрушення на користь менш матеріало- і капіталомістких виробництв.

Жоден з перерахованих напрямків не може обійтись без машинобудування. Ось чому в цю галузь у нинішній п'ятирічці вкладається засобів майже вдвічі більше, ніж у попередній. Весь приріст продукції має бути одержаний за рахунок освоєння прогресивних видів машин і обладнання.

Але не треба забувати, що будь-який прогрес рухають люди, особливо люди вмілі, висококваліфіковані, одне слово, спеціалісти. Саме їх і готує для машинобудівних підприємств колектив машинобудівного факультету нашого інституту.

Це найстаріший факультет вузу. Перший випуск його вихованців відбувся в 1969 році. Була їх одна невеличка група, а сьогодні ми уже приймаємо в рік по двісті студентів. Всього на факультеті навчається без малого тисяча чоловік. Це фахівці таких спеціальностей, як «технологія машинобудування, металорізальні верстати й інструменти», «технологія роботизованого виробництва», «технологічне обладнання гнучких виробничих систем,» «автомобілі й автомобільне господарство».

По мірі росту інституту змінюється, безперечно, також кількість і якість кафедр, що входять до складу факультету. Зараз їх у нас п'ять: технологія і автоматизація машинобудування, обладнання роботизованого виробництва, технологія конструкційних матеріалів і хімії, автомобілі й автомобільне господарство, прикладної механіки й опору матеріалів. На кафедрах факультету працюють понад 160 співробітників, в тому числі, три доктори й сорок два кандидати технічних наук.

Головна турбота викладачів і співробітників в умовах перебудови — дальше поліпшення навчально-виховного процесу. Для широкого використання в цьому процесі електронно-обчислювальних машин запроваджується структура трьох рівнів: мікроЕОМ особистого користування, кафедральні обчислювальні центри, дисплейний клас обчислювального центру ВПІ. Елементна база — мікроЕОМ, Електроніка ДЗ-28, ДВК-2, машина ЕС 1055. Переваги саме цієї бази в тому, що на мікроЕОМ студенти вивчають програмування на рівні машинних команд; мікропроцесор ДЗ-28, ДВК-2 дозволяє програмування як в машинних командах, так і на алгоритмічній мові «Бейсик», яка є перехідною для вивчення мови «Фортран», що на ній працює ЕС 1055 та інша техніка.

В учбовому процесі широко використовуються технічні засоби навчання, викладання дисциплін ведеться з використанням інтенсивних методів.

Результати науково - дослідних робіт, виконаних на факультеті торік, характеризуються такими показниками — об'єм госпдоговірних робіт склав 980 тисяч карбованців, економічний ефект від їхнього впровадження у виробництво — 4 мільйони 293 тисячі карбованців, рівень ефективності — 4 з лишком карбованці на карбованець затрат. Характерно, що 800 тисяч карбованців у тому економічному ефекті — від впровадження винаходів. До речі, ми одержали чимало авторських свідоцтв на нові свої розробки, подали ще 30 заявок, підготували дві монографії, захищена одна докторська і дві кадидатські дисертації. 637 студентів теж займаються науковою роботою, ними зроблено 85 доповідей, на Всесоюзний і республіканський конкурси направлено 18 робіт, деякі з них нагороджені дипломами.

Прагнемо, щоб майбутній машинобудівник не став нудним технарем, обмеженим спецом, а був цікавою, всебічно розвиненою людиною. Студенти і працівники факультету беруть активну участь у різних гуртках художньої самодіяльності і спортивних секціях. При інститутському клубі працюють два колективи, яким присвоєно звання народних (хор викладачів і співробітників, ансамбль народного танцю). Одним з кращих в інституті визнано гуртожиток машинобудівного факультету. Тут створені чудові умови для життя, навчання й відпочинку — затишні кімнати для занять, одна з найліпших ленінських кімнат, дискоклуб «Зодіак» (на обласному конкурсі його програма визнана за одну з кращих), клуби за інтересами.

Машинобудівний факультет — провідний в інституті зі спортивно-масової роботи серед студентів. Багато секцій. Якщо твоя охота — займайся самбо і дзюдо, вільною боротьбою, стрільбою з лука, кулевою стрільбою, легкою атлетикою, баскетболом, волейболом, гандболом, плаванням, настільним тенісом, лижами, альпінізмом, жіночим дзюдо тощо. Факультетські збірні з футболу, настільного тенісу, шахів, багатоборства ГПО, лижних гонок найсильніші не лише в інституті (не раз були переможцями міської спартакіади ДСТ «Буревісник»).

Б. ЛІЩИНСЬКИЙ,
декан машинобудівного факультету.

І НАДІЙНІСТЬ, І ДОВГОВІЧНІСТЬ

Фундаментальні знання про міцність, необхідні сучасному інженеру-механіку, наші студенти набувають на кафедрі прикладної механіки і опору матеріалів.

В життєйському розумінні міцність — поняття досить широке. Говоримо про міцну сім'ю, міцне взуття, міцний матеріал, розуміючи під цим надійність, стійкість, довговічність.

Але, якщо мати на увазі механічну термінологію, то тут надійність і міцність — не одне й те ж. Надійність означає здатність виробу служити досить довго, не міняючи своїх заданих функцій. А міцність — це здатність сприймати службові навантаження, різні зовнішні сили, температури, електрополя, вологість і т. п. без руйнування.

Отже, основи знань про міцність подає кафедра прикладної механіки й опору матеріалів (на мові студентів — сопромат).

Людина починала вивчати міцність з навколишніх предметів у двох напрямках — в мікро- і макросвіт. І якщо в мікросвіті вона проникла до найменших часток атома — електронів і нуклонів, то дорогою в макросвіт доводиться задумуватись над міцністю планет, галактик, Всесвіту. Спершу люди вчились у природи, створюючи власні конструкції за аналогією з природніми. І лише два останні століття є експериментальними в пізнанні міцності. Тільки з появою техніки почала розвиватись теорія матеріалів і споруд. Але вже на початку XX століття стало зрозумілим, що одній механіці не під силу до кінця дослідити таке складне явище, як міцність. Це виявилось посильним для спільної праці фізиків, хіміків, технологів і математиків.

Пізнавши таємницю міцності, людина почала не тільки будувати надійніше, з найменшою кількістю аварій у машинах, механізмах, спорудах, а й зуміла проникнути в структуру матеріалу, знайти в ньому нові резерви. Варто сказати, що за минулі 50 років міцність сталі, наприклад, виросла в десять разів.

Уміння розраховувати міцність з мінімальними запасами, спроектувати конструкцію мінімальної ваги перебуває в постійному протиріччі між надійністю і матеріаломісткістю. Якби сучасні літаки й ракети будувалися з тими ж запасами міцності, що, скажімо, древні єгипетські піраміди, то ці літаки й ракети так би й залишились на землі поряд з тими пірамідами.

Світ перед студентами у цю прекрасну, цікаву науку відкриває наша кафедра. Вона бере активну участь в створенні новітніх теорій міцності, за допомогою яких вдається з'ясувати режими деформованості матеріалів зі складними властивостями, при яких вони не ушкоджуються.

В. ОГОРОДНИКОВ,
професор, доктор технічних наук, зав. кафедрою прикладної механіки і опору матеріалів.

ДО ТАЄМНИЦЬ МЕТАЛУ

Ця кафедра народилась внаслідок злиття двох кафедр і називається нині кафедрою конструкційних матеріалів і хімії. Читаються тут загальні курси хімії, технології конструктивних матеріалів, матеріалознавства, а також спеціальні — теорії різання, проектування й виробництва заготовок.. З науковців на кафедрі — один професор-доктор технічних наук і дев'ять кандидатів.

Студенти у нас виконують лабораторні роботи, навчаються обробці різних видів металу, з наступного року їм будуть уже присвоюватись робочі розряди. Під керівництвом кафедри студенти ведуть також науково-дослідну роботу. Серйозну, треба сказати, роботу. Для прикладу, студент Ю. М. Островський досліджував загартування сірого чавуну променем лазера, ця робота прийнята журналом АН СРСР «Хімія і фізика обробки матеріалів» до публікації. В журналі «известия высших учебных заведений Минвуза СССР» опублікована стаття Т. В. Лобан, продепонована також стаття студентки Л. С. Тихончук.

На кафедрі відкрито аспірантуру за спеціальністю «Матеріалознавство в машинобудуванні». Три дисертації вже прийняті до захисту — серед них дисертація колишнього нашого студента Ю. Ю. Жигуца. Навчались тут або нині вчаться випускники ВПІ А. Н. Семенов, І. О. Пахнющий, Т. Ф. Архипова, Я. І. Корнійчук, А. Ю. Осадчук, А. В. Бондаренко. Завершують навчання в аспірантурі викладачі Е. П. Шиліна і В. В. Половинчук.

Щороку кафедра публікує понад 20 друкованих робіт. За монографію «Зносостійкі відливки з комплексно легірованих білих чавунів» присуджена медаль Мінвузу УРСР. Роботи кафедри неодноразово експонувались на різних виставках.

Слід відзначити, що ми добре оснащаємось сучасним обладнанням і приладдям. Таким, як плавильний агрегат з тиристорним генератором, електронний мікроскоп з приставкою для рентгеноспектрального локального мікроаналізу, рентгенівська апаратура, високотемпературний мікроскоп, пристосований для визначення механічних властивостей при підвищених температурах, прилад для визначення теплопровідності матеріалів у широкому діапазоні температур, установка для контактного зварювання.

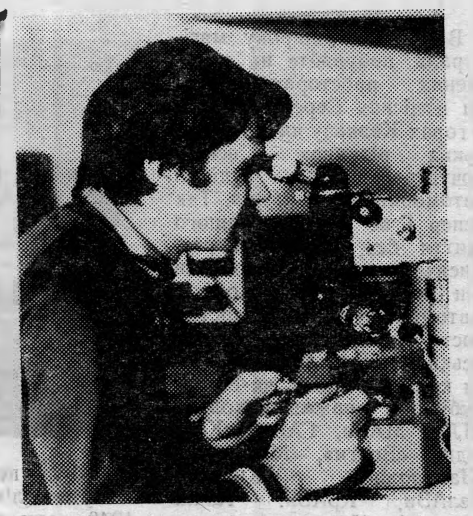

Звичайно, є і певні труднощі росту, але вони цілком подоланні і, якщо вам пощастить навчатись на машинобудівному факультеті, то ви й самі зможете взяти участь в поліпшенні нашої роботи — тут є до чого докласти здібності, вміння і руки. А кращі з кращих після закінчення ВПІ можуть залишитись на кафедрі, щоб продовжувати навчання в аспірантурі, готувати себе до наукової діяльності.

А. ЖУКОВ,
завідуючий кафедрою, професор.

ПРОЕКТУЄМО МАШИНИ

Велика увага на факультеті приділяється вивченню теорії механізмів і машин, їхніх деталей. Це потрібно для того, щоб озолодіти загальними методами проектування машин більш сучасних, економічних і надійних.

Щоб спроектувати й виготовити сучасну машину, конструктор повинен ефективно використовувати найсучасніші досягнення вітчизняної і світової науки в галузі конструкційних матеріалів, прогресивної технології, обчислювальної техніки, а також професійну майстерність і знання в галузі машинобудування. В багатьох випадках розв'язання нового конструкторського завдання можливе тільки на рівні винаходу.

Для того, щоб стати інженером, здатним вирішувати завдання по проектуванню, виготовленню і впровадженню машин і механізмів, наші студенти на лекціях, практичних і лабораторних заняттях вивчають теорію і методи проектування й дослідження машин і механізмів, знайомляться з передовим досвідом і досягненнями в галузі. Здобуті знання вони успішно застосовують в науково-дослідній роботі при виконанні курсових і дипломних проектів.

Досить часто розроблені студентами рішення відзначаються не тільки професійною майстерністю, а й новизною. Так, минулого навчального року студент В. Мацик за виконані конструкторські розробки одержав авторське свідоцтво винахідника, а студенти Шевчук і Іванишин — позитивне рішення на видачу авторських свідоцтв.

Зараз перед машинобудівниками така велика кількість завдань, яка потребує широкого розвою творчості. Ось чому з надією чекаємо ми нової студентської зміни. Адже саме їй розвивати далі науково-технічний прогрес у машинобудуванні.

А. МОХНАТЮК,
доцент, кандидат технічних наук.

КАФЕДРА І ЇЇ ВИПУСКНИКИ

Спеціальність «металорізальні верстати й інструменти» — одна з головних, котрі визначають перехід народного господарства на нову сходинку розвитку техніки і технології. Випускники цієї спеціальності здобувають кваліфікацію інженера-механіка і направляються на підприємства з машинобудівним виробництвом, науково-дослідні інститути, конструкторські бюро. Доречно відзначити, що машинобудівне виробництво існує на заводах найрізноманітнішого профілю — і на верстатобудівних, і на радіотехнічних, і на автотракторних, і по випуску електронних машин. Таким чином, випускники нашої професії можуть знайти роботу практично на будь-якому підприємстві.

Сучасне машинобудування базується на застосуванні верстатів з числовим програмним управлінням, промислових роботів, автоматичних складів, транспортних візків з програмним управлінням, обчислювальної техніки, складного інструментального оснащення. Весь цей комплекс засобів автоматизації виробництва майбутній спеціаліст вивчає в стінах нашого інституту і на заводах під час занять і самостійної роботи. Для кожного студента є також можливості практичної роботи в кафедральних лабораторіях. Залежно від здібностей і вподобань, студент може в процесі навчання готувати себе або як конструктора, або як механіка по обладнанню й інструментах.

Слово «конструктор» виникло в латинській мові. Конструювати — означає створювати конструкції механізмів, машин з виконанням їх проектів і розрахунків. Конструктор-машинобудівник — це спеціаліст, що знає порядок, способи і методи створення різноманітного машинобудівного обладнання, насамперед, металорізальних верстатів, інструментів. пристосувань. Для конструктора — ясний принцип взаємодії окремих частин сконструйованого виробу, його надійності. В роботі він покладається на засоби автоматизації проектування, перш за все, на використання ЕОМ, котра вивільняє від виконання рутинної роботи.

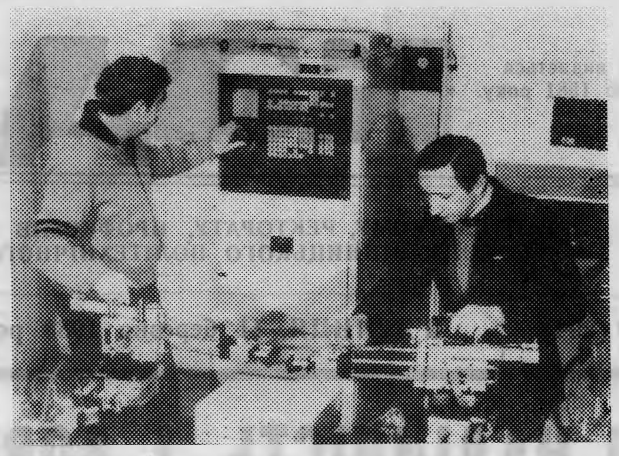

Саме тому праці на ЕОМ ми приділяємо особливо багато уваги. Обираючи для себе конструкторський профіль, треба виразно бачити і розуміти багатогранність цієї роботи, яка повинна поєднувати водночас і технічне мислення, і просторову уяву, і винахідливість, і сміливість думки, і здатність підтримувати контакти з людьми. Всі ці якості, притаманні людині тією чи іншою мірою від народження, ми прагнемо розвинути в процесі навчання і вдосконалювати в процесі практичної роботи.

Не менш захоплюючою є й професія механіка по обладнанню. Знаючи закони механіки й електроніки, можна добре розуміти процеси, що відбуваються в системах управління верстатами. Треба, окрім цього, володіти допитливістю, спостережливістю, навіть інтуіцією, щоб швидко знаходити неполадки в обладнанні, забезпечувати його безперебійну роботу.

Як же в одній спеціальності може поєднуватись так багато професійних знань?

Справа в тому, що перебудова вищої освіти дала широкі права вузам змінювати програму підготовки спеціаліста у відповідності з потребами виробництва і, певною мірою, з урахуванням особистих нахилів студента, навчати його за індивідуальним планом.

І ще далеко не банальне питання: скільки ж заробляє інженер нашої спеціальності?

Все, звичайно, залежить від рівня підготовки у вузі і від трудової активності на виробництві. Але, якщо судити з практики наших випускників, то в межах 160 500 карбованців на місяць.

Якщо в тебе є справжні якості організатора виробництва, якщо ти не марнував часу в інститутських стінах, то твоє майбутнє забезпечене. Наші випускники, котрі були вдячними слухачами і сумлінними трудівниками під час навчання, стали зараз уже авторитетами, помітними на виробництві людьми. Заступником директора виробничого об'єднання «Термінал» став А. Н. Довгалюк, начальником інструментального цеху електротехнічного заводу А. Н. Драк, начальником цеху виробничого об'єднання «Жовтень» С. В. Могир, доктором технічних наук Р. Д. Іскович-Лотоцький.

Кілька слів про саму кафедру. Зараз тут працює один доктор технічних наук, чотири кандидати, старші й молодші наукові співробітники — всього 30 чоловік, зайнятих викладанням, обслуговуванням учбового процесу, виконанням наукових досліджень на замовлення підприємств. Лабораторії кафедр оснащені сучасним обладнанням і приладами, в тому числі верстатами з числовим програмним управлінням, роботами різних конструкцій, електронними пристосуваннями для управління верстатами і роботами. Студенти мають змогу користуватись цим обладнанням не тільки під нас учбових занять, а й самостійно, вдосконалюючи свою практичну підготовку.

Отже, ласкаво просимо, дорогі друзі!

Кафедра обладнання роботизованих виробництв чекає нових Кулібіних, Черепанових, ентузіастів машинобудування!

Ю. КОМІСАРЕНКО,
зав. кафедрою, кандидат технічних наук.

В ДІЇ — РОБОТ

Уже третій рік в нашому інституті на базі спеціальності «технологія машинобудування, металорізальні верстати і інструменти» ведеться підготовка інженерів зі спеціалізацією «технологія роботизованого виробництва». Що це таке?

Роботи, роботизація виробництва — слова ці сьогодні звучать по радіо і телебаченню, вриваються в наше життя із сторінок газет та журналів, з екранів фантастичного, художнього і документального кіно. Роботизація виробництва — один із ефективних напрямків удосконалення машинобудування, без прискореного розвитку і переозброєння якого не можуть бути реалізовані плани партії по дальшому підйому матеріального і культурного рівня життя народу, надійному забезпеченню обороноздатності нашої Батьківщини.

Сьогодні робот фарбує, варить сталь, штампує, шиє, збирає транзистори і автомашини, обслуговує верстати, контролює точність розмірів і чистоту поверхні і т. д., і т. п. Але тільки в уявленні дилетанта робот, як такий, виконує названі операції. Насправді ж всі ці технологічні процеси здійснюються сукупністю автоматичних діючих механізмів, автоматичною системою, у якій робот є лише одним із елементів. Роботизація виробництва — це його комплексна автоматизація на базі застосування численних і різноманітних автоматичних механізмів, включаючи і роботи. І об'єднані вони єдиною системою управління.

Перед машинобудуванням стоїть завдання забезпечити всі галузі народного господарства високоякісною, продуктивною і, що дуже важливо, постійно оновлюваною технікою. Одночасно треба звільнити людину від важких і втомливих робіт, шкідливих умов праці.

Ці завдання не вирішити виробництву на базі традиційного універсального обладнання і «жорстких» верстатів-автоматів. Це під силу тільки сучасному високоавтоматизованому виробництву, яке володіє достатньою гнучкістю, тобто, здатністю швидко, без втрат часу і з мінімальними затратами людської праці перестроюватися на нову роботу, на випуск нових виробів, забезпечуючи при цьому необхідну якість продукції.

Таку гнучкість механізмам роботизованого виробництва надає числове програмне управління (ЧПУ). Сучасне роботизоване виробництво — це транспортні і навантажувальні пристрої з ЧПУ, металорізальні верстати і агрегати з ЧПУ... Все з ЧПУ!

Але стан працюючих автоматичних механізмів з ЧПУ треба постійно контролювати, вчасно їх підправляти, попереджувати можливі поламки. Ці функції виконують вмонтовані у механізми автоматичні системи діагностування і управління на базі мікроЕОМ — мікропроцесорні системи діагностування і управління.

Сучасне роботизоване виробництво — це не окремі механізми з ЧПУ і мікропроцесорами, а єдиний виробничий організм, в якому всі окремі дільниці (механізми) взаємозв'язані, діють за однією програмою, спрямованою на одержання певного кінцевого продукту. У сучасному роботизованому виробництві загальне управління, координація роботи окремих механізмів доручаються автоматизованим системам управління на базі великих ЕОМ. Але це вже в тій стадії, коли все розроблено, продумана діяльність кожного механізму і їх взаємодія, спроектовані всі прилади, пристрої, інструменти, режими їх роботи, тобто, все те, що об'єднується поняттям «машинобудівне виробництво», у якому із шматків металу виходять готові деталі і збираються готові машини.

От для створення такого виробництва і управління і потрібні інженери, котрі добре знають фізичні процеси механічної обробки металів та методи моделювання роботи машин, у тому числі з використанням ЕОМ, технологію автоматизованого машинобудування і верстати з ЧПУ, роботи і мікропроцесорні системи управління, засоби контролю і діагностування, котрі мають навички у використанні систем автоматизованого проектування технологічних процесів і конструювання машин та багато іншого, що в сумі й складає сутність спеціалізації «технологія роботизованого виробництва».

Ю. ДІВЄЄВ,
зав. кафедрою технології і автоматизації машинобудування.

АВТОМОБІЛІСТИ

Вийдіть на широку магістраль, побувайте на засніжених просторах Якутії чи в пісках Середньої Азії, в горах Кавказу чи на сибірських рівнинах — всюди почуєте напружене гудіння автомобільних двигунів. Так тепер і не уявити нашого життя без автотранспорту. Тисячами ниток пронизав він радянську економіку. Автомбільне господарство росте з дня у день. Із заводських конвейєрів на дороги країни і більш, як 80 зарубіжних держав виходять ЗІЛи, МАЗи, ГАЗи, «Колхіди», «Волги», «Москвичі», «Запорожці», «Жигулі», БелАЗи, КрАЗи. Такий сьогоднішній день.

А починалося з ленінської мрії про автомобілізацію Росії. Буквально з перших післяжовтневих днів Радянський уряд, особисто Ілліч надавали автомобільному транспорту неслабну увагу. Розвиток вітчизняного автомобілебудування викликав, звичайно, необхідність підготовки інженерів для цієї галузі народного господарства. І ось у 1925 році Московський інститут інженерів залізничного транспорту випускає перших фахівців-автомобілістів з вищою освітою. А через 5 років були створені вузи автодорожнього профілю в Ленінграді, Москві, згодом у Харкові, Саратові, Омську, Хабаровську, Києві. Однак напередодні війни Ленінградський автодорожний інститут припинив своє існування, а потім Саратовський і Хабаровський були перейменовані в інститути політехнічні.

1940 року прийнято постанову про організацію факультетів по підготовці інженерів для автотранспорту при технічних та політехнічних вузах. Після війни мережа таких факультетів значно розширилась. Однак на автотранспортних підприємствах все ще відчувається гостра нестача дипломованих спеціалістів, особливо з вищою освітою. У зв'язку з цим не тільки на рядових інженерних посадах, а й на керівних, працює ще багато практиків.

Нині інженерів-механіків автомобільного транспорту готують у 36 вузах країни. Крім власне автодорожних інститутів (їх чотири), найкрупнішими є Саратовський, Хабаровський, Алтайський, Білоруський, Красноярський, Одеський, Челябінський і наш Вінницький політехнічні інститути. На кафедрах цих вузів головним чином готуються спеціалісти в галузі технічної експлуатації автомобілів, їх ремонту, проектування автотранспортних підприємств, конструювання гаражного обладнання, створення спеціалізованого рухомого складу і механізації навантажувальних та розвантажувальних робіт.

Наш інститут здійснює підготовку інженерів-автомобілістів з 1975 року. У січні 1980 року було створено кафедру «Автомобілі і автомобільне господарство». Багато її випускників зараз успішно трудяться на автотранспортних підприємствах Вінницької, Хмельницької, Черкаської, Чернівецької, Житомирської, Тернопільської, Івано-Франківської областей.

На кафедрі працюють досвідчені викладачі, науковці, її лабораторії оснащуються сучасним обладнанням для випробування паливно-змащувальних матеріалів, діагностики і технічного стану автомобілів, випробування автомобільних двигунів та інших агрегатів. Зараз створюється філіал кафедри на базі підприємств Вінницького обласного управління автомобільного транспорту. На філіалі силами студентів закладається сучасна база для підготовки висококваліфікованих спеціалістів.

Ведеться значна науково-дослідна робота, участь у якій беруть і студенти. Головний напрямок цієї роботи — підвищення ефективності використання автотранспорту. Участь у такій роботі дає можливість виявити свої творчі здібності і реалізувати їх практичними справами ще у студентські роки. Молодими, наприклад, успішно вирішуються питання підготовки і експлуатації автомобілів КамАЗ, впровадження бригадного підряду і госпрозрахунку в АТП області, застосування пластмас в автомобілебудуванні, удосконалення контролю за технічним станом автомобілів на лінії.

Сказаного, мабуть, цілком досить, щоб переконатись: спеціальність інженера-механіка з автомобільного транспорту — популярна й почесна. Адже автомобільний транспорт залишається в числі провідних у єдиному транспортному комплексі країни.

М. САПОН,
зав. кафедрою «Автомобілі і автомобільне господарство».

Вам, абітурієнти!

ПРИЙОМ НА ДЕННЕ ВІДДІЛЕННЯ МАШИНОБУДІВНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ПРОВОДИТЬСЯ З 1 ЛИПНЯ ПО 5 СЕРПНЯ. ВСТУПНІ ЕКЗАМЕНИ З ТАКИХ ДИСЦИПЛІН: МАТЕМАТИКА (ПИСЬМОВО), ФІЗИКА (УСНО), РОСІЙСЬКА (УКРАЇНСЬКА) МОВА І ЛІТЕРАТУРА (ТВІР).

ДОВІДКИ ЗА АДРЕСОЮ: ВІННИЦЯ, ХМЕЛЬНИЦЬКЕ ШОСЕ, 93, ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ, ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 03130. Зам. 1209.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 11 (295) | П'ЯТНИЦЯ, 18 березня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

Відлуння сесії

ЯК МИ ВЧИМОСЯ

Відшуміла зимова сесія, одійшла в минуле з її тривогами, переживаннями, високою напругою нервів. Знову настало звичне студентське повсякдення, знову — будні лекцій, конспектів, аудиторної самопідготовки.

Як же ми вчимося? Що у нас добре, а що погано? Де зрушення, а де застій? Що, зрештою, виявила і показала зимова сесія?

На сьогодні це вже не секрет. Всі результати зведені до спільних знаменників. Підготовлено й підписано ректором традиційний післясесійний наказ. Можна пройтися рядками цього наказу, прокоментувати їх, згадати також те, що до наказу не увійшло.

Слід відмітити зразу, що сесія пройшла організовано, хід її наочно й оперативно висвітлювався на всіх факультетах. Учбовий відділ у співдружності з обчислювальним центром вдосконалювали підсистему «Успішність», «Оперативний контроль за ходом екзаменаційної сесії». В порядку експерименту на кафедрі РТУ було влаштовано письмовий екзамен з радіопередаючих пристроїв, економіки галузі, організації й планування виробництва (по окремих спеціальностях, кафедра ЕП і ОП).

Аналіз успішності за першу сесію свідчить про те, що в учбовому процесі відбулися й відбуваються позитивні зміни. Однак ми сьогодні маємо намір зосередити увагу не на успіхах, а на недоліках, тому що в усуненні недоліків — запорука майбутніх здобутків.

Значною прикрістю стало те, що на ряді факультетів до початку сесії не було повної ясності з допуском студентів до сесії. Тут пряма вина кафедр нарисної геометрії і машинної графіки, обчислювальної техніки, фізвиховання, теоретичної й технічної механіки, які своєчасно не закрили залікових відомостей і не здали їх у деканати.

До першого екзамену на стаціонарі не були допущені 96 студентів, що становить два з половиною проценти, а загальний процент недопущення з усіх форм навчання — 7,1. Цю статистику, звичайно, не можна назвати приємною. Вона застерігає і тривожить.

За період сесії зі стаціонару відчислено 81 студента. І що дивно — не за двійки, не за неуспішність, а за власним бажанням (**обрали не ту професію?!**) І за те, що не відвідували лекцій, що теж є проявом небажання набувати інженерний фах. Ці відчислення припадають в основному на перший і другий курси. Впродовж січня-лютого перестали бути студентами й одинадцять слухачів вечірнього відділення — половина їх теж з першого курсу.

Серйозну тривогу викликає велика кількість незадовільних оцінок, в чому, до речі, знову найбільша «заслуга» першого й другого курсів.

Ще один гіркуватий «урожай» зимньої сесії — 440 двійок, 310 боржників, 188 не допущених до подальших екзаменів!

Який же вигляд має ця картина в порівнянні з відповідною сесією попереднього навчального року?

На три десятки процента загалом по інституту відбулось зниження абсолютної успішності.

Не будемо говорити, за рахунок яких факультетів, бо це не має принципового значення, тим паче, що зниження майже непомітне. Значно більше тут важить інше: нинішню оцінку знань в умовах перебудови треба докорінно міняти, звертаючи основну увагу не на формальну цифру, а на істинний рівень знання.

Ось, скажімо, за наслідками зимньої сесії найнижчий процент абсолютної успішності серед кафедр належить кафедрі вищої математики. Якщо підходити формально, зі старими мірками, то це вкрай погано, керівника кафедри доцента Волкова слід гостро критикувати за те, що колектив завинив перед студентом, не навчив його, не справився, по суті, зі своїм прямим, першорядним обов'язком.

А насправді вини тут майже ніякої. Через три тижні після початку занять в усіх групах першого курсу ми провели письмову контрольну роботу з математики. І виставили 55 процентів двійок, тобто абсолютна успішність склала 45 процентів.

Після зимньої сесії цей рівень абсолютної успішності впав ще на два проценти. Але ж екзамен приймався уже не просто з математики, а матиматики **вищої**. Крім того, на її вивчення було потрачено не 17 тижнів учбового часу, як намічено програмою, а тільки 10 (сім тижнів студенти працювали в колгоспах і радгоспах).

Отже, нема за що гостро критикувати кафедру вищої математики. Вона пожинає плоди шкільного навчання, плоди різних організаційних неув'язок і їй потрібна не критика, а реальна допомога. Що, до речі, й зроблено — на вивчення математики виділено додаткові години і навіть ще одну додаткову штатну одиницю викладача.

З першокурсниками не тільки в математиці, а й в інших дисциплінах треба працювати серйозніше і наполегливіше. Тут ще багато роботи і для науковців, і для викладачів, і для громадських організацій. 158 студентів здали сесію тільки на трійки. Особливо багато їх на енергетичному, машинобудівному, радіотехнічному факультетах. Нема помітних зрушень також у викладанні суспільних дисциплін, де допущено зниження як абсолютної успішності, так і якості знань.

Таким чином, є з чого робити висновки, є над чим думати і трудитись. Втім, шлях тут один і давно відомий — викладач мусить посилити вимогливість до себе і студента, а вся решта, як кажуть, прикладеться сама собою.

В. ОМЕЛЯНЧУК,
завідуючий учбовим відділом інституту.

НАШІ РУБЕЖІ

Повністю схвалюючи і підтримуючи вироблений XXVII з'їздом партії курс на прискорення соціально-економічного розвитку країни, викладачі і співробітники Вінницького політеху включились в соціалістичне змагання за успішне виконання завдань XII п'ятирічки, гідну зустріч XIX Всесоюзної партійної конференції і прийняли відповідні соціалістичні зобов'язання.

Друкуємо сьогодні найголовніші положення цих зобов'язань.

Домагатись єдності ідейно-політичного, морального і трудового виховання, більш повної реалізації планів перебудови учбової, наукової і ідейно-виховної роботи. На цій основі забезпечити високу якість підготовки не менше 845 інженерів з дванадцяти спеціальностей, в тому числі 450 по стаціонару, а також 74 інженери для зарубіжних країн. Підготувати до захисту 5 докторських і 17 кандидатських дисертацій.

Довести кількість годин на самостійну роботу до 8,5 щотижня на одного студента, кількість спеціалістів, підготовлюваних за прямими угодами з підприємствами до 128 чоловік. Збільшити кількість введених в дію робочих місць, оснащених дисплеями, до 195, почати активне впровадження програми системи безперервної підготовки студентів в області застосування обчислювальної техніки в навчальному процесі.

На основі широкої профорієнтаційної роботи забезпечити стопроцентне виконання плану прийому студентів на всі факультети з усіх форм навчання, збільшивши на 50 чоловік прийом за прямими угодами з підприємствами.

Відкрити в 1988 році два філіали кафедр на підприємствах міста.

Всебічно зміцнювати зв'язок науки з виробництвом, довести об'єм науково-дослідних робіт до 8 мільйонів карбованців, в тому числі з найважливішої тематики до 6 мільйонів. Об'єм охоронозданої тематики довести до 60 процентів загального об'єму. Забезпечити переважний розвиток наукових досліджень, котрі мають важливе народно-господарське значення.

За наслідками науково-дослідних робіт подати не менше 320 заявок на винаходи, одержати не менше 165 авторських свідоцтв. Направити в друк не менше двох монографій, 430 статей і тез доповідей.

Підготувати й провести не менше 4 науково-технічних і методичних конференцій і семінарів, не менше двох студентських науково-технічних конференцій олімпіад.

Вдосконалювати трудове виховання молоді, охопити не менше 650 студентів участю в студентських будзагонах. Всім викладачам, співробітникам і студентам активно брати участь в русі «Свій інститут будуємо і ремонтуємо своїми руками», відпрацювати на об'єктах інституту не менше десяти годин кожному. Кожному викладачеві і співробітнику відпрацювати не менше 10 годин на роботах по наданню шефської допомоги трудівникам села.

Активно залучати членів колективу до занять фізичною культурою і спортом, охопити участю у масових спортивних змаганнях, спартакіадах, групах здоров'я не менше 40 процентів викладачів і співробітників і ста процентів студентів. Підготувати одного майстра спорту і не менше 9 кандидатів у майстри спорту СРСР.

Збільшити число студентів і співробітників, охоплених оздоровчими заходами по інституту: в профілакторії — до 1520 чоловік, в оздоровчому таборі — до 720.

Забезпечити роботу студентського інтернаціонального табору при Немирівському Будинку відпочинку «Авангард». Організувати відпочинок іноземних студентів з зарубіжних країн у таборі у відповідності з рознарядкою Всесоюзної Ради в справах іноземних студентів: 200 путівок впродовж січня—лютого, 800 путівок — впродовж липня—вересня.

Освоїти 1 мільйон 450 тисяч карбованців на будівництві учбово-лабораторного корпусу енергетичного факультету, а також 170 тисяч карбованців на спорудженні гуртожитку на 265 місць з блоком громадського харчування.

Почати розробку проектної документації на будівництво учбового корпусу кафедри фізвиховання і 108-квартирного житлового будинку для співробітників інституту.

НАРОЩУВАТИ ЗУСИЛЛЯ

Роздуми після Пленуму

Зовсім недавно підбито підсумки роботи нашого трудового колективу за минулий рік. І знов, як і раніше, перше місце в соціалістичному змаганні зайняв енергетичний факультет.

Міркуйте самі: торік обсяги наукових досліджень перевищили тут мільйон карбованців при значному перевиконанні планових показників економічної ефективності. На факультеті серойзно й по-діловому ставляться до організаційно-економічного механізму взаємодії науки з виробництвом. Приміром, робота доцента В. В. Кутіна по ремонту високовольтних ліній електропередач успішно впроваджена у виробничу, практику, її представлено до премії Ради Міністрів СРСР.

Чим же бере цей колектив, який секрет його роботи?

Секрет, передовсім, у високій організованості і зразковій трудовій дисципліні викладачів і працівників кафедр, які входять до факультету, в постійних пошуках поліпшення навчально - виховного процесу, в удосконаленні й розширенні науково - дослідних робіт, матеріальної бази.

Колектив факультету бере безпосередню участь у спорудженні навчально-лабораторного корпусу загальною площею понад 12 тисяч квадратних метрів і кошторисною вартістю майже 3,3 мільйона карбованців. Наступного року студенти і викладачі вже отримають це чудове навчальне приміщення у своє розпорядження.

Стабільність, ініціатива, висока науково-методична підготовка вивели енергофак в ряди передовиків. І зовсім невипадково саме на його базі створено факультет підвищення кваліфікації керівних та інженерних кадрів Міненерго СРСР.

Декан енергофаку Д. Б. Налбандян, секретар партбюро В. В. Степурін, голова профбюро В. С. Король працюють у найтіснішому контакті Злагодженість у роботі, виваженість зобов'язань і рішень, які ними приймаються, принциповий і систематичний контроль за їх практичною реалізацією, цілковита гласність в усьому добре служать перебудові.

Багато позитивного й повчального є в повсякденній діяльності колективів і профорганізацій ФАМу, кафедр АП, ТАМ, політекономії, фізики, ряду підрозділів ОЦ, СКТБ «Модуль». Тут організовано трудове суперництво за підвищення якісних показників, досягнуто зрушень в перебудові навчального процесу, підтримується творчий, новаторський дух пошуку, нарощується процес об'єднання сил науки й виробництва. Ці колективи по праву зайняли призові місця у соціалістичному змаганні за підсумками минулого року, і їхній досвід вартий якнайширшого наслідування. З свого боку профком інституту прагне до того, щоб він став надбанням усіх. Цьому підпорядковуються спілчанські збори, засідання профкому, наради й семінари з питань роботи профспілкового активу по керівництву соціалістичним змаганням. Сприяють організації цього змагання також заходи по налагодженню чіткого зворотнього зв'язку з факультетами і кафедрами. Зараз впроваджено спеціальні підсумкові таблиці, які заповнюються відповідними службами і передаються для перевірки на кафедри, а потім надходять до обчислювального центру, де ЕОМ оцінює роботу колективів. Зменшено кількість і систему показників змагання. Поліпшилась організаторська робота його штабу на чолі з проректором Ю. А. Карповим. Активізували діяльність по керівництву трудовим суперництвом деканати, більш результативним стало змагання серед виконавців науково-дослідних робіт, якими керує проректор С. Й. Ткаченко. Створюється інститутський фонд матеріального заохочення переможців.

В цілому, вважаємо, закладено непогану основу для подальшого розвитку соціалістичного змагання. Проте, якщо ми не забезпечимо його якісні параметри, то ці позитивні зрушення перетворяться в чисту формальність, чого, природно, допустити не можна, бо тоді буде не змагання, а лише поетапне підведення підсумків, цифра стане заміною живій роботі, змагальності.

Дуже заважає нам відсутність планових завдань з основних напрямків роботи кафедр і служб. Це послаблює зобов'язання, нікого ні до чого не кличе, надає змаганню лише видимості або й просто перетворюється на окозамилювання.

А взяти інформацію про результати діяльності колективу, на основі яких підбиваються підсумки роботи. Інститутські служби не мають точних, вивірених даних. Кожна кафедра змушена 10 — 15 процентів їхнього інформаційного матеріалу піддавати істотному корегуванню.

Тепер, коли ми вступаємо у практичну реалізацію рішень лютневого Пленуму ЦК КПРС, особливо зримо бачаться невідкладні завдання перебудови, магістральним напрямом якої є докорінне підвищення якості підготовки кадрів, їх раціонального використання в народному господарстві, дальший розвиток наукових досліджень на

(Закінчення на 2-й стор.)

Роздуми після Пленуму

НАРОЩУВАТИ ЗУСИЛЛЯ

(Початок на 1-й стор.)

основі зміцнення зв'язків вищої школи з виробництвом. Винятково важлива роль відводиться при цьому профспілковим організаціям усіх без винятку служб. Нам потрібно докласти максимум зусиль, щоб подолати недисциплінованість і безвідповідальність, як в основній, так і громадській діяльності. Чи правомірні ті великі зусилля, що ми затрачаємо на вирішення найпростіших питань організації навчального процесу, забезпечення огляду співробітників, приведення в належний вигляд місць загального користування?

Часто-густо на виконання елементарного розпорядження потрібна додаткова вказівка, контроль або й засідання президії чи профкому. Губиться дорогоцінний час, виникають непотрібні, дріб'язкові конфлікти. Все це, зрештою, шкода живій справі.

Дуже багато останнім часом мовиться про людський фактор, як запоруку успіхів. Можна додати, що це можливо тільки в тих колективах, де здорова морально-психологічна обстановка, відносини побудовані на взаєморозумінні й повазі.

Розплутуючи різні конфлікти, бачиш, що більшість з них могла не виникнути взагалі, аби була виявлена стриманість, повага, такт замість грубощів і нерозуміння чиїхось інтересів, якби на перше місце висувались інтереси колективу.

Не можемо ми також визначити точно процент захворювання в інституті, (до речі, найбільший серед вузів, технікумів і шкіл області), викликаний стресовими конфліктними ситуаціями. Скільки через це не здійснено корисних справ?

Гадаю, що нам треба дуже серйозно попрацювати над розвитком чисто людських відносин. Це потрібно не тільки нам з вами, а й студентству, якого ми навчаємо не тільки технічно, а маємо виховувати і власним прикладом.

Ю. БУРЕННІКОВ,
голова профкому інституту.

ЕКОЛОГ

До нас у редакцію принесли тонесенький, друкований на машинці, але дуже любовно оформлений журнал «Еколог». Стрельнула зухвала, майже фантастична думка: «Невже це наша інститутська природоохоронна організація нарешті прокинулась від мертвої сплячки і навіть вирішила випускати власне друковане видання?»

Марні фантазії! Наша організація продовжує спати безпробудно. Це інші живуть, шукають, намагаються допомагати природі — журнал виявився виданням навіть не організації, а тільки її відгалуження — природоохоронної студентської дружини Вінницького педінституту, що, до речі, не зменшує, а збільшує його важливість. Якщо одна дружина так успішно примножує славу й популярність кузні педагогічних кадрів, то що вже говорити про весь інститут?

Гадаємо, що природоохоронній громадськості Вінницького політеху, комсомольській і студентській профспілковій організації буде цікаво познайомитись, бодай, з тими сторінками «Еколога», на яких розповідається про природоохоронну дружину, яка створена з ініціативи студентів природничо-географічного факультету в 1979 році. Працювала попервах, як загін по боротьбі з браконьєрством, випускала за цими матеріалами стінну газету «Природа». Потім перейшла до активної агітації в школах Вінниці, серед населення міста й області, бійці дружини почали широко виступати в обласних, районних газетах, на радіо, енергійно взялись за науково-дослідну роботу по створенню заказників окремих видів фауни і флори.

Тільки за минулий рік природоохоронна дружина педагогічного інституту провела 26 рейдів на річках, в лісах, на базарах. Вилучали браконьєрські сіті, зрубані без дозволу ялини, винесені на торгові рундуки рослини з червоної книги... Прочитали 70 лекцій, провели 160 бесід, 12 разів виступали в обласній пресі, двічі — по радіо, випустили чотири номери стіннівки, провели дев'ять науково-дослідних експедицій у природу, підготували обгрунтування для створення одного заказника.

...Солідний ужинок — нічого не скажеш. Нам би такий не на дружину — хоча б на всю організацію. Але чого нема — того нема. І невідомо, на жаль, коли буде, коли сколихнеться ініціатива хвалених наших природоохоронців на чолі з Інною Олександрівною Цісар.

Журнал «Еколог», як і годиться всякому журналу, багатотемний. Тут і загальносоюзні проблеми екології, і поезія, і афоризми (скажімо, Ф. Достоєвського «Хто не любить природи, той не любить і людини»-, і зарисовки про кращих природоохоронців, і замітки з червоної книги, і веселі гуморески, і серйозні статті на теми екологічного всеобучу, розмаїта інформація, погодні прикмети тощо.

Іншими словами, цікаве, самостійне і корисне видання. Нам би таке!

В. ІВЧЕНКО.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ...

Що наприкінці минулого року одно з вінницьких підприємств скинуло в Південний Буг рештки шкідливих речовин, внаслідок чого була отруєна вода і риба. Тільки в Сабарівському водосховищі збиток склав грішми 103 тисячі карбованців;

— що в одному з найкращих куточків Вінниччини, державному ландшафтному заповіднику «Коростовець» останнім часом грубо порушуються правила заказного режиму — поблизу заказника збудували дачне селище, розмістили гранітний кар'єр і скотомогильник;

— що завезені в 1964 році до нашої області 20 бобрів чудово прижились, розмножились і тепер їх тут уже 200. Розселені вони вздовж Південного Бугу і його приток від Уладівки Літинського району до Коло-Михайлівки — Вінницького.

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ

Дим піднімається над димарем, як стовп, вранішня зоря дуже ясна, яскраво блищать зорі в нічному небі, виразно бачиться Молочний Шлях — ознаки морозної погоди.

Дуже галасують галки — на відлигу. Кажуть: «Галки тепла накричали».

Сіра ворона при заході сонця сидить на верхівці найвищого дерева — жди міцного морозу.

Собака на снігу згорнувся «калачиком» — на мороз, потягується, розкидає лапи — на відлигу.

Природа і ми

КОРОТКО ПРО РІЗНЕ

НА ДОПОМОГУ АСПІРАНТАМ

15 березня розпочав свою роботу практикум з орфографії й стилістики наукової й ділової мови, створений для допомоги аспірантам і дослідникам в редагуванні й корегуванні рукописів дисертацій, авторефератів, статей. Практикум веде викладач кафедри російської мови Л. С. Шарейко.

Всі наступні заняття починатимуться о 10-й годині ранку щовівторка в аудиторії 0430.

А. ЦІСАР,
заввідділом аспірантури.

ПРЕМІЯ КАФЕДРІ

СТАДІОН стандартних розмірів, спортивний табір, два спортзали, три стрілецьких тири, навчальний корпус на 2700 кв. метрів, лижна база, 16 ігрових та спортивних майданчиків, ряд інших споруд — все це вивершено старанням студентів і викладачів кафедри фізвиховання. Впродовж багатьох років вони трудились під девізом: «Спортивну базу — своїми руками». Спеціалісти оцінюють це будівництво майже в 3 мільйони карбованців. Фактичні ж затрати не перевищують трьохсот тисяч.

Наказом Мінвузу УРСР колектив кафедри премійовано за це грошовою винагородою в розмірі 2500 карбованців, понад двадцять викладачів і співробітників нагороджені Грамотами.

ФОРМУЮТЬСЯ БУДЗАГОНИ

ІНСТИТУТСЬКИЙ комітет комсомолу почав формування студентських загонів, які працюватимуть в різних кінцях країни під час третього трудового семестру. Таких загонів буде 30: два сільськогосподарських, один спеціалізований по доставці сільгосппродуктів для продажу населенню міста, три загони працюватимуть на будівельних об'єктах інституту, три —в Новому Уренгої під Тюменню, двадцять — в області.

Вперше організовується загін з 25 студентів для роботи в Келецькому воєводстві Польщі. До нього потраплять кращі з кращих, які і в науці не пасуть задніх, і з кельмою на «ти», і в хвилини дозвілля не страждають від нудьги.

О. ЯНЧЕНКО,
комсомольський працівник.

У лінгофонному кабінеті кафедри англійської мови Олена Степанівна Моіноземних мов. Заняття веде викладач гилевська.

Факультатив здоров'я

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ПРО СНІД

«Боротьба з цією хворобою буде найважливішою проблемою охорони здоров'я на найближче десятиліття, можливо, й на наступні, — попереджає Девід Балтімор, мікробіолог лауреат Нобелівської премії. — Вона загрожує існуванню цілих країн».

Дійсно, ми ще донедавна вважали, що СНІД може бути тільки «там», а для нас це, мовляв, не проблема: стерегтись мають лише гомосексуалісти, проститутки, наркомани, хворі на гемофілію (тобто, люди, в яких не згортається кров).

Та сьогодні людство вже уявляє собі справжні масштаби лиха. Протягом п'яти років жертвами цієї хвороби в 110 країнах світу стали 36483 чоловіки. Вчені наполегливо шукають вакцину проти «чуми двадцятого століття». Адже СНІД — синдром набутого імунодефіциту — найпідступніша з усіх хвороб, відомих донині. Він вражає імунну систему людини і вона стає абсолютно беззахисною перед найменшою інфекцією. Вчені переконані: якщо найближчими роками не буде знайдено ефективних засобів лікування СНІДу, то масштаби цієї смертоносної стихії стануть воїстину грандіозними; насамперед, це стосується країн Африки й Америки. Ця хвороба забрала життя більше 20 тисяч американців, понад мільйону життів загрожує СНІД в Африці. Вже зараз в окремих африканських країнах вірусом уражено 10 — 20 процентів населення. Щодня 5 — 6 випадків захворювання фіксують у Франції, а загальна кількість хворих становить там 2 тисячі. 800 хворих виявлено у Великобританії. В Данії вже померли 78 чоловік, у Чехословаччині — 3, в Болгарії — 1.

Прогнози лікарів невтішні: в Африці до 1993 року СНІДом буде вражений кожен другий житель, в США — п'ятий, Західній Європі — сороковий, у Східній Європі — один з двох тисяч... Що й казати, страшні цифри.

Збудником цієї хвороби є вірус імунодефіциту людини. Потрапляючи в кров, він уражає Т-лімфоцити, які забезпечують нормальне функціонування імунної системи, й інфекції «нападають» на беззахисний організм, уражають центральну нервову систему, мозок, створюють грунт для онкологічних захворювань. СНІД розвивається кілька років, при цьому єдиним симптомом можуть бути дещо збільшені лімфатичні вузли. Сьогодні з профілактичною метою в нашій країні відкривають спеціальні лікувальні заклади. У Москві організовано пункт анонімного обстеження. В Києві також організовано перший кабінет довір'я. Незабаром 14 таких кабінетів відкриють в областях республіки.

Які ж ознаки захворювання? По-перше, збільшення вузлів у паху, під пахвами, на шиї, тривала температура від 37 до 38 градусів, часті гнійникові ураження статевих органів та шкіри, стійке зниження ваги (при нормальному режимі їжі), тривалі розлади кишечника, пітливість. На наступних стадіях виникають запалення легенів, сепсис (зараження крові), злоякісні пухлини. Діагноз можуть поставити тільки лікарі і це повинні мати на увазі надмірно боязкі люди, які виявляють у себе симптоми всіх хвороб, про які чули.

Виявилось, що вірус СНІДу передається при статевому контакті з хворим; найчастіше — при всіляких збоченнях. Наркомани мають значно вищий шанс захворіти, оскільки вірус передається через нестерильний шприц. Можна заразитись також під час переливання неперевіреної крові або її препаратів.

СНІД не передається через повітря, при розмовах, через кашель, при користуванні загальним посудом, туалетом, ванною. Абсолютно безпечні плавальні басейни. Багатьох цікавить, чи переносять цю хворобу комарі? Як довели вчені, вірус таким чином не передається.

При ін'єкціях в лікувальних закладах, де шприци та інструменти обов'язково стерилізують, можливість зараження повністю виключена.

Повертаючись до надрукованого

В нашій газеті від 19 лютого ц. р. опублікована замітка державтоінспектора Ленінського району С. Кушніренка, в якій розповідалось про порушення правил дорожнього руху водіями автомототранспорту. Згадується там і прізвище асистента ВПІ Г. С. Богути.

З'ясовано, що Геннадій Сергійович під час аварії перебував у тверезому стані. Нещасний випадок стався внаслідок несправності шляхового покриття.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницьна обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ. 05067. Зам. 1308.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 12 (296) | П'ЯТНИЦЯ, 25 березня, 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ПАРТКОМ І ПЕРЕБУДОВА

Недавно я прочитав у «Правде» наслідки опиту мешканців кількох міст нашої країни і Японії з приводу деяких назрілих проблем сучасності. Привернуло увагу те, що переважна більшість опитуваних беззастережно вірить в перебудову, зв'язує з нею чимало оптимістичних надій на краще майбутнє.

Гадаю, що до числа оптимістів з повним правом можна віднести й колектив нашого інституту. Цей оптимізм базується не тільки на сподіваннях, а на реальних ділах.

Корінні питання перебудови Вінницького політехнічного інституту партком визначив у червні 1986 року, коли ЦК КПРС опублікував проект основних напрямків перебудови вищої і середньої спеціальної освіти в нашій країні.

Вважаю, що в сфері учбово-виховної роботи, спрямованої на різке поліпшення якості спеціалістів, нам належить насамперед вдосконалювати форми викладання, налагоджувати прямі зв'язки з підприємствами, укладати з ними цільові угоди на підготовку фахівців, підвищувати діевість громадсько-політичної практики студентів.

В сфері науки взято рішучий курс на визначення пріоритетних напрямків і першочергове забезпечення їх людськими й матеріальними ресурсами, впровадження передових розробок у виробництво.

В сфері розвитку матеріально-технічної бази для нас найбільше важить забезпечення сучасним обладнанням, обчислювальною технікою, лабораторіями.

Всі ці напрямки перебудови широко обговорювались не тільки на рівні парткому й виборного активу, а і в цехових організаціях, партгрупах, були прийняті до неухильного виконання загальними зборами комуністів інституту. Через рік, тобто, в грудні 1987-го, ми вже вели мову і про перші успіхи на цьому шляху, і про недоліки, намітили у відповідності з цим ще конкретніші завдання.

Ключова ланка перебудови діяльності парткому, цехових парторганізацій, всієї організації комуністів інституту — це неухильний контроль і перевірка виконання передовсім своїх власних рішень. В цьому зв'язку був дещо видозмінений розподіл обов'язків членів парткому. Якщо на засіданні слухаємо ключові питання перебудови, то комісію очолює той член парткому, який відповідає за цю ділянку роботи. До комісії залучаються також найкомпетентніші і найавторитетніші, найдосвідченіші партійні активісти, професори, доценти. Постановою обов'язково визначаємо строк контролю і відповідального, причому на виконання можемо відвести навіть цілий рік. Це, звичайно, не експеримент і не поблажливість, а необхідність дати виконавцям змогу вирішувати питання грунтовно і всерйоз. До речі, якщо це питання слухається повторно, то до складу комісії включаються, як правило, ті люди, що й раніше. Це дозволяє глибше вивчати проблему, а заодно підносить відповідальність і дисципліну партійного активу, керівників, посадових осіб.

Намагаємось не забувати, що вуз, — це не просто організація, а центр ідеологічної і виховної роботи. Ми відповідаємо за те, яким буде суспільно-політичне обличчя нашого випускника, Як він працюватиме в нових умовах. Ось що основне!

Велику надію в цьому плані покладаємо на наших суспільствознавців. Їх робота, як говорив на лютневому Пленумі ЦК КПРС Є. К. Лігачов, повинна внести серйозні поправки в суспільну свідомість, яка у нас тривалий час, починаючи зі шкільної парти, набувала неправильного ставлення до самих понять доходу, прибутку, особистої матеріальної зацікавленості.

Вирішення цього питання — річ складна. Справа в тому, що рівень науково-дослідної роботи на кафедрах суспільних наук (КСН) поки-що загалом відстає від вимог сьогодення. Є в цьому й об'єктивні причини. В силу недостатніх зв'язків з промисловими підприємствами, науковці КСН не завжди можуть побачити розрив між теорією перебудови і практикою її здійснення.

Тому минулого року партком двічі розглядав питання перебудови КСН і завдання їхньої цехової парторганізації, заслуховували їх і на бюро міськкому партії. Такий контроль допоміг глибше проникнути в суть, з'ясувати причини застійних явищ і виявити навіть персональних винуватців зволікання перебудови.

Нема сумніву, що великі назрілі завдання можна вирішити тільки силою всієї інститутської парторганізації. Тому надаємо першорядну увагу роботі членів парткому на місцях. Особистим прикладом вони мають вести за собою, подавати конкретну допомогу партійним бюро. З задоволенням відзначаємо роботу члена парткому, ветерана партії П. Т. Солейка, який не шкодує сил і вміння, вносячи в кожну справу живий, більшовицький вогник.

Звичайно ж, не розв'язали ми всіх без винятку проблем, не уникли недоліків. Не вдалося, скажімо, повністю активізувати людський фактор. Якщо генерація ідей і їх реалізація задовільна на рівні парткому і партбюро, то в стилі партгруп ще чимало інертності, поверховості, боязні нового. Часто-густо приходять до секретаря парткому комуністи, керівники кафедр, відділів: «Які будуть вказівки?».

В'їлося в душу, свідомість старе і звичне не напружувати думку, не шукати самому, а чекати інструкції чи розпорядження зверху. Усім без винятку треба усвідомити, що ті часи уже минули. Думка, пошук, дерзання, особиста ініціатива, відповідальність — це та зброя, якою можна воювати за перебудову з найбільшою ефективністю.

О. АЗАРОВ,
секретар парткому інституту.

Партії бійці

ЗАВЖДИ В СТРОЮ

Аркадію Михайловичу Банникову — 70.

За звичайними мірками — похилий вік. Міг би чоловік сидіти в піжамі і теплих капцях, читати газети, дивитись телевізор, двічі на день ходити до парку на повітря й сонце, вести непоспішливі статечні розмови з пенсіонерами... Міг би, звичайно, аби мав інший характер, а він на своїх «похилих» плечах і досі тримає відділ науково-технічної інформації, очолює парторганізацію наукової бібліотеки, заміщає голову інститутської ради ветеранів війни, армії і праці, є членом парткомісії міськкому. Не кожному молодому плечу під силу витримати такі навантаження.

Пояснити це можна не лише добрим здоров'ям дорогого нашого ветерана, а насамперед тим, що належить він до старої більшовицької гвардії. Нинішнього року в нього буде ще один ювілей — 50 років тому одержав картку кандидата в члени партії.

Життя Аркадія Михайловича було нелегким, зате цикавим — 27 років віддано армії.

— Служив я в трудні роки — дуже багато переїздів з одного кінця «світу» в інший. Наприклад, тільки Далекий Схід «освоював» двічі, служив на Півночі, в Німеччині. Подобалась екзотика нових місць, романтика доріг, суворість служби. Інші прожили легше, простіше, але я теж ні за чим не жалкую. Найважливіше те, що діти мої пішли тією ж дорогою труднощів. Обидва комуністи, обидва трудівники. Старший — кандидат фізико-математичних наук, викладач Московського Державного університету; менший — заступник начальника Новоуренгойського газодобувного управління по АСУ технологічним процесом.

В політехнічному інституті Аркадій Михайлович уже 22 роки. Вуз, по суті, зростав на його очах. Тут він півтора десятка літ був заступником секретаря парткому, п'ять років очолював інститутських контролерів, за що й був нагороджений значком відмінника народного контролю СРСР (рідкісна, до речі, нагорода), має понад 60 різних відзнак за зразкове виконання своїх службових обов'язків. Одне слово,завидна невтомність, самовідданість і цілеспрямованість.

— Що найголовнішого виніс я з життя і що радив би молоді? — перепитує Аркадій Михайлович. — Стояти на активних життєвих позиціях. Не мислю себе без громадських навантажень, без повсякденної партійної роботи з людьми. Не визнаю розриву між словом і ділом. Сказав — зроби, чого б це тобі не коштувало. І ще я хотів би порадити молодим не боятися виявляти ініціативу, побільше брати на себе. Тільки тоді утвердишся, як громадянин і особистість.

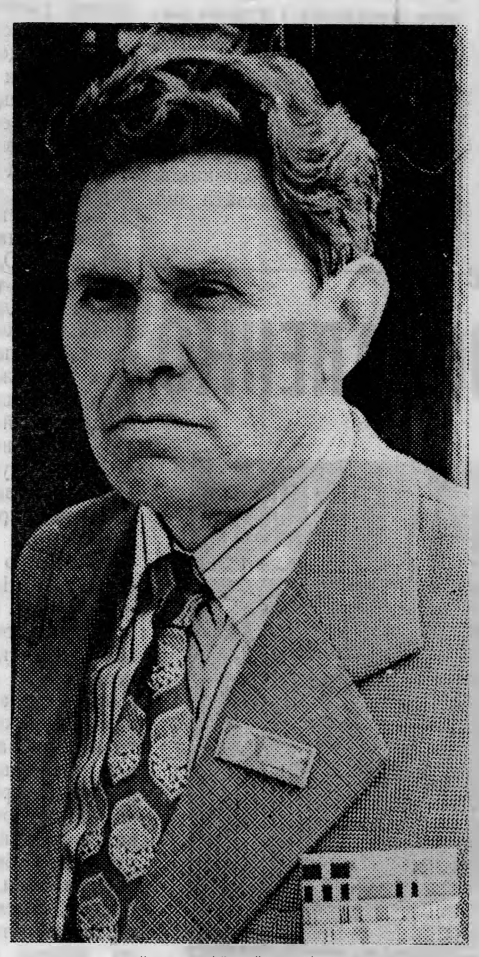

— Прожити 70 — це, звичайно, немало, — вітаючи ветерана з ювілеєм, сказав ректор інституту І. В. Кузьмін, але значно важче прожити їх так, як Аркадій Михайлович.

Погоджуючись з цими словами, хочеться побажати, щоб весняні зозулі накували нашому ветеранові ще багато років життя, снаги й прекрасного здоров'я.

В. ІВЧЕНКО.
На фото: А. М. Банников.

Проблеми дозвілля

ЩО В ДИСКОКЛУБІ?

— У «Зодіак» підемо?

— Ні. Краще в «Діатон». Там відео, музика — клас. І пробратися легше.

(З випадково почутого діалогу двох дівчат на вулиці Артоболевського увечері 13 березня).

ВХІД до гуртожитку ІБФ густо запрудив натовп молодих і зовсім юних. Це ті, кому невистачило квитків у дискоклуб «Діатон». Як завше, його напівтемний зал був ущерть (ніде яблуку впасти) заповнений щасливчиками — відвідувачами. З шести посилювачів гриміли ударні ритми, «рок» заморського походження тряс ще недовершену стелю, разпо-раз спалахували сліпучі снопи прожекторів, різнобарвно вигравали світильники, посилав короткі черги світлопістолет. А чотири монітори з хвилинним інтервалом подавали кольорові відеокліпи з зображеннями життєрадісних, білозубих зірок зарубіжної естради — екстравагантних і вродливих, молодих і підстаркуватих на фоні карколомних акробатичних трюків, детективних погонь, зубодробильних прийомів. Щільна людська маса вигупувала в такт цій громоподібній звуковій зливі — ні повернутись, ні відступити.

— Зал дійсно переповнений. Тут не тільки студенти. Квитки продаємо всім. Бажаючих потрапити до нас дуже багато, — пояснив голова клубу Сергій Фурман. — Щойно демонстрували зарубіжний відеофільм, а зараз продовжуємо музичну програму...

Програма йшла в дусі стандартних канонів рок-музики, так званого, «третього напряму» (перші два — класика і естрада).

НЕ БУДЕМО судити про те, який напрям бере нині верх у молоді. Все залежить від вияву особистого музичного й естетичного смаку. А от по-людськи прикинути дещо можна: чому саме рок-музика стала для молодих «еліксиром жит-

(Закінчення на 2-й стор.)

З НОВИМ ПІДХОДОМ

Це зібрання партійних ватажків Ленінського району — секретарів первинних партійних організацій — було незвичним. Організатори одійшли від традиційного порядку його проведення.

Інформаційна зустріч розпочалася виступами проректорів інституту Ю. А. Карпова, С. Й. Ткаченка, секретаря парткому О. Д. Азарова. Йшлося про хід перебудови в політехнічному інституті, поліпшення якісного рівня підготовки інженерних кадрів, шляхи її поглиблення. Виступаючі ознайомили учасників зустрічі з нововведеннями у навчально-виховному процесі, сучасними критеріями його ,рівня, формами студентського самоврядування, демократичними засадами управління внутрівузівськими справами, змінами у навчально-методичний роботі. Розповідалося також про посилення зв'язку з виробництвом, нові напрямки науково - дослідних робіт. Приміром, торік економічний ефект від впроваджених розробок склав близько 18 мільйонів карбованців. Зміцнюється співробітництво вчених вузу з науковцями країн РЕВ, західними фірмами. Чимало розробок, відзначалося на зустрічі, перевищують союзний і світовий рівні. Лише в цьому році інститут представив на міжнародні виставки понад 30 експонатів. Цьому сприяли тісні ділові контакти з виробничими колективами вінницьких заводів «Термінал», РТА, об'єднання «Вінницяенерго».

В перебудові вузу авангардну роль виконують 720 комуністів, об'єднаних в 11 цехових парторганізацій і 63 партгрупи.

На зустрічі другий секретар Ленінського райкому партії І. Ф. Шевчук поінформував про роботу районної парторганізації по перебудові середньої й вищої школи, підготовці до XIX Всесоюзної партконференції, намічувані заходи по оновленню форм і методів ідеологічної, політико-виховної роботи, здійсненню рішень лютневого Пленуму ЦК КПРС.

Інформаційна зустріч закінчилась знайомством з роботою факультетів, кафедр, лабораторій безпосередньо на місцях їх розміщення. Пояснення давали секретарі партійних організацій факультетів інституту.

ЩО В ДИСКОКЛУБІ?

Проблеми дозвілля

(Поч. на 1-й стор.)

програми, але головними споживачами років уже стали школярі і учні ПТУ, які щороку стають студентами, в тому числі й нашого інституту. Створення у вузі дискоклубів, відеодиско стало фактом при наявності діаметральних позицій громадської думки — або абсолютне неприйняття цього жанру, або повного забуття його негативних сторін, а, значить, зняття всіх «шлагбаумів».

Хочеться звернутись до аргументів, які ставлять під сумнів необхідність і можливість пропаганди й реклами (як це можна бачити в «Діатоні») цього музичного жанру.

Медики вже встановили, що рок-музика завдає серйозної шкоди органам зору, нервовій системі. Виявляється, що звук, голосніший 90 децибел, стає шкідливим, звучання ж року становить 106—108 децибелів, а поблизу звукопосилювачів і всі 120. Надто голосна рок-музика зумовлює втрату контролю над волею й розумовою діяльністю, викликає стан ейфорії, впливає на пам'ять, координацію рухів, спричиняє психози й неврози, безконтрольні поривання, агресивність.

ЯК ПОКАЗАЛИ дослідження Білоруського університету, рок-музика викликає асиметрію роботи півкуль головного мозку. Звідси — небажання думати, зниження теоретичного рівня мислення, підвищена дратливість, втрата орієнтації і самоконтролю при коливанні спалахів світла частотою 25. Звичайно, все це далеко не вичерпні дані про антисоціальну спрямованість рок-музики. Не йдеться вже про спровоковані нею масові побоїща в Канаді, Австралії, США, інших країнах, де на «роковому» грунті стрімко зростає злочинність.

Ось такі аргументи проти «легкого і важкого» року. З мого погляду, рок — це не просто музика, це насамперед претензія на спосіб життя, ідол західної масової культури. Я ні в якому разі не закликаю розпочати гоніння й переслідування прихильників року, але нас не повинно полишати почуття глибокої тривоги за фізичне й духовне здоров'я молодих, формування ними здорового способу життя.

НИНІ в інституті офіційно п'ять дискоклубів. Діє три — «Айвенго» на ремонті, «Прометей» внаслідок негідної поведінки відвідувачів рішенням деканату енергофаку тимчасово зачинений. До кращих часів, як сказав секретар партбюро В. В. Степурін.

Приміщення, в яких дискоклуби реалізують свої музичні програми, можуть водночас прийняти близько трьохсот чоловік. Отже, за тиждень при двох-трьох вечорах близько тисячі студентів охоплені громохкими «шедеврами», індустрією запаморочливої маскультури.

Зацікавленість організаторів у проведенні таких музичних програм різко зросла, коли дискоклуби перейшли на госпрозрахунок. Вже кілька місяців ведучі, звукооператори, білетерикасири з числа студентів отримують платню, що, звичайно, служить істотним стимулом. Таким чином, маховик року набирає обертів. Хто його зупинить?

Таке запитання було поставлене заступнику секретаря комітету ЛКСМУ В. Черніковій.

— Дискоклуби підпорядковані директору інститутського клубу Г. М. Севастьяновій. Вона ними практично й займається.

ЩО Ж МИ протиставляємо дискотеці?

Приміром, нефункціонуючий «Прометей, судячи з розпорядку і графіку запланованої роботи, має студію образотворчого мистецтва, п'ять клубів за інтересами (любителів російської мови, інтернаціональної дружби, альпінізму, тверезості). Аналогічна спрямованість культурно-виховної роботи в «Зодіаку», «Діатоні», «Союзі». І справа зараз в тому, щоб студії, клуби за інтересами запрацювали по-справжньому, пропонуючи студентам цікаві, змістовні, захоплюючі вечори, диспути, щоб наступальність в пропаганді соціалістичнх духовних цінностей, культурної спадщини, її кращих зразків, в тому числі й музики, набула чинності.

Клубам в гуртожитках потрібна поміч. Наприклад, «Діатону» — в покритті стелі, «Зодіаку» — в придбанні зручних меблів, «Айвенго» — паркету. Такої допомоги чекають від АГЧ, оскільки клуби мають статус профспілкових. Треба подбати, щоб тут було зручно, затишно, щоб сюди йшли не лише для того, щоб чадіти від рок-музики.

...В «Діатоні», тим часом, блискало і стогнало. Мученики дозвілля раз-по-раз виходили в коридор, на вулицю ковтнути свіжого повітря. Трійка дівчаток, років сімнадцяти—вісімнадцяти зі стомленими виразами облич, елегантно смалили цигарки.

— Чим вас, дівчатка, полонив дискоклуб?

Вони у відповідь лиш ворухнули плечима і невиразно посміхнулись...

Б. ДЬЯКОНОВ.

НЕСПОДІВАНЕ І НЕЗВИЧАЙНЕ

Минулого місяця в фойє центрального корпусу інституту мою увагу привернула об'ява, певною мірою, незвичайна. Це було звернення водночас і до викладачів, і до студентів, і до співробітників нашого інституту з проханням зібратися в одній з аудиторій і одверто поговорити на тему: «Я — в світі духовної культури і світ духовної культури в мені».

Ніяких додаткових, а тим паче «примусових» запрошень не було.

Це зацікавило: невже хтось отак, добровільно, відкладе свої повсякденні справи тільки для того, аби прийти в звичайнісіньку аудиторію і невідомо з ким, невідомо для чого, поділитись своїми думками відносно явищ, що знаходять таке палке відображення в творах сучасних радянських письменників Ч. Айтматова, В. Распутіна, В. Астаф'єва, Ю. Бондарева, А. Рибакова, А. Приставкіна та інших.

Правду кажучи, в можливість такого відвертого спілкування я не вірила і саме тому прийшла подивитися — а чи буде щось?

Ця зустріч — уявіть собі — відбулася 2 березня в аудиторії 222 ГУК, що перетворилась того дня на своєрідну літературну вітальню. Цікавість привела сюди не тільки мене. І викладачі, і студенти, і співробітники — кожен, хто заходив до аудиторії — неодмінно запитував:

— А що це має бути?

Відповідь дала сама зустріч. Тривала вона небагато-немало — майже три години. Просто дивина — ніхто не тримав дверей, щоб не повтікали. Більше того — з першої хвилини всі були попереджені, що коли комусь буде нецікаво, то він може встати і піти. Проте, не пішов жоден.

Що ж мені сподобалось особисто?

Демократичність спілкування, делікатність, належний рівень культури під час дискусій, хоч точки зору дуже часто не те, що не зівпадали, а виявлялись полярно протилежними, здатними спричинити не тільки спалах, а й вибух емоцій.

Було приємно і дещо несподівано побачити наших авторитетних строгих викладачів в ролі звичайних співрозмовників.

Ця прекрасна зустріч була першою. А ось і друга. Про неї вже сповіщає об'ява, що вивішена в центральному фойє інституту. Вона трохи незвичайна за формою, але конкретна за змістом — пропонує кожному бажаючому взяти участь в обговоренні казки Фазіля Іскандера «Кролики і удави», що надрукована в журналі «Юность» (1987 р., № 9). Зустріч запланована на 30 березня (середа) на 16 годину в аудиторії 222 ГУК.

Цікаво — а чи знову буде щось?

Сама чекаю з нетерпінням і всім раджу теж побувати на цій зустрічі.

А. ПЕТРОВА,

КОРОТКО ПРО РІЗНЕ

21 — 23 квітня в політеху намічається проведення II-го інтернаціонального студентського форуму миру. На нього запрошені гості з вузів Москви, Києва, Харкова, працівники студентського журналу «Меридіан», відомі політичні оглядачі, письменники, журналісти.

ПІВФІНАЛЬНІ змагання кращих команд КВВ завершились у Вінниці. Команда політехнічного інституту виборола право виступати в фіналі.

З 22 по 25 березня у нашому інституті — Дні донора. За цей час буде прийнято кров майже від тисячі добровільців.

ВІДБУЛИСЯ чергові збори інститутського Товариства тверезості. Новим головою обрано завідуючого кафедрою теоретичної механіки, доцента В. О. Федотова.

Зустрічі для вас

ВИНАХІДНИК ОЛЕГ ОСТАПЕНКО

Тільки нинішнього року про нього вже писали газети «Известия», «Неделя», «Медицинская газета», «Вінницька правда», «Сільські вісті», «Радянська Україна», «Красная звезда»... А посада в нього всього-навсього слюсар Вінницької ліжкової фабрики. Але ж недарма сказано, що справжнє місце роботи не там, де стоїть твій залізний верстат чи дерев'яний стіл, справжнє місце роботи завше в душі.

Олег Остапенко за професією зубний ліка, а за покликанням серця — талановитий винахідник. Лікарем він був до тих пір, поки власними руками не зробив всюдихода, щоб добиратись ним по далекому Забайкальському бездоріжжю до своїх пацієнтів. Відтоді лікарня, яка давала пристойний заробіток, почала займати в душі все менше і менше місця. Олег Андрійович потримався так ще декілька років, а потім покинув усе і зайнявся тільки винахідництвом. Самохідні амфібії, мотоцикли з незвичайною конструкцією колеса, яка дозволяє «ходити» навіть східцями, їздити непролазним болотом; літаки, трактори, човни... Власне, на що б не глянув — одразу бачить, як можна ту чи іншу річ переробити і вдосконалити.

На П'ятничанах у нього крихітна дачка, що перейшла у спадок від батька. Земля тут глиниста, неродюча, до того ж занедбана. Олег зробив тракторця такої висоти, як стілець, а до нього ще — екскаватора, й причіпа, зняв сантиметрів тридцять глини, а на її місце навозив з Південного Бугу намулу, що мовою науки називається сапропелем — це цінне органічне добриво найвищих категорій якості. Тепер на дачі росте картопля, мов два кулаки, полуниці, як яблука, та різна городня всячина, котрій можна тільки позаздрити.

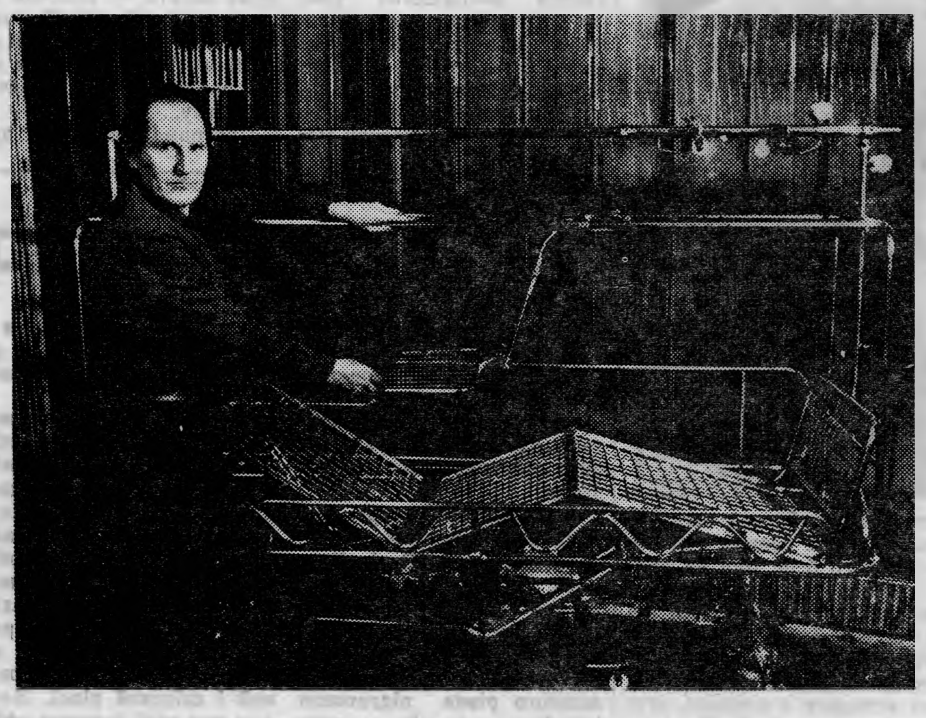

Втім, це лише один факт. Та й то приватного, так би мовити, плану. А здебільшого творчі фантазії Олега Остапенка тісно ув'язуються з потребами нашого повсякдення і народного господарства. Інакше про них не йшов би такий розголос.

Двічі він брав участь у знаменитій передачі Всесоюзного телебачення «Це ви можете» — демонстрував свої мотоцикли, мінітрактори і дискольоти. До речі, мінітрактор Олега Остапенка був прийнятий до серійного виробництва, але потім «загуло» якусь шестерню у вищих ешелонах бюрократичного механізму і чудова машина так і зосталась в єдиному екземплярі.

Довелось Олегові Андрійовичу пройти через довгу смугу безгрошів'я, через зневагу і пихату неприступність бездарних чиновників. Втім, не можна сказати, що та смуга уже позаду, що безгрошів'я скінчилось, а чиновники вимерли, як динозаври, у зв'язку з переміною кліматичних умов технічної творчості. Ні, війна триває. І той, хто стане на тернисту дорогу творчості, мусить бути готовим до неї. Зрештою, ніщо нове не утверджується без бою, бо колісницю прогресу завше тручали вперед ті люди, які утверджують щось незвичне, ламають стереотипи.

Новий спалах всесоюзної уваги до Олега Остапенка викликаний тим, що він сконструював диво-ліжко для інвалідів, котрі не можуть самостійно пересуватись, для яких це ліжко і місце роботи, і місце відпочинку, і місце постійного проживання. Ні уявити, ні осягнути до кінця мук і труднощів такого існування! Треба мати безмежно добре серце для цього.

Остапенко спробував зробити таке ліжко максимально зручним. Воно на колесах і амортизатоах, його легко може котити на великі відстані одна людина, його вмить можна зробити і вузьким і широким, зламати для транспортування в ліфті, для того, щоб перетворити на зручне крісло; спеціальні, нескладні пристосування дозволяють гойдатися, перевертатись з боку на бік, робити вправи, обходити себе самого. В світовій практиці ще нічого подібного не було. Відомі світові аналоги значно важчі, металомісткіші, не мають таких зручностей. Ліжко Олега Остапенка зареєстроване, як винахід, на нього видане авторське свідоцтво, воно вже пройшло всі необхідні випробування. Є надія, що наступного року почнеться масове його виробництво. Це буде одна з перших помітних ластівок технічної перебудови в промисловому господарстві нашого міста

— Правда, — говорить Олег Андрійович, — хоч діло в принципі вирішене, схвалене, створена спеціальна бригада по виготовленню ліжок нової конструкції, доводиться воювати за те, щоб не було ніяких порушень технології, щоб продукція успішно конкурувала і на ринках за межами країни, щоб якість її була бездоганною. Ми поки-що до такого не звикли і тому боротьби доводиться вести більше, ніж хотілося б. Але нам до цього не звикати.

— Чи є у вас якісь нові творчі задуми? — запитали ми Олега Андрійовича,

— Великої популярності набуло сьогодні кооперативне садівництво й городництво. Для роботи на землі не зайвими будуть набори легких, дешевих, практичних інструментів і знарядь. Деякі з них я уже виготовив і навіть запатентував, як винаходи, деякі ще доводжу до пуття. Сподіваюся десь під осінь, якщо ніщо не завадить і не переб'є, влаштувати виставку такого інструментарію.

Є у мене задум сконструювати для нерухомих інвалідів не тільки одне ліжко, а спеціальний набір пристосувань, які хоча б трішечки полегшували їм життя. Але якщо відверто — побоюсь цього задуму. Більше трьох років було потрачено на впровадження ліжка. Але зупинятись я, повірте, не збираюсь, винахідництво для мене давно уже не розвага й відпочинок, а постійна потреба душі.

Редактор
І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 00069. Зам. 1351.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 13 (297) | П'ЯТНИЦЯ, 1 квітня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

РІШЕННЯ ЛЮТНЕВОГО ПЛЕНУМУ — В ЖИТТЯ.

СТУДЕНТСЬКЕ САМОУПРАВЛІННЯ

ВИНОСИТЬСЯ НА ОБГОВОРЕННЯ

Перебудова вищої і середньої школи, намічена нашою партією, одне з найактуальніших завдань розвитку суспільства на сучасному етапі. Вища школа повинна мати головною своєю метою поліпшення якості підготовки спеціалістів. А це можливе тільки за умови інтеграції освіти, виробництва, науки та вдосконалення студентського самоуправління, що є джерелом самодіяльності, самоорганізації, ініціативи всіх студентів. У нашому супільстві головним інструментом виховання є трудовий колектив. «Радянська людина, — говорив В. І. Ленін, — не може бути вихована безпосереднім впливом однієї особи, якими б якостями вона не володіла. Виховання є процес соціальний в найширшому розумінні».

Отже, організація самодіяльного студентського колективу — першорядна турбота педагогів, всіх громадських організацій вузу. Щоб досягти цієї мети, на загальне обговорення виноситься проект положення про студентське самоуправління Вінницького політехнічного інституту.

1. Цілі і завдання студентського самоуправління

Студенти — майбутні керівники й організатори роботи соціалістичних підприємств, що працюватимуть в умовах соціалістичної демократії, самоуправління і гласності. Метою організації самоуправління є формування в свідомості морально-психологічних якостей, необхідних для життя в цих умовах. Соціалістичне управління — це така форма управління колективом, яка здійснюється на основі принципів демократичного централізму, поєднання централізованого керівництва і соціалістичного самоуправління. — Це процес участі всіх членів колективу в плануванні, організації, керівництві, мотивації і контролі діяльності колективу для досягнення певної мети.

Виборність керівників і єдиноначальство забезпечують можливість досягнення єдності й згуртованості колективу, взаєморозуміння між його членами і розумне керівництво. Крім цього, всі члени студентського колективу мають змогу виявити свої організаторські здібності і усунути від керівництва колективом тих, хто таких здібностей не має. Виборність керівників здійснюється в усіх ланках керівництва. Старости груп, бригадири обираються загальними зборами групи таємним голосуванням строком на один рік.

Обрані керівники групи ніким не затверджуються. Старости груп автоматично стають членами ради студентського комітету факультету і несуть повну відповідальність за роботу своєї групи згідно з функціональними обов'язками, які розробляють для них деканати факультетів.

Звільнення старости групи до закінчення строку його повноважень можливе тільки за згодою загальних зборів студентського колективу. Достроково звільнити бригадира від його обов'язків можуть тільки члени його бригади. На загальних зборах групи обираються два контролери роботи групи (КРГ) строком на рік. Комсорг, профорг і староста — колективний орган управління групою. Працюють вони за планом, прийнятим на загальних зборах групи.

2. Вибори керівників колективу і формування планів роботи

Соціометричним способом визначають демократичних лідерів колективу, кандидатури проходять тестову перевірку, ділову гру і співбесіду з деканом, після чого їх пропонують для обрання колективу. Староста, комсорг профорг, контролери обираються таємним голосуванням. Кожен студент визначає конкретні справи, якими він буде займатись впродовж (семестру) року, його план обговорюється в бригаді і затверджується бригадиром. В плані зазначаються не тільки роботи, а й час, необхідний для їх виконання, і строк виконання. Одночасно кожен студент готує на збори колективні пропозиції щодо робіт які треба виконувати вдвох—втрьох. Загальні збори затверджують або відхиляють план цих колективних пропозицій (КП).

Контролери роботи колективу (КРК) періодично (раз у декаду) контролюють виконання сітьового графіка і доповідають керівництву про результати. Контроль індивідуального плану кожен веде самостійно, а в бригаді застосовується взаємоконтроль (в кінці тижня два студенти між собою відмічають, що зроблено, приймають рішення і зміни). Раз на два тижні плани кожного члена бригади перевіряє бригадир і на прохання студента може дати поради. Ніяких інших вказівок бригадир дати не може. В кінці семестру (року) студент звітує перед колективом бригади про виконання плану, а бригадир з таким звітом виступає перед усім колективом.

Бригади між собою змагаються. Підсумки оголошуються на загальних зборах, висвітлюються в пресі, переможці заохочуються.

Зовнішній контроль здійснює вищестояча студентська організація в разі необхідності (розлад в колективі, невиконання запланованих робіт). Декан (куратор) повинен ставити перед колективом тільки загальні мотивовані цілі. Ні декан, ні куратор, ні викладач, ні інший керівник не мають права диктувати колективу свої вимоги.

«Адміністрація установи, в тому числі й педагогічна, ні в якому випадку не повинна підміняти органи самоуправління. Основним методом роботи адміністрації повинен бути вплив в самих органах самоуправління, а той, хто таким впливом не користується, у кого з самоуправлінням постійні конфлікти, той, безумовно, для роботи в цій установі не годиться». (В. І. Ленін).

Результати діяльності колективу обов'язково повинні бути гласними, а оцінку діяльності проводять самі члени колективу.

3. Структура централізованого управління факультетом в умовах самоуправління.

Централізоване управління на факультеті є ієрархічною структурою з двома рівнями управління і централізованим способом інформації про роботу студентських груп самоуправління. Така система має цілий ряд переваг — забезпечує максимальну автономність студентських груп самоуправління; дає деканові змогу оптимального керівництва всіма групами факультету; зменшується інформаційне навантаження на управлінський апарат. Система самоуправління має підвищену ефективність, оскільки при виході з ладу центрального органу, групи будуть функціонувати автономно.

Декан (центральний орган управління) впливає на факультетські органи самоуправління — голову студентської ради, комсорга, профорга, а вони через студентську раду (старост груп) передають цілі і завдання, які ставить перед ними керівництво, і строки виконання.

Старости груп розподіляють роботи по бригадах, а бригадири — кожному члену бригади.

Цілі і завдання повинні бути конкретними. Студент має точно знати, що робити, як роботи, на коли зробити, які критерії оцінки результатів виконуваної роботи, для чого він її робить, що він за цю виконану роботу одержить.

Зворотній зв'язок, інформованість керівництва і членів колективу здійснюється через АІС СС і засоби гласності — «Вікно гласності», збори, наради, стінгазети, лекції, радіомовлення, плакати, екран змагання, особисті контакти, накази тощо.

4. Основні функціональні обов'язки.

Голова студради — визначає цілі і завдання колективу; намічає перспективи, видає певні санкції, що стимулюють або обмежують діяльність груп.

Староста групи — здійснює збирання інформації від бригадирів про стан справ бригади, визначає сильні і слабкі бригади, стежить за показниками, що характеризують діяльність колективу.

Бригадир — збирає інформацію про стан справ у бригаді, визначає причини порушення виконання планів членами бригади, подає членам бригади необхідну допомогу.

Член бригади — вибирає бригадира й оцінює його роботу, виконує індивідуальні плани, аналізує й оцінює роботу членів бригади, подає допомогу товаришам.

5. Форми організації самоуправління.

Самоуправління здійснюється при виконанні різноманітних навчально-виробничих функцій — на лекційних, практичних, лабораторних заняттях, при виконанні науково-дослідних, курсових, дипломних робіт, підготовці до занять дома і в аудиторії, при виконанні суспільно-корисних трудових і професійних обов'язків.

Самоуправління під час навчальної роботи в групах організовують викладачі, що ведуть навчальний процес, разом з активом групи. Самоуправління при виконанні суспільно-політичних і суспільно-корисних робіт здійснюють студенти групи під керівництвом старости, комсорга і профорга.

6. Засоби стимулювання діяльності студентів.

Щоб заохотити діяльність студента, педагогічний колектив використовує активні методи навчання, соціалістичне змагання, моральні стимули (усна й письмова подяки, нагородження почесною грамотою, дипломом, повідомлення в пресі, по радіо); моральні засоби покарання (особисте зауваження, зауваження перед колективом, догана в наказі і т. ін.); матеріальні засоби стимулювання (призначення підвищеної стипендії, надання безкоштовної путівки в спортивно-оздоровчий табір ВПІ, турпохід, на екскурсію, грошова премія тощо).

Основним критерієм якості студентського самоуправління є кінцевий результат підготовки спеціаліста на певному етапі навчання. Основні показники — успішність з навчальних предметів, дисципліна, науково-дослідницька, суспільно-корисна та суспільно-політична робота.

Радяться молоді вчені

Актовий зал заповнили цього разу молоді вчені і аспіранти, дослідники інституту, як учасники науково-практичної конференції з питань реформи управління економікою і її ролі в прискоренні науково-технічного прогресу.

З проблемами розвитку народного господарства обласного центру в умовах здійснюваної перебудови, присутніх ознайомила в своїй доповіді секретар міськкому партії Т. Г. Третяк. Про методологічні аспекти реформи розповів доцент кафедри політекономії М. І. Радомисельський, а про перспективи прискорення науково-технічного прогресу — головний інженер заводу при ЦКБІТ В. І. Сачанюк. «Демократизація — вирішальний фактор розвитку творчої ініціативи трудящих» — така тема доповіді доцента кафедри наукового комунізму О. П. Скнара.

Загальний інтерес викликали виступи проректора з наукової роботи, доцента С. Й. Ткаченка, заступника проректора по НДЧ, кандидата технічних наук С. М. Злепка і аспіранта О. І. Костенецького.

Йшлося про роль ВПІ, як генератора прискорення науково-технічного прогресу в регіоні, підвищення наукової і творчої активності молодих вчених, підвищення ефективності управління соціальними процесами на основі сучасних методів інформаційно-математичного моделювання.

Науково-практична конференція з обговорюваних питань прийняла відповідні рекомендації. Конференцію було організовано з ініціативи вченої ради інституту і адміністрації обласного Будинку техніки.

А. ЦІСАР,
зав. відділом аспірантури

◆

Цей знімок зроблено в читальному залі спеціальних видів літератури нашої бібліотеки, куди надходять звіти про науково-дослідні роботи, дисертації, інформатика про держстандарти тощо. Іншими словами, робота складна. Вимагає вона скрупульозних знань, відданості, любові. Всіма цими якостями сповна володіє і Надія Феодосіївна Герасимчук (на фото крайня ліворуч), яка працює в інститутській бібліотеці уже двадцять років.

Треба сказати, що професія в неї — економіст, а от душу свою вона віддала улюбленій бібліотечній роботі. Делікатність, доброта, виняткова уважливість — ось за що в першу чергу шанують Надію Феодосіївну і колеги, і багаточисленні читачі.

Фото Р. Кутькова.

◆

У ВЧЕНІЙ РАДІ ІНСТИТУТУ

23 березня відбулось чергове засідання вченої ради нашого інституту. Було заслухано кілька питань поточної роботи. Серед них, зокрема, звіт про виконання плану наукових досліджень за 1987 рік. Наші науковці виконували 214 господарських угод для 18 галузей народного господарства. Це загалом на суму 7 мільйонів 685 тисяч карбованців. У виробництво запроваджено 65 розробок з економічним ефектом 17,7 мільйона карбованців. Захищено 22 кандидатських дисертації, затверджено 3 доктори наук, представлено у спецради 6 докторських дисертацій, до аспірантури вузу зараховано 34 чоловіка. Велась робота по широкій пропаганді досягнень інституту на виставках різного рівня, експонувалось 40 реально діючих зразків, одержано 25 нагород. Видавнича діяльність характеризується виданням 7 монографій, 1 навчального посібника, 2 каталогів, 532 статей і тез доповідей. На республіканському конкурсі науково-дослідних робіт третю премію присуджено монографії Б. Мокіна і Ю. Виговського «Автоматичні регулятори в електромережах» дипломом президії АН УРСР і медаллю Академії відзначена науково-дослідна робота Б. Пентюка.

В 1987 році на ім'я інституту надійшло 150 авторських свідоцтв, позитивних рішень, в Держкомітет у справах відкриттів і винаходів подано 340 заявок. Факультетами ФАМ і ІБФ відкриті конструкторські бюро.

Половина студентів займаються науково-дослідною роботою. Для вирішення актуальних наукових завдань і впровадження у практику вузівських студентських розробок створене єдине СБ, що об'єднує базові кафедри і факультети, створюється студентське проектне бюро з правом випуску проектно-кошторисної документації для об'єктів житлово-цивільного будівництва. В комітет у справах винахідництва студенти у співавторстві зі своїми керівниками подали 33 заявки, одержали 19 позитивних рішень і 17 авторських свідоцтв. За підсумками Всесоюзного і республіканського конкурсів з природничих, технічних і гуманітарних наук отримано 28 нагород.

Одне слово, зроблено чимало. Але вчена рада основну увагу зосередила не на досягненнях, а на недоліках наукової роботи, які полягають насмперед у тому, що недосттньо використовується наш науковий потенціал, не відповідає зрослим вимогам сьогодення науково-дослідна робота професорсько-викладацького складу.

Здрастуй, квітень

Ну ось і перше квітня. Небо на далеких обріях ясне й чисте, як сатин, вимите весняними дощами, затужавіле на південних вітрах. Зима здала позиції. Особливо помітною була її втеча на Південному Бугу, коли каравани холодного льоду зірвалися з припонів і помчали за течією вниз, до Чорного моря.

Десь уже були повені, а десь вони ще будуть. Десь уже співають жайворонки, а десь їх ще тільки ждуть. По-весняному шумлять берези, спалахують сині дзвоники медуниць, пробиваються на осонних узгірках кволі стебельця первоцвіту. Квітень!

Пильнуйте за небом. Не сьогодні-завтра прилетить лелека. Це про нього: «Перелетів Десну, на крилі принісши весну». А з весною оживає природа. То ж недарма до XVI століття квітень був першим місяцем року, хоч називався, правда, апрілем (апрілус, по-латині — сонячний, теплий, ясний). Нинішнє його ім'я е, певне, найкращим з імен усіх місяців — квітень. А в Західній Україні кажуть — цвітень, а в Білорусії — красавік, у Польщі — кветень, у Болгарії — цветнік, у Чехії — кветен, в Сербохорватії — цвьотан. А ще — краснець, лукавець, снігогін, дзюрчальник, водолий, березозарник. Одне слово, цілий синонімічний квітник. Нема, правда, в тому квітнику слова обманник. А треба було б. Ну, хто уявить собі перше квітня без веселих розиграшів і невинних обманів, без жартів і сміху?

Чи буде у нас музей?

— Що буде, то ясно, — відповів на це питання заступник голови музейної ради інституту В. І. Бондар, — а от коли — сказати не можу. Музеєм, по суті, не займався ніхто — ні ректорат, ні партком, ні профспілки, ні комсомол. Вважаю, що в такому великому колективі, як наш, цілком можна знайти ініціативну, енергійну, зацікавлену людину, довкола якої і формувалося б ядро музейної ради. Про це, власне, йдеться не вперше. Уже навіть у штатний розпис введено платню розміром 120—140 карбованців, а ентузіаста так і нема.

...Ну, що ж — якщо тільки в цьому річ, то нехай наша замітка стане запрошенням для того, хто захоче бути директором майбутнього музею.

Будь ласка, товариші, звертайтеся до парткому або до керівника музейної ради проректора М. М. Шкодіна. Але зважити перед цим свої можливості варто — робота потребуватиме організаторського хисту, відповідальності, наполегливості, творчого пошуку і смаку. Справа в тому, що хоча ми й збирались, а вірніше самі собі «погрожували» відкрити музей ще до Нового, 1988 року, ніхто й досі не має чіткої уяви про те, яким же він буде. Одні вважають, що в ньому, як на виставці досягнень народного господарства, мусять переважати двигуни, всілякі машини; інші — що тут треба такі експозиції, які б брали за серце, викликали приємний спогад, будили емоції; ще інші — що варто надати перевагу текстам, таблицям, діаграмам і фотографіям тощо. Істина, очевидно, має лежати на перехресті всіх оцих міркувань, у кожному з яких є своє раціональне зерно.

Про те, що в інституті готується відкриття музею, наша газета повідомляла ще восени минулого року. Невже з тих пір так нічого й не робилось?

— Чому ж не робилось? — з гірким сарказмом говорить заступник директора бібліотеки Аліна Степанівна Панченко. — Я, наприклад, виконувала і виконую роль стрілочника, на якого сиплються всі докори, до якого має претензії кожен, хто заводить мову про музей, в тому числі й наша бойова громадськість, яка пальцем об палець не вдарила, щоб зрушити діло з місця. А хто я така?

Я лише член музейної ради, що колись бачила, як люди створювали свій музей. Цього «досвіду» явно недостатньо, а, крім мене, справою ніхто не займався.

...Пам'ятається, восени минулого року представник інститутської архітектури В. М. Волощенко говорив уже навіть про те, що в музейному залі мають працювати художники, а тепер з'ясовується, що починати треба з сруктурного плану. Іншими словами, з елементарного нуля, бо в нас, як то мовиться, ще й кіт не валявся.

Правда, структурний план 21 березня оголошено на ректораті. Але це не заспокоює. До тих пір, поки музеєм буде займатися один -єдиний ентузіаст, у нас нічого не вийде. Потрібна широка участь деканатів, кафедр, різних служб, усіх без винятку громадських організацій, потрібне рішуче підштовхування з боку ректорату, адже за півроку «діяльності» музейної ради належні матеріали одержані тільки від науково-дослідного сектору та відділу аспірантури. Оце й усе. Соромно і неприємно. А починати ж треба. І, гадається, починати треба з людини. Тим паче тоді, коли можемо взяти штатного працівника.

В. ІВЧЕНКО.

ЛЮДИ СКАЖУТЬ—ЯК ЗАВ'ЯЖУТЬ

До відомого поета прийшла молода лікарка:

— Я залишила медицину і хочу стати поетесою. Так гадаю, я принесу більше користі людям.

— Ви вже й так багато зробили для людей тим, що залишили медицину.

* * *

— Чим ти свого пса годуєш? Виє, мов сирена, — скаржиться сусідка сусідці.

— Що ти? Це моя донька готується до вступу в консерваторію.

* * *

Син питає батька:

— Тату! А хто такий шеф?

— Це такий чоловік, який приходить на роботу пізно, коли ти приходиш вчасно, і завжди рано, коли ти запізнюєшся.

* * *

— Офіціантко, що це за порядок? Шніцель твердий, мов камінь, а ножі зовсім тупі. Що мені робити?

— Підточіть ножі об шніцель...

* * *

— Як я хочу бути кіноактрисою! — каже подрузі подруга на перегляді в кінотеатрі. — Про мене весь світ говоритиме.

* * *

— Невже тобі не досить що про тебе говорить вся наша вулиця?

* * *

— Який поганий переклад! Ви не знаєте, хто переклав цей роман?

— Ніхто. Це оригінал.

* * *

Перед екзаменом професор, побачивши знервованого студента, співчутливо запитав:

— Чого ви так хвилюєтесь? Може, боїтесь моїх запитань?

— Я боюсь, що ви злякаєтесь моїх відповідей.

* * *

Яка жінка завжди може з упевненістю сказати, де її чоловік?

— Вдова.

Весна резвилась вместе с нами
И вокруг нас,
Чаруя глаз.
Березки — юные подружки
В нарядах фей,
Влюбленный клен ждал на опушке,
Бурлил ручей.
Кукушка бойко расточала
Года вперед:
Если не так — начни сначала!
Ну, что за счет?
Стук дятла — леса санитара
Был так речист,
И белочек влюбленных пара,
И первый лист.
Везде, на всем весны наряды,
Им нет цены.
Дарило солнце всем награды
Златой казны.
Весна в зеленом сарафане
Богиней шла,
Вставала с Солнцем утром ранним
Любви пора.

АЛЕКСАНДР ЕНИСЕЕВ

Лист до нашої совісті

«Шановні товариші!

Вже не раз і не два, не один день і не один місяць в обласне Товариство охорони природи дзвонять і пишуть люди з проханням врятувати джерело, яке знаходиться на території політехнічного інституту.

Цього разу прийшли члени добровільної студентської дружини по охороні природи Микола Лиман та Андрій Гончар. На жаль, вони не з політехнічного, а з **педагогічного** інституту. Прийшли з запитаннями — як так, що на очах тисяч студентів політеху гине живе серце природи? Пробивається воно з глибини, щоб стати окрасою землі, її радістю, срібною чистою ниткою під сонцем,а політехніки роблять усе, щоб перетворити його на гірку сльозу. То засиплять сміттям, то пригорнуть будівельними покидьками, то закидають всіляким непотрібом, то обвалують горами глини.

До вас запитання, майбутні інженери: невже ні в кого з вас не болить душа, коли дивитесь на це неподобство? Невже шум дисплеїв, електронно-обчислювальних машин, гуркіт двигунів забиває голос совісті, робить вас байдужими до землі — матері наших багатств, з якої народилось усе, в тому числі й ваші машини?

Певне, соромно буде і студентам і викладачам, якщо прийдуть хлопці і дівчата з іншого інституту, закачають рукави і на ваших очах почнуть облагороджувати джерело, робити до нього різні обладунки.

Гірко про це писати. Такий величезний загін студентства, як в політехнічному інституті, повинен стати загрільником природоохоронної роботи в місті і області, а ми змушені звертатися до нього з чим... З проханням впорядкувати на своїй території одне-єдине джерельце?!»

Г. КАСІЯЄНКО,
методист обласної організації товариства охорони природи.

НЕЗВИЧНИЙ РАКУРС ОБ'ЄКТИВА

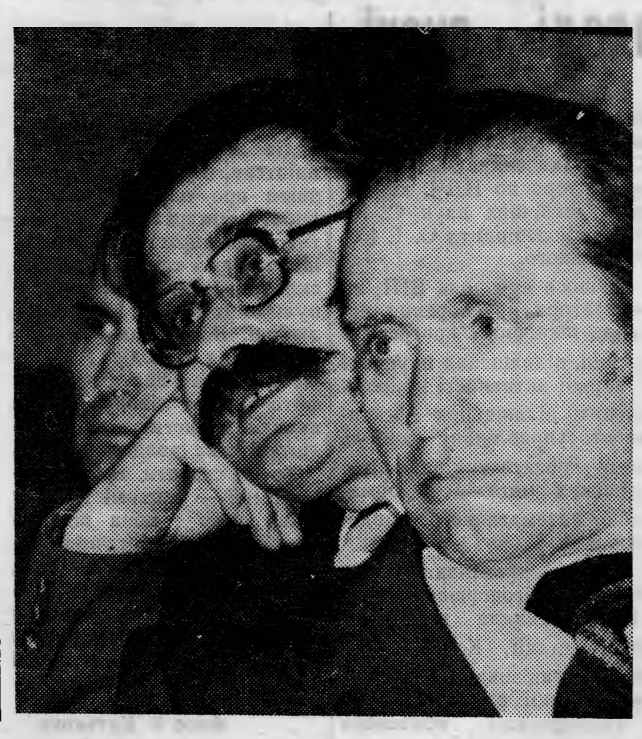

Висоцький в Гайсині

Ім'я відомого актора і співака Володимира Висоцького, якому посмертно присвоєна Державна премія СРСР, широко відоме шанувальникам мистецтва.

Більшу частину свого життя він прожив у Москві, якій присвячено так багато його творів. Але мало хто знає, що бував Володимир Висоцький і на Вінниччині в Гайсині. Саме тут на вулиці Гурвича зберігся двоповерховий будинок, в якому на початку 50-х років мешкав його дядько Олексій Володимирович з дружиною, колишньою фронтовичкою. Сюди на літні канікули і приїздив Володя разом з матір'ю Евгенією Степанівною.

І хоча мало хто запам'ятав тоді допитливого підлітка, якому судилось залишити такий помітний слід в нашому мистецтві, збереглось чимало фотознімків про той час. Один з них і був надрукований позаминулого року в журналі «Юність», інші два вміщені в книзі І. Рубанової «Володимир Висоцький».

ДО ВІДОМА КОМСОМОЛЬЦІВ.

6 квітня о 16 год. 30 хв. в актовому залі відбудуться комсомольські збори інституту, які обговорять завдання комсомольської організації по перебудові роботи у світлі вимог лютневого (1988 р.) Пленуму ЦК КПРС, II-го пленуму ЦК ВЛКСМ.

На зборах буде дообрано комітет ЛКСМУ інституту.

Редактор
І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 03145. Зам. 1505.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 14 (298) | П'ЯТНИЦЯ, 8 квітня 1989 року. | Виходить раз на тиждень

В парткомі інституту

На черговому засіданні парткому, яке відбулося 24 березня, йшлося про роботу адміністрації й парторганізації інженерно-будівельного факультету по вихованню викладачів, співробітників і студентів у світлі вимог XXVII з'їзду КПРС, наступних Пленумів і постанов ЦК КПРС.

Адміністрація (декан комуніст М. Друкований), партійне бюро (секретар партбюро Г. Горшечников) в основу організації виховної роботи на факультеті беруть підвищення трудової й громадської активності членів колективу, зміцнення виконавської дисципліни. В полі зору постійно перебувають питання розвитку факультету, підвищення якості підготовки спеціалістів. В практику роботи парторганізації факультету увійшли звіти керівників про особистий вклад у перебудову (звітували комуністи М. Друкований, Г. Горшечников, В. Кожем'яко, В. Якубович). Зроблені перші кроки на шляху демократизації управління факультетом в рамках студентського самоврядування. Для вивчення студентської думки з приводу організації навчально-виховного процесу за ініціативою партбюро деканат у травні минулого року провів анкетування, результати якого доведені до кожного викладача.

На факультеті використовується традиційна форма ведення індивідуальної виховної роботи зі студентами — кураторство кафедрами студентських груп перших курсів. Позитивний досвід цієї роботи нагромаджений кафедрою теоретичної механіки (зав. кафедрою В. Федотов, партгрупорг Ц. Гавинський). Партактив, спираючись на комсомольську і профспілкову організації, шукає і використовує нові форми ведення виховної роботи. Створено студентську жіночу раду гуртожитку № 4, стали традиційними зустрічі з ветеранами партії, збройних сил і праці.

Водночас партком інституту звернув увагу адміністрації і партбюро факультету на ряд істотних недоліків в організації виховної роботи в колективі.

Зокрема, слабко ще працює рада факультету (голова М. Друкований), як колегіальний орган управління виховним процесом. Так, у 86-му і 87-му роках не було заслухано жодного питання, які стосуються ідейно-виховної роботи. Ті питання, що виносяться на засідання ради, готуються слабко, а партбюро поки-що не дало принципової оцінки такому стилю керівництва роботою ради.

Не відбулась перебудова і в виховній роботі випускаючих кафедр, якими керують комуністи М. Друкований. І. Антоник, В. Свердлов і В. Глоба. Залишається формальним планування виховної роботи викладачами цих кафедр. Вони не подають реальної допомоги комсомольським бюро курсів в організації студентського самоуправління. Партбюро недостатньо спрямовує партійні групи кафедр в цьому напрямку. Неефективно працюють кафедри-куратори земляцтв іноземних студентів. Партбюро слабко керує комсомольською й профспілковою організаціями, внаслідок чого принижена їх роль, як виховних органів. В комітеті комсомолу і профбюро нема цілісної системи організації виховної роботи, випущено з-під уваги атеїстичне й інтернаціональне виховання. Адміністрація, партійний і профспілковий активи недостатньо займаються профілактикою правопорушень, в результаті чого кількість їх не зменшується (у 86-му році було 5, а у 87-му — 13).

Партком інституту звернув серйозну увагу комуністів М. Друкованого і Г. Горшечникова на всі ці недоліки і прийняв розгорнуту постанову по якнайшвидшому їх усуненню.

Розглянуто також ряд інших питань роботи партійної організації інституту.

НТП: ПРОБЛЕМИ І ПОШУК

Звіт молодих талантів

Вже понад двадцять років минуло з тієї пори, як третьокурсник машфаку Ростислав Іскович-Лотоцький виступив з блискучою доповіддю на 1-й обласній студентській науково-технічній конференції. Було що сказати допитливому юнакові — брав активну участь у науково-дослідній роботі, займався винахідництвом і проектно-конструкторськими розробками. Нині Ростислав Дмитрович — доктор технічних наук, провідний викладач кафедри обладнання автоматизованого виробництва.

Серед перших учасників студентської науково-технічної конференції, які у ВПІ стали традиційними, значиться також сім'я доцента кафедри технології і автоматизації машинобудування Миколи Івановича Іванова. Будучи студентом, він вдало поєднував навчання з практичною роботою в науково-технічних гуртках. Усе це, зрештою, й визначило подальший життєвий шлях обох вчених, колишніх випускників нашого інституту.

І таких прикладів можна навести чимало.

Цьогорічна обласна студентська науково-технічна конференція проходила під девізом: «Енергія, знання, творчий пошук молодих у розв'язанні завдань: наука — виробництву». Її відкрив проректор інституту професор Ю. А. Карпов. На першому пленарному засіданні були розглянуті підсумки науково-дослідної роботи студентів, визначені завдання по її дальшому вдосконаленню, показано роль СКТБ «Модуль» в розвитку вузівської науки. З доповіддю виступили проректор по науково-дослідній роботі доцент С. И. Ткаченко, директор СКТБ «Модуль» професор О. П. Стахов.

На тридцяти трьох секційних засіданнях було заслухано повідомлення 489 студентів.

На другому пленарному засіданні заступник декана енергофаку по науково-дослідній роботі студентів В. О. Іванов, доцент Л. П. Громова, студенти М. Кучер, О. Ковчан, Антоніо Мануель, В. Ліпчанський, О. Бурденюк підбили підсумки роботи конференції.

Відзначалось позитивне значення науково-технічної творчості молодих, як ефективного засобу поліпшення підготовки висококваліфікованих спеціалістів, майбутніх науковців, важливого елементу підвищення якісного рівня навчального процесу в дусі вимог партії і уряду, реформи вищої школи. Рекомендовано радам по НТТМ ширше залучати студентів до творчої роботи у науково-виробничих об'єднаннях, тимчасових молодіжних колективах, спеціалізованих студентських бюро.

В роботі конференції, яка відбулась 28—31 березня, взяло участь 1074 студенти політехнічного й медичного інститутів міста Вінниці.

О. БИТЮКОВА,
відповідальний секретар по НТТМ.

Вчимося демократизму

НАЗУСТРІЧ ІНСТИТУТСЬКИМ ПАРТЗБОРАМ

Коли сідав писати цю статтю, згадались попередні збори комуністів нашого вузу, де обговорювали звіт парткому про перебудову. В числі виступаючих був і студент нашого факультету В. Мазур. Гостро, принципово, конструктивно він порушив ряд питань, що вимагають негайного розв'язання. У відповідності з цим партком розробив спеціальні заходи.

З болем у серці говорив студент-четвертокурсник про те, що машинобудівники не мають приміщення для курсового проектування, потребують допомоги в придбанні ЕОМ, хочуть бачити належний порядок у навчальних планах з теорії і практики програмування, докорінну перебудову роботи філіалів випускаючих кафедр, вищу якість практичних занять безпосередньо в заводських цехах.

На останніх партзборах факультету знову було відзначено істотність цих зауважень. Комуністи пред'явили серйозні претензії партійному бюро, деканату, профбюро за те, що не виявляють принциповості у розв'язанні важливих питань перебудови, не впливають на відповідні служби вузу з метою послідовного й планомірного подолання «вузьких місць».

На одному з засідань ради факультету її члени студенти О. Дикун і П. Нерущак відверто й недвозначно критикували кафедри за недосконалість організації практичних занять на одному з підприємств Одеси та на Вінницьких заводах ДПЗ-18 і тракторних агрегатів. Порушили вони також питання про надмірне завантаження аудиторними заняттями (42 години щотижня) на IV курсі, про назрілу необхідність поділу лекційних потоків.

З такими слушними зауваженнями молодих членів ради важко не погодитись. На мій погляд, це їхне «членство» — хороша соціальна лабораторія для розвитку ідей нашої перебудови (так

(Закінчення на 2-й стор.)

ПОЗИВНІ ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ

ІНІЦІАТИВУ ПІДТРИМАНО

Без перебільшення скажу, що день ленінського комуністичного суботника стане для колективу нашого інституту справжнім святом праці і, дійсно, справою трудової доблесті. Про це свідчать суботники всіх попередніх років. В цьогорічному візьмуть участь, як завжди, студенти всіх академічних груп, професорсько - викладацький склад, співробітники різних служб, робітники та спеціалісти спеціалізованого конструкторсько - технологічного бюро «Модуль».

Створені нещодавно загальноінститутський і факультетські штаби вже склали детальні плани робіт, які необхідно здійснити під час проведення суботника. Насамперед, це — наведення санітарного порядку в учбових корпусах, гуртожитках, благоустрій і впорядкування вузівської території та закріплених за інститутом міських об'єктів. А їх чимало.

Приміром, студенти факультетів обчислювальної техніки, автоматики і мікроелектроніки, енергофаку і машинобудівного факультету впорядкують вулицю Артоболевського, відрізки вулиць Келецька, Хмельницьке шосе, території гуртожитків, а радіотехнічного факультету — лісопаркову зону. Значна частина майбутніх енергетиків трудитиметься на спорудженні свого навчального корпусу. До речі, тут впродовж навчального року щоденно працює бригада студентів цього факультету. І, треба сказати, працює добре.

Загальний обсяг робіт досить великий. Щоб його повністю виконати, вже відтепер потрібно, не порушуючи навчального режиму, включитися у роботу. Що, власне, і здійснюється.

Починаючи з 4 квітня, кожен факультет виділяє по одній групі студентів на виконання запланованих робіт.

Так, у ці квітневі дні будівельники впорядковували гуртожиток № 3, територію гаража; радіотехніки — гуртожиток № 1 і навчальний корпус № 1; студенти ФОТ працювали в районі головного корпусу, приводили в порядок їдальню, а машинобудівники — навчальний корпус № 1 і гуртожиток № 2; фамовці трудилися на стадіоні. Звичайно, водночас студенти брали участь в благоустрої вулиць, що прилягають до інститутського містечка, трамвайних колій.

Кожній групі в позаурочний час належить відпрацювати не менше шести годин, керуючись доведеними планами-графіками. Загалом буде залучено 176 академічних груп — близько трьох тисяч студентів. Трудовий ресурс солідний і завдання полягає в тому, щоб використати його повною мірою, забезпечити відмінну якість роботи, організованість на всіх ділянках суботника.

Для цього керівникам структурних підрозділів АГЧ необхідно перш за все виділяти кожній групі потрібні матеріали, інструменти, інвентар, чітко визначати обсяг роботи в залежності від реальної кількості людей в групі з обов'язковим інструктажем з техніки безпеки і охорони праці. Особливо це стосується учасників робіт на проїжджих частинах автомобільних магістралей і трамвайних колій. І тут багато залежить від сумління начальника відділу постачання В. М. Матвійчука та старшого інженера Г. І. Плахотнюка.

Що стосується керівників штабів факультетів груп, то їх безпосередній обов'язок « забезпечити на суботник максимальну кількість студентів, бути організатором виконання наміченого обсягу робіт, постійно контролювати їх хід і якість, особисто через штаб вузу оперативно усувати недоліки, непорозуміння. Бо, як свідчить практика організації минулих суботників, подібні недоладності на жаль, ще мають місце.

І кілька слів про участь у червоній суботі професорсько-викладацького складу і співробітників вузу. Збираються вони 16 квітня о 12 год. 30 хв. на майданчику біля головного учбового корпусу на мітинг. Після його проведення всі продовжують роботу на своїх кафедрах, у відділах, лабораторіях, підрозділах, за виключенням визначених осіб для впорядкування території і приміщень інституту.

Такий, в основному, план і порядок комуністичного суботника в нашому колективі.

Як бачите, ініціатива передових трудових колективів країни про проведення 16 квітня суботника на честь 118-ї річниці від дня народження засновника Радянської держави і Комуністичної партії В. І. Леніна у нас підтримана.

Отже, всі на ленінський комуністичний суботник!

О. ТАРАНУХА,
проректор інституту, член штабу по проведенню комуністичного суботника.

ШТАБ ПОВІДОМЛЯЄ

4 квітня ударно і старанно попрацювали на впорядкуванні навчальних корпусів № 1 і № 3 групи 2 ААХ—86 — машинобудівного і 4 ПЦБ-87 інженерно-будівельного факультетів, (старости А. Ременяк, Є. Мельник, групкомсорги М. Саянчук, О. Голюк).

Не вийшла на роботу група з радіотехнічного факультету. Не були сформовані у повному складі групи ФАМ і ФОТ, внаслідок чого вони з завданням не справились.

Вчимося демократизму

НАЗУСТРІЧ ІНСТИТУТСЬКИМ ПАРТЗБОРАМ

(Початок на 1-й стор.)

само, до речі, як і анкетування «Викладач очима студентів»). Практика машфаку показує, що обговорення питань проходить зараз досить активно, забагачуючи водночас і викладачів, і студентів. Важко зрозуміти позицію противників подальшої демократизації цих рад, які твердять, що без студентів засідання проходитимуть у значно відвертішій обстановці. Гадаю, що студентів треба запрошувати і на засідання кафедр. Від цього буде реальна користь. Бо хто з викладачів візьметься виступати непродумано? Кому захочеться обстоювати ту чи іншу думку без належної аргументації? Хто дозволить собі нетактовність по відношенню до колеги у присутності студента?

Впевнений, що ніхто!

Настав час учитися парламентських форм обговорення наших проблем. Робота студентів в учених інститутських радах здається мені доброю школою парламентаризму, громадянськості й демократизації. Тут важко переоцінити виховну роль старших товаришів.

А щоб на ділі закріпити статус такої школи, пропоную в рамках інституту створити постійнодіючий семінар членів рад, комсомольських бюро факультетів, старост, комсоргів, профоргів, тобто, виборного активу, де б студенти мали змогу познайомитись з кращим досвідом самоуправлінської діяльності, отримати потрібну інформацію про стан справ в інституті тощо. Така поінформованість активу студентства служила б прийняттю зважених рішень на демократичній основі, кращій постановці організаторської роботи безпосередньо в академічних групах.

Давно відомо, що віджив інститут кураторів груп. Тим більше в умовах самоуправління студентів. Але цьому самоуправлінню, комсомольським і профспілковим організаціям (саме вони організовують роботу студентського колективу) необхідна допомога викладачів.

Які ж форми цієї допомоги? Як її краще реалізувати, не підміняючи студентського активу, а розвиваючи самоуправління?

На жаль, на нашому факультеті дискусія про форми роботи в умовах самоуправління помітно затягнулася. Деякі викладачі вважають, що оскільки самоуправління студентів, то нас, викладачів, їхні, студентські діла, не стосуються. Не треба їм заважати.

Згоден, що заважати не треба. Треба допомагати. На різних курсах (першому і п'ятому) ці форми повинні бути різними. Та, власне, навіть для різних академгруп одного курсу можуть бути різні форми роботи. Скажімо, для першого і другого курсів вирішено було ввести наставників груп. У цій ролі викладач виступає не як нянька, а як досвідчений порадник, допомагає групі створити колектив.

У ряді випадків вже на другому курсі може відпасти необхідність у наставникові. У цій ролі для груп першого курсу можуть виступати студенти-п'ятикурсники. Так, нинішнього року молоді комуністи-п'ятикурсники А. Кучер і Л. Васильківський здійснили першу спробу такого наставництва.

На старших курсах закріплення наставників за групами недоцільне. Тут безпосередньо з активом груп своєї спеціальності працюють випускаючі кафедри. Вони беруть участь в комсомольських, профспілкових зборах, проводять єдиний політдень. На старших курсах більшість студентів під керівництвом викладачів і наукових співробітників випускаючих кафедр займаються в СКТБ, СНТ. Такий постійний контакт в науковій лабораторії при безпосередньому виконанні завдань виробництва дуже важливий для формування майбутнього спеціаліста.

Ефективні форми роботи можна знайти на кожній кафедрі. Так, партгрупа кафедри технології і автоматизації машинобудування, де партгрупоргом А. А. Козлов, активно шукає форм участі комуністів в організації студентського самоуправління. Головне в цих пошуках — що зробити, щоб рухати справу вперед, а не потонути в довгих розмовах?

І, нарешті, про опублікований у минулому номері газети «За інженерні кадри» проект положення про студенське самоуправління. Зауваження такого порядки — проект позбавлений чіткості викладу. Чимало його положень викликають серйозний сумнів. **Взяти той же студком факультету. При наявності комсомольського і профспілкового бюро поява студкому може означати не що інше, як їх девальвацію. Третій, як говориться в народі, завше зайвий.**

На мій погляд, надуманим є також пункт про контролерів роботи груп (КРГ). Говоримо ж про самоуправління, а ніяк не одійдемо від заорганізованості.

А що значить ...«комсорг, профорг обираються таємним голосуванням?» Буцімто нікому невідомо, що є Статути ВЛКСМ і профспілок. Там давно і чітко сказано, кого і як обирати. І таких недоречностей в проекті багатенько...

В. ПЕТРОВ,
секретар партбюро машинобудівного факультету.

12 квітня — День космонавтики

Згадують ветерани Байконура

Кожна людина залишає щось після себе. Перша стежка, прокладена у Всесвіт нашим зоряним піонером Юрієм Гагаріним, а вслід за ним — Германом Титовим, Андріаном Ніколаєвим, Павлом Поповичем, Валерієм Биковським, Валентиною Терешковою — дорога всьому людству. Ми по праву пишаємось тим, що першими астронавтами світу, які почали освоювати космічні простори для земних, мирних справ, є саме наші співвітчизники.

Минає 27 років з того пам'ятного дня, коли громадянин Радянського Союзу вперше полетів у космос, розірвавши ланцюги земного тяжіння. Так почалась нова ера в історії нашої планети.

Та, мабуть, далеко не всі викладачі, співробітники, студенти нашого інституту знають, що в нашому колективі трудяться сьогодні люди, які мають найбезпосередніше відношення до космічних польотів.

Отож, представляємо: старший інженер кафедри ОТ Віктор Володимирович Байко, викладач радянського права Гліб Васильович Горшечников, керівник виробничої практики студентів Іван Тимофійович Корольов. Кожен з них працював на легендарному Байконурі по півтора-два десятки років. Пам'ять їхня зберігає незліченну кількість яскравих сторінок літопису і героїки освоєння космічного простору.

І. Т. КОРОЛЬОВ: Уточняю — відлік освоєння космосу починається з запуску першого супутника, потім пішли «лунники», польоти Бєлки і Стрєлки і т. д. Мені довелось брати участь в плануванні і забезпеченні пусків цих об'єктів, а згодом і космонавтів.

Згадується, передовсім, Сергій Павлович Корольов. Це велика, незвичайна людина, творець космічних кораблів, славний син України, всесвітньо відомий вчений.

Перша зустріч. Заходжу в кабінет головного конструктора. Бачу — сидить літній чоловік, трохи обважнілий, в легкій, піщаного кольору куртці й вилинялому м'якому бавовняному капелюсі. Замислився, підперши масивну, сиву голову маленькою тендітною рукою. Виразно бачу його профіль — широкий лоб, невеликий, з помітним горбочком ніс, глибоко посаджені очі, міцно стулені губи й круте підборіддя. Його зовнішність випромінює приховану внутрішню силу, навіть владність.

Я доповів Головному конструктору про прибуття. Він підвів голову, усміхнувся. Усмішка була щира й приємна.

...По тому я поряд з ним працював немало років. Були суто професійні розмови, були рибалки, задушевні бесіди. Траплялись і «виволочки»...

Але одне скажу: СП (так поміж себе ми називали Корольова) поєднував у собі видатний конструкторський талант з глибокою науковою інтуїцією і блискучими організаторськими здібностями. Людина сильної волі і водночас великої душі.

Про гагарінський політ написано багато. Здається всі 108 хвилин, проведені Юрієм Олексійовичем у космосі, прокоментовані до секунди. Але ще за кілька місяців до старту мені довелось зустрічати на Байконурі, давати пояснення першій гагарінській п'ятірці — Ю. Гагаріну, Г. Титову, А. Ніколаєву, П. Поповичу, В. Биковському. Тоді і познайомився з майбутніми першопрохідцями космічних трас. В сімейному архіві зберігаю їхні автографи. Є й такі, що зроблені в космосі, зокрема, екіпажем В. Шаталова, тоді підполковника, а нині начальника Центру підготовки космонавтів, генерал-лейтенанта.

В. В. БАЙКО: На головному космодромі країни працював з 1961 по 1983 рік. Незабутні роки. Хоча умови роботи там важкі, особливо на початку, коли космодром тільки впорядковувався, з житлом було сутужно. Побут — похідно-польовий. Надихала значимість роботи, точніше, її унікальність, історичність і в той же час сувора, педантична буденність. Займався аналізом льотно-технічних характеристик ракет-носіїв «Протон». А це цілий спектр наукових досліджень. Відповідальність — колосальна. Повірте, набігали сльози і від невдач, і від успішних запусків. Кожен космічний рейс — це абсолютна зібраність, граничне напруження фізичних і інтелектуальних сил.

Як і всім колегам, найбільше запам'ятовується участь в забезпеченні першого в твоєму житті польоту. Таким для мене був старт Валентини Терешкової. Сталося це 16 червня 1963 року о 12 годині 30 хвилин. А до цього, 14 червня, на навколоземну орбіту був виведений В. Биковський. «Чайка» пробула в польоті майже 71 годину, здійснивши 48 обертів і подолавши відстань близько двох мільйонів кілометрів. За весь цей час я майже не змикав очей.

Після завершення польоту «Чайки» і «Яструба», С. П. Корольов від імені Державної комісії оголосив подяку всім службам за відмінне забезпечення цього космічного дуету. У списках було й моє прізвище. Погодьтесь, що такі події не забуваються ніколи.

Довелось нести вахту і під час спільного радянсько-американського польоту «Союз—Апполон», зустрічатися з президентом Франції генералом де Голлем, супроводжувати й консультувати першого секретаря ЦК МНРП Ю. Цеденбала, гостювати у провідного конструктора, академіка М. О. Пилюгіна, добре знатися з Г. Титовим і П. Поповичем, бути делегатом І-го з'їзду космонавтів СРСР.

А зараз готую інженерів, спеціалістів з обчислювальних комплексів. Адже їм, молодим прориватися в інші світи, до інших галактик.

Г. В. ГОРШЕЧНИКОВ: Коли згадую роки, проведені на Байконурі (а їх набралося 15), то в пам'яті зринають слова М. С. Горбачова: «...Не з програмою «зоряних воєн» треба йти в третє тисячоліття, а з масштабними проектами мирного освоєння космосу силами всього людства». В цьому плані наша країна подає достойний приклад. Торік, приміром, був здійснений орбітальний політ радянського і сірійського космонавтів. Були досліджені природні ресурси Сірії, отримана інформація про фізичні процеси у верхніх шарах атмосфери й стратосфери. А всього вже 12 міжнародних екіпажів здійснили космічні подорожі на радянських кораблях і орбітальних станціях.

Співробітництво в космосі ширіться. І це радує кожного з нас. Атмосфера довір'я, взаєморозуміння бере верх, формується нове мислення у відносинах між державами.

Перебуваючи тривалий час на партійній роботі у вимірювальному комплексі Байконура, забезпечуючи польоти наших космонавтів, а також спільні їхні експедиції з космонавтами інших країн, я особисто переконався в економічній і політичній вигоді таких подорожей.

Пригадується зустріч на космодромі з Г. Титовим в 1979 році. В одній з бесід він сказав, що найбільше враження, яке залишилось у нього від польоту навколо нашої планети, це те, що земля наша загалом невелика. В безмежному космосі вона, як піщинка в океані. І ось на цій піщинці люди сваряться, вбивають одне одного, знищують цінності, створені їхньою повсякденною працею. Це надто дорога втіха. Людство повинно прикрашати землю заради свого щастя, зробити її прекрасною і добре влаштованою.

Бесіду записав
В. ДЬЯКОНОВ.

На фото: група космонавтів на Байконурі. Фото з архіву Г. В. ГОРШЕЧНИКОВА.

Коротко про різне

ДЕЛЕГАЦІЯ представників нашого інституту в складі ректора І. В. Кузьміна, проректора М. Є. Іванова, секретаря парткому О. Д. Азарова побувала минулого тижня з дружнім візитом у Польщі. В Свентокшицькому політехнічному інституті, що знаходиться в місті Кельцах, вона підписала угоду про прямі міжвузівські зв'язки.

* * *

РЕДАКТОР інститутської газети «За інженерні кадри» І. С. Волошенюк побував минулого тижня в Польщі у складі делегації Вінницьких журналістів. Це був візит дружби і знайомства з людьми і народним господарством Келеччини.

* * *

ЗГІДНО угоди між Дрезденським технічним університетом і ВПІ професор, доктор технічних наук О. П. Стахов прочитає в квітні-травні курс лекцій з обчислювальної техніки для студентів цього німецького вузу.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры» — орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 05087 Зам. 1599.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 15 (299) | П'ЯТНИЦЯ, 15 квітня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

НАШ ОФІЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

6 КВІТНЯ відбулась конференція активу комсомольської організації ВПІ, яка розглянула завдання по перебудові вищої освіти, що стоять перед інститутським комсомолом в світлі вимог лютневого (1988 р.) Пленуму ЦК КПРС і II пленуму ЦК ВЛКСМ. З доповіддю на цю тему виступила заступник секретаря комітету ЛКСМУ **В. Чернікова.**

Проведено довибори комітету комсомолу. В його складі тепер звільнені комсомольські працівники **В. Чернікова, О. Янченко, І. Борисенко, С. Ковальчук,** аспіранти кафедр АІІТ, АСУ, історії КПРС **С. Адаменко, О. Плакидюк, І. Сарвіра,** студенти **Є. Рой, В. Олянюк, В. Мазур, Д. Сень, О. Середюк, О. Степовий, В. Тартачник, Я. Скоргокова, С. Черниш, І. Закусило, О. Ротор.**

Секретарем інститутського комітету комсомолу обрано **Олександра Янченка,** який до того працював секретарем комітету комсомолу машинобудівного факультету.

* * *

ВЧЕНА рада Вінницького політехнічного інституту повідомляє, що 7 квітня на черговому засіданні обрані професорами **Данилюк Ю. С.** — кафедра обчислювальної техніки; **Іскович-Лотоцький Р. Д.** — кафедра обладнання роботизованого виробництва; **Свердлов В. Д.** — кафедра будівельних конструкцій і арматури.

Щиро вітаємо нових наших професорів. Творчого вам щастя, дорогі друзі, наснаги і багатьох років невтомної діяльності!

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю З ПРОРЕКТОРОМ М. Є. ІВАНОВИМ

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

Наша газета вже повідомляла, що між Вінницьким і Светокшицьким у місті Кельцах політехнічними інститутами підписано угоду про дружбу, співробітництво і прямі творчі зв'язки. Редакція звернулась до проректора, доцента М. Є. Іванова з проханням відповісти на деякі питання з цього приводу.

Михайле Євгеновичу! Ви були в складі делегації, котра підписувала угоду. Що в умовах перебудови вищої школи можна було б запозичити нам з досвіду польських друзів?

— В навчально-виховному процесі у наших польських колег, на мій погляд, є дуже багато цікавого.

Насамперед, впадає в очі прагнення керівництва вузу залучити до проведення навчальних занять відомих вчених, висококваліфікованих спеціалістів з інститутів Академії наук ПНР, з виробництва, навіть з інших країн. Ми зустрічались з такими вченими, деякі з них живуть і працюють у Варшаві, Кракові, приїздять щотижня на два-три дні в Кельце для читання лекцій, а потім вертаються до своєї основної роботи. Порівняно невелике учбове навантаження професорів і доцентів дозволяє їм без особливих труднощів поєднувати навчальну роботу з основною діяльністю. Зараз у Свентокшицькому політехнічному працює сім радянських викладачів. В основному це професори, є й доценти. Всі приїжджі викладачі забезпечуються добре влаштованим житлом в спеціальному інститутському гуртожитку (практично — двокімнатною квартирою, або кімнатою в такій квартирі).

Заслуговує уваги ставлення до оцінки знань студентів. Головна вимога до студентів — своєчасно розрахуватися з заліками, тобто, виконати всі лабораторні, обрахункові і обліково-графічні, курсові роботи й проекти, захистити їх, тобто виконати учбову програму. А ось з екзаменами справи зовсім не так, як у нас. Позитивну оцінку одержати непросто. Треба по-справжньому добре знати предмет. Тому значна частина студентів не може з першого разу здати

екзамен і часто-густо складає його по одному предмету кілька разів. Втім, ніякого це не турбує, ніхто студентів не підганяє. Вивчи, як належить, і приходь здавати. Тут тільки одне обмеження — всі екзамени за курс повинні бути складені до 21 липня, коли публікується переводний наказ. Якщо студент не встигне розрахуватись з боргами до цього часу, становище його значно ускладнюється.

Результати своєчасного складання екзаменів визначають можливість одержання і розміри стипендії за успішність. Справа в тому, що польські студенти можуть одержувати дві стипендії — соціальну і за успішність. Соціальна стипендія видається тим студентам, реальний прибуток у яких складає менше 14 тисяч злотих на одного члена сім'ї (1000 злотих, в переводі на наші гроші, це 7,46 карбованця). Ця стипендія виплачується незалежно від успішності і розмір її становить різницю між вказаною сумою і реальним прибутком на члена сім'ї.

Стипендія за успішність виплачується в залежності від середнього бала успішності під час сесії. Найменша стипендія виплачується при середньому балі успішності за сесію «3,7». Розмір її складає 40 процентів від 14 тисяч злотих. При середньому балі успішності «4» стипендія зростає на кілька процентів, а при повній п'ятірці вона становить 70 процентів.

Угодою між ВПІ і Свентокшицьким політехом визначені форми дальшого співробітництва. В чому вони полягають?

— Договір про дружбу й співробітництво між нашими вузами, звичайно, основоположний документ, але він дуже короткий, в ньому тільки — основна формула співробітництва, котра передбачає спільні розробки в галузі ідеологічної й навчальної роботи, наукових досліджень, в деяких інших сферах діяльності вузів-партнерів. Угода передбачає щорічне затвердження робочої програми. У цьому документі і буде конкретно зафіксовано, що саме і в якій формі розроблятимуть спільно вчені наших інститутів.

Угодою передбачений обмін вченими для стажування на строки різної тривалості, а також розширення зв'язків на безвалютній основі між молодіжними організаціями. Крім угоди про дружбу й співробітництво, в Кельце підписано протокол, що фіксує не тільки факт підписання угоди, але й час і місце підписання робочої програми, приїзду до Вінниці польської делегації, приїзду в Кельце делегації молодіжних організацій ВПІ, обмін студентськими будівельними загонами для спорудження різних об'єктів у Вінницькій області і Келецькому воєводстві, обмін студентськими групами для відпочинку в спортивно-оздоровчих таборах обох інститутів.

— У травні очікується приїзд польської делегації. Тоді й буде підписана Робоча програма на нинішній рік. Яким ви бачите цей документ?

— З цього документа буде випливати, хто з наших вчених повинен їхати в Польщу для узгодження питань спільної роботи, обміну інформацією, а кого з польських друзів ми будемо приймати в себе. В Робочій програмі будуть розділи, що регламентують організаційні положення співробітництва.

Характерною рисою угоди і Робочої програми має стати той факт, що передбачено внесення будь-яких змін в обидва ці документи, якщо з погляду сторін зміни сприятимуть розширенню співробітництва і підвищенню ефективності вирішення спільних завдань.

— І, нарешті, про ваші особисті враження від перебування у польських друзів.

— Враження глибокі. Дуже цікаво було познайомитися з інститутом, людьми, які там працюють і навчаються. Керівництво інституту, факультети, кафедри приймали нас доброзичливо й зацікавлено. Це було не просто знайомство. Ми практично обговорили багато моментів, зв'язаних з підготовкою угоди і Робочої програми. Велику зацікавленість до співробітництва виявили польські студенти і актив молодіжних організацій. Хочеться подякувати польським товаришам за добру організацію прийому нашої делегації, чітку реалізацію програми нашого там перебування, що дозволила виконати всі намічені завдання. Чудово було організоване й наше дозвілля. Делегація відвідала музей Леніна в Кракові, ознайомилась з багатьма пам'ятниками історії й культури Польщі.

На фото: на передньому плані — навчальні корпуси й лабораторії Свентокшицького політехнічного інституту в місті Кельцах.

ПРОБЛЕМИ СОЦЗМАГАННЯ

ІНЕРЦІЯ ФОРМАЛІЗМУ

Нещодавно профбюро кафедр суспільних наук підбило підсумки соціалістичного змагання. Кафедрі філософії присуджено при цьому останнє, четверте місце.

Ми не маємо на меті поставити під сумнів об'єктивність оцінки і прийнятого рішення. Однак у нас викликають сумнів показники, за якими оцінюються результати роботи і підбиваються підсумки змагання.

Такі підсумки мали б враховувати три основні параметри: рівень педагогічної майстерності, ідейно-виховну та науково-методичну роботу. Але нікому й досі неясно, які показники в кожному з означених параметрів враховуються, по чому оцінюється тут діяльність кафедр, а, отже, й викладачів?

Певна річ, не можна відповісти на таке питання однозначно. Але все-таки, хіба можна, скажімо, при оцінці ідейно-виховної роботи це брати до уваги тих ідеологічних заходів, що проводяться викладачами кожної кафедри в студентських гуртожитках?

Кожен, звичайно, скаже, що можна. Але в тому то й річ, що саме в справі ідейного виховання конкретні виховні заходи не враховуються. Для комісій, котрі займаються підсумками змагання, байдуже, скільки ти прочитав лекцій, провів бесід, інформацій, диспутів, тематичних масових заходів — один, десять, двадцять, чи жодного. Наприклад, доцент нашої кафедри Т. Б. Буяльська стала ініціатором і організатором інститутського музичного лекторію. Але навіть цього, досить помітного здобутку, профбюро не захотіло врахувати при підбитті підсумків змагання.

Складається враження, що профспілкові наші активісти схильні скоріше враховувати не реальну роботу, а лише певне, навіть цілком формальне представництво в якихось органах. Так, якщо когось обрано до будь-якого інститутського органу, то вже сам цей факт приносить кафедрі певну кількість балів. Не має значення, як цей обранець працює і чи працює він взагалі — бали йдуть уже за саме представництво. Хіба це правильно? Оцінюється не сама робота, не суть, а форма. Виходить, що головне не в тому — працювати чи не працювати, а в тому, щоб здаватися працьовитим?

Ще одне. Соціалістичне змагання, за ленінською ідеєю, має лише тоді сенс, коли є можливість повторення досвіду. Чи ж дотримуємось ми цього принципу?

Відповідь може бути тільки негативною — не дотримуємось!

Візьмемо для прикладу такий факт. Із чотирьох кафедр суспільних наук науково-дослідну госпдоговірну роботу проводить тільки кафедра політичної економії. Інші кафедри, з причин цілком об'єктивних, специфічних, не залежних від їхніх працівників, такої роботи не проводять і проводити не будуть ніколи. Така вже реальність. Повторити досвід кафедри політекономії вони не зможуть ніколи. Отже, ніякого змагання тут бути не може. То чи є, скажіть, резон включати цей показник в умови змагання. Чи можна посадити одного чоловіка на велосипеда, а другого на мотоцикл, а потім піднімати мотоцикліста на щит, як переможця?

Ось такі міркування викликає у нас нещодавне підведення підсумків соціалістичного змагання.

В. ПОЛИВАНИЙ, партгрупорг кафедри філософії, Л. ГАЛИЦЬКИЙ, профорг, О. НИЖНИК, викладач.

ПОЗИВНІ ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ

ПРАЦЮВАЛИ ДОБРЕ

Хоча суботник офіційно почнеться о 13-й годині 45 хвилин завтра, графік його проведення складено так, що багато груп почали працювати в рахунок суботника значно раніше. В штабі червоної суботи нам подали низку рапортів про роботу на різних господарських об'єктах.

Читаємо рапорти від начальника господарського відділу М. Новокрещенова, коменданта учбового корпусу № 1 А. Мартинюк, учбового корпусу № 3 В. Баланчук, коменданта ГУКу Л. Дем'янчук про групи ІРТ-84, ІКПП-85, 2 ПМП-87, 3 ПЦБ-84, ІРТ-87 — і скрізь одне й те ж закінчення: «Група завдання виконала. Працювала добре».

НАРОДНИЙ КОНТРОЛЬ ДІЄ

Резерв бережливості

28 січня нинішнього року Політбюро ЦК КПРС розглянуло хід виконання рішень партії і уряду по економії сировинних і паливно-енергетичних ресурсів. Відзначалося, що робота по економії цих ресурсів, їх раціональному використанню в ряді відомств і господарств провадиться мляво, безініціативно, слабко використовуються важелі стимулювання тих, хто бореться і забезпечує таку економію. Політбюро поставило вимогу здійснити невідкладні економічні, організаційні, технічні, виховні заходи з тим, щоб навести в цій справі належний порядок.

Здавалося б, що ректорату і парткому треба було негайно зреагувати на ці важливі вказівки і пильно подивитись, що робиться в нашому господарстві, який вклад нашої науки в ресурсозберігання, скільки наших новинок з пониженою матеріально- і енергомісткістю впроваджено у виробництво і чи відповідають вони сучасним вимогам, яку економію ми забезпечуємо?

З жалем доводиться констатувати, що серйозну боротьбу з розбазарюванням, безгосподарністю у нашому інституті ведуть тільки народні контролери. Не один раз і не один рік загострювали ми увагу адміністрації і парткому, складали акти, виступали в газеті «За інженерні кадри», на партійних і профспілкових зборах, посилали доповіді, переконливо, на конкретних прикладах доводячи, що марнотратство, безгосподарність, халатне ставлення до збереження соціалістичної власності у нас не виняток, їх надто багато. Народні контролери намагались виводити порушників законності і правопорядку на чисту воду, допомогти адміністрації і парткому у наведенні порядку.

На жаль, і адміністративні і партійні заходи впливу донині носили тут характер примирливий, сказати б «доброзичливий», який, по суті, сприяв процвітанню діляцтва і безгосподарності. Внаслідок цього за присвоєння значної суми грошей посаджена в тюрму інститутська касирка з характеристикою пристойної людини перейшов на іншу роботу комірник Паламарчук, котрий допустив нестачу товарів на п'ять тисяч карбованців. Практично за руку була піймана комендант гуртожитку Лихачова, що за підставними табелями одержувала зарплату на «мертвих душ» для власних «кишенькових» витрат. Ми попереджали, що вона мала судимість, їй не можна працювати там, де треба розпоряджатись матеріальними цінностями, але це попередження було проігнороване. Більше того, після того, як Лихачова піймалась на «смаленому», її з почестями провели на інше місце. А ось ще факт. Колишній комендант Кулизький при спробі висунення на вищу посаду був викритий з недостачею майна на 15 тисяч карбованців, але не повернув його навіть частково і після викриття. Тепер це майно потихеньку списується, а Кулизький розрахований з характеристикою хорошого працівника.

Хіба ці факти не свідчать про потурання злочинній безгосподарності, або навіть про сприяння їй?

Ніяк не можуть збагнути народні контролери і того, яким способом потрапляє до нас і використовується на влаштування дахів над приміщенням кафедри фізкультури і побутового будинку АГЧ строго фондоване цинкове залізо з Гайсинського заводу оцинкованого посуду. Яким способом строго фондований інститутський бензин передається без повернення тому ж заводу оцинкованого посуду? Рука руку миє?

Іншого пояснення нема.

Довго не було належного обліку палива, мастил, гуми в гаражі нашого інституту. Зовсім не оприбутковувались в ремонтно-будівельній дільниці придатні для використання матеріали й вироби, що залишались від демонтажу при реконструкції приміщень. В результаті втручання народного контролю тільки торік оприбутковано майже 60 дверних полотен і 72 блоки, які після часткового ремонту знову були пущені в діло. Реалізовано за плату понад 9 кубометрів демонтованих дощок і лаг для підлоги.

Проте, якщо врахувати, що інститут закупив торік 168 кубометрів дощок і 60 кубометрів пиломатеріалів, то зовсім неясно, куди ж вони використані, куди зникли демонтовані матеріали і вироби?

Привертають увагу непомірно великі витрати на капітальний і поточний ремонти, спорудження кабінетних перегородок, заміна цілком придатних дверей і блоків на поліровані й дубові (без всякої, до речі, на те потреби). Це робиться для обраних осіб за рахунок безперервного зменшення учбових площ, яких і так набирається ледве-ледве по два з половиною квадрати на студента. Отже, погіршуються умови навчання, порушується загальнообмінна вентиляція, скорочується кількість кисню. І все це під виглядом турботи про майбутніх спеціалістів, під виглядом вкрай необхідних ремонтів.

Нікому не зрозуміло, нащо було купувати паркет на 8300 карбованців, облицювальну плитку на 36 тисяч карбованців. Нема достатнього обгрунтування на закупівлю понад 33 тисяч штук цегли, витрачання білил, фарби, лаків, грунтовки, емалей, оліфи і навіть спирту. А як розбазарюються держкапіталовкладення?!

Наприклад, при будівництві головного корпусу за ці кошти було придбано браковану ЕОМ АРМ-Р «Наири-4» вартістю 224,8 тисячі карбованців. Замість того, щоб вмусити бракоробів повернути гроші, наші керівники передали машину з балансу на баланс. Тим часом, за такі кошти можна звести добрячий житловий будинок.

Отак і хазяюємо. Про відсутність належної боротьби за економію електроенергії, газу, тепла, води, будівельних матеріалів свідчать факти, викладені в довідці головного інженера АГЧ тов. Мальованого.

При ліміті 1 мільйон 490 тис. квт/годин у минулому році економія склала тільки 1350 квт/годин або 0,7 процента. Не було належного обліку роботи електроплит в гуртожитках, електроспоживачів в учбових і наукових лабораторіях, приладів для обігрівання приміщень, витрат на технологічні потреби їдальні тощо. Перевитрачено також 220 тисяч кубометрів газу, що становить 17,5 процента ліміту. Нема економії води, бензину, мастил.

Подібне становище і на СКТБ «Модуль». Смішно говорити, але за весь рік колектив зекономив лише 90 карбованців на електроенергії. Більше ні копійки! Але ж витрачено 29,6 тонни цементу, 17,2 тисячі штук цегли, 64,8 кубометрів лісоматеріалу, на 64,4 тисячі карбованців витрачено палива і мастил, 47 тисяч карбованців потрачено на опалення і воду.

Дуже невтішна картина, як бачимо. Треба нам самим грунтовно розібратись з плутаниною в питаннях бережливості і економії. Не треба чекати, поки вдарить грім і з'являться в інституті працівники прокуратури.

В. ДЕМЕШКО,
голова головної групи народного контролю.

НТП: ПОШУКИ І ЗНАХІДКИ

На рівень світових стандартів

Так-так, саме він, кандидат технічних наук, доцент кафедри прикладної механіки й опору матеріалів Іван Іванович Вишенський вивів на рівень світових стандартів насос марки НШ-464. А справа була так.

Іванович. — Надійне плече підставили робітники та інженери заводу тракторних агрегатів, особливо його четвертого цеху. Багато знахідника по дорозі від розробки до серійного виробництва, — говорить Іван

Спілкуючись у роботі з інженерно-технічними працівниками Вінницького заводу тракторних агрегатів, Іван Іванович запримітив недосконалість насоса, його занижену продуктивність, велику металомісткість. Добре подумавши, побачив, що можна внести радикальні зміни в конструкцію. Працював не поспішаючи, але не дуже й марнуючи час. Виявилось, що фірми Англії, Франції, Італії, ФРН теж були заклопотані вдосконаленням насосів цього типу, Вишенський виконав свою розробку на чотири роки раніше від них. Два авторських свідоцтва засвідчили пріоритет радянського вченого в цій галузі машинобудування.

— Звичайно, мені самому було б важко подолати труднощі і перепони, які стоять на шляху винахідника... чили також організаційні зусилля тодішнього директора заводу І. Ф. Ромакіна, головного інженера Г. С. Сердюка, підтримка ветерана ВПІ, старого комуніста П. Т. Солейка. Була виконана велика робота по випробуванню дослідного зразка, монтажу лінії по виробництву компенсаторів, впровадженню нових технологічних процесів. Без цього й мови не було б про запуск у серію також НШ-50.

...Це було в сімдесятих роках. Іван Іванович Вишенський не зупинився на досягнутому. Нещодавно йому знову вручено авторське свідоцтво — цього разу про вдосконалення насоса НШ-32У-3. Його виготовлення веде завод «Мосгідропривід».

Д. БОРИСОВ.

На фово: І. І. Вишенський.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ПОЛОЖЕННЯ ПРО СТУДЕНТСЬКЕ САМОУПРАВЛІННЯ

СТАРЕ В НОВІЙ ОДЕЖІ

Проблеми становлення студентського самоврядування багатогранні і в ряді аспектів ще не розроблені Будь-яка спроба вирішити бодай частину цих проблем є позитивним актом, що заслуговує всебічної підтримки. Але підтримувати формалізм у найгіршому розумінні цього слова — означає загубити процес демократизації, процес справжнього становлення самоуправління. Саме таким формалізмом страждає проект Положення «Студентське самоуправління», вміщений у газеті «За інженерні кадри» 1 квітня нинішнього року.

Як у «добрі» старі часи вся самоуправлінська діяльність студентів знову ставиться в умови махрової заорганізованості і формалізму. Поперше, з сфери фактичного самоуправління абсолютно вилучені комсомольська і профспілкова організації. Замість них і паралельно з ними пропонується заснувати нові бюрократичні інститути, наділені досить дивними функціональними обов'язками.

По-друге, «центральним органом» в системі самоуправління «призначений» декан.

По-третє — зовсім не враховуються справжні студентські цілі, завдання, організаційні основи самоуправління, а надумане дещо має відверто бюрократичний зміст. Чого варті, наприклад, такі перли!?

...Декан **(центральний орган управління)** впливає на факультетські органи самоуправління — голову студентської ради, комсорга **(треба гадати — секретаря комсомольської організації факультету)**, профорга, а вони через студраду (старост груп)**передають цілі і завдання, які ставить перед ними керівництво** (підкреслення мої — авт.). Зовсім незрозуміло, перед ким ці завдання і цілі ставляться — перед студентами чи старостами? Та найголовніше полягає в іншому — навіщо ця багатоступінчаста система передаточних ланок?

Виявляється, що самоуправління для студента — це щось мігруюче й ефемерне. **«Самоуправління під час навчальної роботи в групах, організовує викладач!!!»** А далі милостиво допускається до цієї справи й актив групи.

Проте найцікавішими є функціональні обов'язки «нових» утворень самоуправління і старост. Без цитат обійтись важко.

«Голова студради (нове утворення! — авт.) визначає цілі і завдання колективу» — (а хіба вони не визначені і без цього? — авт.), «намічає перспективи; видає певні **санкції**, які стимулюють або обмежують діяльність груп».

То де ж тут демократія, де колегіальність, що це за «диктатор» зі своїми цілями і завданнями?

«Староста групи здійснює **збір інформації від бригадирів про стан справ у бригаді...** стежить за показниками, які характеризують діяльність колективу». Такий собі регістратор-статистик!

«Бригадир — збирає інформацію **про стан справ у бригаді...».** Ще один регістратор-статистик!

Закрадається підозра, що матеріал про самоуправління опубліковано в порядку першоквітневого жарту (надруковано якраз 1 квітня). Для справжньої організації самоуправління достатньо взяти Постанову Мінвузу СРСР, секретаріатів ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про першочергові заходи по розширенню участі студентів в управлінні вищими навчальними закладами», де визначені цілі, завдання, методи організації самоуправління і роль у цій справі комсомольської й профспілкової організацій. Саме на базі цього документу й треба розгорнути всю роботу.

Ю. ДАНИЛЮК,
декан факультету обчислювальної техніки.

Бригади і студради — не потрібні

Вважаю, що в Положенні багато цікавих ідей по організації самоуправління, в основному правильно визначаються цілі і завдання, але є пункти, з якими не можна погодитись.

Навіщо, наприклад, ускладнювати керівництво групою? Я вважаю, що бригади, як такі, непотрібні. В групі демократичним шляхом обираються староста, комсорг і профорг. Вони й утворюють раду групи. Їхнє завдання — організувати роботу групи, змагання в ній. І не треба їх у цьому підміняти, не треба ускладнювати. І вибори ради теж не обов'язково проводити таємним голосуванням — у своєму колективі ніхто нікого не боїться.

Не потрібні, з мого погляду, і студради, які пропонуються. Вони просто-напросто будуть підміняти комсомольський комітет і профспілкове бюро.

В. АТРОШКО,
студент IV курсу енергофаку.

Бригади — це добре

Думаю, що це дуже зручно, коли одна група розбита на бригади, особливо при виконанні лабораторних робіт. Багато складних завдань можна розв'язувати колективно, допомагати один одному.

Корисно було б проводити щомісяця збори в групах, підводити підсумки, кращих відзначати грамотами. Це демократично. Це впливає на настрій, згуртовує і зміцнює колектив.

Мохебулла АТІКІ,
студент V курсу РТФ.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 01170. Зам. 1701.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТАКОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 16 (300) | П'ЯТНИЦЯ, 22 квітня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

З ІМЕНЕМ ВОЖДЯ

З іменем Леніна, великого мислителя й революціонера, з його вченням і революційною діяльністю зв'язані в нашій свідомості створення Комуністичної партії Радянського Союзу, здійснення Жовтневої революції, народження першої на землі держави робітників і селян. Життя В. І. Леніна минуло в невтомній роботі творчої думки, в революційній боротьбі, в гострих ідейних і політичних битвах. З його працями зв'язаний особливий етап розвитку революційної марксистської теорії, в основі якої глибокий аналіз нової історичної епохи, епохи перемоги Жовтня, новаторські висновки з великого, різноманітного досвіду боротьби за торжество пролетарської революції в Росії, за утвердження основ соціалістичного ладу, за мир і справедливість у стосунках між народами. Виконуючи заповіти В. І. Леніна, радянський народ під керівництвом КПРС побудував нове суспільство, створив нову, соціалістичну цивілізацію, новий, соціалістичний спосіб життя. І нині, радячись з В. І. Леніним, партія знаходить у нього ясні відповіді на найскладніші питання сучасності. Сформульована на квітневому (1985 р.) Пленумі і розвинута в рішеннях XXVII з'їзду стратегія прискорення соціально-економічного життя країни стала першорядною необхідністю для наших днів. Процес революційної перебудови невіддільний від методології ленінського аналізу дійсності, її новаторського застосування в найвідповідальніший для світу час. Перебудова ставить за мету теоретично і практично повністю відновити ленінську концепцію соціалізму, в якій незаперечний пріоритет за людиною праці з її ідеалами й інтересами, за гуманістичними цінностями в економіці, соціальних і політичних відносинах, культурі. Демократизація всього суспільного життя і радикальна економічна реформа — ключові проблеми розвитку суспільства, визначальні долі перебудови. Кажучи словами В. І. Леніна, «зараз вся справа в практичній роботі, в практичних результатах». Сміливі новаторські підходи утверджуються і в міжнародній політиці Радянської держави. У виробленні нового політичного мислення, концепцію якого в розгорнутому вигляді дав XXVII з'їзд КПРС, проявилась теоретична глибина і життєва сила творчого марксизму-ленінізму. Вихідною її точкою є ідея, що, не зважаючи на глибокі протиріччя сучасного світу і корінні відмінності існуючих держав, він взаємозалежний і являє собою певну цілісність. Нове мислення з його загальнолюдськими критеріями, орієнтацією на розум і відкритість почало пробивати дорогу в світові справи, руйнуючи стереотипи антирадянщини і підозрілості до радянських ініціатив і дій. Весь хід історії підтверджує велику правоту ленінського вчення. Воно було й залишається керівництвом до дії, джерелом натхнення, вірним компасом у визначенні стратегії і тактики руху вперед. Ленінізм — концентрований вияв найпередовішої соціальної філософії сучасної епохи.

ЛЕНІН КРОКУЄ ПО ПЛАНЕТІ

Їх, студентів-іноземців, у Вінницькому політехнічному навчається близько п'ятиста. Вони приїхали сюди з усіх кінців світу, країн соціалістичних, капіталістичних, тих, що тільки-но обирають свою дорогу, свій устрій, утверджують власну державність. Вони різних національностей, кольорів шкіри, поглядів на життя, мов, традицій і звичаїв. Та коли ми задавали їм одне й те ж питання: «Чи знають у вашій країні Леніна і його вчення?», відповідь неодмінно була ствердною.

Симпатичний юнак з Сьєрра-Леоне Абу Бакар Санко, який навчається на останньому курсі радіотехнічного факультету, говорив нам, що в перекладі на українську Батьківщина зветься Землею Левів. Вона далеко-далеко за морями-океанами, в одному з куточків Африки. Але ім'я Леніна Абу знає з дитинства.

— На уроках історії нам розповідали його біографію, а в університетах, хоч ми й капіталістична країна, праці Леніна вивчають всерйоз і грунтовно. Його ідеями, організаційними принципами керується у своїй діяльності наш Всенародний конгрес і молодіжна партія країни.

...Каранусекера Ніл приїхав до ВПІ з Шрі-Ланки. Він на четвертому курсі факультету обчислювальної техніки. Про Леніна теж знає з дитинства.

— У нашій школі була влаштована виставка «Радянський Союз, Жовтень, Ленін». Ми всі вважаємо, що Жовтнева революція послужила поштовхом для посилення в нашій країні боротьби з колоніалізмом, яка й принесла нам свободу і незалежність. Добрі у нас зв'язки з Батьківщиною Леніна. Я звик постійно читати на сенегальському ваші журнали «Советский Союз» і «Советская женщина». До речі, тим, хто навчається в Радянському Союзі, разом з дипломом про закінчення вузу видається свідоцтво на право викладання російської мови. Мова Леніна у нас популярна. Популярна і партія Сірімаво Бандаранаїке, котра вела нашу країну шляхом соціалістичної орієнтації. Зараз ця партія не при владі, але наприкінці року — чергові вибори і вона має реальні шанси знову перемогти і втілювати на нашій землі ті ідеали, що були змістом всього ленінського життя.

В. ІВЧЕНКО.

Ленінському дню присвячується

19 квітня відбулась науково-теоретична конференція іноземних студентів Вінницького політехнічного інституту — «Боротьба народів за соціальну справедливість і встановлення нового економічного порядку в світі». Конференція присвячувалась 118-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Студенти з Марокко, Йорданії, Куби, Ефіопії, Монголії, Пакистану, Іраку, Палестини виступили більше, ніж з двадцятьма доповіддями. Значна їх частина була про Леніна, його безсмертне вчення, Жовтень, перебудову, боротьбу проти неоколоніалізму, за зміцнення миру, економічних зв'язків з країнами, що розвиваються, соціальний прогрес і т. д.

Г. РУДОМІН,
декан факультету по роботі з іноземними студентами.

Честь — по праці

Після того, як прозвучали акорди Державного гімну, всі учасники мітингу, присвяченого ленінському комуністичному суботнику, розійшлись по своїх робочих місцях. Основне завдання — наведення порядку в навчальних і службових приміщеннях, лабораторіях, на території вузу, міських об'єктах.

В день червоної суботи особливо сумлінно й організовано трудились працівники кафедри електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства, фізичного виховання, бухгалтерії, ремонтно-будівельної групи. Крім внутрішніх інститутських приміщень, були впорядковані стадіон «Олімп», трамвайна зупинка «Студентська», ділянка в лісопарку, кафе «Теремок».

О. ТАРАНУХА,
член штабу по проведенню комуністичного суботника.

ВИЩІЙ ОСВІТІ — НОВИЙ ЯКІСНИЙ РІВЕНЬ

13 квітня, в актовому залі, відбулися загальні партійні збори інституту.

З доповіддю «Завдання парторганізації інституту по здійсненню перебудови у відповідності з рішеннями лютневого (1988 року) Пленуму ЦК КПРС» виступив секретар парткому О. Д. АЗАРОВ.

В обговоренні доповіді взяли участь В. Б. ПЕТРОВ — секретар партбюро машинобудівного факультету, Д. Б. НАЛБАНДЯН — декан енергетичного факультету, В. В. РОТАР — студент першого курсу факультету автоматики і мікроелектроніки, І. Б. МАТВЕЄВ — провідний науковий співробітник кафедри нарисної геометрії і машинної графіки, Ю. С. ДАНИЛЮК — декан факультету обчислювальної техніки, О. Б. ЯНЧЕНКО — секретар комітету ЛКСМУ інституту, І. В. КУЗЬМІН — ректор інституту, І. В. ЗАГОРУЛЬКО — студент другого курсу енергофакультету, партгрупорг, В. М. ПОГОСЯН — доцент кафедри ЕПіЛ, М. Ф. НОВОКРЕЩЕНОВ — начальник господарського відділу АГЧ, М. М. ШКОДІН — проректор інституту, А. Ф. ПОНОМАРЧУК — професор кафедри будівельних конструкцій і архітектури, В. С. ОСАДЧУК — завідуючий кафедрою мікроелектроніки.

В роботі зборів взяла участь і виступила з промовою секретар Вінницького міськкому партії Т. Г. ТРЕТЯК.

Нижче подаємо звіт з партзборів.

Партійною організацією, всім колективом інституту проводиться певна робота по перебудові своєї діяльності у розв'язанні головного завдання — підвищення якості підготовки спеціалістів вищої кваліфікації, відзначив О. Д. Азаров.

Комуністи, викладачі і студенти вузу цілком і повністю підтримують рішення лютневого Пленуму, діяльність ЦК КПРС на сучасному етапі. Ми, як сказав доповідач, сповнені рішучості в реалізації першочергових завдань, ключових питань ідеології перебудови, визначених Пленумом ЦК КПРС.

В партійній організації, колективі інституту створюється обстановка творчого пошуку нових форм і методів роботи, в тому числі організації навчального процесу з урахуванням місцевих умов і наявних можливостей. Активізується робота по заключенню цільових договорів на підготовку спеціалістів з підприємствами. Останнім часом у вузі відкрито факультет підвищення кваліфікації з двома відділеннями для спеціалістів з вищою освітою, які працюють у народному господарстві.

Партком, цехові парторганізації вживають заходів до вдосконалення форм і методів ідеологічної та ідейно-виховної роботи.

Разом з тим. як сказав О. Д. Азаров, в перебудові роботи по-новому зроблено лише перші кроки. Помітних зрушень поки що не досягнуто і відчутного підвищення якості підготовки спеціалістів не спостерігається. А все тому, що ректорат, деканати, випускові кафедри, зокрема, недостатньо оперативно розробляють і впроваджують ефективну систему управління якістю підготовки випускників на основі міцної взаємодії з виробництвом. Не спостерігається віддачі від філіалів кафедр всіх факультетів. На багатьох з них немає чіткості у плануванні і організації навчального процесу.

Істотної модернізації вимагає методичне забезпечення підготовки майбутніх інженерів. В інституті гостро стоїть питання оновлення застарілого обладнання, придбання сучасних засобів комп'ютерної техніки.

Секретар парткому детально зупинився на недоліках в організації і проведенні науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт. Значна частина з них поки що не знаходить широкого практичного втілення на підприємствах. Окремі з таких робіт припиняються достроково без будь-якого ефекту.

Серйозні упущення є в організації економічного навчання всіх ланок науково-дослідної частини інституту. Не спрацьовують вирішальною мірою аспекти, які визначають активізацію людського фактора. Так, у ході атестації часто не принципово і не об'єктивно, без врахування думки трудових колективів оцінюються ділові якості викладачів і співробітників, їх компетентність і громадська активність.

Далі доповідач зупинився на питаннях пожвавлення студентської науки. В цій важливій справі не в повній мірі використовуються можливості СКТБ «Модуль» для виконання дослідно-конструкторських робіт і зміцнення науково-технічних зв'язків з кафедрами.

Партком, партійні бюро, говорилось у доповіді, ще недостатньо приділяють уваги питанням гласності, демократизації, критики і самокритики, створенню здорового мікроклімату в підрозділах і колективах. Бажає бути значно кращою культура спілкування викладачів, співробітників, студентів.

Секретар парткому підвів гострій критиці кафедри суспільних наук, які не показують належного прикладу у перебудові навчально-методичного та ідейно-виховного процесів. Він відзначив низьку ефективність ідейно-виховної роботи з студентами, що призвело до великої кількості правопорушень, в тому числі на грунті пияцтва.

(Закінчення на 2-ій стор.)

ВИЩІЙ ОСВІТІ — НОВИЙ ЯКІСНИЙ РІВЕНЬ

(Початок на 1-й сторінці).

У значної частини студентства, викладачів і співробітників не вихована зацікавленість в участі багатьох масово-політичних заходів. Є низькою ефективність роботи громадських організацій інституту. У розвитку студентського самоуправління мало бере участі комсомольська організація. Її комітету не вистачає наполегливості в підвищенні престижності навчання, поліпшенні підготовки студентів до самостійного життя і праці. Багато є недоліків в перебудові роботи профспілкових організацій, відзначив доповідач.

Після обговорення доповіді, проекту постанови, внесення до неї змін і поправок комуністи інституту ПОСТАНОВИЛИ:

Парткому, партбюро, партгрупам, виходячи з установок лютневого (1988 р.) Пленуму ЦК КПРС, квітневого (1988 р.) Пленуму ЦК Компартії України посилити перебудову ідеологічної, політико-виховної роботи, спрямувавши її на розв'язання головних завдань економічного і соціального розвитку країни, зміцнення організованості і дисципліни, підвищення якості підготовки спеціалістів для народного господарства, відповідальності кожного члена колективу за оновлення всіх сфер життя. З цією метою провести відкриті партійні збори в цехових партійних організаціях і партгрупах, пов'язавши порядок денний з конкретними завданнями підрозділів і кожного члена колективу, затвердити на цих зборах конкретні шляхи розв'язання поставлених завдань. **Строк — квітень, травень поточного року.**

Парткому, партійним бюро, сказано у постанові, послідовно вдосконалювати форми і методи виховної і організаційно-партійної роботи, всемірно поширювати гласність і демократію, утверджувати сучасне мислення і соціалістичну свідомість людей. Всебічно аналізувати зміст роботи по оновленню навчально-виховного процесу. Для чого, на засіданні парткому в червні нинішнього року розглянути питання про демократизацію в роботі парторганізації радіотехнічного факультету у світлі рішень XXVII з'їзду КПРС. Продовжити практику заслуховування комуністів і особливо комуністів — керівників про їх особистий внесок у перебудову вищої школи з затвердженням характеристик. **За виконання цього пункту відповідають О. Д. Азаров, О. Й. Лесько, О. П. Вітюк та секретарі партбюро.**

Зобов'язано партком, партійні бюро, ради інституту і факультетів посилити увагу до формування стабільних науково-педагогічних колективів, створенню в них атмосфери творчої роботи, високої моральності і відповідальності, здорового мікроклімату. В цих цілях активно використати атестацію наукових кадрів і конкурсне обрання професорсько-викладацького складу, здійснювати практику виборності керівників підрозділів і їх звітність перед колективами. Підвищити вимогливість за якість педагогічної практики, професійний ріст викладачів. Забезпечити гласність при формуванні резерву керівних кадрів. До закінчення поточного навчального року завершити атестацію ректорату. Раз у півріччя на зборах інформувати колектив про проведену роботу. **Відповідають секретар парткому, секретарі партбюро, голови рад інституту і факультетів.**

Рекомендовано парткому, партійним бюро, профспілковим організаціям, всьому колективу зосередити зусилля на виховання у молоді свідомого ставлення до навчання, всемірно розвивати науково-технічну творчість, виховувати високі особисті якості кожного члена колективу всіма засобами ідейно-морального і естетичного впливу. Формувати здорові громадські інтереси і запити, високу духовну і фізичну культуру, активізувати атеїстичне виховання молоді. Не менше одного разу в навчальному році розглядати ці питання на зборах, засіданнях комітетів і бюро. Особливу увагу звернути на ідейно-моральне і естетичне виховання членів колективу і молоді. **В першому півріччі 1988 року розглянути це питання на засіданні парткому. В другій половині цього року розглянути питання про атеїстичне виховання студентської молоді. За здійснення цього пункту відповідають секретар парткому, секретарі партбюро, секретар комітету комсомолу, голови профкомів.**

Ідеологічній комісії парткому (О. П. Вітюк) ширше пропагувати досвід роботи партійних бюро, керівників, окремих комуністів і безпартійних. Раз у семестр розглядати такі питання на своїх засіданнях.

Парткому, партійним бюро, керівникам підрозділів повести рішучу боротьбу з формалізмом в роботі по викоріненню пияцтва, позбавлятися від благодушшя і самозаспокоєності в даному питанні. На радах факультетів затвердити заходи по забезпеченню колективної гарантії трудової і громадської дисципліни, тверезого способу життя.

Збори зобов'язали партком (т.т. Азаров О. Д., Вітюк О. П.) підвищити роль внутрівузівського телебачення, радіомовлення і багатотиражної газети «За інженерні кадри» у висвітленні ходу перебудови вищої школи. Всебічно розкривати практику навчально-виховної роботи, позитивний досвід, труднощі і проблеми. Більше уваги приділяти підвищенню престижу викладача, його праці. **Комуністам Азарову О. Д, Вітюк О. П., Волошенюку І. С., Шкодіну М. М., Карпову Ю. А. раз у семестр практикувати прес-конференції з актуальних питань навчання і виховання студентської молоді, підготовки кадрів.**

Парткому (Азаров О. Д.), ректорату (Кузьмін І. В.) на єдиних політднях і зустрічах з студентством регулярно інформувати молодь з широкого кола актуальних питань, залучати до цієї роботи виборний партійний актив, проректорів, вчених, викладачів суспільствознавців.

Ректорату (Карпов Ю. А., Шкодін М. М.) до початку 1988—89 навчального року в основному перейти на нові плани по докорінному оновленню навчально-виховного процесу. Особливу увагу приділити поглибленому вивченню окремих предметів і курсів, оволодінню електронно-обчислювальною технікою, розвитку індивідуальних здібностей студентів. Забезпечити перехід до підготовки спеціалістів широкого профілю, укрупнення спеціальностей і спеціалізацій. **В серпні 1988 року на засіданні парткому заслухати звіти комуністів Карпова Ю. А. і Шкодіна М. М. з даного питання. Відповідальні — т.т. Кузьмін І. В., Азаров О. Д.**

Раді інституту, ректорату (комуністи Кузьмін І. В., Карпов Ю. А.) в поточній п'ятирічці здійснити підготовку і перепідготовку спеціалістів для народного господарства переважно по договорах з об'єднаннями, підприємствами і організаціями. Створити систему укладання цільових договорів з забезпеченням компенсації витрат інституту. Періодично розглядати ці питання на раді і ректораті вузу.

Парткому і раді інституту (т.т. Азаров О. Д., Кузьмін І. В.) ширше впроваджувати різні форми інтеграції вузу з науковими установами і підприємтсвами Завершити до 1990 року створення філіалів випускових кафедр на виробництві і добитися їх ефективної роботи. Активізувати організацію навчально-науково-виробничих комплексів. Послідовно нарощувати обсяги науково-дослідних робіт, підвищувати їх ефективність, особливу увагу зосередити на їх впровадження у виробництво. **В 1988 році розглянути це питання на партзборах інституту.**

Комітету комсомолу (комуніст Янченко О. Б.) провести в 1988—1990 роках комсомольсько - молодіжну трьохрічку по зміцненню фізкультурно-спортивної бази в інституті. Частіше аналізувати стан і якість роботи, яку проводять факультетські комсомольські організації по військово-патріотичному та інтернаціональному вихованню молоді, особливу увагу звернути на її фізичну підготовку. **Розглянути ці питання в першому півріччі 1988 року на засіданні комітету комсомолу і в цьому ж році — на комсомольській конференції інституту.**

Парткому, ректорату в центрі уваги тримати питання поліпшення соціально-побутових умов, харчування, медичного обслуговування. **Профкому інституту (комуніст Буренніков Ю. А.) раз у рік заслуховувати з цих питань керівників вузу і підрозділів на своїх засіданнях і зборах трудового колективу.**

Збори доручили ректорату (комуніст Свердлов В. Д.) з врахуванням вимог часу, рішень лютневого (1988 р.) Пленуму ЦК КПРС і квітневого Пленуму ЦК Компартії України переглянути комплексну програму матеріально-технічного переозброєння вузу, вийти з конкретними пропозиціями у виконкоми місцевих Рад народних депутатів. Строк: до 1 червня 1988 року.

Ректорату (комуністи Кузьмін І. В., Карпов Ю. А., Тарануха О. І.) упорядкувати роботу студентів на позавузівських об'єктах і територіях, суворо стежити за виконанням постанов партії і уряду з цього питання.

ВИДАВНИЦТВО РАДИТЬСЯ

Реформа вищої школи, її докорінна перебудова поставили у порядок денний істотне оновлення всієї навчально-методичної літератури, вихід її на рівень світового науково-технічного прогресу.

Чимало вчених нашого інституту є авторами підручників і посібників для студентів і викладачів втузів. Зокрема, ряд таких видань побачили світ у київському видавничому об'єднанні «Вища школа». Тим-то й була викликана зустріч професорсько-викладацького складу ВПІ з відповідальними працівниками цього видавництва, яка відбулась 15 квітня.

З творчими планами випуску науково-педагогічної літератури поділились старший редактор Л. М. Чміль, зав. відділом Ф. І. Михайленко, генеральний директор видавництва В. П. Таряник. Свої пропозиції, зауваження, побажання по поліпшенню видавничої діяльності висловили професор М. А. Филинюк, доценти М. А. Клименко, Ю. І. Волков, інші учасники зустрічі.

З. ГРОЗНИЙ,
завідуючий науково-методичним кабінетом.

ВЧАСНО ЗАМОВТЕ ЛІТЕРАТУРУ

Науково-технічна бібліотека інституту систематично поповнюється відповідною літературою з навчальних дисциплін, спеціальними фаховими періодичними виданнями. Але потреба в суспільно-політичній і технічній літературі щораз зростає, а надто зараз, коли на перший план в методиці навчання виступає самостійна робота студентів над учбовим матеріалом.

Для вчасного придбання бібліотекою потрібної літератури всім викладачам слід уже зараз її замовити. **Це можна зробити, відвідавши відділ комплектування НТБ (ауд. 111 ГУК), та ознайомившись з тематичними планами видавництва.**

Л. ДОЛИНСЬКА,
головний бібліотекар.

В залі науково-технічної бібліотеки інституту

ПЛАТА ЗА НЕДБАЛІСТЬ

За минулий рік у Вінницькій області зафіксовано 1298 автошляхових пригод, при яких 239 чоловік загинуло, 1368 травмовані. 181 пригода відбулась за участю дітей — 27 з них загинули, 163 постраждали. 186 аварій на совісті п'яних водіїв (28 загиблих, 219 поранених). 114 загинули і 823 зазнали поранень в індивідуальному транспорті. Впродовж року автоінспекція затримала 8828 п'яних водіїв, які були піддані різним заходам адміністративного покарання. В цьому довгому списку є прізвища і двох студентів Вінницького політехнічного інституту Анатолія Павлюка та Володимира Баштового, що сиділи за кермом машини після доброї випивки, були недалекі від того, щоб потрапити в шляхову пригоду або й самим стати її винуватцями.

В. ПЕТРИШИН,
державтоінспектер Ленінського РВВС.

ДЕЩО ПРО ТЕХОГЛЯД

Купуючи автомобіля, не кожен думає про те, що він може принести біду. Але, на жаль, це так, особливо, тоді, коли забуваєш, що це не тачка, не віз, навіть не бричка, а інтенсивний засіб пересування, користуватися яким треба, дотримуючись суворих правил руху і догляду. За статистичними даними у нас в країні є 15 мільйонів власних машин і близько 20 мільйонів мотоциклів. Для обліку і визначення їх технічного стану щороку з 1 січня по 1 серпня проводиться спеціальний річний техогляд. Хочеться ще раз коротко нагадати про правила цього огляду.

Представляючи свою машину, власник повинен мати технічний паспорт, посвідчення на право управління даним видом транспорту, медичну довідку встановленої форми, квитанції за проходження техогляду: 1 крб. 50 коп. за автомобіль і 1 крб. за мотоцикл, причіп; квитанцію збору податків з власників транспортних засобів залежно від марки машини чи мотоцикла— за автомобіль 25 коп., за мотоцикл — 15 копійок з однієї кінської сили потужності двигуна.

Довідка дійсна для громадян віком до 60 впродовж п'яти років, понад 60 — два роки, для інвалідів, незалежно від групи, один рік.

Індивідуальні власники представляють автомобілі на техогляд за місцем обліку. Несвоєчасне представлення на огляд піддається адміністративному покаранню.

ПОВІДОМЛЯЄ АВТОІНСПЕКЦІЯ

В. СЕМЕНЮК,
старший державтоінспектор Ленінського РВВС.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 00081. Зам. 1701.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 17 (301) | П'ЯТНИЦЯ, 29 квітня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

З ПЕРШОТРАВНЕМ, ДРУЗІ!

Угода про дружбу

Напередодні 1 Травня делегація комітету комсомолу Вінницького політехнічного інституту підписала угоду про дружбу й співробітництво з комітетом Об'єднання польських студентів Свентокшицького політехнічного інституту в Кельцах.

Передбачено обмінюватись досвідом організаційної й ідеологічної роботи, для чого в кожному з вузів по черзі щороку будуть влаштовуватись спільні семінари студентських організацій. Сторони намітили також участь представників у вузівських звітно-виборних зборах, науково-практичних конференціях з проблем студентської молоді, обмін колективами і групами для участі в фестивалях художньої самодіяльності. спартакіадах. Кількість представників погоджуватиметься додатково.

Підписано окрему угоду про обмін студентськими будівельними загонами. Нинішнього літа на об'єктах нашої області уже працюватиме 25 польських, а на об'єктах Келецького воєводства 25 наших студентів.

Першу молодіжну делегацію Свентокшицької політехніки чекаємо в гості у середині травня.

О. ЯНЧЕНКО,
секретар комітету комсомолу ВПІ.

ФОРУМ МИРУ

Можна сказати, що цей форум стає в нашому інституті традиційним, адже організовується уже другу весну підряд. Цього разу він тривав з 21 по 23 квітня. Лейтмотив форуму — солідарність, дружба і взаємна підтримка всіх прогресивних сил світу в боротьбі проти реакції і гноблення. Яскравими і пам'ятними заходами форуму були ярмарок солідарності за участю земляцтв студентів багатьох зарубіжних країн, конкурс політичного плаката, збір підписів під протестами проти безчинств ізраїльських агресорів на палестинській землі, за звільнення Нельсона Манделли з застінків південно - африканських катівень, проти втручання уряду США у внутрішні справи Нікарагуа і Панами. Добре сприйняті учасниками форуму виступи агіттеатру «Росія» Московського авіаційного інституту, політтеатру Палацу культури «Хімік», агітбригади педінституту імені Островського, рок-парад вінницьких груп, перегляд любительських фільмів, знятих студентами нашого інституту.

Багатьом запам'ятається також палка дискусія на тему «Демократизація суспільства і проблеми молоді», концерти, вечори в дискотеках,

В. ЧЕРНІКОВА,
заступник секретаря комітету комсомолу ВПІ.

Новий лауреат

Напередодні Першотравневого свята газети опублікували приємне повідомлення. За участь у розробці і впровадженні в народне господарство високоефективної технології ремонтів під напругою повітряних ліній електропередач 220—750 кВ завідуючого кафедрою електричних станцій нашого інституту, кандидата технічних наук, доцента Василя Михайловича Кутіна нагороджено премією Ради Міністрів Союзу РСР 1988 року.

Щиро вітаємо нового нашого лауреата!

Щастя вам, дорогий Василю Михайловичу, доброго здоров'я, довгих літ життя, творчої наснаги, рясних ужинків на трудному терені науки і педагогіки!

Для вас, абітурієнти!

ЗНАЙОМТЕСЬ: ЕНЕРГОФАК

Енергетичний факультет — один з найстаріших у Вінницькому політехнічному інституті. Наступного року йому виповниться 20. Тут сформувався висококваліфікований професорсько-викладацький колектив, у складі якого понад 80 викладачів, два доктори наук, більше 50 кандидатів, в тому числі й 10 випускників нашого інституту, які по закінченні його захистили наукові дисертації.

Енергофак об'єднує три спеціальності електричні системи (10.01), електроенергетичні системи і мережі (10.03), електрозабезпечення промислових підприємств (10.04). Навчається цих спеціальностей 620 студентів (130 з них із соціалістичних країн і країн Африки, Азії, Латинської Америки, що розвиваються).

Особлива увага до їхньої комп'ютерної грамотності, самостійної роботи над учбовим матеріалом, тіснішої єдності з наукою.

Втім, кожен, хто поступить на енергофак у нинішньому році, сповна прилучиться до цього процесу. Вже з першого курсу вам доведеться активно зайнятись

За підсумками змагання 1987 року Вінницький політехнічний інститут зайняв третє місце в Радянському Союзі серед втузів, а енергетичний факультет — перше місце в інституті.

науковою роботою, адже сьогодні в ній беруть участь 475 студентів, а 97 виконують наукові завдання у відповідності з господарськими угодами, що укладені з підприємствами енергетики і промисловості. Нинішнього року студенти виступили з 86 доповіддями на науково-технічній конференції з різних енергетичних проблем. Кращі роботи були відзначені грошовими преміями, грамотами й подяками. Найглибші й найактуальніші розробки студентів захищаються авторськими свідоцтвами, публікуються в періодиці, представляються на республіканські і всесоюзні конкурси.

Не треба думати, що студентське життя — це тільки навчання й наука. Важливе місце в ньому належить спорту, художній самодіяльності, цікавому дозвіллю. Багато хто з задоволенням проводить своє літо на різних будовах країни. З активною участю студентів ведеться спорудження нового корпусу нашого факультету, який має стати до ладу в середині наступного року.

Енергетики мають свій гуртожиток, у якому, як правило, знаходиться місце для всіх іногородніх. В гуртожитку — студентський клуб-кафе «Прометей», інститутський санаторій-профілакторій, де кожен може, по суті, безкоштовно підправити своє здоров'я.

По закінченню інституту випускники факультету направляються на роботу на підприємства енергетики і промисловості в межах України. Чимало наших колишніх студентів стали помітними керівниками. Скажімо, А.Е. Брюханов — заступник генерального директора виробничого об'єднання «Вінницяенерго», В. К. Волков — директор великого підприємства електромереж, Ю. І. Улитич — головний інженер того ж підприємства. Список цей можна було б продовжувати й продовжувати. Енергетики дуже потрібні країні, у них широкі можливості для того, щоб виявити здібності, реалізувати свій організаторський хист, швидко просуватися по службі, мати від роботи цілковите моральне й матеріальне задоволення.

Все залежить од кожного з вас. Двері енергофаку відчинені. Запрошуємо вас, хлопці і дівчата!

Д. НАЛБАНДЯН,
декан енергетичного факультету.

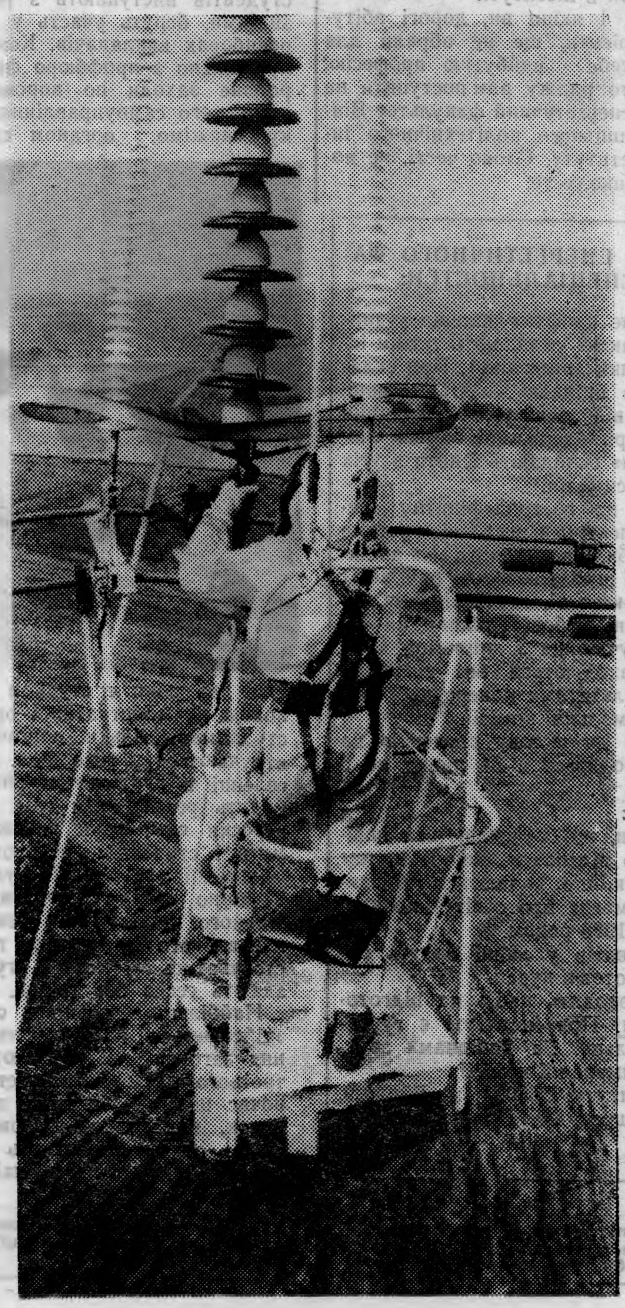

Чудова спеціальність

Дорогий друже! Перед тобою сьогодні з усією серйозністю постало питання — в якому вузі продовжити навчання, яку спеціальність обрати?

Цілий ряд цікавих професій пропонує вам Вінницький політехнічний інститут і серед них не останнє місце займає одна зі спеціальностей енергофаку — електроенергетичні системи й мережі. В чому ж суть цієї професії?

Ні для кого, звичайно, не секрет, що енергія, котра виробляється на сучасних електростанціях, використовується на місці її виробництва або поблизу в дуже незначній мірі. Основна ж її маса надходить до споживачів, що розташовані дуже часто за сотні, а то й тисячі кілометрів. І що цікаво — економічність передачі електроенергії тим вища, чим більша напруга, при якій вона передається. Наша країна з її величезними територіями потребує широкого будівництва і наступної експлуатації значного числа ліній електропередач (ЛЕП) і підстанцій. Щоб піднести економічність і надійність роботи всі електростанції і ЛЕП одного великого регіону зв'язані між собою і утворюють електроенергетичну систему (ЕЕС) даного регіону, а ЕЕС окремих регіонів утворюють єдину електроенергетичну систему (ЄЕЕС) країни. Наприклад, ЕЕС «Вінницяенерго» об'єднує території чотирьох областей — Вінницької, Хмельницької, Чернівецької і Тернопільської. ЄЕЕС країни є зараз найбільшою в світі і включає в себе 94 ЕЕС регіонів. Залежно від довжини ЛЕП енергія може передаватись при напругах від 400 до півтора мільйона вольт. В силу такої різномасштабності і складності систем вирішувати завдання управління режимами їхньої роботи спроможні тільки великі ЕОМ типу ЕС-1022, 1055 тощо. Для захисту від струмів короткого замикання застосовуються різні пристосування релейного захисту. Режимами роботи окремих елементів і всієї системи керують автоматичні регулятори на основі мікропроцесорної техніки.

Таким чином, спеціаліст енергетичних систем повинен знати не тільки фізику процесів і конструкції елементів обладнання, йому треба добре володіти математичними основами оптимізації управління, вміннями вирішувати завдання на ЕОМ знати методи і засоби синтезу, як самих систем, так і пристосувань управління ними. Саме таких спеціалістів готує кафедра електроенергетичних систем і мереж нашого інституту. Вона має сучасну учбово-лабораторну базу, що складається з лабораторій електромашин, електросистем і мереж, електроенергетичних матеріалів і техніки високих напруг, моделювання режимів енергосистем, експлуатації електромереж. Для поліпшення якості навчання студентів при ЕЕС «Вінницяенерго» створено філіал кафедри, де заняття проводяться на діючому обладнанні. Сучасним високовольтним обладнанням оснащена лабораторія техніки високих напруг та інші лабораторії кафедри. Характерна особливість кафедри — студентів тут намагаються якомога ширше залучати до науково-дослідної роботи, багато якої виконується на замовлення електросистем Міненерго країни і республіки. В наукових дослідженнях і в навчанні наполегливо використовується обчислювальна техніка кафедри і обчислювального центру, що є одним з кращих серед вузів України.

Отже, кафедра має все для підготовки висококваліфікованих фахівців спеціальності «Електричні системи і мережі». Запрошуємо вас здобувати цю спеціальність.

ЗНАЙОМТЕСЬ: ЕНЕРГОФАК

Для вас, абітурієнти!

Найуніверсальніша професія

Електрозабезпечення промислових підприємств. Так називається ще одна спеціальність енергетичного факультету, що має шифр 10.44 ((0303). Фахівці цього профілю здійснюють нормальне безперервне забезпечення енергією, розподіл її по окремих споживачах. Це, до речі, найуніверсальніша професія, яка потрібна в усіх без винятку галузях народного господарства, в усіх куточках землі, де тільки є електрика. Підготовку інженерів спеціальності 0303 здійснює кафедра «Електрозабезпечення промислових підприємств, міст і сільського господарства». Кафедру очолює доктор технічних наук, лауреат Державної премії, Заслужений винахідник РСФСР Михайло Станіславович Добжинський. На кафедрі 9 кандидатів наук, три з них колишні випускники кафедри.

Під час навчання ви оволодієте суспільними й загальнотехнічними дисциплінами, навчитесь практично займатись науково-дослідною роботою, котра потім знадобиться в інженерній практиці, освоїте складну електровимірювальну і радіоелектронну апаратуру, що застосовується в сучасних системах електрозабезпечення. Будь-який юнак чи дівчина, що мають нахил і інтерес до технічної творчості, зможуть тут на повну силу виявити свої здібності.

Про це свідчить і досвід попередніх випусків. Серед колишніх вихованців — старший викладач кафедри, кандидат технічних наук А. Д. Дьомов, заступник декана енергофаку, кандидат технічних наук М. П. Свиридов, кандидат технічних наук Л. Б. Терешкевич, Ж. І. Остапчук, Л. Р. Пауткіна, начальник електротехнічного бюро Чернівецького електромеханічного заводу Ю. М. Захарчук, заступник головного енергетика заводу «Кристал» Асітафіров та багато інших.

В. КЛИМЧУК,
доцент, виконуючий обов'язки завідуючого кафедрою.

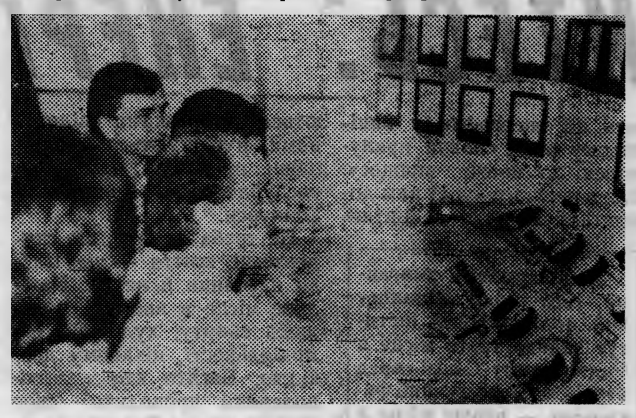

Де народжуються електросимфонії?

Свого часу весь світ аплодував красі й геніальності інженерної думки, що була закладена в спорудження первістка радянської енергетики — Дніпрогесу. Відтоді збудовано майже тисячу станцій такої потужності. Енергетика стала провідною галуззю народного господарства країни. Її серце — електричні станції розташовані по всьому Радянському Союзу.

Чарівний зовнішній вигляд атомних станцій. Але їх поки-що небагато. Головна енергія виробляється на теплових станціях, котрі спалюють вугілля, газ, мазут, сланці. І на теплових і на атомних станціях — унікальне обладнання, де діють всі відомі закони електротехніки. Можна сказати, що саме тут народжуються і функціонують справжні енергетичні симфонії. Процес виробництва електроенергії увібрав у себе прогресивні науково-технічні досягнення металургії й машинобудування, радіоелектроніки й легкої промисловості, хімії... Отже, не треба зайвий раз говорити про те, що електрообладнання мусять обслуговувати люди високого інтелекту і рівня культури. Високий і рівень оплати їхньої праці. На Хмельницькій, Ровенській, Запорізькій, Південноукраїнській, Смоленській, Курській, Чорнобильській атомних, більше, ніж на тридцяти теплових і гідростанціях працюють випускники кафедри «Електричні станції» нашого інституту. Це порівняно молода кафедра. Існує з 1973 року. Але з 12 її викладачів дев'ять мають вчені ступені і звання. Ведеться тут велика наукова робота. Досить сказати, що минулого року ефективність кафедральної науки склала близько півтора мільйона карбованців. Широко залучаються до цього й студенти.

Кафедра готує спеціалістів не тільки для потреб Радянського Союзу, а й для 15 інших країн світу. Виходять звідси інженери-електрики, котрі спеціалізуються на **електричній** частині теплових, атомних і гідростанцій. Починають вони, як правило, майстрами, черговими інженерами електротехнічних цехів, інженерами по обслуговуванню засобів релейного захисту й автоматики. Невелика кількість випускників розподіляється також в проектні і науково-дослідні інститути, на промислові підприємства, де є ТЕЦ або велике енергетичне господарство.

Починаючи з 1989 року кафедра уклала договори на розподіл молодих спеціалістів безпосередньо на підприємства. Є можливість направляти студентів на виробничу практику в ті колективи, де вони згодом працюватимуть.

СТУДЕНТСЬКІ ВРАЖЕННЯ

Вчився за покликанням

Прізвище моє Михайло Левченко. Народився я в сім'ї робітника в Погребищі. Там закінчив десятирічку, став комсомольцем. Працював слюсарем на цукрозаводі, звідти пішов до армії і в 1982 році за направленням з військової частини після співбесіди був зарахований на підготовче відділення Вінницького політехнічного інституту. 1 вересня 1983 року став студентом енергофаку за спеціальністю «Електрозабезпечення промислових підприємств, міст і сільського господарства». Обирав спеціальність і вчився за покликанням. Торік одружився на однокурсниці. Інститут надав нам кімнату в гуртожитку. Уже маємо сина, котрий народився 22 грудня (символічно! — це День енергетика).

Зараз закінчую V курс і дипломний проект. За розподілом направлений на один із заводів у м. Вінниці.

Шкодую, що так швидко пролетіли студентські роки. Не буде більше студзагонів, романтичних вечорів, дорогих студентських турбот, якими по вінця наповнене наше повсякдення. Дуже шкода розлучатися з викладачами, які так багато мені дали. Спасибі їм за все. Заздрю вам, дорогі вступники. У вас все ще попереду.

Слово від душі

А моє прізвище Григорій Побережник. Я з села Бродецького Козятинського району. Скінчив школу з золотою медаллю в 1987 році. Після співбесіди був зарахований на І курс по спеціальності «Електричні системи і мережі». Вважаю, що не помилився. Навчатись мені дуже цікаво, колективом задоволений. Багато друзів, багато захоплюючих справ.

Жаль, що навчання невдовзі перерветься — скоро мені до армії, але після служби неодмінно вернусь, щоб продовжувати навчання в інституті.

І якщо ви, дорогі абітурієнти, ще не обрали для себе майбутню професію, то раджу вам поступити на енергетичний факультет Вінницького політехнічного інституту. Слово честі, не пошкодуєте.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ ФАКУЛЬТЕТУ

В нашій комсомольській організації 498 чоловік. Це, звичайно, велика сила, якщо її спрямовано на досягнення точно визначеної мети. Основним своїм завданням комсомол факультету вважає активну участь у прискоренні науково-технічного прогресу, дальшому розвитку демократизації, управлінні справами вузу. Представники комсомолу входять до складу вченої ради факультету й інституту, де від імені переважної більшості студентів виступають з різними пропозиціями, беруть участь у виборах і перевиборах викладачів. Комітет комсомолу спільно з профбюро факультету розробляє заходи по впровадженню студентського самоуправління. В гуртожитку, скажімо, органом самоуправління вже два роки є студком на чолі з головою. Адміністративні органи подають студкомові тільки допомогу, але не втручаються у його діла. Місця при поселенні в гуртожиток нинішнього року будуть розподіляти самі студенти, з 1 вересня самі вони також розподілятимуть і стипендії. За проханням комсомольської організації студентам, що на відмінно здали сесію, надається право вільного відвідування лекцій. З нового навчального року таке прохання буде стосуватись і тих студентів, котрі здають сесію без трійок.

Найбільш повно самоуправління здійснюється в студентських будівельних загонах, які працюють на об'єктах третього трудового семестру, що є водночас школою багатьох практичних навичок, романтики, цілковитої самостійності. Загони працюють у Вінницькій області, Тюмені, Кустанаї, з нинішнього року почнеться регулярний обмін трудовими десантами з Польською народною республікою.

Для відпочинку студентів у гуртожитку організовано культурно-політичний центр «Прометей», керівництво яким здійснює студрада. При центрі працюють клуби за інтересами — школа брейк-дансу, політклуб «Диспут», клуб тверезості «Оптиміст», клуб альпінізму «Одісей», ізостудія.

Якщо ж вам до вподоби спорт, можете записатися в секції дзюдо, вільної боротьби, стрільби з лука, кульової стрільби, легкої атлетики, футболу тощо. Любителі туризму й альпінізму об'єднуються в спортивні секції при кафедрі фізвиховання.

З 1 вересня наступного року факультет розпочне заняття в новому учбовому корпусі, на будівництві якого постійно працюють бійці наших студзагонів.

Від імені всіх комсомольців факультету запрошуємо вас, дорогі випускники шкіл і технікумів, учні профтехучилищ, воїни, демобілізовані з рядів Радянської Армії, пов'язати свою долю з великою енергетикою. Комсомол факультету з радістю прийме вас у свої ряди, подасть допомогу в організації навчання й відпочинку, розв'язанні ваших студентських проблем. Комсомол гордиться своїм факультетом, а факультет — своїми комсомольцями.

Комітет комсомолу енергофаку

На фото: В культурно-політичному центрі «Прометей».

ПОРЯДОК ПРИЙОМУ СТУДЕНТІВ НА 1-й КУРС ЕНЕРГЕТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ (1988—1989 НАВЧАЛЬНИЙ РІК) З СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

Електричні станції; електроенергетичні системи і мережі; електропостачання промислових підприємств міст та сільського господарства.

Прийом заяв на навчання з відривом від виробництва **з 25 червня до 5 липня.**

Заява подається на ім'я ректора Вінницького політехнічного інституту. До заяви додаються: **документ про середню освіту в оригіналі; характеристика для вступу до вузу з останнього місця роботи чи навчання, завірена печаткою підприємства, установи, організації; витяг з трудової книжки чи книжки колгоспника, завірений адміністрацією (для працюючих); медична довідка за формою № 086-у; 6 фотокарток для документів розміром 3х4 см.**

Особи, рекомендовані для вступу на денні відділення вузів педагогічними радами технікумів і профтехучилищ, подають довідки встановленого зразка. З прибуттям до інституту вступники подають особисто паспорт, військовий квиток (військовозобов'язані запасу) або призивне свідоцтво (особи призивного віку).

Вступні іспити з відривом від виробництва проводяться з **16 до 30 липня.** Вступники складають іспити з таких дисциплін: математики (письмово), фізики (усно), української або російської мови та літератури (письмовий твір).

Нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю або ті, що закінчили середній учбовий заклад або середнє профтехучилище з дипломом з відзнакою, складають тільки іспит з математики (письмово). При складанні іспиту з оцінкою «п'ять» вони звільняються від дальшого складання екзаменів, а при одержанні оцінки «чотири» або «три» складають іспити з усіх відповідних дисциплін.

При вступі на гостродефіцитну спеціальність «Електроенергетичні системи і мережі» особи, нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю, а також ті, що закінчили середні спеціальні учбові заклади чи середні профтехучилища з дипломом з відзнакою, зараховуються без вступних іспитів за результатами попередньої співбесіди в приймальній комісії.

Зарахування до складу студентів на навчання проводиться з 31 липня по 5 серпня.

ПРИМІТКИ:

1. Документи, що надсилаються поштою, необхідно відсилати цінним листом.

2. Документи, що додаються до заяви (крім документа про освіту) повинні бути датовані 1988 роком.

Для абітурієнтів у липні будуть організовані підготовчі курси.

Інститут проводить набір на підготовче відділення. При інституті є гуртожитки та їдальня. За довідками звертатись до приймальної комісії.

Адреса інституту: 286021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95. Приймальна комісія.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220. телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. ВЮ 01197 Зам. 1701.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 18 (302) | П'ЯТНИЦЯ, 6 травня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

БАГРЯНІ РОСИ

«В липні—серпні 1944 р. Червона Армія звільнила польські землі на схід від Вісли. Вони складали четверту частину території Польщі. Понад 5 мільйонів чоловік були визволені з фашистського рабства. Не за горами було і звільнення всього багатостраждального польського народу».

(Велика Вітчизняна війна радянського народу 1941—1945 рр. Коротка історія. Москва — 1965 р.).

— Юначе, ти народився у сорочці, — пильно вдивляючись в очі змарнілого від втрати крові і щойно перенесеної операції, сказав Олександру Зотову хірург польового госпіталю. — Лише два міліметри віддаляло твое життя від смерті. Словом, повезло, лейтенанте, — ще раз усміхнувся майор медичної служби і показав дев'ятнадцятирічному офіцеру тільки-що видалений з правої скроні невеличкий осколок ворожої міни.

Зотов до подробиць пам'ятав той бій — несподіваний, розпочатий блискавично і закінчений після чотирьох годин безперервного вогню, де він був старшим офіцером, тобто, заступником командира батареї.

А трапилось ось що. Його дивізія, на той час уже двічі Червонопрапорна, найменована Темрюкською, за наказом командуючого 1-ю гвардійською армією генерал-полковника А. А. Гречка, після прориву оборони гітлерівців у передгір'ях Східних Бескид, увійшла в прорив, наступаючи в напрямку польського міста Бельсько Бяла, що на південний захід від Кракова. Піхотинці генерал-майора Бежка, комдива 276-ї стрілецької, просувалися вперед на плечах гітлерівських вояк і на добрий десяток кілометрів одірвалися від основних сил своєї армії.

Німці на цей час прорахунок нашого командування засікли і вночі, перегрупувавши свої частини, створили міцний, броньований кулак, ударною силою якого стали нові танки «королівські тигри». Їх задум зводився до одного — перерізати шосе, по якому рухалась радянська дивізія, оточити її, а згодом знищити, щоб стримати цим якось наступальний порив 4-го Українського фронту.

Ватарея Зотова в ту коротку зоряну ніч була на марші в складі дивізійного ар'єргарду. Компасом і топографічною картою, присвічуючи ліхтариком, Олександр звіряв маршрут. І раптом праворуч дороги спалахнула шалена стрілянина. В бік нашої колони понеслись снопи трасуючих куль. Заспівали кулі й над головами артилеристів. В напівтемряві важко було визначити сили ворога. Але, судячи з усього, зачинався нелегкий бій.

— Противник праворуч! — вигукнув Зотов. — Батарея, до бою!

Дорога була кожна секунда. Водії тягачів мали час тільки на те,щоб зійти з полотна дороги, розвернутися в бік штурмової групи ворога, а обслуга — поставити гармати на пряму наводку. В діло пішли бронебійні і шрапнельні снаряди. Від гарматної стрільби ставало видно, як удень. І Зотов тоді побачив, що станини й колеса його сімдесятишестиміліметровки густо покриті кришталевими краплинами передсвітанкової роси. Над полем котився легкий туман. З-за обрію несміливо витикались перші промені сонця. Крізь нудотний пороховий дим пробивались запахи росянистих трав.

Гітлерівці засікли батарею і почали накривати мінометним вогнем. То тут, то там, після несамовитого завивання, здригалась земля, здіймалися вгору чорні фонтани вибухів.

Ряди гармашів ріділи. Одначе фашисти зі своїми танками й автоматниками не могли осідлати дороги. Батарейці били прямою наводкою і вогнева завіса не давала їм ходу.

Та сили були нерівними. Кінчався боєзапас. Вже послано зв'язкового до штабу дивізії: «Конче потрібне підкріплення».

А бій не вщухав. Невдовзі за наказом командуючого артилерією дивізії по танках противника відкрили вогонь наші гаубиці, за тим пішла в атаку піхота, яка й доконала рештки фашистської штурмової групи. Але всього цього лейтенант Зотов уже не бачив. Він запам'ятав тільки ту мить, коли сліпучий спалах раптом закрив білий світ, настала темрява. Солдати підняли свого командира, що впав коло гарматної станини і кров його, змішана з росою, лишалась на липневій траві багряними краплями.

За бій, що вирішував долю 276-ї стрілецької, за сміливі, ініціативні дії, мужність і відвагу командарм Гречко нагородив старшого офіцера батареї 852-го артполку Леоніда Зотова орденом Вітчизняної війни І-го ступеня. То був перший орден, отриманий дев'ятнадцятилітнім лейтенантом на війні. Потім були ще нагороди, але та перша, ніколи не забудеться. Не забудеться ще й тому, що від пам'ятного бою зостався на скроні ледь помітний, несерйозний шрам. Тільки один Леонід Олександрович і знає справжню його ціну.

...День перемоги застав у чеському місті Оломоуц, але не за святковим столом. Сильне угрупування Шернера (900 тисяч солдатів і офіцерів, 10 тисяч гармат, 2200 танків, майже 1000 літаків) не визнало капітуляції. 9 травня було для Зотова днем тяжкого бою. І все-таки травень 45-го запам'ятався йому білим квітом, кумачем переможних прапорів і сонячними сльозами щасливих чехів.

11 травня полковий фотограф зробив оцього знімка, увічнивши навіки двадцятилітнього лейтенанта з тими друзями, що залишились живими. Л. О. Зотов на знімку другий у другому ряду праворуч. Потім ще багато років служив він в армії, закінчив радіотехнічну академію, був командиром частини і вийшов у запас в званні підполковника. Нині Л. О. Зотов завідує в політехнічному інституті лабораторією автоматики та інформаційно вимірювальної техніки.

Д. БОРИСОВ.

ЛАУРЕАТ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю З ЛАУРЕАТОМ ПРЕМІЇ РАДИ МІНІСТРІВ СОЮЗУ РСР, ЗАВКАФЕДРОЮ ЕС, ДОЦЕНТОМ В. М. КУТІНИМ.

— Перш, ніж почати наше інтерв'ю, дозвольте, Василю Михайловичу, привітати вас з високою відзнакою — присудженням премії уряду країни. До цього поздоровлення приєднаються, безперечно, й читачі нашої газети, ваші колеги і вихованці. Що й говорити, нагорода почесна, з ряду найбільш престижних.

Отже, перше запитання: в чому суть запропонованої вами розробки? В чому вона пріоритетна?».

— Відмінною особливістю методу ремонту повітряних ліній під напругою є збереження роботоздатності їх під час цього ремонту. Це має дуже важливе значення для магістральних і міжсистемних ЛЕП напругою 220 кВ і більше, у зв'язку з обмеженими можливостями їх вимикання (надто дорого обходиться кожне таке вимкнення). Збереження ЛЕП в робочому стані зумовлює величезну економію енергії.

На здобуття премії Ради Міністрів Союзу РСР була представлена технологія проведення ремонтів під напругою ЛЕП 220—750 кВ. Вітчизняної технології на цей рівень напруги у нас ще не було. Необхідне оснащення купували за кордоном.

Але запропонована нами технологія, в порівнянні з кращими зарубіжними зразками, забезпечує вищу продуктивність праці і (що дуже важливо для цього класу напруг) безпеку робіт під напругою. Вартість її теж удвічі-втричі нижча.

Принципово відрізняє нашу технологію від зарубіжної також спосіб доставки електромонтера до робочого місця. Реалізується він підніманням з землі монтерського стільця, в якому знаходиться людина, до проводів. Це дозволяє уникнути ряду технологічних операцій, зменшити фізичні навантаження на потенціалі провода.

Технологія забезпечена більш високим рівнем механізації, використовує ефективні ізоляційні матеріали, високоефективний захист від біологічного впливу електрополя на людину. Захисний комплект одягу, в якому працює монтер, дозволяє торкатись до тих частин ЛЕП, якими безпосередньо «тече» струм, і більше, ніж у сто разів знижує рівень напруги електричного поля.

— Ви, очевидно, погодитесь з тим, що сучасні відкриття, винаходи, загалом науково-технічні розробки — справа колективна, оскільки складність здійснення будь-якої інженерної ідеї вимагає знань і досвіду багатьох спеціалістів з різних галузей теорії і практики. З ким вам доводилось співробітничати в ході реалізації теми?

— Цією проблемою я почав займатись наприкінці 1981 року спільно з заступником головного інженера виробничого об'єднання «Вінницяенерго» О. І. Кульматицьким. До кінця наступного року уже сформувався творчий колектив, роботу якого координував начальник управління Міненерго УРСР, кандидат технічних наук Є. І. Удод. До складу цього колективу увійшли вчені, конструктори, виробничники. У 83-му році почалось промислове випробування вітчизняної технології.

Неоціненну допомогу на стадії виготовлення і впровадження ремонтних робіт під напругою подали міністр енергетики УРСР В. Ф. Скляров і генеральний директор виробничого об'єднання «Вінницяенерго» П. К. Піскляров. Для виготовлення спеціального оснащення при «Вінницяенерго» був створений всесоюзний центр робіт під напругою, перетворений нині на дослідно-експериментальне підприємство.

Серед співробітників кафедри «Електричні станції» активну участь в роботі брали кандидат технічних наук, доцент В. С. Король, молодші наукові працівники Є. А. Бондаренко, Т. М. Матвійчук, що розробили документацію на виготовлення екрануючого комплекту одежі, а також кандидат технічних наук, старший викладач Т. А. Федоровська (інженерна методика розрахунку економічного ефекту від впровадження робіт під напругою).

— Загальноприйнято, що кожна нагорода є не тільки визнанням особистих заслуг нагородженого перед Вітчизною, а й своєрідним авансом, заохоченням до нових відкрить. Над чим, ви, Василю Михайловичу, працюєте сьогодні, які ваші плани на найближче майбутнє?

— Нині ми вдосконалюємо існуючу технологію в напрямку підвищення безпеки її експлуатації. Дуже плідним виявилось моє співробітництво з О. І. Кульматицьким. Ми з ним подали 9 заявок на винаходи і вже одержали чотири авторських свідоцтва. Працюємо над тим, щоб якнайшвидше запровадити їх у практичну роботу. Одержали замовлення від Міненерго УРСР провести дослідження і розробити технічні завдання на реконструкцію ЛЕП і головних схем електричних з'єднань підстанцій для розширення кількості робіт, що виконуються під напругою. З нинішнього травня і на протязі наступних п'яти років робота буде фінансуватись.

Меморіал Лялі Ратушної
в оцінці суддів, учасників, глядачів

Завершивши будівництво стадіону «Олімп», ми вирішили відзначити свою трудову перемогу змаганнями і присвятити їх партизанці-підпільниці, Герою Радянського Союзу Лялі Ратушній. Це було в 1972-му році. Брали в ньому участь 6 команд, в тому числі з Чернівецького Держуніверситету, Тернопільського і Чернігівського педінститутів. Першими переможцями меморіалу стали чернівчани.

Через рік у ньому брали участь вже 12 вузівських команд республіки, а через два — меморіал стає Всесоюзним. Тепер у нього вже багатий «послужний» список. За 14 останніх років першість виборювали 234 команди з 136 вузівських спортклубів, що розташовані в 91 місті нашої країни. 163 легкоатлети вперше стали на цих змаганнях майстрами спорту. Багато імен, нині добре відомих спортивній громадськості країни, вперше прозвучали тут, на меморіалі Лялі Ратушної: ленінградець Віктор Ращупкін, киянин Віктор Бураков, рекордсмен світу москвич Борис Зайчук, чемпіон країни Володимир Ігнатенко з Ніжина, вінничани Анатолій Крохмалюк, Олександр Загоруйко, майстри міжнародного класу, переможці багатьох міжнародних змагань; свердловчанин Євген Анікін, ленінградець Євген Шубін, житомирянин Рустам Ахметов. Шість разів перемагали на меморіалі студенти Київського інституту фізкультури.

Отже, в меморіалу величезна популярність. Але хай про це краще розкажуть гості.

Я. КУЛИК,
доцент, завідуючий кафедрою фізкультури, суддя Всесоюзної категорії, головний суддя всіх меморіалів.

* * *

ТУТ ми навчаємось не тільки змагатись, а й любити Батьківщину, цінувати дружбу, пам'ятати святі сторінки нашої історії.

Студенти Хмельницького інституту побутового обслуговування.

* * *

СМЕРТЬ героїв схожа до заходу сонця. Цей меморіал — в ім'я того, щоб світ ніколи більше не знав війни, щоб над землею завжди світило мирне сонце.

Студенти Уманського сільгоспінституту.

На Южном Буге закат багрится,
Ночь обещает спокойный сон,
И может быть снова во сне приснится
Незабываемый ваш стадион.

Валерій МИХАЙЛОВ, член збірної країни, м. Запоріжжя.

* * *

БРАЛА участь в усіх меморіалах з 74-го по 86-й рік. Вражає, що жоден з цих меморіалів не був схожим один на одного. Ненав'язливо, цікаво і в той же час ефективно вирішуються питання патріотичного й інтернаціонального виховання молоді.

Антоніна СЕРГЄЄВА, майстер спорту міжнародного класу.

* * *

ДЛЯ патріотичного виховання легкоатлетів меморіал Лялі Ратушної неоціненний.

Л. ГОРОХМАТОВ, суддя Всесоюзної категорії.

НТП: пошуки і знахідки

ЗАПОРУКА ТВОРЧОСТІ

Закінчивши навчання в інституті, інженер ні в якому разі не припиняє процесу набування знань. Якщо він припинить його, то вмре як спеціаліст. Учитися він повинен, поки працює. Це закономірність сучасності. Інженер мусить жити в тісній дружбі з інформацією. А нині, у зв'язку з переходом підприємств і організацій на нові умови господарювання, інформація набуває ролі наукового продукту, що має ціну і за який так чи інакше буде платити майбутній спеціаліст, правда, з вигодою для себе. Як свідчать дослідження, в чотири-шість разів дорожче обходиться інформаційне забезпечення НДР і ОКР, коли цю роботу виконують самі автори, ніж тоді, коли до неї залучаються спеціалісти науково-технічної інформації. На жаль, цілий ряд фахівців донині слабко контактують з органами НТІ, особливо за місцем роботи, внаслідок чого завдають шкоди не тільки науково-виробничому процесові, а й собі особисто, видовжуючи шлях до мети, а інколи й не досягаючи її.

Чимало спеціалістів не бажають вникати в трудощі інформаційної служби, не знають її завдань і можливостей, не розуміють власної ролі в інформаційному процесі, вважають, що науково-інформаційна діяльність — обов'язок тільки інформаційної служби, яка шукає, передає, зберігає інформацію, а всі інші її використовують. Іншими словами, інформаційна служба сама собою, а споживач інформації сам собою. Це той психологічний бар'єр, який майбутньому спеціалісту треба подолати зразу, повністю з'ясувавши свою роль в науково-інформаційній діяльності.

В чому ж полягає ця роль?

Споживач інформації, в даному разі майбутній спеціаліст, зобов'язаний чітко формулювати і роз'яснювати інформаційні потреби свої і свого колективу, виділяти пріоритетні напрямки релевантних даних і їх ранжирування за значенням, роз'яснювати проблеми виробництва, аналізувати й узагальнювати інформацію (мається на увазі підготовка аналітичних оглядів), інформувати про нові тематичні напрямки і їх особливості. Треба також навчитись науково редагувати і реферувати інформаційні матеріали, робити усні переклади, консультувати по комплектуванню фондів і складанню рубрик для довідкового апарату. Роль інженера полягає і в тому, щоб виявляти оригінальні часткові технічні рішення, одержані в результаті НДОКР і на виробництві, складати за ними інформаційні листки, готувати реферати для інформаційних карт та інші матеріали про науково-технічні досягнення і передовий виробничий досвід. Інженер повинен оцінювати всі форми зворотного зв'язку корисності інформації, рецензувати рукописи, проводити експертизу доцільності впровадження запозиченого з матеріалів науково-технічної інформації досвіду, давати оцінку інформаційної роботи на підприємстві.

У молодого спеціаліста може виникнути питання: чим же тоді буде займатись інформаційний працівник, якщо всі вищеперераховані роботи виконає споживач інформації?

Обов'язки інформаційного працівника і споживача інформації чітко розмежовані і регламентовані методиками, положеннями, наказами або угодами, що спрямовані на встановлення тісної інформаційної взаємодії спеціаліста з інформаційною службою, без чого остання не може бути ефективною. Ці обов'язки споживача інформації спеціалісту необхідно виконувати наряду зі своєю основною роботою, вони мають стати її невід'ємною частиною.

Такі взаємовідносини спеціаліста з інформаційною службою дозволять уникати трудових і фінансових втрат з обох сторін, оперативно одержувати велику кількість і кращої якості інформацію, що буде цікавішою, доступнішою, потрібної форми. Інженер активізує свою науково-технічну творчість, підвищить професійний рівень, а інформаційний працівник стане повноправним учасником науково-виробничого процесу і таким чином сприятиме прискоренню науково-технічного прогресу.

Січневий (1987 р.) Пленум ЦК КПРС підкреслив важливість висунення оригінальних ідей для створення принципово-нових машин, що дають можливість вийти вперед на провідних напрямках науки й техніки. В доповіді М. С. Горбачова сказано, що успіх перебудови вирішальною мірою визначається тим, на скільки швидко й глибоко наші кадри переймуться розумінням необхідності революційних змін і наскільки рішуче, енергійно і комплектно вони будуть діяти.

Отже, завдання полягають не тільки в тому, щоб переосмислити значення і роль науково-технічної інформації з позицій організації забезпечення її спеціалістів, інтенсифікації використання нагромадженого інформаційного ресурсу, але і в створенні спеціалістами нових знань, підходів, концепцій, тобто, творчого запасу, котрий збільшує потенціал країни в прискоренні НТП і забезпечує відмову від концепції наслідування.

М. АФАНАСЬЄВА,
старший інженер НТІ СКТБ «Модуль».

Зустрічі для вас

СОЛДАТСЬКІ ШРАМИ

Про нього написані сотні статей в газетах і журналах, оповідання, повісті, знято документальний фільм «Слухайте, слухайте, слухайте Бетюка»... Втім, Бетюк — це прізвище його героїзму і драматичної солдатської долі: під час однієї з розвідок фашисти захопили його в полон, страшенно катували, а оскільки він мовчав, то одрізали йому край вух, кінчик носа, а потім спеціальним інструментом відняли частину язика. Коли його вели на розстріл, дивом зумів утекти. Наші підібрали замордованого солдата непритомним. Говорити він не міг. На папірці виписали низку питань — хто, яке звання, з якої частини?..

Писав тремтливою невпевненою рукою. Не розібрали до пуття. І пішло по газетах — Битюк, Бетюк, навіть Бетюков, а справжнє його прізвище — Бицюк. Зараз має 74 роки. Дві доньки, два зяті, внуки, двір у спориших і квітах, чепурна хата під горою в селі Бернашівці Могилів-Подільського району. На хатньому причілку якраз під ластів'ячим гніздом табличка: «Тут живе герой Великої Вітчизняної війни Олексій Мироновнч Бицюк».

Це байдуже, що в нього нема Золотої Зірки. Не всі герої нагороджені Зорями. За солдатську мужність у нього тільки орден Бойового Червоного Прапора, а героєм назвали люди за всю його подальшу долю.

Мало того, що язик Олексія Мироновича був укорочений рівно на 2,5х2 см (є про це спеціальний акт військової медкомісії), мову йому відняло взагалі. Він тільки гукав утробно і все. Дали йому роботу, щоб не перевантажувався фізично і нервово — техпрацівником у школі: підмести, помити підлогу, зробити стільчика, забити цвяха, обрізати дерево.

Одного разу читала дітям вчителька з якогось плаката про Бицюків фронтовий подвиг (це на десятому році повної німоти). І тут якесь хлопча візьми та й запитай:

— Дядьку Олексо, а вас дуже боліло?

Він ні з того, ні з сього сказав: «Да», та так і завмер з рознятим ротом. Потім його наче крила підняли і понесли вулицями села. Біг, мов навіжений, і все гукав: «Да! Да! Да!», а село вибігало з дворів, дивилося йому вслід і саме собі не вірило: «Заговорив Олекса!?»

Вчився, як немовля, по складах: «Га-н-н-о! — до жінки, «О-о-о-лю», «М-м-ма-ру-сс-ю» — до дочок. Але навчився. Тепер ви і не здогадаєтесь, що у нього щось колись було з мовою. Тільки дуже уважне вухо може вловити, що в довгих, складних словах він губить цілі обойми складів — вкорочений язик не дістає до піднебіння. Можна собі тільки уявити як Олексію Мироновичу мовчалось довгих дев'ять років. У житті він балакун і дотепник, майстер гострого слова і мудрої думки. Власне мудрість ця була оцінена людьми належно: довго-довго, чи не тридцять років, Олексій Миронович, як сам говорить, був «бернашівським президентом» — очолював сільський комітет, воював та й досі воює за добробут і красу свого села. До речі, власними його руками посаджено в шкільному саду 400 яблунь.

Яблуні в Бернашівці розквітають на день Перемоги. В житті Олексія Мироновича це найбагатший день року. Усмішки, сонце, тепло, музика, пісні, спогади, гості. Їдуть вони до героя з усіх усюд, щоб побачити, почути, поговорити, вклонитися, їдуть щоб сказати, як сказав колись академік Сухомлинський у листі до сина: «Я бачив Олексія Бетюка в госпіталі. Ми лежали з ним майже поряд. Ось тобі ще один яскравий злет людини до вершин духовної краси».

Запам'ятовуються не шрами на його стражденному тілі, запам'ятовуються солдатські слова про те, що шрами, — це промені мужності, од яких яскравішим і дорожчим робиться сонце Перемоги.

В. ІВЧЕНКО.

Редактор
І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 03171. Зам. 2030.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 19 (303) | П'ЯТНИЦЯ, 13 травня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ДЛЯ ВАС, АБІТУРІЄНТИ!

УСІХ, хто хоче перебувати на вістрі науки й техніки, створювати «розумні» машини, обчислювальні системи й комплекси, розробляти системи управління робототехнічними пристроями і займатися проблемами штучного інтелекту, запрошуємо на факультет обчислювальної техніки!

Наші спеціальності:

ОБЧИСЛЮВАЛЬНІ машини, комплекси, системи і сіті;

КОНСТРУЮВАННЯ і технологія електронних обчислювальних засобів.

Тут вас чекають висококваліфіковані викладачі, лабораторії, оснащені сучасною технікою, цікава практична робота і проектування нової електронно-обчислювальної апаратури. Ви матимете змогу брати участь в наукових розробках за найновішими напрямками сучасної науки й техніки.

Знайомтесь з факультетом обчислювальної техніки

Англійський математик XIX століття встановив своєрідний рекорд — обчислив значення числа ПІ з точністю, як йому здавалось, до 707 вірних означаючих цифр, затративши на це понад 20 років наполегливої, виснажливої праці. Цей титанічний труд виявився даремним, оскільки математик, як було з'ясовано, припустився помилки в 512-му знаку і всю решту 187 знаків вичислив невірно. Сьогодні ця величина обчислюється на ЕОМ з точністю до 500 тисяч знаків за годину—дві роботи.

Обчислювальна техніка надійно увійшла в наше життя. Квитки на залізниці «продає» ЕОМ, орбіти супутників і міжпланетних космічних об'єктів обчислює вона ж. ЕОМ ставить діагнози, розмовляє, малює, читає, грає в шахи... Однак без людини — це не більше, ніж залізо. Власне, без людини це «залізо» і з'явитись не може.

Факультет обчислювальної техніки готує спеціалістів, покликаних вирішувати складні проблеми створення обчислювальних машин, забезпечення їх дуже важливим і необхідним «виробом» — програмами, без яких ЕОМ не існує взагалі. Не менш важливим і складним завданням є забезпечення ефективного використання ЕОМ. А це наладка, ремонт, необхідне програмне забезпечення.

Факультет обчислювальної техніки один з найбільших в інституті. Тут — майже тисяча студентів і не тільки з Радянського Союзу, а з сорока країн Азії, Африки, Латинської Америки.

Творці ЕОМ

Випускаючі кафедри факультету — обчислювальної техніки і автоматизації проектування — очолюють професори О. П. Стахов і М. А. Філинюк. Під їхнім керівництвом працюють 30 викладачів, 20 з яких мають вчені ступені кандидатів наук.

Висока кваліфікація професорсько - викладацького складу дозволяє організувати не тільки учбовий процес, а й активну участь студентів у наукових дослідженнях. Багато молодих спеціалістів пов'язують свою долю з наукою, створенням нової техніки і технології. Досить сказати, що з 12 кандидатів наук кафедри ОТ 6 є вихованцями самої кафедри. Закінчивши Вінницький політех в 76—78 роках, навчалися в аспірантурі, а потім захистили свої дисертації в спеціалізованій раді інституту. А допомогло їм те, що зі студентської парти займались науково-дослідницькою роботою. Для цього на факультеті є всі умови.

Велику роль в становленні спеціаліста відіграють фундаментальні дисципліни, економічна підготовка. На факультеті ці завдання вирішують викладачі і співробітники кафедр вищої математики і економіки промисловості й організації виробництва. У їхньому складі — більше половини викладачів і співробітників з ученими ступенями і званнями. Крім одержання знань з відповідних дисциплін, студенти беруть активну участь в наукових дослідженнях складних проблем.

Проте, як мовиться, не хлібом єдиним живе людина. Студенти щороку їдуть за адресами романтики на спорудження різних народно-господарських об'єктів Вінниччини, Сибіру, подають допомогу сільському господарству. Комсомол багато уваги приділяє фізичному загартуванню молодих і відпочинку. До їхніх послуг — спортивні секції, стадіон, клуб-кафе «Айвенго», спортивно-оздоровчий табір «Супутник», інститутський профілакторій.

Ю. ДАНИЛЮК,
декан факультету.

НАЙМОЛОДША В ІНСТИТУТІ

Мова про кафедру автоматизації проектування. Вона в інституті наймолодша не тільки за часом створення, а й за віком працівників. Без перебільшення — тут трудяться ентузіасти своєї справи. За короткий час створено сучасну матеріально-технічну базу. Всі лабораторії обладнані новою електронно-обчислювальною технікою. Студенти не тільки навчаються в центрі технічних засобів САПР і дисплейному залі, але й працюють в науково-дослідних лабораторіях кафедр — мікропроцесорної техніки, динамічної негатроніки, оптоелектронної обробки інформації.

Здобувши перші навики, майбутній спеціаліст удосконалює їх безпосередньо на виробництві. З цією метою створено два філіали кафедри на виробничому об'єднанні «Термінал».

Починаючи з третього курсу, всі студенти закріплюються за викладачами й науковими співробітниками для проведення індивідуальних наукових досліджень. Така конкретна робота дозволяє виявити міру здібностей кожного, готувати з них майбутнє поповнення викладачів і науковців. Скажімо, з випускників нинішнього року за попереднім розподілом до нас прийдуть працювати кращі студенти Н. Заболотна і Л. Ліщинська, а з рядів Радянської Армії вернеться кращий студент-винахідник 1985 року О. Колесницький, котрий за роки навчання здобув 10 авторських свідоцтв на винаходи.

Серед останніх досягнень кафедри — оригінальні розробки під керівництвом старшого наукового співробітника Ю. Бурмистрова і кандидата технічних наук А. Грабчака, доцента І. Полторака, асистента В. Красиленка, котрому в 1986 році присвоєно звання «Кращий молодий винахідник України».

Всі роботи кафедри спрямовані на досягнення однієї мети — створення колегіальної САПР на базі розроблених принципово-нових математичних моделей, технічних засобів і математичного забезпечення. Активну участь в науково-дослідних роботах беруть радянські й іноземні студенти, об'єднані студентським конструкторським бюро «Інтерфейс». Тільки в минулому році ними подано понад 15 заявок на винаходи, одержано сім авторських свідоцтв, опубліковано 8 наукових статей і зроблено 25 доповідей на науково-технічних конференціях.

Втім, кожен з вас теж зможе прилучитись до цієї захоплюючої роботи і діяльності, якщо поступить на факультет обчислювальної техніки.

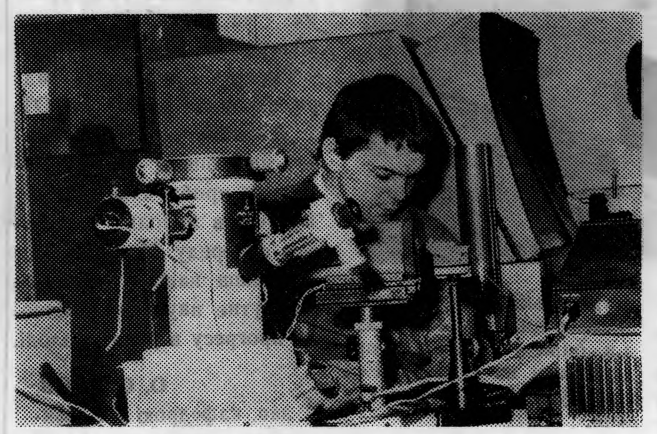

М. ФІЛИНЮК,
зав. кафедрою АП, доктор технічних наук, професор.

Краще раз побачити...

Краще раз побачити, ніж сто почути! Так говорить народне прислів'я. Але ще ефективніше буде побачити на власні очі і почути на власні вуха — вирішили на кафедрі автоматизації проектування. А буде це при тісному зв'язку навчання з виробництвом. Нині все, почуте на лекціях, закріпляється і розвивається з допомогою занять, виробничої практики і дипломного проектування на філіалі кафедри у виробничому об'єднанні «Термінал». Очолив філіал інженер об'єднання В. Г. Ноженко. Тільки два роки діє цей філіал, а кожен студент II—V курсів спеціальності САПР уже мав змогу практичного знайомства з організацією роботи і комплексом обладнання обчислювального центру САПР друкованих плат, передовими методами проектування. Викладачі філіалу С. Ковальов, Є. Новиков, Г. Рухлін мають великий досвід організації виробництва. І тому їхній вклад у підготовку майбутніх спеціалістів важко переоцінити. Досить сказати, що при філіалі працює госпрозрахункове студентське КБ і воно, як то мовиться, даремно хліба не переводить. Дуже активно працюють в ньому студенти С. Яковенко, С. Гук, Е. Клименко, Г. Чугунова, І. Локтенко та інші.

Екзамен. Яким йому бути?

15 ТРАВНЯ — ПОЧИНАЄТЬСЯ ВЕСНЯНА СЕСІЯ

У більшості студентів слово «екзамен» не викликає позитивних емоцій. І це, звичайно, не можна вважати нормальним, адже бажання виявити свої знання, одержати заслужену оцінку своїх піврічних зусиль є природнім для кожної людини.

Розуміючи, що найближчим часом навряд чи буде знайдена краща форма контролю за знаннями студента, ніж екзамен, особливо при зростанні частки самостійної роботи, є резон поміркувати над вдосконаленням існуючої.

Пропонована замітка не переслідує мети дати якісь поради студенту чи викладачу з підготовки і проведення екзамена, а запрошує подумати, як поліпшити систему контролю знань — піднести об'єктивність оцінки, уникнути випадковостей і т. д. Треба врахувати, що екзамен, крім своєї безпосередньої функції оцінки знань, виконує ще ряд супутніх, але досить значних завдань:

— при підготовці до нього не просто повторюється матеріал, але й узагальнюються набуті знання, осмислюється логіка окремих частин курсу, визначаються головні і другорядні моменти;

— здаючи екзамен, студент і сам оцінює свої знання, порівнює самооцінку з оцінкою викладача. Важливо, щоб викладач зумів усунути розрив в рівнях цих оцінок, якщо він є, переконливо довів правильність своєї оцінки;

— підготовка до відповіді, сама відповідь на питання білета і додаткові навчають студента грамотнішої і логічної мови, вміння володіти собою, зосереджуватись, вести дискусію;

— аналіз підповідей студентів дає викладачеві інформацію про якість організації учбового процесу, про ефективність його праці.

Все це доводить, що **екзамен — це продовження навчально - виховного процесу іншими методами і засобами.** Важливість цієї форми навчально - виховного процесу вимагає зводити до мінімуму властиві їй недоліки. Поряд з іншими — відсутність об'єктивних показників виміру знань, труднощі підготовки білетів однакової складності, оцінка знань по двох—трьох питаннях з 60—70 і т. п. — найосновнішим недоліком, на наш погляд, є той, що оцінюється частіше за все не вміння думати і застосовувати набуті знання, а здатність запам'ятовувати.

Щоб уникнути цих недоліків, пропонується уже нинішньої сесії включати в білет 8—10 питань, а вимагати відповіді на 3—4, вибраних на розсуд самого студента. Бажано було б розробити чіткіші критерії оцінок знань студентів по дисципліні з виділенням основного ядра кожного розділу. Треба виключити видачу питань, сформульовання у білетах, студентам перед екзаменом, а забезпечити кожного студента робочою програмою курсу, провести з ряду дисциплін приймання екзамена методом експертних оцінок. Викладачі мають створювати сприятливу психологічну обстановку на екзамені своєю доброзичливістю, бажанням допомогти студенту поділитись своїми знаннями, співпереживаючи його вдалу чи невдалу відповідь і т. д.

В подальшому ж належить передбачити один екзамен за весь курс, скільки б семестрів він не тривав. Але побудувати екзамен треба таким чином, щоб для підготовки до відповіді на білет студент міг користуватись будь-якою літературою і оцінювалось саме його вміння використовувати набуті знання.

За такої постановки екзамена відпаде необхідність виділяти тривалий час (3—5 днів) на підготовку до нього. Вистачить і одного дня для консультацій з викладачем.

Ю. КАРПОВ,
проректор інституту.

Знайомтесь з факультетом обчислювальної техніки

КИМ БУТИ?

Це питання ставить перед собою кожна молода людина. Над цим багато думають батьки, чиї сини і доньки закінчують школу. Трудна пора вибору. Правильно обрати професію в багатьох випадках означає — визначити свій шлях на все життя. Якщо в тебе улюблена робота, то й життя твоє повнокровне і цікаве.

З багаторічної практики знаю одне — жоден студент чи випускник факультету обчислювальної техніки ніколи не сумнівається в правильності обраної дороги, яка відкриває перед ним широкі обрії. Можеш працювати на підприємстві по виробництву засобів ОТ, в науково-дослідному інституті по створенню нових машин, на підприємстві по впровадженню обчислювальних машин і їх технічному обслуговуванню. Можеш бути конструктором, можеш і програмістом. Нема такої сфери людської діяльності, де не можна використати ЕОМ.

Втім, прочитавши ці ряд-ки, сільські хлопець чи дівчина можуть подумати: «Мабуть, цікава професія, якщо її так рекламують. Хотілося б після закінчення інституту приїхати з нею до рідного села. Але ж тут з обчислювальної техніки — одні калькулятори!».

Так, ця техніка сьогодні є ще не всюди. Але вона буде завтра. Її зараз почали виробляти десятки заводів. Отже, може виникнути нова проблема — де знайти спеціаліста і ще й такого, котрий, попрацювавши після інституту, не виїхав би з села?

Про це, звичайно, повинні, в першу чергу, думати керівники, дивитися вперед і планувати підготовку спеціаліста. Хто любить математику, фізику, поезію, музику, кому подобається щоразу пізнавати нові таємниці при створенні «розумних» машин, хто хоче навчити машину писати вірші, творити музику, читати й «розмовляти», хто хоче мати постійну радість від праці, повинен поступати на факультет обчислювальної техніки.

Вчитись на факультеті і легко, і важко. Легко тим, хто працює над собою щоденно. Важко тим, хто відкладає найголовніше у навчанні на завтра. Наш факультет широко розчиняє двері перед працьовитими, перед тими, хто намагається утверджувати себе невтомною роботою.

Шановні батьки! Шановні абітурієнти!

Для одержання більш повних консультацій звертайтесь на факультет обчислювальної техніки. Телефони для довідок: 4-74-35 (деканат), 4-63-66 (кафедра обчислювальної техніки), 4-74-81 (кафедра автоматизації проектування).

О. МЕЛЬНИКОВ,
заступник декана, кандидат технічних наук.

ПУЛЬСУЄ НАУКОВИЙ ПОШУК

Той факт, що кафедра обчислювальної техніки не раз визнавалась за останні п'ять років кращою в інституті, відомий усім. І це не випадково. На кафедрі розвивається ряд оригінальних наукових напрямків, що здобули всесоюзне і міжнародне визнання. Один з них — алгоритмічна теорія вимірів, теорія надмірних позиційних систем зчислення, і новий, що випливає з них, підхід до арифметичних інформаційних і схемотехнічних основ обчислювальної і інформаційно-вимірювальної техніки. Ці нові, незвідані підходи, зайняли гідне місце в радянській і зарубіжній науці. За цим напрямком одержано понад сто авторських свідоцтв СРСР, 60 патентів США, Японії, Англії, Канади, Польщі, НДР. Це свідчить про визнання в світовому масштабі. І дуже важливо, що на їхній основі під керівництвом доцента О. Азарова розроблені самокореговані аналого-цифрові і цифро-аналогові перетворювачі, які за своїми параметрами перевищують зарубіжні зразки. Хто й коли міг про таке мріяти?

В 1987 році ця розробка була нагороджена дипломом І-го ступеня ВДНГ СРСР, а її автори удостоєні золотої, срібної і семи бронзових медалей. Як приємно, коли творча діяльність одержує заслужену нагороду і ти думаєш про те, що живеш недарма, що життя твоє сповнене глибокого значення і змісту.

Зараз перед кафедрою поставлено багато нових наукових проблем. Крім того, тут створена наукова школа, захищений цілий ряд кандидатських дисертацій, ведуться роботи над дисертаціями докторськими. Скажімо, торік дисертацію в галузі аналого-цифрових перетворювачів захистив випускник кафедри Віктор Стейскал. Енергійний, зібраний, допитливий, він почав займатись темою ще в студентські роки. Молодий інженер вже має 40 винаходів, одна з його робіт представлена на ВДНГ СРСР і здобула диплом І-го ступеня.

На кафедрі багато напрямків, багато цікавих, захоплених людей. Важливі дослідження здійснюються під керівництвом доцента А. Петуха, котрий працює над докторською дисертацією. В нього багато учнів і послідовників. Так, наприклад, минулого року подав кандидатську дисертацію з цього напрямку А. Романюк, котрий у студентські роки виступав від імені кафедри на конкурсі студентських робіт і став його лауреатом. Нині він автор 19 винаходів, його праці опубліковані в центральних наукових журналах, він — переможець двох республіканських молодіжних конкурсів, за роки навчання за наукові досягнення двічі нагороджувався Почесними грамотами ЦК ЛКСМУ. Характерно, що торік уже під керівництвом А. Романюка студент О. Подольський за свою наукову працю удостоєний диплома І-го ступеня на республіканському конкурсі.

Ростуть і мужніють кадри, вирощені на кафедрі ОТ.

Звичайно, не все нам вдається охопити, багато наукових проблем не вирішено. Але в молодих людей усе попереду. Це наша зміна, наша надія, оскільки майбутнє науково-технічного прогресу в руках молоді.

О. СТАХОВ,
зав. кафедрою ОТ, доктор технічних наук, професор.

На фото: гурток інформатики на кафедрі ОТ відвідують 90 школярів міста.

Про кафедру вищої математики

Одним з основних інструментів інженера і вченого є математика. Ні одне інженерне рішення, жодне наукове дослідження не обійдеться без неї. Тому й не дивно, що більшість учбових закладів (не тільки, до речі, технічних) велику увагу приділяють математиці.

На факультеті ОТ математика вивчається на першому і другому курсах. Здійснює це навчання кафедра вищої математики, одна з найстаріших в інституті. Утворена вона в 1966 році. Зараз вона чи не найбільша серед вузівських кафедр України. 36 викладачів, більше половини їх з вченими ступенями і званнями, свій науково-дослідний сектор з 14-ма співробітниками.

В учбово-методичній роботі взято курс на комп'ютеризацію навчання. Свого часу ми були ініціаторами запровадження в учбовому процесі програмованих мікрокалькуляторів, зараз маємо і потужну техніку. Впроваджуємо дисплейний клас і сучасні перспективні обчислювальні засоби — персональні комп'ютери ДВК-3. Науково-дослідна робота кафедри розвивається в різних напрямках: це і класичні розділи математики (теорія функцій і функціональний аналіз, диференціальні рівняння і рівняння математичної фізики, обчислювальна математика, теорія ймовірностей і математична статистика) ведеться також робота з ряду напрямків прикладної математики. Багато праць наших учених відомі не тільки в Радянському Союзі, а й за рубежем. На кафедрі регулярно працює науковий семінар «Математика і її додатки», впродовж десяти років успішно діє заочна математична школа, де навчаються учні 8—10-х класів (багато її випускників, до речі, стали нашими студентами). Постійно проводимо математичні олімпіади, студенти під керівництвом викладачів успішно займаються науково-дослідною роботою, щороку виступають з доповідями на студентській науковій конференції.

Ю. ВОЛКОВ,
зав. кафедрою вищої математики, доцент.

Не тільки техніку знати...

Майбутній інженер — це командир виробництва, а командиру треба мати не тільки технічні, а й організаційно-економічні знання та навики. Економічну підготовку студентів здійснює кафедра економіки промисловості і організації виробництва. Організовано її в 1976 році. Всіх працівників — 36, в тому числі 13 викладачів. Навчання проводимо з трьох дисциплін — економіка виробництва, організація й планування виробництва, управління виробництвом. Студенти виконують курсові роботи, а також лабораторні й практичні завдання. При підготовці дипломного проекту майбутні інженери самостійно вивчають конкретні економічні ситуації і знаходять практичні шляхи їх вирішення.

Кафедра економіки веде роботу по комп'ютеризації учбового процесу. Розрахункові завдання виконуються з допомогою ЕОМ. Для цього створнно дисплейний клас на базі машини ЕС—1055.

Бурхливо розвиваються наукові дослідження. Обсяг госпдоговірних робіт з підприємствами Вінниці і області складає понад 150 тисяч карбованців. Торік впровадження наших розробок дало 40 тисяч карбованців економічного ефекту. Кафедра досліджує питання вдосконалення організації внутрізаводського госпрозрахунку, атестації й раціоналізації робочих місць, оперативного планування виробництва. В проведенні цих досліджень беруть участь і студенти, проводячи потім за наслідками цих досліджень наукові конференції, олімпіади, конкурси, публікуючи статті.

В. КОЗЛОВСЬКИЙ,
зав. кафедрою, доцент.

УМОВИ ПРИЙОМУ НА І-й КУРС ФАКУЛЬТЕТУ ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ (1988—1989 НАВЧАЛЬНИЙ РІК) З СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

— Обчислювальні машини, комплекси, системи і мережі;

— Конструювання і технологія електронних обчислювальних засобів.

Прийом заяв на навчання з відривом від виробництва **з 25 червня по 5 липня.** Заява подається на ім'я ректора Вінницького політехнічного інституту. До заяви додаються: **документ про середню освіту в оригіналі; характеристика для вступу до вузу з останнього місця роботи чи навчання, завірена печаткою підприємства, установи, організації; витяг з трудової книжки чи книжки колгоспника, завірений адміністрацією (для працюючих); медична довідка за формою № 086-у; 6 фотокарток для документів розміром 3х4 сантиметри.**

Особи, рекомендовані для вступу на денні відділення вузів педагогічними радами технікумів і профтехучилищ, подають довідки встановленого зразка. З прибуттям до інституту вступники подають особисто паспорт, військовий квиток (військовозобов'язані запасу) або призивне свідоцтво (особи призивного віку).

Вступні іспити з відривом від виробництва проводяться **з 16 до 30 липня.** Вступники складають іспити з таких дисциплін: **математики (письмово), фізики (усно), української або російської мови та літератури (письмовий твір).**

Нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю або ті, що закінчили середній учбовий заклад або середнє профтехучилище з дипломом з відзнакою, складають тільки іспит з математики (письмово). При складанні іспиту з оцінкою «п'ять» вони звільняються від дальшого складання екзаменів, а при одержанні оцінки «чотири» або «три» складають іспити з усіх відповідних дисциплін.

Примітки:

— Документи, що надсилаються поштою, необхідно надсилати цінним листом.

— Документи, що додаються до заяви (крім документа про освіту), повинні бути датовані 1988 роком.

— Для абітурієнтів у липні будуть організовані підготовчі курси.

— Інститут проводить набір на підготовче відділення.

— При інституті є гуртожитки та їдальня.

За довідками звертатись до приймальної комісії. Адреса інституту: **286021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95. Приймальна комісія.**

Редактор
І. Волошенюк

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 00094. Зам. 2099.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 20 (304) | П'ЯТНИЦЯ, 20 травня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

В НЫНЕШНЕМ году наш институт отмечает пятилетие первого выпуска инженеров, подготовленных для других стран. Настоящий номер посвящается жизни, быту, учебе студентов-иностранцев ВПИ.

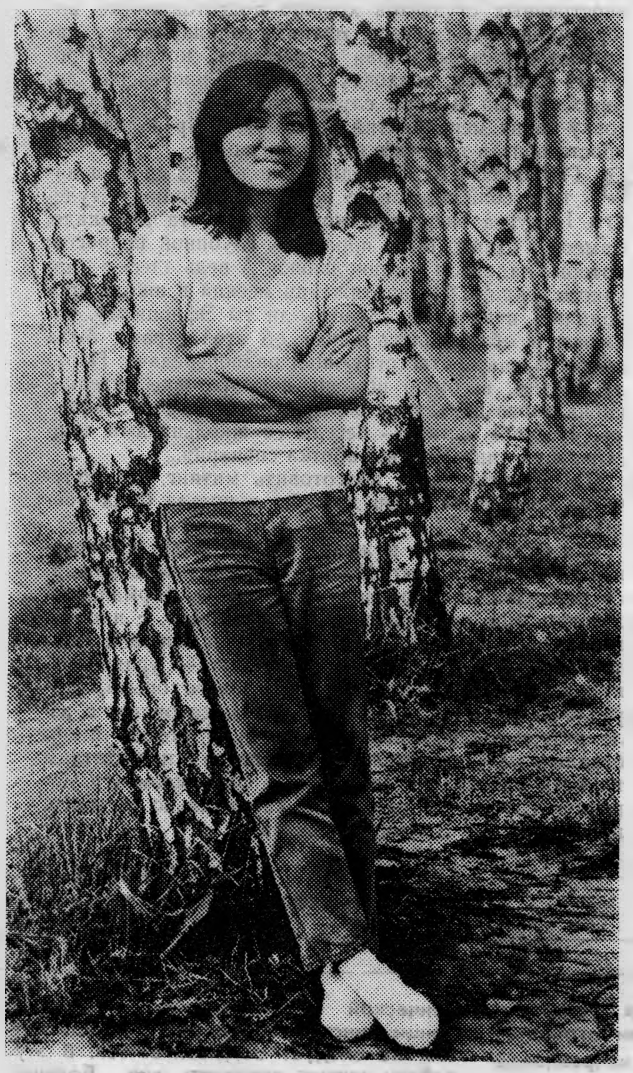

Русское дерево береза полюбилось отличнице учебы вьетнамской девушке Май Лыонг Ван.

В ИНТЕРКЛУБЕ

НАШ интерклуб «Голубая планета Земля» — дружная семья студентов-энтузиастов из разных стран мира: Кубы и Кипра, Мали и Бенина, Сирии, Палестины, Ливана, Монголии, Вьетнама и многих других. Организовался клуб при кафедре русского языка в 1983 году. Работу ведет под девизом — «Мы с одного земного шара, а шар у нас один».

Много тематических вечеров провел клуб за эти годы. На вечерах «Наша родина — Индия и Шри-Ланка», «Мы с тобой, Африка», «Знакомьтесь: Афганистан, Вьетнам, Монголия» и др. студенты знакомились с духовными ценностями, познавали культуру народов.

На вечерах выступали старшие друзья студентов — преподаватели, деканы, проректор по международным связям, ректор. Особый интерес вызывали выступления тех преподавателей, которые работали на родине некоторых студентов, как, скажем, доцента кафедры начертательной геометрии А. А. Кузьмина.

Важное место в работе интерклуба занимает тема борьбы за мир. Этому посвящались многие тематические вечера, на которых выступали советские студенты и школьники, ветераны войны и труда.

Очень любят обучающиеся у нас иностранные студенты встречи с интересными людьми. Долго не хотели они расставаться с заслуженной учительницей УССР, участницей освоения целины Н. С. Витковской, с ветераном войны генералом в отставке Н. С. Гусаровым, которые приглашались на вечер встречи трех поколений комсомола. Им было задано много вопросов, подарен хорошие песни и стихи.

В этом году наш интерклуб начал переписку с клубом «Факел» города Пермь, «Надежда» — Кумертау (БАССР), «Орбита» — Сумы. Письма друзей расширяют знания иностранцев о нашей советской стране и ее людях.

ЛЮБЯТ интерклубовцы бывать в гостях. Они посетили уроки мира в школе № 18, побывали на вечерах в 17-й и 8-й школах, выступили в селах Медвежье Ушко, Александровка, в больнице № 4 г. Винницы. Ездили наши делегаты на интерслеты во Львов, Ужгород, Запорожье, Сумы. Встречи на этих слетах убеждали в гостеприимстве и радушии советских людей, в огромном стремлении к дружбе с народами всей планеты.

САМОЕ активное участие в мероприятиях интерклуба принимают Усман Кулибали (Мали), Башир Зебян (Ливан), Андрула Неофитту (Кипр), Рияд Фалех Халед (аспирант из Ирака), Энрика Нодхи де Лас Кубас, Педро Сесар, Фернандес Карлос, Мена Амаури, Алексис Гарсия, Перес Хесус, Кардена Хесус, Володя Лафарге, Архелио Таярте (Куба), Андре и Венсант Ашагбе (Бенин), Ламсберг Рональд (Суринам), Джон Этроо, Филипп Кауро, Альберт Брум (Гана), Мухамед Гассан (Палестина).

В организации мероприятий большую помощь студентам оказывают преподаватели кафедры русского языка. **Жаль только, что все попытки повернуть лицом к себе комитет комсомола института остаются пока безрезультатными.**

Т. БЕЛАЯ,
преподаватель кафедры русского языка.

Действует совет лидеров

СТУДЕНТЫ из семидесяти стран мира учатся в нашем институте. Каждая страна, как известно, имеет свои обычаи и традиции, свои точки зрения на жизнь. Но мы в 1986 году сумели обобщить все эти взгляды в совете лидеров зарубежных землячеств Винницкого политехнического института.

При помощи деканата по работе с иностранными студентами наш первый шаг начался с выборов. На выборах присутствовали представители тридцати пяти стран. Они избрали председателя совета и двух его заместителей. Удалось решить проблемы с продуктами, поселения в общежития, отдыха и ряд других. Остальные вопросы еще ждут своего решения.

Следует, однако, отметить, что любая проблема решалась бы значительно быстрее, если бы в ее обсуждении и реализации принимали участие все лидеры. Хочу поблагодарить за особенно активную работу таких, как Лейс Хаддодин, Архелио, Райми Абдурахман, Салед Хассон, Халед Эль Гур, Лайла Галеб.

Уважаемые лидеры! Дорогие студенты! Призываю всех вас начать новую страницу жизни для того, чтобы наш совет мог оказывать помощь любому студенту из любой страны. Будем выбирать в лидеры самых активных и самых лучших, будем продолжать работать, пока наши трудности и проблемы не будут устранены.

Хочу пожелать всем нашим студентам успешной сдачи сессии и счастья.

МУБАРАК ХАССАН,
председатель совета лидеров зарубежных землячеств студентов ВПИ.

ДУМАТЬ ЗАГОДЯ...

ПОДГОТОВКА специалистов для зарубежных стран на энергетическом факультете началась пять лет назад. С той поры перед кафедрами факультета возникли новые задачи, потребовавшие как корректировки методики преподавания, так и изменения специализации. Скажем, с приходом контингента учащихся из развивающихся стран на кафедре ЭС, которая специализировалась на подготовке специалистов для тепловых электростанций, возникла необходимость специализации по гидротехническим станциям малой и средней мощности. В связи с этим в учебные программы пришлось вводить спецкурсы по гидроэнергетическим установкам, механическому оборудованию ГЭС, гидрогенераторам, разработать и издать методическое обеспечение для этих дисциплин, а также по курсовому и дипломному проектированию.

В этом году уже состоится первый выпуск иностранных специалистов по указанному профилю. Реальные дипломные проекты гидроэлектростанций выполнены для вполне конкретных условий данного региона и страны.

Тем не менее перед кафедрами факультета стоит задача изучения действующих в зарубежных странах норм, СНИПов и характеристик энергетического оборудования с тем, чтобы повысить качество выпускаемых специалистов применительно к энергетике их стран.

Эту задачу нельзя реализовать без обеспечения связи с выпускниками. **Поэтому профилирующим кафедрам совместно с деканатом по работе с иностранными студентами необходимо заранее отработать, а затем и осуществлять конкретные формы связи с выпускниками факультета.**

Целесообразно, по-видимому, приглашать молодых специалистов из зарубежных стран на республиканские и всесоюзные научные конференции, проводимые в вузе, а также для учебы на факультете повышения квалификации энергетического факультета.

Осуществление тесных связей с зарубежными специалистами, ранее окончившими вуз, будет способствовать не только взаимообогащению научно-техническими знаниями, но и укреплению интернациональных связей.

М. ЧЕПУРНОЙ,
председатель методической комиссии, доцент,

МОЙ ДРУГ ОЛЕГ ПАВЛОВСКИЙ

КАК только поселились вместе в 210-й комнате, что в пятом общежитии, сокурсник Олег Павловский пришелся мне и по духу неординарного мышления, и по доброжелательному, уравновешенному характеру, и по завидному трудолюбию. Сразу понял: с ним можно жить дружно, психологическая совместимость обеспечена. Прошло еще немного времени и выяснилось, что наши интересы в интеллектуальной и культурной сферах, несмотря на различие идеологии и политических систем наших стран, во многом сходятся. И здесь прежде всего сказались тактичность, дружелюбие, нравственная воспитанность Павловского.

Общаюсь с Олегом ежедневно уже почти восемь месяцев, но моя оценка его деловых и моральных качеств остается неизменной: мой товарищ — натура цельная, в нем прочно утвердились лучшие, позитивные черты советского юноши.

Нашему сближению, естественно, послужили еще и общие, чисто студенческие заботы. Сошлюсь только на один пример. Недавно мы закончили работу над курсовым проектом по теории и проектированию ЭВМ и систем. Тема: «Синтез процессора и устройство управления». Так вот Олег здорово помог мне в составлении принципиальной схемы, а я ему — в разработке алгоритма выполнения операций вычитаний.

Серьезную помощь получил я от Олега в постижении основ курса «Планирование, организация и управление производством». Разумеется, социалистическим, в котором мои познания, как гражданина развивающейся страны, скромны.

Совместно стараемся разобраться в сложных вопросах компьютерной техники и ее обслуживания, программирования ЭВМ, наиболее актуальных проблемах научно-технического прогресса. У нас общая домашняя библиотечка, состоящая из учебников, пособий, методических разработок по избранной инженерной специальности.

И досуг у нас не спонтанный. Олег внимательно следит за новинками советской литературы, острыми темами современной публицистики, зарубежной информации. Мне лично импонирует такое занятие сокурсника. Поэтому мы постоянные читатели газет «Аргументы и факты», «Литературной газеты». Олег много объясняет мне из «белых пятен» советской истории, раскрыл истоки и культа личности, и застойного периода. Уразумел, как говорится, не без его комментариев сюжетную ткань повести «Сто дней до приказа», где речь о буднях Советской Армии. Ведь Олег уже солдат бывалый: прервав учебу в ВПИ, два года служил в нелегких условиях Закавказья. Кстати, там он и стал коммунистом. Потому так авторитетны для меня его оценки событий и публикаций.

Хорошо владея английским и французским, а также языком хинди, я охотно перевожу для Олега статьи из зарубежных изданий, которые приобретаю в вузовских киосках.

Олег, конечно, интернационалист в лучшем понимании этого слова. Не только любознательность подталкивает нас, когда вдвоем ходим на вечера дружбы и солидарности, организуемые в стенах института. В последнее время были участниками вечеров советско-шриланкийской и советско-индийской дружбы. Сошлись наши точки зрения в определении нравственных достоинств советско-сирийского фильма «Загон». Сближает и прослушивание музыкальных записей — есть у Олега хороший магнитофон, а кассеты у нас общие. Увлекаемся современными ритмами, но небезразличны и к

(Окончание на 2-й стр.)

Амават Бахадур (слева) и Олег Павловский.

НЕЛЬЗЯ БЫТЬ УСПОКОЕННЫМ

ВСЕМ известно, что объем работы кафедры русского языка по интернациональному воспитанию и контрпропаганде велик. Но именно нам, преподавателям, лучше всех известно, что проблем, стоящих перед кафедрой, еще немало. Одним из наиболее уязвимых мест является недостаточная эффективность некоторых наших мероприятий. Но как же сделать так, чтобы их уровень был выше, чтобы все, присутствующие на вечере, конференции, экскурсии, встрече с интересными людьми, были активными участниками, а не пассивными слушателями? Как добиться «счастливого труда души»?

Мы уверены, что только настоящий поиск нового, отказ от формализма, стремление сделать как можно лучше в сочетании с компетентностью могут дать ответ на эти вопросы.

Сколько рождается стенных газет, не затрагивающих ни разума, ни сердца?

ЧТО греха таить — и у нас были такие «творения». Но вот проходит визит М. С. Горбачева в Вашингтоне и преподаватель Т. Л. Белая выпускает газету с... продолжением... Каждый желающий на большом чистом листе пишет свои впечатления, высказывает личное мнение об этой встрече. Это задело за живое многих — долго еще толпились студенты у такой необычной газеты...

А недавно мы отказались от лежавшей мертвым грузом тетрадки, в которую записывали вопросы студентов-иностранцев. Ее заменил стенд «Спрашивайте — отвечаем». Любой студент может записать вопрос, на который в ближайшее же время получит интересующие его сведения. За год поступило свыше 20 вопросов, чаще всего острых и актуальных, иногда едких и даже провокационных. Но ведь волков бояться — в лес не ходить.

ПОЛИТИНФОРМАЦИЯ! Тема, заслуживающая отдельного разговора. Резервы политинформации огромны. Но как часто мы формируем неприязнь к ней сухим, непродуманным, без всякого анализа перечислением фактов, а потом еще удивляемся, что наши студенты не любят разговоров о политике.

Есть, правда, и другие примеры. Уже не раз проводились расширенные совместные политинформации, в которых участвовало несколько груп студентов-иностранцев. Проводимые по горячим следам важнейших событий, такие мероприятия вызывают неподдельный интерес студенческой аудитории. На них всегда возникают оживленные дискуссии, что само по себе очень важно при изучении русского языка.

Хакими Гуль Анвар приехал к нам из Афганистана. Вскоре он кончает учебу и, как уверяют руководители радиотехнического факультета, с красным дипломом.

Вместе с тем чаще всего не стоит изобретать велосипед. Ведь форм работы тысячи и любую из них способны оживить инициативность, творческий подход, ответственное отношение к делу.

Незабываемые впечатления, скажем, производят на иностранных студентов хорошо подготовленные интернациональные вечера, митинги солидарности с народами отдельных стран и регионов, которые проходят в школах, колхозах, совхозах, пионерских лагерях. Но ни в коем случае нельзя пускать подготовку таких мероприятий на самотек. Преподаватель просто обязан помочь в их организации.

В ГНИВАНЬСКОЙ средней школе № 2 прошел митинг солидарности с народом Эфиопии. Студенты II курса энергетического факультета Бефекадо, Самеон и Давид были поражены глубиной вопросов, которые задавали им школьники. А ведь здесь — никакого секрета. На протяжении месяца в школе проводились викторины «Знаешь ли ты Эфиопию?», читались и обсуждались книги об этой стране, была подготовлена соответствующая радиопередача. Наряду с этим, весомую помощь в подготовке интернационального праздника оказали преподавтели кафедры русского языка — беседы со школьниками, консультации учителям, выработка сценария...

Да. Нелегко было подготовить митинг. Но получился настоящий вечер дружбы и польза была обоюдной.

«Самое страшное в жизни — это быть успокоенным», — сказал поэт. Именно успокоенность рождает равнодушие. А равнодушие — суть формализма. Многим, еще очень многим он не мешает, с ним легче, проще, прочнее... Но, если мы не взорвем формализм, а также все, что его питает — уравниловку, отсутствие пропаганды, передового опыта, безразличие руководства института к новаторству в деле интернационального воспитания, а отсюда и либерально-доброжелательное отношение к недостаткам на всех уровнях — если мы не разломаем эту порочную систему, то не сможем кардинально улучшить положение дел. В этом я убежден.

М. ХАРЬКОВ,
преподаватель кафедры русского языка.

Больше занятий наукой

ДЛЯ повышения качества обучения среди иностранных студентов имеется много форм улучшения учебного процесса. Одна из них — это участие в выполнении хоздоговорных работ. На многих факультетах института эта форма получила широкое распространение, что позволяет студентам углубить теоретические знания по своей специальности и получить навыки исследовательской работы.

На кафедре вычислительной техники, где я учусь, созданы условия и для этой работы. Я занимаюсь вопросами разработки вычислительных устройств в кодах с иррациональными отрицательными основаниями. Это направление считается одним из перспективных в вычислительной технике. Нам предоставлены рабочие места, необходимая литература, консультации ведущих ученых кафедры.

Результаты этих исследований были доложены многими студентами на студенческой научно-технической конференции института. Однако на достигнутом не следует останавливаться. В эту работу нужно вовлекать все больше иностранных студентов, в том числе и в хоздоговорную. Это поможет стать высококвалифицированными специалистами, способными решать сложные задачи.

Васам НАГАБУШАНАМ,
студент ФВТ, Индия.

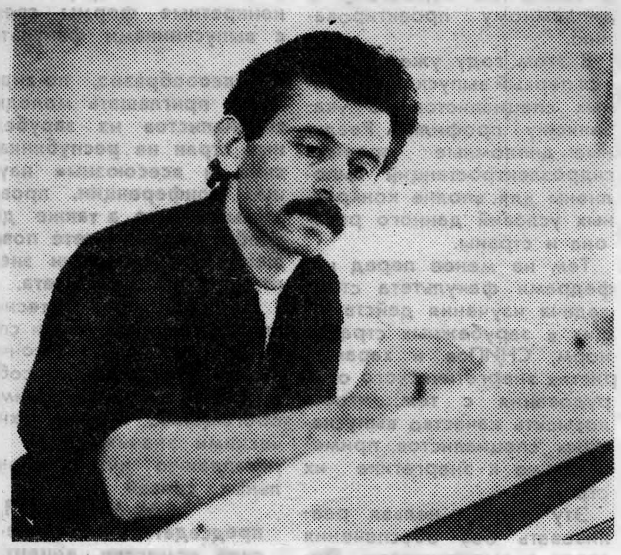

Готовится к защите дипломного проекта один из лучших выпускников инженерно-строительного факультета гражданин Иордании Майах Мизхер.

НУЖНЫ ИЗМЕНЕНИЯ

В ЭТОМ году наш институт осуществит пятый выпуск иностранных студентов, которые будут вносить должный вклад в развитие народного хозяйства своих стран. Число студентов, приезжающих на учебу из-за рубежа, увеличивается с каждым годом. В подготовке их Винницкий политехнический институт уже имеет небольшой опыт. Хотелось бы сделать некоторые замечания и предложения по этому поводу, исходя из специфики инженерного дела на моей родине, то есть, в Сенегале.

В самом деле, если советский молодой специалист может опереться на старших коллег, которые его постепенно вводят, как говорится, в курс дела, позволяя воспользоваться накопленным ими опытом и лет через пять стать настоящим инженером, то для иностранного дело обстоит иначе. Скорее всего на него возлагают большую ответственность и самостоятельность, так как либо отсутствуют специалисты в данной области, либо они малочисленны. Таким образом, новому инженеру приходится нелегко. Он обязан творчески мыслить, принимать решения, беря на себя ответственность, приспосабливаться к новой ситуации. Он обязан иметь глубокие знания хотя бы в одной специальности, хорошие практические навыки, умение работать с людьми.

Чтобы удовлетворить этим требованиям институту необходимо несколько изменить схему подготовки иностранных студентов. **Прежде всего их надлежит приучить к решению нестандартных задач, требующих творческого подхода, при изучении фундаментальных (математика, физика) и общеинженерных (ТОЭ, программирование) дисциплин.**

МНОГИМ из нас придется проходить конкурс, чтобы устроиться на работу, а это требует глубоких знаний специальности. Думаю, что такую специализацию желательно начинать с третьего курса. Именно с этого времени следует давать студентам конкретные задачи, которые могут встречаться им на производстве, **Поэтому и связь с производством нужна постоянная, а не только во время практики, которую каждый проходит, как может (досрочно, на родине и т. п.) при полном или почти полном безразличии руководителей.** Тем временем, приобретение практических навыков не только необходимо каждому инженеру, это основа его профессионального авторитета среди рабочих, основа его уверенности в себе. Считаю, просто обязательным позволять студентам «влезать» в машины и оборудование, знать, как они устроены и уметь устранить некоторые неполадки.

Полезно было бы дать студентам **хотя бы основы инженерной психологии, вместо, скажем, этики или советского права.** Для студента-иностранца есть более приоритетные дисциплины. То же относится и к занятиям по русскому языку, которые у студентов старших курсов лишь отбирают драгоценное время.

Следует, видимо, пересматривать и экзамены. **Иностранным учащимся было бы лучше давать задания, охватывающие все разделы данного курса, и требующие обдумывания и творчества. Пусть они на это потратят несколько часов, зато можно будет объективно оценить комплексные знания по всему предмету.**

Понимаю, что эти соображения могут показаться слишком радикальными или отборочными, но это необходимо для престижа советского диплома, который за рубежом пока-что оценивается не слишком высоко.

КАНАТЭ КАРИМ,
выпускник факультета вычислительной техники. Сенегал.

МОЙ ДРУГ ОЛЕГ ПАВЛОВСКИЙ

песням народов наших стран, произведениям лучших отечественных композиторов.

СКАЖУ и о нашем быте. Условия в целом нормальные: уютная комната, есть душевая, общая кухня. Готовим вместе завтраки, обеды, ужины. Спрашиваете, почему не пользуемся институтской столовой, кафе, буфетами? Откровенно говоря, они не для скромного студенческого бюджета. Блюда дорогие, однообразные и не сытные. Как у вас говорят, поел, что радио послушал. Приходится часть учебного времени тратить на кулинарное «творчество». Не по-хозяйски все это, разумеется, но по-иному не получается. Впрочем, нет худа без добра. Олег, оказалось, мастер приготовить аппетитный борщ, румяные блинчики; я — плов по-индийски, знаю секреты других вкусных национальных блюд.

Пишу об этом и потому, что давно пора прибавить в работе общепита, приблизить его к материальным возможностям студентов. Такого мнения, кстати, придерживается большинство из нас.

И, уж если речь зашла о недостатках, то хочу сказать кое-что относительно организации учебного процесса.

Непонятно, почему мы, будущие инженеры, начинаем знакомиться с ЭВМ только на третьем курсе, а уже на четвертом от нас требуют профессионально работать на компьютерах, хотя по-настоящему не учили. Все начинать необходимо с первого курса, тем более на факультете вычислительной техники.

Или такое. Первые два года обучения в ВПИ прошли для меня почти что впустую. Дело в том, что полный курс теоретических дисциплин я изучил в колледже. **Отсюда второе предложение — при зачислении иностранцев в институт следует подходить дифференцированно, учитывая их общеобразовательную подготовку, полученную в своей стране. Сообразуясь с этим, создавать группы ускоренного срока обучения, часть дисциплин отнести на факультатив.**

НЕСКОЛЬКО отошел от основной темы. Возвращаюсь вновь к Олегу Павловскому.

Повезло мне и в том, что он отличник учебы. Но в его облике, повседневных разговорах никогда не проявляется что-нибудь наподобие заносчивости и превосходства. А это очень важно для деловой контактности в неофициальной обстановке, в совместном, будничном житье-бытье.

У моего друга удивительно располагающая внешность, прямо закодированная интеллигентность. Он мягок, уступчив в бытовых мелочах, но принципиален в своих политических суждениях. Не зря студетны-коммунисты избрали его своим партгрупоргом, а комсомольцы — членом факультетского комитета.

Приходилось бывать у него дома, в Гнивани, где живет его обаятельная мама Нина Андреевна, бывший педагог, а нынче пенсионер. Как она вкусно кормила нас с **Олегом! Как по-матерински отнеслась ко мне!** Знаю и то, что Олег рано лишился отца, толкового офицера - артиллериста. Небезоблачным было его детство. Может быть, и от этого его целеустремленность, непреклонная вера в истину: только в труде и человечности обретешь друзей и смысл жизни?

Через год я возвращаюсь в свой Маврикий — небольшой, всего одномиллионный, теплый и солнечный, омываемый водами Индийского океана, но всегда родной и близкий. Как сын своей горячо любимой Родины, буду отдавать ей весь технический и духовный потенциал, накопленный за годы обучения в Виннице. И если в чем-то я буду преуспевать, то здесь заслуга не только преподавателей, но и щедрость души, диапазон способностей моего друга Олега Павловского.

АМАВАТ БАХАДУР,
студент IV курса ФВТ, гражданин государства Маврикий.

Редактор
І. Волошенюк

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця. Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220. телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 03190. Зам. 2249.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 21 (305). | П'ЯТНИЦЯ, 27 травня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ДЛЯ ВАС, АБІТУРІЄНТИ!

Сьогоднішній випуск інституської газети присвячується життю, діяльності, навчальній і науковій роботі ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ФАКУЛЬТЕТУ.

НАЙКРАЩА З ПРОФЕСІЙ

ОЧЕВИДНО, нема потреби зайвий раз говорити про значення і питому вагу в народному господарстві професії будівельника. Як ніяка інша, вона потрібна буквально в кожному куточку нашої землі, де тільки є людина. Житло, його благоустрій, підсобні приміщення, корпуси заводів, фабрик, ферм, майстерень, теплиць, складів і комор — все це справа розуму і рук інженерів, архітекторів і проектантів, себто, представників тих професій, яких ми готуємо на інженерно-будівельному факультеті ВПІ.

Цьому факультетові нинішнього року виповнюється тринадцять і навчається на ньому понад сімсот студентів — 602 з Радянського Союзу і 85 більше, ніж з тридцяти зарубіжних країн. Крім стаціонарної, є вечірня і заочна форми підготовки студентів.

За тринадцять років народне господарство одержало 1213 інженерів-будівельників, в тому числі 230 з «червоними дипломами». 91 спеціаліста випущено для зарубіжних країн.

Втім, це тільки зі стаціонару. А заочно і з допомогою вечірнього навчання здобули професію інженера-будівельника ще 125 чоловік.

Маємо на факультеті 5 кафедр — технології будівельного виробництва, будівельних конструкцій і архітектури, теоретичної і будівельної механіки, нарисної геометрії і машинної графіки, охорони праці. На кафедрах — 91 викладач, 40 чоловік навчально-допоміжного персоналу, понад сто наукових працівників. Працюють у нас три доктори і 42 кандидати технічних наук. Маємо свою аспірантуру, де кожного року захищаються 5—6 кандидатських дисертацій.

ІНЖЕНЕРНО - будівельний факультет розташований в окремому корпусі, де обладнано 20 лабораторій інженерно-будівельного профілю, є зали курсового і дипломного проектування, лекційні зали, навчальні і дослідно-конструкторські роботи в Вінницькій та інших областях, спрямовані на впровадження в будівництво ресурсозберігаючих конструкцій, утилізацію вторинних ресурсів, механізмів, що зменшують частку ручної праці. Тільки у 87-му році наші спеціалісти забезпечили економію металопрокату на 155 тисяч, цементу на 590 тисяч карбованців за рахунок заміни фундаментів з паль фундаментами на грунтових подушках в тресті «Вінніцяпромбуд».

НИНІШНЬОГО року розпочато будівництво декількох крупнопанельних житлових будинків на фундаментах у витрамбуваних котлованах. Очікуване зниження договірної ціни складе 130—140 тисяч карбованців, економія цементу — 270 тисяч.

Спеціалісти кафедр будівельних конструкцій і архітектури, технології будівельного виробництва ведуть спільну роботу за конструктивною схемою збірно-монолітного будинку з використанням золошлакових сумішей Ладижинської ГРЕС. Для нашого регіону це принципово нова справа і впровадження її у виробництво дасть помітну економію цегли, металу, цементу, трудових затрат, подасть реальну допомогу в реалізації житлової програми.

Ще одна новинка. Цього року при факультеті створено студентське проектно-конструкторське бюро, котре має право проектувати житлові й культурно-побутові об'єкти з правом фінансування робіт через банк. Передбачається, що це КБ матиме повний цикл проектування з геодезичним обґрунтуванням майданчиків, інженерно-геологічними дослідженнями, повною розробкою техологічної документації. Гадаємо, що на кінець п'ятирічки СПКБ виконуватиме за рік проектної документації на півмільйона карбованців. Хочемо, щоб і підготовка студентів велась на реальних об'єктах, а всі курсові й дипломні проекти теж були реальними. Щоб поліпшити практичну підготовку студентів, кафедри технології будівельного виробництва, будівельних конструкцій і архітектури створили свої філіали на підприємствах облагробуду і гіпроцивільбуду. Тут студенти набувають робітничих професій, виконуючи курсові, дипломні, лабораторні роботи, проходячи практику.

ДЛЯ поліпшення зворотнього зв'язку з виробництвом при факультеті створено факультет підвищення кваліфікації інженерно-технічних працівників будівництва, де з 1 вересня навчатиметься щомісяця 75 осіб.

З нинішнього року факультет готує спеціалістів на замовлення підприємств — 50 чоловік для промислового будівництва, 50 — для сільського Вінницької і Хмельницької областей, 25 — для проектних організацій республіки.

Отже, на нашому факультеті завжди знайдеться місце кожному, хто працьовитий, освічений, допитливий, небайдужий. Будь ласка! Двері відчинені для всіх!

М. ДРУКОВАНИЙ,
декан інженерно-будівельного факультету, доктор технічних наук, професор.

Цей корпус інженерно-будівельного факультету студенти зводили власними руками.

В РЕКТОРАТІ

23 ТРАВНЯ відбулось чергове засідання ректорату. З повідомленням про підготовку учбово-матеріальної бази до нового 88—89 навчального року виступив проректор О. І. Тарануха.

Проректор М. Є. Іванов інформував про наступну республіканську нараду з питань роботи з іноземними студентами.

Про стан підготовки спеціалістів вищої кваліфікації з пріоритетних напрямків науки і техніки доповів проректор Ю. А. Карпов.

Проректор С. И. Ткаченко інформував про підсумки наукової роботи за 1987 рік.

Про своє перебування і лекційну діяльність в Німецькій Демократичній республіці, зокрема, в Дрезденському технічному університеті розповів доктор технічних наук, професор О. П. Стахов.

ВПІ — СВЄНТОКШИЦЬКА ПОЛІТЕХНІКА

В НАШОМУ інституті перебуває делегація з Свєнтокшицького політехнічного інституту ПНР в складі ректора Збігнєва Коваля і проректора з навчальної роботи Ригарда Собачинського. Вчені з братньої країни зустрілись в обкомі партії з секретарем обкому Г. Я. Буртяком. Відбувся обмін думками з приводу вдосконалення навчально-виховного процесу у нашому інституті. Гості відвідали спортивну-оздоровчий комплекс в Степашках, ознайомились з пам'ятними місцями обласного центру, зустрілись з провідними вченими міста. Завтра між представниками нашого і Свєнтокшицького інститутів буде підписана робоча програма співробітництва.

Зв'язки між двома вузами міцнішають. В середині травня у нас вже перебувала польська делегація, днями з Польщі повернулась делегація ВПІ в складі заступника секретаря парткому О. Леська, голови студентського профкому В. Боднаря, секретаря комітету ЛКСМУ енергофаку О. Заболотного.

ПОДОРОЖ ДО В'ЄТНАМУ

З 25 КВІТНЯ по 9 травня у братньому В'єтнамі перебувала спортивна студентська делегація ВПІ, яка представляла там клубний студентський футбол. Відбулися десятки зустрічей, в тому числі і шість футбольних. Наслідок їх такий — три наших перемоги, два програші, одна — нічия. Але найбільший рахунок на балансі дружби — всі зустрічі пройшли в обстановці виняткової сердечності і приязні.

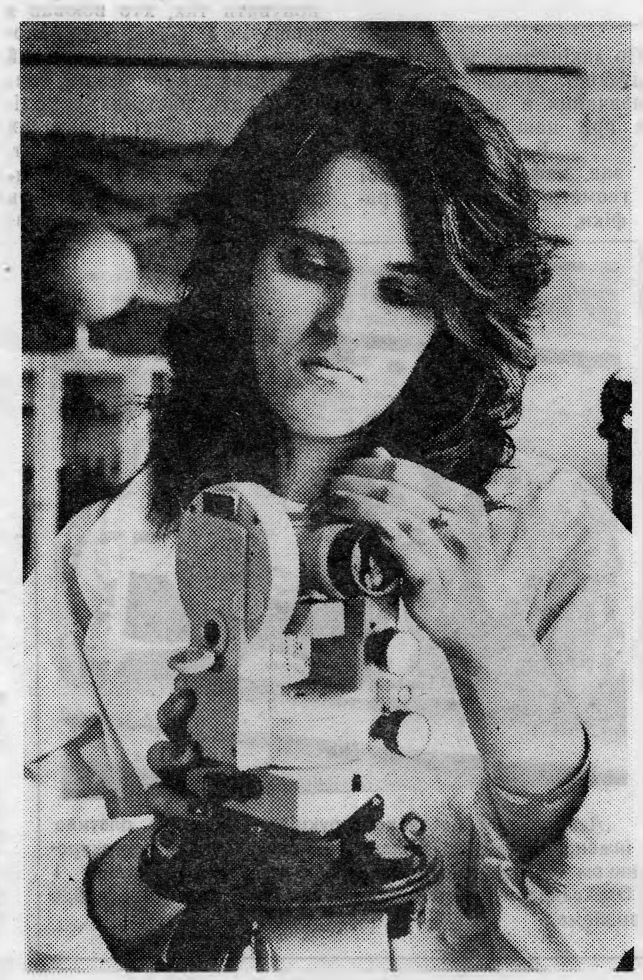

Аня Бойцова буде інженером промислово-цивільного будівництва. З першого курсу — в полоні цікавих машин, апаратів, пошуків, знахідок...

ЧИТАЄТЬСЯ НА ВСІХ ФАКУЛЬТЕТАХ

КУРС теоретичної механіки читається в нашому інституті на восьми факультетах, а майбутні інженери будівельники, крім того, на III—IV-му курсах вивчають ще й будівельну механіку. Головні наші спеціалісти — професор А. Чернишов, доценти Ц. Гавінський, А. Гель, Б. Земляков, А. Линник, В. Михайлищев, В. Федотов, старший викладач В. Приятелюк, асистенти Л. Пащенко, В. Степанчук, В. Риндюк. Кафедра ТТМ має лекційний зал, дві предметні аудиторії, аудиторію для проведення консультацій і самостійної роботи студентів. Велику увагу приділяють співробітники кафедри методичній роботі. Скажімо, професор А. Д. Чернишов написав підручника з курсу теоретичної механіки, викладачі уклали понад 30 методичних вказівок, активно працюють над впровадженням в учбовий процес проблемного читання лекцій, розробили і впроваджують ділові ігри й ігрові заняття. При виконанні розрахунково-графічних завдань студенти використовують мініЕОМ серії СМ і великі ЕОМ серії ЕС.

В науковому плані співробітники кафедри працюють в чотирьох напрямках — опори з газовим змащуванням; розробка числових методів вирішення завдань деформування суцільних середовищ; проблеми вищої школи; вдосконалення будівельних конструкцій і методів їх розрахунку. За першими двома напрямками кафедра веде госпдоговірні роботи об'ємом до ста тисяч карбованців щороку. Наукові розробки викладачів запроваджуються в народне господарство з економічним ефектом близько трьохсот тисяч карбованців на рік.

В госпдоговірній і госпбюджетній науковій роботі активну участь беруть студенти. Результати цієї їхньої діяльності щороку доповідаються на секції «Механіка» обласної студентської наукової конференції.

За останні вісім років за результатами наукової роботи співробітники й аспіранти захистили докторську і сім кандидатських дисертацій, з них чотири належать випускникам ВПІ В. Федотову, А. Шевченко, В. Степанчуку, В. Гуменюку. Зараз готові до захисту ще одна докторська і дві кандидатські дисертації.

Але треба відзначити, що початок роботи над дисертаціями покладено ще в студентські роки, Таким чином, ви теж можете обирати свою тему з перших днів навчання.

В. ФЕДОТОВ,
зав. кафедрою ТТМ.

ПОСТУПАЙТЕ НА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ОХОРОНА ПРАЦІ — В ЦЕНТРІ УВАГИ

КАФЕДРА охорони праці належить до загальнотехнічних кафедр вузу. Її викладачі читають такі дисципліни, як «Охорона праці», «Охорона довколишнього середовища», «Радянське право», «Практика інженерної діяльності». Крім того, беремо безпосередню участь в консультуванні студентів-дипломників за розділом «Охорона праці і довколишнього середовища» в дипломних проектах.

В центрі уваги колективу перебуває дисципліна «Охорона праці». Цьому питанню, доречно нагадати, першорядного значення завше надають наша партія і уряд. Там, де підупадає увага до цієї справи, виникають небезпечні джерела травматизму і професійних захворювань. Наочними прикладами цього служать сумно відомі аварії з нещасними випадками і колосальними матеріальними й моральними втратами на Чорнобильській атомній станції, шахті «Ясинувата» і інші.

Ось чому викладацький колектив надає постійну увагу питанням дальшого поліпшення методів навчання студентів у відповідності з сучасними вимогами до вищої школи. Приміром, при читанні курсів використовуються такі активні методи навчання, як проблемні ситуаційні задачі, ділові ігри, окремі методики (спеціальні питання охорони праці і довколишнього середовища, практика інженерної діяльності).

Колективом кафедри ведеться держбюджетна і госпдоговірна науково-дослідницька робота з найважливішої тематики «Поліпшення умов і охорони праці на робочих місцях промислових підприємств». У нас функціонують постійнодіючі науково і методичні семінари, а також секція «Охорона праці і довколишнє середовище», де регулярно розглядаються найактуальніші проблеми, до розв'язання яких залучаються студенти. Найкращі з їхніх розробок представляються щорічно на республіканські і всесоюзні конкурси.

В кабінеті охорони праці під час поточного контролю знань.

ДО УСПІХІВ кафедри належить опублікування методичних і учбових посібників, підготовка нових і спеціального підручника. Постійно оновлюється і вдосконалюється наша учбово-лабораторна база. В двох лабораторіях студенти виконують важливий практикум по техніці безпеки, виробничій санітарії і гігієні праці, пожежній безпеці. Розроблені програми для розрахунку параметрів по охороні праці з використанням ЕОМ — рівня шумів, систем захисного заземлення і занулення електроустановок тощо. Заявлені персональні ЕОМ, з допомогою яких студенти будуть виконувати розрахунки на заняттях з лабораторного практикуму і при розробці спеціальних питань (індивідуальних завдань) по розділу «Охорона праці і довколишнього середовища» в дипломних проектах (з усіх спеціальностей і форм навчання).

ПРЕДМЕТНА аудиторія кафедри, де читаються всі кафедральні дисципліни, обладнана технічними засобами навчання — кіноапаратурою, діапроекторами, кодоскопом, екраном. Обладнано кабінет по охороні праці, оснащений стендами, обладнанням, приладами, інформаційно-довідковими матеріалами, а також класом програмованого контролю знань по охороні праці студентів, викладачів і співробітників вузу. Тут же проводяться ділові ігри з охорони праці. В кабінеті є діючий манекен-тренажер, на якому студенти відпрацьовують практичні прийоми по наданню першої (долікарської) допомоги потерпілим — штучне дихання в комплексі з непрямим масажуванням серця. Кабінет функціонує, як учбово-методичний центр з постановки в інституті всієї роботи по профілактиці травматизму, створенню на кожному місці безпечних умов праці.

Колектив кафедри веде активну пропаганду наукових і технічних знань серед студентів і трудящих міста й області. Постійно дбаємо про підвищення рівня науково-педагогічної кваліфікації викладачів кафедри. Зараз у нас 5 кандидатів технічних наук, ведеться підготовка кандидатських і докторської дисертацій.

З. КОБЕВНИК,
зав. кафедрою охорони праці, кандидат технічних наук, доцент.

КУРС НАРИСНОЇ ГЕОМЕТРІЇ

ЦЕНТРАЛЬНЕ місце в житті кафедри нарисної геометрії і машинної графіки займає студент. Це й зрозуміло — лиш декілька років відпущено на те, щоб зробити з нього висококваліфікованого спеціаліста, мобілізувати його творчу енергію на виконання завдань, поставлених партією по вдосконаленню вищої освіти. Необхідні знання з основ теорії зображення просторових об'єктів одержують майбутні спеціалісти при вивченні таких курсів кафедри, як нарисна геометрія, машинна й інженерна графіка, автоматизація проектно-креслярських робіт. В складі кафедри 10 кандидатів технічних наук і 9 аспірантів. Кафедра має обчислювальний центр, дисплейний клас на 25 місць, 5 кабінетів, що враховують специфіку факультетів, де студенти знайомляться зі структурою обчислювальних сисмет і дисплейних пристосувань відображення інформації, вивчають найпростіші алгоритми растрової машинної графіки, оволодівають пакетом геометричного моделювання для вирішення завдань на ЕОМ. Співробітники кафедри ведуть дипломне проектування зі спеціальностей «Електронні обчислювальні машини» і «Конструювання й виробництво електронно-обчислювальної апаратури», здійснюють нормоконтроль дипломних проектів, виконуваних студентами інженерно-будівельного факультету.

Широкий простір творчій діяльності майбутнього інженера забезпечують розроблені викладачами кафедри В. Діденком і Ю. Холковським програмне забезпечення геометричного моделювання різних інженерних об'єктів і методичні вказівки щодо їх використання. В 87—88 роках студенти І курсу спеціальності 0608 вивчають традиційно складний для сприйняття курс нарисної геометрії й інженерної графіки в новій інтерпретації, орієнтований на максимальне наближення до умов їх майбутньої інженерної діяльності. Для здійснення процесу інтеграції навчання, науки і практики відкривається філіал кафедри на виробництві.

У вересні минулого року на базі ВПІ була проведена Всесоюзна наукова конференція з проблем оптоелектроніки, що зібрала спеціалістів з 32 міст країни. Всі наукові групи кафедри об'єднані в СКБ «Квантрон» з науковим напрямком «Розробка методів і засобів аналізу і синтезу зображень».

СТАЄ уже традицією щорічна олімпіада з нарисної геометрії, добрі результати дає консульпункт, де консультують самі студенти, організовано проходять студентські наукові конференції. Для вдосконалення всіх аспектів діяльності кафедри укладено угоду про творчу співдружність з кафедрою нарисної геометрії і креслення Ленінградського інституту точної механіки і оптики, якою передбачена спільна розробка учбових програм за курсом «Інтерактивна машинна графіка», підготовка і постановка лабораторних і практичних робіт, створення пакету прикладних програм, проведення спільних студентських олімпіад.

Результати науково-дослідних робіт, виконаних кафедрою тільки за минулий рік, характеризуються такими показниками: об'єм госпдоговірних робіт — 470 тисяч карбованців, економічна ефективність 980 тисяч карбованців. Щороку кафедра публікує близько 50 друкованих праць, подає в середньому 60 заявок на винаходи, займаючи з винахідництва перше місце в інституті. Неодноразово макети, виготовлені студентами під керівництвом наукових співробітників кафедри Л. Тимченка і В. Подорожнюка, експонувались на ВДНГ СРСР і за кордоном.

По закінченню інституту випускник може продовжити навчання в аспірантурі, що є при нашій кафедрі.

В. КОЖЕМ'ЯКО,
зав. кафедрою нарисної геометрії і машинної графіки.

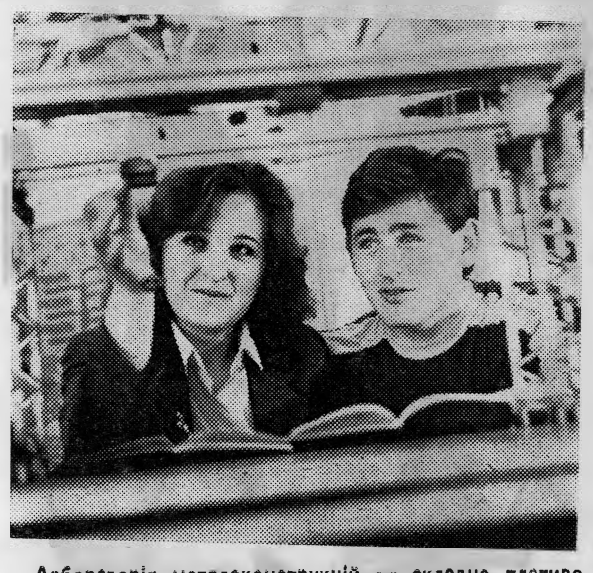

Лабораторія металоконструкцій — складне плетиво інженерних думок, втілених у метал. Однак третьокурсникам інженерно-будівельного факультету Наталі і Олександру Кузьменкам все тут вже близьке і добре знайоме.

Не хлібом єдиним

ЩОБ у вас, дорогі вступники, не склалось враження, що студент тільки тим і зайнятий, що гризе «камінь» науки, що йому ніколи вгору глянути, розкажу трохи про те, чим насичені години його дозвілля. Насамперед — у нас багато лекційних залів, де влаштовуються дні лекторів, тематичні вечори, зустрічі з ветеранами війни, цікавими людьми. Стало традицією вшановувати тих, хто воював з фашизмом, і тих, хто виконував свій інтернаціональний обов'язок в Афганістані, влаштовувати виставки самодіяльної творчості і дитячих малюнків до знаменних дат. В гуртожитку № 4 є студентський клуб, де проходять засідання політклубу, тематичні вечори, дискотеки, засідає клуб знавців «Що, де, коли?», яким керує студент Олександр Шустерман. Не скажемо, що якість усіх заходів клубу на найвищому рівні, але знаємо одне — вони не нудні.

Вчена рада факультету, деканат, партійна і комсомольська організації, виходячи з думок і побажань студентів, розробили факультативні плани з музики, театрального мистецтва, живопису. Постійно діє у нас колектив художньої самодіяльності за участю і студентів, і викладачів, і співробітників. В гуртожитку активно працює студентська жіноча рада на чолі з її головою, студенткою третього курсу Ольгою Шульгою. Багато робить вона для студентських сімей, влаштовує дитячі ранки (у студентів факультету 117 дітей), створила на громадських засадах дитячу кімнату, де з малятами зайнята «чергова мама», а решта мам у цей час можуть піти в кіно, театр чи зайнятись невідкладною науковою справою.

ВАЖЛИВЕ місце в підвищенні ідейно-теоретичного рівня займають лекторські дні, які проводимо кожної першої п'ятниці місяця. З врахуванням побажань студентів факультетське бюро Товариства «Знання» (голова доцент В. Ф. Кобевник) влаштовує лекції на політичні, міжнародні та інші тему. Значну питому вагу у наших заходах займає виховання молоді працею. Руками самих студентів збудовано корпус інженерно-будівельного факультету, вони з охотою записуються в студентські будівельні загони на літню пору, прийнято рішення організувати на молодших курсах практику таким чином, щоб кожен міг освоїти кілька будівельних професій з присвоєнням певного розряду.

Фізичне виховання. Одна з підвалин творчого довголіття і доброго здоров'я. До ваших послуг — різноманітні секції. Якщо не будете лінуватись — успіх не забариться. На факультеті — 8 майстрів спорту, 12 кандидатів у майстри, багато першорозрядників. Це йде ще і від того, що захоплюються спортом наші викладачі і співробітники. Нинішнього року їхні команди з багатьох видів спорту зайняли в інституті перші місця, а загалом за ними друге місце в спартакіаді.

Звичайно, не всі аспекти виховання у нас на зразковому рівні. Є проблеми в удосконаленні студентського самоуправління, не завжди відповідає рівню сьогодення студентська активність, не вижиті повністю випадки правопорушень. Але всіма цими питаннями активно займається і парторганізація, і комсомол, і профспілки, а тому вони теж не стоять на місці, вдосконалюються і вдосконалюються, звичайно, у бік поліпшення. І якщо ви потрапите в дружну сім'ю інженерно-будівельного факультету, то теж не нудьгуватимете, бо де і у вас тут цікаве громадське заняття.

Г. ГОРШЕЧНИКОВ,
секретар партбюро інженерно-будівельного факультету.

Редактор
І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця. Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 04233. Зам. 2337

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 22 (306) | П'ЯТНИЦЯ, 3 червня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ОБГОВОРЮЄМО ТЕЗИ ЦК КПРС

НЕ ЗАЛИШАТИСЬ ОСТОРОНЬ...

Менше, ніж через місяць розпочне роботу XIX Всесоюзна партійна конференція. Можна без перебільшення сказати, що надії на неї в комуністів, всіх трудящих нашої країни великі. І ці сподівання вже починають підтверджуватись новим підходом до формування делегатського складу конференції, широким обговоренням проблем, що будуть розглядатися на ній. Новим імпульсом інтересу до конференції є, безумовно, публікація Тез ЦК КПРС до Всесоюзної партконференції, схвалених травневим (1988 р.) Пленумом ЦК КПРС.

Як свідчать бесіди з колегами, співробітниками, студентами, зустрічі з робітниками і колгоспниками, байдужих до цього документу немає. І це цілком закономірно. Викладені в ньому оцінки і пропозиції мають єдину мету, що зівпадає з прагненням нашого народу — зробити все можливе для закріплення і поглиблення перебудови, для відродження у всій повноті ленінських принципів сеціалізму.

Користуючись нагодою і правом комуніста й громадянина, мені хотілося б висловити ряд суджень і пропозицій, що виникли в ході вивчення Тез.

В Тезах цілком справедливо піддається критиці усталена практика регулювання партійних рядів шляхом «рознарядки» і робиться наголос на підвищенні вимог до вступаючих у партію. Але при цьому варто в майбутній доповіді на конференції нагадати про статутне положення, що партія об'днує на добровільних началах найбільш свідому частину робітничого класу, колгоспного селянства, інтелігенції, що вона повинна відображати соціальну стєруктуру сучасного радянського соціалістичного суспільства.

Схвалюю пропозицію про суспільно-політичну атестацію комуністів. Це дійсно буде ефективним засобом самоочищення і зміцнення партії. КПРС ще довго буде керівною силою нашого суспільства. Тому не виключені і в майбутньому намагання вступити в її ряди з чисто корисливих міркувань. В зв'язку з цим пропоную проводити атестацію комуністів систематично (наприклад, один раз у п'ять років напередодні чергового з'їзду і включити це положення в Статут КПРС).

Аналіз життя нашого суспільства засвідчує, що однією з причин бюрократизації управління є застій керівних кадрів. Тому визначення строків, протягом яких одна й та ж особа може обіймати керівну посаду у партійних чи радянських органах, є важливим засобом контролю і притоку свіжих сил до керівництва.

Однак у цьому місці Тез простежується певна невизначеність — не сказано, на яких виборних посадах у партії, Радах можна працювати 10 (максимально 15) років. Наприклад, тільки секретарем райкому, чи і секретарем обкому, ЦК?

В Тезах підкреслюється, що не можна підряд більше, ніж два (три) строки займати виборну посаду. А якщо з перервами? І якщо переміщатись по горизонталі (скажімо, з одного району в інший, чи з однієї області в іншу)? То і все життя?

На наш погляд, потрібно встановити порядок, згідно якого 10 (15) років — граничний строк перебування особи на керівній посаді не тільки у даному районі (місті, області), але і взагалі. Виняток робити тільки для тих, хто «росте» по керівній вертикалі.

Гадаю, що питання про дозвіл на третій строк обрання теж повинні давати не три чверті голосів членів парткому, а таємне голосування загальних партійних зборів, з трьома четвертями голосів «за» кандидата.

Повнокровне функціонування радянської політичної системи неможливе без опори на широку мережу громадських організацій. На жаль, на сьогодні ще чимало з них слабо залучають своїх членів до активної політичної і громадської діяльності. Підвищення ролі громадських організацій в політичному процесі, як справедливо заначається в Тезах, повинно йти через надання цим організаціям реальних прав в законодавчих ініціативах. Ці організації повинні підвищувати свою роль тільки з допомогою справжнього добровільного входження в них. Масове залучення на принципі «добровільної примусовості» — завше було причиною їхньої пасивності. Багато наших громадян є одночасно членами десятка організацій. Часто-густо вони не знають навіть, кому і за що платять внески. А коли мова йде про комуністів і комсомольців, то не вступи вони в ДТСААФ чи товариство тверезості — можуть навіть понести стягнення.

Так, багато думок народжує уважне вивчення Тез. Обов'язок кожного члена партії не залишитись осторонь, сказати свою думку, висловити своє міркування. Чим більше цих наших думок і міркувань буде враховано в рішеннях XIX Всесоюзної партконференції, тим ці рішення будуть реальнішими, тим легше їх буде втілювати в життя.

В. БОНДАР,
зав. кафедрою наукового комунізму ВПІ, доцент, кандидат філософських наук, член КПРС з 1956 року.

Йде сесія

ОЦІНКА ЗНАНЬ — ОБ'ЄКТИВНА

Для групи 4-АТ-84 факультету автоматики й мікроелектроніки цей екзамен був третім. Студенти, як кажуть, вже увійшли в робочий ритм сесії. До того ж четвертокурсники — народ досвідчений. За плечима не один десяток заліків та екзаменів. І тому, коли доцент С. В. Юхимчук запросив перших бажаючих засвідчити набуті знання з математичних методів автоматизованих систем, то охочих було майже третина групи.

Звичайно, на обдумування питань білета потрібен час. Саме в цей момент наш кореспондент і сфотографував Ларису Савчук **(знімок ліворуч внизу).**

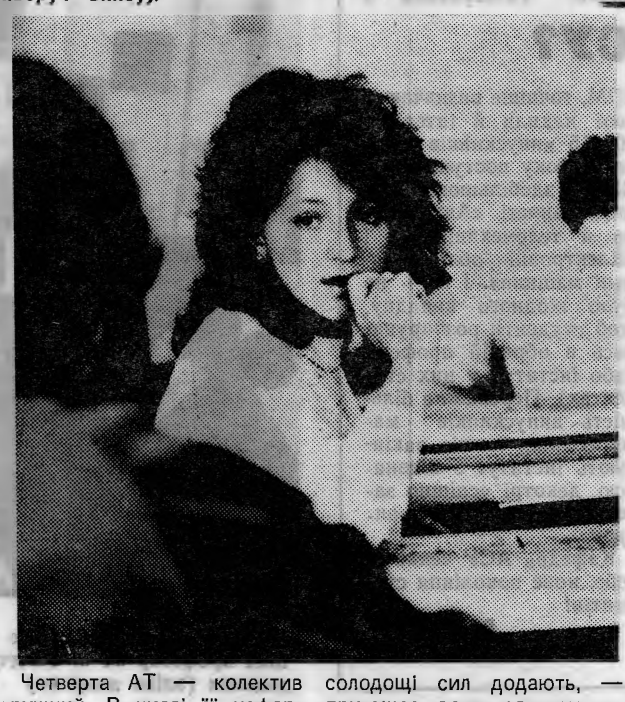

Четверта АТ — колектив дружний. В числі її неформальних лідерів Алла Іщенко, відмінниця навчання, аматор художньої самодіяльності, людина доброї душі.

— Будь ласка, підкріпись, солодощі сил додають, — пригощає вона однокурсницю, попросивши зрозуміло, дозволу на таку підтримку в екзаменатора **(знімок вниз, праворуч).**

А хвилин за 15 до екзаменаційного столу підійшов не по літах серйозний, зібраний Серрано Гонсалес Мануель. Його відповіді на основні і додаткові питання були вичерпними. Студент з Куби виявив грунтовні знання. Порадившись з асистентом, молодшим науковим співробітником кафедри АСУ О. М. Соловйовою, доцент С. В. Юхимчук, виставляє Мануелю заслужену оцінку **(знімок вгорі).**

П'ятірки цього дня отримали Алла Іщенко, Тетяна Головач, Ірина Демидова, Віталій Пастушенко, Валерій Рубан, Оксана Савчук, Дмитро Сень. Дві третини групи склали екзамен на 4 і 5. І лише Сергій Демко та Євген Кулаков підвели товаришів — в їх залікових книжках з'явилась вилось по двійці. Соромно!

Д. БОРИСОВ.

Наприкінці минулого місяця з Німецької Демократичної республіки повернувся директор СКТБ «Модуль», завідуючий кафедрою обчислювальної техніки ВПІ, доктор технічних наук, професор О. П. Стахов, який був запрошений читати лекції в Дрезденський технічний університет. Пропонуємо вашій увазі інтерв'ю про перебування вченого в НДР.

ПРОФЕСОР СТАХОВ У ДРЕЗДЕНІ

Чим викликана і в чому полягала мета вашого перебування в НДР, зокрема, в Дрезденському технічному університеті?

Дрезденський технологічний університет широко практикує запросини провідних зарубіжних вчених для читання лекцій і виступів з науковими доповідями. З метою міжнародного співробітництва створено цілий ряд кафедр. Минулого року мені теж надійшло запрошення від секції інформаційної техніки університету зайняти місце професора на кафедрі імені Генріха Баркхаузена, засновника цієї секції, видатного німецького вченого, творця електронної лампи.

Запрошували на півроку. За погодженням ректоратів Дрезденського університету і Вінницького політехнічного інституту строк моєї роботи був скорочений до півтора місяця. По приїзді до Дрездена була складена робоча програма. Я мав читати лекції для студентів-дослідників, аспірантів, наукових співробітників університету, а також науково-дослідних інститутів Дрездена і виконувати науково-дослідну роботу. Водночас зі мною читав лекції для працівників інформаційної техніки також професор Хармут із США, котрого добре знають у нашій країні, як спеціаліста в області, так званої, «несинусоїдальної» радіотехніки. Професор Хармут читав лекції в середу, а я в четвер. Так що ми мали змогу постійно слухати один одного.

Судячи з усього, Олексію Петровичу, ваші лекції викликали інтерес не тільки в університеті, а й в інших вузах і наукових установах НДР. Розкажіть, будь ласка, детальніше про ці, як ви кажете, «нештатні» публічні виступи.

Цикл моїх лекцій називався «Золота пропорція і обчислювальна техніка». В концентрованому вигляді я викладав нову концепцію розвитку обчислювальної техніки, котра розроблялася мною в раніше опублікованих статтях, монографіях, зарубіжних патентах. При підготовці до лекцій виникла думка викласти основи науки й мистецтва через призму золотої пропорції — одного з видатних математичних відкриттів античної науки. В результаті з'явилась лекція «Золота пропорція, як фундаментальна числова закономірність природи, науки і мистецтва». З цієї лекції, власне, починався мій цикл.

На жаль, на першу лекцію в Дрезденському університеті зійшлось порівняно мало слухачів. Було образливо, тим паче, що саме до першої лекції завше готуешся з особливим сумлінням, як в науковому, так і в мовному плані. Втім, лекція викликала настільки великий інтерес, про неї пішов такий розголос, що довелося читати її вдруге, причому на цей раз в присутності практично всіх співробітників секції інформаційної техніки, а також співробітників інших секцій. Після цього інтерес до моїх лекцій зразу почав зростати, мене запросили виступити з науковими доповідями в технічному університеті Карлмарксштадта і в Центральному НДІ кібернетики й інформаційних процесів АН НДР (м. Берлін). В Берліні виступав також на науковому семінарі інституту наукового приладобудування АН НДР. Науковий рівень моїх слухачів у німецькій столиці був

(Закінчення на 2-й стор.)

З А П Р О Ш У Є Ф А М

МАЙБУТНІ ПРИЛАДОБУДІВНИКИ

ПОДАЮЧИ документи в приймальну комісію нашого інституту, ти, дорогий абітурієнте, серед багатьох скорочених назв факультетів і кафедр неодмінно зустрінеш і таке поєднання літер — АІВТ. Вони означають назву кафедри автоматики й інформаційно-вимірювальної техніки, яка готує інженерів спеціальності 0606 «Автоматика й телемеханіка». Найпочесніші дисципліни тут — фізика, математика, оптика... Студенти вивчають основи програмування, будову й архітектуру електронно-обчислювальних машин, в тому числі мікроміні ЕОМ, персональних комп'ютерів, ЕОМ серії ЕС, вже на першому курсі готуються до використання широковживаних на виробництві і в конструкторських бюро автоматизованих робочих місць (АРМів). Елементна база сучасних улаштувань автоматики й інформаційно-вимірювальної техніки, мікропроцесорні влаштування автоматики — це суто професіональні курси, які вивчаються тільки на кафедрі АІВТ. Одним із стержневих є також курс «Основи метрології», який читають професор В. Т. Маликов і доцент В. А. Піджаренко. Знання, які ви тут здобудете, дозволять проектувати і впроваджувати у виробництво й науку інформаційно-вимірювальну техніку. До послуг студентів — лабораторії і персональні комп'ютери. Мікрокалькулятори для них — уже вчорашній день. Ті, хто вчиться на «добре» й «відмінно», мають право брати участь в науково-дослідній роботі, працювати в студентських КБ. Наче справжні конструктори, вони розробляють електронні схеми, виготовляють прилади, виконуючи розрахунки на ЕОМ. Поки-що ними, певна річ, керують досвідчені викладачі, але мине трохи часу і кожен стане на шлях самостійних пошуків і знахідок.

Е. МІНЯЙЛО,
аспірант кафедри АІВТ.

ЩО ОЗНАЧАЄ АСУ?

ПОНАД сто років тому, коли були винайдені і впроваджені у виробництво парова машина й двигуни внутрішнього згорання, людина вперше почала звільнятися від функцій джерела енергії у виробничому процесі. В історії розвитку суспільства настав період механізації праці, і це мало таке колосальне значення, що його назвали промисловою революцією.

Але буквально на зорі механізації допитливий людський розум задумався над питанням — а чи не можна деякі операції управління теж передати машинам і механізмам? Перші автомати - регулятори Уатта і Ползунова знаменували народження нової сфери діяльності людини, нового напрямку творчості — автоматики.

Сучасний етап науково-технічної революції характеризується уже комплексною автоматизацією виробництва. На порядок денний висуваються питання повної автоматизації всього виробничого процесу, створення заводів — автоматів. Завдяки досягненням кібернетики, обчислювальної техніки, автоматики й робототехніки зараз практично нема таких функцій у виробництві, які неможливо було б автоматизувати. Автоматика стала масовою професією, тут виділився новий напрямок — автоматизовані системи управління. Цей напрямок, який об'єднує досягнення кібернетики, обчислювальної техніки й інформатики, і є сьогодні однією з найцікавіших і найперспективніших галузей практичної інженерної діяльності, творчого пошуку і наукових досліджень.

Вінницький політехнічний інститут, його факультет автоматики й мікроелектроніки, кафедра атвоматизованих систем управління уже понад десять років ведуть підготовку інженерів цієї захоплюючої, дуже потрібної народному господарству спеціальності.

ВЕЛИКЕ значення для підготовки висококваліфікованих фахівців має професійна підготовка школярів, допомога їм у виборі майбутньої спеціальності, виявлення творчих нахилів. Співробітники кафедри АСУ вже 12 років мають тісні зв'язки з учнями Вінницької середньої школи № 15. Для них відпрацьований спеціальний дворічний курс «Обчислювальна математика і програмування», школярі одержують навички спілкування з дуже високим — доктори наук, професори, навіть академіки. Велике враження справила на мене зустріч з академіком Кемпе, директором інституту кібернетики й інформаційних процесів АН НДР. Він уважно стежить за всіма науковими напрямками в області обчислювальної техніки нашої країни і був ініціатором того, щоб мене запросили в Німеччину.

(Початок на 1-й стор.).

Як відомо, в рамках програм країн РЕВ передбачено тісне науково-технічне співробітництво вузів, спільні цільові дослідження і пошуки. Який у цьому плані фінал вашої роботи в НДР?

Підсумки, треба сказати відверто, перевершили всі найсміливіші мої сподівання. Перш за все, налагоджені наукові контакти з двома провідними технічними університетами НДР — Дрезденським і Карлмаркс-штадським. Дрезденський на жовтень—листопад нинішнього року знову запланував мої виступи перед широкою аудиторією студентів і співробітників, а також на засіданні товариства інформатики, що об'єднує найпомітніших вчених міста. Карлмаркс-штадський університет планує запросити мене на тимчасову роботу впродовж одного-двох місяців у 89—90 рр. Але найцікавішу пропозицію про співробітництво одержав я від науково-дослідних інститутів АН НДР. Мова йде про участь кафедри обчислювальної техніки ВПІ в науково-технічній програмі країн РЕВ по створенню ЕОМ нових поколінь. Мені запропонували написати декілька статтей для провідних наукових журналів з інформатики, котрі видаються НДР. Моя доповідь «Золота пропорція, як пропорція термодинамічної рівноваги самоорганізовуваних систем» включена до програми міжнародного симпозіуму з теорії систем, який відбудеться у Берліні у вересні ц. р. Видавництво «Техніка» (НДР) вирішує питання про переклад на німецьку моєї книги «Коди золотої пропорції», що вийшла друком у 1984 р.

І, нарешті, ще одне питання. В ході перебудови вищої школи, власне, всієї системи народної освіти було б, на наш погляд, не зайвим скористатися з зарубіжного досвіду підготовки інженерів у технічних вузах. Що можна, скажімо, перенести з Дрездена до Вінниці? І. принагідно, що являє собою технічний університет?

Я зустрічався з радянськими студентами, які навчаються в Дрезденському технічному університеті. Оскільки перед виїздом до НДР вони не менше двох років навчалися в радянських вузах (зокрема, в Київському політеху), то я просив їх об'єктивно порівняти учбові процеси. Вони відзначають, що у нас при навчанні інженерів головна ставка робиться на теорію на шкоду практичній підготовці. В НДР навпаки. Навіть, приміром, при читанні математики і фізики більше уваги надається не теоретичним розміркуванням з приводу виведення тієї чи іншої формули, а їхній інженерній інтерпретації, можливості практичного застосування математичних і фізичних результатів.

Студентам видається величезна кількість практичних і розрахункових завдань. Оцінка знань залежить, насамперед, від уміння розв'язувати задачі. Екзамени в НДР — письмові. Студенту дозволяється користуватися конспектом, а оскільки екзамен здають всі одночасно, то безглуздо сподіватись на «чужий» конспект. Щоб успішно скласти екзамен, треба мати тільки свій. А для цього мусиш відвідувати всі лекції, тобто, проблема навчальної дисципліни при такому підході вирішується автоматично.

У вузах НДР на останньому курсі здають державний екзамен зі спеціальності. (ми у своїх планах це теж починаємо вводити), широко використовуються засоби морального впливу на недисциплінованих і недбалих. Скажімо, той, хто невчасно здає підручник в бібліотеку за кожен прострочений день повинен внести певну плату (істотну для студента).

Гадаю, що такі особливості учбового процесу цілком можна впровадити і в наших вузах.

Дещо про Дрезденський технічний університет. Це всесвітньо відомий вуз, якому нинішнього року виповнилось 160. За значенням у вищій технічній освіті НДР він відіграє таку ж роль, як у нас МВТУ імені Баумана. На 28 секціях (що еквівалентні нашим факультетам), здобувають освіту з 60 спеціальностей приблизно 13 тисяч студентів, 260 студентів-дослідників, 600 студентів і 150 аспірантів з 60 країн світу. В штаті університету 6100 чоловік, серед яких 550 професорів і доцентів, 2200 наукових співробітників. 59 чоловік удостоєні Держпремії НДР, 9 вченим присуджено почесне звання «Видатний учений народу». Університет має наукові зв'язки з 36 вузами СРСР, багатьма вузами соціалістичних і капіталістичних країн. Іншими словами, це один зі світових центрів вищої технічної освіти. Тому я можу гордитись, що став першим радянським професором, запрошеним на кафедру ім. Баркхаузена секції інформаційної техніки. Думаю, що це треба розглядати, як визнання високого рівня наукових досліджень, котрі проводяться на кафедрі обчислювальної техніки ВПІ.

ПРОФЕСОР СТАХОВ У ДРЕЗДЕНІ

Для вас, абітурієнти!

КАФЕДРА МІКРОЕЛЕКТРОНІКИ

21 РІК тому ця кафедра називалась кафедрою електронних приладів і радіотехніки. Колектив її викладачів складався з молодих випускників Київського політехнічного інституту. Кафедру очолив 29-річний кандидат технічних наук В. С. Осадчук. Було дуже багато турбот з розвитком матеріальної бази, підготовкою наукових кадрів. Утверджували себе, налагоджували ділові контакти і співробітництво з усіма радіоелектронними підприємствами регіону. Вели підготовку спеціальностей «Електронні прилади», «Радіотехніка», «Електронно-обчислювальні машини». Перші випускники кафедри утворили ядро викладачів таких факультетів, як радіотехнічний, автоматики й мікроелектроніки, обчислювальної техніки. Зараз це уже відомі в нашому інституті доценти С. Курков, В. Кожем'яко, А. Петух, Г. Рудомін, В. Гикавий, А. Божко, В. Дель, А. Новиков та інші.

Багато випускників стали керівниками підприємств, відповідальними радянськими і партійними працівниками. Скажімо, С. В. Волинський один з керівників такого потужного заводу, як «Кристал», А. І. Яковенко — секретар Замостянського райкому партії у Вінниці, Т. І. Хропко — секретар облпрофради.

Якщо в 67-му році кафедра складалась з п'яти чоловік, то зараз їх тут 40, а серед них — доктор наук і 8 кандидатів. Працює аспірантура, видано дві монографії, одержано понад сто авторських свідоцтв, опубліковано більше трьохсот наукових праць.

Три роки тому кафедра почала готувати спеціалістів ще однієї професії «Мікроелектроніка і напівпровідникові прилади».

Центральна проблема роботи колективу — поліпшення якості підготовки спеціалістів. Добру послугу в цьому має подати філіал кафедри на виробничому об'єднанні «Жовтень». Тепер є змога набувати знання прямо на виробництві, в цехах виконувати лабораторні роботи. З ухилом на набуття постійних практичних навиків перебудовується також весь учбовий процес.

Все популярнішим на кафедрі стає також студентське конструкторське бюро «Мікроелектроніка». Воно ще молоде — організувалось у 82-му році, в ньому працює поки-що тільки 46 ентузіастів, але воно вже одержало 4 авторських свідоцтва, опублікувало в журналах і збірниках 11 статей, представило на Всесоюзний конкурс 16 робіт, одна з яких відзначена Золотою медаллю АН СРСР, дві — дипломами, три — почесними грамотами НТО РЕС ім. О. Попова.

Є. ПАЛАМАРЧУК,
партгрупорг кафедри.

На фото: завкафедрою мікроелектроніки професор В. С. Осадчук, (в центрі), доценти (зліва направо) В. А. Гикавий, В. М. Кичак, старший науковий співробітник В. В. Стронський.

Редактор
І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 05156. Зам. 2337.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 24 (308) | П'ЯТНИЦЯ, 17 червня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

В ректораті

НА ЗАСІДАННІ ректорату 13 червня заслухано звіт деканів про хід роботи державних екзаменаційних комісій. Відзначено, що захист дипломних проектів, особливо на підприємствах, виявляє істотні упущення в практичній підготовці випускників. Основна увага поки-що приділяється вивченню теорії, різноманітні задачі носять характер абстрактний, без професійної спрямованості.

Запропоновано уже наступний навчальний рік оголосити роком практичного професійного спрямування, присвятити цьому питанню спеціальний семінар, вишукувати раціональні зерна досвіду з методики технічних вузів інших країн.

Ректорат затвердив вихідні дані на початок робіт по підготовці будівництва нового лабораторного корпусу радіотехнічного факультету, з яким виступив декан РТФ, професор В. Я. Суп'ян.

Ректор інституту І. В. Кузьмін ознайомив учасників засідання з попередніми розробками нової структури управління вузом. Проректорам, деканам, керівникам служб запропоновано детально ознайомитись з цією структурою, внести свої пропозиції.

ОБГОВОРЮЄМО ТЕЗИ ЦК КПРС

Забагато „секретності“

ПРИМНОЖЕННЯ і дальше утвердження політики гласності не уявляю собі без відмови від невиправданого засекречення партійного життя. І дуже добре, що це стало теж предметом обговорення до Всесоюзної партконференції.

Справді, «секретів» розвелось надто багато. Візьмемо для прикладу партбюджет. Запитайте будь-якого комуніста в селі чи в місті, на які цілі і скільки витрачають грошей їхній райком, обком чи республіканський ЦК. Ніхто не скаже. Такої інформації нема.

Тим часом, відомо, що партійна каса має два основних джерела грошових надходжень — щомісячні внески, сплачувані комуністами, і прибутки від партійних видань (газет, журналів, партійної і політичної літератури). Необізнаність самих партійців породжує нездоровий поголос про непомірно великі посадові оклади партапарату, про якісь допоміжні виплати, поліпшені житлові умови тощо.

Серед жителів Вінниці, наприклад, ходять фантастичні версії про вартість новоспоруджуваного приміщення обкому партії й облвиконкому. Цифри називаються астрономічні, в десятки мільйонів карбованців. Тут же йде прицінювання — а скільки, мовляв, за ці гроші можна було б спорудити житлових будинків?

Так ось, пропоную: **ревізійним комісіям щорічно публікувати звіти про витрачання партійних коштів: на утримання апарату, будівництво як службових, так і житлових об'єктів, організацію масових заходів, надходження від видавництв і т. д.**

Така інформація не складає ніякого секрету. Навіщо ж її утаємничувати, завдаючи шкоди нашій спільній справі?

Тепер — про партапарат, а якщо точніше, то про райкоми партії в обласному центрі. Особисто я переконаний, що в такому, порівняно невеликому місті, як Вінниця, керівництво первинними парторганізаціями цілком спроможний забезпечити один міськком партії. Адже у Москві, Ленінграді на території райкомів перебуває стільки комуністів, як у Вінниці. Отже, я за один міськком, тим паче, що його буде чим зміцнити, якщо ми виключимо з практики партійних комітетів підмінювання державних, адміністративних, господарських органів, розв'язання поточних економічних питань, якщо ми більше уваги зосередимо не на контролі і перевірянні, а на конкретній діяльності, для якої й випаде можливість одібрати найбільш активних, спроможних і діловитих працівників.

Таке перегрупування сил партапарату піднесе його політичний, ідейний вплив, дозволить зняти з порядку денного чимало проблем суспільного розвитку.

А тепер про назрілі проблеми внутрівузівського життя. Цілком згоден з положеннями Тез, де недвозначно сказано, що вища школа великою мірою відстала від потреб життя, науково-технічного, культурного прогресу. Візьмемо для прикладу кафедру вищої математики. Нема потреби ще раз говорити про її значення в інженерній підготовці — математика одвічний «хліб» науки й техніки. А в яких умовах знаходиться цей «хліб»?!

Викладачі кафедри — в одній маленькій кімнатині, у яку дивом зуміли втиснути 20 столиків — по одному на двох працівників. А лабораторний клас.

Він розрахований щонайбільше на два—три чоловіка. Щоб відпрацювати тут навчальне завдання, доводиться організовувати для студентів 3—4 зміни.

Або таке. Придбали ЕОМ вартістю 140 тисяч карбованців. Значення її для навчального процесу важко переоцінити, але нема де поставити.

Оця скупченість, оце грубе порушення всіх існуючих та й неіснуючих норм, оця відсутність елементарних умов для нормальної роботи викладачів, лаборантів і студентів хіба секрет для нашого ректорату?!

До хрипоти говорено про це на різних партійних, профспілкових зборах кафедри, засіданнях, нарадах з приводу поліпшення й перебудови навчального процесу, висловлено десятки пропозицій, побажань, претензій, а віз... Де той віз з нашими молініями і просьбами?

Це питання я задаю сьогодні комуністам І. В. Кузьміну, М. М. Шкодіну, Ю. А. Карпову. Хотілося б почути від них нарешті конкретну відповідь на сторінках газети «За інженерні кадри». Пропоную водночас продумати питання про перехід на двозмінне навчання, що дасть змогу значно збільшити корисну учбову площу.

Гадаю, що порушені в цій статті інститутські й кафедральні проблеми мають пряме й безпосереднє відношення до питань, які обговорюватиме Всесоюзна партконференція. Адже в Тезах сказано: «Основою економічної і соціальної стратегії партії є прискорення науково-технічного прогресу, і, насамперед, оволодіння досягненнями його сучасного етапу, пов'язаного з розвитком авангардних технологій — мікроелектроніки, робототехніки, приладобудування, інформатики...». Саме таких спеціалістів готує ВПІ, в тому числі й кафедра вищої математики в її сьогоднішньому стані.

Б. ГРИГА,
науковий співробітник кафедри вищої математики, член КПРС з 1965 року.

Звітують дипломники

ФОТОРЕПОРТАЖ

В ЦІ дні студенти випускних курсів усіх факультетів вузу захищають дипломні роботи, кінцевою метою яких є присудження їм вищої технічної кваліфікації. Захистом дипломного проекту завершується інститутська підготовка інженера.

Наш фотооб'єктив зафіксував той відповідальний момент, коли Ігор Рум'янцев з факультету обчислювальної техніки доповідав членам держкомісії і присутнім в аудиторії випускникам основні теоретичні і практичні положення дипломної роботи. Її тема — «Апаратно-програмні засоби підсистеми ідентифікації складних зображень». Проект виконано під керівництвом А. Ф. Шепетко.

Уважно слухали дипломника (**знімок ліворуч, вгорі**) асистент кафедри АП Г. М. Полторак, голова держкомісії, заступник головного інженера Вінницького заводу газових аналізаторів С. Б. Кислий, доцент кафедри ОП С. М. Арапов і доцент кафедри АП О. В. Грабчак.

На знімку (**ліворуч, внизу**) уважне око об'єктива вихопило обличчя тих, кому теж захищатись за годину-другу або наступного дня. Хай щастить їм! А рівень підготовки Ігоря Рум'янцева держкомісія оцінила на «добре».

Останнім часом у вестибюлі нульового корпусу часто можна бачити оголошення про наступний захист дисертацій на вчену ступінь кандидата технічних наук. Неподинокі тут і яскраво оформлені плакати-поздоровлення, які оповіщають про успішно завершений захист дисертації викладачем, аспірантом чи дослідником.

Науковців більшає

Наполегливо і послідовно трудилися над обраними темами аспіранти Романюк А. М., Дорощенков Г. Д., Шепетько О. І., Стейскал В. Я., Сторожук В. У. та інші. Довелось їм, як-то кажуть, «перелопатити» гори літератури — вітчизняної і зарубіжної, провести десятки досліджень, здійснити чимало лабораторних експериментів, попрацювати в заводських цехах, консультуватися у провідних вчених інституту.

Старання їхні увінчалися блискуче: вчена рада одностайно проголосувала за присудження їм вчених ступенів.

Таким же шляхом до здобуття звання науковця йшли Петров В. Б., Тичинська Л. М., Степанчук В. І., Ющенко А. В., які в 1987—1988 навчальному році склали цей один із найважливіших екзаменів на наукову зрілість.

А всього у нашому інституті за вищеозначений період захистився 41 чоловік.

А. ЦІСАР,
завідуюча відділом аспірантури.

Радіотехнічний факультет запрошує випускників шкіл

НАШ факультет є одним з провідних і найстаріших. Власне, саме він був базою для створення Вінницького політехнічного інституту з філіалу Київського. Потім з РТФ відгалузились ще два факультети — автоматики й мікроелектроніки, обчислювальної техніки.

Нині у нас навчається понад 700 студентів з Радянського Союзу і 115 більше, ніж з тридцяти країн світу. Крім стаціонарного відділення за спеціальностями радіотехнічного профілю ведуться вечірній та заочний факультети.

ВАС ЧЕКАЮТЬ ВСЮДИ

Готуємо інженерів за новими спеціальностями «Радіотехніка» і «Конструювання й технологія радіоелектронних засобів». Радіотехніки займаються по закінченні інституту здебільшого розробкою електричних схем мікромініатюрної радіоелектронної апаратури найрізноманітнішого призначення. Базовими дисциплінами для радіотехніків є вища математика, фізика, основи теорії ланцюгів, електродинаміка й розповсюдження радіохвиль, радіотехнічні ланцюги й сигнали. Особлива увага приділяється принципам розрахунку й проектування посилювальних, приймальнопередаючих, телевізійних мікропроцесорних, радіолокаційних, радіонавігаційних та інших радіотехнічних пристроїв і систем при вивченні спеціальних дисциплін.

Підготовка інженерів спеціальності «Конструювання і технологія радіоелектронних засобів» здійснюється за двома напрямками — конструювання мікромініатюрної радіоапаратури (РЕА) і технології виробництва РЕА. Спеціальними дисциплінами при цьому, крім базових, є «Несучі конструкції і механізми РЕА», «Конструювання і мікромініатюризація РЕА», «Радіотехнічні системи», «Автоматизація конструювання РЕА з застосуванням САПР».

Випускники спеціальності «Радіотехніка» одержують кваліфікацію радіоінженера і за цільовими угодами направляються на промислові підприємства, дослідно-конструкторські і науково-дослідницькі установи різних міністерств. Спеціальність «Конструювання і технологія радіоелектронних засобів» готує інженерів-конструкторів і технологів радіоапаратури. Широта цього профілю дає змогу трудитись в конструкторських і технологічних відділах заводів, а також у науково-дослідницьких організаціях інженерами-розроблювачами радіоапаратури, засобів автоматизації, управління і контролю технологічними процесами. Крім того, спеціалісти факультету можуть широко використовуватись в організаціях, котрі експлуатують радіотехнічні системи й прилади зв'язку, в радіомовленні та багатьох інших галузях сільського господарства.

Підготовку студентів на РТФ здійснюють три кафедри — «Теоретичні основи радіотехніки» (завкафедрою — доктор технічних наук, професор Суп'ян В. Я.), «Радіотехнічні пристрої» (завкафедрою — кандидат технічних наук, доцент Кафанов В. А.), «Конструювання і виробництво радіотехнічної апаратури» (завкафедрою — кадидат технічних наук Дубов Е. В.). Вивчення теорії поєднується з проведенням лабораторних і практичних занять. Учбовий процес наближений до промисловості. Кафедри ось уже десять років запрошують для читання лекцій, проведення лабораторних практикумів, керівництва курсовим і дипломним проектуванням безпосередньо на виробництві спеціалістів підприємств, де створені філіали кафедр.

На радіотехнічному факультеті трудиться висококваліфікований колектив викладачів і співробітників, котрий, крім навчального процесу, веде науково-дослідну роботу з різними організаціями країни в галузі підвищення ефективності і якості радіотехнічних систем різного призначення.

В. СУП'ЯН,
декан РТФ.

КОНСТРУКТОРИ

ПРИСКОРЕННЯ науково-технічного прогресу в умовах перебудови народного господарства вимагає від конструктора радіоелектронної апаратури (РЕА) спеціальності 0705 вміння проектувати складну, надійну, якісну апаратуру. Вирішити це завдання можна тільки при широкому використанні обчислювальної техніки, як в самій апаратурі (мікропроцесори), так і при її проектуванні (САПР). У конструктора РЕА нема вибору — проектувати на сучасному рівні без застосування обчислювальної техніки неможливо.

Тому при підготовці спеціаліста по конструюванню РЕА особлива увага приділяється навчанню використання ЕОМ, як елементу конструкції (мікропроцесори), так і інструменту проектування (САПР). Крім того, сучасне автоматизоване виробництво вимагає представлення результатів проектування не тільки на папері, а й у вигляді програм на машинних носіях (перфострічка, магнітна стрічка, диск). Для замикання циклу проектування потрібна автоматизація його на базі ЕОМ (САПР).

Застосування мініЕОМ мікропроцесорів в радіоапаратурі дозволяє ефективно вирішувати найскладніші завдання в усіх галузях народного господарства. Тому, на відміну від вузького спеціаліста з обчислювальної техніки, конструктор РЕА одержує широку підготовку по застосуванню ЕОМ і може працювати в більшості галузей, зв'язаних з розробкою і експлуатацією як РЕА, так і ЕОМ.

Через те, що радіоапаратура постійно ускладнюється, вимоги до її якості зростають, розширюються сфери застосування при одночасному скороченні строків проектування, конструктор РЕА не буде спеціалістом, якщо не вмітиме працювати з САПР. Застосування САПР скорочує час проектування РЕА, підвищує її якість, продуктивність праці конструктора, докорінно змінює характер його роботи, звільняючи від втомливих рутинних операцій і розрахунків, забезпечуючи вибір найкращої з існуючих конструкцій шляхом діалогу з ЕОМ і є, по суті, новою інформаційною технологією. Важливість застосування САПР в проектуванні, як одного з важелів прискорення науково-технічного прогресу, визначена в рішеннях XXVII з'їзду КПРС і тому актуальність спеціальності 0705 зростатиме.

Студенти - радіоконструктори з першого курсу вивчають алгоритмізацію і розробку програм на мовах Фортран-4 і Бейсик, працюють на ЕОМ типу ЕС, СМ і мікроЕОМ з використанням дисплеїв. На третьому курсі освоюється проектування конструкцій РЕА з допомогою САПР на ЕОМ ЕС і на автоматизованих робочих місцях (АРМ) на базі ЕОМ СМ і мікроЕОМ. В подальшому робота з ЕОМ різних типів і САПР продовжується на лабораторних і практичних заняттях, при виконанні курсових і дипломних проектів і робіт. Закінчуючи курс навчання, студенти вміють застосовувати ЕОМ для вирішення професійних завдань, проектувати конструкції з допомогою САПР, розробляти й експлуатувати апаратуру на базі мікропроцесорів і великих інтегральних схем. Засоби обчислювальної техніки використовуються студентами як під час занять, так і в самостійній роботі.

Ентузіастів - конструкторів, радіолюбителів, любителів програмування і роботи на ЕОМ, котрі бажають навчитися проектувати сучасну радіоапаратуру на базі мікропроцесорів і БІС з допомогою ЕОМ і САПР, запрошуємо здобувати спеціальність «Конструювання і технологія радіоелектронних засобів».

В. СЛЯДНЄВ,
старший викладач КІВРА.

Сам ще недавній студент Ігор Михайлович Славський сьогодні вже веде наполегливий науковий пошук в ролі асистента кафедри теоретичних основ радіотехніки. Роботу свою любить безмежно. Втім, на радіотехнічному без любові не можна. Цій справі віддаються сповна.

Профіль — широкий

ЧИМ Є професія радіоінженера, яку здобувають студенти спеціальності 2301?

Відповісти на це питання однозначно неможливо — надто багато тут граней, особливостей. Це і використання електромагнітних хвиль в багатьох системах для передачі, приймання і обробки інформації, застосування засобів електроніки (транзисторів, інтегральних мікросхем, електронно-променевих трубок, електронних ламп) в генераторах, посилювачах, модуляторах, детекторах та інших вузлах радіоелектронної апаратури. Та й саме поняття радіоелектроніка об'єднує радіотехніку, електроніку, радіоавтоматику, електронно - обчислювальну техніку тощо.

Можна сказати, що радіоінженер — спеціаліст широкого профілю, котрий працює в області радіоелектроніки. Однак при цьому слід мати на увазі, що вироби з суміжних областей техніки (електронні прилади, мікропроцесори) використовуються радіоінженером при розробці РЕА частіш за все, як готові вузли. В коло діяльності радіоінженера входять радіоприймачі і телевізори, магнітофони і електропрогравачі, електромузичні інструменти, інша побутова РЕА. Але й це ще далеко не все. Коло його діяльності стосується й космосу. Не забуваймо, що 70 процентів вартості сучасної космічної ракети складає радіоелектронне обладнання. Ним ракета виводиться на задану траєкторію, з його допомогою обстежує космос і результати передає на землю, керує засобами посадки орбітальних модулів, польотами сучасних літаків, технологічними процесами в промисловості, виконує точні виміри різних величин, забезпечує радіозв'язок з іншими континентами, допомагає ставити діагноз і лікувати хворих.

Отже, чудова професія. Правда, щоб здобути її, треба трудитись в поті чола. Неодмінно доведеться вивчати вищу математику, фізику, теоретичну електроніку, електронні прилади, мікроелектроніку, теоретичну радіотехніку, електродинаміку. Але це ще, так би мовити, загальноосвітній курс. А, скажімо, кафедра радіотехнічних пристроїв буде, окрім того, вести викладання посилювальних, радіоприймальних, радіопередавальних, електротехнічних пристроїв, основ телебачення, звукотехніки, імпульсних і цифрових пристроїв, мікропроцесорів і електронних обчислювальних пристроїв, основ побутової РЕА, машинного аналізу радіоелектронних схем. Для підготовки з цих дисциплін учбові лабораторії кафедри оснащені радіоелектронною апаратурою і стендами, мікропроцесорними установками і мікроЕОМ, обладнаний дисплейний клас на основі обчислювального комплексу. Часткове навчання, крім того, ведеться на базі обладнання філіалу кафедри на підприємстві ВЗРТА.

Радіоелектроніка, скажу відверто, наука складна, але захоплююча і перспективна, бо багато в чому визначає сьогоднішній науково-технічний прогрес.

В. КАФАНОВ,
завідуючий кафедрою РТП.

Провідна спеціальність

СТАВЛЕННЯ до радіотехніки, як провідної галузі науки і практики, сформувалось одночасно з її виникненням. Поміркуйте, скажімо, над такими фактами. 7 травня 1895 року О. С. Попов демонструє свій винахід. 24 березня 1896 року вже передає першу в світі радіограму, у 1897 році знаходить, що електромагнітні хвилі відбиваються від корпусів кораблів, у 1899-му будує першу лінію радіозв'язку між островом Гогланд і містом Кошка, котра в 1900 році врятувала життя групі рибалок. Цим самим винахідник на межі двох століть заповнює перші сторінки історії таких дисциплін, як радіометеорологія, радіолокація, радіозв'язок, міжнародна система подання допомоги тим, хто перебуває в біді.

У 1897 році система Попова взята за технічну основу компанією бездротового телеграфування й сигналізації в Англії, у 1898-му — аналогічною компанією в Америці, у 1900-му — Міжнародною компанією морського зв'язку.

Приклади безпрецедентні. Жоден в світі винахід не набував такого швидкого, широкомасштабного і глобального впровадження, не привертав такої уваги ділової і наукової громадськості. Це, до речі, було також причиною багатьох драматичних історій. Згадаймо хоча б такий факт. 12 грудня 1898 року професор Н. Д. Пильчиков доповів військовому міністру Росії про винахід «ліхтаря, який, фільтруючи електричні хвилі, котрі доходять до нього, давав би доступ до діючого механізму тільки тим хвилям, що послані нами» (з доповідної записки Н. Д. Пильчикова). Можна тільки здогадуватись про технічну сторону справи, а ось загадкова смерть професора (від револьверного пострілу в серце) була, можна говорити впевнено, — насильницькою, і здійснили її з конкурентних міркувань, оскільки Пильчиков вирішив свій винахід застосувати в військовій галузі (дистанційні системи управління зброєю).

Отже, за короткий проміжок часу ідеї Попова набули широкого впровадження і динаміка цього процесу незмінно і стрімко наростала. Тому сьогодні легше перерахувати, де радіотехніка лиш набуває поширення, ніж ті області, де вона стала основою інтенсивного розвитку. У неї авторитетні позиції універсальної, дуже потрібної суспільству галузі науки і техніки, її рівень значною мірою свідчить про темпи економічного розвитку всієї країни. Давно відома формула, що продуктивність праці зумовлює життєздатність суспільної формації. А де шукати шляхів розвитку продуктивності, наприклад, металообробної галузі, як не у використанні систем з числовим програмним управлінням; шляхи вдосконалення інформаційних систем, медичної діагностики, підвищення комфортабельності й безпеки транспорту, автоматизації сільськогосподарського виробництва і т. д., як не в широкому використанні засобів радіоелектроніки, створенням, виробництвом і впровадженням якої займаються випускники радіотехнічних факультетів?

Б. РУДНИЦЬКИЙ,
доцент кафедри РТУ.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 01229. Зам. 2708.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 25 (309) | П'ЯТНИЦЯ, 24 червня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

В ДОБРУ ПУТЬ, МОЛОДІ ІНЖЕНЕРИ!

ЗАВТРА, 25 червня, за доброю багаторічною традицією, що склалася в нашому інституті, на святково прибраному стадіоні «Олімп» відбудеться врочиста подія — випуск більш, як 950 дипломованих спеціалістів з вищою технічною освітою. В новому загоні інженерів понад сімдесят іноземців і стільки ж, відзначених «червоними» дипломами.

...Впродовж п'яти років подружжя Галина і Анатолій Шевчуки наполегливо й послідовно оволодівали знаннями, потрібними для майбутнього машинобудівника. Старання їх увінчались блискучим успіхом — завтра обоє отримають дипломи з відзнакою. Такої ж високої честі удостоєне молоде подружжя з інженерно-будівельного факультету Зоя і Василь Шкарпітні.

З числа відмінників навчання варто назвати також Інну Корнійчук з енергофаку, Юрія Шельпука з ФАМу, Ларису Новикову з ІБФ, Юрія Горяшина з ФОТ, Володимира Мосенза з РТФ. Кожен з них успішно склав екзамени, відмінно захистив дипломний проект і отримав відповідну інженерну професію.

Чудовий нині настрій у випускників, тепер уже інженерів - будівельників, палестинців Аль-Ахмада Самиха і Махмуда Абдель Халима, інженера - автомобіліста Володимира Миколюка, інженера по автоматиці й телемеханіці Руслани Якубовської, інженера-автомобіліста Віктора Воловодюка, інженера-будівельника з Болівії Каприльєса Кироса, інженера - автомобіліста Юрія Кулика, яких ви бачите на знімку.

Завтра їм вручать значки технічного вузу. На честь випускників будуть проголошені промови і здравиці від професорсько - викладацького складу, гостей цього радісного й пам'ятного свята.

В добру путь, молоді інженери!

Вдячний наставникам

Зараз, по закінченні навчання в ВПІ, я подумки озираюсь на своє студентське минуле. Увібрало воно найкращі роки молодості, було сповнене копіткою працею, інтелектуальним і духовним зростанням.

З першого по п'ятий курс я навчався в групі 2 ЕС-83. Здружився з товаришами, кожен з них увійшов у пам'ять на все життя. Іван Басиченко, Валерій Веснівський... Хороші, вірні, людяні хлопці.

Мине зовсім небагато часу і я повернусь додому, до рідної Палестини, стану працювати за спеціальністю інженера-електрика, та ніколи не забудеться Вінницький політехнічний, в стінах якого став спеціалістом технічної кваліфікації. Не забуду Миколи Павловича Свиридова, доцента, заступника декана, його змістовних лекцій з курсу «Перехідні процеси». Завжди пам'ятатиму викладача кафедри охорони праці Миколу Андрійовича Клименка, викладача курсу «Електричні частини станцій» Наталію Василівну Улітич, викладача політекономії Віталія Миколайовича Бабія, завідуючого кафедрою наукового комунізму Василя Івановича Бондаря...

У переддень випуску хочеться низько вклонитись дорогим нашим наставникам за все те добре, вічне, розумне, що вони посіяли в наших серцях і думах.

Лейла ГАЛЕБ,
інженер-електрик (Палестина).

Юрій Григорович Табачишин працює головним інженером ремонтно-будівельної дільниці Вінницької побутової служби. Останні шість років він успішно поєднував виробничу діяльність з навчанням на вечірньому відділенні інженерно-будівельного факультету. Як комуніст, Юрій Григорович увесь цей час показував приклад сумлінного ставлення до засвоєння навчальної програми, вчився лише на «відмінно» і «добре», успішно захистив дипломну роботу і здобув вищу освіту, яка, безперечно, дозволить йому йти далі, досягати нових висот у нелегкій будівничій справі.

На фото: **Ю. Г. ТАБАЧИШИН.**

В парткомі інституту

ЗАСЛУХАВШИ звіт секретаря партбюро факультету автоматики й мікроелектроніки Е. В. Дубова про ідейно-виховну і контрпропагандистську роботу, партком відзначив, що допускається формалізм в організації і проведенні єдиних політднів, недостатньо контролюється контрпропагандистська спрямованість лекцій і бесід, не визначена структура і нема плану роботи політклубу, недостатнім залишається рівень наочної агітації.

Постановою парткому секретаря партбюро Е. В. Дубова зобов'язано зосередити увагу на необхідності дальшого поліпшення ідейно - виховної і контрпропагандистської роботи у відповідності з вимогами перебудови. З цього приводу прийнято цілий ряд заходів.

* * *

Голова профкому співробітників і викладачів інституту комуніст Ю. А. Буренніков звітував на парткомі про особистий вклад у перебудову роботи профспілкової організації. Йому вказано на повільне впровадження нових форм розвитку гласності, недостатність зусиль по зміцненню трудової дисципліни, незначну особисту участь в роботі профгруп. Профком на чолі з товаришем Буренніковим повинен посилити вимогливість до адміністрації інституту і керівників структурних підрозділів щодо поліпшення умов праці, побуту і відпочинку співробітників і викладачів. Треба також домагатись ефективнішої діяльності Товариства боротьби за тверезість, поліпшувати спортивно - оздоровчу роботу, вдосконалювати систему соціалістичного змагання, особливо порядок заохочення при підведенні його підсумків. Партком зобов'язав Ю. А. Буренікова вжити найенергійніших заходів для усунення вказаних недоліків. Звіт про їх реалізацію буде заслухано в листопаді.

* * *

Комуніст Л. А. Шарейко виступив на парткомі з інформацією про роботу комісії контролю за діяльністю адміністрації по розвитку науки і впровадженню результатів наукових досліджень у виробництво. Відзначалось, що на засіданнях комісій не заслуховуються науковці керівники, результати діяльності яких залишаються невпровадженими, недостатньою є взаємодія комісії з головною групою народного контролю, мало уваги приділяється аналізу стимулів по збільшенню тематики досліджень, аналізу діяльності ради по захисту кандидатських дисертацій. Комісія не контролювала адміністрацію з перспективних питань розвитку науки, зокрема, по створенню при ВПІ проблемних лабораторій, науково-дослідного інституту і т. д. Не аналізувалась діяльність адміністрації в справі зовнішньоекономічних і наукових зв'язків з зарубіжними країнами.

Партком прийняв рішення, спрямоване на усунення цих упущень. Контроль за його виконанням покладено на комуніста О. П. Стахова.

У профспілковій організації

У відповідності з рішеннями XXVII з'їзду КПРС і XVIII з'їзду профспілок триває перебудова профспілкової роботи, основними напрямками якої є розвиток гласності і демократизації, перехід від загальних розмірковувань до конкретних справ.

Позитивні зміни відбуваються і в профспілковій організації нашого інституту. Про те, чого досягнуто у цій справі, які ще є недоліки, що треба зробити в перспективі і найближчим часом для їх усунення і йшлося на зборах профспілкового активу ВПІ, котрі відбулися 15 червня. З доповіддю виступив голова профкому Ю. А. Буренніков. В обговоренні взяли участь В. Г. Попов, З. Я. Грозний, Ю. І. Шеремет.

По закінченню зборів за участю профактиву було проведене розширене засідання профкому. Заслухано звіт голови профбюро інженерно-будівельного факультету В. А. Приятельчука про стиль і методи керівництва роботою профбюро ІБФ.

По тому зі звітом про хід виконання інститутської житлової програми виступив В. Д. Свердлов.

Він, зокрема, повідомив, що впродовж одинадцятої і двох років дванадцятої п'ятирічки інститутом освоєно 4 з половиною мільйони карбованців капітальних вкладень на будівництво житла для співробітників і студентів. З 1981 року по 1988-й одержано 295 квартир. У 81-му році — 82, у 82-му — 31, у 83-му — 53, у 85-му — 43, у 86 — 54 (гуртожитки для малосімейних плюс 2 повнометражні квартири), у 87-му — 29. Іншими словами, за сім років для співробітників інституту введено 19 тисяч квадратних метрів житла. Вагомість цієї цифри особливо помітна на фоні іншого показника — в усій системі Мінвузу УРСР за цей же час було введено 68 тисяч квадратних метрів. Отже, 28 процентів цієї кількості належить вінничанам.

В. Д. Свердлов ознайомив профспілковий актив з інститутською програмою забезпечення житлом до 2000-го року. За 12 літ, що залишились до кінця нинішнього віку, планується спорудити: за рахунок централізованих джерел два державних 144-квартирних будинки і одержати 90 квартир в молодіжному комплексі по вулиці Київській; за рахунок житлово-будівельних кооперативів — 144-квартирний і два 108-квартирних будинки; за рахунок господарського способу СКТБ «Модуль» — два 108-квартирних будинки; індивідуальним способом — 50 котеджів в районі Якушинець і Зарванець.

Нині студентське проектно - конструкторське бюро розробляє документацію 108-квартирного будинку, спорудження якого буде вестися спільно з Українським НДІ кормів. Розробляється проектно-кошторисна документація студентського гуртожитку на 535 місць з поліклінікою. Спорудження його заплановане на наступну п'ятирічку, а в третьому кварталі нинішнього року буде покладено перший камінь у фундамент студентського гуртожитку з блоком побутового обслуговування на 265 місць.

Таким чином, реалізація програми почалась досить інтенсивно. Але цей шлях не без труднощів. Скажімо, 144-квартирний кооперативний будинок з початком забудови у 89-му році. Ректорат і профком звернулися до міськради з проханням виділити під нього такий майданчик, який би не потребував відселення мешканців, адже кожна інститутська квартира на обліку. Підтримали це прохання і облвиконком і міськком і навіть обком партії. Та рішення покищо нема.

(Закінчення. Початок в номері від 10 червня).

МИ вже звикли грати на дощі. Власне, чого гріха таїти, дощ зменшує спеку. Цього разу він почався зразу після суддівського свистка. Такої зливи ми ще не бачили. За 15 хвилин поле перетворилось на басейн — рівень води перевищував 10—16 сантиметрів. Одначе зустріч не припинялась. Та й як ти її припиниш — це образило б глядачів, які, промокнувши до нитки, не покидали стадіону. Дощ припинився через півгодини.

Справжній футбол почався після перерви. Вода зійшла, поле хоча й було сирим, але уже цілком годилося для гри. Долю матчу вирішив єдиний гол Сергія Воитка.

7 ТРАВНЯ ми були гостями Хошімінського політехнічного інституту. Проректор Нгуа Лям, він же секретар парткому, розповів, що на 10 факультетах навчається 3000 студентів стаціонару і близько півтори тисячі заочників. Працює 900 викладачів і співробітників. З них 20 процентів докторів і кандидатів наук, підготовлених в СРСР. Учбові програми вузу включають досягнення світової науки і техніки, управління економікою, оволодіння мовами, насамперед, російською. До речі, вивчення спеціальних дисциплін на старших курсах провадиться за нашими підручниками на російській мові. Практикується і виправдовує себе укладання господарських угод між вузами і підприємствами. Ці угоди, правда, характеризуються високою вимогливістю і жорстоким контролем за результатами робіт з **боку замовників. Головне** при цьому — практичний і економічний ефект. Викладачі і студенти широко займаються раціоналізацією, впровадженням технічних новинок в промисловість і сільське господарство. Вуз навчає у дві зміни — рано вранці і увечері.

Нашим студентам цікаво було подивитись дисплейний зал, ознайомитись з використанням ЕОМ. Зразу знайшлись спільні інтереси, зав'язалась професіональна розмова, обмін думками. Потім були дружні зустрічі з шахів і настільного тенісу. Спеціалісти фізвиховання поділились досвідом організації учбового процесу, позаурочних форм роботи, проведення змагань.

В'ЄТНАМСЬКІ ЗУСТРІЧІ

ПЕРЕБУВАННЯ нашої делегації наближалось до завершення. Ми, звичайно, готувались зустрічатися на футбольних полях з студентськими командами, на це нас, власне, орієнтувало й керівництво Всесоюзної Ради фізкультурно-спортивного товариства профспілок. В'єтнамці до цього приймали команди «Жальгіріса», СКА Ростова, «Динамо» Бреста і ніяк не могли повірити, що наша команда укомплектована тільки гравцями одного вузу і навіть в афішах представляли нас, як збірну студентів СРСР. Тому й довелося зустрічатися, в основному, з командами, що грають у вищій лізі. Та, не зважаючи на це, баланс виявився позитивним: 3 перемоги, одна нічия, дві поразки. Команда зіграла відповідально. Вона зуміла проявити себе, як міцний колектив. В ньому велика заслуга її капітана Олега Бабія, комсорга Олександра Мішина і, природньо, тренера А. Н. Голубовича. Нас порадував загальний підсумок. Але не це головне.

Головне було — побачити життя молодої республіки, на власні очі переконатись у братерській любові в'єтнамців до нашого народу. Незабутня теплота зустрічей. Наші друзі матеріально небагаті, але вони укладали всю свою душу, щоб наше перебування в їхній країні стало справжнім святом. Вони старались попередити буквально кожне наше бажання — розміщували в найкращих готелях, годували вишуканими національними стравами — устрицями й креветками, крабами й трепангами, навіть смаженими зміями.

У провінції Донг Най з нами розмовляв керівник підпілля, герой визвольної боротьби Тхай Ван Дюнга, який був двічі засуджений американцями до розстрілу і двічі втікав із полону, переодягнувшись по-жіночому. В усіх поїздках нас супроводжував майор Ву Кан, один з найхоробріших борців визволення.

ТІЛЬКИ 13 років існує народна влада у Південному В'єтнамі. Зараз найголовніше і найважливіше завдання — ідейно-політичне виховання населення цієї частини країни. Адже його в антикомуністичному дусі виховували 45 щоденних сайгонських газет і 30 ілюстрованих журналів, функціонувало 1922 різних релігійних школи. Для ідейного виховання Компартія В'єтнаму і народний уряд використовують все, в тому числі й наше перебування в їхній країні. Де б ми не з'являлись — у місті, на стадіоні, басейні — нас зразу оточували натовпи. Спершу — діти, потім дорослі. Починалися розмови. Перекладачів не треба — у школах вивчають російську. Всіх цікавила наша країна, перебудова, освіта, культура, спорт.

У В'єтнаму ще багато труднощів. Слабка промисловість, ціни диктує приватний сектор, але з допомогою Радянського Союзу він успішно долає все це.

В аеропорту нас проводжало багато нових друзів. Ми обмінювались адресами, вручали залишки сувенірів. Першою не стрималась і почала плакати перекладач, працівник Хошімінського університету До Мхї Муен Ньюнг. Витер скупу чоловічу сльозу Нгуен Чнон Туан, завуправлінням фізвиховання Мінвузу, якого ми всі полюбили й називали Антоном. Ледь стримувались і наші хлопці.

До побачення, В'єтнам! Такі зустрічі не забуваються. Вони просто необхідні.

Я. КУЛИК,
завкафедрою фізвиховання ВПІ.

НТП: ПОШУКИ І ЗНАХІДКИ

ВИСОТИ ВІКТОРА СТЕЙСКАЛА

У СВОЇ сімнадцять він і не думав, що років десь через десять стане кандидатом технічних наук, буде керувати сектором у «Модулі», стане одним з провідних співробітників в розробці перетворювачів

форми інформації — точніше аналогоцифрових і цифроаналогових перетворювачів.

Навіть батько — рядовий слюсар Вінницьких шляхово - дорожних майстерень, навіть мати — скромна вихователька одного з дитячих садочків Вінниці і в думках не бачили свого первістка Віктора в рангу науковця. Але сталося так, що Віктор у свої неповні тридцять років здобув ступінь кандидата технічних наук.

А почалося все з студентської лабораторії. Під керівництвом Миколи Олександровича Соляниченка він, колишній учень Козятинської середньої школи № 2, пробував свої сили, здібності вже на другому курсі ВПІ. Зайнявся конкретно моделюванням на ЕОМ функціонування вузлів фібоначчієвих аналогоцифрових перетворювачів. Допоміг у цій, поки що незвіданій справі, викладач Вячеслав Іванович Мойсеєв, учень професора О. П. Стахова.

Але це була свого роду прелюдія до основної розробки, яку він здійснив уже після закінчення інституту, коли його направили в одну з перспективних лабораторій «Модуля». Там він впритул зайнявся самокорегуючими аналогоцифровими перетворювачами. Його науковими керівниками стали професор О. П. Стахов, доцент О. Д. Азаров, кандидати технічних наук В. П. Марценюк, В. І. Мойсеєв.

На «Модулі» допомагали молодому науковому співробітнику інженери-конструктори Леонід Крупельницький і Володимир Майстришин, монтажник Віктор Ковтун — молоді, завзяті працівники.

І вся їхня робота, — сумлінна, наполеглива, в своїй основі — творча, зумовила створення самокорегуючого мікропроцесорного аналогоцифрового перетворювача САЦП-МК3, спрямованого на високоточне перетворення постійного і змінного струму в двоїчний код.

Щоб глибше зрозуміти цей винахід, треба звернутись до світових зразків вищепоіменованого приладу. Скажемо коротко так: у порівнянні з кращими світовими аналогами вимірювальних АЦП прилад О. П. Стахова, О. Д. Азарова, В. І. Мойсеєва, В. Я. Стейскала та інших спеціалістів «Модуля» набагато краще забезпечує заданий рівень погрішностей в широкому температурному і тимчасовому діапазонах. Так він і зветься — самокорегуючий мікропроцесорний аналогоцифровий перетворювач.

Наближається День винахідника й раціоналізатора. Так ось, на рахунку молодого вченого вже є 27 авторських свідоцтв і вісім позитивних рішень — а всього 35 винаходів. Погодьтесь, для двадцятидев'ятилітньої людини — неабиякий науковий і раціоналізаторський доробок.

...Якось довелося почути від професора О. П. Стахова. «Віктор Стейскал — перспективний науковець, бачиться в ньому «золота» жила. Вірю і без сумніву — розвиватися їй».

Б. ДЬЯКОНОВ.

НЕ ДЛЯ НАСЛІДУВАННЯ

ПАМ'ЯТКА „ПЕРСПЕКТИВНОМУ" КЕРІВНИКОВІ

Ніколи не виконуйте того, що можна переадресувати іншому. Відповідальність, як відомо, принижує. Тим паче, зайва.

Не допускайте виконання документа раніше встановленого строку — це може викликати подив у вашого шефа.

Ні за яких обставин не говоріть того, що думаєте про шефа, бо він може почати думати над тим, що ви говорите.

Не захоплюйтесь зайвою паперотворчістю, наприклад, складанням планів, графіків, розпоряджень, звітів, якщо можна обійтись усними настановами чи вказівками. Пам'ятайте: слова до діла не підшиєш.

Будьте колегіальними в підписанні документів. Не допускайте, щоб ваш підпис був єдиним і таким чином застрахуєтесь від безсоння.

Не прагніть до взаєморозуміння з підлеглими, а ні то вас «зрозуміють».

Для розмови і цінних вказівок викликайте підлеглого до кабінету — це підвищує його почуття залежності від вас.

Двері до кабінету завжди тримайте зачиненими: протяг може зашкодити вашому здоров'ю і службовому благополуччю.

Розмовляйте з підлеглими тільки наодинці, бажано півголосом — це сприяє встановленню особливо довірливих стосунків і перешкоджає «утечке» зайвої інформації.

Не допускайте незапланованої вами критики будь-чиєї роботи, вмійте вчасно обірвати її ввічливим: «Не треба загострювати». Це зміцнить єдність колективу та його згуртованість навколо вас.

Ніколи не пояснюйте мотивів прийнятих вами рішень. На питання: «чому?» відповідайте: «інакше нас не зрозуміють».

Вміло користуйтесь займенниками «я» та «ми». Наприклад: «Не зважаючи на те, що ми не виконали... Я все зробив для того, щоб ми одержали...».

Здобрюйте свою мову анекдотами, бажано плоскими: простота підвищує повагу до вас і викликає особливу симпатію. Непомітно слідкуйте за реакцією кожного: якщо хтось не сміється, то подумайте, чи варт його тримати далі.

Не кваптесь обговорити слушну пропозицію відразу ж. Поміркуйте, попрацюйте над нею і спробуйте піднести, як власну. Слабо аргументовану або неспроможну — бажано обговорити відразу. Цим ви підкреслите свій високий інтелект і ще вище піднесете свій авторитет.

Відлучаючись за вирішенням найдрібніших чи особистих справ, завжди називайте солідні організації, куди ніби-то зібрались. Це підвищує вашу значимість.

Якщо ви тривалий час відсутні на робочому місці, знайдіть можливість подзвонити й поцікавитись, чи ніхто вас не запитував. Це підсилює враження важливості ваших ділових контактів та питань, які ви в даний час вирішуєте.

Не оточуйте себе працівниками розумнішими за вас — весь час буде непокоїти почуття підсиджування. Пам'ятайте: один розумний — добре, а два дурних — краще.

Ніколи не залишайте на столі документів, які несуть яку-небудь інформацію про вашу роботу чи характеризують вас не з кращого боку. Такі папери тримайте під замком або ще краще — носіть при собі.

Ніколи не виходьте з порожніми руками. Завше носіть з собою документи — бажано у валізці типу «Дипломат». Якщо документи при вас, то ви теж при виконанні.

Якомога більше завалюйте свій стіл паперами та документами, частіше користуйтесь телефоном. Це справляє враження виняткової завантаженості роботою.

Особливо важливі документи, наприклад, ті, що стосуються збільшення вашої платні за рахунок переміщення на посадах та впорядкування зарплати ваших підлеглих, готуйте та друкуйте особисто в обстановці повної секретності. Людям завжди подобаються приємні сюрпризи.

Не допускайте будь-яких обговорень на зборах планів чи підсумків роботи, бо люди можуть зрозуміти, хто чим займається.

Кваліфікація підлеглих, їх особистий вклад у вашу справу, перспективи підвищення в посадах чи зарплаті передовиків і переможців змагання визначайте особисто, не перекладаючи цю важку частину власних обов'язків на плечі колективу. Це може викликати захоплення вашою самовідданістю.

Не допускайте проявів обурення вашою системою наукової організації праці. Будь-яке обурення розглядайте, як підрив вашого ділового авторитету і терміново перебивайте заспокійливим: «Не треба зайвих емоцій». Пам'ятайте: факт обурення — обурливий факт.

Намагайтесь якомога більше огорнути свою роботу таємничістю та незрозумілістю для підлеглих — і будете незамінним. Проте...

...уважно стежте за всіма подіями, що відбуваються навколо вас, інакше можете прогаяти той момент, коли перебудуватись буде уже пізно.

А. МИРОНЕНКО,
конструктор СПКБ ВПІ.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця. Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 04257. Зам. 2708.

З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ, ДРУЗІ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 26 (310) | П'ЯТНИЦЯ, 2 вересня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

РАДЯТЬСЯ ВИКЛАДАЧІ

30 серпня в актовому залі відбулися збори професорсько-викладацького складу і співробітників інституту. Учасники зборів заслухали й обговорили доповідь ректора вузу, професора, доктора технічних наук, заслуженого діяча науки УРСР І. В. КУЗЬМІНА «Про хід реалізації вимог XIX партконференції, лютневого (1988 р.) Пленуму ЦК КПРС по перебудові і завдання колективу на 1988—1989 навчальний рік».

В дебатах виступили декан факультету ОТ Ю. С. Данилюк, секретар парткому О. Д. Азаров, зав. кафедрою історії КПРС В. Г. Балицький, провідний науковий співробітник кафедри НГ і МГ І. Б. Матвєєв, директор СКТБ «Модуль» О. П. Стахов, декан ІБФ М. Ф. Друкований, секретар комітету ЛКСМУ О. Б. Янченко.

В роботі зборів взяли участь інструктор ЦК Компартії України В. О. Плужников, який виступив і заст. зав. відділом науки і шкіл обкому партії Н. М. Четверик.

Доповідач, професор І. В. Кузьмін відзначив, що в інституті здійснюються заходи, що передбачають скорочення кількості дисциплін, зменшення числа аудиторних занять, збільшення часу для самостійної роботи студентів. Минулого року виконано план підготовки молодих спеціалістів на 106,2 процента. Народне господарство країни одержало 876 інженерів, підготовлено 77 фахівців для зарубіжних країн. Профілю підготовки спеціалістів відповідає тематика вузівських наукових досліджень. Істотний вклад в практичну реалізацію творчих планів інституту вносить СКТБ «Модуль».

Загальна чисельність науково - педагогічних кадрів становить 337 чоловік. Загальнонаукові і профілюючі кафедри укомплектовані викладачами з ученими ступенями й званнями на 55,4 процента. Вдосконалюється учбово-лабораторна база.

Доповідач і виступаючі однак, визнали, що перебудова у вузі йде недостатніми темпами. Аналіз учбово - методичної роботи показує, що ректорат і рада вузу слабо займаються вдосконаленням робочих учбових планів з спеціальностей. Не повною мірою відповідає вимогам вдосконалення професійної підготовки організація і проведення СРС, яка мало чим відрізняється від колишніх лабораторних та інших форм роботи.

Перебудова не зачепила практичної підготовки студентів. Не стали її ідеологічним центром кафедри суспільних наук. Не забезпечується гласність планів з окремих напрямків виховання, не активізована робота по розвитку студентського самоуправління в гуртожитках. Студенти, обрані в раду вузу, не залучаються до підготовки обговорюваних питань. Увага в науково - дослідних роботах не завжди концентрується на найважливішому. Не всі кафедри беруть участь в госпдоговірних НДР. Окремі з цих робіт є не науковими дослідженнями, а лише розробкою методичних і практичних рекомендацій для спеціалістів.

Не займаються науковими дослідженнями кафедри суспільних наук. До госпдоговірних і держбюджетних НДР мало залучається студентів.

Є ряд серйозних проблем і навіть застійних явищ в кадровій політиці інституту. Так, середній вік викладачів складає 43 роки, завідуючих кафедрами — 52, докторів наук — 55, доцентів — 46, старших викладачів — 41, асистентів — 40 років. Слабко залучаються, як до постійної роботи, так і до штатного сумісництва висококваліфіковані фахівці підприємств.

Не зважаючи на те, що більшість викладачів профілюючих кафедр не мають досвіду роботи на виробництві, не набула розповсюдження практика їхнього річного стажування на реальних посадах на підприємствах. Низька забезпеченість студентів учбово - лабораторними площами. Якщо в середньому по Міністерству вузу УРСР вона становить 68 процентів норми, то в ВПІ — лише 41,7. Не викорінені в інституті ще факти пияцтва, хуліганства, інших аморальних вчинків з боку студентів і співробітників. Отже, недостатня поки-що профілактична робота громадських організацій.

Збори постановили спрямувати всю організаторську й ідейно-виховну роботу на практичному втіленні у життя рішень XXVII з'їзду КПРС, XIX партконференції, пленумів ЦК КПРС на прискорення темпів перебудови вищої школи.

З обговореного питання схвалено план конкретних заходів.

Кроки трудового літа

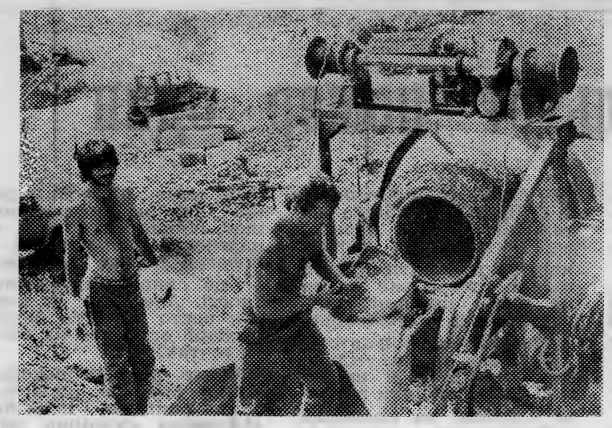

Ось уже й осінь — календарі. Втім, не тільки на календарі. Зачаєний сум згасання помітний і в природі. На полях багато чорної рілі, в лісах і гаях вичахає листя, пробивається жовтизна, збираються в перші табуни перелітні птахи.

Перелітними ключами з близьких і дальніх доріг вертають сьогодні до рідної «альма-матер» і студентські будівельні загони, для яких літо промайнуло в напруженій роботі, повсякденних турботах про камінь, цеглу, цемент, дерево, покрівельні матеріали.

Я, як начальник штабу цих загонів, ходом третього семестру, в основному, задоволений. Минув він без особливих пригод і надзвичайних подій. Найнеприємнішим фактом літа була організація роботи в Оратівському лісництві, де загін «Олімпік» з факультету обчислювальної техніки зустріли, як то мовиться, без розкритих обіймів, з дивовижною безвідповідальністю. Не було де жити, не було чим харчуватися, не було чого робити, хоч хлопці рвались до роботи — назва їхнього загону не символічна. В «Олімпіку» зібралися спортсмени. Одних тільки кандидатів у майстри було четверо. На жаль, довелось знімати загін терміново перекидати в інший район. Але, повторюю — це єдина неув'язка за все літо.

В цілому ж діло йшло добре. Прекрасні відгуки надійшли з села Чукова Немирівського району про роботу загону «Едельвейс» з інженерно-будівельного факультету. Очолив його Віктор Андрійченко, котрий уже вчетверте виїздив на об'єкти третього семестру. Споруджували будинки колгоспникам на новій сільській вулиці. Рівень якості такий, що керівники господарства вирішили наступного року запросити на літо вже два подібних загони. До речі, чотирьом загонам інженерно - будівельного факультету нинішня робота з кельмою в руках зарахована, як виробнича практика.

Доброго слова заслуговує робота радянсько-кубинського загону «Супутник» у селі Вишеньці Хмільницького району. Майстрами на всі руки називали бійців «Енергетика» під командою Саші Буцероги в Юрківці Козятинського району — брались за будь-яку роботу і забезпечували найвищу якість.

Цілком задовільною, як для першого разу, була діяльність загону польських студентів з Келецького політехнічного інституту на чолі з Анджеєм Дзюбою. Втім, у них було з кого брати приклад. Поряд працювали енергофаківці під командою досвідченого майстра Васі Захарова, котрі здали під ключ два корівники, не одержавши жодного зауваження з приводу якості, хоч будували посиленими темпами.

Приємно, що перелік успіхів можна продовжувати й продовжувати. Подією літа став фестиваль будзагонів, що проводився в селі Агрономічному Вінницького району, де студенти продемонстрували свої спортивні і мистецькі таланти. 14 серпня відзначили день будівельника, що став традиційно трудовим святом будзагонів. Провели також обласний огляд професійної майстерності. Каменярі з загону «Ритм» (РТФ) Георгій Безвугляк і Микола Костюк виборолі перше місце, а потім успішно виступили і в республіканських змаганнях.

Таким чином, всі студентські будівельні загони рапортують одностайно: «Літо було нелегким, але прекрасним»

Олег ПЛАКИДЮК,
начальник штабу студентських будзагонів Вінницького політехнічного інституту.

На фото: студенти Хосе Антоніо де ла Торре Веласкес і Олег Левицький за роботою;
— польський будівельний загін «Дружба»;
— на фестивалі будзагонів в Агрономічному.

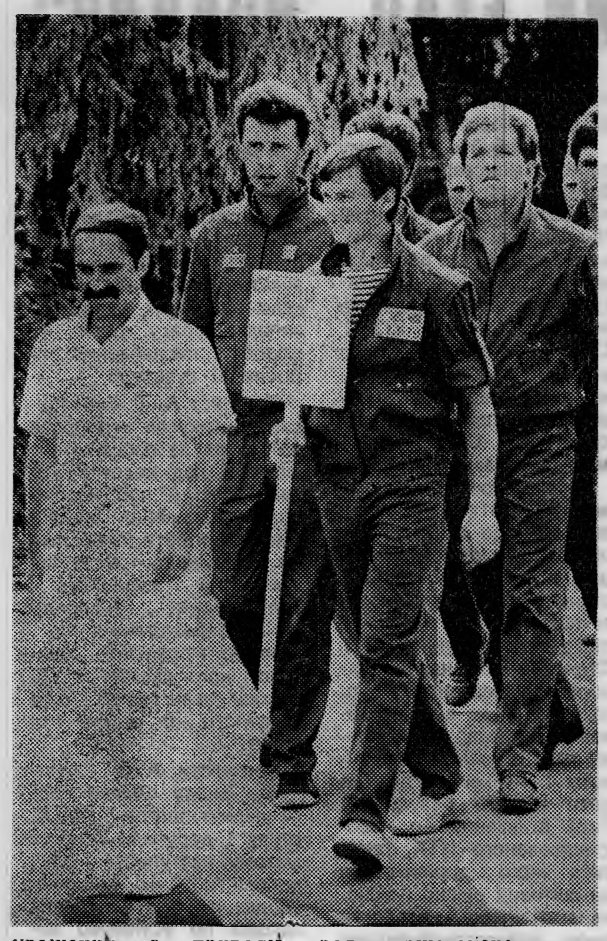

В дні канікул

ТРУДИЛИСЯ

робітники інженерно-технічні працівники, студенти інституту, здійснюючи запланований обсяг капітального і поточного ремонтів навчальних і службових приміщень. Виконано робіт на загальну суму 90,4 тисячі карбованців. Відремонтовано м'яку, шиферну і сталеву покрівлі, настелено коридорні і паркетні підлоги, облицьовано туфом і пофарбовано стіни, замінено двері, завершено підготовку гуртожитку № 3 під готель для слухачів факультету підвищення кваліфікації працівників енергетики. Поліпшено електроосвітлення аудиторій, класів і лабораторій, проведено ремонт опалювальної й водопостачальної систем, теплотраси.

Особливо відзначились на ремонтних роботах робітники бригад, які очолюють А. С. Матвійчук і П. С. Чорний. Завершила роботу вузівська комісія по визначенню стану готовності приміщень до нового навчального року.

ЗДОБУЛИ

вчену ступінь кандидата технічних наук викладачі інституту М. М. Семеренко (кафедра мікроелектроніки), С. Ф. Роботько, О. І. Підгурський, О. А. Шаповалов (кафедра АСУ), В. В. Кухарчук (кафедра АІВТ), Ю. Ю. Жигуц (кафедра конструкційних матеріалів та хімії), В. П. Загреба (кафедра технології будівельної промисловості).

ВІДПОЧИЛИ

в санаторіях і будинках відпочинку 107 викладачів і студентів. Понад 900 членів нашого колективу провели відпустки в спортивно-оздоровчому таборі в Степашках Гайсинського району. Профілакторій «Супутник» за цей час прийняв 200 чоловік, 55 путівок для дієтичного харчування реалізував наш студентський профком.

ІНФОРМУЄ ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ

Здрастуй, нове поповнення

Робота приймальної комісії нинішнього року проходила в умовах, що були спричинені істотними змінами правил приймання до вузів країни. Відмінені майже всі пільги для вступників. Зарахування (крім окремих випадків) проводилось тільки за сумою набраних балів. На вечірню й заочну форми навчання приймалися документи, як правило, від тих осіб, що працюють за обраною у вузі спеціальністю. Виняток було зроблено тільки для вечірників, коли з'ясувалось істотне зменшення кількості поданих документів. Деяку напругу в роботі комісії викликало також скорочення строків приймання документів. А загалом результати прийому в інститут успішні. Зараховано на денну форму навчання тисячу чоловік, на вечірню — 225, на заочну — 385. На стаціонар було подано заяв на 57 більше, ніж минулого року, на вечірній факультет — на 34 менше, а на заочний — на 64 (наслідок зменшення плану прийому і обмеження приймання заяв від осіб, що не працюють за обраною спеціальністю).

Ось яким був конкурс по факультетах на стаціонарі з врахуванням підготовчого відділення:

	1988 рік	1987 рік
ЕФ	1,70	2,16
МБФ	1,81	1,54
ФАМ	1,60	1,63
ФОТ	1,62	1,36
РТФ	1,49	1,70
ІБФ	1,60	1,36

Отже, зросла кількість поданих заяв на машинобудівний і інженерно-будівельний факультети а також ФОТ, зменшилась — на енергетичний і радіотехнічний. Такий стан пояснюється, звичайно, насамперед рівнем профорієнтаційної роботи. Скажімо, на МБФ і ІБФ працювали факультетські і виїзні бригади по прийманню документів в ближніх містах і областях, оголошені гостродефіцитними спеціальності 12.01, 12.02, 29.03.

Якими ж були прохідні бали по факультетах і спеціальностях?

ФОТ: 22.01 — 12, 22.05 — 12; **ФАМ:** 21.01 — 12, 20.03 — 11; **МБФ:** (ААГ) 15.02 — 12; 12.01 — 10; 12.02 — 10; **ЕФ:** 10.01 — 9; 10.02 — 9; 10.04 —10; **РТФ:** 23.01 — 11; 23.03 — 10; **ІБФ:** 29.03 — 10.

Таким чином, найбільш підготовлені абітурієнти поступали на факультети обчислювальної техніки й автоматики і мікроелектроніки. Трунтовніше характеризує якість цієї підготовки вступний екзамен з математики (письмово). Одержано п'ятірок і двійок в процентах по факультетах: **ФОТ:** 22,8 — 12,0; **ФАМ:** 16,7 — 18,6; **РТФ:** 10,6 — 21,9; **ІБФ:** 12,2 — 23,1; **ЕФ:** 16,4 — 31,0; **МБФ:** 11,9 — 31,4; вечірній: 3,2 — 28,4; заочний: 2,2 — 37,2. Як і минулого року значно слабше складали екзамени абітурієнти вечірнього й заочного факультетів. Внаслідок цього на вечірній недобрано 23 студенти, на заочний — 32. Сюди зараховано тих, хто не **пройшов за** конкурсом **на стаціонар.**

Як і минулого року, працювали виїзні бригади для профорієнтації робітничої молоді на великих підприємствах нашого обласного центру і області в складі відповідального секретаря, голів предметних комісій з математики й фізики, декана загальнотехнічного факультету.

Основний недолік профорієнтаційної роботи полягає в тому, що вона носить здебільшого інформаційно - агітаційний характер. Поки-що в основному агітуємо, а не готуємо абітурієнтів. Кафедри й деканати в цьому процесі за своїми спеціальностями участі не беруть. Слабко використовуються нові можливості профорієнтації для цільової підготовки спеціалістів окремих підприємств і галузей.

Вкрай необхідно розв'язати нам ряд організаційних питань і в першу чергу виділити постійне приміщення для роботи приймальної комісії (кімнати для зберігання й опрацьовування документів, приміщення для секретаріату).

З року в рік багато труднощів маємо з комплектуванням секретаріату і техперсоналу приймальних комісій. Не всі кафедри й деканати ставляться з розумінням до цієї важливої справи. Бувають заміни погоджених кандидатур, випадки відмови працювати в комісії. Очевидно, тут треба подумати й про стимулювання, запровадження штатної посади техсекретаря, який би працював цілий рік. Це, безумовно, сприятиме поліпшенню прийому.

Б. РОГАЛЬСЬКИЙ,
секретар приймальної комісії.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В ПАРТГРУПАХ

ПЕРЕЛОМНИЙ ЕТАП „МОДУЛЯ"

Сталося так, що своєрідною прелюдією до основної теми дебатів по звітній доповіді партгрупорга адмінуправлінського персоналу «Модуля» Л. Х. Шила ще до початку зборів, десь за півгодини, послужила розмова директора СКТБ О. П. Стахова з головними і провідними спеціалістами підприємства. Професор поки-що, як то кажуть, у вузькому колі зачитав і тут же прокоментував щойно отриманого листа заступника міністра вищої й середньої освіти УРСР. В ньому зазначалось, що Держкомітет по винаходництву й відкриттях СРСР надав великого значення розвитку в СКТБ «Модуль» перспективного наукового напрямку в галузі інформатики й обчислювальної техніки (йдеться про коди Фібоначчі і Фібоначчієві комп'ютери, віднотривкі інформаційні прилади).

За клопотанням вищеназваного Держкомітету Рада Міністрів УРСР з метою зміцнення матеріально-технічної бази СКТБ позитивно поставилась до виділення для «Модуля» 3—4 тисяч квадратних метрів виробничих площ у Вінниці. Уряд республіки також сприятиме будівництву госпспособом інженерно - лабораторного корпусу площею 4000 квадратних метрів. Вирішено питання про фонди на технологічне устаткування, обчислювальну техніку і САПР.

Не переоцінити значення цього документа для подальшої наукової й виробничої біографії «Модуля». По суті, він започатковує справжню організаційну й технологічну перебудову вузівського конструкторського бюро, перетворення його в науково - технічний комплекс.

Ось що очікує колектив СКТБ вже найближчим часом. Адже розширення площ, модернізація цехів, комплектування НТК повинні бути завершені вже до кінця нинішньої п'ятирічки.

І тому в доповіді партгрупорга, у виступах комуністів говорилось не лише про здійснене за звітний період, а зроблено тут чимало (виконуються виробничі програми, плани наукових розробок, вдосконалюється матеріальна база, поліпшуються умови праці і побуту)... Усі живуть намічуваною реорганізацією, яка може вивести «Модуль» на передові позиції вітчизняної обчислювальної техніки. Йшлося про труднощі, які вже зараз стоять на шляху оновлення конструкторського бюро.

— Спробуйте у нашому рідному міністерстві «вибити» бодай один прилад чи комплект інструментів. Чиновникам цього відомства байдуже, що робиться там, у Вінниці — констатував заступник головного інженера, член КПРС С. Г. Гостєв. — Неважко уявити, з якими труднощами доведеться нам розширювати парк ЕОМ, закуповувати САПР, діставати будівельні матеріали.

— На порядку денному першим стоїть сьогодні питання про виділення в обласному центрі приміщення для НТК, який і стане основою науково-технічного комплексу, — підкреслив комуніст О. П. Стахов. — Та наші неодноразові звертання з цього приводу до відділів обкому, секретарів міськкому партії, голів облвиконкому і міськвиконкому не дали ніякого результату. Таке ставлення до новостворюваного НТК, тематика якого зорієнтована на світовий рівень і включена в число двадцяти двох найперспективніших наукових напрямків загальносоюзної програми з науково - технічного прогресу, викликає, щонайменше, подив. Нічого не робиться й по будівництву інженерно - лабораторного корпусу, оскільки ректор не домігся виконання свого наказу про звільнення складського приміщення для потреб КБ.

А взяти закладений у плани 12-ї п'ятирічки Радянського Союзу серійний випуск аналогоцифрового перетворювача. СКТБ не раз і не два порушувало це питання в різних обласних інстанціях. Усе впирається в спеціальні мікросхеми, виготовленням яких міг би зайнятися Вінницький радіоламповий завод виробничого об'єднання «Жовтень». Але там і чути не хочуть про таку кооперацію. Тим часом чудовий, високоточний прилад (погрішність його 0,0003 проценти!) дістав схвалення на ВДНГ СРСР, нагороджений дипломом І ступеня. Виставки, він вкрай потрібен країні. А запуск його в серію поки що під великим знаком запитання...

Як відзначили, зокрема, товариші А. С. Зайцев та А. А. Козак, партгрупа недостатньо контролювала строки впровадження науково - дослідних розробок, їх практичну результативність, не реагувала належним чином на випадки браку, різні недоробки, послаблення виробничої культури.

Комуніст А. Т. Буркацький критикував керівників «Модуля» за пасивність у шефстві над селом. Сказано було й про необхідність посилення ідейно-виховної роботи, поновлення регулярних зустрічей комуністів - керівників з виробничими підрозділами, забезпечення належного морально - психологічного клімату в колективі, авангардної ролі комуністів на роботі і в побуті.

Комуністи АУП «Модуля» знову обрали своїм партгрупоргом Л. Х. Шила і доручили йому в лютому наступного року доповісти на чергових зборах про хід виконання заходів по усуненню висловлених критичних зауважень.

Б. ДЬЯКОНОВ.

Звітно - виборні збори відбулися також в партгрупах науково - технічних відділів СКТБ. В зборах взяли участь і виступили інструктор міськкому партії Ю. Б. Гайсановський, секретар парткому інституту О. Д. Азаров, заступники секретаря парткому О. Й. Лесько і О. П. Вітюк.

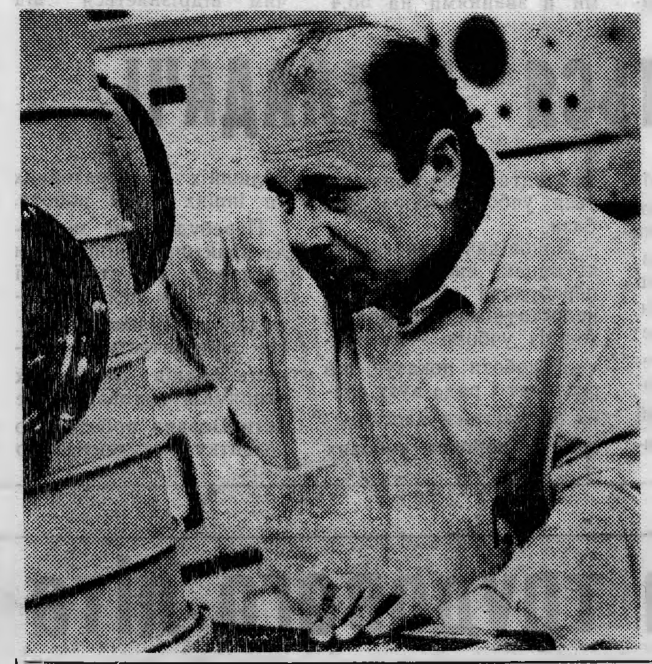

* * *

Співробітники сектора мікроелектроніки СКТБ «Модуль» успішно працюють над створенням мікросхем, забезпечують виготовлення точних електронних приладів, що набули визнання в багатьох галузях народного господарства.

На знімку: завідуючий сектором В. Л. Барановський здійснює контроль за якістю роботи працівників, очолюваного ним підрозділу.

* * *

Факультет номер один

Яка роль науково-технічної бібліотеки в забезпеченні учбово-виховного процесу і наукових досліджень?

Думаю, кожен скаже, що велика і помітна. Наш фонд нараховує сьогодні 620 тисяч екземплярів літератури; це підручники, навчальні посібники, монографії, довідники, нормативно - технічна документація, періодичні видання тощо. Читачами нашої бібліотеки є не тільки студенти, викладачі і співробітники політехнічного. Може, не кожен знає, що беруть книги, користуються всіма нашими послугами також студенти й викладачі пединституту, філіалу сільськогоспакадемії, інженери деяких заводів. В бібліотеці шість читальних залів і чотири абонементи. Щороку видається 640 тисяч екземплярів літератури.

Але в бібліотеках такий порядок, що літературу не тільки одержують, а й здають. І саме про читацьку заборгованість мені хочеться сьогодні сказати окреме слово.

Щороку студенти одержують повні комплекти літератури на семестр або навчальний рік. До речі, ніде в світі нема таких пільг для студентів. Але це не завше цінується. Часто-густо виходить, наче в тій приказці: «Як мед, то й ложкою».

Поміркуймо лише над таким фактом: за станом на перше вересня бібліотеці ще не повернуто 12 тисяч екземплярів літератури. Скажімо, при підготовці тематичних комплектів з'ясувалось, що катастрофічно не вистачає підручника В. С. Шипачова «Вища математика», хоча насправді його цілком достатньо. 50 процентів усього фонду перебуває зараз на руках нинішніх другокурсників інженерно-будівельного факультету.

Вважаю, що не тільки бібліотекарі, а й викладачі - предметники повинні стежити за процесом забезпечення студентів книжками і вживати заздалегідь належних заходів. Правда, студенти частенько говорять, що їм цілком вистачає і тих знань, що є в методичних вказівках. Можна, мовляв, обійтись і без книжки. Годі й переконувати, що ця думка не витримує критики, вона належить інертним і лінивим. Викладач зобов'язаний якомога частіше відвідувати бібліотеку, вивчати й пропагувати нову літературу — і щороку ми одержуємо понад 5 тисяч назв новинок. А це, звичайно, немало. Ми були б раді, аби викладачі на вступних лекціях бодай півхвилинки розповідали про багатства інститутської бібліотеки, а також про бережне ставлення до книг своєї дисципліни.

Серцевиною перебудови вищої освіти є організація самостійної роботи студентів. У цьому зв'язку ми відкурили вільний доступ до книги, читальні зали працюють з дев'яти до дев'яти. Тут завше чисто, затишно, свіжо. Запрошуємо — будь ласка, приходьте до нас! Але заодно хочемо, щоб ставились до нас з належною делікатністю і повагою. Адже інженер — це синонім інтелігентності. Але чому ж тоді так часто плачуть бібліотекарі, особливо на абонементах?

Бачте, не всім подобаються правила користування книгами, і коли бібліотекар сумлінно виконує свої обов'язки, він часто наражається на грубість, інколи навіть брутальну. Просимо шанувати нас! Тим паче, що бібліотекарі — це жінки й дівчата.

Було б нам приємно, щоб краще цінували ті пошуки, те старання, яке ми проявляємо в роботі. (Скажімо, щомісяця довідково - бібліографічний відділ влаштовує «Дні інформації», виставляючи всю нову літературу, яка з'явилася впродовж місяця. Але провідують ці виставки, як правило, одні й ті ж особи. Мимоволі напрошується запитання — а як же працює решта? Як вона орієнтується в морі нових книг?

Старше покоління вузівських вчених і педагогів, очевидно, пам'ятає той час, коли інститутські бібліотеки називались факультетом номер один. Ну, що ж — на цьому факультеті сьогодні створені всі умови для роботи з книгою. Ласкаво просимо!

Г. ЧАЛОВСЬКА,
директор науково технічної бібліотеки.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця, Хмельницьке шосе, 132, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 04285. Зам. 3732.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 27 (311) | П'ЯТНИЦЯ, 9 вересня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ОГЛЯД ГОТОВНОСТІ

Спеціальна комісія під керівництвом ректора інституту провела огляд готовності факультетів, кафедр, навчальних корпусів і гуртожитків до нового навчального року. Особлива увага при перевірці приділялась питанням перебудови кафедр, створенню нових і поновленню існуючих учбових лабораторій, виданню і оновленню методичних розробок, естетичному оформленню, дотриманню техніки безпеки, чистоти приміщень, організаційній готовності факультетів і кафедр, а також готовності гуртожитків до нового навчального року.

Наказом ректора відзначено факультети обчислювальної техніки і інженерно-будівельний, кафедри ОТ, АП, РТУ, ТТМ, ТОЕ, БКіА, НГіА, АІВТ. ЕПіОВ, фізики, навчальний корпус № 3 і гуртожиток № 2. Мобільно, динамічно, з врахуванням вимог перебудови йде розвиток кафедр НГіМГ, ОТ, АП. На кафедрах ТОЕ, КІВРА, ТАМ і ОРВ створені дисплейні класи для навчання студентів роботи на ЕОМ. СКТБ «Модуль», кафедри ОТ, ЕПІОВ створили спільний дисплейний клас, а кафедра БК ІА обладнала стендову лабораторію по випробуванню будівельних конструкцій. Найкраще естетично оформлені кафедри ОТ, АП, НГіМГ, АСУ, ТТМ, АІВТ, ЕПіОП, ОРП. У відділі комплектування науково-технічної бібліотеки встановлено термінал ЕС-8501 для тиражування книжкових формулярів на літературу, котра надходить. Співробітники ОЦ розширили можливості ЕОМ ЕС-1055 для використання в навчальному процесі. Високий рівень забезпечення дисциплін методичною літературою (до 90 процентів) на кафедрах ТОЕ, фізики, ААГ ЕПіОВ, ОТ, ТОР, АСУ, фізвиховання, БКІА, НГіМГ, охорони праці.

Наша хроніка

На черговому дні знань, що відбувся 1 вересня, в інституті побували й виступили секретар обкому партії О. М. Царенко, інструктор ЦК Компартії України В. А. Плужников, члени бюро обкому парті, — завідуючий відділом оргпартроботи обкому А. В. Марчак і голова президії облпрофради П. М. Лук'янчиков, заступник голови облвиконкому С. К. Гиренко, секретар міськвиконкому Л. М. Бурко.

Лабораторія соціологічних досліджень спільно з обчислювальним центром інституту підбили підсумки опиту «Викладач очима студента». Опит проводився за дев'ятибальною системою. Найвищої оцінки не домігся жоден викладач, але близькі до неї десятки.

Характерно, що думка студентів щодо рівня педагогічної майстерності своїх наставників загалом майже не відрізняється від думки ректорату і парткому.

Підсумки опиту розданні керівникам кафедр для службового користування.

Понад тисяча студентів перших-третіх курсів стаціонарного навчання виїхала минулого тижня на поміч трудівникам села Могилів-Подільського, Мурованокуриловецького, Ямпільського та Вінницького районів. Вони збиратимуть овочі, фрукти, картоплю, працюватимуть на консервних заводах. Частина студентів залишена в інституті для робіт на внутрівузівських об'єктах.

ОГОЛОШЕННЯ

Сесія міської Ради народних депутатів 20-го скликання відбудеться 30 вересня 1988 року о 15 годині в приміщенні виконкому по вулиці Леніна, 59.

На розгляд виноситься звіт про роботу виконкому міськради з вересня 1987 по вересень 1988 років. Свої пропозиції, побажання й зауваження, що стосуються питання, винесеного на розгляд сесії, просимо надсилати за адресою: 287100 м. Вінниця, вул. Леніна, 59, міськвиконком або передавати телефонами 5-23-10, 2-07-97.

Міськвиконком.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

ЩОБ АКТИВНИМ БУВ КОЖЕН

Наприкінці серпня в партійній організації інституту почалась звітно-виборна кампанія, яка покликана всемірно сприяти активізації кожного партійця, підвищенню ролі й відповідальності партгруп, цехових організацій, парткому вузу, утвердженню в їхній роботі політичних методів керівництва. Ставиться мета: забезпечити на всіх рівнях — від зборів партгруп до загальноінститутських — діловий тон, відвертість, гостроту дебатів, непримиренність до недоліків творчий пошук шляхів і засобів того, як зробити необоротним процес оновлення нашого інституту. Після квітневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС М. С. Горбачов неодноразово підкреслював, що комуністам видано багато векселів і їх слід сплачувати конкретними, практичними справами.

В центрі уваги повинні перебувати значимі, загальнонародні проблеми. Такі, як продовольча, житлова, якість і насиченість ринку товарами народного споживання, рівень стану охорони здоров'я, реформа школи. Звичайно, коло їх можна розширити, виходячи з умов діяльності того чи іншого колективу. Нагадаю, що звітно-виборним зборам в партгрупах, цехових і первинних парторганізаціях відведено серпень-вересень-жовтень, районній конференції — листопад, міській і обласній — грудень.

Суттєвим є те, що вже відтепер кожному комуністу надана можливість передбачливо обдумати кандидатури до складу виборних органів. Йдеться про бюро факультетів, партком інституту, райком, міськом і обком партії. З цією метою, як відомо, роздані анкети, заповнюючи які, комуністи вузу висловлять свої пропозиції. Буде зроблено все, щоб ці міркування враховувались. І займуться цим спеціально створені комісії. Вони об'єктивно проаналізують вагомість і авторитетність кожної кандидатури, запропонованої до складу того чи іншого виборного партійного органу. Характерною особливістю нинішньої звітно-виборної кампанії є висунення альтернативних кандидатур, кількість яких перевищуватиме число мандатів. Отже, на чисто демократичних засадах реалізовуватиметься право кожного комуніста вносити пропозиції по кандидатурах до складу вищестоящих органів, але останнє слово залишиться, звичайно, за делегатами конференцій. Це, до речі, стосується й кандидатур у члени факультетських бюро, парткому інституту, котрі обиратимуться на зборах таємним голосуванням. (В партгрупах можна і відкритим і закритим).

Секретарі парткомів, партбюро будуть обиратись членами виборних партійних органів відкритим або закритим голосуванням (за їхнім бажанням) із декількох кандидатур.

Головне, звичайно, полягає в тому, щоб до складу партійних органів увійшли по-справжньому діяльні, ініціативні, авторитетні люди, здатні не на словах, а на ділі рухати перебудову, добиватись реальних практичних результатів.

Вводиться в дію прийняте XIX Всесоюзною партконференцією положення про обмеження перебування на одній і тій же посаді в партійних органах двома п'ятирічними строками, починаючи відлік з нинішньої звітно-виборної кампанії. Разом з тим комуністи мають право розглянути й вирішити питання про кожного керівника персонально, незалежно від того, скільки часу він пропрацював на даному посту, беручи до уваги тільки те, як справлявся з обов'язками, чи здатний домагатись поліпшення справи. Нагадаю, що для виборів секретаря факультетської, цехової, вузовської парторганізацій (це стосується і вищих парторганів) до бюлетеня включається по дві і більше кандидатури, але в процесі голосування треба залишити тільки одну. Якщо цього не зроблено, то бюлетень вважається недійсним.

Поряд зі звітами в парторганізації інституту відбуваються звіти і вибори також в профспілках і комсомолі. Нема потреби доводити, що зміст таких зборів, процедури виборів і голосування повинні бути не менш принциповими, гострими і відкритими, ніж у комуністів.

Організовано пройшли, скажімо, збори партгрупи кафедри історії КПРС. Партгрупорг В. С. Буличов побудував звіт на основі тих реальних зрушень, що сталися в діяльності комуністів, яких тут 17. Відзначено внесок кожного в поліпшення методики і якості викладання предмету, висловлювались критичні зауваження. Зокрема, говорилось про обмеженість повноцінних конспектів лекцій викладачів, повільне їх тиражування. Мало робиться по укладанню матеріалів з історії радянського суспільства (а саме такий курс вперше вводиться для іноземних студентів). Йшлося про потребу ширшої пропаганди досягнень вчених і співробітників інституту в галузі науково-технічного прогресу, залучення викладачів кафедри до написання і оформлення експозиції історії ВПІ, участі в госпдоговірних темах. Порушувались інші соціально важливі для кафедри питання. Зате мало було критики стилю роботи партгрупи, бюро цехової парторганізації, парткому, райкому. Вибори пройшли в дусі часу. Обирали партгрупорга з двох кандидатур відкритим голосуванням. Більшість голосів за Н. О. Собченко. Заступником партгрупорга обрано П. В. Слотюка.

Хочеться висловити побажання, щоб звіти і вибори в партійних, профспілкових, комсомольських групах і організаціях проходили в обстановці широкої гласності. Потрібно в стінгазетах, багатотиражній газеті послідовно й систематично висвітлювати хід звітно-виборної кампанії, її атмосферу, всі порушувані питання, детально інформувати громадськість про прийняті рішення, склад виборних органів, показувати, як реалізуються критичні зауваження.

О. АЗАРОВ,
секретар парткому ВПІ

В студенти!

Дата цієї пам'ятної події — 31 серпня, тобто, переддень навчального року. Тисячі шестиста десяти «новобранцям» нашого інституту були вручені студентські квитки. Іншими словами, відбулося посвячення їх у студенти.

Годі й доводити, що це запам'ятовується, лягає в душу тією краплиною світла, котра зігріватиме пам'ять впродовж усього життя.

На свята, звичайно, приходять не одні першокурсники — їхнім батькам, матерям, братам і сестрам теж цікаво побувати на такому торжестві. Багато з них намагаються зафіксувати на фото або й кінострічку весь урочистий ритуал. Одного з батьків (а ним виявився фотокореспондент Немирівської районної газети Борис Гладкий — його донька Світлана стала студенткою факультету обчислювальної техніки) ми й попросили підготувати цей фоторепортаж.

На знімках: щойно одержані студентські квитки; символічний квиток і ключ Знань вручає ректор інституту І. В. Кузьмін; а декан ФОТ професор Ю. С. Данилюк вручив уже справжні квитки.

СЬОГОДНІ В ПРОФОРГАНІЗАЦІЯХ

АКТИВІЗУВАТИ ЛЮДСЬКИЙ ФАКТОР

В профгрупах проходять звітно-виборні профспілкові збори, незабаром вони почнуться й на рівні первинних організацій. В центрі уваги — одна проблема: активізація людського фактора. Як зробити так, щоб кожен член профспілки брав участь в перебудові вищої школи, розвивав нові форми і методи навчального процесу, НДР, громадської діяльності. Справи — єдине мірило вкладу кожного в перебудову.

Профспілка може багато зробити для створення таких умов, в яких найширше розкриваються можливості, здібності й ініціатива кожного члена колективу. Для цього треба формувати атмосферу товариськості, підтримки всього нового, передового. Доброзичливість, сприятливий морально-психологічний клімат підвищують ефективність праці.

На жаль, у нас в цьому плані ще не все в порядку. Не зменшується кількість випадків порушення трудової дисципліни, тривають конфлікти в трудових колективах, потрапляють до витверезників наші люди. Отже, ідеологічні комісії профкому ВПІ, заступники голів профбюро з ідейно-виховної роботи не зуміли домогтись позитивного перелому в активізації людського фактора. Морально-правова комісія (голова Д. А. Юдін) не знайшла ефективних методів профілактики правопорушень, результативність її роботи незначна. Бракує індивідуальної роботи з порушниками морально-етичних норм, слабко використовуються в боротьбі з правопорушеннями тиражна та стінні газети, блискавки, радіогазети.

Славиться наш інститут, як один з центрів фізичної культури і спорту. Кафедра фізвиховання неодноразово нагороджувалась призами, прапорами, грамотами. Це добре, але водночас Вінницький політехнічний за рівнем хвороб серед викладачів і співробітників є одним із «лідерів» між вузами регіону. Не скажеш, що спортивно-масова комісія (голова В. І. Олійник) працює мляво, але серйозно оздоровленням трудящих вона все одно не займається.

Дуже мало для жінок інституту зробила комісія по роботі з ними, по наданню допомоги сім'ї і школі (голова Г. Й. Ластовська). Профспілки ВПІ у великому боргу перед жінками, які заслуговують і найкращих путівок для лікування, і матеріальної допомоги, і кращих умов роботи, і постійної поваги.

Поки-що без вогника, з потугами, малоефективно трудиться культурно-масова комісія (голова Гущинець Н. А.). Нема системи у відпочинку співробітників і викладачів. Багато сил тратиться на організацію відвідин театру, нелегко розповсюджуються квитки, а місця в залі порожні.

По-новому належить організувати й діяльність багатьох громадських організацій. Обурливо й недопустимо, щоб такі товариства, як, наприклад, охорони пам'ятників, природи обмежувались тільки збиранням членських внесків. А якщо говорити відверто, то і внески за них збирають профорги кафедр та відділів. Зовсім незрозуміло, скажімо, чому марки спортивного товариства профспілок розповсюджує не спортклуб? Чому ростуть розміри цих внесків? Куди, окрім зарплати функціонерам, вони потрапляють? Коли, нарешті, вони будуть звітувати про свою роботу в первинних організаціях?

Новий 1988—1989 навчальний рік — рік активної перебудови всієї вищої школи. Профорганізація повинна зробити багато, щоб кожен член профспілки знайшов у цій роботі своє гідне місце.

В. ПОПОВ,
заступник голови профкому з ідейно-виховної роботи.

За сумлінну працю

Виконком обласної Ради народних депутатів від імені Президії Верховної Ради Союзу РСР за багаторічну і сумлінну роботу нагородив медаллю «Ветеран праці» понад 30 викладачів, співробітників і технічних працівників інституту. Серед нагороджених І. І. Ваганов, В. Г. Глоба, В. І. Ільїн, А. І. Моргун, М. М. Сторожук, В. П. Кожем'яко, В. Ф. Ковальський, Г. П. Шевченко, В. П. Якубович. Вітаючи ветеранів, ректор інституту І. В. Кузьмін побажав їм довголіття, доброго здоров'я і творчої наснаги. Весь колектив вузу щиро приєднується до цих вітань.

М. БУЛГАКОВ,
начальник відділу кадрів.

Лауреат премії Мінвузу

В системі Мінвузу УРСР працює постійна науково-методична комісія з машинобудування, активним членом якої вже багато років є завкафедрою ТАМ нашого інституту Ю. М. Дивеєв. Відповідно до плану роботи комісії ним підготовлені оглядові доповіді про організацію і хід виробничої практики студентів у вузах України, використання найновіших напрямків науки і техніки в учбовому процесі. За матеріалами цих доповідей і наступного їх обговорення розроблені рекомендації по підвищенню ефективності виробничої практики студентів і навчального процесу з профілюючих дисциплін. Рекомендації направлені до вузів республіки. В 1984 році Ю. М. Дивеєв відповідав за організацію Пленарного засідання комісії на базі кафедри ТАМ нашого інституту.

Активність вінницького вченого у складі науково-методичної комісії належно відзначена. За рішенням вченої ради Одеського політеху (це базовий інститут Мінвузу УРСР зі спеціальності «Технологія машинобудування, металорізальні верстати й інструменти») Ю. М. Дивеєв був висунутий на здобуття премії Мінвузу УРСР за 1987—1988 навчальний рік. Минулого тижня ця премія вручена новому лауреату.

В. ІВАНЧУК.

Визнані кращими

З метою вдосконалення викладання та підвищення рівня методичної майстерності у минулому навчальному році були проведені конкурси на кращого лектора і кращого викладача, який здійснює практичні лабораторні або семінарські заняття. Від попередніх аналогічних конкурсів цей відрізнявся тим, що в першому проводилось анкетування студентів, в другому —опитування викладачів факультетів. Майстерність тих, що вийшли в третій тур, оцінювала конкурсна комісія, зважуючи багато різних нюансів і деталей. Отже, перемогти було нелегко. Тим почесніша ця перші сть. Вищого класу майстерності досягли доценти **В. Г. Аввакумова** (кафедра ЕППМ і СГ), **Т. Б. Буяльська** (кафедра філософії), **А. І. Махнатюк**, (кафедра ПМ і СМ), **Б. М. Рудницький** (кафедра РТУ). Наказом ректора вони визнані кращими лекторами.

Названо й імена кращих викладачів з семінарських і лабораторних занять. Це асистенти **І. П. Антоник** (кафедра ТСП), **В. А. Корнієнко** (кафедра наукового комунізму), **С. М. Павлов** (кафедра АП).

Кращі лектори й організатори практичних занять нагороджені грамотами вузу.

За зразкову методичну підготовку і високу якість проведення занять ректор інституту оголосив подяку доцентам В. А. Федотову, І. Я. Хаїмзону та асистентам А. А. Дрючину, О. І. Худолій.

З. ГРОЗНИЙ,
завметодичним кабінетом.

Цікава новинка

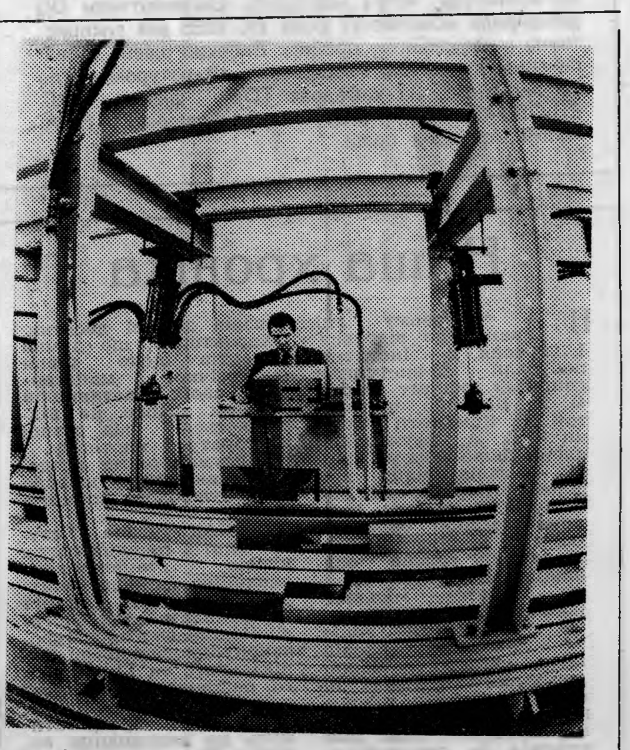

Фотографові було нелегко надати цьому знімкові динаміки. Яка динаміка в таврових балках і рейках, що приварені й прикручені так, щоб ніщо їх ні в якому разі не зрушило з місця, щоб витримати щонайбільші навантаження?!

Знімок зроблено в галузевій науково-дослідній лабораторії індустріально-економічних фундаментів, а, вірніше, на стенді, виготовленому в цій лабораторії для випробування будівельних конструкцій. Автори стенду — доцент Юрій Олександрович Волков і молодший науковий співробітник Валентин Андрійович Дрозд. Химерне плетиво балок, рейок, труб і шлангів, що називається стендом, має виконувати і вже виконує дуже важливу функцію— з його допомогою будуть випробовуватись на міцність і витривалість бетонні плити перекриття, стінові панелі, фундаменти, регелі. Раніше це робили та й досі роблять примітивним способом — накладаючи на панель купу важких блоків, а це і забарно, і клопітно, і не зовсім точно.

Так що стенд — дуже потрібна новинка. Недарма і завод залізобетонних конструкцій і комбінат крупнопанельного домобудування вже уклали з лабораторією угоду, щоб скористатись його послугами.

Роль новинки особливо зросте в наступному році, коли на будівельних об'єктах почне функціонувати служба держприймання, і знадобиться кваліфікована атестація вузлів, деталей і цілих конструкцій.

Добре діло зробили молоді науковці лабораторії індустріально-економічних фундаментів.

На знімку: старший науковий співробітник **Ю. І. Шеремет** за пультом стенду.

ЦТ і ВПІ

27 серпня і повторно 3 вересня цього року центральне телебачення транслювало чергову передачу з циклу «Очевидне — неймовірне». Цього разу вона була присвячена дуже цікавому явищу, віднайденому митцями і вченими. Виявляється, у довколишній флорі і фауні, творах художників і зодчих, винаходах конструкторів, мелодіях композиторів, поетичних рядках, ритмах танцюристів є закономірні складові пропорції. Науковці називають це явище «золотим перетином». А відкрив його ще Леонардо да Вінчі, геніальний італійський вчений і художник.

Телеглядачі мали змогу познайомитись з науковими розробками доктора технічних наук, завідуючого кафедрою обчислювальної техніки нашого інституту професора О. П. Стахова в розвитку нового напрямку ком'ютерної техніки, робота якої грунтується на застосуванні кодів Фібоначчі, як наочного підтвердження теорії і практичного застосування «золотого перетину». Співбесідниками професора в передачі «Три кроки в пошуках гармонії» були москвичі. — кандидат мистецтвознавства Н. О. Померанцева, композитор А. О. Марутаєв і артист балету Анатолій Єлізаров.

І. КОСЮК,
студентка IV курсу ФОТ.

Дотримуватись законодавства

Проблема охорони навколишнього середовища — одна з найактуальніших. На жаль, у Вінниці не все благополучно з її вирішенням. І як наслідок — рівень забруднення атмосферного повітря перевищує допустимі норми. Часті випадки забруднення грунту, поверхневих і підземних вод відходами виробництва. В той же час адміністрації ряду підприємств, особливо хімічного та інструментального заводів, ДПЗ—18, заводу тракторних агрегатів, масложиркомбінату, тресту «Вінницяпромбуд» безвідповідально ставляться до оздоровлення навколишнього середовища, не забезпечують виконання всіх завдань, передбачених постановами партії та уряду з природоохоронних питань. До такого становища, буває, примирливо ставляться й органи екологічного контролю.

Ці та інші наболілі питання розглядала нещодавно нарада при прокуророві міста. В її роботі взяли участь працівники прокуратури, виконкому міськради, природоохоронних органів і товариств, державтоінспекції, санітарної служби. Для посилення контролю за дотриманням природоохоронного законодавства намічено ряд заходів.

Просьба до викладачів, співробітників і студентів політехнічного інституту: направляйте в прокуратуру Вінниці або телефоном 2—07—66 свої пропозиції щодо роботи новостворе ної координаційної групи з контролю за станом навколишнього середовища.

С. БУРДЕЙНИЙ, прокурор м. Вінниці, радник юстиції.

ФПК для енергетиків

1 вересня в інституті відбулось урочисте відкриття факультету підвищення кваліфікації керівників та інженерно-технічних працівників системи Міненерго СРСР. З вітаннями до присутніх звернулись ректор ВПІ професор І. В. Кузьмін та генеральний директор виробничого об'єднання «Вінницяенерго» П. К. Піскляров.

В першому потоці ФПК — сімдесят слухачів. Вони навчатимуться місяць. Потім їх замінить наступний потік. І так впродовж десяти місяців.

Слухачі задоволені умовами побуту —в гуртожитку номер 3 для них відремонтовано й спеціально обладнано два поверхи. З другого вересня розпочались регулярні заняття за розкладом.

Деканом факультету підвищення кваліфікації енергетиків, як уже повідомлялось, призначено кандидата технічних наук, лауреата премії Ради Міністрів Союзу РСР Василя Михайловича Кутіна.

Д. НАЛБАНДЯН,
декан енергофаку.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової політехнічний інститут. кімната 0220. телефони: 4-74-17. 2-68 торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця Хмельницьке шосе, 133. (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 03283. Зам. 3807.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 28 (312) | П'ЯТНИЦЯ, 16 вересня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

Під знаком критики

На цих зборах було кілька несподіванок. Власне, це не зовсім несподіванки — це курс XIX Всесоюзної партконференції в реальних ділах.

Після доповіді одразу ж оголосили проект постанови зборів, щоб кожен мав час подумати і додати до цієї постанови якусь свою істотну думку.

Не було також заздалегідь підготовленого і погодженого з виступаючими тадиційного списку, згідно якого ніколи не виступали «зайві». До речі, ніби-то й дрібничка, а вона одразу виявила, наскільки ми закомплексовані, привчені до недемократичності — довелось, так би мовити, «розгойдувати» комуністів, тобто, першими виходити на трибуну представникам найвищого ешелону інститутського керівництва — проректорам М. Іванову і М. Шкодіну, колишньому секретарю парторганізації, одному з найактивніших партійців А. М. Банникову.

Новинкою було й те, що склад майбутнього партбюро цехової парторганізації АУП формували не заздалегідь, у вузькому колі довірених осіб, а тут же, на зборах. Всі кандидатури відверто обговорювались, демократично, об'єктивно і доброзичливо зважувалися мотиви їхніх самовідводів.

Цікавим було й те, що в списках для таємного голосування залишили не дев'ять прізвищ, як це зробили б раніше (таким мав бути склад бюро), а одинадцять.

Отже, демократичні засади починають пробивати собі дорогу. Правда, з нашою ж таки допомогою! Все, зрештою, залежить від нас, комуністів, нашої активності, принциповості, наполегливості.

Ця думка червоною ниткою пронизувала всю звітну доповідь секретаря бюро цехової парторганізації АУП Р. А. Асадова. Він зосереджував увагу не на успіхах і здобутках, а на тих питаннях, які ще треба розв'язувати, на тих справах, які треба поліпшувати і рухати вперед. Йшлося, зокрема, про навчальний процес. Тисячу дві незадовільних оцінки по інституту одержано за наслідками попередніх курсових екзаменів. Хіба це не причина для тривоги й різкого посилення активності комуністів учбового відділу?

Відзначалось, що слабким місцем залишається практика студентів на промислових підприємствах, яка ще не поставлена на рівень тих завдань, які висуває перебудова щодо якості підготовки майбутніх спеціалістів. Недостатнім є матеріально-технічне забезпечення навчального процесу, серйозно треба поліпшувати методичну роботу, комп'ютеризацію навчання, ефективність семінарських занять.

Говорилось про те, що партгрупорги і комуністи-керівники надавали не досить уваги виконанню соціалістичних зобов'язань. Чимало ще формалізму в керівництві комсомолом і профспілками, в політичному й економічному навчанні комуністів. Багато упущень у виховній індивідуальній роботі, що особливо позначилось на стосунках в колективах бухгалтерії, архіву, при передплаті на газети й журнали.

Звітно-виборні збори комуністів первинної парторганізації АУП пройшли на високому рівні активності, під знаком відвертої критики й самокритики. Намічені й одностайно схвалені заходи по виправленню виявлених недоліків.

Обрано новий склад партійного бюро. Секретарем знову доручено бути Р. А. Асадову. Його заступниками стали І. С. Синякін, І. М. Захаров, П. П. Шкрабалюк.

ПОМІТНА ПОДІЯ

5—7 вересня 1988 року у Вінницькому політехнічному інституті відбулась виїзна сесія проблемної комісії «Медична кібернетика» АМН СРСР і секції біофізики й біокібернетики Московського фізіологічного товариства. Вітальним словом сесію відкрив ректор ВПІ, професор **І. В. Кузьмін.** Великий інтерес викликали проблемні доповіді голови комісії, доктора біологічних наук, професора **Ліщука В. А. (**Москва), лауреата Ленінської премії, доктора технічних наук професора **Ахутіна В. І.** (Ленінград), доктора медичних наук **Мінцева О. П.** (Київ). присвячені питанням математичного моделювання в медицині, створення інтегрованих пакетів прикладних програм, розробці систем профілактичних оглядів населення, біотехнічних систем різноманітного призначення.

Відбулось обговорення проблемних доповідей і дискусій з питань створення і застосування математичних моделей і біотехнічних систем в практичній охороні здоров'я. В ряді виступів, скажімо, лауреата Ленінської премії, професора **В. А. Єгорова,** докторів наук, професорів **Д. Н. Меницького** та **Ю. А. Воронова** були висловлені конкретні пропозиції по поліпшенню взаємодії інженерів, математиків і лікарів.

Значний інтерес викликали повідомлення кандидата технічних наук, доцента ВПІ **С. Г. Лютвора** і кандидата технічнних ннаук, співробітника одного з Московських НДІ **Л. А. Каруліна** про нетрадиційні методи розв'язання питань обробки й візуалізації фізіологічних сигналів.

В заключний день сесії її учасникам були продемонстровані розробки науково-дослідної лабораторії медицинської кібернетики ВПІ, призначені для використання в кардіології, неврології, ендокринології. Пояснення давали кандидати технічних наук **С. М. Злепко, С. П. Московко,** старший науковий співробітник **І. П. Костенко,** молодші наукові співробітники **П. М. Поступайло, А. Л. Сила.**

С. Злепко,
кандидат технічних наук, заступник проректора з науково-дослідної роботи.

В БРАТНІЙ ПОЛЬЩІ

(РАПОРТ КОМАНДИРА СТУДЕНТСЬКОГО БУДІВЕЛЬНОГО ЗАГОНУ «ДРУЖБА» ГРИГОРІЯ РАТУШНЯКА ТА КОМІСАРА ОЛЕКСАНДРА МУДРОГО).

Відповідно до угоди про співробітництво між комітетом комсомолу ВПІ і студентською радою СПС Келецького політехнічного інституту студенський загін «Дружба» працював у Польщі з 30 липня по 27 серпня. Місце роботи — м. Кельце, комбінат міського будівництва, благоустрій нових мікрорайонів. Трудилися поряд з робітниками, польськими і югославськими студентами. Загін був розбитий на три ланки на чолі з В. Мазуром, П. Котляровим, І. Саранчуком.

Встигли зробити чимало — відмостку довкола 16 великопанельних житлових будинків, влаштували 6 дитячих майданчиків, проклали 300 метрів тротуару, опорядили три стоянки для автомашин. План, встановлений для нас, виконали на 125 процентів при відмінній і добрій якості робіт. Водночас бійці загону вивчали управління й організацію будівництва в ПНР, механізацію виробничих процесів. Загін нагороджено почесними дипломами й пам'ятними подарунками будівельної організації, студент-сервісу і студради СПС Келецького політеху. Керівництво будівельної організації, яка нас приймала, і студент-сервісу висловили зацікавленість в налагодженні безпосередніх контактів з ВПІ.

Відповідно договору про співробітництво між ВПІ і Келецьким політехом керівництво загону досягло угоди про наукове співробітництво між інститутом автоматики КПІ і кафедрами АСУ, АП нашого інституту, кафедрою польської мови для іноземних студентів КПІ й кафедрою російської мови ВПІ.

За час перебування в Польщі здійснена значна громадсько-політична робота. Відбулись зустрічі з ректоратом КПІ, представниками воєводського й інститутського партійних комітетів з питань дальшого співробітництва. Мали шість зустрічей з активом Спілки Польських студентів, польською, югославською і німецькою молоддю. Фактично це були політичні дискусії.

Спільно з польськими і югославськими студентами влаштували два суботники по впорядкуванню могил радянських воїнів, загиблих на землі ПНР. Щодня проводили диспути з керівниками й робітниками будівельної організації, котрі відбувались в дружній, доброзичливій обстановці.

Була в нас і обширна культурна програма. Екскурсії по Кельцях і їхніх околицях, до Варшави, Кракова, Закопане, на озеро Цедзина, в гори Татри і Пеніни, на іподром у Боркові. 12 разів зустрічалися в поєдинках з футболу, баскетболу, тенісу, бадмінтону з польськими і югославськими студентами. А, крім того — вечори відпочинку й дискотеки.

Одне слово, чудовий місяць праці і дружби. Ні з нашого боку, ні з боку польських побратимів не було ні зауважень, ні претензій. Отже, так тримати й надалі!

Ще один філіал

Не секрет — найкраще вчити спеціаліста тоді, коли він має прямий доступ до найновішої, найперспективнішої техніки за своєю спеціальністю. На жаль, наш інститут виховує поки-що на старих зразках. Нові молодий інженер бачить тільки на робочому місці. Отже, промисловість одержує недовчених спеціалістів і мусить доучувати їх сама.

Звичайно, є різні способи вирішення цієї проблеми, але найпростішим, найдоступнішим і, зрештою, найлогічнішим є створення на підприємствах спеціальних навчальних «полігонів», тобто, філіалів базових кафедр. Цим шляхом і пішла кафедра автоматизації проектування.

Вже два роки функціонує її філіал у виробничому об'єднанні «Термінал» під керівництвом його головного інженера В. Г. Ноженка. Ми вже переконались, скільки користі такого співробітництва.

З нового навчального року став діяти філіал кафедри й на Вінницькому заводі газових аналізаторів. Керує ним заступник головного інженера С. Б. Кислий, чудовий спеціаліст і просто захоплена людина. Його співробітництво з кафедрою почалось не сьогодні. Сергій Борисович має ряд спільних з нами публікацій, спільні науково розробки. Має значення і те, що викладачі філіалу З. Різник, Е. Новиков, В. Шекунов — не новачки в організації виробництва, люди з досвідом практичної роботи на підприємствах.

Завод газових аналізаторів — сучасне підприємство з передовою технологією. Його продукція — кольорові індикатори, автоматизовані робочі місця «Автограф» — відомі не тільки в країні, а й за рубежем. Тут обладнано спеціальний лекційний зал, методичний кабінет з багатьма технічними засобами навчання. Лабораторні й практичні заняття проводитимуться в машинних залах, устаткованих сучасними ЕОМ.

За пропозиціями керівників наших філіалів на «Терміналі» й заводі газоаналізаторів в інституті на площах кафедри АП буде влаштовано постійнодіючу виставку-лабораторію з виробами, що випускаються на обох підприємствах.

В. МАРЦЕНЮК,
комсорг кафедри

Орієнтир — світовий рівень

Нещодавно робітники та інженерно-технічні працівники СКТБ «Модуль» отримали приємну звістку: за успішну розробку і виготовлення самокерованого мікропроцесорного аналого-цифрового перетворювача САЦП-МК3 підприємство нагороджене дипломом першого ступеня ВДНГ СРСР, а його директора, керівника творчої групи, професора О. П. Стахова відзначено Золотою медаллю ВДНГ. Срібну медаль отримав співавтор розробки доцент О. Д. Азаров, бронзових — удостоїлися кандидати технічних наук В. Я. Стейскал, В. І. Мойсеєв. Прилад, сконструйований на «Модулі», вийшов на рівень світових стандартів. Таку ж характеристику отримали ще три розробки нашого інституту.

Успіху винахідників значною мірою сприяє нове обладнання, сучасні вимірювальні прилади, інструменти високої точності.

Того дня, коли було зроблено цей знімок, на «Модулі» налагоджували роботу верстата нової марки з числовим програмним управлінням.

— Його назва — обробний центр. Верстат має чимало достоїнств: виконує свердлувальні, фрезерні і розточні роботи, оперативно переналагоджується на обробку серійних і дрібносерійних деталей високої точності. І в цьому велика заслуга конструкторів і верстатобудівників міста Вітебська, які своєчасно виготовили і надіслали обробний центр до Вінниці, — розповіли інженери першої категорії «Модуля» В. В. Галицький (на знімку праворуч) і С. І. Гавлюк.

Технолог і конструктор в цей час займалися корегуванням програми по обробці деталей для виготовлення електронно-обчислювальної апаратури, що є головним призначенням «Модуля».

Дітище гласності

Хоч і смішно, і трохи дивно, але мене вже не раз перепитували на повному серйозі:

— Скажи, а для чого ця лабораторія соціологічних досліджень? Хіба без неї не можна обійтись?

— Без очей теж можна обійтись,— кажу я у відповідь, — але ж ніхто не запитує, нащо вони потрібні.

—Ну, ти й порівняв... Тим часом, у цьому порівнянні — ніякого перебільшення. Суспільство швидше рухається тоді, коли йде не наосліп, не поперек громадської думки, а в унісон з нею. Наша лабораторія — об'єктивне дітище гласності, що принципово і чесно висвітлює стан громадської думки з того чи іншого приводу.

Уже влаштовано кілька досліджень і кожне з них набувало помітного резонансу, кожне працює на головну кінцеву мету — поліпшити навчальний процес, піднести якість інженерної підготовки. Перший опит громадської думки був здійснений не в інституті, а на тих підприємствах Вінницького регіону, де працюють наші випускники. Опитали 500 інженерів: «Як вони почуваються з тим багажем знань, що одержали в інституті?»

Половина — невдоволені. Особливо дається взнаки відсутність практичних навичок. І якщо сьогодні на заводах повсюдно створюються філіали кафедр, якщо з першого курсу студенти будуть здобувати не тільки інженерну, а й робітничу кваліфікацію, то не останню роль у цих зрушеннях відіграли й соціологічні дослідження.

Аби не склалась думка, що це дуже проста робота, скажу про труднощі анкетування. Нелегко розробити саму анкету, а ще важче розповсюдити її, домогтися серйозного до неї ставлення. Опит випускників здійснюється через парткоми підприємств. І щоб ці парткоми були зацікавлені в розповсюдженні наших анкет, ми намагалися укласти їх з таких питань, щоб відповіді на них послужили в майбутньому й для поліпшення роботи підприємства.

Цікавим і корисним був аналіз студентського дозвілля, що послужив основою розгорнутої системи заходів, спрямованих на поліпшення естетичного виховання, активізації спортивної роботи серед студентів.

Щойно роздали по кафедрах наслідки опитування«Педагог очима студанта». Робота проведена величезна. Не скажу, що все у ній бездоганне. Є недоліки, є упущення, не всі висновки можна приймати беззастережливо. Та загалом думка ректорату і парткому щодо рівня підготовки викладачів збігається з оцінкою анкети. Для керівників факультетів і кафедр — це основа в подальшій виховній роботі. Як сказав декан факультету обчислювальної техніки Ю. С. Данилюк «Не треба слів. Бери анкету, аналізуй і роби висновки, хто, де і в чому недоробляє, кому бракує вимогливості, хто перевтомлює студентів, хто читає поганенько, а у кого треба вчитись».

...Зараз у мене на столі — широкі полотнища цифр за анкетою про морально-психологічний клімат на кафедрах. Чому на кафедрах, а не на факультетах?

Тому, що саме тут — центр навчальної і виховної роботи, саме тут концентрується основний склад викладачів і співробітників, саме тут формується першооснова майбутньої особистості інженера. Думаю, що цей аналіз допоможе парткомові і ректорату зосередити зусилля на головному.

Отже, лабораторія соціологічних досліджень починає займати все вагомішу роль в інститутському житті. Зараз «виброджують» у нас думки щодо майбутніх анкет. Вважаємо, що треба детально опитати майстрів і начальників цехів на підприємствах про їхні враження від наших випускників: якої підготовки, яких знань, яких якостей їм бракує з точки зору керівника, котрий найбільше їх бачить, на очах якого вони перебуваають щодня, ростуть, або й «сходять з дистанції?» Думаємо також всебічно проаналізувати студентську практику, її плюси й мінуси.

Інститутським соціологам, одне слово, вистачає роботи по саму зав'язку. Але треба зважити на те, що цих соціологів тільки і тільки двоє. Хочу, щоб звернули увагу на наше незавидне становище, на нашу виняткову бідність. В лабораторії нема навіть елементарного бухгалтерського калькулятора, без якого, як без рук; на ладан дихає наша друкарська машинка. Ведемо постійну війну з кафедрою наукового комунізму, яка вважається нашою мамою, але частенько поводиться, як мачуха — мусимо видирати в неї навіть ту скибку хліба, яку виписує бухгалтерія через кафедру для нас. Прошу деканів, завкафедрами, керівників підрозділів і служб з розумінням ставитись до наших прохань і допомагати в міру можливостей— соціологічні дослідження потрібні сьогодні всім і користь від них безумовна.

М. СИНЕЛЬНИК,
працівник лабораторії соціологічних досліджень.

Студентська практика — яка вона?

Коли я приймав новий, не дуже для мене знайомий «портфель» керівника виробничої практики, то студентське літо на підприємстві уявлялось мені таким же напруженим, насиченим і відповідальним, як і заняття за інститутською партою. Сьогодні, на жаль, мушу зізнатись, що ці мої уявлення виявились, м'яко кажучи, не зовсім точними. Для практиканта робочу напругу покликані забезпечити дві сторони — інститут і підприємство. Але на ділі виходить, що виробнича практика для інституту — не те, що аудиторні заняття, це щось і не другорядне, але явно й не першочергове. Ну, а для заводу — головне — виробнича програма. Навчання студентів у ній важить в тисячу разів менше, ніж виконання плану. Таким чином, виробнича практика має долю нещасної Попелюшки, про неї всі забувають, від неї, в переважній більшості, намагаються відхреститись.

І ось вам гіркі факти на підтвердження цих прикрих висновків.

У червні нинішнього року Мінвуз УРСР звернув увагу на те, що наскрізні і робочі програми виробничої практики профілюючими кафедрами не корегуються з 1983 року. Суцільний хаос панує при розподілі студентів на місця практики — після затвердження списків спеціальним наказом звідусіль починають надходити службові записки з проханням про можливі й неможливі переміщення. Особливо багато таких прохань з кафедр ААГ, ТСП, БКА.

Прийдіть після цього на завод перевіряти практику — суцільна плутанина. В списках, часом, на третину інші люди, числяться там і ті, хто пішов служити до армії, хто хворий і навіть ті, кого з вузу відчислили.

Дуже слабкими є контакти керівників виробничих практик інституту й підприємства, особливо на четвертих курсах. Графік перевірки, затверджений проректором, не виконується.

Запитуєш: «Чому?», а у відповідь: «Був зайнятий», «Їздив у відрядження» і т. д., і т. п.

То ж і не дивно, що в учбову частину представлено тільки один-єдиний звіт декана МБФ Б. Ф. Ліщинського про наслідки перевірки виробничої практики студентів на підприємствах Києва.

Така безконтрольність, природно, стає причиною повної безвідповідальності — подекуди студенти тільки числяться, але не ходять на практику. Приміром, 15 липня нинішнього року я не виявив жодного практиканта четвертого курсу на виробничому об'єднанні «Термінал». 18 липня їх було 70 відсотків. Заводський відділ кадрів скаржився на те, що практикою студентів четвертого курсу майже не займаються такі керівники, як С. Г. Лютворт (АІВТ), А. В. Силагін (ОТ), С. А. Курков (РТУ). 21 липня тут зірвали планову лекцію головного технолога — з четвертих курсів з'явилося тільки п'ять студентів.

Отже, рівень практики значнішою мірою залежить усе-таки від інституту (слушність стародавньої істини — ніхто про тебе не подбає, якщо не подбаєш про себе сам). Коли наші керівники на місці, коли вони заклопотані організацією, то й діла йдуть добре. На тому ж «Терміналі» — ніяких проблем з практичними заняттями першокурсників. І все це — від сумління В. А. Красиленка (ТОР), Б. Л. Рудницького (РТУ), А. М. Дідика (АІВТ).

Добре було налагоджено практику четвертих курсів на ВЗТА, де абсолютну більшість студентів зарахували в цехи з відрядно-преміальною оплатою.

...Певна річ, все це тільки побіжні враження. Організація виробничої практики стала серйозною проблемою, нею треба займатись грунтовно на всіх рівнях. Від цього, зрештою, багато в чому залежить те, яким вийде спеціаліст зі стін нашого вузу.

О. ЛОБАНОК,
керівник виробничої практики інституту.

Новинка прийшлася до двору

Запровадження науково-технічного прогресу в будівництві сприяє різкому підвищенню продуктивності праці, економії матеріальних ресурсів, зменшенню собівартості.

Трест «Вінницяпромбуд» ось уже понад три роки успішно веде розробки спільно з лабораторією ефективних фундаментів Вінницького політехнічного інституту. І ось відчутний результат. Нещодавно вперше у місті на будівництві 114-квартирного житлового будинку запроваджено зведення фундаменту у витрамбованому котловані.

На дільниці малої механізації тресту створена комплексна бригада з п'яти чоловік — бетонники і механізатори. Керує нею досвідчений майстер-бригадир Ю. В. Савицький.

Витрамбувані фундаменти, які застосовують замість стрічкових, дають економічний ефект 70 тисяч карбованців. Новинка економить цемент, метал, ліс.

До кінця року планується виконати фундамент витрамбуваного котловану на спорудженні ще одного житлового будинку.

ВИКОНРОБ ЕНЕРГОФАКУ

Певна річ, такої посади в штатному розкладі нема і навіть не передбачається в близькому майбутньому. Це, так би мовити, де-юре. Проте де-факто посада існує.

Коли спускатися вулицею Артоболевського, цим своєрідним правобічним кордоном інститутського містечка, увагу неодмінно приверне споруджуваний чотириповерховий корпус — наступного року тут має розміститись енергетичний факультет. Не всі навіть у нашому інституті знають, що майже весь обсяг робіт на цій будові виконано силами студентів і викладачів самого факультету. А організатором і розпорядником усіх робіт є звичайнісінький учбовий майстер кафедри енергетики М. О. Козак.

Втім, щодо «звичайнісінький», то це, мабуть, не зовсім точно. Звичайнісінький тут не потягнув би. Тут потрібен характер, та ще й неабиякий. До Миколи Омеляновича справи на будові були кепськими, бракувало хорошого організатора, котрий зумів би сповна використати ентузіазм і молоде горіння майбутніх енергетиків, їх бажання навчатись в сучасних,добре обладнаних класах і лабораторіях. В деканаті не раз і не два думали, радились, кого б послати уповноваженим на цю будову, хто може навести там зразковий порядок. Зійшлись на тому, що треба просити комуніста Козака. Підполковник запасу, за фахом інженер радіозв'язку і радіомовлення, працював він у нас лише кілька місяців, але уже встиг відзначитись твердістю характеру, принциповістю і вмінням послідовно й невідступно досягати поставленої мети. Ці якості могли знадобитись на будівництві.

Так Микола Омелянович став куратором студентських будзагонів «Мир», «Енергетик» і тих студентів, котрі почергово залучаються на допоміжні роботи. Власне, й сам Микола Омелянович, мовби допоміжний виконнроб, адже цю посаду від будівельно-монтажного управління № 1 тресту «Вінницяпромбуд» займає Л. М. Клименко. Але їм на на цій посаді і вдвох не тісно. Перший виконроб узяв на себе технічний контроль, а Микола Омелянович займається організацією, вихованням, комплектуванням загонів з числа тих студентів, що пройшли місячні курси в УКК тресту й набули там кваліфікації штукатурів і каменярів. На його плечах також розподіл людей по дільницях, харчування, побут. Нелегка ноша, вимагає вона багато часу, енергії, терпіння, педагогічного хисту. І все це комуніст Козак оддає їй сповна. Звідси й наслідки — будівництво йде успішно. Ми всі сподіваємось і хочемо, щоб було воно завершене вчасно... А найбільше цього хоче М. О. Козак. І найбільше старається, за що йому щире спасибі від імені всього енергофаку.

Д. НАЛБАНДЯН,
декан енергофаку.

В ПАМ'ЯТЬ ТОВАРИША

Помер Віктор Тихонович Маліков. Великий трудівник, талановитий організатор, доктор технічних наук, професор. Помер дуже рано. 63 прожитих ним роки — це саме пора розквіту для вченого, час рясних наукових ужинків, грунтовних розробок, сотні майбутніх інженерів, десятки кандидатів і докторів наук. За плечима Віктора Тихоновича був солідний науково-педагогічний і виробничий досвід, щедро надбаний у вузах Макіївки, Харкова, Севастополя. З 1971 року В. Т. Маліков трудився у нашому інституті — спершу завідуючим кафедрою, по тому деканом факультету автоматики й мікроелектроніки. Авторитет і шану він здобув натхненною працею над розширенням матеріально-технічної бази інституту, вдосконаленням науково-методичної роботи.

Професор Маліков — автор близько трьохсот наукових праць, що здобули 9 медалей ВДНГ СРСР і УРСР. Тривалий час він очолював обласну Раду науково-технічних товариств, неодноразово обирався членом парткому інституту. Заслуги комуніста-вченого, учасника Великої Вітчизняної війни відзначені одинадцятьма урядовими нагородами.

Світла пам'ять про Віктора Тихоновича Малікова назавжди збережеться в наших серцях.

Група товаришів.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця. Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут. кімната 0220. телефони: 4-74-17. 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 04298. Зам. 3879.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 29 (313) | П'ЯТНИЦЯ, 23 вересня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

1918 1988

НАРОДЖЕННЯ ТРАДИЦІЙ

В цих коротких нотатках я подумки вертаюсь до подій життя, буднів моїх ровесників, друзів по навчанню й комсомолу, до всього, того чим ми жили, з чого раділи — навіть не віриться — майже чверть століття тому.

Йшов 1964-й рік. У Вінниці створено стаціонар загально-технічного факультету Київського інституту харчової промисловості — перший на Поділлі інженерний вуз.

Ця новина не обминула нас, вінницьких старшокласників. І знали ми, що той скромний факультет розміщено поки на Привокзальній, 40, що поруч з тодішнім енергетичним технікумом.

На початку 1965-го зарясніли по місту об'яви про набір студентів до філіалу Київського політехічного інституту, який тепер функціонуватиме замість загальнотехнічного факультету технологічного інституту харчопрому. Вабили назви спеціальностей — машинобудівник, радіотехнік, електронник. Справжній індустріальний вуз! Те, до чого прагнуло чимало моїх шкільних друзів. Інженер! Це звучало для нас гордо і престижно.

Того ж року після закінчення школи, успішно склавши вступні екзамени, я був зарахований до групи машинобудівників. Нинішній першокурсник здивується, почувши, що 1 вересня на першу лекцію зібралося лише 75 юнаків та дівчат. Продовжували навчання з нами і студенти другого курсу — їх було 50. Філіал КПІ розмістили в приміщеннях теперішнього філіалу торгово-економічного інституту і, частково, в п'ятнадцятій середній школі. Про спеціальні аудиторії й лабораторії говорити не доводилось. Посібники і прилади — крейда в руках викладача, звичайна шкільна дошка...

До подробиць запам'ятались звітні комсомольські збори восени 1966 року. І найбільше — промова секретаря парторганізації П. Т. Солейка.

— Інститут робить перші кроки у своєму становленні. Саме тепер закладаються підвалини його особливого обличчя і традицій. Вам пощастило започаткувати їх. Розпочинається будівництво на необжитому місці, на далекій околиці Вінниці, навчального корпусу й гуртожитку. Слово — за вами.

Саме тоді, на тих зборах, народився клич: «Свій дім — своїми руками!», а мене комсомольці філіалу обрали секретарем комітету.

Програма дій комсомольського штабу була гранично чіткою: на першому плані — навчання, виховна робота. Це — головне. Далі — будівництво, спорт, культурне дозвілля.

До обіду — лекції, семінари, короткі збори груп, засідання комітету. В другій половині дня — на озброєння лопати, кирки, носилки. Виходили на чисте поле, туди, де нині стоїть серед густої зелені навчальний корпус номер 1. Копали траншеї, розвантажували цеглу, блоки, доставляли мулярам розчин. Працювалось легко і весело. Рідко хто «давив сачка». Зводили для себе і гуртожиток. Той самий, що сьогодні значиться під першим номером. Будували майстерні для практичних занять. Багато довелось перекопати й переносити землі на стадіоні, якого сьогодні й не впізнати. Тоді він ще не називався «Олімпом».

Радість була одна на всіх: 1 вересня 1967 року ми увійшли до свіжопофарбованих аудиторій свого першого навчального корпусу, а трохи пізніше всі іногородні поселились у новоспорудженому гуртожитку. Запрацювали майстерні. Розгалужувались лабораторії, поповнюючись приладами, устаткуванням.

Навчання і праця йшли поруч. На одному з засідань комітету пішла мова про створення наукового товариства студентів. З такою пропозицією ми звернулись до вченої ради. Нас підтримали. СНТ почало діяти. Здібні, допитливі комсомольці стали його першими членами. Під керівництвом викладачів вони брали найактивнішу участь в

(Закінчення на 2-й стор.)

ПРОФСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

БІЛЬШЕ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

XIX Всесоюзна партійна конференція стала поворотною віхою не тільки в житті партії, вона має інтенсивний вплив на подальший розвиток всього нашого суспільства, в тому числі й профспілок. Конференція прямо відзначала необхідність демократизації діяльності профспілкових організацій, передачі їм деяких функцій, виконуваних державними органами, висловила надію, що профспілки стануть активними поборниками посилення самоуправлінських засад.

Діючи в дусі цих настанов, профспілкова організація політехнічного інституту намагається брати активну участь в усіх тих питаннях, які є життєво-важливими для нашого колективу. Це і будівництво поліклініки, і розширення кількості ділянок під садово-городні колективи, і виробничі проблеми. Під егідою профкому створена ініціативна група сприяння одержанню площ для забудови будинків-котеджів, багато працюємо в плані охорони праці, створення належного морально-психологічного клімату в колективі. В короткій статті не перерахувати різноплановості нашої роботи. Більш детально про все це йтиме розмова на інститутській профспілковій конференції, де зможе виступити кожен, хто має зауваження, претензії до роботи профкому, хто може внести конкретні пропозиції в поліпшення наших планів і нашої діяльності.

Головна мета профспілок, як відомо, полягає в захисті інтересів трудящих в усіх проявах. Найширший діапазон інтересів і потреб, як суспільного, так і особистого плану, визначається найповніше на профспілкових зборах, особливо під час звітів і виборів, які проходять зараз в усіх структурних підрозділах. Організовано, на рівні високої вимогливості, об'єктивності й принциповості уже пройшли збори в профгрупах бібліотеки (профорг Г. В. Заїка), науково-дослідної частини (профорг Л. П. Рудоміна), відділу обслуговування ЕОМ (профорг П. В. Радостєв) та інших.

Але я виступаю сьогодні з цими нотатками не для того, щоб похвалитися доброю організацією звітно-виборної кампанії а, навпаки, щоб загострити увагу на недоліках, на несерйозному підході до цієї справи в деяких підрозділах.

Щоб забезпечити успіх зборів, їх треба готувати і готувати серйозно. Це факт. Тим часом, подекуди спостерігається нездорова тенденція просто відбути їх, відзвітувати чим скоріше, провести якнебудь. Годі й доводити, що це призводить до прикрих неприємностей. Так було,скажімо, на кафедрі автоматизації проектування (профорг М. О. Меншутін). Несерйозний підхід до проведення зборів тут утвердився давно, а дав себе знати по-справжньому цього року. Збори тут скликали двічі, двічі хотіли побувати на них члени профкому і обкому профспілки і верталися ні з чим. Вдалося зібрати людей тільки на третій раз.

Зірвані були збори в профгрупах науково-технічного відділу—210 СКТБ «Модуль» (профорг О. В. Коваль), неорганізовано пройшли збори на факультеті обчислювальної техніки (голова профбюро В. І. Клочко). Гірка практика переконує, що непідготовлені збори ніколи не з'ясують по-справжньому того, що хвилює людей, куди насамперед спрямовувати зусилля активістів по закінченню звітно-виборної кампанії. Не будемо при цьому вже говорити про настрій, з яким сидять на таких зборах члени профспілки, з яким вони їх покидають. Це дарма загублений час. почуття глухого невдоволення нашою з вами нерозпорядливістю, млявістю, а то й несерйозністю.

Звітно-виборна кампанія в профспілках триває. З груп вона має переміститись в цехи і підрозділи. Хочеться, щоб усі ті помилки, упущення, зриви, які трапились на її першому етапі, не повторились надалі, щоб збори проходили чітко, організовано, злагоджено,, так, як це було в кращих колективах.

Ю. БУРЕННІКОВ,
голова профкому ВПІ

Симпозіум у Берліні

ПРО НЬОГО РОЗПОВІДАЄ ДОКТОР ТЕХНІЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОР О. П. СТАХОВ.

12—17 вересня цього року у столиці НДР Берліні відбувся III-й міжнародний симпозіум на тему «Теорія систем і моделювання». На ньому були представлені провідні вчені у галузі електронно-обчислювальної техніки більше, як з тридцяти країн світу, в тому числі СРСР, Англії, Канади, ФРН, Японії, Польщі, Румунії, Угорщини, Чехословаччини та інших.

На запрошення інституту кібернетики та інформаційних процесів АН НДР в симпозіумі взяв участь завідуючий кафедрою обчислювальної техніки ВПІ професор О. П. СТАХОВ.

— Насамперед варто відзначити, прямо скажу, ідеальну організацію цього представницького зібрання вчених. Проходив симпозіум в найкращому столичному готелі «Палац-готель», що само по собі дало можливість його організаторам створити якнайсприятливіші умови для шестиденної плідної і напруженої роботи.

На пленарних засіданнях ми заслухали доповіді з актуальних проблем розвитку теорії систем і моделювання ЕОМ. Сильне враження справили виступи вчених Японії, США, де комп'ютеризація, її впровадження досягли високого рівня.

Особисто я виступив на одному з засідань секції «Моделювання». З доповіддю «Золота пропорціях, як пропорція термодинамічної рівноваги самоорганізовуваних систем». Поскільки студенти і викладачі факультетів, на яких я читаю курс своїх лекцій, знайомі з положеннями вищеназваної теми, то ця обставина дає мені право не вдаватись до переказу тез доповіді на симпозіумі. Зауважу лише, що вона викликала певний інтерес не лише у зарубіжних, але, як не дивно, і у радянських колег. Відтак заступник директора одного з науково-обчислювальних центрів професор Бусигін запропонував виступити з аналогічною доповіддю перед науковцями цього центру.

Таке ж запрошення отримав і від Товариства інформатики АН НДР з тією різницею, що доведеться мені виступити двічі — перед аудиторією інформатиків в Академії Наук і перед членами Товариства «Уранія», що адекватне нашому Товариству Знання». Доповідатиму німецьким друзям орієнтовно в перших місяцях наступного року.

Але до цього, в кінці жовтня й на початку листопада, знов перебуватиму в Берліні. Тут, в інституті інформатики й обчислювальної техніки Академії Наук, відбудеться нарада вчених і спеціалістів з ЕОМ, на якій мені буде надано слово. Добре усвідомлюю значення такого заходу і тому одразу після повернення з НДР приступив до підготовки відповідних матеріалів для виступу на цій нараді.

В дні роботи симпозіуму довелось мати тривалу й предметну розмову з керівником проекту Ради Економічної Взаємодопомоги з ЕОМ нових поколінь професором Хаммером (НДР). Досягнуто угоди про включення до проекту РЕВ тематичної наукової розробки нашого інституту в галузі Фібоначчієвих комп'ютерів, відновнотривких інформаційних приладів.

А для того, щоб цей програмний рядок набув швидшого втілення у виробництво і практичного застосування в країнах РЕВ, вирішено порушити клопотання перед Академіями Наук СРСР і НДР про створення науково-дослідної лабораторії з двома відділеннями. Одне з них діятиме в Берліні, друге — у Вінниці на базі політехнічного інституту. Отже, рішення досить імпульсивне. Сподіваюсь, що воно прискорить створення ЕОМ нових поколінь на основі інтеграції останніх досягнень вчених країн РЕВ.

Бесіду записав
Б. ДЬЯКОНОВ.

ДО УВАГИ ПРОФЕСОРІВ, ДОЦЕНТІВ, ВИКЛАДАЧІВ, УСІХ СПІВРОБІТНИКІВ ІНСТИТУТУ.

30 вересня до початку навчального року в усіх ланках політнавчання партком, правління відділення Товариства «Знання» і Рада кафедр суспільних наук проводять наукову конференцію, присвячену підсумкам XIX Всесоюзної конференції КПРС. На обговорення виносяться проблеми демократизації радянського суспільства і утвердження норм соціальної справедливості, національних відносин на сучасному етапі, шляхів і форм здійснення продовольчої і житлової програм партії, ролі науки в прискоренні суспільного прогресу.

Початок конференції о 14 год. 30 хвилин в актовому залі.

НАРОДЖЕННЯ ТРАДИЦІЙ

(Поч. на 1-й стор.)

наукових розробках з питань верстатобудування, радіо- і електронних приладів, набували навичок дослідницької роботи. Вже у квітні того ж року зусиллями провідних викладачів і комітету комсомолу була проведена перша конференція СНТ. Її учасники заслухали 13 доповідей студентів з актуальних питань науково-технічного прогресу.

Згодом більшість їх стали вченими, здобули наукові звання і ступені. Докторами технічних наук стали Р. Д. Іскович-Лотоцький, О. В. Сандуляк, а кандитами наук і доцентами В. Гикавий, О. Дупляк, В. Рудик, М. Іванов. Нині вони плідно трудяться на кафедрах ВПІ, традиційно виховують і формують нове покоління науковців з числа здібних і працелюбних студентів 80-х років.

В середині шістдесятих, точніше восени 1966 року, відбувся перший вечір художньої самодіяльності. Сталося це в актовому залі нинішнього філіалу торговоекономічного інституту. Скільки вигадки, вогню внесли в його організацію і проведення тодішні студенти М. Іванов, Ю. Буренніков! Тепер вони доценти, вже можна сказати, ветерани інституту. Микола Іванович трудиться на кафедрі ТАМ, а Юрій Анатолійович — поряд з викладацькою роботою, несе ще й нелегку ношу голови профкому вузу.

І коли сьогодні в газетах, по радіо повідомляють про призові місця, зайняті аматорами сцени з політеху, то мимоволі зринають в пам'яті роки, коли народжувались перші колективи художньої самодіяльності мого рідного інституту. Душею їх були комсомольці-студенти.

Так само згадуються ті, шістдесяті, коли читаю сьогодні спортивну хроніку і знаходжу повідомлення про перемоги наших хлопців і дівчат. Перед очима з'являється невгамовний Ю. Муляр, перший голова студентського спортклубу, нині доцент кафедри ТАМ. Все спортивне знаряддя тодішнього клубу вміщав... один лантух.

Але та бідність не зашкодила команді наших гандболістів уже в 1967 році вийти переможцями в поєдинках з командами педагогічного і медичного інститутів. То була, до речі, перша перемога, яка поклала початок потокові грамот, вимпелів, кубків, котрими сьогодні прикрашена кафедра фізвиховання і всі наші деканати. Слід сказати, що саме відтоді комітет комсомолу і кафедра фізвиховання працюють у найтіснішому контакті.

1967-й пам'ятний ще й тим, що з ініціативи комсомольців було створено перший будівельний загін і назву він носив символічну «Ластівка» — провісниця оновлення. На кожне місце в загін просилося по 5 чоловік. Відібрали двадцять сім найнадійніших, найвитриваліших. Увесь семестр трудились вони на новобудовах Нафтоюганська в Тюменській області і привезли звідти одні подяки й нагороди.

Відтоді, наслідуючи приклад перших, студзагони ВПІ ударно працюють на різних будовах країни. Зі стін інституту відправляється нині не один, а 30—40 загонів. Тон задають, як і тоді, неспокійні комсомольські серця.

...Робота в комсомолі для мене і моїх товаришів була винятково важливим етапом. Вона, власне, й визначила наші подальші шляхи, стала школою партійності, громадянськості, соціальної активності.

В. ПЕТРОВ,
секретар партбюро машинобудівного факультету.

ЗОЛОТА ОСІНЬ

Фотограф приніс знімки, од яких зразу повіяло зачаєним смутком. Ще трава зелена, ще листя не опало, ще жовтизна тільки-тільки проступає, а вже ясно, що це не літо, а рання осінь з одвічною таємницею згасання, якої не видно, але яку вчуваєш всіма фібрами душі. Йдеш уявою в світло білих беріз, в тихі шепоти осіннього вітру, до сонної води з завмерлими човнами і вже не можеш з легкістю думати, що в цій воді добре купатися русалкам. Русалка-літній образ, а вода — навіть оком видно — холодюща!

Стоять у ній дерева догори ногами, грає між ними сонце, є навіть ота чарівна блакить, що влітку, а колір все одно інший...

В осені — своя далина. Чіткі контури обрію, виразно бачаться на відстані дерева, люди, 'солом'яні скирти.. Низько над полями літають табуни ластівок, сюди-туди, мов невода волочать у стернях, в яких поменшало поживи для птахів. У лісосмугах тирлуються шпаки — у них розпочались довгі-предовгі «дебати» з приводу наступних перельотів за моря-океани. Полум'яно яріють кабаки на городах, відчайдушно палахкотять чорнобривці, айстри, шавлії на грядках і межах.

Йдеш вінницькими П'ятничанами, а навстріч дівчинка з кошиком цих квітів. Так і хочеться зупинити її:

— Стань, дівчинко. Чи знаєш ти, що несеш?

— Квіти...

— То не квіти. То — осінь цілим оберемком.

Звичайно, ця розмова тільки подумки. Восени взагалі багато думається — про землю, природу, красу, тепло, кінечність життя... Втім, усе на світі кінечне... Осінь по це нагадує з особливою силою, хоч сама вона безсмертна і бути їй стільки, скільки бути білому світові.

В. ІВЧЕНКО

ВІКНО В ПРИРОДУ

Александр Енисеев

Осень пришла без опаски,
Словно хозяйка в избу,
Выткала давние сказки
В роще, полях, на лугу.

Ярким багрянцем расшила
Леса осенний шалаш.
В золото клен нарядила,
Красок взяла про запас.

Сказочный мир паутины
Стаей гусей над селом.
Тают в тумане долины,
Речка течет серебром.

Арбузы, яблоки, груши,
Хлебом полны закрома
Радуют пахаря душу
Щедростью осень полна.

Ей ли скупиться пристало?
Ей ли не щедрою быть?
Нужно ни много, ни мало —
Зиму-лентяйку кормить.

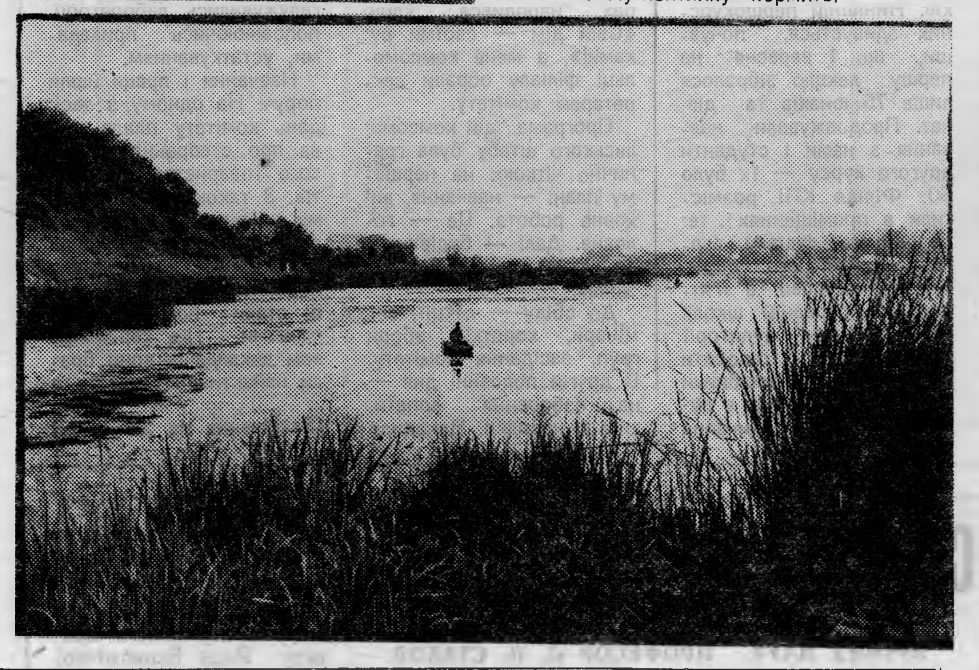

Триває трудовий семестр

Починаючи з 5 вересня, сто п'ятдесят друго- і третьокурсників факультету обчислювальної техніки працюють на Вінницькому консервному заводі. Всі ми розподілені по цехах — тридцять-сорок чоловік на томатний, фруктово-варний, консервний, склотарний. Наша група займається здебільшого пакуванням продукції, що виробляється в консервному цеху. Тут виготовляють ікру з кабачків, помідор, консервують солодкий перець. З нами було проведено інструктаж з техніки безпеки, кожного ознайомили з технологією виробництва на конкретних робочих місцях.

Добре трудяться з перших днів перебування на заводі Н. Бурденюк, Л. Мальцева, В. Савсюк, інші мої однокурсники. Вони намагаються не втратити жодної робочої хвилини, не запізнюватись, обов'язково виконувати норми, що, правда, не завше залежить од них самих.

Моральна атмосфера на консервному не дуже сприяє нормальному робочому ритмові. Різко впадає у вічі невиправдана грубість, неуважне ставлення старших за віком штатних працівників до нас, студентів. Через це бувають конфлікти.

Керівники цеху, майстри непродумано розставляють нас на технологічних точках, не забезпечують впродовж зміни необхідною сировиною. А звідси — недовантаження виробничих потужностей, вимушені простої обладнання, невиконання норм, низька оплата.

Неприємно і боляче про це говорити, але більшість з нас за повний робочий день можуть заробити... аж по півтора карбованця. Нараховують цей мізерний заробіток огульно, всім порівну.

Заради справедливості треба сказати, що після бурхливих розмов з керівництвом цеху, поліпшилась організація праці, що дає надію й на поліпшення оплати. А студенти, слід пам'ятати, ніколи не мали в кишенях зайвої копійки, для них має значення кожен карбованець.

Т. ТКАЧ,
студентка III курсу факультету обчислювальної техніки.

ПАМ'ЯТІ ТОВАРИША

На 71-му році життя раптово помер Микола Федорович Новокрещенов, член КПРС 1942 року, підполковник у відставці, начальник госпвідділу нашого інституту.

З 1935-го по 1960-й роки Микола Федорович служить в рядах Збройних Сил СРСР, пройшовши шлях від курсанта авіатехнічного училища до лектора політвідділу з'єднання. Останні вісімнадцять років М. Ф. Новокрещенов трудився у Вінницькому політехнічному інституті, віддаючи чимало сил і енергії зміцненню його матеріально-технічної бази, сприяючи своїм сумлінням підготовці інженерних кадрів.

Миколі Федоровичу були притаманні висока партійна принциповість, особиста скромність, уважне ставлення до людей, з якими пліч-о-пліч працював багато років. Заслуги Миколи Федоровича перед радянським народом і Батьківщиною відзначені чотирма бойовими орденами і багатьма медалями.

Пам'ять про Миколу Федоровича — самовідданого комуніста, чуйного товариша надовго збережеться в наших серцях.

Група товаришів

З УСМІШКОЮ!

КАКТУС ЦВІТЕ РІДКО

Кабінет завкафедрою вищої математики. В кріслі яке може обертатися, сидить сам завідуючий — високий, некремезний чоловік середніх літ. На вікні стоїть кактус, що вистрілив уночі зразу двома великими, ніжними квітками. Поряд на столі — ДОК (дисплейний, обчислювальний комплекс — персональний комп'ютер з останнього покоління).

Завкаф торкається клавіатури ДОКа.

ДОК: «ТРРРРР...»

Завкаф: «Лихо б тебе взяло...» (далі йде набір слів зрозумілий тільки для ДОКа). Завкаф бере дві грубезних книжки, кладе їх на пульт і тисне з усієї сили. Пульт трохи деформується, зате ДОК заговорив чистою паскалевою мовою, уже без романо-германського акценту.

ДОК: МХ 1...»

Завкаф: «ДИР».

ДОК: «КАФЕДР, ТХТ — 20 БЛОКІВ».

Завкаф: «ТИ».

В цей час до кабінету заходить ЖУР (журналіст —невисокий, кремезний чоловік, ровесник завкафа).

ЖУР: Пробачте Йшов тут біля вашого кабінету, чую дзвінкі голоси і вирішив загляну-ти.

Завкаф: Радий вас бачити.

ЖУР: (трохи розгублено). А з ким це ви розмовляли?

Завкаф: Оце ось ДОК — мій добрий помічник. Я його трохи лаяв. Щось стає лінивим.

ЖУР: А що ваш ДОК може робити?

Завкаф: О, це універсальний трудівник. Навіть перерахувати важко, що він може. Для вас, між іншим, теж може знадобитись при редагуванні творів.

ЖУР: ДОК! Скажіть будь ласка — ви справді можете редагувати?

ДОК: Так, я успішно можу бути редактором Нед., Мед, Едк, Тр, Едік, К 52...

Завкаф: Досить, ДОК, досить. Будь скромнішим.

ЖУР: Скажіть, завкаф, якщо це не секрет — що ви хотіли з'ясувати з допомогою ДОКа?

Завкаф: В нашому інституті проведено анкетування «Педагог очима студента». Я цікавився балами, які набрали викладачі нашої кафедри.

ЖУР: На скільки об'єктивна ця оцінка?

Завкаф: Кращі лектори кафедри набрали високі бали і тут оцінка об'єктивна. А от асистентів я оцінюю інакше. Справа в тому, що опитували тільки одну групу студентів, а якби опит відбувся ще й в інших, то результати значно відрізнялися б.

ЖУР: Могли б ви назвати лекторів, що мають найвищі бали?

Завкаф: А ви попросіть ДОКа.

ЖУР: ТИ ЛЕКТОР, БАЛ.

ДОК: Карпенко В. Л. - 8.9344, Бакунін Г. Н. - 8.5341, Волков Ю. І. - 8.5015, Леонтьєв В. Л. - 7. 9357, Кудрін Б. Г. - 7.7073.

ЖУР: А яка середня оцінка викладача вашої кафедри?

ДОК: Моя улюблена робота — обчислювати середні значення — арифметичне, квадратичне, геометричне. Так от, кафедра вищої математики — 7. 0634 балів.

ЖУР: Досить добре.

Завкаф: Це відповідає істині. Викладачі у нас одні з найкваліфікованіших в інституті.

ЖУР: Корисне, мабуть, таке анкетування?

Завкаф: Особливо розпечатки анкет. Вони дозволяють кожному викладачеві подивитись на себе очима студента в роботі. Бали враховуються і при проходженні конкурсних справ. Але з низькими балами треба поводитись дуже обережно. Основна оцінка діяльності викладача — все-таки оцінка кафедри і ніяка інша.

ЖУР: Що ж — дякую вам за предметну розмову. До побачення.

Завкаф: Будь ласка. До побачення.

ДОК: ТРРРРРР...

Завкаф вимикає ДОКа. Підходить до вікна. Довго дивиться на ніжні, чарівні квіти кактуса, які уже завтра зів'януть.

Ю. ВОЛКОВ,
завкаф (він же завідуючий кафедрою).

Редактор
І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця. Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 03293. Зам. 3960.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 30 (314) | П'ЯТНИЦЯ, 30 вересня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

ВИМОГЛИВО, ПО – ДІЛОВОМУ

Помітний слід в житті парторганізації кафедр суспільних наук (історії КПРС, марксистсько-ленінської філософії, політекономії і наукового комунізму) залишили звітно-виборні збори, які відбулися 21 вересня. В структурі партійного колективу це одна з провідних і впливових організацій в громадсько-політичному житті багатотисячного загону викладачів, студентів і співробітників вузу.

Слід відзначити, що доповідь секретаря бюро доцента П. С. Слободянюка була сконцентрована на ключових завданнях кафедр по перебудові навчально - виховного процесу в умовах зрослої активності й інтересу комуністів і комсомольців інституту до суспільних наук, переосмисленню ними історичної спадщини країни і партії, особливо у післяжовтневий період.

Звіт був пронизаний вимогами XIX-ої Всесоюзної партконференції і липневого (1988 р.) Пленуму ЦК КПРС. Йшлося, насамперед, про практичну роботу по реалізації рішень конференції, докорінну зміну стилю роботи, про перехід до її політичних методів, надання широкої гласності, про демократизацію партійного життя.

І в цьому плані на КСН вже зроблено перші кроки. Як і в інших цехових парторганізаціях, комуністи взяли участь в анкетному опитуванні, яке нагадувало своєрідне соціологічне дослідження думок партійців відносно кандидатур майбутнього персонального складу партбюро і парткому, і того, хто з комуністів міг би очолити цехову і первинну організації, бути делегатом районної, міської і обласної партконференцій, увійти до відповідних виборних органів.

В ході опитування були висловлені й критичні зауваження, пропозиції щодо вдосконалення діяльності свого партбюро і парткому інституту.

Це дало можливість за кілька днів до звітних зборів на засіданні бюро з залученням активу всебічно проаналізувати результати анкетування, орієнтовно визначитись по складу бюро, узагальнити пропозиції комуністів по іншим пунктах опитування, внести доповнення і зміни у доповідь та проект рішення.

Відтак збори, як і слід було чекати, пройшли значно активніше, ніж це спостерігалось у минулому. Лейтмотив звучав один: різко поліпшити практичну роботу на всіх напрямках перебудови, зміцнювати відповідальність і дисципліну, які грунтуються на усвідомленні необхідності змін, на підвищенні вимогливості один до одного, зростанні бойовитості парторганізації.

Ось, скажімо, комуніст Т. Б. Буяльська висловилась прямо і однозначно: «Стиль роботи нашого бюро з багатьох позицій поки що не відповідає вимогам XXVII з'їзду і партконференції КПРС. Не досягнуто справжнього партійного впливу на перебудову роботи ради КСН, не забезпечується, приміром, плановість і ритмічність викладання суспільних наук на вечірньому факультеті».

Безумовно, викладачам в перебудові вищої школи відводиться центральне місце. І високий професіоналізм — це головна компонента. А як розв'язується проблема комплектування і підготовки викладачів в інституті? Справи дійшли до того, що зараз вже немає конкурсу при вступі до аспірантури, що явно погіршує її якісний склад, а в наступні роки негативно позначиться на компетенції інженерних кадрів.

Таку думку висловив професор кафедри філософії В. К. Шановський. Він піддав справедливій критиці ректорат і партком за недостатню увагу до потреб КСН у поповненні їх молодими викладачами. Перепоною тут відсутність житла. Ним обходять нас. Хоча, як відзначив комуніст, цього не скажеш про технічні і випускові кафедри.

Поряд з загальновузівськими проблемами порушувались й питання внутрішпартійного життя. Наприклад, члени КПРС П. В. Чалюк і О. І. Нижник вказали на формальність при заслуховуванні звітів окремих комуністів з затвердженням характеристик. Партбюро не інформувало організацію про виконання рішень попередніх зборів. Говорилось також про слабку допомогу парткому і райкому партії у поповненні партійних рядів кафедр суспільних наук. Як не дивно, але частина викладачів історії КПРС є безпартійною.

Факт безперечний: ніхто з викладачів не опинився у такому, відверто кажучи, складному і скрутному становищі в період перебудови, як кафедр суспільних наук.

Ряд з них поки-що не в змозі подолати догматизм, відмовитися від стереотипів минулого. Дають знати себе монополізм окремих наукових шкіл і груп в суспільствознавстві. А сьогодні конче потрібен справжній науковий аналіз причин і коренів багатьох трагічних подій минулого нашої країни, їх впливу на наступний розвиток радянського суспільства.

— І не треба чекати вказівок зверху, слід ширше використовувати права, надані вузам партією і урядом, в перебудові навчальних предметів, введення в них по новому осмислених і написаних глав і розділів, — підкреслив зав. кафедрою історії КПРС професор В. Г. Балицький.

Партійній організації КСН необхідно бачити всю масштабність і складність цього завдання, спрощення тут недопустиме, а для самопливу і подавно немає місця. Робота у цій сфері повинна бути рішуче активізована. Потрібні дискусії, семінари, конференції, публікації — словом, найрізноманітніші форми науково-викладацької діяльності, які здатні будити творчу думку студентів і їх наставників.

На зборах з'ясувалось, що працівники кафедр недостатньо займаються вдумливим вивченням живої практики, конструктивними роздумами про те, як будувати виховання молодих людей сьогодні, в умовах радикальних змін в економічному і політичному житті.

Мабуть, треба активніше заохочувати тих викладачів і студентів, хто не байдужий до такої теми, давати їм слово на засіданнях політичних клубів, партійних і комсомольських зборах, в тематичних лекторіях, засобах масової інформації, неформальних об'єднаннях молоді.

Тепер щодо процедури звітно - виборних зборів в парторганізації КСН. Доповідь і постанова обговорювалися водночас, так як проект постанови було зачитано одразу після звіту бюро. В дискусійній формі пройшло висування кандидатур до нового складу бюро. В списки для закритого голосування внесено було 10 кандидатур, а пропонувалося — 13. До складу бюро, як попередньо домовлено, більшістю голосів обрано 9 комуністів. Альтернативними вийшли вибори секретаря бюро. Більшість голосів набрав В. М. Бабій. Його заступниками стали П. В. Чалюк і Т. Б. Буяльська.

Так що комуністи КСН уникли регламенцації і заорганізованості, казенної «чинності». Панували на зборах невимушеність, самостійність суджень, бажання заглянути вперед.

Звітно - виборна кампанія в інституті триває. І наша загальна турбота — парткому, бюро цехових парторганізацій — уважно враховуючи досвід, забезпечити, щоб звіти і вибори в тих колективах, де їх ще не було, пройшли під знаком демократизації всього внутрішпартійного життя, розгорнутої критики і самокритики. Хай кожні збори стануть, свого роду, прискорювачем, прибавлять ініціативи і енергії, сприятимуть росту особистої відповідальності і свідомої дисципліни комуністів нашого вузу.

О. АЗАРОВ,
секретар парткому інституту.

В комітеті комсомолу

На черговому засіданні комітету комсомолу ВПІ розглянуто питання про роботу комсомольського бюро СКТБ «Модуль» по розвитку демократизації і гласності в колективі. Роботу цю визано незадовільною. Секретарю комсомольської організації «Модуля» О. Панькову суворо вказано.

Чи не замале покарання при такій оцінці роботи?

Взято до уваги те, що особисто Олександр Паньков працює багато, але з помічників своїх, активістів вимагати не вміє. А це вже не стільки вина, як слабкість характеру.

Організація «Модуля» складається з 85 членів ВЛКСМ, середній вік 25—26 років, люди в переважній більшості з вищою освітою. За логікою, це повинен бути один з найбойовитіших підрозділів інститутської комсомолії — високосвідомий, озброєний знаннями й життєвим досвідом.

На жаль, комсомольці «Модуля» не вибрали в своїй діяльності такої справи, яка б їх усіх об'єднала. Виборний актив не користується авторитетом ні в тих, хто його обирав, ні в адміністрації, ні в парторганізації. Власне, «виборний» він дише умовно, адже «обирали» з однієї кандидатури. Комсомольці мало інформовані про те, чим займається саме бюро — «Комсомольський прожектор» після засідань не випускається.

Правда, для розширення гласності на засідання запрошуються групкомсорги, але цього явно мало. За кожною цеховою організацією закріплено кураторів, які знають одне — контролювати (хоч, правда, не дуже виявляють себе і в цій іпостасі), тоді, як треба більше подавати допомоги секретарям низових організацій в згуртуванні молоді, вивченні її думок і настроїв.

На низькому рівні перебуває підготовка зборів, засідань бюро, не виносяться на обговорення питання , що можуть зачепити за живе всіх, роздмухати вогонь ініціативи, критики й самокритики. Скажімо, на звітно-виборних комсомольських зборах радіодільниці прочитали таку доповідь, що можна було заснути. Ясна річ, після такої доповіді на трибуну можна було виступаючих тільки випихати, самі вони туди не спішили.

А засідання комсомольського бюро «Модуля»? Що вони вирішують?

Це, по суті, інформаційні зустрічі. Лише на шести з них (а всіх засідань було 28) слухались питання, що стосуються комсомольської роботи. Ніколи ніхто не звітував про стан критики й самокритики.

Треба визнати принципово, що в ньому значна вина й інститутського комітету комсомолу, адже ніхто з його членів не бував у комсомольців «Модуля», не цікавився роботою бюро, не подавав йому допомоги. То ж і не дивно, що за звітний період секретарі цехових первинних організацій «Модуля» зовсім не вчилися. В комсомольській політмережі нема ніякого обліку, контролю за проведенням політінформацій, відсутня спеціалізація за напрямками, нема системи агітаційної роботи, планування політінформацій.

Комсомолець із Старої Руси

ВЛКСМ 1918 1988

Цей немолодий чоловік з лагідною усмішкою, мовби випромінює флюїди добра. До нього приємно заходити, з ним хочеться довго розмовляти. З першого погляду неспішливий і ніби нерішучий, він однак швидко приймає рішення і тільки тоді ти починаєш розуміти, що враження неспішливості йде від того, що він уміє терпляче, уважно слухати кожного, не виказуючи нетерплячки навіть тоді, коли йому дуже треба відлучитись.

Не знаю, чи вродженa це якість чи набута, але вона прекрасна, вона вабить і причаровує, а тому до Миколи Васильовича Архипова люблять ходити люди. Не тільки по ділу, а й просто так, щоб порозмовляти, почути добре слово. І я зовсім не був здивований, коли дізнався, що до нього й досі їздять фронтові друзі, хоча від війни пройшло уже, слава богу, 43 роки. Не був я здивований і тим, що командування полку, в якому він служив 20 років не льотчиком, а технічним спеціалістом, подавало рапорт за рапортом, щоб саме Архипова призначили в них комісаром. І хоч їх не послухали, бо комісарами призначали тільки тих, хто літає, цей факт говорить багато про що.

Микола Васильович — природжений лідер та ще й того складу, який звик думати і дбати не про себе, а про інших.

Мені, як і багатьом іншим, захотілося познайомитись з ним ближче, почути його біографію, дізнатися, звідки це все, з чого витоки таких чудових якостей.

Тепер знаю — сформувала Миколу Васильовича висока романтика тридцятих років і чарівний дух, дерзновенні пориванння комсомольської юності, що залишились

(Закінчення на 2-й стор.)

ШКОЛА КОЖЕМ'ЯКО

Люди науки

Рівно рік тому, наприкінці вересня, актовий зал, аудиторії нашого інституту були заповнені поважними професорами, молодими, всюдисущими кандидатами наук, провідними спеціалістами науково - дослідних і проектних інститутів, інженерами підприємств. З'їхались до Вінниці найбільш досвідчені представники науки і практики з функціональної оптоелектроніки. Всі вони були учасниками 2-ої Всесоюзної науково - технічної конференції. Вінницький політех приймав гостей з Москви, Ленінграда, Києва, Тбілісі, Кишинева, Баку, Саратова, Томська, Барнаула...

І зовсім не випадковою була і та обставина, що тиха, провінціальна Вінниця стала місцем проведення такого представницького зібрання академіків, членкорів, докторів наук.

Лише кілька красномовних цифр, котрі проливають світло на торішній вінницький феномен. Так ось, за чотири дні роботи конференції було заслухано 140 доповідей і повідомлень, з них половину, точніше 73, зроблено вінничанами. При цьому зауважу, що зав. кафедрою нарисової геометрії і машинної графіки ВПІ, член наукової ради з проблеми «Оптоелектроніка» АН УРСР В. П. Кожем'яко виступив сім разів. І зовсім не тому, що інститут був господарем аудиторій. Адже організаторами конференції виступали Центральні правління науково-технічних товариств приладобудування, радіотехніки і електроніки, зрештою — АН республіки. Авторитети сильніші, ніж вуз обласного центру.

На фото. (зліва направо): — головний інженер СКТБ «Квантрон» В. А. Подорожнюк, молодший науковий співробітник М. В. Кармаліта, науковий керівник СКТБ, доцент В. П. Кожем'яко, аспірант С. М. Білан.

Але тут була вже сформована школа оптоелектроніки. І треба віддати належне енергії, послідовності, технічній ерудиції, організаторським зусиллям її засновникам, родоначальникам — професору, доктору технічних наук І. В. Кузьміну і доценту В. П. Кожем'яко. Саме вони виховали, навчили цілий загін обдарованих, талановитих дослідників, які інститут на минулорічній конференції.

Розмовляючи недавно з Володимиром Прокоповичем у його кафедральному кабінеті, звернув увагу на товсту книгу. Авторами її були господар кабінету, академік С. В. Свечніков і добре знайомий мені, зовсім молодий провідний науковий співробітник кафедри В. П. Кожем'яко — Леонід Іванович Тимченко.

— Леонід дуже здібний і працелюбний, — продовжуючи почату розмову, щиросердечно усміхаючись, говорив Володимир Прокопович. — Це його друга співавторська монографія. Має близько 70 винаходів з позитивним рішенням. Наближається до завершення докторської дисертації. Плідно трудиться над госпдоговірною темою в ЦКБІТі. Очікуваний економічний ефект її — понад 150 тисяч карбованців.

— В даній книзі ми розглянули елементну базу, схемотехніку і структурну організацію однорідних логіко - часових середовищ... Призначена для спеціалістів з оптоелектроніки й інформатики, корисна вона і для студентів та аспірантів.

Далі дізнався що над докторською працює доцент Т. Б. Мартинюк. А ось Г. Д. Дорошенко, який спільно з нач. відділу ЦКБІТ В. Е. Качуровським, кандидатом наук, активним співробітником кафедри НГІМГ впровадили у серію розроблене творчою групою В. П. Кожем'яко пристосування для відтворення зображень.

Калінінський проспект у Москві, площа В. І. Леніна у Вінниці. Ті, хто був у цих місцях, знають про розміщені там великі екрани відео.

Всі вузли і блоки обробки базуються на логіко-часових принципах — творінні інженерного таланту учнів і сподвижників В. П. Кожем'яко. Це — «Квант-6».

Щоб збагнути значимість його в розвитку комп'ютеризації в нашій країні, варто нагадати: на початку 50-х років під керівництвом київського академіка Лебедєва вперше в СРСР була сконструйована ЕОМ. Аналогом по вагомості, крутому перевороту в електроніці став «Квант», винайдений групою Володимира Прокоповича.

Але вчені з ВПІ не зупинились. До 70-річчя Жовтня вони представили поліпшену, вдосконалену модифікацію «Кванта» — «Кадр-2», який істотно підвищує продуктивність і якість обробки образної відеоінформації. Технічні параметри «Кадр-2» перевищують світовий рівень.

Що ж, і ця заявка школи Кожем'яко переконливо засвідчує наукову зрілість, технічну компетентність її вихованців.

Стислі рамки газети не дозволяють розповісти про всіх. Зроблено це буде трохи пізніше. Зараз лише коротко підіб'ємо підсумки. Сам глава «клану» оптоелектроніків має на своєму рахунку близько 200 винаходів, 300 друкованих наукових праць, які удостоїлися 2-х срібних і 3-х бронзових медалей ВДНГ.

Володимира Прокоповича по праву слід віднести до категорій подвижників науки: двадцять років з дня у день він займається улюбленою з юних літ справою — творінням оптоелектронних комп'ютерів. Захоплений цією доленосною ідеєю, він встиг у свої сорок з лишком років підготувати 12 кандидатів наук, написати п'ять монографій, які принесли йому високий авторитет серед колег, прихильників, однодумців і вихованців.

Останніх назву далеко не всіх, тільки поіменно: москвич Ю. Ф. Кутаєв, П. Я. Шерновський з Івано-Франківська, О. Г. Натрошвілі з Тбілісі, в'єтнамець Фионг Ву Хиу, вінничани — В. Г. Гель, О. В. Грабчак, С. І. Кармановський, В. Г. Красиленко, В. П. Майданюк, А. Т. Теренчук...

Саме вони стали соратниками свого вчителя у створенні і становленні авангардного перспективного наукового напрямку.

Без перебільшення скажу: це дітище групи Кожем'яко є сьогодні вінцем її багаторічної науково-дослідної роботи. І розповідь про нього, то тема для окремої розмови.

Д. БОРИСОВ.

Комсомолець із Старої Руси

(Поч. на 1-й стор.)

у серці назавжди і можуть померти тільки тоді, коли серце зупиниться. Та, власне, вони й не помруть, тому, що виховують люди, а якщо виховують, то тією чи іншою мірою переходять в їхні серця.

Микола Васильович народився посередині між двома історичними містами — Ленінградом і Новгородом — в Старій Русі. До війни вона була Ленінградської області, тепер — Новгородської. В Старій Русі жив свого часу видатний Федір Достоєвський. Семилітня школа Архипова знаходилась в будинку письменника. Тут же був і педагогічний технікум, до якого Микола Васильович поступив у 1932 році, себто, коли йому виповнилось чотирнадцять. Найнижчий серед студентів (тоді учні технікуму теж називались студентами), він привертав увагу енергійністю, жвавим вогнем в очах, вмінням хапати знання на льоту і незвичайною витривалістю — дитина, а коли треба, міг сидіти над уроками всю ніч.

В технікумі його прийняли до комсомолу. Він дав слово бути енергійним і наполегливим в громадському житті — тоді неенергійного, ненаполегливого не прийняли б взагалі.

Свою енергійність і наполегливість Коля виявив одразу — він вирішив створити в технікумі духовий оркестр, разом з іншими комсомольськими активістами випрохав у дирекції грошей на інструменти, став старостою цього оркестру і трубачем. Капельмейстера Коля Архипов підшукав теж під свій характер — колишнього латишського стрільця з полум'яною революційною душею. Не було для цього більшої втіхи, як вишикувати свій оркестр і водити його вулицями Старої Русі з маршами і мелодіями, від яких дух забивало, нога піднімалась вище, ступала твердо, а груди хвацько випрямлялись, бо на таке видовище здивлялося все місто.

Мрією капельмейстера і юного старости було одягти оркестр в комсомольську форму тих літ — захисна сорочка, картуз пілоткою, черевики і шкіряні гетри з застібками, під які заправлялися брюки. Ця мрія так і зосталася нездійсненною — не було грошей. Тоді взагалі багато чого не було і насамперед харчів.

Юність Колі Архипова — напівголодна. У їхній сім'ї було 5 братів і 5 сестер, які природньо, знали ціну хлібові, праці і заробіткові. Ледачих там не було і неактивних — теж.

Уже наступного року Колю обрали секретарем комсомольської організації, перед VII Пленумом ЦК ВЛКСМ він був у Москві на спеціальній нараді, яка готувала цей пленум, познайомився там з Олександром Косарєвим, якого, правда, ніхто Олександром не називав — він був просто Сашком.

У вересні 34-го Архипова послали на триденну комсомольську нараду в Смольний.

— Приходячи на обід, я намагався затриматись у їдальні щонайдовше — говорили, що тут частенько обідав Сергій Миронович Кіров і я мріяв його побачити.

Мрія ця здійснилася — Сергій Миронович впродовж 20 хвилин виступив перед учасниками наради, виступ був, як завше, блискучим. Кірову влаштували овацію. Він залишився в пам'яті Милоки Васильовича тією золотою зорею, на яку все життя орієнтувалася його совість, по якій вона звіряла свою дорогу.

— Я гордився цією зустріччю і не раз у своєму житті розповідав про неї людям.

Комсомольського ватажка Архипова, якому по закінченню технікуму виповнилось 17, мали забирати в райком комсомолу. Це вже було вирішено. Але якраз у цей момент в тому селі, з якого Миколу збиралась відпустити наросвіта, втік завідувач початкової чотирикласної школи і Архипова послали на його місце керувати і наводити порядок. Вів четвертий клас, у якому учні були вищими за вчителя, всі три вчительки школи були старшими за свого зава у два з лишком рази. І нічого. Цей хлопчина трудився так, що вони тільки дивувались — з легкістю давав лад господарству, в якому тільки шкільних приміщень було три, а потім ще корови (молоком годували і дітей і вчителів), свині, кролі, кури. Він залюбки устигав і в школі, і в сільській Раді, допомагаючи милоосвіченому голові, і в комсомольській організації села. Правда, спав по 4—5 годин, але це стало для нього вже нормою.

Через півроку райком комсомолу таки знайшов йому заміну і забрав до себе інструктором. Але це не означало полегкості. Навпаки — це було ще вище навантаження. Інструктор Микола Архипов мав зону з трьох сільських Рад (і одна з них за 35 кілометрів від міста), а в Старій Русі на додачу ще — лісопильний завод. Він не знав, що таке особистий час. Особистим часом була його робота, яка відбирала все. 20—25 діб щомісяця комсомольський інструктор перебував у відрядженні на селі, а вернувшись у місто, спішив на лісопильний завод. Дива та й годі — до всього цього на додачу він узяв та й поступив на заочне відділення Ленінградського педагогічного інституту імені Покровського (дворічний інститут), закінчив його і тут же подав документи до Комуністичного інституту журналістики.

Вивчаючи цю біографію, думаєш: чи є межа людській силі й ентузіазмові? Коли і як він устигав, як не боявся за своє здоров'я, як, зрештою, не надірвав цього здоров'я?

Людина не надривається тоді, коли робить своє діло захоплено. А Коля Архипов усе життя був людиною захопленою. До цього плавом пливли, до нього всі мали діло і він усіх їх любив, кожного виручав, кожному, коли треба, міг підставити плече. На нього звалювали найтяжчі завдання.

В 37-му найважчим найвідповідальнішим було відібрати в районі 30 найздібніших для спеціального набору в авіацію і морфлот. Завдання державної ваги.

Доручили його, звичайно, Колі Архипову, і він з ним справився блискуче, одвіз групу до Ленінграда і вся вона одразу пішла у військові училища. Пішов доповідати в Смольний, а там запитують:

— Чули, що ти зібрався стати журналістом?

— Уже зачислили в КІЖ.

— Країні зараз особливо потрібні освічені кадри для армії. Покажи приклад.

— Я готовий хоч зараз. Але документи в КІЖі.

— Ну, це ми влаштуємо.

Проте документів з інституту так і не віддали. До Ленінградського авіаційного училища Миколу Архипова в порядку винятку прийняли на підставі однієї заяви і усної рекомендації обкому комсомолу. А ще ж він не був знятий з обліку в райкомі, ще не передав нікому своїх організацій.

Його однокашники відправились на навчання у військові табори, а він у Стару Русу — здавати справи.

...Красиве, славне життя. Не віриться, що він стільки встиг уже до 19 років, але ж це — факт. Микола Архипов — одноліток комсомолу, а в армію пішов у 37-му. В 39-му почалась світова війна і курс навчання їм скоротили на рік. Скоротили курс, а не програму. Програму треба було вивчити сповна... І вони вивчили, комсомольці тридцятих, вони відчували, що саме на їх плечі впаде головний тягар наступної війни і, щоб перемогти, до неї треба готуватись. То ж поклонімося цьому поколінню доземно! — воно з честю виконало свій обов'язок перед народом і Батьківщиною. Воно пройшло ту війну від перших страшних поразок до неймовірно важкої, а тому тричі тріумфальної перемоги. На тій війні комсомолець Архипов став комуністом (до речі, у складному, непевному 1942-му). Він не водив літаків, літав на бойові вильоти стрільцем-радистом тільки в перші дні, потім військових авіатехніків берегли більше, ніж пілотів — від них залежала бездатність авіації, це був її золотий фонд.

Демобілізувався Микола Васильович підполковником, пішов працювати до Вінницького політехнічного. Тут не навчають спеціалістів для авіації, технічні знання Миколи Васильовича ніби-то нема як застосувати, зате є де прикласти знання серця, чудового характеру, незабутнього комсомольського досвіду. Микола Васильович може навчити кожного з нас літати, підніматись у небо одними тільки мріями. Більшість людей літають на землі, особливо тоді, коли мають справжніх наставників.

В. ІВЧЕНКО.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры» — орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 01346. Зам. 4040

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 31 (315) | П'ЯТНИЦЯ, 7 жовтня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

7 Жовтня— День Конституції. Вітаємо вас зі святом, дорогі друзі!

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

ДРУГИЙ ЕТАП ЗАВЕРШЕНО

Закінчились звітно - виборні збори в цехових парторганізаціях. Після звітів і виборів партгрупоргів це — другий етап кампанії в рамках інтитуту.

В переважній більшості парторганізацій збори пройшли активно, по-діловому, при широкій гласності комуністів, з розгорнутою критикою і самокритикою, внесенням конкретних пропозицій по вдосконаленню стилю партійної роботи в низових трудових колективах і серед студентства.

Наприклад, в парторганізації СКТБ «Модуль» обговорення доповіді секретаря партбюро Ш. М. Саркісяна пройшло в гострій і полемічній формі. Комуністи висловили на адресу секретаря чимало справедливих критичних зауважень. Зокрема, секретар і члени бюро не затруднювали себе повсякденною роботою з рядовими партійцями, мало спілкувалися і радилися з ними.

У відповідальний момент перебудови, коли підприємство готується до переходу на повний госпрозрахунок і самофінансування, бюро не спромоглося організувати економічне навчання спеціалістів, керівників виробничих підрозділів, робітників.

Не чіткою, розпливчатою на «Модулі» є збалансованість перспективних і довгочасних науково - дослідних робіт з уже виконаними, або з тими, які мають міцний заділ, і можуть бути швидко впровадженими у виробництво. Така диспропорція часто призводить до зменшення ефективності роботи СКТБ. Причиною тут є те, що комісія контролю за діяльністю адміністрації підприємства у звітному періоді практично не працювала.

До упущень партбюро комуністи віднесли його пасивність у питаннях перспектив соціально - економічного розвитку колективу, слабкий вплив на зміцнення матеріальної бази, занедбаність зв'язків з підшефним господарством.

Комуністи радіотехнічного факультету піддали критиці партбюро за повільну перебудову стилю роботи, малозначущі зусилля по її вдосконаленню. Комуністи - студенти РТФ говорили про ігнорування їх пропозицій по поліпшенню самоуправління. Ряд критичних зауважень стосувались радянських органів міста, які зволікають оформлення документів для виділення будівельного майданчика під новий навчально - лабораторний корпус.

* * *

Звітно - виборні збори відбулися також в парторганізаціях ФАМ, інженерно - будівельного, енергетичного і машинобудівного факультетів. В проведених зборах взяли участь і виступили секретар парткому О. Д. Азаров, заступник секретаря парткому О. Й. Лесько, члени партійного комітету інституту.

Секретарями бюро цехових парторганізацій обрані: СКТБ «Модуль» — А. А. Сухарев, РТФ Ю. Ю. Крушевський, ІБФ — Г. В. Горшечніков, ЕФ — В. В. Степурін, ФАМ — С. В. Юхимчук, МБФ — В. Б. Петров.

* * *

Новим етапом звітно - виборної кампанії є сьогодні підготовка і проведення загальноінститутських партійних зборів. Готуючись до них, слід ще раз уважно проаналізувати і узагальнити всі пропозиції і зауваження, висловлені комуністами на звітних зборах в групах і цехових організаціях. І ті, які безпосередньо відносяться до компетенції парткому і ректорату, вищестоячих відомчих, партійних і радянських органів, необхідно подати у партком.

Головне тепер для комуністів цехових парторганізацій, їх новообраних бюро, не гаючи часу, по-діловому приступити до практичного здійснення намічених заходів по виконанню рішень XIX-ої Всесоюзної конференції КПРС і прийнятих постанов на звітно-виборних зборах.

СТАРТ ФПК

28 вересня відбувся перший випуск слухачів факультету підвищення кваліфікації керівних кадрів і спеціалістів системи Міненерго СРСР. Посвідчення про закінчення ФПК отримали 57 чоловік. В основному це заступники керуючих і головні інженери виробничих енергетичних об'єднань і районних енергетичних управлінь з Камчатки і Далекого Сходу, Чіти, Казахстану, Білорусії, України, Молдавії і Туркменії...

Першому випуску ФКП передувала значна організаторська і підготовча робота. Насамперед, необхідно було потурбуватись про сучасну матеріальну базу з тим, щоб слухачі мали можливість поповнити свої знання, підвищити кваліфікацію на основі передових методів виробництва, прогресивних технічних засобів.

Неоціненну допомогу в цій справі надало регіональне виробничо-енергетичне об'єднання «Вінницяенерго». Воно виділило для потреб факультету половину двоповерхового приміщення по вул. Келецькій, в якому були створені лабораторії по застосуванню електронно - обчислювальної техніки в галузі і з діагностики енергетичного устаткування, інші навчальні кабінети. В лабораторії ОТ діяли ЕОМ СМ-1800 і 6 машин типу ТАП-34.

Для проведення практичних занять з таких предметів. як технологія ремонтних робіт під напругою, діагностика енергетичного виробництва, об'єднання надало в розпорядження факультету зараня підготовлені полігони на підстанції 750 кВ. «Вінницька» і в с. Якушинці Вінницького району. Для обслуговування слухачів ВЕО передало інституту один автобус.

Певні зусилля працівників деканату ФПК були спрямовані на укладення договорів про направлення спеціалістів на навчання, його оплату з більш як 100 енергосистемами країни. До речі, ФПК перебуває на повному госпрозрахунку, заробляє гроші на оплату праці викладачів, співробітників власними силами.

І, нарешті, чимало часу знадобилось для створення слухачам і запрошеним лекторам нормальних побутових умов. З цією метою в гуртожитку № 3 для потреб факультету відведено два поверхи.

Слід віддати належне піклуванню і старанням генерального директора ВЕО «Вінницяенерго» П. К. Пісклярова, проректора О. І. Таранухи і декана енергофаку Д. Б. Налбандяна. Вони доклали багато сил, щоб ФПК запрацював у визначений час, без будь-яких збоїв.

Відмінно виявили себе в підготовчий період і в ході реалізації навчальної програми співробітники деканату методист Л. І. Варшицька та інспектор Г. М. Побережна.

Само по собі створення ФПК та ще на госпрозрахунку на базі Вінницького політеху—справа неординарна. Все починати потрібно було з нуля, розв'язувати безліч організаційних і господарських питань, налагодити ділові стосунки з багатьма установами, організаціями, підприємствами і об'єднаннями, різними відомствами, але переважно — Міненерго країни і республіки.

Довелось познайомитися з досвідом роботи аналогічних факультетів, які діють у Москві і Алма-Аті, бо вінницький став поки що третім в галузевому міністерстві.

І все ж, чому вибір випав на наш вуз? Відповідь слід шукати в приорітетності вінничан в розробці технологій ремонту повітряних ліній під напругою з одночасним збереженням їх роботоздатності. Це дуже важливо для магістральних і міжсистемних ЛЕП напругою 220-750 кВ. Адже збереження ЛЕП у робочому стані зумовлює величезну економію енергії.

Запропонована нами технологія, у порівнянні з кращими зарубіжними зразками, забезпечує вищу продуктивність праці, безпеку робіт під напругою, значно здешевлює їх.

Тому не випадково провідною дисципліною на факультеті стала технологія виконання ремонтних робіт під напругою. Звичайно. включено й інші. Це — застосування ЕОМ, управління енергетичним виробництвом у нових умовах господарювання і актуальна у наш час охорона оточуючого середовища. З усіх цих проблем сучасної енергетики у вінницькому регіоні набуто чимало позитивного.

(Закінчення на 2-й стор.).

Наукова конференція

В мережі політичної і економічної освіти розпочався новий навчальний рік. В нашому інституті всіма формами такої освіти охоплено понад 1300 викладачів, співробітників і робітників. Вони навчатимуться в 40-а методологічних, теоретичних і економічних семінарах, в школах основ марксизму-ленінізму і правових знань, а також в 24-х виробничо-економічних семінарах, створених на СКТБ «Модуль».

На допомогу пропагандистам семінарів і шкіл, викладачам і співробітникам вузу, які є їх слухачами, 30 вересня в актовому залі партком провів наукову конференцію на тему: «XIX Всесоюзна конференція КПРС і її роль в прискоренні процесу перебудови».

Конференцію відкрив вступним словом секретар парткому О. Д. Азаров.

Учасники конференції заслухали доповіді: завідуючого кафедрою марксистсько-ленінської філософії, професора В. К. Шановського — «Демократизація радянського суспільства і утвердження принципів соціальної рівності — гарантія перебудови», завідуючого кафедрою історії КПРС, професора В. Г. Балицького — «Вдосконалення національних відносин в СРСР», декана інженерно-будівельного факультету, професора М. Ф. Друкованого—«Розв'язання житлової проблеми в СРСР — найважливіше програмне завдання партії», директора СКТБ «Модуль», професора А. П. Стахова — «Наука і соціальний прогрес», доцента кафедри політекономії Е. Г. Румеліді — «Реалізація Продовольчої програми партії — невід'ємна частина боротьби за вдосконалення соціалізму».

Олександр Підкова

Вони були першими

(Фрагменти з поеми, присвяченої комсомольцю 20-х років Василю Федоровичу Горобцю, нині персональному пенсіонеру, колишньому викладачеві філософії нашого інституту).

1918 1988

Я почну не спочатку.
І не буде кінця —
Про сапера і скатку,
І про мужність бійця.

Громадянська, як лава,
Вогнева, все текла.
Починалась держава
В муках міста й села.

Розкололись надвоє
І міста і село,
І не стало спокою,
Бо скрізь пекло було.

Там в огонь, як в вулкані,
Смерть приблудою йшла.
У ворожому стані
Люта помста жила:

«Як це так? Голодранці
Взяли владу собі!
Не простим цим
поганцям
Знищим всіх в боротьбі!»

Бачив все це хлопчина
І сказав собі сам:
—Ми боротись повинні,
Моє місце он там!—

Став бійцем, як багато,
Від кувалд і плугів,
І боровся завзято
Проти всіх ворогів.

Оком все не окинеш —
Де він був, воював,
Де він трохи не згинув,
Де міста штурмував.

Не забуде хлопчина
Як Каховку він брав,
Як червону хустину,
Наче стяг підіймав.

Буде серце довіку
Перекоп пам'ятать.
Полягло там без ліку,
Як саперу не знать..?

Кожний день
гартувались
Воля й серце бійця,
А шляхам, що
звивались,
Не було і кінця.

Душу правда зігріла,
Шлях — Ілліч указав.
Перемога — це міра,
І про міру він знав.
І ось Василь іде

додому,
Іде упевнено з війни.
Не чути бойового
грому
Серед просторів
тишини

Обличчя чорне, загоріле,
В очах здивованість
така,
Це тиша раптом
полонила,
Взяла за душу юнака

Нехай він трохи
відпочине,
Згада бувальщину свою.
За мрією нехай полине,
Яку відвоював в бою.

Нехай згадає тих.
що з ними
В атаку йшов,
упав в бою.
Вони встають і йдуть
живими,
Вони залишаться в
строю.

Ну, що ж: пора уже
до хати,
Час і професію змінить.
Багато діла, ой багато!
Почнем по-новому
ми жить.

СТАРТ ФПК

(Початок на 1-й стор.).

Власне, такі об'єктивні обставини та наявність в ВПІ кваліфікованих викладачів і стали основою для прийняття рішення про організацію ФПК.

Підсумки навчання першого потоку факультету підвищення кваліфікації підтвердили правильність складеної нами програми ,в якій перевага надається практичним заняттям в умовах реально діючого виробництва.

Цим, власне, і визначився склад викладачів і керівників практики. Переважна більшість їх—люди з солідним виробничим досвідом, спеціалісти високого класу. Серед них варто відзначити таких, як П. К. Піскляров, нач. служби діагностики В. І. Брейтбурд, заступник головного інженера дослідного підприємства виконання робіт під напругою В. П. Таловер'я, заступник нач. обчислювального центру Д. І. Оболонський. Всі вони з ВЕО «Вінницяенерго». До читання лекцій були залучені також працівниками Міненерго УРСР та його ГІОЦа.

Плідно потрудилися над підвищенням кваліфікації слухачів професори ВПІ В. Г. Балицький, В. К. Шановський, доценти В. М .Погосян, П. Д. Летнюк.

В даному випадку посилаюсь на оцінки, виставлені слухачами в анкетах соціологічного опитування про роботу ФПК. Дали відповідь вони по 28 пунктах, висловили конкретні побажанння і пропозиції.

Ось окремі з них: «Комплектувати групи за спеціальностями і посадами, змінивши відповідно програми занять», «Побільше практичних занять з ЕОМ, програмування», «Слід відводити години для обміну досвідом з участю викладачів», «Курси ці потрібні. Добре, що вони тісно пов'язані з виробництвом». Або—«велике спасибі вам, товариші!» Подібних, до речі, багато.

Є й такі. «Душові забезпечити фіранками», «В гуртожитку встановити додатково холодильники. мати необхідний посуд», «Більше уваги приділяти дозвіллю, культурній програмі, особливо у вихідні дні».

Ці та інші зауваження деканат ФПК спільно з ректоратом зараз уважно вивчає. намічаються заходи по поліпшенню і удосконаленню навчальних програм, комплектуванню чергових потоків слухачів, їх побутового забезпечення.

...Старт ФПК дано. Віднині ВПІ став базою перепідготовки відповідальних працівників енергетики країни. І перший випуск, перші підсумки роботи факультету вселяють надію, що з поставленими завданнями ми неодмінно справимося.

В. КУТІН,
доцент, декан ФПК, лауреат премії Ради Міністрів СРСР.

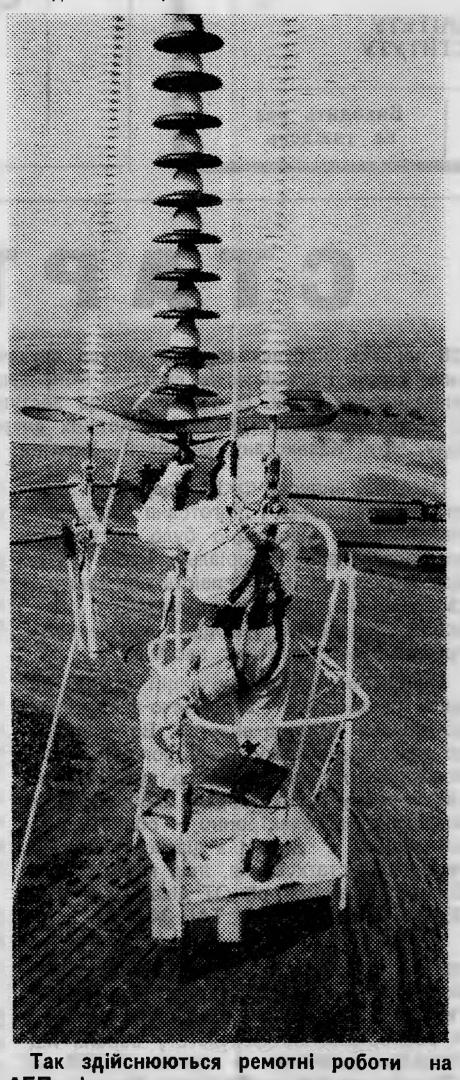

Так здійснюються ремотні роботи на ЛЕП під напругою за методикою вчених ВПІ

Репліка

Що на бібліотечній полиці?

Реформа вищої школи скоротила кількість лекцій, розраховуючи, що вивільнений час студенти зможуть використати для самостійної роботи в бібліотеці. Давайте ж подивимось, що пропонує наша бібліотека студентові, котрий рветься до знань.

Для прикладу візьмемо розділ «Обчислювальна техніка». Студент неодмінно піде у підрозділ «Підручники». А що коли податись вслід за ним? Погортати каталоги?

Одразу ж натикаюсь на книгу Шигина і Дерюгина «Цифрові обчислювальні машини». Рік видання 1976-й. Не скажеш, що це найсвіжіша новинка технічного напрямку, котрий бурхливо розвивається.

Вивчаю інші картки: «Математичні машини і програмування з практикумом» — випуск 1971 року;, «Обчислювальні машини і їх експлуатація»— 1968-го року. О, та тут і ветеран вітчизняної бібліографії про обчислювальну техніку «Основи розрахунку і лічильно - розв'язуючих пристосувань» — 1965 року видання. І цією нині уже, звиняйте. макулатурою забита вузівська бібліотека?

Тим часом, книг про сучасні ЕОМ, з якими студент буде працювати по закінченні вузу, на весь розділ — одиниці.

Висновок єдиний — пропоную працівникам бібліотеки негайно провести розчистку полиць, списати морально застарілі книги, як списується зараз суспільно - політична література, у якій згадується XXV з'їзд і цитати Л. Брежнєва. Якщо навіть путня книга з атеїзму вважається застарілою через те, що в передмові згадуються цитати з минулих з'їздів, то кому потрібні підручники, де описані принципи розрахунку обчислювальної техніки першого і другого поколінь?

Скорочення лекційних курсів має бути підкріплено методично, матеріально. А якщо ні, то воно перетвориться в те, з чим боремося — в формалізм, в захід для «галочки».

Віра ЧЕРНІКОВА,
інженер.

Електронний поліглот

Ви збираєтесь в туристичну чи зарубіжну подорож? Не запасайтесь словником або розмовником. Візьміть з собою портативний комп'ютер-перекладач. Потрапили у чужій країні до лікарні? Комп'ютер допоможе вам порозумітись з лікарем. Вам треба подзвонити до іншої країни? Комп'ютер на телефонній міжміській станції перекладе ваші слова співбесідникові, а його відповіді — на вашу рідну мову.

Поки-що всі наведені ситуації існують лише в уяві, але американські спеціалісти повним ходом працюють над створенням ЕОМ і відповідних програм, які дозволять зруйнувати одну з найнездоланніших перепон на шляху людства до взаєморозуміння — мовний бар'єр. Адже в світі існує понад три тисячі різних мов і діалектів.

Сьогодні вже діє спільно розроблена американськими і японськими спеціалістами система, котра може «розуміти», відновлювати й перекладати з англійської на японську і назад сто слів — типових для діалогу між лікарем і пацієнтом. Системи американських компаній «Драгон системс» і «Курцвейл епланд інтеліджснс» «розуміють» по тисячі слів, якщо їх вимовляти з паузами. За прогнозами фірм, уже наступного року число слів збільшиться до 20 тисяч.

Реальні зрушення в цій винятково важливій області застосування ЕОМ будуть досягнуті, на думку вчених, приблизно через десять літ.

АПН.

Соціологічний аспект

Моя робота, колектив і я...

«Які соціологічні дослідження вас сьогодні найбільше цікавлять?»—з таким запитанням працівники нашої лабораторії не раз зверталися до деканів і секретарів бюро факультетських парторганізацій.

Відповідь була однозначною:

— Морально - психологічний клімат на кафедрах. Якби ми одержали об'єктивний, реальний аналіз його стану, то могли б зробити дуже багато для поліпшення цього клімату.

Не день і не місяць затрачено лабораторією соціологічних досліджень на підготовку відповідної анкети, на опит працівників кафедр, а по тому на складання величезних паперових «простирадл» з наслідками цього опиту. Труд це копіткий, часом, навіть дуже, адже опитано понад 620 чоловік. Називалась анкета «Моя робота, колектив і я». З великою охотою допомагали нам провести опитування керівники кафедр мікроелектроніки, фізики, ТОЕ, АП, вищої математики, ОРП, російської мови, історії КПРС. Таке сприяння допомогло опитати максимальну кількість людей. Тим часом, на кафедрах нарисної геометрії і машинної графіки, АІВТ, наукового комунізму, політичної економії, марксизму-ленінізму до анкети поставились з відвертою прохолодою, якщо не сказати більше.

Анкета готувалась співробітниками лабораторії за активною участю доцента В. Г. Попова, котрий відповідає в інститутському профкомі за ідеологічну і виховну роботу. Перед розповсюдженням з нею детально ознайомились ректор і проректори. Чому я про це так детально розповідаю?

А тому, що в ході опиту деякі викладачі критикували анкету, хоча до того у відповідь на наші просьби висловити свої побажання й пропозиції, заявляли, що вона взагалі нікому не потрібна.

Поміркуй сам, дорогий читачу, чи це справді так. Ми просили анкетованих назвати найістотніші недоліки, котрі, з їхньої точки зору, заважають кафедрам успішно розв'язувати поставлені завдання. Ми мали на меті вивчити ці пропозиції, спрямовані на оздоровлення морально-психологічного клімату, з'ясувати громадську думку про рівень перебудови, розвиток гласності й процесу демократизації і в окремих підрозділах, і загалом по інституту. На основі цих даних передбачалось спільно з ректоратом і профкомом виробити відповідні рекомендації. Хіба може бути бодай сумнів у корисності й потрібності такої роботи?

Звичайно, не може.

Закінчивши опит, одержали 9 тисяч цифр, співставляючи які, можна мати цілком реальну уяву про морально-психологічний клімат. Ці дані розмножені і направлені в ректорат, партком, профком, деканам, завідуючим кафедрами Чули ми про наше дослідження вже не одне добре слово на різних рівнях і особливо щирі подяки від завкафедрами Ю. Волкова, І. Мельника, В. Балицького, В. Осадчука, М. Степанова.

Лабораторія соціологічних досліджень не без підстав сподівалася, що ця її праця знадобиться насамперед в ході звітно-виборних партійних і профспілкових зборів, які зараз повсюдно проходять. На жаль, наші сподівання поки-що не справдились.

Був я на звітно-виборних профзборах кафедр суспільних наук. Жодним словом не згадано про наслідки соціологічного дослідження морально - психологічного клімату. Може і згадували нема чого?

В тому то й річ, що є. Хіба не повинно хвилювати саме профспілкову організацію те, що 33 проценти анкетованих незадоволені розподілом функціональних навантажень, 28 — не влаштовує нинішній стан трудової дисципліни, 20 процентів не влаштовує морально-психологічна атмосфера в підрозділах, 72 відсотки анкетованих не погоджуються з існуючою системою преміювання, 54—з системою заохочення. Саме ці принципові питання і мусять стати предметом турботи наших профспілок.

Створюється враження, що керівники багатьох кафедр, одержавши матеріали соціологічного дослідження, забули, що вони потребують широкої гласності і просто-напросто засунули їх під сукно або заховали в сейфи. Дуже прикро, якщо це так. Все-таки — дуже цінний, дуже важливий матеріал!

Втім, детальний аналіз анкетного опиту співробітників кафедр читайте в наступних номерах інститутської газети.

М. СИНЕЛЬНИК,
співробітник лабораторії соціологічних досліджень.

СПОРТ

Успіхи— 70-річчю ВЛКСМ

Щодень набирає темпів Спартакіада Мінвузу УРСР, присвячена 70-річчю комсомолу. В Івано-Франківську стартували легкоатлети. Студент IУ курсу машинобудівного факультету Валерій Крижановський став переможцем у метанні диска і штовханні ядра, ще раз підтвердивши норматив майстра спорту СРСР. Успішним був виступ студентки енергетичного факультету Людмили Чорної та Сергія Черниша. Люда здобула третє місце в бар'єрному бігу, а Сергій у штовханні ядра

В Хмельницькому проходили змагання з веслування на байдарці і каное. Студент першого курсу факультету автоматики Віктор Бурлака став переможцем на байдарці - одиночці. До речі, недавно він переміг також і на міжнародних змаганнях серед юніорів, котрі відбувалися в НДР.

Успішним можна вважати також виступ на Спартакіаді з веслування на каное першокурсників інженерно-будівельного факультету Вадима Скрипника на 500 метрів (V місце) і Сергія Шимановського на 1000 метрів (VI місце)

Чемпіоном Спартакіади став і Валерій Гуліватенко з кульової стрільби з пістолета.

Ще одну радість привіз Андрій Чуприна (РТФ) Виступаючи на кубку СРСР з акробатики, він зайняв друге місце і виконав норматив майстра спорту міжнародного класу. Хочеться від душі привітати Андрія з цим досягненням. Адже це перший майстер міжнародного класу, підготовлений у нашому вузі

Порадував нас і капітан збірної СРСР з волейболу, чемпіон світу Олександр Сороколіт Виступаючи в далекому Сеулі чоловіча волейбольна команда зайняла друге місце і нагороджена срібними медалями. Ми гордимося тим, що О. Сорокапіт почав свою дорогу у великий спорт з нашого інституту, будучи ще студентом машинобудівного факультету.

О. МРИШУК,
голова спортклубу ВПІ.

Стріли летять в ціль

Згідно календарного плану Мінвузу УРСР з 24 по 28 вересня нинішнього року на стадіоні «Олімп» Вінницького політеху проводилась XIV республіканська студентська спартакіада по стрільбі з лука. Понад шістдесят найсильніших «Робін Гудів» з сімнадцяти вузів республіки змагалися з олімпійської вправи М-2. У складі команд виступало 22 майстри спорту і більше 20 кандидатів в майстри спорту СРСР. Команда нашого інституту виборола третє командне місце, пропустивши поперед себе спортсменів Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування і Львівського політехнічного, котрі укомплектовані майстрами спорту СРСР. Чемпіонами в особистій першості стали майстер спорту СРСР Альбіна Козлова з Харкова і Петро Лесів з Хмельницького.

Відмінно виступив студент ФОТ майстер спорту Володимир Боднар, який здобув срібний приз з 2345 очками, тобто, на одне очко менше від чемпіона Спартакіади.

Для учасників і гостей було організовано екскурсію до місць бойової і трудової слави, проведено вечір відпочинку. Переможці і призери нагороджені цінними призами, а спеціального приза «Міс Спартакіади» удостоєна студентна Інна Зубкова з Ужгорода.

П. ТУРЛЮК,
головний суддя змагань.

Редактор
І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 00180. Зам. 4131.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 32 (316) | П'ЯТНИЦЯ, 14 жовтня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

ДО АКТИВНОСТІ, ДРУЗІ!

26 жовтня, в середу, відбудуться звітно - виборні партійні збори нашого інституту. Почнуться вони о 14 годині 30 хвилин в актовому залі заводу радіотехнічної апаратури (вхід з вулиці Василя Порика).

Інститутські збори вінчають звітно-виборну кампанію в партгрупах і цехових організаціях, котра почалась ще у серпні. На цій тривалій дистанції було багато цікавих дебатів, суперечок, виступів і розмов, що знаменували дальше утвердження гласності й демократизації в дусі XIX Всесоюзної конференції КПРС. В процесі звітно-виборної кампанії висунуто кандидатури до складу майбутнього парткому ВПІ. Ось вони в алфавітному порядку: **О. Д. Азаров, В. Г. Балицький, Ю. А. Буренніков, А. С. Васюра, Ю. С. Данилюк, С. В. Дубиненко, Я. С. Жигадло, М. Є. Іванов, О. В. Кравцов, І. В. Кузьмін, Я. І. Кулик, М. В. Кутін, О. Й. Лесько, О. І. Медведський, І. Г. Мельник, О. М. Мудрий, В. С. Осадчук, Л. Р. Пауткіна, В. Б. Петров, П. Т. Солейко, О. П. Стахов, М. А. Філинюк, Г, В. Хржановський, В. К. Шановський, О. Б. Янченко.**

Таким чином, до складу майбутнього парткому висунуто 25 кандидатів. Але багатолітньою практикою доведено, що партком найбільш мобільний, життєздатний і діяльний тоді, коли до нього обирається 15—17 осіб. Нині, скажімо, у ньому 17 комуністів.

Звичайно, якщо брати до уваги теперішню демократичну практику багатомандатності, то на одне місце можна висувати скільки завгодно претендентів, але звітно - виборним інститутським зборам працюватиметься значно легше, якщо в процесі підготовки до них колектив візьме найактивнішу участь в обговоренні кандидатур, котрі обнародуються цією статтею, і заздалегідь висловлять свою думку про кожного з них. Робити це можна усно й письмово. Усні зауваження подавайте телефонами 3-04, 6-65, 3-65; письмові — можна опускати в поштову скриньку парткому.

Треба сказати ще одне. В плані підготовки до звітно - виборних зборів серед комуністів була розповсюджена анкета «Ваша думка». Роздавали її всім без винятку членам партії, а назад вернулось тільки 352 екземпляри. Отже, половина анкет залишилася без відповіді.

Чому це так?

Один з партійців у розмові з нами пояснив:

— Говори — не говори — буде не так, як ти хочеш, а як продиктують згори. Згадайте, як ми обирали проректора з навчальної роботи. У вестибюлі нульового корпусу висіла вивіска з прізвищами претендентів на заміщення вакантної посади. Цей же список був надрукований в газеті «За інженерні кадри», оголосили навіть дату і час виборів, а коли прийшли обирати, то нам сказали: «Все! На цьому демократія скінчилась. Проректор уже є».

Хочеться розглядати цю прикрість, як сумну минувщину, котра більше не повториться, адже подібних фактів у нашому житті меншає.

Ті анкети, що вивчені й узагальнені комісією, назвали бажаними членами майбутнього інститутського парткому комуністів **Азарова, Балицького, Дубиненко, Іванова, Карпова, Кузьміна, Леська, Мазуркевича, Петрова, Стахова, Тарануху.** Отже, за окремими винятками, тих же, кого й збори в партгрупах і цехових організаціях.

Але, давайте, знову зосередимось на тому, що насторожує.

Дуже багато і часто в анкетах повторюється «затрудняюсь відповісти», коли треба вирішувати, кого обрати секретарем парткому, його заступником, делегатами на районну, міську, обласну конференції, до складу райкому, міськкому, обкому. Затруднюється з відповіддю переважна більшість анкетованих. Це, без сумніву, означає, що наші партгрупи, цехові організації працюють якось «заземлено», варяться у власному соку, не цікавляться нічим, що сягає далі практичних інтересів роботи і колективу, розширює горизонт кожного комуніста, як громадського діяча, особистості, котра повинна воювати з тихенькою, вбогою мораллю «Моя хата скраю — я людина мала».

До активності, товариші! Давайте відмежовуватись від того, що робило нас тихими і непомітними в роки застою, переглядати свої позиції з висот XIX Всесоюзної конференції КПРС, з висот неспокою і тривоги за долю нашої спільної справи.

Госэкзамен: программа, организация, сроки

В 1988—1989 учебном году на выпускных курсах нашего института будет впервые проводиться государственный экзамен по марксизму-ленинизму. В связи з этим от студентов поступает много вопросов о программе экзамена, его организации, сроках проведения и т. п. За разъяснениями редакция обратилась к зам. председателя совета кафедр общественных наук, зав. кафедрой научного коммунизма доценту Бондарю В. И.

Итак, круг вопросов, по которым студентам следует готовиться к государственному экзамену по марксизму-ленинизму.

Государственный экзамен по данному предмету будет проводиться по специальной программе, включающей вопросы философии, политической экономии, научного коммунизма и истории КПСС. Задача экзамена — определить степень усвоения студентами основных положений марксистско - ленинской теории, как целостного учения, трудов К. Маркса, Ф. Энгельса, В. И. Ленина, документов КПСС, умение самостоятельно, с марксистско - ленинских позиций анализировать явления общественно-политической жизни, активно использовать полученные знания в профессиональной и общественной деятельности. Именно поэтому госэкзамен по марксизму-ленинизму определен как итоговый.

Где и как можно ознакомиться с программой госэкзамена?

В начале 1988 г. Главным управлением преподавания общественных наук бывшего Минвуза СССР программа издана отдельной брошюрой. К сожалению, институт располагает пока незначительным количеством таких брошюр. Поэтому ознакомиться с программой можно в библиотеке института (ГУК, 4-й этаж), а также в читальном зале учебно - методического кабинета кафедры научного коммунизма (ауд. 0251). Учитывая недостаточное количество экземпляров программы, а также поступление новых партийных и государственных документов, подготовлен уточненный перечень программных вопросов, который сейчас печатается. В ноябре его сможет получить каждый студент.

Чем теперь будет завершаться изучение научного коммунизма — зачетом, экзаменом?

Изучение научного коммунизма будет завершаться курсовым экзаменом. Конечно, сдача двух экзаменов по общественным наукам на протяжении одного-двух месяцев дело нелегкое. Но, как говорится, нет худа без добра. Чем серьезнее и добросовестнее студент отнесется к подготовке к экзамену по научному коммунизму, тем легче будет готовиться к итоговому экзамену по марксизму-ленинизму.

Многих интересуют сроки проведения этого государственного экзамена.

Проводиться госэкзамен будет после завершения изучения всех курсов общественных наук и по окончании зимней экзаменационной сессии. В нашем институте, согласно приказу ректора, сдача экзамена определена в следующие сроки: на дневных факультетах — с 30 января по 18 февраля 1989 г. (кроме специальности 0501, где госэкзамен будет проходить с 23 по 31 января 1989 г.); на вечернем факультете — с 1 по 7 марта 1989 г.; на заочном факультете — с 7 по 18 марта 1989 г.

Сдача в зимнюю сессию экзамена по научному коммунизму — это, как вы говорили выше, является своеобразной подготовкой к госэкзамену по этой дисциплине. Какая помощь студентам предполагается по другим общественным дисциплинам? Ведь здесь разрыв в несколько лет.

Накануне госэкзамена будут прочитаны обзорные лекции в объеме 24 часа, в т. ч. 8 ч. — по философии, 6 ч. — политэкономии и истории КПСС, 4 ч. — по научному коммунизму. Кроме того, предусмотрено проведение групповых индивидуальных консультаций. К тому же на всех кафедрах общественных наук на протяжении времени, остающегося до госэкзамена, студенты могут получить квалифицированные консультации.

Обзорные лекции, консультации — это хорошо. Но студенту необходимо и самостоятельно работать. В то же время, значительная часть литературы устарела. Ваши рекомендации?

Вопрос литературы, безусловно, не прост. В основу подготовки следует положить прежде всего, изучение трудов классиков марксизма - ленинизма, материалов XXVII съезда КПСС, XIX Всесоюзной партийной конференции, других партийных документов. Из учебников советуем иметь в виду: А. Г. Спиркин. «Основы философии». М., Политиздат, 1988; «Политическая экономия» (рук. авт. коллектива В. В. Радаев),

(Окончание на 2-й стр.)

Почерк Валерія Бучека

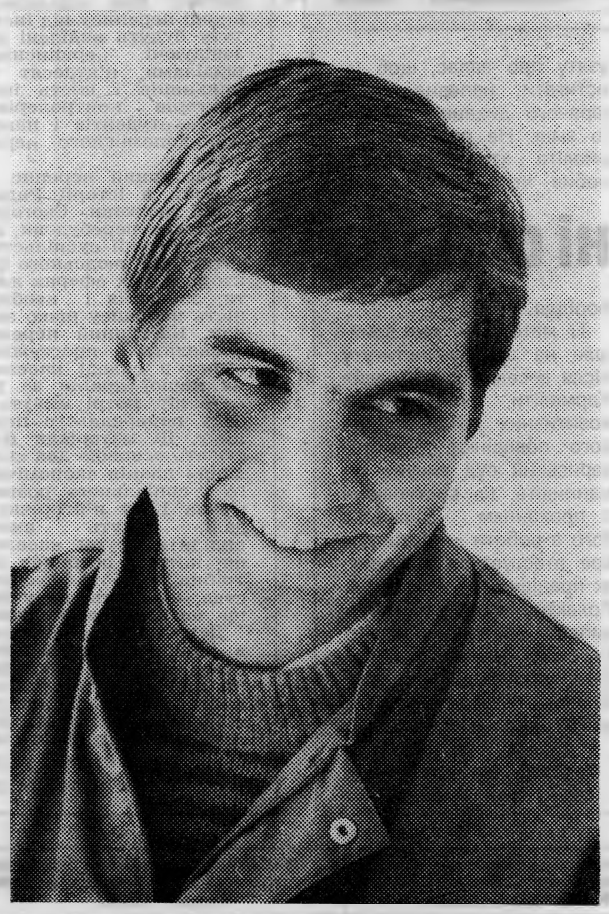

Цей симпатичний студент з скромною, приємною усмішкою навчається на останньому курсі машинобудівного факультету. Звати його Валерій Бучек, Вінничанин, скінчив середню школу № 3. З медаллю — треба додати.

Для Валерія не було улюблених чи неулюблених предметів — подобались усі дисципліни, в тому числі й фізкультура, яку більшість школярів вважає чомусь карою господньою. Валерію світив приклад старшого брата Вадима — майстра спорту з гімнастики.

Багатогранність інтересів не шкодила хлопцеві — він не стомлювався, а просто спочивав від одного предмета, працюючи над іншим. З усіх дисциплін знання були грунтовними і твердими — такий фундамент легко нарощувати.

Природньо, що навчання в політехнічному пішло за тією ж системою. Валерія, правда, не встигли оцінити по-справжньому — навчання перервалось службою в армії.

На повну силу виявились його здібності після служби. Врівноважений і непоспішливий, він планомірно долав одну сходинку за другою; крім навчання — комсомольський комітет, громадські доручення, комісарство в будівельному загоні, наукові дослідження під керівництвом доктора тахнічних наук Іцковича - Лотоцького.

Сьогодні Валерій Бучек одержує одну з шести стипендій, що присвоюються радою нашого інституту. Він кандидат в члени партії, у нього помітно виражений потяг до аналізу й творчості.

Отже, біографія Валерія коротенька, основні її віхи пов'язані поки-що з навчанням, але навчанням — відмінним! А це вже почерк або й спосіб життя. Тримати планку на постійно великій висоті дано не кожному.

«Аби тільки не загордився», — говориться в подібних випадках.

— Валерію це не загрожує, — сказали нам студенти Сергій Нагорний і Олег Щоголєв, котрі прийшли в редакцію розповідати про свого товариша. — Справжній друг, безкорисливий, уважний, добрий, готовий завше прийти кожному на поміч.

В. ІВЧЕНКО.

ОГОЛОШЕННЯ

У відповідності з постановою XIII пленуму РК КПУ, чергова VIII конференція Ленінської районної партійної організації відбудеться 25—26 листопада 1988 року.

Райком Компартії України просить читачів газети «За інженерні кадри» висловити свої міркування, пропозиції та зауваження щодо питань, які виносяться на обговорення конференції.

Звертатися за адресою: 286021, м. Вінниця, проспект Космонавтів, 30, Ленінський райком Компартії України. Телефони: 6-62-42, 6-63-43, 6-68-42.

Госэкзамен: программа, организация, сроки

(Начало на 1-й стр.)

М., Политиздат, 1988; «Научный коммунизм» (рук. авт. коллектива Е. А. Ануфриев), М., Политиздат, 1988; «Курс лекций по истории КПСС» (рук. авт. коллектива Н. Н. Маслов), ч. 1—3, М., Мысль, 1987, 1988 гг. Кроме того, Минвуз УССР планирует издать в декабре 1988 — январе 1989 гг. учебные пособия по философии, политэкономии, научному коммунизму и истории КПСС.

Каким будет порядок проведения экзамена?

Прием экзамена осуществляет Государственная экзаменационная комиссия в количестве 5 человек, в т. ч. 4 преподавателя общественных наук и 1 преподаватель от выпускающей кафедры во главе с председателем — профессором или доцентом одной из кафедр общественных наук.

Экзамен будет проводиться по билетам, составленным в соответствии с программой. Каждый билет должен содержать три вопроса.

Госэкзамен проводится на открытом заседании комиссии в форме ответа на вопросы билета. В процессе подготовки к ответу экзаменующемуся разрешается пользоваться программой государственного экзамена по марксизму-ленинизму, программами курсов по истории КПСС, философии, политэкономии, научному коммунизму.

Экзамен есть экзамен, все может случиться, в том числе, и нежеланный «неуд»...

Получение неудовлетворительной оценки по марксизму-ленинизму не лишает студента права сдавать госэкзамен по специальности и защищать дипломный проект.

Лица, получившие на госэкзамене по марксизму-ленинизму неудовлетворительную оценку, отчисляются из института и направляются на работу в порядке, установленном для молодых специалистов. К повторной сдаче госэкзамена они могут быть допущены в течение трех лет после окончания вуза при предоставлении положительной характеристики с места работы.

Однако в порядке исключения ректор может допустить к повторной сдаче государственного экзамена по марксизму-ленинизму в период подготовки и защиты дипломного проекта.

Хроніка культурного життя

НА ОБЛАСНОМУ конкурсі солістів-вокалістів, що пройшов у рамках III Всесоюзного фестивалю народної творчості в актовому залі ВПІ, друге місце посіла інженер СКТБ «Модуль» Н. Даньківська. Активна учасниця художнього аматорства нашого вузу виконала українську народну пісню «Гандзя», «Іспанське болеро» Пріцлера, романс П. Булахова «І немає у світі очей...» та ряд інших.

* * *

В ФОЙЄ інститутського клубу діє виставка полотен неодноразового лауреата Всесоюзних виставок вінничанина А. Подобного. Відвідувачі можуть оглянути краєвиди Сибіру, далекої Півночі, різноманітні натюрморти. Привертають увагу також картини на соціальну тематику.

* * *

ЦЕЙ знімок зроблений у клубі нашого інституту. На ньому — троє з сорока вихованців студії бального танцю, котру веде молода «маестро» Галина Кльоц. Втім, вибачте, не просто Галина... Для своїх юних учениць вона — строга і вимоглива наставниця Галина Юріївна.

Веселі „старти“ і сумні фінали

Як уже не раз відзначалось, переважна кількість правопорушень, котрі періодично здійснюються нашими співробітниками і викладачами — це наслідок зловживання алкоголем. Пияцтво, як потворний пережиток минулого, взагалі ганебне, але вдвічі ганебнішим стає воно, коли відбувається поза очима колективу, родини, на виїзді.

Нашумів недавно випадок з колишньою співробітницею кафедри вищої математики Ольгою Плаван, котра узявши собі в компаньйони неповнолітнього парубійка В. Савенка, подалася з ним до ресторану «Одеса» в Києві. Парубійко од щедрого пригощання втратив здоровий глузд і вкрав у музикантів радіопосилювач. Таким чином, Ольга Плаван опинилась в ролі співучасниці злочину. А виїздила ж вона до Києва не у ресторан, а для розв'язання службових питань.

Досить печально скінчилось і відрядження молодшого співробітника кафедри нарисної геометрії і машинної графіки аспіранта Михайла Вікторовича Кармаліти. Його вчинок, зв'язаний з порушенням антиалкогольного законодавства, був предметом обговорення на товариському суді 27 вересня нинішнього року. Свої «подвиги» аспірант здійснював на фоні нашої всесоюзної столиці з невідомим приятелем, здибаним на вулиці. Теплого науковця доставили в міліцію, знайшли при огляді речей ще півлітру, взяту про запас, щоб не остигати, напевне, від гарячого дихання зеленого змія. Не пам'ятає Кармаліта, хто його потім побив, хто пошкодив підборіддя.

Ті матеріали, що прийшли на адресу інституту після веселих «гастролей» Кармаліти, не додають позитивних деталей до його поведінки. Але товариський суд виявив гуманність, не виступаючи з проханням звільнити його з роботи — дуже добре атестується аспірант, як працівник і науковець. Колектив кафедри принципово засудив поведінку свого товариша й колеги у відрядженні, відзначивши також нещирість його пояснень.

Д. ЮДІН,
голова товариського суду, член профкому

І приємно, і вигідно, і корисно...

(В інституті створено центр НТТМ)

Світ влаштований так, що не кожна людина народжується зі святою іскрою творчості, але якщо вона пішла вчитись до технічного вузу, то мусить стати творцем. Без цього справжній інженер не уявляється, адже він — носій прогресу. А прогрес — це пошук, постійне вирішення нових і, звичайно, не найлегших технічних завдань.

Саме тому в кожному інституті не тільки існує, а й стимулюється науково - технічна творчість молодих, і Вінницький політех не виняток з цього правила. Праці наших молодих винахідників і раціоналізаторів, здійснені під керівництвом кафедр, факультетів, ради НТТМ, не раз і не два відзначилися на різних рівнях. Багато дбала про них і наша інститутська науково - дослідна частина, заклопотана, як відомо, тисячами різних справ.

І ось з 1 липня 1988 року в інституті почав працювати галузевий центр НТТМ зі статусом і правами, що поширюються на цілий регіон, (може об'єднувати творчі науково - технічні сили Вінницької і прилеглих до неї областей). Тепер ми — державне посередницьке підприємство з власним рахунком у банку, зі своєю печаткою.

Головне наше завдання — залучення молодих вчених, спеціалістів, студентів до науково-технічної роботи, виконання з їхньою допомогою виробничих і пошукових завдань, впровадження різних новинок. Іншими словами, якщо якомусь підприємству чи організації потрібна допомога, то ви разом з ними звертайтесь до центру НТТМ і тут ваша творча спілка оформиться юридично, ви зможете в години дозвілля мати зі своєї творчості не тільки приємну моральну насолоду, а й добрий заробіток (залежно від серйозності і об'ємності замовлення).

Центр НТТМ швидко набуває популярності. З 1 липня через нього уже укладено 15 договорів.

Першою ластівкою центру була угода, яку через наше посередництво уклала з інститутом електродинаміки АН УРСР кафедра автоматики й вимірювальної техніки. Творча група під керівництвом кандидата технічних наук Володимира Олександровича Піджаренка, людини талановитої, з неабияким організаторським хистом виготовляє для інституту систему вимірювання «Момент».

Дуже активно користуються послугами нашого центру кафедри будівельних конструкцій і архітектури, мікроелектроніки, обчислювальної техніки, пасивніше — кафедри енергофаку, радіотехнічного факультету.

В цьому не тільки їхня вина. Центр НТТМ — організація молода, нема у неї ще могутніх плечей і солідного багажу за цими плечима, не всі ще про неї знають, а, отже, й не розуміють, скільки можливостей та ініціатив можна через неї реалізувати. То ж хай ця замітка буде своєрідною рекламною розповіддю про значення і можливості центру. Двері нашої «фірми» (кімната 0424) останнім часом майже не зачиняються — щодня обговорюються тут різноманітні ідеї, формуються творчі колективи, укладаються договори.

Запрошуємо вчених, спеціалістів, студентів — заходьте до нас! Не пошкодуєте! Тут не тільки вислухають ваші пропозиції, а й поділяться своїми. Все-таки ми організація посередницька, до нас спливаються різні замовлення, які можуть зацікавити кожного, хто хоче і може творити, в кого, як то мовиться, і руки золоті, і голова світла.

В. КОСТИЛЬОВ,
директор центру НТТМ.

ДОВІДКОВИЙ ВІДДІЛ

ПЕРЕПИС НАСЕЛЕННЯ

Враховуючи значні зміни в чисельності, складі і територіальному розміщенні населення країни, Політбюро ЦК КПРС визнало за необхідне провести черговий Всесоюзний перепис населення. Його буде здійснено в січні 1989 року. Підготовка і проведення перепису покладені на Держкомстат СРСР і його органи на місцях.

За масштабами організації це надзвичайно великий і складний захід, до якого буде залучено десятки тисяч людей. З метою виконання рішень і вказівок обласної Ради народних депутатів у нашому інституті створена комісія сприяння перепису. При підготовці і в ході перепису від інституту будуть виділені два завідуючі переписними відділами, п'ятдесят лічильників і шість інструкторів - контролерів з числа студентів і навчально-допоміжного персоналу.

Наступний перепис — сьомий в історії Радянської держави. Сьогодні, в умовах перебудови, демократизації суспільства, активізації людського фактора в усіх сферах життя, значення і необхідність перепису різко зросли. Наступний перепис дозволить простежити зміни в складі населення нашої країни за десять літ, котрі минуть з часу попереднього перепису. Ці матеріали послужать основою для складання планів економічного і соціального розвитку на 13-ту п'ятирічку і далі, дадуть змогу виділити групи населення, котрим особливо потрібна турбота суспільства, з'ясують, де у нас ще не все благополучно.

Демографічна ситуація в нашій країні залишається складною. Матеріали перепису стануть основою демографічних досліджень, послужать для точнішого і глибшого вивчення факторів росту населення в окремих регіонах країни, подадуть істотну допомогу в виконанні Продовольчої програми і плануванні житлового будівництва. Будемо знати, де у нас території і групи населення підвищеної смертності, що дозволить зосередити тут пильнішу увагу охорони здоров'я.

Отже, дані про населення належать до важливих статистичних показників, що необхідні для народно-господарського планування. Будь-який розділ плану, якщо мова йде про розвиток краю, області, міста, тією чи іншою мірою базується на даних про населення. Таким чином, перепис проводиться в наших з вами інтересах, а тому до нього треба ставитись по-господарськи, організовано, сприяти нелегкій роботі лічильників. Обов'язок кожного — дати точні, правильні відповіді на запитання переписного листа. »Справа перепису не відомча справа, а справа Республіки» — писав В. І. Ленін.

В. КРУГЛОВ,
голова інститутської комісії сприяння перепису населення.

КОМЕНТАР ДО ЗАКОНУ

З першого січня 1988 року почав діяти закон про порядок оскарження в суд неправомірних дій посадових осіб, котрі ущемляють права громадян.

Які ж дії можуть бути оскаржені в суд?

Ви можете звернутись зі скаргою тоді, коли вважаєте, що ваші права ущемлені. Оскаржувати можна дії одноосібно здійснені посадовими особами від свого імені або від імені органу, який вони представляють. Оскаржуються проте не будь-які дії, а тільки ті, котрі ущемляють права громадян. Іншими словами, йдеться про ситуації, коли ці права можуть бути реалізовані не інакше, як шляхом прийняття адміністративного акту, винесеного посадовою особою від свого імені або від імені органа, який вона представляє. Це, зокрема можуть бути скарги, зв'язані з відмовами громадянам — у прописці; видачі дозволу на придбання і зберігання мисливської рушниці; реєстрація транспортних засобів; реєстрація будівель в бюро технічної інвентаризації; зачислення в конкретну дошкільну або шкільну установу; видачі житлових документів посадовими особами з житлово-експлуатаційних організацій.

Згідно зі статтею 3 Закону не можуть оскаржуватися в суд дії посадових осіб, по відношенню до яких іншим законодавством передбачений інший порядок оскарження. Скарга на дії посадової особи подається в районний народний суд за місцем роботи посадової особи, чиї дії оскаржуються. Подається вона у місячний строк, який починається з того дня, або з дня закінчення установленого законом строку для розгляду скарги.

Скарга на дії посадової особи за бажанням громадянина може бути подана в суд після оскарження цих дій перед вищою посадовою особою або безпосередньо в суд. Скарга розглядається судом в десятиденний строк за участю громадянина, який подав скаргу, і посадової особи, дії якої оскаржуються.

Згідно зі статтею 10 Закону, подача громадянином скарги з наклепницькою метою передбачає відповідальність згідно закону.

О. КРАВЧЕНКО,
помічник прокурора м. Вінниці.

Редактор
І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры» — орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 05254. Зам. 4195.

26 жовтня відбудуться загальновузівські звітно - виборні партійні збори. Проходитимуть вони в культурно - спортивному комплексі заводу радіотехнічної апаратури (вхід з вулиці В. Порика) і почнуться о 14 год. 30 хв.

Для попереднього ознайомлення комуністів, всього колективу інституту з головними питаннями, які обговорюватимуться на зборах, публікуємо тези звітної доповіді парткому.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 33 (317) | П'ЯТНИЦЯ, 21 жовтня 1988 року. | Виходить раз на тиждень

ТЕЗИ ЗВІТУ ПАРТКОМУ

Парткому належить дати аналіз роботи за час, що минув після XXVII з'їзду КПРС, XXVII з'їзду Компартії України і XIX Всесоюзної конференції КПРС, повести вимогливу розмову про діяльність парторганізації по виробленню стратегії і тактики перебудови роботи колективу, об'єктивно оцінити отримані практичні результати, виявити причини недоліків і упущень, чітко сформулювати завдання і шляхи їх розв'язання у найближчі два роки.

Аналізуючи зроблене,треба самокритично визнати, що не всі наші рішення витримали перевірку життям, окремі з них були недостатньо послідовними і глибокими,, і навіть помилковими.

ВДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАЛЬНО - ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ

У звітному періоді основну увагу партком зосередив на практичній реалізації постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Основні напрями перебудови вищої і середньої спеціальної освіти в країні», рішень лютневого (1988 р.) Пленуму ЦК КПРС і квітневого (1988 р.) Пленуму ЦК Компартії України, тобто, вузлових питань перебудови навчально - виховного процесу, організаційних форм її здійснення.

На засіданнях парткому обговорено роботу кафедр суспільних наук, звіти ректора І. В. Кузьміна, проректора Ю. А. Карпова з питань перебудови навчально-організаційної і виховної роботи. Заплановано звіт проректора М. М. Шкодіна про ефективність навчально-методичної і виховної роботи. Розглянуто ряд питань навчальної роботи, підготовлених комісіями парткому, в цілому в інституті і окремих його підрозділах. Стан перебудови діяльності вузу обговорювався на загальних партзборах.

Яка ж реальна оцінка проведеної роботи?

1. Набирає силу процес перебудови змісту освіти, організаційних форм навчального процесу і методики викладання. Творчо вирішуються питання посилення фундаментальної підготовки студентів, зокрема, на кафедрах загальної фізики і вищої математики. Зростає парк великих і середніх ЕОМ, периферійних пристосувань до них. Позитивний досвід комп'ютеризації нагромаджено на кафедрах АІВТ, АП, НГ і МГ, ОТ. На факультетах розпочато підготовку з робітничих спеціальностей, всі 15 випускових кафедр мають свої філіали на підприємствах. Для першого курсу виділені години для індивідуальної роботи викладачів зі студентами. Набуває розвитку студентське самоуправління, демократизація відносин по лінії викладач — студент.

2. Однак, як свідчать інші факти, глибина і темпи перебудови навчального процесу ще не відповідають сучасним вимогам. За останні три роки не зростає якість підготовки спеціалістів на ФАМ, ІБФ, ФОТ, а на МБФ і РТФ навіть знизилась. Появилися труднощі з розподілом випускників через їх невисоку професійну компетентність, підприємства неохоче йдуть на компенсацію витрат інституту на підготовку інженерів, заключення договорів на їх цільове навчання.

В чому ж причини такого становища?

1. Відсутність злагодженості і цілеспрямованості в роботі ректорату по вдосконаленню навчально-виховного процесу..

2. Негативно позначається на ході перебудови навчального процесу недостатня організаторська робота парткому, неповне і несвоєчасне виконання прийнятих ним рішень, послаблені вимогливість і контроль за їх реалізацією в ректораті, деканатах, на кафедрах. Дають себе знати інертність мислення і пасивна позиція окремих викладачів, інфантильність представників студентства в радах факультетів і інституту, бюро цехових партійних організацій, спад активності профспілкових і комсомольських організацій та груп.

3. Тривожним є рівень організації навчального процесу, особливо виробничої практики, випадки грубих порушень трудової і виконавської дисципліни з боку викладачів, співробітників і студентів — в першу чергу на ФАМ, ФОТ, РТФ. Ще гірше поставлена громадсько-політична практика, яка зводиться тільки до написання рефератів. Студенти не беруть участі в роботі комсомольських та інших організацій підприємств, часто використовуються на підсобних роботах, байдикують, а учбовий відділ обмежується констатацією цієї ганебної картини. Проректори Ю. А. Карпов і М. М. Шкодін не поспішають наводити тут порядок. В оцінці подібних фактів мало принциповості виявляють партбюро факультетів.

Партком вважає, що подолання серйозних недоліків в постановці навчального процесу у вузі лежить через розробку і впровадження концепції нової системи управління якістю підготовки спеціалістів.

З урахуванням місцевих умов і реальних можливостей основними складовими цієї концепції є:

— розробка моделі спеціаліста, виходячи з вимог і запитів замовників,

— створення навчально - виробничих комплексів з гнучкою структурою, яка б забезпечувала реалізацію такої моделі.

— визначення оптимального співвідношення — держзамовлення — цільовий договір.

— укладання на госпдоговорній основі цільових, компенсуючих витрати, договорів з підприємствами і галузями.

ІДЕОЛОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ: ПРОБЛЕМИ Й ПОШУКИ.

Політико-виховна і ідеологічна робота в інституті ще не позбавлена формалізму і кампанійщини. На фоні багатьох політичних заходів, що проводить партком, з поля зору випадають студентські групи, кафедри, відділи, інші підрозділи. Студент ще не став головним об'єктом ідейної і політичної роботи. Між тим, «круглі столи» на ФАМі, енергофаці висвітлили не тільки коло хвилюючих проблем сучасного соціального життя, але й упущення в заповненні ідеологічних «пустот» і ліквідації так званих «білих плям». Такі заходи прищеплюють уміння вести політичну дискусію, громадський діалог.

В цьому плані багато міг зробити «Політичний клуб». Проте комітет комсомолу, член парткому О. Н. Мудрий не справляють належного впливу на його діяльність. Рідкими гостями є там і викладачі. При значному достатку за останніх два роки публіцистичних виступів в періодиці, виходу у світ книг, п'єс, фільмів, які розповідають про трагічні періоди нашої історії, поки що не видно бажання у викладачів і студентів обмінятися з цього приводу власними думками, утвердити свої моральні позиції.

Вимагає докорінної перебудови лекційна пропаганда як випробувана форма політичної роботи. Усунулися від лекційної пропаганди викладачі-комуністи кафедр ТОР, КІПРА, фізики, ТОЕ, електросистем, електронних приладів, іноземних мов, вищої математики та інших. Створений в інституті лекторій, не збирає потрібної аудиторії. Подібна громадська пасивність не стала предметом обговорення в парторганізаціях факультетів, зокрема ЕФ, РТФ, ФОТ.

Не вижити ще формалізм, школярство в мережі політичної і економічної освіти. На семінарських заняттях не порушуються конкретні проблеми перебудови інституту, кафедр, відділів і служб.

Стан ідеологічної політико -виховної роботи у вузі багато в чому залежить від активності КСН. Поряд з позитивними зрушеннями в їх повсякденній діяльності (вдосконалюється навчально - методична робота, оновлено тексти фондових лекцій і т. д.), кафедри не позбавилися істотних недоліків в плануванні і здійсненні ідейно - виховної роботи з студентами і співробітниками інституту. Вчені КСН рідко бувають на підприємствах, не зайнялися вприту вивченням принципів і ходу економічної реформи в умовах регіону, в наукових підрозділах інституту, а рада кафедр (голова І. В. Кузьмін, заступник голови В. І. Бондар) конкретних заходів не вживають. Досі не переглянуто обов'язки проректорів по управлінню роботою ідеологічного комплексу.

Дієвою формою підвищення рівня ідейно - виховної роботи, посилення ролі людського фактору, оздоровлення морально - психологічного клімату в низових колективах вузу стали соціологічні дослідження на основі анкетного опитування викладачів і студентів. Результати анкетування регулярно вивчаються парткомом, доводяться до керівного складу вузу для реагування, розробки і реалізації практичних заходів, які, до речі, не завжди досягають мети. Про це свідчить красномовний факт: майже половина опитуваних не визнали реальних зрушень в перебудові інституту. Парткому, ректорату, деканатам слід робити далекосяжні висновки.

Посилення впливу своїх публікацій потребує багатотиражна газета «За інженерні кадри». В ній рідко появляється рубрика: «Газета виступила: що зроблено». Мало поки-що використовують її шпальти для обміну досвідом роботи секретарі цехових парторганізацій, партгрупорги, декани, студенти, комсомольський актив. Окремі матеріали залишають почуття незадоволення. Парткому, редакції (комуністи І. С. Волошенюк, Б. О. Дьяконов) необхідно предметніше добиватися дієвості виступів газети.

ОРГПАРТРОБОТА, ЇЇ ПЛЮСИ І МІНУСИ.

В звітному періоді партком прагнув до зміцнення, підвищення бойовитості вузівської парторганізації, вдосконалення стилю і методів організаційно - партійної роботи. Відбулось 59 засідань, до підготовки яких залучався широкий партійний актив. Заслухано роботу всіх цехових парторганізацій, 10 звітів керівників-комуністів.

Основний спектр питань — навчально - виховна, наукова, ідейно - політична, внутріпартійна робота — розглядалися під кутом зору організаційно - політичних заходів по виконанню рішень XXVII з'їзду КПРС, а також перспективних і поточних планів діяльності парткому. Регулярно проводилися інформаційні зустрічі і наради з секретарями цехових парторганізацій.

Чітко, ініціативно і планомірно працюють парторганізації ІБФ, ЕФ (секретарі Г. В. Горшечніков, В. В. Степурін), пожвавилася партійна робота на МБФ і ФОТ (В. Б. Петров, Б. С. Грига).

Як показали перевірки, звітно - виборні збори, багато нерозв'язаних проблем і недоліків виявлено в оргроботі парторганізацій СКТБ «Модуль», РТФ, АГЧ, кафедр суспільних наук, АУП, підготовчого відділення, партгрупах кафедри АП, НТО-210 «Модуль». Тут та в ряді інших осередків не розглядаються актуальні питання партійного життя, збори більше схожі на рядові засідання кафедр і виробничі наради, не оновлюється стиль роботи в дусі вимог часу, слабо використовується критика і самокритика.

Зважаючи на те, що кадрові питання є ключовим напрямом партійної роботи, партком вважає, що в інституті вони залишаються гострими. Не завжди відкрито, в умовах гласності здійснюється добір кадрів на адміністративні та виборні посади.

Останнім часом партком, партбюро факультетів, підрозділів позбавляються від методів адміністративно-командного тиску у вирішенні кадрових питань. Стверджується практика виборності керівництва, в тому числі, на альтернативній основі. Вивчається думка комуністів при визначенні кандидатур у виборні органи шляхом анонімного анкетування. Вводиться нове положення про порядок обрання викладачів. Все більше партійних колективів виявляють активність в роботі, самостійність, вимогливість до керівного складу. Це добре проглядається в парторганізаціях ІБФ, ЕФ, партгрупах кафедр історії КПРС, наукового комунізму, АІВТ, НТО-510.

Однак підстав для позитивної оцінки розвитку демократичних процесів в інституті поки-що мало. Багато з наміченого в цьому плані не виконується, відстає по строках. Так, не затверджена структура управління вузом, не розроблено статус трудових колективів, не визначено коло питань, з яких рішення кафедри або факультету, є остаточним, не вироблено пропозицій по розширенню прав кафедр. Нереалізованими залишаються можливості студентського самоуправління, особливо в навчальному процесі, гуртожитках.

Ці та інші упущення, зриви демократизації життя інституту, як одного з головних напрямів організаторської роботи парткому, пояснюються недосконалим контролем за виконанням прийнятих рішень, вжиттям неефективних заходів. І це — недоробка секретаря парткому О. Д. Азарова, його заступника О. Й. Леська.

В полі зору парткому за звітний період перебували питання якісного складу парторганізації інституту. Її кількість зросла за останні три роки на 150 чол. і складає зараз 780 членів і кандидатів в члени КПРС, в т. ч. 242 викладачі, 125 студентів, 127 наукових працівників. Протягом трьох років в партію прийнято лише 4 спужбовці. Потребує уваги студентський резерв для прийому. На окремих кафедрах (ОТ, АП, АСУ) тільки 15 процентів викладачів є партійцями.

Дається взнаки віджила система «рознарядок», які спускає райком партії по формуванню партійних рядів, штучні обмеження. Хоча тепер головним критерієм для тих, хто виявив бажання стати комуністом, є активна позиція в перебудові. І таку оцінку дає трудовий колектив.

Серед основних питань оргпартроботи партком виділяв індивідуальну роботу з комуністами. На його засіданнях в 1985—88 рр. було заслухано 30 звітів. Близько 400 комуністів звітували на засіданнях бюро і зборах цехових організацій, в партгрупах.

Мали місце випадки послаблення партійної дисципліни. Щоквартально допускались 6—10 порушень в сплаті членських внесків. За звітний період партком розглянув близько 20 персональних справ комуністів, з них 5 виключено з партії за пияцтво і несплату членських внесків; 26 комуністів отримали партійні стягнення, з них 6 — з занесенням до облікової картки.

В заключній частині цього розділу звітної доповіді йдеться про партійне керівництво громадськими організаціями інституту.

Вказується на необхідність більш глибшого підходу до роботи, підвищення вимогливості з боку голови профкому і його заступника.

Серйозні претензії висловлені на адресу комітету ЛКСМУ (секретар, член КПРС О. Янченко, заступники секретаря, члени КПРС І. Борисенко, О. Плакидюк).

Докладна інформація з цих питань буде дана в ході звітно - виборних зборів.

* * *

Партійний комітет просить комуністів, всіх викладачів, студентів, співробітників свої пропозиції і зауваження щодо опублікованих в цьому номері газети тез звіту подавати: письмово (поштова скринька парткому), усно — тел.: 3-04, 6-65, 3-65.

Честь змолоду...

Чомусь прийнято думати, що романтика — це далекі дороги, екзотичні краї з туманами, болотами, тайгою.

Нічого цього навіть близько нема в Гордіївці під Тростянцем. Звичайне подільське село з білими хатами, зеленими садами, річкою... Та саме тут впродовж чотирьох років була адреса високої комсомольської романтики для командира студентського будівельного загону Віктора Мазура і двадцяти чотирьох його друзів. Чотири літа їздили сюди будувати не якісь дивовижні палаци, а корівники, свинарники, овочесховища, силосні траншеї, токи, бокси для машин і тракторів, житлові будинки... І не надокучило. І щоразу збиралися в дорогу з великою охотою. І щоразу їх тут чекали, як дорогих гостей, а проводжали, як рідних синів.

Саме в ті дні хлопці й зрозуміли, що романтика не тоді, коли далеко від дому, а тоді, коли цікаво, захоплююче, з високим натхненням... Коли справ по зав'язку, день — короткий, ніч — хвилина, а люди дивляться на тебе з шанобою і твої мозолі в їхніх очах — ознака найвищої гідності.

Працювали від зорі до зорі, а потім ще з концертами в селі, з вилами на сінокосі й силосуванні, в місцевої комсомолії з шефською місією, а у вихідні — всім товариством у Лаврентія Магаляса, що прийшов з війни без обох ніг, пальців рук, сліпим і глухим. Тверді доріжки — йому у двір, щоб не стрягли милиці, дрова, вугілля, город

— Живіть, дядьку Лаврентію, довго, щоб люди бачили вас і вчились ненавидіти війну.

А ще була в них за підшефну почесна колгоспниця, ветеран праці Христина Петрівна Тарадайко. А ще вони записали почесним бійцем свого загону Героя Радянського Союзу Леонтія Смовзюка з села Скибинець, що через річку від Гордіївки. Він загинув під Джурином, визволяючи його од фашиста. Щоліта хлопці виробляли за нього по тисячі, а то й більше карбованців і перераховували то в госпіталь інвалідів війни, то в дитячий будинок.

А ще вони брали участь у конкурсах профмайстерності, двічі завойовували перші місця на фестивалях студзагонів.

— Комсомольці! — говорили в селі, і хоч це звучало просто, звично, але все одно не так, як завше,в слово «комсомолець» укладався зміст особливої якості.

— Поодружувати б вас тут усіх. Шкода, що такі хороші, роботящі і вмілі хлопці розсипляться по всій країні.

І справді, вмілі. Вася Головатюк, Юра Автодійчук, Володя Грищенко за чотири літа стали асами будівельної справи. Будь-яка робота їм по плечу. Майстри вищого класу.

А ще в загоні були спільні улюбленці Дуарто Сото Антоніо, Хорхе Сальдівар Агілар, Ромеро Падро Мануель, Санчес Гераро Морердо, Родрігес Падро Ісмаель. Всі — кубинці. Їхня присутність додавала гордіївській романтиці екзотичного забарвлення й інтернаціонального духу. Це був прекрасний загін.

Як жаль, що уже... був. Останні місяці навчається в інституті командир Віктор Мазур та його найближчі побратими.

Втім, чого ж був? Наступного року загін знову поїде в Гордіївку. Правда, з іншим командиром, ім'я якого нам поки-що невідоме, але якому хочеться побажати й надалі високо нести студбудівську честь, як несли її бійці під командою Віктора Мазура, першого і поки-що єдиного в нашому політеху ватажка, удостоєного знака ЦК ВЛКСМ за зразкову роботу в студентському будівельному.

В. ІВЧЕНКО.

Зал політосвіти

Так поміж собою називають зал суспільно-політичної літератури вузівської науково-технічної бібліотеки студенти, аспіранти і викладачі.

Близько семи тисяч найменувань книг соціального змісту, понад сто різноманітних періодичних видань — такий фонд цього залу. І не дивно, що в середньому за місяць тут перебуває не менше 3,5 тисячі відвідувачів. До речі, не лише своїх, інститутських, а й з інших вузів і підприємств Вінниці.

Вам, скажімо, потрібно ознайомитися з так званими «білими плямами» історії радянського періоду, особливо двадцятих — п'ятдесятих років. До ваших послуг працівники залу подадуть кілька папок з вирізками газетних публікацій, котрі були вмішені за останні три роки в 29 центральних, республіканських і обласних газетах. Окремо запропонують журнальні матеріали з цієї актуальної тематики, а конкретно — з «Огонька», «Знамени», «Нового мира», «Дружбы народов», «Невы»...

А якщо виникла потреба грунтовно підготуватися до семінарських занять з історії КПРС, філософії, політекономії чи з наукового комунізму, вам подають останні статті, видруковані в наукових журналах історичного і соціально - економічного напрямку. І знову ж — папки. Їх тут нараховується завдяки старанням бібліотекарів залу понад 50.

Читальний зал оперативно відгукується на всі знаменні події і дати, влаштовуючи виставки літератури, періодики. Зараз, приміром, діють тут виставки, присвячені XIX Всесоюзній конференції КПРС і 70-річчю ВЛКСМ, постійно діють виставки з питань міжнародних відносин і внутріполітичного життя нашої країни.

І цим всім займаються досвідчені бібліографи вищої кваліфікації, методист **Галина Євгенівна Сива** і старший бібліотекар **Антоніна Іванівна Кобишева,** яких ви бачите на знімку (зліва направо). Фотокор зняв їх тієї хвилини, коли сумлінні, завжди ввічливі співробітники залу радилися, як використати нові видання, що надійшли днями.

СОЦІОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Є ПОРОХ У ПОРОХІВНИЦЯХ

Близько двох років наш інститут, як і всі інші вузи країни, працює над завданнями перебудови вищої освіти. Є в цьому ділі деякі успіхи, але посувається воно вперед не так швидко, як хотілося б, і не так якісно... Втім, цих «не так» досить багато. І, щоб мати об'єктивну картину ходу перебудови, лабораторія соціологічних досліджень провела серед викладачів і співробітників спеціальне анкетне опитування.

Так от, лише 33 проценти респондентів відзначили, що процес перебудови в інституті набуває сили, наростають тенденції поліпшення всієї роботи. Найбільший оптимізм панує на кафедрах суспільних наук — 54 проценти позитивних відгуків, на радіотехнічному факультеті — 38. Нижчий рівень бадьорості на ФОТ — 35 процентів, ще нижчий (32%) на енергофаці.

І все таки це рекорди в порівнянні з тією похмурістю, з якою дивляться на хід перебудови анкетовані представники факультетів автоматики й мікроелектроніки і інженерно - будівельного. 60 відсотків фамівців і 50 процентів будівельників впевнені, що перебудови немає, є тільки палкі розмови про неї. Цю цочку зору зі ще більшою рішучістю обстоюють кафедри РТУ (88%), АІВТ (78), ТТМ — (77), ААГ (70), КІВРА (62%).

Тільки два проценти анкетованих переконані, що глибина і зміст перебудови в нашому інституті цілком відповідають тим вимогам, що поставлені перед нею XIX Всесоюзною конференцією КПРС. Це, відверто кажучи, мало. Але така уже істина.

Приємно, що більше половини опитаних на кафедрах історії КПРС, АСУ, ОРП, ТОЕ, фізвиховання, політекономії ствердно відповіли на питання, чи влаштовує їх процес перебудови, котрий здійснюється в їхньому підрозділі. Загалом же по інституту, на жаль, в 52 процентах відповідь на це питання була негативною. А найбільш масово не влаштовують процеси перебудови співробітників кафедр СК і А (91 процент), АІВТ (85), ТТМ, РТУ (77), ЕСС (70%).

Неблагополуччя цілком очевидне. Таким чином, наше соціологічне дослідження може бути підставою для пильнішого аналізу становища в цих колективах.

Якими ж принципами життя і роботи керуються нині наші люди?

На першому місці (60%) стоїть прагнення кожного до справедливості і бажання приносити користь суспільству, на друге місце (33%) анкетовані поставили активну участь в перебудові. Отже, є порох в порохівницях, адже переважна більшість хоче приносити користь рідному народові. Наше завдання — всіма доступними методами боротись за те, щоб це хотіння реалізувалося в конкретних ділах.

М. СИНЕЛЬНИК,
Ж. ХЛИСТОВА,
працівники лабораторії соціологічних досліджень.

На обговорення колективу

За метою розширення основ управління інститутом ректорат на своєму засіданні 17 жовтня обговорював питання про обрання Ради вузу (число членів і порядок їх обрання). Орієнтовно склад намічається з 170 —180 чоловік. Ректорат вважає, що до цього складу мають увійти члени вченої Ради, виборних партійних, комсомольських, профспілкових організацій співробітників і студентів. За кількістю передбачається ввести членів вченої Ради — 59 (з них 15 студентів), парткому — 11 (6 є членами вченої Ради),, профкому співробітників — 21, комітету комсомолу — 12, профкому студентів — 10, виборних представників професорсько - викладацького наукового складу, аспірантів і студентів,, робітників і службовців, а також інших категорій працівників вузу, котрі обиратимуться в своїх колективах. А саме: завідуючих кафедрами, що не є членами вченої Ради інституту — 14, представників студради —10, НДЧ — 18, ОЦ— 3, навчальну - допоміжного персоналу — 6, господарської частини — 10, аспірантів 4, керівників провідних відділів — 9 чоловік.

Основним завданням Ради вузу буде розгляд головних питань розвитку інституту (форми і стиль управління, планування й підготовка спеціалістів, організація навчально-виховного процесу, підвищення якості майбутніх інженерів, кадри, їхня кваліфікація, наука (вклад в НТП, підготовку кадрів), матеріально - технічна база і соціальні питання); обрання вченої Ради вузу, заслуховування звіту ректора та ряд інших питань.

На засіданні ректорату 17 жовтня з цього приводу виникла дискусія. З'ясувалось, що деякі товариші з такою розкладкою не зовсім згодні. Тому ректорат вважає за потрібне винести це питання на широке обговорення колективу. Зі своїми думками, міркуваннями, пропозиціями можете звертатися в газету «За інженерні кадри», де вони й будуть опубліковані.

На базі школи Кожем'яко

Вчора у Вінницькому політехнічному інституті закінчив роботу триденний республіканський семінар з оптоелектронних методів і засобів опрацювання інформації. В ролі його організаторів виступили республіканський Будинок економічної й науково-технічної пропаганди Товариства «Знання», спеціальне конструкторсько-технологічне бюро нашого інституту, центральне конструкторське бюро інформаційної техніки.

До семінару був випущений збірник доповідей, тез і повідомлень з найактуальніших питань оптоелектроніки. Приємно, що найрясніше представлені в цьому збірнику і на семінарі загалом праці вчених нашого інституту, особливо школи кандидата технічних наук, завідуючого кафедрою нарисної геометрії і машинної графіки В. П. Кожем'яко, на базі якої, по суті, й скликано семінар.

Редактор
І. ВОЛОШЕНЮК

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БІ0 05258 Зам. 4256.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 34 (318) | П'ЯТНИЦЯ, 28 жовтня 1988 | Виходить раз на тиждень

Комсомольці! Юнаки і дівчата! Оволодівайте спадщиною великого Леніна, будьте в перших рядах активних борців за революційне оновлення суспільства!

Із Закликів ЦК КПРС до 71-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

1918 1988

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, КОМСОМОЛЕ!

Хлопець з нашого машфаку

Його, Костянтина Груздьова, знаю кілька років. Подружилися душа в душу. І це дає мені моральне право розповісти про свого сокурсника, як того він заслуговує. Бо, скажу відверто, дуже здібний він хлопець, обдарований. Вчиться на одні п'ятірки. І цим все сказано. Коротше — один з кращих студентів нашого факультету. По всім даним «тягне» на найпрестижнішу стипендію. Але для цього потрібно трохи почекати. Не буду прискорювати хід подій.

Коли у вісімдесят четвертому закінчував вінницьку дванадцяту середню школу, в класі всі були одностайної думки: «Вчитись Кості, принаймні, у столичному вузі». Відмінник, голова повна ідей, вчився без натужки, легко засвоюючи всі шкільні премудрості. Таких залюбки беруть університети. Але клас був здивований не на жарт, коли наприкінці серпня дізнався: Костя навчатиметься у ВПІ, на машфаку.

Сам же Костя, коли добре познайомилися, говорив: «Кожну справу слід робити добротно. І вчитись теж слід добре. В домашніх умовах у мене навчання піде краще. Це точно я знаю».

Попереду нам сидіти в інстутських аудиторіях ще майже цілих три роки. Дехто з наших однокашників цей проміжок студентського життя відводить здебільшого на розкачку, вище піднімає планку на дозвілля, не затруднює себе систематичним і послідовним засвоєнням знань.

Костянтин же — чітко організована особистість, вміє збалансувати час на читання підручників, спеціальної літератури, складання конспектів і в міру відпочити від вузівських занять.

І тут нічого немає схожого з схимницькою обмеженістю. Навпаки його схильностям, уподобанням можна позаздрити. Хлопець закоханий ще з дитинства у математику, взагалі у точні науки. Недарма ще тоді шкільна вчителька відзначала у Кості аналітичність, вміння логічно мислити. В інституті захопився сопроматом. Та водночас він і гарячий шанувальник вітчизняної історії, бібліофіл. В його домашній бібліотеці серія «ЖЗЛ», твори В. Пікуля, М. Старицького, Г. Сенкевича... Розуміється в музиці. У свій час закінчив студію при клубі олієжиркомбінату, де, до речі, трудиться його мати — Тамара Петрівна, колишня випускниця Харківського політехнічного, нині начальник цеху. (Ось де, мабуть, слід шукати витоки профоріентації Кості). А ще він живописує, займається спортом, зокрема, тенісом.

І все ж верх беруть вузівські теоретичні дисципліни. Вже на другому курсі запримітили в юнакові потяг до дослідницької роботи. Запропонували працювати по госптемі на кафедрі прикладної механіки і опору матеріалів. І тепер двічі або тричі на тиждень Костянтин під керівництвом О. Шаварана разом з студентами Г. Мараєвим і В. Тартичником досліджують якісні характеристики різних конструкцій і металів. Без мікроскопу — не обійтись. Дані замірів заносяться в журнал, отримані результати передаються в блоки ЕОМ для остаточного аналізу. Подібні досліди вимагають пунктуальності, зібраності, бажання докопатись до істини. Все це у Кості є. Можливо, і на двох вистачить.

А взагалі хлопець він чудовий, щирий у своїй доброті до товаришів по курсу. Хто б до нього не звернувся з проханням розтлумачити не зрозуміле, до кінця не з'ясоване в лекції або в посібнику, Костянтин не пожалкує часу, терпляче роз'яснить, прокоментує. Не пригадує випадку, щоб відмовив кому-небудь, не поділився знаннями.

І моя розповідь про Груздьова була б неповною, якщо не сказати про його соціальний статус в групі і на курсі. В силу своїх людських особистих якостей, виключній скромності, комунікабельності, контактності, різнобічному розвитку, Костянтин став у нас фактичним лідером. У вересні його, молодого партійця, студенти обрали партгрупоргом курсу. Донедавна він був у нашій групі комсоргом. Можу засвідчити його сумлінність і вимогливість, справжню комсомольську товариськість і на цій стежині.

Я далекий від дифірамбів на адресу мого товариша. Але те, що він уособлює кращі риси нашого молодого сучасника, комсомольця і комуніста, займає тверді позиції в житті і навчанні, в громадській роботі, — факт безперечний. І знаю, глибоко переконаний в цьому, що в недалекому майбутньому з Груздьова вийде толковий, ерудований, професійно компетентний інженер - механік, який добре знатиметься в технології машинобудування, в металорізальних верстатах, інструментах. Стане він справжнім командиром виробництва, достойною зміною тих, хто кував колись індустріальну міць нашої держави.

О. ОТРИШКО,
староста групи III-го курсу МБФ.

На честь ювілею

В дні святкування 70-річного ювілею Ленінського комсомолу в місті і інституті намічено цікаву й змістовну пізнавальну та культурно-розважальну програму.

29—30 жовтня з 10 до 19 години в центральному парку культури і відпочинку діятиме Виставка науково-технічної творчості молоді, на якій будуть представлені також роботи винахідників і раціоналізаторів ВПІ.

29 жовтня в актовому залі інституту відбудеться засідання клубу «Що?, Де?, Коли?». Його учасниками стануть комсомольці різних поколінь, об'єднаних в команди колишніх членів ВЛКСМ 30—40, 50—60 і нинішніх — 70—80-х років. Початок о 18 год. В цей же день студенти можуть відвідати фотовиставку «Світ очима молодих», послухати бардів, познайомитися з ансамблем сучасних танців, побувати на дискотеках.

30 жовтня в ЦПКіВ імені Горького о 14 годині розпочнеться свято комсомольців і молоді обласного центру. З концертними програмами виступлять учасники художньої самодіяльності шкіл, технікумів і вузів міста. Будуть представлені показові виступи військово-патріотичних і спортивних клубів. Діятиме виставка політичного плакату.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

У дусі критики і самокритики

26 жовтня в приміщенні культурно - спортивного комплексу заводу радіотехнічної апаратури відбулися загальновузівські звітно-виборні партійні збори.

З звітною доповіддю виступив секретар партійного комітету **О. Д. Азаров.**

В обговоренні доповіді взяли участь: **Л. О. Шаєйко, В. П. Кожем'яко, А. А. Сухарєв, А. М. Банніков, В. Г. Руцкой, В. І. Шолохов, І. Б. Матвеєв, В. Г. Балицький, І. Клочко, Г. В. Горшечніков, І. В. Кузьмін, Ю. А. Буренніков, В. В. Степурін, С. Г. Лютворт.**

В роботі зборів взяв участь і виступив перший секретар Вінницького міськкому Компартії України, член бюро Вінницького обкому Компартії України **В. П. Рябоконь.**

Обрано новий склад партійного комітету інституту. До нього увійшли: **О. Д. Азаров, В. М. Бабій, В. Г. Балицький, Ю. А. Буренніков, Т. Б. Буяльська, А. С. Васюра, Ю. С. Данилюк, Я. С. Жигадло, М. Є. Іванов, В. Л. Карпенко, І. В. Кузьмін, В. М. Кутін, О. Й. Лесько, О. І. Медвецький, І. Г. Мельник, Л. Р. Пауткіна, В. Б. Петров, О. П. Стахов, О. Тарасюк, М. А. Філинюк, Г. В. Хрижановський, О. Б. Янченко.**

Комуністи інституту обрали 14 делегатів на VIII конференцію Ленінської районної партійної організації м. Вінниці.

О. ГУМЕННА,
працівник парткому.

У РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Рада Міністрів СРСР постановила вважати 5 листопада 1988 р. робочим днем.

За роботу 5 листопада робітникам і службовцям надається інший день відпочинку або провадиться оплата в порядку і на умовах, передбачених діючим законодавством. За бажанням працівника цей день може бути приєднаний до щорічної відпустки з оплатою в тому ж порядку, в якому оплачуються дні відпустки.

У ВІННИЦЬКОМУ МІСЬККОМІ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

Вінницький міськком Компартії України повідомляє, що чергова 38-а звітно-виборна конференція міської партійної організації скликається 2—3 грудня цього року.

Міський комітет партії звертається до комуністів, усього колективу інституту з проханням надсилати до міськкому або до парткому вузу свої зауваження, а також пропозиції щодо прискорення перебудови роботи міськкому у світлі рішень XIX Всесоюзної партконференції.

НАШ ИНТЕРКЛУБ

Мы здесь, как дома

Сегодня на всех семи факультетах дневной формы обучения нашего института овладевают инженерными специальностями 515 студентов из 70 стран мира. Именно для них создан и действует вот уже более девяти лет деканат по работе с иностранными студентами. Он не обучает, но его организационное, учебно-методическое влияние на подготовку будущих специалистов высшей технической квалификации трудно переоценить.

В деканате РИС трудятся 7 человек. Неординарен и обширен круг их обязанностей. В компетенцию входят вопросы успеваемости, быта, обслуживания, материального и финансового обеспечения всех студентов - иностранцев. Словом, тут всегда можна решить простые и сложные житейские и учебные проблемы — так чутко и уважительно, с полным пониманием личных и общественных запросов студентов относятся к ним руководители и сотрудники деканата РИС.

Одна из них — инспектор **Елена Леонидовна Кондратюк**, которую вы видите на снимке второй справа. Она ведет напряженную общую и индивидуальную методическую и воспитательную роботу, систематически следит за успеваемостью обучающихся в стенах вуза молодих людей. Мимо ее повседневного и четкого контроля не проходит ни один успех, ни один недочет в учебе питомцев с разных континентов мира. Тактичный, доброжелательный подход к каждому студенту она умело сочетает з взыскательностью и требовательностью, отзывчивостью и заботливостью, максимальным удовлетворением запросов будущих инженеров.

Так при ее активном содействии была удовлетворена просьба бангладешца Фердоуса Мохаммеда Рахмана о переводе его в один из московских вузов. А от иорданец Аль Омари Закария пожелал оздоровиться в институтском профилактории. И, как следовало ожидать, Елена Леонидовна с помощью студенческого профкома поместила юношу в это лечебное заведение. Только в новом учебном году путевки в профилакторий получили более 30 человек. Афганец Мохаммед Рахим направлен на медицинское обследование в городскую больницу. Десятки студентов получил лицензии на посылки от родных и близких.

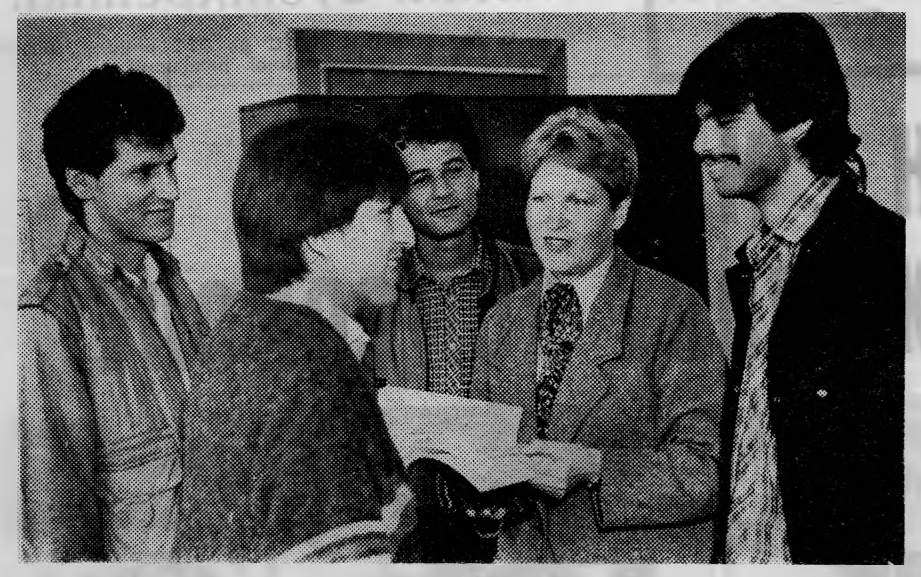

Естественно, всех забот Е. Л. Кондратюк не перечесть — ее рабочая комната всегда полна посетителей. Каждому находит она приветливое слово, даст дельный совет и, представьте себе, даже в сугубо семейных вопросах, не говоря о других, чисто официальных.

В тот день, когда мы зашли в деканат по работе с иностранными студентами инспектора окружили студент II курса энергофака, кубинец **Хосе Антонио Де Ла Торре Веласкес,** выпускник РТФ, афганец **Мохаммад Аман,** студент II курса энергофака,перуанец Иван Росас Тельо и кандидат в аспиранты афганец **Фархад Мохамад Касем. Их вы видите на снимке** (справа налево). Елена Леонидовна в те минуты оживленно беседовала со студентами, обстоятельно отвечала на интересующие их вопросы.

— Мы здесь, как дома. Все свое сокровенное несем сюда, зная, что всегда получим добрый совет, сердечное напутствие, — говорили нам молодые, полные энергии, любознательные молодые люди, студенты нашего вуза.

Д. БОРИСОВ.

ЗАПРОШЕННЯ ДО ІСТИНИ

Дискусією з проблем культури міжнаціональних взаємовідносин відновив свою роботу обласний філософський клуб «Істина».

Створений він за ініціативою обласної організації товариства «Знання» на базі Будинку політосвіти обкому партії. Примітно, що після перших же дискусій, проведених торік за участю партійних і комсомольських працівників, пропагандистів, письменників, журналістів, клуб здобув серед вінничан широку і зацікавлену слухацьку аудиторію.

Нинішнього «сезону дискусій», який триватиме аж до червня наступного року, клуб, очолюваний кандидатом філософських наук В. С. Мулявою, має намір знову торкнутися гострих проблем нашого життя, і насамперед тих, які продиктовані рішеннями XIX конференції КПРС, завданнями нового етапу перебудови.

Зокрема, велике місце займуть питання економічної і правової реформ, боротьби з бюрократизмом і антисоціальними явищами.

Варто, щоб викладачі суспільних наук, пропагандисти мережі партійної і економічної освіти нашого інституту виявили бажання стати членами цього клубу.

МАРШРУТ ПО ЧУКОТЦІ

Туристи-вінничани впродовж багатьох років є учасниками багатьох всесоюзних змагань, де неодноразово ставали призерами. Цьогорічний похід у залік першості країни пройшов по Коряцькому нагір'ю Відбувалося це на півночі Камчатського півострова За класифікацією відносився похід до найвищої категорії складності.

Наші земляки пройшли складні перевали, в тому числі скеляні та льодові, каньйони тощо. Довжина маршруту сягала понад тисячу кілометрів. На його подолання було витрачено місяць.

Учасниками першості країни стали колишні вихованці ВПІ — В. Рачек, завідуючий територіальним відділом Всесоюзного інституту держстатистики, В. Дьяконов, директор обласного Будинку техніки, С. Ігнатов, секретар обкому профспілки працівників зв'язку, Б. Варич, інженер ЦКБІТу, а також Г. Ворощук, заступник директора станції юних туристів, П. Смішко, лікар станції швидкої допомоги. Місце, яке посіли подоляни у цьому змаганні, стане відомим наприкінці року.

«Новини Поділля».

В ректораті

24 жовтня відбулося чергове засідання ректорату.

Обговорено проект наказу ректора про зміни розпорядку робочого часу співробітників інституту і порядку прийому відвідувачів керівним складом вузу, пропозиції про організацію юридичного всеобучу професорсько - викладацького складу, навчально - допоміжних і наукових працівників. Учасникам засідання доведено наказ міністра вищої і спеціальної освіти УРСР з питань дотримання правопорядку у вузах республіки, положення про порядок підсумкових держекзаменів по спеціальності на випускних курсах. З інформаціями виступили начальник відділу кадрів М. А Булгаков, юрисконсульт М. Д. Веселов, заст. начальника учбового відділу І. С. Стенякін.

Ректор інституту професор І. В. Кузьмін ознайомив присутніх з основними напрямками концепції дальшої перебудови діяльності інституту, яка виноситься на обговорення викладачів, співробітників і студентів вузу.

Навчаємось 6 листопада

Наказом ректора 6 листопада викладачі і студенти факультетів денної форми навчання працюють по розкладу занять за 9 листопада. Початок наступних занять — 10 листопада.

СВЯТО ОСЕНІ

Осінь справді стоїть золота. Огляньтеся лише навкруг: з кленів падає листя, таке легке й красиве, наче воно не з природи, а з якоїсь мальованої казки на ім'я «Диво». Білі берези стали ще білішими, мовби осінь спеціально фарбувала їх, щоб людина очей не могла відвести. А листя у них і досі зелене. І трава під деревами врунista — така, достоту, як весною, тільки фарби у ній давні, тривкі, загуслі.

Коли опівдні світить і гріє сумовито-задумливе сонце, люди висипають на вулиці й тротуарину, як ти всидиш дома такої пори?

Отже, красу люблять усі, але глибоко відчувати і розуміти її треба навчитися змалку. Саме таку мету й переслідувало значною мірою свято «Золота осінь», що відбулась позаминулої неділі на Вишеньці, а, точніше, в підлітковому клубі «Маяк» житлово-експлуатаційної дільниці номер 10. Готувались до нього спільними зусиллями ЖЕД-10 та клубу ВПІ, який тримає шефство над «Маяком».

Скажу без перебільшення — свято вдалося. Там була чудова виставка дарів природи з квітковими й фруктовими композиціями, широким набором овочів, грибів, насіння, квітів, домашніх варень, консервів. А головне — маєво краси, її карнавал у вигадливих костюмах, піснях, танцях.

Дитячий сектор нашого клубу розробив увесь сценарій, представив вокальний ансамбль під керівництвом Г. І. Прокопчук, і танцювальний (керівник С. В. Шнайдер). І пісні, і танці — все весело ув'язувалось з природою. В захопленні були юні глядачі і їхні батьки від костюмованих огірочків, помідорів, редьки, буряка, дині, кавуна, кукурудзи, що виходили на сцену вслід за «врожаєм», в якого очі з синіх слив, брови з колосків, щоки з червоного листя; від пісень про рослини, квіти, дощі і хліби.

Жіноча рада ЖЕД-10 нагородила найактивніших учасників свята подарунками. Потім з клубу «Маяк» торжество вихлюпнулось на асфальт, де був влаштований конкурс дитячого малюнка.

Гадаю, що така «Золота осінь» полишить глибокий слід у дитячому серці, запам'ятається й неодмінно озоветься щирою любов'ю до природи.

Г. АШУРОВА, завідуюча дитячим сектором клубу ВПІ.

ЧИТАЙМО МОЛОДІЖНУ ГАЗЕТУ

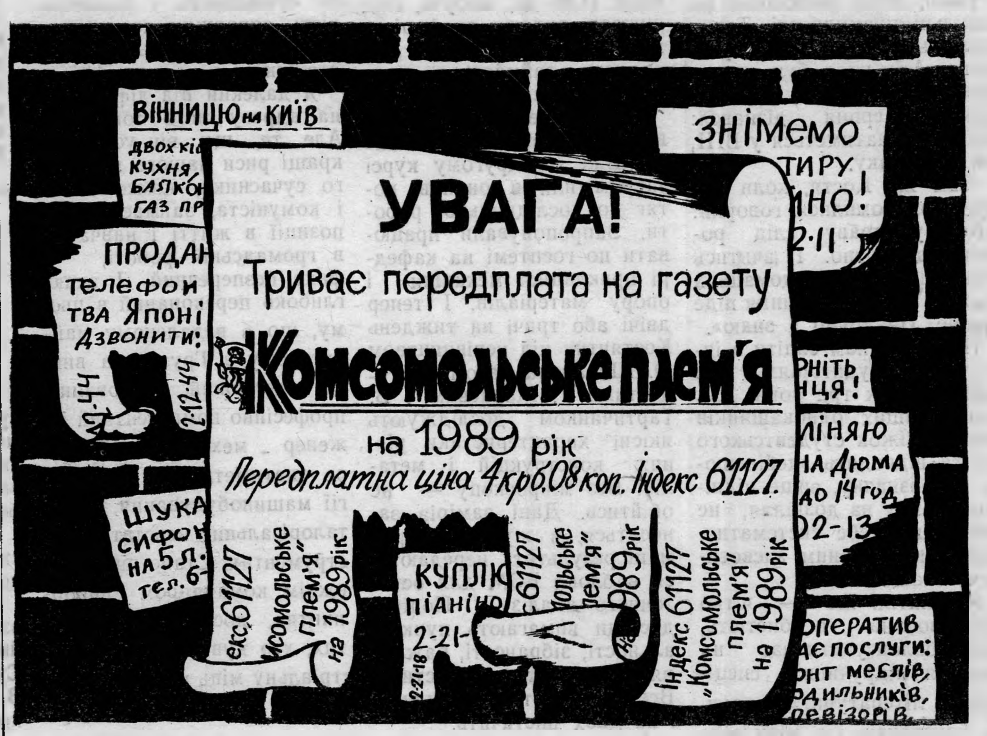

Якщо ти вважаєш, що твій голос у боротьбі за перебудову губиться у натовпі, якщо ти хочеш, щоб до тебе прислухалися, — обласна «молодіжка» може стати твоєю трибуною.

Передплата на неї триває до 15 листопада.

Гострі дискусії про роль комсомолу у суспільному житті країни, проблеми екології, історії — ось що запропонує тобі ця газета, ти зможеш сам брати в них участь. Актуальні питання, що стосуються інтересів молоді, самодіяльних молодіжних угруповань, сучасної музики, нові пригодницькі твори наших земляків — все це стане темою розмови з тобою, шановний читачу.

В. о. редактора Б. ДЬЯКОНОВ.

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. Вінниця Хмельницьке шосе, 133. БЮ 00188. Зам. 4422.

Хай живе 71-а річниця Великого Жовтня!

Слава більшовикам-ленінцям, ветеранам партії, війни і праці!

(Із Закликів ЦК КПРС).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 35 (319) | П'ЯТНИЦЯ, 4 листопада 1988 року. | Виходить раз на тиждень

Тоді, у сімнадцятому...

Этот день
воспевать
никого не наймем.
Мы
распнем
карандаш на листе,
Чтобы шелест страниц
как шелест знамен.
Надо лбами
годов
шелестел.

Так писав Володимир Маяковський про той доленосний для світової історії день — 25 жовтня (7 листопада) 1917 року.

Збройне повстання, розпочате 24 жовтня (6 листопада), розвивалося за ленінським планом стрімко і переможно. Цьому передувала вся робота партії по підготовці і проведенню повстання, яке надихалося і спрямовувалося генієм великого Леніна, більшовицькою мужністю і революційним талантом його соратників.

Фоторепродукція картини радянського художника В. В. Пименова «Перед штурмом» засвідчує цей достовірний факт історії Великого Жовтня, коли В. І. Ленін разом з Я. М. Свердловим і Ф. Е. Дзержинським — членами партійного Військово - революційного центру — уточняють план повстання.

А вже ранком 25 жовтня (7 листопада) Військово-революційний комітет опублікував звернення, написане В. І. Леніним, «До громадян Росії» про перемогу революції. В той же день о 10 год. 40 хв. вечора в Смольному відкрився Другий Всеросійський з'їзд Рад робітничих і солдатських депутатів, який, спираючись на героїчне повстання, проголосив перехід влади до Рад по всій країні.

Ударною силою повстання стала Червона Гвардія значною частиною якою була робітнича молодь, члени перших соціалістичних спілок, що виникли в 1917 році. Саме ці осередки згодом стали ядром створеної 70 років тому Російської Комуністичної спілки молоді. Один з таких загонів петроградського пролетаріату ви бачите на знімку, який одержано з Держархіву кінофотодокументів.

Становлення Радянської влади в Петрограді та історичні рішення 2-го Всеросійського з'їзду Рад поклали початок Тріумфальному шестю революції по всій країні. Вслід за перемогою збройного повстання в столиці 2 (15) листопада був подавлений виступ контрреволюції і проголошена Радянська влада у Москві.

На цьому знімку, що з фотохроніки ТАРС, ви бачите героїчних революційних солдат-артилеристів московського гарнізону на Скобелівській (нині Радянській) площі в один з перших днів листопада вікопомного сімнадцятого.

Перемога Великої Жовтневої соціалістичної революції в Петрограді була поштовхом до рішучої боротьби трудящих Вінниці. Вже 26—27 жовтня на вулицях міста між робітниками, революційними солдатами і контрреволюційними силами йшли бої 28 жовтня війська оточили Народний дім, де в цей час відбувалося засідання Ради, і зажадали від неї повної капітуляції. Повсталі змушені були відступити за межі міста. Частину бійців було заарештовано. Але 2 листопада каратели під натиском революційних загонів залишили Вінницю. Зразу відновила свою діяльність Рада робітничих і солдатських депутатів.

На останньому знімку представлено Народний дім, першу цитадель революції у місті над Бугом, після перемоги повстання. Нині на цьому місці (Жовтнева площа) височить приміщення будівельного технікуму.

Джон Рід, відомий американський письменник і публіцист, у своїй книзі «10 днів, що потрясли світ», високо оціненій В. І. Леніним, писав: «З найвіддаленіших кінців неосяжної Росії, якою прокотилася хвиля запеклих вуличних боїв, звістка про розгром Керенського озвалася громовою луною пролетарської перемоги: Казань, Саратов, Новгород, Вінниця, де вулиці залиті кров'ю».

Жовтнева революція знаменувала собою, за словами В. І. Леніна, «один з найбільших, найважчих поворотів, які мають неосяжне — без найменшого перебільшення можна сказати: всесвітньо-визвольне значення», (Ленін В. І. Повн. зібр. тв., т. 36, с. 78).

Увесь подальший хід історії людства переконливо підтвердив ці пророчі слова.

Д. БОРИСОВ.

Товариші! Втілимо в життя рішення XXVII з'їзду КПРС і XIX Всесоюзної партконференції! Зробимо необоротною революційну перебудову!

В СЕРЦЯХ І ПОМИСЛАХ

Для нас, молоді 80-х, Великий Жовтень — далека, неосяжна давнина, історія Батьківщини. Та ідеї Жовтня, ленінський дух революції ми засвоювали ще змалку, потім на шкільній парті, з прочитаних книг, проспіваних пісень, фільмів і спектаклів, зрештою, від біографій наших дідів і батьків, життя яких є невід'ємним від літопису країни Рад.

Зв'язок часів, естафета поколінь, уклад нашого радянського способу життя — все це ми сприйняли так само, як і наші юні попередники, далекі і близькі.

І все ж ми живемо у зовсім інший, у перебудовний час. На наших очах, буквально за кілька останніх років, політичний, економічний і соціальний клімат життя дивовижно змінився, і продовжує мінятися. В країні йде перебудова, яка наче повноводна ріка, заполонила все наокруж. Входять у наше повсякдення демократичність стосунків і виробничих відносин, гласність

Мине зовсім небагато часу і реформується політична система, набудуть повновладдя принципи правової держави, запрацює на повну силу новий економічний механізм, покликаний вивести суспільство, народне господарство із застійності, надати їм могутній імпульс до повсюдного оновлення першої в світі країни соціалізму.

Такі перспективи не можуть не радувати всіх, кому дорога честь Вітчизни, її доля, доля нинішніх і прийдешніх поколінь радянських людей. І щоб цей історичний задум партії став реальністю, вирішальною мірою залежить від нас, молоді і комсомольців.

Особисто я, як комсорг групи, зорієнтувала себе на те, щоб у найближчий час обговорити на зборах групи основні положення виключно відвертої розмови М. С. Горбачов з комсомольцями Москви, і в першу чергу завдань, які стосуються вузівського комсомолу.

А поговорити є про що. про те, наприклад, як кожен студент розуміє своє місце в перебудові інституту, який вклад він повинен внести в оновлення навчального процесу.

Зробити можна багато. Адже в групі 21 член комсомолу. І досвід є певний. Приміром, торік створили 5 учбових бригад, організували між ними суперництво. Кращими вийшли бригади Н. Бокоти і Р. Ліберштейн. І як результат, наша 6 ЕОМ-85 літню сесію нинішнього року завершила успішніше, ніж зимову. Більш глибшими стали знання з мікроелектроніки, схемотехніки, суспільних дисциплін. Пожвавилася громадська активність групи: ми брали участь в кількох тематичних вечорах, в конкурсі політичного плакату.

Але слід визнати самокритично: комсомольська група використовує далеко не всі надані їй можливості для підвищення ефективності навчання, посилення політико-виховної і культурно-масової роботи. Є ще відстаючі, є і недисципліновані, інертні студенти. Допомогти їм позбавитися цих негативів — наш прямий обов'язок.

Саме на це нас націлюють ідеї перебудови, яка, дійсно, стала продовженням соціалістичної революції у наші не прості дні, сповнені грандіозних задумів і великих сподівань.

Все це в серцях наших, молодих і неспокійних, у наших помислах, і як властиво молодим — у мріях, яким обов'язково суджено, твердо переконана, стати дійсністю.

І. КОСЮК,
комсорг групи 6 ЕОМ-85 факультету обчислювальної техніки.

УРОЧИСТІ ЗБОРИ КОЛЕКТИВУ

5 листопада о 14 годині в актовому залі відбудуться урочисті збори колективу вузу, присвячені 71-й річниці Великого Жовтня. З доповіддю виступить заступник секретаря парткому В. Г. Балицький.

Для учасників зборів буде дано концерт художньої самодіяльності інституту.

В КОЛОНАХ ДЕМОНСТРАНТІВ

7 листопада відбудеться святкова демонстрація трудящих обласного центру на честь 71-ї роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції. Початок урочистого руху колон о 10 годині.

В рядах трудових колективів, підприємств, установ і організацій, навчальних закладів Ленінського району йтимуть студенти, викладачі і співробітники нашого інституту. Збір учасників демонстрації призначено на 7 годин ранку. Шикування колон факультетів здійснюватиметься згідно затвердженого плану по вул. Артоболевського.

Засідання партійного комітету

26 жовтня відбулося перше засідання новообраного парткому інституту. Розглянуто організаційні питання.

Секретарем партійного комітету ВПІ обрано Бабія Віталія Миколайовича, викладача кафедри політекономії інституту.

Заступником секретаря парткому з питань організаційно - партійної роботи знову обрано Леська Олександра Йосиповича.

Члени парткому обрали заступником секретаря з питань ідеологічної роботи Балицького Віталія Григоровича, завідуючого кафедрою історії КПРС.

В засіданні партійного комітету взяли участь перший секретар Вінницького міськкому Компартії України, член бюро Вінницького обкому Компартії України Рябоконь В. П. і перший секретар Ленінського райкому Компартії України м. Вінниці Левкович В. І.

Головний орієнтир

Ще свіжі до подробиць в пам'яті звітно-виборні збори комуністів інституту. Ще б пак! Підбивалися підсумки роботи багатотисячного колективу, оцінювалася діяльність всіх партійних осередків. Називалися прізвища тих, хто сприйняв перебудову, як свою кровну справу, хто знайшов у собі хист і волю відійти від накатаних методів, по-новому проаналізувати стан справ, відшукати гнучкі, новаторські підходи до розв'язання назрілих проблем вузівського складного і багатогранного життя.

Щоправда, список цей не ряснів іменами. Розмова на тих зборах йшла жорстка, вимоглива, принципова. І все ж, в числі поки-що небагатьох лідерів наступу на косність, байдужість, бюрократизм, рутину, в доповіді прозвучало прізвище Віктора Борисовича Петрова.

Минуло трохи більше року, як він очолив парторганізацію машинобудівного факультету. Чисельний склад її солідний — понад 100 членів і кандидатів в члени партії. Вважається однією з найбільших цехових організацій в інституті. Погодьтесь, вивести такий партколектив із «середняків» у ряд помітних за своєю активністю, бойовитістю за кільканадцять місяців — не просто. Вирішальна роль тут належить секретареві парторганізації, його позиції до всього того, що діється на факультеті, вмінні згуртувати, націлити спочатку членів бюро, партгрупоргів, а вслід за ними — всіх комуністів на вирішення, крок за кроком, конкретних застійних питань.

І щоб здійснити такий поворот, замало знати, чого хочеш, бо завдання завжди на видноті: їх ставить партком, ректорат, вони ж випливають з серцевини життя. А от, які важелі привести в дію, які сили мобілізувати, на кого спертись, — тут на перший план виступають організаторські здібності особистості керівника. Те, що ми спрощено називаємо вмінням «працювати з людьми». Воно містить в собі і педагогіку, і психологію, і ще багато дещо, але в основі залишаються риси характеру керівника.

Від того наскільки він коректний, тактовний, уважний, ввічливий, наскільки він безкомпромісний в принципових питаннях, виявляє непоказну внутрішню твердість і цілеспрямованість в досягненні мети — від всіх цих основоположних рис характеру багато в чому залежить стиль роботи, а, значить, моральний клімат в колективі, його «позитиви».

Саме такі риси притаманні Петрову, які він виховав у собі ще у далекі студентські роки, коли очолював комітет комсомолу нашого інституту. Відтак, увесь час серед студентів, викладачів. Дня не має, щоб не поговорив з комсоргом або старостою тієї чи іншої групи, партгрупоргом курсу, членом партійного бюро, завідуючим кафедрою... Не йдеться про планові засідання, збори, масові заходи. Вони потрібні, але вони нічого не варті без повсякденної, здебільшого непомітної, безпосередньої індивідуальної роботи в групах, на кафедрах.

Цеховий парторганізатор (назвемо так секретаря факультету) — не кабінетний діяч. Його робоче місце — навчальна аудиторія, кафедральні кабінети і лабораторії, студентський гуртожиток, спортивний майданчик... Там пізнаються люди, там вони зростають духовно, інтелектуально і професійно, там виявляє себе найефективніше партійний вплив на людей. І цього кредо дотримується Віктор Борисович. Люди — його головний орієнтир.

Та ні на мить не покидає Петрова почуття неспокою за те, що загальна успішність на факультеті не досягла потрібного рівня, якість лекцій ряду викладачів далека від досконалості, ще мало дипломних робіт впроваджується у виробництво, не вистачає глибини в госпдоговірній тематиці. Тривожить слабкість матеріальної бази кафедр, пасивність окремих комуністів. За ці та інші недоробки його критикували на звітних зборах.

Отже, міркує секретар, робота з викладачами, студентами вимагає більшої диференційованості предметності, а рішення партзборів, засідань, бюро — посилення контролю, персональної відповідальності виконавців, не виключено — і допомоги їм.

Звідси — пошуки нових і оновлених методів і форм організаторської та виховної роботи, гласності, вихід на не стандартні рішення. (Варто лише заглянути в протоколи, плани роботи). А це і є той самий очисний процес, до якого прикуті наші будні, і зветься він — перебудовою.

А. ГРУНТЕНКО,
член КПРС.

На знімку: секретар партбюро машинобудівного факультету В. Б. Петров (в центрі), заступник партгрупорга, аспірант Г. В. Черниш і заступник секретаря комітету ЛКСМУ машинобудівного факультету, студент IV курсу, комуніст С. Страшевський обговорюють план заходів по підготовці до наступних зборів.

АГЧ—готовність до зими

В кінці серпня комісія на чолі з ректором перевірила стан готовності навчально-виробничої і житлової площі вузу до нового навчального року (а вона нині складає, крім «Модуля», 98.5 тисячі кв. метрів) і оцінила роботу працівників АГЧ на «добре».

Однак, як це передбачено строками і планом заходів, іде підготовка до зими. Завершується ремонт покрівель, опалювальної, водопровідної і каналізаційної мереж, вентиляційних каналів, встановляється шкло, впорядковуються фасади. Перевіряється надійність опалювальної системи. З похолоданням запрацювали калорифери в головному корпусі, лекційних залах першого і другого навчальних корпусів, приводиться в порядок освітленість аудиторій, кабінетів і лабораторій.

Тривають роботи по благоустрою території вузівського містечка: споруджується фонтан навпроти ГУКа, впорядковуються проїзди, тротуари, спортивні майданчики. Водночас створюються запаси будівельних матеріалів для наступних ремонтних робіт. Адже в 1989 році їх заплановано на загальну суму 452 тисячі карбованців, з них 400 — на капітальний ремонт, решта — на поточний.

Особливістю як цьогорічного, так само як попередніх і наступних ремонтів інститутських приміщень, є їх постійнодіючий, етапний характер. Сезонність виключена взагалі. І це дає можливість тримати вузівське комунальне господарство завжди в робочому стані.

Приміром, в наступному році передбачено встановити шатрову покрівлю навчального корпусу № 1, в цьому ж корпусі, а також в їдальні, гуртожитку № 5, навчальному корпусі № 2 намічено замінити поли на більш гігієнічні і міцніші. Це будуть гранітні плити, мозаїчні покриття.

В 1989 році заплановано облицювання стін в навчальних корпусах і гуртожитках, реконструкцію гаражів, роботи по дальшому благоустрою інститутської території. А вона, між іншим, чимала — сягає до 24,5 гектара, вимагає постійного нагляду, дбайливого догляду. І тут силами однієї АГЧ не справитися, потрібна діева допомога деканатів, студентської громадськості, особливо РТФ.

Закріплені наказом ректора за ним ділянки території поки що не відповідають санітарним нормам, місцями занехаяні.

Я далекий також від думки, що ремонтні роботи позбавлені недоліків. Нерідко вони виконуються неякісно, брак допускається через недобросовісне ставлення до своїх обов'язків окремих працівників.

Ми ще не добилися повної ліквідації незавершеного виробництва, не всі об'єкти і ділянки доводяться до стопроцентної готовності. Хіба не раз доводилося бачити, наприклад, таку картину: в приміщенні зроблено необхідний ремонт, пофарбовано стіни, підлогу, налагоджено вікна, двері. І в той же час — вікна не промиті. При більш ретельній перевірці виявляються дрібні недоробки. А все це знижує загальний фон, свідчить про недбайливість ремонтників.

На партійних зборах АГЧ, засіданнях бюро, звичайно, говоримо про подібні погрішності, питаємо з винних.

З метою поліпшення організації і якості ремонтно-будівельних робіт виробничі підрозділи АГЧ переходять на бригадний підряд. За цим методом вже працює служба головного енергетика О. Г. Нікітіна, який особисто очолив бригаду електриків. З нового року бригадним підрядом буде охоплено відділ головного механіка, яким керує О. П. Бень. Впроваджено КТУ в комплексній бригаді П. С. Чорного, бригаді малярів А. С. Матвійчук, ланці сантехніків В. О. Карасюка.

Нові, прогресивні форми організації і оплати праці міняють на краще ставлення людей до роботи, підвищують їх виробничу активність, вивели ці трудові колективи у число передовиків соціалістичного змагання в АГЧ.

Слід віддати належне головному інженеру, члену КПРС І. А. Мальованому, який провів значну організаційну і роз'яснювальну роботу серед підлеглих йому підрозділів.

Переходячи на зимовий період господарсько - побутового обслуговування студентів і викладачів, колектив АГЧ зробить все від нього залежне, щоб забезпечити нормальний хід навчально - виховного процесу в нашому інституті.

А. ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ,
секретар партбюро АГЧ, помічник проректора по адміністративно - господарській роботі.

„Новини поділля" повідомляють

ТУРНІР ПРИСВЯЧЕНО ЮВІЛЕЮ

Комітет комсомолу та кафедра фізвиховання Вінницького політехнічного інституту організували баскетбольний турнір, присвячений 70-річчю ВЛКСМ. В ньому взяли участь, крім господарів, команди Сімферопольського держуніверситету, Криворіжського гірничорудного та Луцького педагогічного інститутів. Усі поєдинки проходили в цікавій боротьбі. Вінничани переграли студентів Кривого Рога (79:75) та Луцька (81:75). Також без поразки зіграли ігри і сімферопольці. Ось в зустрічі між ними і визначився переможець турніру. Гості зуміли переграти майбутніх політехніків (84:66) і завоювали пам'ятний кубок.

Судівська колегія визначила кращих гравців турніру. Ними стали вінничанин Сергій Марчук та Андрій Бондаренко з Сімферополя.

АВТОСЕРВІС НАДАЄ ПОСЛУГИ

Власники красивих швидкісних машин марки «Жигулі» знають, як важко самотужки відремонтувати їх. Найкраще це зробити в стаціонарних умовах, де є необхідне спеціальне устаткування, кваліфіковані майстри. З цією метою по всій країні створюється мережа технічних пунктів, які обслуговують машини автозаводу в Тольятті.

Новий обласний центр «АвтоВАЗу» відкрито і у Вінниці. Він обслуговуватиме машини типу «Жигулі» усіх модифікацій. За день тут зможуть пройти огляд сто двадцять автомашин. Центр працює в дві зміни, що позбавить власників «Жигулів» від довжелезних черг. Є тут і спеціальний магазин автозапчастин, які надходять сюди безпосередньо з Тольятті. Це також зручно для водіїв.

Нині центр має свої філіали у Бару, Козятині, Ладижині та в селі Баланівці, що в Бершадському районі.

ПОВЕРХИ З МОНОЛІТУ

Окрасою житлового масиву Вишенька у Вінниці стане 16-поверховий будинок з монолітного бетону, спорудження якого розпочав колектив будівельно - монтажного управління № 3 тресту «Вінницьпромбуд». Він перший в серії споруд, передбачених програмою монолітного домобудування, яка розроблена в місті до 2000 року. Виготовлено документацію ще на три таких будинки, що будуть зведені в нинішній п'ятирічці, кожен на 89 квартир.

Перехід до нових для Вінниці технологій будівництва — результат пошуків резервів зростання продуктивності праці і прискорення темпів введення житла. Підприємства будівельної індустрії міста, зведені більш як чверть століття тому, вичерпали запаси своїх потужностей і не можуть далі служити базою для прискорення, якого вимагає сьогоднішній день. Їх реконструкція займе років 8—10. Для монолітного домобудування не потрібні великі заводи, які б постачали конструкції, відпадає необхідність у цеглі, а порівняно з великопанельним методом на 20 процентів скорочуються витрати металу, зменшуються і обсяги перевезень. Таке будівництво може вести господарським методом будь-який робітничий колектив, адже бетоннорозчинний вузол — єдине обслуговуюче підприємство — можна влаштувати безпосередньо на будівельному майданчику.

Правда, потрібна досить непроста і недешева опалубка. Тут на допомогу будівельникам прийшли підприємства міста — заводи ДПЗ-18, радіотехнічної апаратури, тракторних агрегатів, що, кооперуючись, налагодили виготовлення комплектуючих вузлів, а завершальні роботи по складанню будівельної оснастки взяв на себе «Рембудшлях».

В. о. редактора
Б. ДЬЯКОНОВ.

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. ВЮ 05268. Зам. 4522.

В сьогоднішньому номері газети публікується проект концепції перебудови нашого інституту.

Ректорат вузу звертається до всіх викладачів, співробітників і студентів взяти участь в обговоренні документу.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 36 (320) | П'ЯТНИЦЯ, 11 листопада 1988 року. | Виходить раз на тиждень

Проект

КОНЦЕПЦИЯ ПЕРЕСТРОЙКИ ИНСТИТУТА

1. Главная цель перестройки — резкое повышение качества подготовки специалистов (инженеров, кандидатов и докторов наук).

2. Разрабатываемые планы должны содержать современные подходы к образованию:

— должны быть включены дисциплины инженерно-технологического цикла, компьютерной подготовки, идеи гуманитаризации, индивидуализации обучения;

— Заметно расширить права кафедр и факультетов в перестройке содержания учебного процесса;

— усилить практическую подготовку, укрепить связи з отраслями и предприятиями, создать филиалы кафедр, УНПО, интегрирующие вузовский и научно-производственный потенциал.

3. Кафедры и отдельные преподаватели должны вести поиск по формированию новых подходов, новой методологии инженерного образования;

— писать учебники и учебные пособия;

— издавать тексты лекций и методические материалы по использованию активных методов обучения (проблемного ведения занятий, применения ЭВМ и ТСО, применение деловых игр).

4. Для функционально - структурной организации управления институтом:

— составить дерево функций из уровней СТК, ректор, проректор, декан, кафедра;

— произвести его оптимизацию;

— составить структуру управления развитием вуза;

— организовать управление;

— выявить противоречия между функциями, функциями и структурой и учесть их при оптимизации;

— включить в структуру школы, техникумы и ПТУ на основе УНПО кафедры факультетов.

5. Отработать функциональные обязанности деканов и заведующих кафедрами. Больше свободы дать кафедрам, разгрузить деканов.

6. В перестройку вуза заложить:

— идею реализма;

— идею развития вуза как живого организма;

— идею развития студента как личности;

— идею развития общества с учетом специалистов;

— идею демократизации;

— идею сотрудничества студента—преподавателя—производства—семьи студента.

Надо давать базовый компонент высшего образования, специалист с высшим образованием развивает общество.

Формировать специалиста физически здоровым. Научить его не только по-новому думать, но и по-новому делать.

Демократизация — это создание совета вуза и т. п., введение в советы студентов, сотрудников, родителей, преподавателей. В совет вводить надо не только профессионалов.

Необходимо внедрять общественно-государственное управление. Надо, чтобы во главе стояли общественники и выполняли госдела.

Шире использовать результаты социологических исследований больших объемов в АПН.

Интеграция и фундаментализация образования начинается с профориентации школьников.

В 15 лет школьник в состоянии выбрать профиль. Нужно определить предметы обязательные — язык, история, природоведение и т. д. и необязательные по выбору, например: физика, математика и т. д.

В будущем надо готовить не «зунов» — (знание—умение—навыки). Вуз надо перестраивать на подготовку того, что будет создано, т. е. образовывать личность. ЗУНы не должны применяться во всех ситуациях жизни.

Перестройка вуза должна идти опережающими темпами.

Надо идти по пути ломки существующих положений, ломки обычного. Ориентироваться в перестройке надо на новые идеи, а не на указания сверху.

Любая концепция развития не должна быть долгой или «журавлем в небе».

Вуз должен учитывать интересы общества. Концепция должна обосновываться на научной основе. Нужны социологические исследования, НИД и социальная подготовка.

7. Альтернативой «бумажному», плановому воспитанию должно быть не словесное обращение, к сознанию, а всестороннее изучение молодежи, ее истинных ценностей, интересов и проблем, формировать увлеченность к получению знаний, ведению НИР:

— надо преодолеть неприятное отношение студента к преподавателю, преподавателя к студенту, реакцию отчуждения, недоверия и даже протеста.

Цель воспитания — всестороннее развитие личности, не специалиста по стандарту, базовую культуру развивать на основе;

— идеи совместной деятельности студентов и преподавателей; идеи сотрудничества, или сотрудничество со студентом, или борьба, третьего — не дано; идеи самоопределения, человек — кузнец своего счастья; идеи личностной направленности; идеи добровольности; идеи коллективной направленности; идеи самоуправления; идеи клубной жизнедеятельности; идеи демократизации управления.

Надо специалиста воспитывать в реальном непрерывном труде. Учеба — самый тяжелый труд. Внедрение педагогики сотрудничества студента и преподавателя; исключение методов принуждения; формулировка «трудных целей»; идея опоры»; идея «опережения»; идея «крупных и важных учебных блоков»; идея соответствия формы деятельности, ее содержание; идея новых форм безоценочного контроля «опорные сигналы», «общественные смотры знаний» и т. д.; идея самоанализа.

Учитывать, что у образования есть конкретные средства массовой информации, более доступные и интересные;

Источником формирования содержания образования должны ставь основные сферы самоопределения — человек, общество, природа.

Надо любить студента и быть гуманным, учить искусству. Педагог должен быть уникальным. Студенты должны участвовать в реальных процессах жизни производства, совхозов и т. д.

Мы погрязли в технократии. Искусство, политика, экономика и экология стали служанками пропаганды, а не образования.

Надо поддерживать творческие возможности студентов, надо улучшать гуманитарное образование.

Студент должен делать то, что он хочет, но хотеть он должен то, что надо долать.

Концепция гуманитарного и эстетического воспитания. Не командовать комсомолом. Научить специалистов уважать личности.

8. Надо формировать кадры. Надо преподавателю платить по труду и оценивать по труду. Аттестация должна проводиться не только по критерию «да—нет», а по шкале критериев с учетом зарплаты. Преподаватель — главная фигура вуза и он должен иметь:

— широкую образованность, высокую культуру; идейную убежденность, активную гражданскую позицию; высокий пропессионализм и педагогическое мастерство; диалектичеслое мышление, уметь принимать оптимальные решения в конкретных ситуациях; чуткость к новому, к нестандартному; гуманистические чувства.

9. Развитие науки должно идти: компьютер — принципиальный враг бюрократа в обучении, воспитании и управлении. Надо сокращать штатное управление. Современный педагог — творец, надо устранить уравниловку, эксплуатацию творческого труда в науке.

Отрыв науки от образования — один из тормозов нашего развития. Потрясающая наивность пытаться демократизировать науку путем всенародного одобрения или запрещения, надо дать свободу творчеству.

Надо внедрять хозрасчет. Ломать производственные отношения. Надо решительно включать в НИР студентов и всех преподавателей. Добиваться высокой эффективности и качества науки (экономэфекта, патентования и продажа лицензий, участие в выставках и конкурсах и т. д.).

НИР необходимо переводить на международный уровень, организовать ОКБ, НИИ, НИЦ и МНТК.

10. Основой финансирования являються: финансирование, получаемое на государственный заказ подготовки специалистов и НИР по госбюджету; финансирование по договорам на подготовку специалистов и НИР; прочие поступления.

11. Строительство института ведется по генеральному плану, утвержденному министерством за счет:

— гос. финансирования; долевого финансирования отраслями; народного хозяйства; финанс. строит. хозспособом.

12. Общие концепции перестройки:

Надо иногда сознательно идти на конфликт.

Бояться нечего.

При перестройке может быть ожесточенная борьба и противоречия.

Надо вести перестройку без пустых фраз и призывов, а на конкретном деле.

Расширять информированность, гласность, участие сотрудников и студентов в принятии решений, открытость и доверие — стиль деятельности.

Надо отказаться от номенклатуры, а всех назначать через общественное обсуждение.

И. В. КУЗЬМИН,

ректор института, профессор, доктор технических наук, Заслуженный деятель науки Украинской ССР.

У Вінницькому міськкомі Компартії України

Вінницький міськком Компартії України повідомляє, що чергова 38-а звітно-виборна конференція міської партійної організації скликається 2—3 грудня цього року.

Міський комітет партії звертається до комуністів, усього колективу інституту з проханням надсилати до міськкому або до парткому вузу свої зауваження, а також пропозиції щодо прискорення перебудови роботи міськкому у світлі рішень XIX Всесоюзної конференції КПРС.

До відома делегатів профконференції

Профспілкова конференція викладачів і співробітників інституту відбудеться 16 листопада в актовому залі. Початок роботи о 16 год. 10 хв.

ПРОФКОМ

ПРОФСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ

ПРАЦЮВАТИ ЗА ВИМОГАМИ ЧАСУ

Завершились звітно-виборні збори в профспілкових групах і цехових профорганізаціях нашого інституту. Краще і організованіше такі збори пройшли там, де профактив працював добросовісно протягом всього звітного періоду. Це стосується, насамперед, профбюро енергетичного і машинобудівного факультетів, СКТБ «Модуль», АГЧ, профгрупи підготовчого відділення (профорг Г. М. Бабак).

Учасники зборів цих організацій порушили чимало серйозних питань профспілкової роботи, виробничої і соціально - культурної сфер. Приміром, гостро стояло питання оплати занять, які проводять викладачі зверх навчального плану. Потрібно це робити, виходячи з принципу соціальної справедливості, турботи про підвищення якості викладання. Назріла необхідність, говорилося на зборах, створення столів замовлень, розгалуженої мережі служби побуту на території вузу.

На звітно-виборних зборах гостро критикувалися служби інституту за повільне впровадження прогресивних форм організації праці, негативно оцінена громадська пасивність окремих викладачів і співробітників. Вказувалося, що ряд профорганізацій не зайняли в процесі перебудови активної позиції. Було висловлено чимало конструктивних, ділових пропозицій, спрямованих на оновлення профспілкової роботи.

Однак рівень звітів і виборів в цілому ще не відповідає вимогам сучасного етапу розвитку нашого суспільства. Досить сказати, що жодне профбюро, жоден профгрупорг не отримав незадовільної оцінки, хоча багато з них працювали далеко нижче своїх можливостей, що відзначалося в ході дебатів. Але ніхто не набрався мужності дати об'єктивну, принципову оцінку. Щоправда, за слабку роботу було достроково переобрано голову профбюро ІБФ Приятельчук В. А. Ряд профгрупоргів були не обрані повторно, але на зборах, повторюю, відверто про їхні недоліки не говорилося.

Не дістала осуду і внутрішспілкова недисциплінованість значної частини членів профспілки, які не взяли участі в звітно - виборних зборах. Так трапилося на радіотехнічному і обчислювальної техніки факультетах, де головами профбюро Е. І. Валуєвич і В. І. Клочко. Багато відсутніх було на зборах профорганізацій АУП (голова бюро Л. А. Чуклінова). У вищеозначених профорганізаціях і критика була «безадресна», виступали лише так звані «штатні» оратори.

Не зважаючи на ці істотні недоліки, все ж таки профорганізація вузу активізується. В ряді профгруп появилися нові, цікаві форми роботи. Наприклад, на профкомі вже заслухано позитивний досвід діяльності профгрупи кафедри АП. Незабаром відбудуться заняття школи профактиву, на якому буде проаналізовано роботу кращих бюро і груп.

Ці питання стануть предметом широкого обговорення і на наступній конференції профспілкової організації.

Н. НІКІТІНА,
заступник голови профкому.

НАШ ИНТЕРКЛУБ

ВМЕСТЕ — ДРУЖНАЯ СЕМЬЯ

Учатся они в ВПИ уже второй год. Присмотрелись, прижились, прочно вошли в ритм учебы. Другими словами, стали настоящими студентами советского вуза. Успевают по всем предметам, аккуратно посещают лекции, семинарские и лабораторные занятия. В свободное время не прочь сходить в кино, послушать музыку, заняться спортом.

А теперь представим их — обыкновенных, рядовых иностранных студентов, но уже адаптированных к новым для них условиям жизни и быта.

Итак, Усама Дарвиш, сириец, второкурсник энергофака, готовится стать инженером по эксплуатации электростанций у себя на родине. Житель он столичный, родился и вырос в Дамаске. Недавно там вошла в строй новая ТЭЦ, сооруженная с помощью нескольких зарубежных фирм, в том числе и советской.

С первых дней учебы в ВПИ Усама знает, что после окончания вуза ему предстоит работать на этой новой, современной станции. И чтобы оправдать доверие своей республики, пославшей его на учебу, он стремится к полному освоению учебной программы. Сейчас внимание Усама привлечено к изучению высяей математики. На семинарских занятиях, которые ведет В. Д. Кондратович, студент из Сирии всегда усидчив, старается самостоятельно усвоить материал. Точно таким его отношение и к общей физике, к лекциям П. В. Геля, качество которых он высоко ценит.

— Без знания фундаментальных дисциплин не выйдет хороший инженер, — говорит Усама. И поэтому, если чего-то недопонял, то всегда обращается за помощью, разъяснением к товарищам по группе Леониду Долгому, Андрею Бельмасу, Максиму Геркалюку. У него с ними завязались хорошие, дружеские отношения, где верх берут глубокие чувства интернационализма, братской солидарности. Такой дружбой Усама Дарвиш всецело дорожит, платит взаимностью. И совсем не случайно в группе он пользуется искренним уважением.

А чтобы лучше учиться, больше узнать о Советском Союзе, Усама продолжает настойчиво изучать русский язык. Его любимым поэтом стал А. С. Пушкин, а среди музыкантов, композиторов пальму первенства отдает В. Высоцкому. Часто посещает кинотеатры «Мир» и имени Коцюбинского, не пропускает телепрограммы «Время«, «Взгляд»..

Точно также не безучастен к жизни страны, которая дает ему высшее техническое образование, и студент второго курса факультета вычислительной техники Жалель Бузуита. Родом он из провинции Ксархелаль, что в Тунисе. Жалель — постоянный читатель «Правды», «Спортивной газеты», журнала «Человек и наука». Среди тех с кем подружился, первым называет Эдуарда Винокура.

— Чуткий, заботливый товарищ. С ним интересно общаться.К тому же Эдик еще староста нашей группы, — делится Жалель.

На вопросы, как ему живется, где встречает трудности, неудобства, тунисский юноша старается отвечать как можна деликатнее.

— Не совсем уютно себя чувствуешь, когда в одной комнате проживает четыре человека. Заниматься в таких условиях трудновато. И столовая студенческая пищу должна готовить вкуснее и разнообразнее. Так думаю не только я, но и многие мои сокурсники. А в целом условия для учебы не плохие.

Жалелю есть с чем сравнивать: до поступления в ВПИ он год учился в Тунисском университете, хорошо знает тамошний уклад жизни и учебы. Сравнение, как оказалось, не в нашу пользу.

К объективным, на мой взгляд, замечаниям и пожеланиям студента стоит прислушаться, а АХЧ принять нужные меры как в общежитии, так и в столовой.

Речь идет о создании элементарных условий для повседневного нормального обучения иностранных студентов. Ведь им приходится труднее, чем остальным, учебная нагрузка у них сложнее, особенно на первых курсах, где усвоение материала сопряжено с пока еще недостаточным знанием русского языка, профессиональной терминологии.

Сегодня в нашем институте обучается свыше 500 иностранных студентов из 70 стран мира. Его по праву можна назвать большим интернациональным домом, домом настоящей бескорыстной дружбы молодых представителей равноправных больших и малых народов планеты Земля.

С каждым днем укрепляется между ними доверие, взаимопонимание, сотрудничество в учебе. Одним словом, как поется в песне, вместе — дружная семья. Именно с таким настроением готовят себя к будущим инженерным профессиям сириец Усама Дарвиш и тунисец Жалель Бузуита — хорошие, скромные трудолюбивые парни, которых вы видите на снимке.

Є. КОНДРАТЮК,
инспектор деканата по работе с иностранными стадентами.

ЗНАЙОМСТВО ДЛЯ ВАС

Повноліття секції

Пригадую ті дні, коли вперше став навчатися в секції альпінізму. Одразу сподобалася дружня атмосфера, характерна для цього колективу, особливо на тренуваннях, виїздах, в походах. Така вже призначеність нашого виду спорту, в якому немає особистого суперництва, змагання націлене на подолання тільки гірських вершин. І тут без дружби, взаємовиручки, повного взаєморозуміння — перемоги не бачити.

В нинішньому році секція альпінізму відзначила своє вісімнадцятиліття. За цей час вона виховала сотні прекрасних спортсменів. Слід віддати належне ентузіазму її засновників В. В. Сиркіну і Ю. М. Дівєєву, завдяки старанням яких секція зростала і змінювалась. Її гарт пройшло не одне покоління студентів. Багато з них працюють в інституті, на підприємствах міста, але досі не поривають з цим романтичним і мужнім видом спорту, продовжують традиції секції.

Взяти, приміром, зимовий лижний похід у Карпати під час канікул. Вражень вистачає на увесь рік. Згадуємо, скільки лиж поламано, скільки каші з'їдено!

Звісно, що основний час в секції відводиться підготовці до сходжень. А для цього потрібно бути фізично міцним, досконало знати техніку подолання будь-яких скельних, льодових і снігових маршрутів, вільно користуватися альпіністським спорядженням.

Подібні систематичні заняття дають можливість впевнено почувати себе в горах. Особливо ефективними є скельні тренування в старому кар'єрі, що поруч з Сабарівською ГЕС. Дні свят і канікул члени секції проводять на скелях Кримської, Вінницької і Житомирської областей. І саме тому наші скалолази не раз виходили переможцями серед альпіністів нашої та інших областей республіки.

А зараз альпіністи ВПІ готуються до літнього сезону. Самостійно виготовляють пуховики, рюкзаки, спеціальне гірське спорядження. Цьому не важко навчитися за роки проведені в інституті, як і вмінню готувати страву в складних погодних умовах.

Секція живе наступними подорожами на Кавказ, Тянь-Шань, Памір, де молодих альпіністів чекають цікаві зустрічі, важкі сходження і багато яскравих вражень.

Є. МЕЛЬНИК,
співробітник енергофаку, альпініст.

Фото автора.

Оголошення

13 листопада о 18 годині відбудуться заняття туристичного клубу «Одісей» (кафедра фізвиховання, II-й поверх).

Наступні заняття — кожної середи. Запрошуються всі, хто виявив бажання займатися в секції альпінізму і спортивного скалолазання.

В. о. редактора Б. ДЬЯКОНОВ.

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 04362. Зам. 4630.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 37 (321) | П'ЯТНИЦЯ, 18 листопада 1988 року. | Виходить раз на тиждень

25—26 листопада відбудеться VIII-а районна партконференція. Ленінський райком партії, публікуючи сьогодні в нашій газеті тези звіту, просить читачів висловити щодо цього матеріалу свої зауваження і пропозиції

Телефони: 6-63-43, 6-68-42, 6-62-42

Тези звіту Ленінського райкому Компартії України VIII райпартконференції

Рішення XIX партконференції, липневого, вересневого (1988 р.) Пленумів ЦК КПРС, жовтневого Пленуму ЦК Компартії України мають важливе значення для районної парторганізації. **У трудових колективах району склалися нові політичні і морально-психологічні обставини. Комуністи, всі трудящі висловлюють тверду віру в успіх розпочатої партією справи, свої рішучість діяти в ім'я перебудови.**

Минулий період в діяльності райкому партії відзначений більшою конкретністю, діловитістю, критичним підходом в оцінці досягнутого. З окремих напрямів вироблена певна система роботи, досягнуті позитивні результати.

Робота райкому будувалася на основі колегіальності. Проведено 13 пленумів, 46 засідань бюро райкому партії, 3 зборів райпартактиву, заслухано звіти 7 членів виборних органів районної парторганізації. На засіданнях бюро заслухано звіти 39 парторганізацій, на пленумі райкому — звіт парткому тресту «Вінницькпромбуд». Схвалено досвід роботи 8 парторганізацій. Проведено 3 дні райкому партії в парторганізаціях і 14 днів відкритого листа у трудових колективах. Вживалися заходи по підвищенню конкретності і діловитості в роботі бюро райкому партії.

У практику роботи увійшли закриті і виїзні його засідання. Більше питань розглядалося з метою контролю. Регулярно на пленумах райкому, інформаційних зустрічах секретарів парторганізацій, кущових зборах комуністів інформували про роботу райкому, його бюро, прийняті ним постанови, про хід виконання і реалізацію критичних зауважень і пропозицій. Члени бюро райкому несли персональну відповідальність за розв'язання вироблених колегіально пріоритетних напрямів соціально - економічного розвитку району.

Разом з тим, слід визнати, що зроблено лише перші кроки по перебудові роботи районного комітету партії, в цілому партійної організації. Райком партії не завжди виявляв рішучість і послідовність в своїх діях по оволодінню новими методами керівництва, розвитку внутрішньопартійної демократії, розширенню гласності.

Бюро, секретарі т.т. В. І. Левкович, І. Ф. Шевчук, В. П. Лютворт не змогли в повній мірі розвинути політичні методи керівництва, позбавитися від командно-розпоряджувального стилю роботи, підміни радянських та господарських керівників. Не відчувалося належної активності в роботі деяких членів виборних органів районної парторганізації, які часом не виявляли потрібної ініціативи, практично не брали участі в обговоренні питань на пленумах, не вникали в роботу парторганізацій, де вони стоять на партобліку.

Тому делегатам конференції належить досить уважно підійти до формування нового складу виборних органів. Адже саме від них в більшій мірі буде залежати виконання в районній парторганізації вимог резолюції XIX партконференції «Про демократизацію радянського суспільства і реформу політичної системи».

Райком партії спрямовував зусилля первинних парторганізацій, їх низових ланок, перш за все на активізацію діяльності і підвищення ролі їх виборних органів, більш повне врахування громадської думки, ініціативи і самодіяльності людей і трудових колективів. Як наслідок — багато парторганізацій наполегливо ведуть пошук розвитку ініціативи трудівників, їх виховання.

В той же час недостатньо виконують роль політичного ядра трудового колективу, невміло діють в умовах гласності парторганізації об'єднання «Медтехніка», «Побутрадіотехніка», міського виробничо-технічного вузла електрозв'язку, фабрики індпошиву і ремонту одягу. Є парторганізації, партійні збори в яких не стали справжніми органами колективного вироблення думки. В підготовці їх не бере участь широкий актив, не забезпечується дискусійний характер.

Райком ще не зумів забезпечити перебудову роботи парторганізацій обласних управлінь і відомств. В деяких з них, зокрема в УКБ облвиконкому, управлінні фінансів, облплані недостатньо здійснюється контроль за роботою апарату по виконанню директив партії та уряду, підвищенню їх внеску в здійснення завдань перебудови на підвідомчих підприємствах і організаціях.

У роботі багатьох цехових парторганізацій об'єднання «Вінницяенерго», облрембудтресту, обласної лікарні ім. Ющенка, тресту «Вінницькпромбуд» є серйозні недоліки у постановці організаційно - партійної роботи.

Бюро райкому партії не завжди предметно займалося забезпеченням перебудови роботи парторганізацій, не пред'являло вимогливість до відділів, для яких, як і раніше, притаманні короткострокові інспекторські перевірки, не відкинуло телефонний стиль керівництва, потяг до паперів.

То ж завдання новообраного райкому партії полягає в забезпеченні такого порядку, за яким партійний апарат постійно б перебував під його контролем, щоб з його допомогою виборні органи районної парторганізації могли повніше і ефективніше здійснювати свої політичні, організаційні та виховні функції, глибше аналізувати і активніше впливати на процеси, що відбуваються в житті району.

У звітному періоді райком партії як ключове питання перебудови розглядав роботу з кадрами. На пленумах і засіданнях бюро райкому заслухано звіти 6 керівників, а в парторганізаціях — практично всіх членів виборних органів районної парторганізації про їх особистий внесок у перебудову. Регулярно проводилися співбесіди з керівниками відстаючих підприємств, навчання всіх категорій виборного партактиву. Створена школа резерву на секретарів первинних організацій. Майже на 20 процентів скорочена номенклатура посад райкому партії, розсекречено резерв на висування. **При вирішенні кадрових питань стало більше гласності, широко вивчається громадська думка, впроваджується виборність на конкурсній основі. По-новому проведені вибори депутатів у місцеві Ради і народні суди. Під час минулої звітно-виборної кампанії на конкурсній основі обрано 57,6 процента партгрупоргів, 62,2 секретарів цехових і 37,5 процента — первинних парторганізацій.**

Однак недоробок у кадровій роботі райкому партії, первинних парторганізацій ще є чимало. **Помилки при доборі і роботі з кадрами призвели до того, що у звітному періоді 4 члена КПРС з числа керівників і секретарів парторганізацій за недоліки у роботі, аморальну поведінку в побуті були звільнені з посад, 10 — притягнуто до суворої відповідальності, 2 — виключено з партії, понад 240 — покарані комітетом народного контролю.**

Проте і сьогодні низку ділянок оточують керівники, до яких є серйозні претензії: вони нерідко уникають вирішення гострих і злободенних питань, створюючи тим самим нездоровий морально-психологічний клімат у колективах.

Райком партії не досяг чіткої роботи з резервом кадрів. У деяких парторганізаціях недостатньо реалізується статутне право контролю за діяльністю адміністрації і за роботою апарату, бездіяльні більшість відповідних комісій. За підсумками звітів і виборів в цьому році такі комісії створені лише в 67 первинних і цехових парторганізаціях, їх кількість зменшилася на 79 процентів.

Новообраному райкому партії, первинним парторганізаціям слід в центрі уваги тримати кадрову роботу, проводити її гласно, постійно вчити кадри працювати по-новому. При необхідності зміцнювати керівництво відстаючих ділянок. Слід енергійніше повести наступ на прояви бюрократизму з боку деяких керівних працівників.

Про моральні і політичні втрати, які завдає бюрократизм, можна судити з листів і скарг в райком партії. Багато жителів району висловлюють думку, що навіть прості питання часто перетворюються районними та міськими службами в нерозв'язані проблеми. Та й працівники райкому партії не завжди оперативно реагують на прояви бюрократизму, листи і скарги трудящих.

У цій роботі, як і в цілому у справі виховання кадрів, необхідно рішуче підвищувати роль критики і самокритики, одного з найважливіших важелів перебудови. Загалом в районній парторганізації значно піднявся критичний потенціал проведених заходів. Проте не досягнуто головного — конструктивності і дієвості критики і самокритики. Непоодинокі факти неправильного реагування на критику, переслідування за неї. Деякі керівники й секретарі парторганізацій розцінюють критичні зауваження на свою адресу, як замах на їх авторитет. Це в кінцевому результаті спонукає багатьох комуністів до відмовчування, відмовлення від критики на адресу комуністів - керівників.

Перед райкомом партії, первинними парторганізаціями стоїть завдання зробити критику нормою свого життя, дієвим методом виправлення помилок і виховання кадрів. В значній мірі це буде залежати від посилення контролю і перевірки виконання прийнятих рішень як в райкомі, так і в первинних парторганізаціях.

Керуючись рішеннями XIX партконференції, постановою ЦК КПРС по Ташкентській парторганізації, важливо наполегливо удосконалювати роботу по відбору в партію.

Всього за минулий період в партію прийнято 1188 чоловік. В цілому по району безпідставно скоротився прийом в партію, в деяких парторганізаціях допускається поспішність, не глибоке вивчення ділових, політичних, моральних якостей вступаючих.

Проте оргвідділ, його завідуючий тов. В. В. Титарченко, парткомісія, (голова тов. М. Ф. Чухась) глибоко не аналізували стан справ, не пред'являли належної вимогливості до секретарів парторганізацій, перш за все до звільнених, які зрозуміли установки ЦК про недопустимість форсування росту рядів КПРС як відмову від копіткої роботи по підготовці людей до прийому в партію.

У відповідності з резолюцією XIX партконференції про реформу політичної системи, винятково важливим є забезпечення повновладдя районної Ради народних депутатів у розв'язанні питань соціально-економічного розвитку району.

Останнім часом роль Ради у вирішенні цих питань, а разом з тим її авторитет зростають. Разом з тим сьогодні немає впевненості в тому, що районна Рада здатна повністю взяти на себе ту нелегку ношу, яка їй належить у зв'язку з розмежуванням функцій між партійними і радянськими органами.

Перебудова районної Ради, його виконкому і відділів іде поки що повільно. Багато депутатів, відповідальних працівників райвиконкому нерідко уникають вирішення злободенних проблем, не виявляють потрібної ініціативи.

Далеко не скрізь предметно здійснюється партійне керівництво радами трудових колективів.

Нещодавні звіти профкомів про роботу по здійсненню перебудови, а також звітно - виборні збори показали, що в багатьох профспілкових організаціях, зокрема в УПП, УТОС, ПМК «Укртрубопровідбуд», технікумі м'ясомолочної промисловості не прослідкується поворот до вирішення соціальних питань, захисту законних інтересів трудящих, поволі впроваджуються демократичні засади, гласність. Райком, чимало парторганізацій не забезпечили дієву перебудову і методи керівництва народними дозорцями, комсомольськими організаціями. Досі не відчутно належної ініціативи і цілеспрямованості в поліпшенні всієї виховної роботи з молоддю в райкомі комсомолу.

Винятково важливі завдання, накреслені XIX партконференцією, вимагають нових підходів в ідеологічному забезпеченні перебудови, демократизації громадського життя.

У звітному періоді райком партії особливу увагу надавав оволодінню трудящими району ідейно-теоретичною концепцією перебудови, формуванню у них високої політичної культури і сучасного мислення. Реалізуючи критичні зауваження, висловлені на XIX партконференції, вироблена система вивчення громадської думки, політичного інформування трудящих. Члени райкому, весь актив чимало зробили для роз'яснення і пропаганди матеріалів XXVII з'їзду, XIX партконференції, наступних Пленумів ЦК нашої партії.

Проте райкому партії не в повній мірі вдалося забезпечити виконання вимог постанови ЦК КПРС «Про перебудову системи політичного та економічного навчання трудящих».

Серйозного поліпшення вимагає лекційна пропаганда. Багато лекторів ще не зуміли перебудуватися з врахуванням рівня знань та інформованості людей, не завжди правильно використовують можливості гласності.

У практичній роботі по ідеологічному забезпеченню перебудови, райком партії ще недостатньо використав можливості наявних засобів масової інформації. В багатотиражних газетах не вистачає аналітичних публікацій з гострих проблем підприємств, діяльності партійних організацій, ідейного та морального виховання.

(Закінчення на 2-ій стор.)

Тези звіту Ленінського райкому Компартії України VIII райпартконференції

(Закінчення. Початок на 1 стор.).

Райкому партії, парторганізаціям не в повній мірі вдається викорінення застійних явищ у наочній агітації у відповідності з постановами ЦК Компартії України з цього питання. Нерідко вона відірвана від конкретних завдань трудових колективів.

Сьогодні надзвичайно важливо вміти вести дискусію, не боятися гострих питань, доводити і показувати, що лише конкретними справами вирішується доля перебудови, давати відсіч демагогам. Приклад в цьому повинен показувати партійний актив.

Особливу увагу у виховній роботі парторганізації мають приділяти формуванню у кожної людини патріотизму, інтернаціоналізму, почуття гордості за нашу багатонаціональну Батьківщину. В райкомі в цілому забезпечуються вимоги партії по розвитку міжнаціональних відносин. Разом з тим не скрізь приділяється належна увага вихованню людей в дусі відповідальності за вирішення загальнонародних завдань. Поліпшення потребує рівень викладання і вивчення рідної, а також російської мов. Частина кадрів національний процес уявляє безпроблемним. Це в той час, коли трапляються непоодинокі факти націоналістичних висловлювань, спроб організації масових зібрань.

Наведені недоліки пояснюються спрощеним підходом до цих питань відділу пропаганди та агітації райкому партії (завідуюча тов. Осауленко Г. О.), який мало займається прогнозуванням громадської думки, формуванням нових підходів у роботі з різними соціальними групами і віковими категоріями населення.

Посиленої уваги вимагає військово - патріотичне і фізичне виховання. Через послаблення роботи райкому партії, багатьох парторганізацій, райвиконкому кожен другий призовник, який складав нормативи ГПО, не підтвердив їх.

Нового творчого підходу вимагає також науково-атеїстичне виховання. Не відчувається дієвого впливу на постановку атеїстичної пропаганди в районі з боку комісії сприяння контролю за дотриманням законодавства про релігійні культи, яку очолює кандидат в члени райкому, секретар райвиконкому тов В. О. Сокур.

У деяких парторганізаціях незадовільно здійснюється контроль за виконанням вимог ЦК КПРС по зміцненню дисципліни і порядку. Як і раніше, в районі вкоєно велику кількість злочинів, пов'язаних з пияцтвом, самогоноварінням, отриманням нетрудових доходів. В ряді випадків участь брали в них і комуністи. **За звітний період виключені з лав КПРС за кримінальні злочини, розтрати, хабарництво, розкрадання, спекуляцію, зловживання спиртними напоями, морально-побутове розтління, порушення партійної, державної та трудової дисципліни 157 чоловік.**

Низька ефективність роботи добровільних народних дружин. Серйозні недоліки є в діяльності правоохоронних органів. Повільно йде перебудова виховної роботи за місцем проживання, бездіяльними зостаються ради громадськості мікрорайонів, кімнати школярів при ЖЕД, не будуються найпростіші спортивні споруди, не обладнані агітмайданчики.

У звітному періоді чимало зроблено по розв'язанню проблем народної освіти. Цьому питанню присвячувалися два пленуми, звіти парторганізацій кількох середніх шкіл заслуховувалися на бюро райкому партії. **Разом з тим, ще низькою зостається якість підготовки спеціалістів у вузах та технікумах. Лише за підсумками минулого навчального року 300 чоловік відраховані як невстигаючі. Принижена роль суспільних наук у вихованні молоді. Кожен 4-й студент має з цих дисциплін посередні оцінки.**

Гостро стоїть проблема поліпшення кадрового потенціалу, зміцнення матеріальної бази в системі профосвіти. Окремі її керівні працівники не сповна усвідомили складність нових завдань. Бездіяльна рада райвно. Деякі педагоги не є ідеалом для учнів, високим прикладом громадянської зрілості, 60 процентів опитуваних учнів сказали, що їх вчителі не вимогливі, кожен другий — що необ'єктивні і несправедливі. Відзначені факти, а за ними тенденція, пояснюються насамперед низькою вимогливістю до кадрів з боку райвно, його завідуючого, члена райкому партії В. С. Зулинського.

Новообраному райкому партії необхідно знати стан справ у навчальних закладах, більше радитися з педагогами, ширше залучати їх до вирішення конкретних завдань, які стоять перед районною партійною організацією.

У відповідності з рішеннями XIX партконференції відповідальні завдання стоять перед райкомом партії по соціально - економічному розвитку району. Це питання за звітний період розглядалося на трьох пленумах, кількох засіданнях бюро райкому партії. Члени райкому, провідні спеціалісти, наукові та партійні працівники надавали практичну допомогу відстаючим підприємствам. Зусилля парторганізацій, трудових колективів спрямовувалися перш за все на подальшу інтенсифікацію суспільного виробництва і поліпшення якості роботи, перехід на нові методи господарювання, пріоритетний розвиток соціальної сфери.

В результаті досягнуті темпи росту обсягів промислового виробництва і продуктивності праці більш ніж вдвічі перевершують завдання двох років п'ятирічки. Вище середньорічних вони і в поточному році. За минулий період п'ятирічки понадплановий прибуток складає 17,4 млн. крб., перевиконані плани випуску товарів народного вжитку і платних послуг населенню, продукції вищої категорії якості. Виконані плани по введенню в експлуатацію житла, шкіл, лікувальних та дошкільних закладів та інших об'єктів соцкультпобуту. Збільшилися обсяги вантажних та пасажирських перевезень, розширилися потужності підприємств зв'язку.

Разом з тим не забезпечені стабільні темпи росту промислового виробництва, підготовка і організація роботи підприємств на повному госпрозрахунку і самофінансуванні. Багато парторганізацій виявилися не готовими до роботи в нових умовах господарювання, не поспішають освоювати методи партійного керівництва економікою. На кількох підприємствах повільно йде скорочення понаднормативних запасів товарно-матеріальних цінностей і невстановленого устаткування, слабо впроваджується внутрівиробничий госпрозрахунок. У промисловості в бригадах з елементами госпрозрахунку працює менше 40 процентів робітників, в кожному третьому колективі такі бригади взагалі не створені.

Систематично не виконується в районі договірні зобов'язання на поставку продукції. Не досягнуто докорінного поліпшення якості виробів. За останні два роки на 13 підприємствах виключено з планів реалізації неякісної продукції на суму близько 400 тис. крб. Таке становище пояснюється ще низькою в деяких випадках вимогливістю, а то й ліберализмом бюро райкому, первинних парторганізацій до керівників та спеціалістів за доручену ділянку роботи.

Чимало невирішених проблем є в капітальному будівництві: систематично не освоюються обсяги капітальних вкладень, значне відставання допущено на будівництві об'єктів промислового і соціально-культурного призначення. На реконструкцію і технічне переоснащення підприємств за минулий час використано лише 77 процентів виділених капвкладень.

Абсолютна більшість організацій з початку року працюють на колективному підряді і госпрозрахунку, проте багато хто не лише не додали у роботі, а навпаки — стали працювати гірше.

У звітному періоді райком партії недостатньо впливав на більш ефективне використання економічних важелів і стимулів для посилення інтенсифікації виробництва. **Через послаблення контролю з боку керівників, парторганізації на 12 промислових підприємствах, з яких 8 працюють в умовах госпрозрахунку, після переходу на нові умови оплати праці, значний ріст зарплати не супроводжується відповідним підвищенням продуктивності праці. На 6 підприємствах взагалі немає приросту продукції за рахунок зростання продуктивності праці.** Багато формалізму було допущено при переході будівельних організацій на нові тарифні ставки і посадові оклади.

Повільно впроваджуються нові прогресивні форми організації праці, орендний підряд. В той же час є чимало низькорентабельних, збиткових виробництв, де можна успішно впроваджувати оренду. Цим питанням треба предметно займатися як господарським керівникам, парторганізаціям, так і райкому партії та райвиконкому.

Дещо посилилася увага райкому до забезпечення перебудови в роботі транспортних засобів. Заплановані обсяги вантажних перевезень в поточній п'ятирічці в основному виконуються. Проте тут нерідко випускаються питання виконання договірних зобов'язань по перевезенню, підвищення коефіцієнта використання і скорочення порожніх пробігів рухомого складу, використання приписок обсягів виконуваних робіт.

Неспішно перебудовуються підприємства зв'язку: зриваються плани по об'єму продукції і тарифних прибутках, надходять скарги на низьку якість і культуру обслуговування.

Гострою зостається житлова проблема: черга на отримання житла досягла 11 тисяч сімей. Щоб вирішити її у відповідності з комплексною цільовою програмою «Житло» до 2000 року, необхідно збільшити темпи будівництва житла більше, ніж у 2 рази. А це стане реальним лише у випадку приведення в дію всіх наявних для будівництва житла можливостей.

Слабо розвивається в районі будівництво госпспособом. Не краще становище з індивідуальним будівництвом. Лише завод «Кристал» завершив усі роботи, пов'язані з оформленням документації по відведенню ділянок. Проте райком партії, його бюро не зажадали від керівників підприємств, парторганізацій предметно зайнятися будівництвом житла.

Не менш складним є завдання значного збільшення виробництва товарів народного вжитку, розвитку сфери послуг. **Багато парторганізацій, зокрема, заводів радіотехнічної апаратури, «Термінал», тресту «Вінницькпромбуд», агробуду, облрембудтресту і ряду інших глибоко не займаються цими питаннями, проявляють ліберализм в оцінці діяльності керівників, 5 підприємств знизили об'єми їх виробництва. Сьогодні всі підприємства, для яких ТНВ не є основною продукцією, виробляють їх менш, ніж на 50 коп на 1 крб. фонду заробітної плати, а підприємства будіндустрії та промматеріалів виготовили їх з початку року лише на 37 коп. на карбованець зарплати.** А коли б кожне підприємство незалежно від його відомчої підпорядкованості випускало цих товарів не менше ніж на один карбованець на кожен карбованець фонду зарплати, їх виробництво в цілому по району збільшилося б на 15 млн. крб.

Що стосується розвитку сфери платних послуг, то необхідно досягти їх щорічного приросту на 15—20 процентів за рахунок розширення видів послуг. Стороннім від цих життєво важливих проблем не повинен стояти жоден трудовий колектив, незалежно від профілю його діяльності. З цією метою слід більш предметно розвивати кооперативний рух, індивідуальну трудову діяльність.

У звітному періоді не все було зроблено для виконання прийнятих пленумами і бюро райкому партії постанов щодо участі трудових колективів у вирішенні Продовольчої програми.

Серйозні недоліки є в роботі підприємств торгівлі. З боку бюро райкому партії, райвиконкому була занижена вимогливість до керівництва торговельними організаціями за надходженням у торгівлю необхідних населенню товарів у строгій відповідності з укладеними договорами. Не використовується сповна потужність комбінату напівфабрикатів, не регулярно надходить в універсами та продмагазини продукція закладів громадського харчування.

Необхідно посилити роботу по перебудові закладів охорони здоров'я, зміцнення їх матеріально-технічної бази.

Парторганізації, трудові колективи району вступили в найбільш важкий і відповідальний етап перебудови — в етап практичної реалізації. Зараз особливо важливо правильно розподілити сили, , продумати деталі, щоб на всіх ділянках підвищити ефективність нашої роботи, щоб рішуче долаючи труднощі, критичніше і вимогливіше оцінюваги досягнуте, наполегливо виконувати рішення XIX Всесоюзної конференції КПРС, липневого та вересневого (1988 р.) Пленумів ЦК КПРС, жовтневого (1988 р.) Пленуму ЦК Компартії України.

Наші делегати VIII райпартконференції

Азаров О. Д. — зав. кафедрою обчислювальної техніки, **Бабій В. М.** — — секретар парткому, **Буренніков Ю. А.** — голова профкому викладачів і співробітників, **Горшечніков Г. В.** — викладач кафедри охорони праці, **Домбровська Н. В.** — студентка 5-го курсу факультету обчислювальної техніки, **Дубиненко С. В.** — доцент кафедри автоматизованих систем управління, **Козак А. А.** — головний інженер СКТБ «Модуль», **Кузьмін І. В.** — ректор інституту, **Кутін В. М.** — завідуючий кафедрою електростанцій, **Лесько О. Й.** заступник секретаря парткому, **Ніконов М. І.** — електрик адміністративно - господарської частини, **Солейко П. Т.** — ветеран партії, **Сніжко Л. О.** — інженер СКТБ «Модуль», **Семенюк В. П.** — студент 5-го курсу машинобудівного факультету.

Така моя думка

Я уважно вивчив пропозиції ректорату про склад і обрання ради інституту. («За інженерні кадри» від 21 жовтня 1988 р.)

Зваживши всі «за» і «проти», вважаю, що члени вченої ради, парткому, комітету комсомолу повинні працювати в цих виборних органах з максимальним навантаженням, а для ефективної і плідної роботи в раді вузу їм не вистачить часу. Тому слід утримуватися від обрання їх до цього колегіального органу управління інститутом.

Звичайно, представники від партійних і громадських організацій, навчальних і трудових колективів повинні входити до складу інститутської ради. але, повторюю, не з числа вже обраних товаришів до керівних органів, або з тих, що займають адміністративні посади.

Членами ради вузу повинні стати авторитетні, принципові, широко освічені люди (а таких у нас багато), які б могли успішно виконувати всі завдання, покладені на раду, на ділі здійснювати перебудову інституту. Почесні функціонери нам не потрібні.

М. СИНЕЛЬНИК,
співробітник інституту.

ОГОЛОШЕННЯ

Профспілкова конференція студентів ВПІ відбудеться 25 листопада 1988 року в актовому залі. Початок роботи о 14 годині.

в. о. редактора
Б. ДЬЯКОНОВ

«За инженерные кадры» — орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 04380. Зам. 4730.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп. | № 38 (322) | П'ЯТНИЦЯ, 25 листопада 1988 року. | Виходить раз на тиждень

В ректораті

21 листопада відбулося чергове засідання ректорату. Його учасники заслухали інформацію проректора по науковій роботі С. Й. ТКАЧЕНКА про стан виконання науково-дослідницьких розробок в поточному році. Відзначено, що 58 робіт повністю завершені, з яких 22 представляються до експонування на ВДНГ УРСР.

Завідуючий лабораторією методичного забезпечення навчального процесу З. Я. ГРОЗНИЙ ознайомив присутніх з наказом міністра вищої і спеціальної освіти УРСР про створення нової мережі опорних кафедр в вузівських регіонах республіки.

Обговорюємо концепцію перебудови інституту

Що потрібно для оновлення?

Сьогодні цілком правомірно поряд з обговоренням концепції оновлення інституту, поставити питання: а що, власне, робиться у вузі по перебудові? Вона, здається мені, у нашому інституті не більше, як категорія філософська. Що ж гальмує її? Насамперед, це не досить гнучка, ініціативна робота ректорату, парткому, комсомольського комітету, профкомів, деканатів. І, відверто кажучи, кожного з нас. На мою думку, така оцінка здійснюваної перебудови буде об'єктивною, вона відповідає реальному стану справ.

Вчитуючись у рядки концепції перебудови інституту, бачу цей кардинальний для життя вузу процес в доконрінній зміні принципів навчання.

Що потрібно для цього зробити? Перш за все викладачам слід постійно дбати про якість лекцій, ефективне проведення лабораторних робіт і практичних занять. А щоб досягти такого рівня, ректорату треба грунтовно розібратися в компетентності професорсько-викладацького складу.

Змін вимагає і матеріальне стимулювання студентів. У вузі не повинно бути жорстких рамок нарахування стипендій. Сумління кожного повинно диференційовано винагороджуватися. Здано сесію на «відмінно» — стипендія повинна бути максимальною. Отримав одну четвірку — сума зменшується, дві — відповідно ще менша і т. д.

Беззастережною вимогою перебудови повинно стати правило: студента, який не бажає вчитися, успішно оволодівати навчальною програмою, — відраховувати з інституту. Надати таке право деканатам, рішення яких з цих питань ніхто не може відмінити, навіть ректор, мінвуз.

З метою підвищення ініціативи студентів в навчанні, слід деканатам визначати лише граничні строки сесій. Коли і який екзамен складати, хай особисто вирішує сам студент.

Йому ж варто надати право вільного відвідування лекцій з обов'язковим рубіжним контролем самостійно опановуваного матеріалу. Особливо це стосується тих лекцій, відвідування яких перетворилося у пусту трату часу.

Вважаю доцільним ввести в інституті модульну систему навчання. Суть її полягає в тому, що кожний предмет розчленовується на модулі, які студент здає протягом семестру. По кожному модулю виставляється певна кількість баллів. Набравши їх необхідне число, студент звільняється від складання екзамену.

Гадаю, що при такій системі наші знання будуть більш глибокими і систематизованими. Модульна система функціонує у вузах багатьох країн світу. Є приклади впровадження і в СРСР. (Каунаський політехнічний інститут).

Зрозуміло, вуз несе відповідльність за якісну підготовку інженерних кадрів. Тому після закінчення третього курсу всі студенти повинні пройти атестацію, яка дозволить визначити для кожного конкретну «вузьку» спеціальність. В цей же час видавати теми дипломних проектів з урахуванням специфіки інженерного фаху.

Необхідно серйозно пов'язувати теоретичний матеріал з практичними заняттями. Важливим є оволодіння студентом робітничою спеціальністю найбільш близькою до його професії. В тому ж напрямі повинна здійснюватися і виробнича практика.

Слід запровадити регулярне інформування студентів, викладачів про конкретні кроки перебудови. Рішення вчених рад, партійних і комсомольських зборів необхідно доводити до всього колективу.

Окремо зупинюсь на студентському самоуправлінні. Вважаю за потрібним створення студентських деканатів, функції яких детально викладені в журналі «Научный коммунизм» № 1 за 1988 рік.

Я і багато моїх товаришів за те, щоб студентські ради повністю керували гуртожитками, без втручання у цю справу адміністрації. Студенти повинні брати участь у виборних органах і в обговоренні всіх рішень, які ними приймаються.

З метою поліпшення комсомольської роботи пропоную на факультетах залишити комітети, створити в групах комсомольські організації на правах цехових, ліквідувавши бюро ЛКСМУ курсів. Це — зайва ланка у вузівському комсомолі.

Такі мої пропозиції щодо перебудови роботи нашого інституту. **І. КЛОЧКО,**
студент четвертого курсу радіотехнічного факультету, член вченої ради інституту.

Келецький політех — ВПІ

Дедалі зміцнюються дружні зв'язки між ВПІ і Келецьким політехнічним інститутом. Цього разу гостями були представники профспілкової організації Келецького політеху в особі заступника голови профспілки Х. Я Дрозд і завідуючої кафедри російської мови Томіри Восняк.

Польські друзі ознайомилися з досвідом профспілкової роботи в нашому інституті, зі станом викладання російської мови іноземним студентам.

У відповідності з договором про співробітництво між радянським і польським вузами під час цього візиту досягнута домовленість про обмін оздоровчими путівками, вирішено ряд інших питань профспілкового життя.

Н. НІКІТІНА,
заступник голови профкому.

Наш інтерклуб

ЗНАКОМЬТЕСЬ: Ибрагим Михуб

На радиотехническом факультете старшекурсники хорошо знают этого симпатичного молодого человека, гражданина Сирийской Арабской Республики. Он спортивен, строен, подтянут. Эта внешняя собранность во многом определяет его характер, отношение к учебе. Учится Ибрагим хорошо. На выпускном курсе он успевает по всем дисциплинам, приступил к работе над дипломным проектом. Тема — «Функциональные преобразователи информации». Осуществляет студент эту перспективную работу под руководством ассистента кафедры радиотехнических устройств Александра Алексеевича Дрючина. Увлекся Ибрагим темой, она поглотила его, занимает, считайте, все основное учебное время.

Истоки приверженности сирийского студента к конструированию радиоаппаратуры нужно искать не в годы его учебы в ВПИ. Еще будучи учеником средней школы в своем родном городе Латаки, он стал членом кружка радиолюбителей, овладевал там первоначальными знаниями в области радио. И поэтому, когда ему предложили поехать на учебу в Советский Союз, решение юноши было однозначным: во что бы то ни стало овладеть специальностью инженера-радиотехника.

Ныне Ибрагим Михуб вплотную подошел к осуществлению своей мечты. Пройдет еще полгода и юноша из САР предстанет перед госэкзаменационной комиссией. Он уверен в успешной защите дипломного проекта. Советский вуз дал ему прочные теоретические знания, в его стенах он приобрел необходимые практические навыки в избранной инженерной специальности. На родине его ждет интересная работа: Ибрагим будет трудиться в одном из учрежденний средств массовой информации республики. И верится, что он оправдает там надежды своих преподавателей.

Т. ЛЯХОВА,
старший инспектор ДРИС.

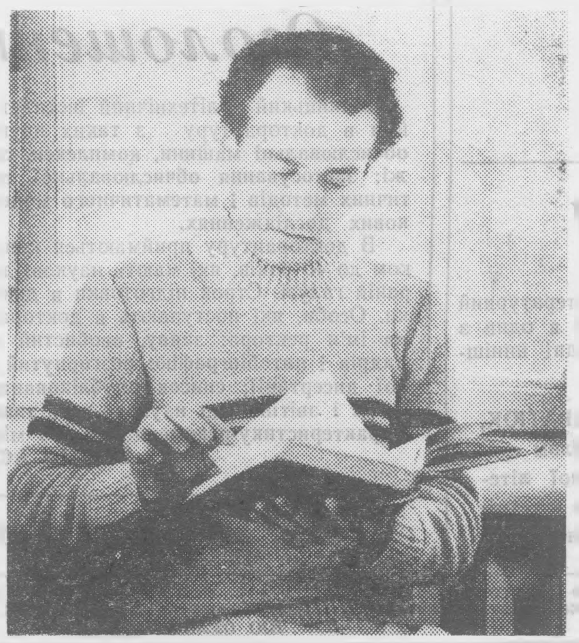

От всего сердца

Покидая стены ВПИ, ставшено нам за годы учебы родным, настоящей альма-матер, мы обращаемся со словами сердечной благодарности, чувствами глубокой признательности ко всем, кто за эти пять лет обучал и воспитывал нас, создавал условия для непрерывной учебы и нормального быта.

Особо хотелось подчеркнуть большой вклад в нашу инженерную подготовку руководителей дипломнх проектов В. П. Семеренко и А. А. Дрючина, заведующих кафедрами вычислительной техники А. П. Стахова и радиотехнических устройств В. Л. Кафанова, всех сотрудников деканата по работе с иностранными студентами.

Возвращаясь на родину, мы уносим с собой теплоту, дружбу, поистине братское отношение к нам советских студентов-однокурсников Александра Журняка, Вячеслава Гуменюка, Виктора Яцуты и многих других товарищей по совместной учебе.

После службы в рядах афганской народной армии нам предстоит вновь вернуться в Советский Союз, где мы будем обучаться в аспирантуре Московского энергетического института, готовить себя к научной деятельности на благо нашего народа, во имя процветания Республики Афганистан.

До свидания, дорогие советские друзья! Спасибо тебе, родной ВПИ.

ФАРХАД М, К. — выпускник факультета вычислительной техники, МОХАММЕД АМОН — выпускник радиотехнического факультета.

Повідомлення

Виконком міської Ради народних депутатів повідомляє, що 7 сесія міської Ради народних депутатів 20-го скликання відбудеться 10 грудня 1988 року о 10 годині в приміщенні міськвиконкому, вул. Леніна, 59.

На розгляд сесії міської Ради вносяться питання:

Про план економічного і соціального розвитку міста на 1989 рік.

Про бюджет міста на 1989 рік та звіт про виконання бюджету міста за 1987 рік.

Свої міркування, пропозиції та зауваження щодо питань, які вносяться на обговорення сесії, просимо надсилати на адресу: **287100, м. Вінниця, вул. Леніна, 59, міськвиконком, або передавати по телефонах: 2-37-95; 2-00-15; 2-07-97.**

ЗВІТУЄ ПРОФКОМ

Відбулася звітна конференція профспілкової організації викладачів і співробітників інституту.

З доповіддю «Про роботу профкому ВПІ за період з 11 листопада 1987 р. по 16 листопада 1988 р.» виступив голова профкому Ю. А. Буренніков.

В обговоренні доповіді взяли участь **С. Й. Ткаченко, С. Ф. Роботько, В. А. Гарнік, Д В. Ванжула, І. В. Кузьмін, Г. М. Севастьянова, Г. І. Скорюков.**

На конференції виступила заступник голови профспілкової організації Келецького політехнічного інституту Х. Я Дрозд.

В доповіді і у виступах делегатів конференції відзначалося, що за звітний період профком, керуючись рішеннями XXVII з'їзду, XIX Всесоюзної партконференції, а також XVIII з'їзду профспілок, здійснював заходи, спрямовані на перебудову роботи профспілкової організації і трудового колективу інституту.

Головні зусилля були зосереджені на залучення в практичну роботу по перебудові і удосконаленню діяльності інституту, цехових профорганізацій і профгруп, всіх членів профспілки.

Здійснювалися заходи по підвищенню трудової і громадської активності членів профспілки, поліпшенню умов праці, побуту і відпочинку викладачів і співробітників, розширенню гласності і демократичних засад в діяльності профорганізацій і колективу в цілому.

Виступаючі підкреслили, що в роботі членів профкому стало більше вимогливості до себе, відповідальності за доручену справу. Вони стали частіше бувати в низових профосередках, надаючи їм необхідну допомогу, уважно вивчаючи думки і пропозиції членів трудового колективу. Як наслідок, розпочато проектування вузівської поліклініки, запроваджено економічне стимулювання соціалістичного змагання, поліпшено постачання працівників інституту сільгосппродукцією, встановлено п'ятиденний робочий тиждень і т. д.

Певні позитивні зрушення сталися в навчально - методичній і науково - дослідницькій роботі.

За підсумками 1987 р. колектив інституту став призером Всесоюзного соціалістичного змагання.

Однак, не зважаючи на ці плюсові факти в діяльності профкому і трудового колективу, перебудова не торкнулася певної частини цехових профорганізацій, багатьох профгруп і підрозділів.

Делегати критикували профком за слабку роботу частини його комісій, які не забезпечили належної допомоги активу, низовим ланкам профорганізацій. Вказувалося, що членам профкому А. С. Афоніну, В. Г. Глобі, Г. Й. Ластовській, В. О. Приймаченко не вистачає ініціативи і наполегливості. Малоефективною є організаційна робота адміністрації та профкому по впровадженню індивідуального трудового суперництва, ще низька вимогливість профкому до окремих керівників, які виявляють пасивність в організації соціалістичного змагання, утвердженні нових форм і методів роботи викладачів і співробітників. Профком не використовує усіх можливостей в поліпшенні соціальної сфери вузу.

Є недоліки в організації виконання критичних зауважень і пропозицій, не досягнуто докорінного поліпшення внутріспілкової дисципліни.

Делегати прийняли до відома звіт профкому і доповідь адміністрації про поліпшення умов праці, побуту і відпочинку трудового колективу, затвердили звіт ревізійної комісії.

З обговорених питань конференція прийняла постанову, спрямовану на прискорення перебудови роботи профорганізацій в світлі рішень XXVII з'їзду і XIX Всесоюзної партконференції, XVIII з'їзду профспілок. Намічено конкретні заходи по поліпшенню роботи профкому, цехових організацій і профгруп, вузлових ланок адміністрації з основних питань їх діяльності в 1989 році.

Д. БОРИСОВ.

ГАЗЕТА „ПРАВДА" ПРО ПРОФЕСОРА СТАХОВА

19 листопада орган ЦК КПРС газета «Правда» опублікувала статтю В. Реута «Вот вам и Фибоначчи!». В ній розповідається про діяльність професора, доктора технічних наук, директора СКТБ «Модуль» О. П. Стахова у створенні комп'ютерів принципово нового типу, які дають реальну можливість в короткий строк вивести вітчизняну електронну техніку на світовий рівень.

А. КАБИШЕВА.

ДРУКАРКИ

Канцелярія інституту — це своєрідний центр обробки і підготовки різноманітних документів і матеріалів з питань роботи структурних підрозділів вузу. Через канцелярію проходить вхідна і вихідна кореспонденція, по якій можна судити про ділові зв'язки з кількома сотнями установ, організацій і підприємств, розміщених в країні і за рубежем.

Чітко оформлений і грамотно видрукуваний документ — візитна картка будь-якої установи чи організації. І тут багато залежить від працівників канцелярії, зокрема друкарок.

Ось вже шістнадцять років трудиться у нашому інституті друкаркою канцелярії Тетяна Каприца (на знімку ліворуч) і дев'ять років — Галина Бондарчук. Це — сумлінні співробітниці. Кожне службове завдання вони виконують точно в строк, з високою якістю друку.

Д. СОБОЛЬ, завідуючий канцелярією.

Комсомольський диспут

Питання перебудови комсомолу стали нещодавно предметом дискусії студентів, викладачів і співробітників інституту.

Учасники цієї неординарної розмови познайомилися з пропозиціями ініціативної групи, заслухали програму оновлення комсомольського життя комітету ЛКСМУ вузу.

Дискусія такого плану, в якій виступили близько двадцяти чоловік, проведена в інституті вперше. І в цім її неперехідне значення в активізації громадського життя вузу.

Редакція звернулася до одного з учасників дискусії асистента кафедри історії КПРС, члена комітету ЛКСМУ ВПІ **Ігоря Бронюка** прокоментувати хід і організацію цього диспуту.

— Насамперед, чого бракувало багатьом дискутантам, це — твердих знань предмету дискусії, точніше, — знань конкретної справи. Звідси розпливчатість формулювань, думок, визначень. Враження було таке, що опоненти один одного не розуміли і тільки через суперечливе тлумачення термінів.

Звичайно, це не могло не позначитися на теоретичному рівні дискусії. Отже, перш ніж йти на таку розмову, слід готувати себе, уважно перечитати відповідну літературу.

Тепер, щодо організації диспуту. Ведучий повинен суворо слідкувати за регламентом, черговістю виступів. Щоб не трапилося так, що один підходить до мікрофону кілька разів, а іншим доводиться терпляче чекати слова.

Багато важить в підготовці дискусії уточненість проблем, що виносяться на обговорення. Кількість їх повинна бути зведена до мінімуму, вибирати слід найістотніші, надати їм гласності, довести до всіх навчальних груп. Чого, на жаль, не було зроблено цього разу.

Щоб диспут набув широкого звучання, треба спочатку винести проблему на обговорення груп, курсу, виявити найбільш активних учасників дискусії, дати час .м для підготовки. А вже потім проводити загальновузівську дискусію.

Такі мої зауваження і пропозиції щодо проведеного недавно диспуту по перебудові комсомолу.

Майбутні інженери повинні вільно володіти управлінням всіх видів обчислювальної техніки. На знімку: молодший науковий співробітник центру САПР Віктор Васильович Бачериков проводить заняття з першокурсником факультету обчислювальної техніки Петром Побережним.

І ПОЕТИ ВЧАТЬСЯ

Читальний зал відділу суспільно - політичної літератури науково - технічної бібліотеки інституту цього разу заповнила не звична аудиторія: зійшлись люди різного віку, різних спеціальностей, але об'єднаних міцно спільним уподобанням — всі вони любителі поезії, її знавці, а головне — творці поетичних рядків.

А зійшлись і початкуючі, і з досить солідним стажем поети політеху на зустріч з відповідальним секретарем обласної письменницької організації Михайлом Каменюком. Один з кращих сучасних поетів Вінниччини, він глибоко і яскраво розповів учасникам цього вечора про нелегкий процес й шляхи перебудови вітчизняної та, зокрема, української радянської літератури, відповів на чисельні запитання присутніх.

До послуг любителів красномовства була влаштована книжкова виставка «Новини поезії».

Наступний літературний вечір відбудеться в один з четвергів в грудні нинішнього року.

Т. КОНДРАТЮК, завідуюча відділом суспільно-політичної літератури науково - технічної бібліотеки інституту.

ХРОНІКА КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ

Студентський театр естрадних мініатюр на минулому тижні поставив на сцені інститутського клубу п'єсу-пародію «Графиня Ельвіра». (Художній керівник, колишній випускник інституту Е. Паламарчук).

* * *

Аматори самодіяльного мистецтва ВПІ під керівництвом С. Дровозюка дали концерт делегатам Іллінецької райпартконференції.

* * *

В гуртожитку № 4 (IV поверх) відкрито філіал науково-технічної бібліотеки. Книжковий фонд філіалу складає понад 3 тисячі примірників науково - технічної, суспільно-політичної літератури і навчальних посібників.

Оголошення

Вінницький політехнічний інститут оголошує прийом в докторантуру з таких наукових напрямів: **обчислювальні машини, комплекси, системи і мережі; застосування обчислювальної техніки, математичних методів і математичного моделювання в наукових дослідженнях.**

В докторантуру приймаються кандидати наук віком до 40 років, які мають наукові досягнення в обраній галузі. Строк підготовки в докторантурі 3 роки. Особи, які поступають в докторантуру, подають на ім'я ректора: **заяву, особистий лист по обліку кадрів і автобіографію: розгорнутий план докторської дисертації; список опублікованих праць, винаходів і звітів по науково-дослідницьким роботам; характеристику-рекомендацію з місця роботи.**

ВІДДІЛ АСПІРАНТУРИ.

в. о. редактора Б. ДЬЯКОНОВ

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут кімната 0220. телефони: 4-74-17. 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 05287. Зам. 4837.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 39 (323) | П'ЯТНИЦЯ, 2 грудня 1988 року. | Виходить раз на тиждень | Ціна 1 коп.

Подвижники перебудови

СЕКРЕТАР

Зміна закінчилась. Оліферчук, піднявшись на другий поверх, схилилась над папером, щось розмірковувала над ним.

Зайшов до маленької кімнати. Три столи. Папки на столі. Одна вона. Риси гарного обличчя мужньої людини. За зовнішньою суворістю вгадуються, проте, м'якість і людяність. Очі — живі, розумні, схоплюють думку на льоту.

— Чого така заклопотана, Валентино Степанівно? — звернувся до контролера шостого цеху, яка, крім основної роботи, має партійне доручення — секретар первинної парторганізації цеху.

— Сиджу і думаю, як ідеологічно забезпечити своєчасне виконання річного плану з обсягу й номенклатури. Бо з окремих типів виробів обсяг значно зріс, а людей не вистачає. А передбачене завдання повинне бути виконане в строк...

Валентина Степанівна поважає працездатних робітниць, тих, хто вболіває за справи колективу, піклується про поліпшення їх умов праці та побуту.

Як я потім дізнався від голови цехкому профспілки Л. В. Некротюка, в свій час В. С. Оліферчук разом з цехкомом й адміністрацією цеху піклувалась про надання кімнат в сімейному гуртожитку випробувальницям А. Я. Пшеничник і Ганні Хижук.

Валентина Степанівна має свій підхід до кожної людини. Любить працювати з молоддю. Вона добре розуміє, як важливо своєчасно підтримати людину. Світлана Фіщук працює складальницею на дільниці. До приходу на підприємство виховувалася в школі-інтернаті. Має складний характер, свою точку зору на різні предмети й громадські явища, що відбуваються в житті колективу. З невідомих причин дівчина вирішила звільнитись. Дізнавшись про це, В. С. Оліферчук підійшла до робітниці:

— Не поспішай, — обняла дівчину за плечі. — Все владиться, май лише витримку. Щоб припала до серця робота, треба її полюбити, звикнути до неї. Цікавитися, як можна більше, тоді ти й не захочеш піти звідси. Робота в радість стане, — І, між іншим, додала:

— Я в будь-яку хвилину надам допомогу. Але ти старайся сама більше думати й бути в пошуку. До чого сама додумаєшся — назавжди запам'ятаєшся.

Після цієї розмови партійний ватажок стала більше уваги приділяти Світлані.

— За кожну людину треба по-справжньому боротися, — каже Валентина Степанівна. — І як приємно, коли робітниця, відчувши, що вона потрібна тут і про неї піклуються, залишається в своєму колективі.

Посада у Оліферчук — проста. По штатному розкладу — контролер. Досконало володіє й професією випробувальниці. Від її роботи залежить якість виробів. Тут, насамперед, приділяють велику увагу якості. Від того, як вона виконує свої операції, залежить, наскільки якісний виріб потрапить до споживача. Маленька неточність — і труд всієї дільниці знецінений.

— На дільниці, — продовжує Валентина Степанівна, — кожна робітниця дбає про якість. Цього вимагає сучасне життя. Крім того, трудівниці за продукцію високого гатунку отримують 50 процентів винагороди від заробітної плати. Питання якості комуністи неодноразово розглядали на відкритих партійних зборах. Бо, якщо в нас виявлять брак, то це «ЧП» для всього колективу. Тому комуністи дбають, щоб високопродуктивно і з високою точністю працювало устаткування, суворо дотримувався температурний режим, якісно опрацьовувалися деталі...

Про рідне підприємство, цех, де трудиться вона уже 14 років після закінчення базового профтехучилища. Валентина Степанівна говорить з гордістю:

— Наша продукція знаходить великий попит у багатьох важливих ланках господарства.

На дільниці стало правилом, що за якість продукції піклуються не лише технолог Ю. В. Пантелейчук і майстер М. Ф. Васильська, а й самі робітниці. Це виправдовує себе. Бо кожен зацікавлений у тому, щоб якомога швидше усунути причини браку й виготовляти необхідні вироби згідно технології. В. С. Оліферчук працює на совість і жодного разу не підвела себе і колектив.

— Працювати з Валентиною Степанівною легко й цікаво, — говорить секретар парткому Л. Г. Коваленко. — Авторитетна в усьому, дисциплінована. Має багатий виробничий досвід. Кілька років підряд обирається секретарем первинної парторганізації, ініціативна. Свій запал енергії передає товаришам по праці. І в тому, що партійна організація бойова, заслуга в першу чергу її. Бо вона завжди починає з самої себе. З керівників. Турботлива мати, прищеплює акуратність і дітям.

— Якщо людина знає свої високі обов'язки, — говорить В. С. Оліферчук, — то вона і працює набагато краще. Ви послухайте, з якою гордістю наші робітники ведуть мову про те, що виготовляємо сучасні вироби для важливої галузі промисловості. Цю гордість, почуття відповідальності виховують у члена колективу наша парторганізація і кожний з нас, партійний активіст,— особистим прикладом.

Л. ЛИСЕНКО,
секретар партійної організації економічних служб і управління Вінницького заводу ім. 60-річчя Жовтня.

Розповідь про делегата

КРИЛАТИМ НЕЛЕГКО...

З НИМ завше приємно стрічатися: і тоді, коли квапиться, заклопотаний, але все одно зичливий і привітний; і тоді, коли в доброму гуморі, з невигубно-веселою смішинкою в очах; і тоді, коли виступає, або веде нараду — діловий, рівний, неодмінно коректний. Ця остання якість, з мого погляду, вищою мірою інтелігентна — ніколи не впадає у вічі, що він керівник, що набагато вищий за службовою посадою, рівнем знань і науковим рангом.

Ніколи не був на його уроках, одначе впевнений, що й лекції свої Станіслав Йосипович Ткаченко читає неакадемічно, з притаманною йому веселою стриманістю і непоказним натхненням — той, хто багато знає і багато може, шліфує педагогіку до такої міри, що вона стає органічним продовженням характеру і починає здаватись, що чоловік з нею народився.

Вразила одна його фраза:

— Піймавшись на думці, що технічну книжку читаю з більшим інтересом, ніж художню, я стурбувався. Стаю стопроцентовим технократом чи «запрацювався» до решти?

Бачиться за цією фразою висота вимогливості до себе і, якщо хочете, святе бажання бути для студента взірцем відданості професіональному ділу не в тому розумінні, що інженер і машина— мало не рівнозначні іпостасі з тією лиш різницею, що одна з плоті і крові, а друга — з бензину й металу, а в тому, що це — аристократ духу, крилата, багатогранна особа.

— Якби у мене раптом з'явилось багато часу, то заново уважно перечитав би всю класику і глибоку філософську літературу. Не ту, звичайно, що веде в гущавники специфічного академізму, а ту, що будить думку.

Станіслав Йосипович за натурою — філософ. Більше схильний слухати, міркувати, ніж говорити. Це, очевидно, перейшло від степу. Степ також виповнений мовчанням. Це мовчання значливе і кожен згук у ньому щось важить.

Пролетарський район Донецька теж виходив у степ. Біля нього стояла білобока хата шахтаря Йосипа Ткаченка, коло хати грілись на сонці яблуні і груші, між ними дихала медом пасіка.

До шахти теж було йти через степ за вісім кілометрів. Батько вставав рано, ходив на роботу і з роботи пішки, любив по тому розповідати про мовчання степу. Слів у нього набиралось небагато, зате вони були уважисті, як антрацитове груддя:

— Найбільша краса у світі — степ, найперше діло — робота. Степ дає душі розум, а робота тримає на спині державу...

Ввійшло у пам'ять, як вугільний пил в шахтарське лице — разом з наперебутною любов'ю до батька.

— Жодного дня він не сидів за партою. Заочно — школу, заочно — технікум. Багато років — у лаві, потім — на поверхні, вчив молодь шахтарських професій. В інституті я одержував від нього листи, рахував пропущені коми, крапки і букви, яких було дуже густо. А потім їх наче хто почав злизувати — все менше, менше, менше.. Приїхав я на канікули, а мати (вона викладала українську мову — теж диво — сама росіянка, а навчала дітей української мови) говорить, що тато... книжку пише. Тато — книжку!? Ну, лопата, ну молоток — ще куди не йшло, а ручка в його пальцях — сірник...

— Що ви, тату, пишете?

— Не питай. Приїхали з видавництва — замучили: «Дайте, Йосипе Івановичу, робітничим школам посібника про автоматизацію шахтних установок, про вугільні комбайни».

«То хай, — кажу, — хтось поможе».

«Ні, напишіть сам. Так, як ото розказуєте молодим на своїх уроках, так і напишіть».

На книжкових полицях Станіслава Йосиповича ці дві книжки — найдорожчі. Символ подвигу, символ безмежних можливостей людського духу!

— Десятого грудня батькові буде 80. Велика сімейна подія.

Всі Ткаченки мали схильність до точних наук. Фізика і математика давались Станіславу Йосиповичу без ніяких зусиль. З сьомого класу, коли вчителям треба було відлучатись, вони замість себе лишали учня рішати перед класом задачі, а іноді, коли була легка тема, відпускали грати в футбола.

Станіслав Йосипович тепер шкодує за тими даремно потраченими годинами, але, як мені здається, з чисто педагогічної ощадливості проректора, якому тяжко бачити втрати академічних годин, а тодішні втрати стали надбанням — приохотився до спорту, який і донині, в пору постійних фізичних, а надто нервових навантажень, тримає його в добрій формі.

БАТЬКОВА любов до роботи сповна передалась синові. З золотою медаллю скінчив десятирічку, з червоним дипломом Київський технологічний інститут. З четвертого курсу по-справжньому захворів наукою, двадцяти дев'яти років захистив кандидатську, на п'ятдесят другому, тобто, у 1988-му — докторську. Всі сходинки від аспіранта до проректора перелітав не на крилах (хоч і крилатий), а долав поступово — така уже в нього «фортуна» — відробити скрізь до сьомого поту...

Ще я не сказав про його улюбленого, найдорожчого вчителя Назара Юрійовича Тобілевича, внука Карпенка-Карого.

— Завкафедрою промислової теплоенергетики, професор Київського технологічного інституту. Педагог найвищої культури. Знання кількох іноземних мов, поезії, театру, літератури. Ми, майбутні технологи, заражені його любов'ю до мистецтва, кілька разів дивилися весь репертуар оперного. Це залишилось у кожному на все життя. Якщо я десь у Києві чи Москві і раптом увечері — вільна година, всіма правдами й неправдами пробиваюсь в драматичний або оперний...

Станіслав Ткаченко з любов'ю говорить не тільки про вчителів, а й про учнів. От уже справді — багатій душі не шкода себе роздаровувати. У нього чималенький ряд послідовників — Ю. К. Пінчук, І. Д. Степчук, В. З. Глоба. Найбільше славних слів про О. В. Сандуляка. Двадцяти трьох років, через рік по закінченню інституту, захистив кандидатську, тридцяти восьми — докторську. Ліцензію на його винахід вже купила Франція, патенти — Японія, ФРН, Канада.

— Всі ми одержимі однією ідеєю — збереження паливних ресурсів і чистота навколишнього середовища.

Власна тема, власні наукові турботи — маленька частка, може, якийсь десятий відсоток тих воістину грандіозних клопотів, що лежать на його плечах, як проректора Політехнічного інституту з наукової роботи. У грошах — це мільйони, в часі — день і ніч.

Дивуюсь, що ніколи не зривається, ніколи не посилює голосу. Чи є в нього недруги?

Думаю, що не один, попри всю його людську чарівність. Адже — керівник. В керівника — лінія. А це не пряма стежка, якою біжать одні добровольці. Треба, щоб стежкою бігли, при чому — швиденько, й ті, кому не хочеться. Отже, мусиш підганяти, інколи й силувати. Така уже доля тих, кому випало вести лінію.

Чи все йому вдається?

Багато, але ж звичайно, не все.

Всі його мрії стосуються дальшого розвитку науки. Це ціла програма.

— Найперше, чого треба досягти, то це реалізації наукових досягнень. Мрію про той день, коли представники виробничої сфери будуть бігати за винахідниками: «Дай креслення!». А поки-що все навпаки. Щоб реалізувати найкращу ідею, вчений мусить тратити свій дорогоцінний час і розум на елементарне заняття — шукає, хто б йому виточив гаєчку, болтик і т. д., і т. п. Отже, мусимо дбати про матеріально-технічне забезпечення науки, її організацію. Втім, це тема окремої широкої розмови.

Глобальна проблема — рівень науки. Не може бути ніяких категорій робіт — ні першої, ні другої, тільки найвища, світова.

Хвилює ставлення до науки молоді й комсомолу. На студентських наукових конференціях нудно, ніякої змагальності, ніякого азарту. Тут для нашого викладача ще робити й робити...

Мрію про організацію наукової праці на основі здорової конкуренції, намагаюсь робити все, щоб у нашому вузі були створені належні творчі умови насамперед людям по-справжньому обдарованим і щоб ці умови створювались не тільки офіційно через ректорат, щоб був відповідний мікроклімат в усіх без винятку колективах.

Турбує перехід науки на госпрозрахунок. Побоююсь, аби, захопившись вигодою сьогодення, ми не загубили фундаментальні дослідження.

...Отже, нелегко крилатим. Втім, трудно сьогодні кожному, хто намагається щось утверджувати, ламати, горіти, словом і ділом рухати нашу перебудову.

І. ВОЛОШЕНЮК.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 40 (324) | П'ЯТНИЦЯ, 9 грудня 1988 року. | Виходить раз на тиждень | Ціна 1 коп.

25-26 ЛИСТОПАДА відбулась VIII партконференція Ленінського райкому. Першим секретарем знову обрано В. І. ЛЕВКОВИЧА. В зв'язку з переходом другого секретаря І. Ф. ШЕВЧУКА на посаду першого заступника завідуючого відділом оргпартроботи обкому Компартії України другим секретарем обрано І. М. БОНДАРЧУКА, який працював до цього завідуючим оргвідділом міськкому партії.

Секретарем райкому обрано В. П. ЛЮТВОРТ.

До складу бюро Ленінського РККПУ обрано секретаря парткому Вінницького політехнічного інституту В. М. БАБІЯ.

Комсомольське життя

Говорити і діяти

Звітна комсомольська конференція інституту розвивалась за сюжетом, у якому спершу ніби-то не передбачалось бурхливих емоційних сплесків, В усякому разі було видно, що комсомольці хочуть «розквитатись» з обговоренням наслідків своєї діяльності впродовж попереднього року максимум за дві години, а то й швидше. Принаймні, пропозиція — зробити перерву в конференції через дві години — була відкинута майже з обуренням. Так довго сидіти ніхто не збирався. Вирішили — хай буде без перерви.

Доповідь **Олександра Янченка** (до речі, ділова і гостра) читалась на фоні рівного однотонного гомону і схилених над книжками, газетами й конспектами голів, президія мала «запас дихання» усього з восьми ораторів, які записались виступати в обговоренні.

Не збагнути, коли і як стався злам — чи доповідь усе-таки зачепила за живе, чи, може, це будить енергію сама атмосфера перебудови, але після сімнадцяти виступаючих, на четвертій годині роботи, президія звернулася до залу — у її списках значилося ще сім претендентів сказати слово і список цей (видно було з усього) міг стати ще довшим...

Коло обговорюваних проблем...

Кола, по суті, не було. Говорили про все — від найвищих матерій духовного життя до непідметених, засмічених соняшниковим лушпинням підлог в аудиторіях.

Дехто виступав з «глобальних» позицій — виробити енергійну, перебудовну політику, створити внутрі комсомолу організацію для перебудови, відродити традиційну відвагу російських студентів, які ніколи нікого і нічого не боялись. Були пропозиції звернутись (неясно, правда, до кого) за правом вільного виходу з комсомолу, у якому, мовляв, багато баласту і якщо організація очиститься, то в ній не буде «зайвої» ваги, вона стане мобільнішою, живкішою і діяльнішою.

На конференції явно відчувався дух хотіння і чекання змін. Визначалась, правда, й інша позиція: «Нам залишили право тільки чекати. Право на ідеї й керівництво молоддю монополізоване комуністами».

Сказано в стилі авантюрної «відваги» чи й демагогії. Бо якби декого свербіло бажання самовиразитись не в словах, а на ділі, то він би неодмінно скористався вакантною «монополією» на редакторство в «Комсомольському прожекторі». Інститутський «Комсомольський прожектор» погас уже рік тому, на його попелищі — жодної жарини, а ні вуглика. І це в період гласності, коли багатьом так хочеться на трибуну. То ж бери її в свої руки, будь ласка, місце вільне, поле найширшої ініціативи перед тобою... Нема охочих виявити себе у ділі.

Загалом же конференція справила приємне враження своєю небайдужістю, гарячим зацікавленням, конкретністю і з багатьох аспектів — конструктивністю. Активісти подали ряд цінних думок щодо поліпшення роботи студентських клубів, будівельних загонів, щиро й заклопотано говорили про непрості взаємини з іноземними студентами і шукали шляхів поліпшення цих взаємин. Турбує їх також несповна реалізована участь студентів в складі вчених рад, в наукових розробках. Порушувалось багато питань самоуправління, роботи добровільної народної дружини...

Відчувалось щире бажання багатьох підкласти під перебудову власні плечі, не тільки виступати з пропозиціями, а й самому щось зробити для якнайшвидшого втілення їх у життя. Студент енергофаку **Костянтин Вознюк**, наприклад, від імені своєї групи запропонував перейти на новий спосіб навчання без традиційних семестрових екзаменів, як це роблять уже в Тбіліському сільськогосподарському інституті.

Ця пропозиція цікава тим, що не переслідує мети «зняти» зі студентської спини частину вантажу, а навпаки, підніме навантаження, зате й поліпшить якість навчання. І група сама погоджується на такий експеримент — ось у чому суть. Очевидно, до пропозиції треба прислухатись.

Комсомольська конференція засвідчила великі можливості нашої інститутської організації, бойовитий дух, вболівання за те, щоб Вінницький політех постійно нарощував свій авторитет хорошими ділами.

— А для цього, — сказав, виступаючи на конференції секретар парткому **В. М. Бабій**, — треба не тільки чекати, не тільки добре говорити, а й діяти. Партійці тільки тоді мусять братись за молодіжні проблеми, коли про них забуває, комсомол.

Ректор інституту **І. В. Кузьмін** побажав комсомольцям не тільки хорошого перебудовного настрою, а й дерзання, наполегливості, енергійної боротьби.

В роботі конференції взяла участь і виступила секретар обкому комсомолу **Надія Марценюк.**

Конференція дообрала склад комітету комсомолу, штаб «Комсомольського прожектора».

НА ОБСУЖДЕНИЕ КОЛЛЕКТИВА

Сегодня ректорат предлагает на обсуждение коллектива структурную схему управления ВПИ, в основу которой положены принципы демократизации и комплексирования. Вашему вниманию представлена примерная структурная схема организации учебно - научно-производственного комплекса (УНПК) факультета энергетики. По аналогичной схеме рекомендуется организация УНПК и на других факультетах.

Наряду с этим ректорат надеется, что коллектив возьмет участие и в обсуждении примерной структурно - функциональной схемы управления проректора по учебно-методической и воспитательной работе, поделится соображениями в отношении предлагаемых ниже функциональных прав и обязанностей заведующего кафедрой.

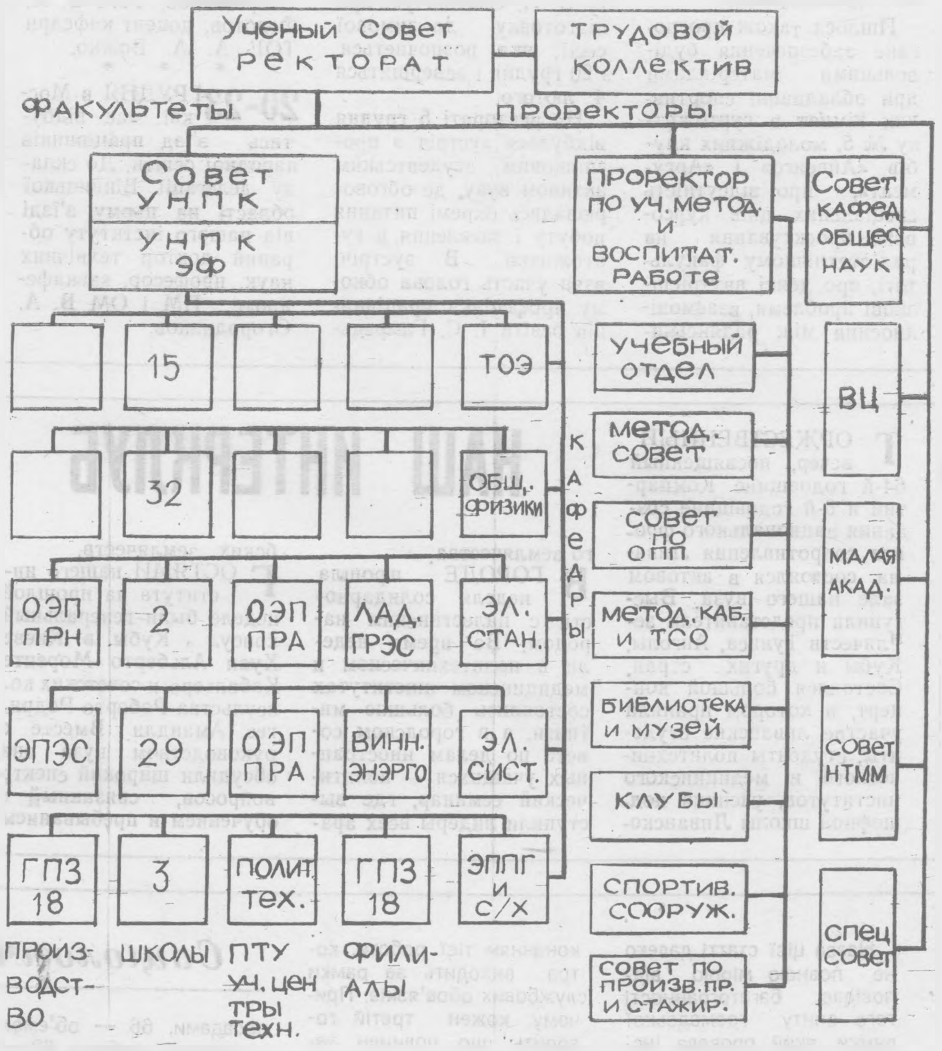

ПРАВА И ОБЯЗАННОСТИ ЗАВКАФЕДРОЙ

Кафедра является основным учебно-научным и структурным подразделением высшего учебного заведения (факультета), осуществляющим учебную, методическую и научно-исследовательскую работу по одной или нескольким родственным дисциплинам, воспитательную работу среди студентов, а также подготовку научно-педагогических кадров и повышение их квалификации.

Кафедру возглавляет заведующий кафедрой, имеющий, как правило, ученое звание профессора или ученую степень доктора наук. Он избирается ученым советом вуза сроком на 5 лет, руководит всей ее деятельностью и организует ее, несет полную ответственность за результаты.

В состав кафедры входят профессора, профессора-консультанты, доценты, ассистенты, старшие преподаватели, старшие и младшие научные сотрудники, аспиранты.

На заведующего кафедрой возлагаются:

Организация проведения по всем формам обучения (без отрыва от производства: заочное и вечернее обучение с отрывом от производства, дневное обучение) лекций, лабораторных, практических, семинарских и других видов учебных занятий, предусмотренных учебными планами, на высоком идейно-теоретическом, методическом и научном уровне; руководство производственной работой и дипломными работами, а также самостоятельными занятиями студентов; проведение курсовых экзаменов и зачетов.

Организация проведения мероприятий по воспитательной работе среди студентов, профессорско - преподавательского состава и сотрудников.

Разработка и представление на утверждение в установленном порядке учебных программ по дисциплинам кафедры, а также подготовка заключений по учебным программам, составляемым другими кафедрами.

Подготовка учебников, учебных пособий и других руководств и наглядных пособий, а также составление заключений по поручению ректора вуза на учебники, учебные пособия и учебно-методическую литературу.

Руководство проведением научно-исследовательской работы в соответствии с утвержденным планом; руководство научно-исследовательской работой студентов; обсуждение заключенных научно-исследовательских работ и внедрение результатов этих работ в производство; рекомендация для опубликования законченных научных работ.

Рассмотрение индивидуальных планов учебной, научной, методической и другой работы сотрудников кафедры, изучение, обобщение и распространение опыта работ лучших преподавателей; оказание помощи начинающим преподавателям в овладении педагогическим мастерством; разработка и осуществление мероприятий по использованию при проведении учебных занятий ЭВМ и современных технических средств (кино, радио, телевидение, звукозапись, счетно-решающие машины и др.)

Подготовка научно-педагогических кадров (кандидатов и докторов наук, доцентов и профессоров), рассмотрение диссертаций, предстаавляемых к защите членами кафедры или по поручению ректората вуза другими соискателями.

Установление связи с промышленными и сельскохозяйственными предприятиями, колхозами, учреждениями и организациями в целях обобщения и распространения передового опыта и оказания им научно-технической помощи; заключение договоров на прямую подготовку специалистов и организации филиалов кафедр; организация связи со средними школами, ПТУ и техникумами с целью профориентации и оказания помощи по реализации концепции по непрерывной подготовке специалистов, а также получения рабочей профессии будущими инженерами.

Организация систематической связи с окончившими высшее учебное заведение и аспирантами - выпускниками данной кафедры.

Организация пропаганды научных и политических знаний.

Проведение мероприятий по повышению квалификации специалистов, занятых в различных отраслях народного хозяйства, культуры, просвещения и здравоохранения.

Заведующий кафедрой дает предложения по организации новой кафедры при наличии нового научного и учебного направления, доктора наук и не менее 5—7 высококвалифицированных специалистов.

В обязанности заведующего входит организация и проведение заседаний кафедры, научных и научно-методических семинаров. На заседания кафедры и семинары могут быть приглашены работники других высших учебных заведений, а также работники других научно-исследовательских институтов, предприятий и учреждений.

Завкафедрой проводит замещение должностей профессо - преподавательского состава и научного персонала кафедры в устаановленном порядке по конкурсу, разрабатывает и следит за исполнением:

а) планов работы, охватывающих учебную, научно-исследовательскую, методическую и другие виды работы кафедры;

б) действующей учебно-методической и другой документации по дисциплинам кафедры;

в) протоколов заседаний.

Коротко про різне

25 листопада відбулась конференція профспілкової організації студентів, яка обговорила звіт профкому і ревізійної комісії за роботу з травня 1987 по листопад 1988 року, добрала склад профкому.

З доповіддю виступив голова профкому В. С. Боднар. Конференція порушила багато наболілих питань. Гостра мова йшла про розподіл житла в гуртожитках. Думка учасників конференції однозначна — цим повинні займатися студентська профспілка і комітет комсомолу без втручання адміністрації.

Йшлося також про погане забезпечення будівельними матеріалами при обладнанні спортивних кімнат в гуртожитку № 5, молодіжних клубів «Айвенго» і «Аргумент», про відсутність спеціальних днів курсового проектування на радіотехнічному факультеті, про деякі внутріспілкові проблеми, взаємовідносини між радянськими й іноземними студентами.

В роботі конференції взяв участь голова обкому профспілки працівників освіти І. С. Гамрецький.

* * *

НА ЧЕРГОВОМУ засіданні ректорату 28 листопада і 5 грудня заслухано звіти про хід перебудови в їхніх підрозділах проректорів О. І. Таранухи, С. Й. Ткаченка, Ю. А. Карпова. Роботу визнано задовільною.

Заслухано також інформацію завідуючого учбовою частиною інституту В. П. Омелянчука про підготовку до зимової сесії, яка розпочнеться з 20 грудня і завершиться 4 лютого.

На ректораті 5 грудня відбулася зустріч з профспілковим студентським активом вузу, де обговорювались окремі питання побуту і заселення в гуртожитки. В зустрічі взяв участь голова обкому профспілки працівників освіти І. С. Гамрецький.

* * *

30 ЛИСТОПАДА відбувся цільовий семінар професорсько-викладацького складу ВПІ «Професіоналізація навчання студентів з суспільних і загальноінженерних дисциплін — важливий фактор підвищення якості підготовки спеціалістів»..

З основною доповіддю виступив проректор Ю. А. Карпов. Співдоповіді прочитали завідуючі кафедрами: вищої математики Ю. І. Волков, фізики І. Г. Мельник, ПМ і ОМ В. А. Огородніков, ТТМ В. А. Федотов, доцент кафедри ТОЕ А. А. Божко.

* * *

20-23 ГРУДНЯ в Москві має відбутись з'їзд працівників народної освіти. До складу делегації Вінницької області на цьому з'їзді від нашого інституту обраний доктор технічних наук, професор, завкафедрою ПМ і ОМ В. А. Огородников.

ПРИЛАД НАЗИВАЮТЬ „МОМЕНТОМ"

Цей прилад поки-що в одному екземплярі і виготовлений він на замовлення Харківського електротехнічного заводу для вимірювання пускового моменту двигунів. Винахід запатентовано минулого року кандидатом технічних наук, виконуючим обов'язки завідуючого кафедрою автоматики й інформаційно - вимірювальної техніки В. О. Піджаренком і асистентом В. В. Кухарчуком.

Перший екземпляр готували в цехах виробничого об'єднання «Термінал». Примітили там майстра з золотими руками робітника Михайла Гнатовича Глушка, який допомагав доводити все до належних кондицій молодим науковцям Вячеславу Овчинникову, Олександру Ігнатенку та Олександру Дідику.

Прилад зарекомендував себе дуже добре. То ж і не дивно, що його попросили виготовити для себе також науковці Київського інституту електродинаміки АН УРСР. Кафедра доручила цю роботу молодшому науковому співробітнику Олександру Дідику (на знімку — крайній праворуч), а в ролі наставників виступають В. О. Піджаренко (в центрі) і В. В. Кухарчук.

В. КОСТИЛЬОВ,
директор центру НТТМ.

НАШ ИНТЕРКЛУБ

ТОРЖЕСТВЕННЫЙ вечер, посвященный 64-й годовщине Компартии и 6-й годовщине создания национального фронта сопротивления Ливана, состоялся в актовом зале нашего вуза. Выступили представители землячеств Туниса, Анголы, Кубы и других стран. Состоялся большой концерт, в котором приняли участие ливанские студенты, студенты политехнического и медицинского институтов, ученики подшефной школы Ливанского землячества.

В ГОРОДЕ прошла неделя солидарности с палестинским народом. Во время недели в политехническом и медицинском институтах состоялись большие митинги, а в городском совете по делам иностранных учащихся — политический семинар, где выступили лидеры всех арабских землячеств.

ГОСТЯМИ нашего института на прошлой неделе были генеральный консул Кубы в Киеве Хуан Альберто Морente Кабальеро и советских консульства Роберто Родригес Амандли. Вместе с руководством вуза они обсудили широкий спектр вопросов, связанный с обучением и пребыванием кубинских учащихся на территории Советского Союза.

В СООТВЕТСТВИИ с договором о развитии дружеских связей с Келецким политехническим институтом в Польшу с рабочим визитом выехала делегация нашего института в составе доцента, кандидата технических наук Ю. А Буренникова, профессоров В. А. Огородникова, Н. А. Филинюка, ассистента, кандидата технических наук А. Н. Мудрого.

В клубі поезії

На черговому засіданні клубу любителів поезії сьомого грудня виступав не поет, а прозаїк. Відбулася зустріч з письменником і журналістом, редактором інститутської багатотиражної газети «За інженерні кадри» І. С. Волошенюком, який коротко розповів про свою багатолітню роботу в газетах і на радіо, а також про зустрічі з цікавими людьми. Серед них — талановита душею подільська мати Магеланиха, герой війни О. М. Бицюк, людина драматичної біографії В. В. Матковський та багато інших.

Змагаються ККВ

3—4 грудня в інституті відбулись змагання факультетських команд кмітливих і винахідливих. У фінал, який планується провести 10 грудня, вийшли команди факультету обчислювальної техніки, РТФ, ІБФ. Хід змагань коментує завідуюча клубом інституту Г. М. Севастьянова.

— Чим сподобалось нинішнє суперництво кмітливих і винахідливих?

— Дуже багато інсценівок, інтермедій, діалогів, реплік стосувались безпосередньо інститутського життя. Виразно відчувається, на яких факультетах який стиль керівництва, де студенти поважають свої деканати, а де ставляться до них стримано.

Намітилась характерна тенденція — краще почали сміятись, якщо так можна висловитись, на радіотехнічному й машинобудівному факультетах, дещо погіршились справи на ФАМІ, тривожне становище на енергофаці. Команда різко здала позиції.

Особливо приємно говорити про машинобудівний факультет. Вважаю, що у становленні команди центральну роль відіграє секретар партійного бюро В. Б. Петров, який тут і за наставника, і за натхненника, і, якщо хочете, то й за душу всіх добрих починань.

Соціологічний аспект

Ти і твоя робота

Назва цієї статті далеко не повною мірою відповідає багатогранності того опиту громадської думки, який провела інститутська лабораторія соціологічних досліджень. Ми намагалися вивчити проблему в максимально можливих і доступних аспектах. Це було дуже цікаве дослідження.

Ось, скажімо, таке: «Якими мотивами керувався ти, намагаючись знайти роботу не деінде, а саме в політехнічному інституті?».

Сорок відсотків опитуваних заявили, що їх сюди покликала любов до науково - педагогічної діяльності. 11 процентів знайшла тут зручне поєднання праці з навчанням. Близько десяти відсотків при виборі місця роботи брали до уваги престижність установи і добрі умови праці, а три проценти опитуваних привела сюди надія розв'язати, чи хоча б поліпшити свої житлові умови.

Таким чином, не всі опитувані мають улюблену роботу. Чимало з них мусять любити ту, яку мають. Що ж вони у ній тепер цінують?

60 процентів відповіли, що люблять творчість і інтелектуальність, 39 раді з того, що є змога постійно підвищувати кваліфікацію.

Дуже багато респондентів (37%) невдоволені виконанням тієї роботи, котра виходить за рамки службових обов'язків. Причому, кожен третій говорить, що ловинен займатися цим, як правило, після робочого дня і навіть у вихідні. Причина?

38 із кожних ста опитуваних скаржаться на нерівномірність розподілу функціональних навантажень між членами колективу. Найбільше цих нарікань було на кафедрах ААГ, АСУ, ТСП, НГіМГ, ТОЕ, БКІА. Половину анкетованих обурює тіснота, в якій доводиться працювати, відсутність належної вентиляції. 36 відсотків ждуть поліпшення освітлення приміщень і створення більш-менш нормальних умов праці в осінньо-зимовий час, коли дошкуляє холоднеча.

Як уже було сказано вище, лабораторія соціологічних досліджень намагалась вивчити тему «Ти і твоя робота» якомога всебічніше. Тому доречним виявилось і запитання: «Що влаштовує (і не влаштовує) тебе в громадсько - трудовому житті колективу?».

86 процентів задоволені своїми професіями і посадами, 66 — об'ємом і напругою роботи, 62 — виховними заходами, що здійснюються в їхніх колективах. Це позитивне і приємне. Зате на сторінки анкет буквально пливе масове (65%) невдоволення існуючою системою премію вання і заохочення. Щороку в інституті заохочується близько сорока відсотків працівників кафедр, однак четверта частина анкетованих впродовж останніх трьох літ не відзначалася ніяк, а майже четверта — відзначалася щороку. Амплітуда такої явної несправедливості найвідчутніша в колективах кафедр БКІА, ТАМ, ЕПіОП, РТУ, ТСП, ЕС, фізвиховання, на кафедрах суспільних наук. Кожен другий респондент вважає також, що рівень його трудових затрат не компенсується розміром сьогоднішнього заробітку, який мав би бути значно вищим. Особливо розповсюджені ці міркування на кафедрах російської й іноземної мов, фізвиховання, обчислювальної техніки, суспільних наук, ЕПіОП.

Загальну тривогу викликає і стан трудової дисципліни. Ним невдоволений кожен третій з анкетованих і (що характерно!) — це не обов'язково керівник.

Отже, нема сумніву, що тут у нас — істотне упущення, котре не менш істотно може позначитись на ході перебудови. До речі, половина учасників анкетного опиту заявили, що рівень суспільної активності колективів у період перебудови мусить бути значно вищим, ніж є зараз.

Лабораторія соціологічних досліджень, звичайно, не може давати вказівок, що і як робити далі, щоб виявлені недоліки усунути, але її аналізи мусять викликати тривогу і будити думку кожного, адже ці аналізи непристосовані під щось, не підтасовані до чогось. Їхня цінність — в об'єктивності. Вони — покажчик тих реальних упущень, на яких необхідно зосереджуватись, які треба негайно усувати.

М. СИНЕЛЬНИК,
Ж. ХЛИСТОВА,
працівники лабораторії соціологічних досліджень.

ОГОЛОШЕННЯ

20 листопада нинішнього року близько дванадцятої години ночі на проспекті Космонавтів помер від тяжких поранень Вячеслав Іванович Фурдіяк 1940 року народження, житель міста Вінниці, який працював на заводі імені 60-річчя Жовтня. В зв'язку з цим порушено кримінальну справу і ведеться розслідування. З'ясовано, що В. І. Фурдіяк за патентом на власній машині «Москвич-2140» білого кольору (державний номер 54—88 ВИФ) перевозив пасажирів.

Звертаємось до читачів газети «За інженерні кадри»: якщо кому-небудь з вас відомо щось про те, кого перевозив на своїй машині В. І. Фурдіяк 20 листопада, з ким він розмовляв, може, вам навіть доводилось бачити злочинців, просимо негайно повідомити в прокуратуру Ленінського району міста Вінниці. Телефони — 2-59-20, 2-59-80, або в Ленінський РВВС — 2-50-23, 2-66-20 і «02».

Д. ЦВІГУН,
прокурор району, радник юстиції.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця Хмельницьке шосе, 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. ВЮ 04405 Зам. 5036

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТАКОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 41 (325) | П'ЯТНИЦЯ, 16 грудня 1988 року. | Виходить раз на тиждень | Ціна 1 коп.

З НАРОДОМ ВІРМЕНІЇ — РАЗОМ!

КОЛИ БІДА СПІЛЬНА

Вже наступного дня після того, як стало відомо про велике стихійне лихо в братній республіці, студент енергетичного факультету Василь Захаров приніс заяву на ім'я ректора з проханням відпустити до Вірменії спеціальний будівельний загін добровольців. У списку стояло понад двадцять імен і він міг видовжитись до ста прізвищ і більше.

Поки-що в такій допомозі, як виявилось, нема потреби, але якщо вона виникне, то студенти політеху готові виїхати за першою ж командою.

Біда братнього народу — спільна біда багатонаціонального Союзу РСР, кожної радянської людини. Того ж дня, коли Василь Захаров і його друзі писали свою заяву, зібрався на мітинг адмінуправлінський персонал вузу. З коротким словом виступив ректор І. В. Кузьмін. Було вирішено виділити з фонду матеріальної зацікавленості 50 тисяч карбованців на допомогу трудящим Вірменії. Погодились з пропозицією перечислити в рахунок допомоги одноденний заробіток кожного.

На всіх факультетах вузу триває збір коштів серед студентської молоді. Група 4 ЕОМ-88 подала ініціативу переслати вірменським братам свою місячну стипендію.

Клуб інституту вирішив зробити платним наступний фінал команд кмітливих і винахідливих, а виручені кошти відправити братньому народові.

В санаторії - профілакторії підготовлено 60 місць на той випадок, якщо доведеться поселяти тих, хто зостався без житла і притулку.

Донори - добровольці здали у фонд Вірменії сорок літрів крові.

ПИСЬМО В НОМЕР

Дорогие друзья!

Разрешите от имени Совета лидеров зарубежных землячеств Винницкого политехнического института выразить свои соболезнования по поводу трагедии, случившейся в Советской Армении. Многие и многие из наших студентов испытывают чувство горечи и сострадания. Все мы решили оказать помощь армянскому народу. Студенты начали собирать деньги в специальный фонд, некоторые землячества собираются работать после занятий, а заработанные деньги переслать в Армению. Если понадобится, готовы принять даже личное участие в работах на территории республики:

Мы делаем так потому, что наши народы помнят помощь, которую оказывал и оказывает Советский Союз другим народам мира. В трудный час все человечество должно забывать распри и обиды и объединять усилия вокруг пострадавших, потому, что все мы люди, не взирая на мировоззрения, цвет кожи, национальность.

Еще раз выражаем свои соболезнования пострадавшим.

От имени Совета лидеров зарубежных землячеств ВПИ

Мубарак ХАССАН.

ОБГОВОРЮЄМО КОНЦЕПЦІЮ ПЕРЕБУДОВИ ВУЗУ

ПРОПОНУЮТЬ НАРОДНІ КОНТРОЛЕРИ

Народні контролери підтримують думку, що головна мета перебудови — різке поліпшення якості підготовки спеціалістів, яка має бути конкретизованою для кожного викладача, студента співробітника.

28 жовтня контролери вузу слухали інформацію проректора М. М. Шкодіна про те, як краще забезпечити студентів корисними площами і оздоровити умови в навчальних приміщеннях.

З'ясувалось, що адміністрацію цілком влаштовує існуюче становище. Взявши до уваги площу всіх залів, одержали цифру близько 7 квадратних метрів на студента при нормі 18,8 і опинилися в верхній таблиці списку суперництва між вузами УРСР. Але ж відомо, що в тому вузі, де студентів до шести тисяч, на кожного повинно випадати 10,9 кв. метра робочої і 14,5 корисної площі. А в нас: ЕФ — 2,23, МБФ — 2,2, ФАМ — 1,81, ФВТ — 1,65, РТФ — 1,71, ІБФ — 4,2 кв. м.

Отже, навіть на інженерно-будівельному факультеті забезпеченість корисною площею складає тільки 28 процентів потреби. Що тут ще додати?

Народних контролерів турбує також стан придатності експлуатованих приміщень до навчання. Внаслідок безперервних «вдосконалень», влаштування перегородок мізерні залишки площ не забезпечені загальнообмінною і місцевою вентиляцією. Більшість учбових аудиторій корпусу № 1 не піддаються провітрюванню. До такого ж стану доведено уже й нульовий корпус з прибудовою. Число кабінетів і приміщень, відторгнутих під науково-дослідні і дослідно - конструкторські роботи, виросло до таких розмірів, що займає площу в чотири рази більшу, ніж та; що зосталась для навчання студентів. Ось ці розміри: ЕФ — 341,4 кв. м; МБФ — 519,7; ФАМ — 646,9, ФОТ — 273,6; РТФ — 228,6; ІБФ — 512,5. Таким чином, на одного наукового працівника на ЕФ випадає 4,37 кв. м, на МБФ — 9,29; на ФАМ — 7,55; на ФОТ — 3,5; на РТФ — 5,4; на ІБФ — 6,74. Іншими словами, це в 3—4 рази більше, ніж на студента.

Виникає цілком природне запитання: ми учбовий чи науково - дослідний інститут? Головна фігура у нас — майбутній спеціаліст, як основна «продукція», чи хтось інший? На якому плані перебуває в ВПІ здоров'я майбутніх інженерів і якість їхньої професійної підготовки?

Ще одне, не менш важливе питання перебудови — комп'ютерна грамотність наших випускників. За винятком факультету обчислювальної техніки, ніхто не вчить працювати не тільки на ЕОМ, а навіть на простеньких програмних калькуляторах. Про це не раз уже говорилося на різних «поверхах» гласності, та віз, як мовиться, і нині там. Адміністрація провела тільки ревізію наявних засобів, а конкретних заходів для виправлення становища не вжито.

Є ще один факт, котрим студентові відводиться роль другорядної особи в інституті. Наприклад, кращим з кращих надане право користуватись індивідуальним графіком навчання. Однак вдень їх у бібліотеці майже нема, а увечері бібліотека закривається о 20-й або о 21-й годині. В суботу і неділю вона теж не працює на поліпшення якості спеціалістів. Майже не можуть користуватись бібліотекою ті, хто здобуває спеціальність без відриву від виробництва.

Таким чином, про перебудову у нас точаться поки-що одні балачки, а там, де «перебудова» відбулась, то не завжди на користь підготовки майбутнього інженера. Саме це і змушує народних контролерів висловити свою відверту думку.

В. ДЕМЕШКО.

В комітеті комсомолу

На засіданні 8 грудня головним питанням були зміни в структурі комсомольського комітету. З метою впорядкування і активізації роботи за напрямками створено комісії в складі:

— ідеологічна — **В. Попов, О. Даколюк, О. Ротор, Є. Рой, І. Сторожук, В. Матушко, І. Сорвіра, В. Шатківський.**

— внутріспілкової роботи — **О. Янченко, І. Борисенко, С. Ковальчук, С. Адаменко, О. Совков, Г. Сивак, І. Закусило.**

— науково - виробнича — **В. Марцонь, Л. Костенко, А. Василишин, Я. Скорюкова.**

Створено також штаб студентських будзагонів. Начальником штабу затверджено **О. Плакидюка.**

В складі комсомольського комітету утворено бюро, до якого увійшли **І. Борисенко, О. Ковалюк, В. Марцонь, В. Попов, І. Сорвіра, Г. Сивак, О. Янченко.**

Заступником секретаря комітету комсомолу з питань ідеологічної роботи обрано інженера кафедри ЕПіОВ **В. Попова.**

ВІТАЄМО

— проректора інституту Володимира Діонисовича Свердлова з присвоєнням вченого звання — професор;

— працівника кафедри радіотехнічних пристроїв Станіслава Івановича П'ятіна з здобуттям вченого ступеня — доктор технічних наук.

І КОРИСНО, І ПРИЄМНО

Уже вдруге підряд група 2 ААГ-84 займає перше місце в соціалістичному змаганні на машино - будівному факультеті. Запитують: «Як це вам вдається? У вас відпрацьована якась система, методика, чи це проста випадковість?»

Випадковість, звичайно, виключається. А щодо системи, то про неї, наче й не думали, але робота відповідна проводилась і проводиться. Скажімо, умови змагання не просто розробили і поклали в шухляду, щоб мати їх на той випадок, коли з'явиться яка-небудь комісія для перевірки. Їх прийняли на спільному розширеному засіданні комітету комсомолу і профспілкової студентської організації, оголосили в групах, вивісили на спеціальному стенді у вестибюлі. До речі, під цими умовами після сесії неодмінно знаходяться прізвища тих студентів, які стали відмінниками.

Своєрідний мікроклімат склався також всередині групи. Високим у неї авторитетом користується, наприклад, комсорг Саша Мельничук, хороший товариш і відмінник навчання, який ніколи не лінується прийти на допомогу, якщо ти її потребуєш. Це, по суті, стало нормою. Дух взаємодопомоги і взаємовиручки в 2 ААГ-84 високий. Давно нема правопорушень, двійок і підсумкові бали за сесію найвищі.

Якщо обміркувати все це, то виходить, що є система боротьби за успішність. Вважаю, що вона величезною мірою випрацювана завдяки нашій партійній організації, яка ненав'язливо, але постійно спрямовує нашу роботу.

Готуючи цю замітку, я раптом зробив «відкриття», що в нашій невеликій групі аж чотири комуністи, і вони, безперечно, мають вплив і на моральний клімат в колективі, і на активність, і на все інше, що робить її однією з кращих.

А тепер щодо відзнак. За першість у змаганні за минулу зимову сесію студентська профспілка видала нам 500 карбованців премії. Ми її розподілили. Вийшла кожному певна сума. І все?!

Піснувато і дуже будено. І ось друга перемога.

— Давайте куди-небудь поїдемо, — почали радитись групою. — Чотири роки разом, а що можемо згадати, крім навчання?

Ухвалили: домовитись з туристичним бюро і податись на три дні за маршрутом Вінниця—Луцьк—Брест. В групі 30 чоловік, в автобусі — 38 місць. Отже, маємо запас? Ага. В нас є 8 переможців змагання в особистій першості факультету. Кожен з них одержав по 40 карбованців премії, але не зіпсує їхнього сумління ще й подорож за таким цікавим маршрутом, який обрала наша група. Решту місць, які залишились вільними після розподілу, віддали групі 2 ТМ-84, котра завоювала в змаганні друге місце.

Г. СИВАК,
секретар комсомольського бюро МБФ.

НТП—виробництву

Валерій Михайлович Лагутін, якого ви бачите на цьому фото, працює асистентом кафедри електричних станцій. Нещодавно з ВДНГ УРСР надійшло повідомлення про нагородження його золотою медаллю виставки. За що ж така висока відзнака?

— Ми, — розповідає Валерій Михайлович, — експонували пристрій автоматичного контролю за функціонуванням трансформатора. Вважаю, що медаль присуджено одному мені тільки тому, що її не можна поділити. А фактично розробляли пристрій вчотирьох — керівником групи був доцент П. Д. Лежнюк, крім нього — інженер О. П. Коваль і старший лаборант І. І. Марковський.

В експлуатації на виробничому об'єднанні «Вінницяенерго» пристрій показав себе дуже добре. В усякому разі тепер інакше, ніж раніше, оцінюється коефіцієнт трансформації.

Нинішнього тижня наказом ректора за роботу над цим приладом відзначена і кафедра електричних станцій і вся група.

ПРОФСПІЛКОВІ ТУРБОТИ

Наближається до завершення 1988 рік.

Уже можна озирнутись назад, зробити підсумки, поміркувати над тим, що було хорошого, а що поганого, що можна брати на озброєння в наступний рік, а від чого відмовитись. Це я говорю про ідеологічну роботу в нашій профспілковій організації.

Значну питому вагу в цій роботі займає організація праці жінок.

Чого нам вдалося тут домогтись?

Практично всі матері, у котрих маленькі діти, мають тепер змогу трудитись за індивідуальним графіком, що значно оздоровило мікроклімат в колективі, допомогло уникнути багатьох конфліктних ситуацій. Не залучаємо жінок також до чергування по інституту у святкові, недільні та суботні дні. Працюємо зараз над тим, як укласти розклад занять, щоб представниці нашої кращої половини не мали других пар занять у вечірників і перших — на стаціонарі.

Треба створити також в кожному корпусі кімнату жіночої гігієни, цілоспрямованіше розподіляти путівки в санаторії, будинки відпочинку, ширше пропагувати можливості профілактичного лікування сім'ями у вузівському профілакторії.

Непогані умови для естетичного, духовного й фізичного виховання дошкільнят створені в інститутському клубі. До їх послуг — гуртки художньої самодіяльності, спортивні секції, влаштовуються новорічні ялинки, а на кафедрах ФАМІ, РТФ, ЕФ, у відділах СКТБ «Імпульс» — регулярні виставки дитячого малюнка.

Однак не можна стверджувати, що тут уже все в повному порядку, всі форми й методи вичерпані. Не складає, наприклад, осооливих організаторських і матеріальних труднощів проведення дитячих ранків у клубах інституту й гуртожитків до 8 березня, 1 травня, 7 листопада. Мало влаштовуємо за участю дітей спільних походів до лісу, спортивних змагань, вечорів відпочинку.

В профгрупах тривають давні безплідні дискусії і суперечки про потрібність чи непотрібність примусового продажу квитків на спектаклі. Цю енергію можна було б з більшою користю затратити на колективні походи в театри, зали органної і камерної музики, на наступні творчі зустрічі з авторами цих програм, режисерами, артистами, що, без сумніву, збагачувало б духовний світ людини. На жаль, все це поки-що тільки з області добрих побажань.

Майже перестали проводитись факультетські вечори «Тато, мама, я — дружна сім'я», які впродовж 87—88 років силкувались відродити під «новим прапором» — «Нумо, факультет». Не вдалась також організація міжфакультетських вечорів відпочинку і спорту. А можна було б проводити їх за типом кавеенів, починаючи з кафедр і закінчуючи міжвузівськими фіналами. Головне тут — за ентузіазмом, ініціативою, бажанням зробити щось приємне для свого колективу. Не треба чекати вказівок, дозволу на пошук і дерзання. Твори і пробуй сам!

Відомо, що наш інститут славиться спортивними досягненнями в республіці і країні. На жаль, ні викладачі, ні співробітники у цьому «не винні». Для багатьох з них фізкультура — річ малознайома. А від цього — хвороби, бюлетені, зниження якості праці. Тим часом, не секрет, що тільки бадьорий, духовно сильний може мати справжню втіху від роботи. Втім, агітувати за фізкультуру зайве, в її безперечній користі переконані всі. Треба не лінуватись, брати за взірець тих, хто поряд, у кого з цим — повний порядок.

Чимало належить ще зробити і в оздоровленні морально - психологічного клімату в різних підрозділах ВПІ. Не всім припали до вподоби умови перебудови, гласності, демократизації, дехто розуміє їх, як вседозволеність, право на негативістські настрої, крайню агресивність. Ми повинні виходити з одного — чи приносять наші вчинки і слова користь спільному ділу, чи наші розмови перетворюються в реальні справи?

В. ПОПОВ,
заступник голови профкому ВПІ з питань ідейно - виховної роботи.

ТЯНЬ-ШАНЬ—ГОРИ НЕБЕСНІ

Гуркіт обвалу обриває і без того нетривку у високогір'ї ниточку сну. З десяток чоловік висовуються з наметів, щоб з'ясувати, що сталося. Виявляється, нічого серйозного: просто обвалився сніговий козирок, наговерть сніжинок загін починає підйом по боковій морені до місця витоку льодовика, півкілометрового пролому у гірському хребті. Крок за кроком піднімаємося вгору, «пробиваємо» хмару, крізь прозорий сер-

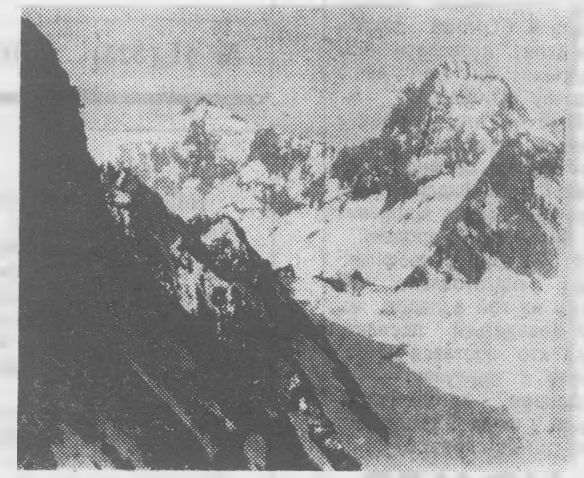

З НОТАТОК АЛЬПІНІСТА

метений за ніч на уступі скелі, найближчої до місця нашої стоянки. Крижаний подих з цирку Аксайського льодовика легко огинає вал старої бокової морени, за якою мальовничо розкинулося наметове містечко. Морозний вітер примушує пірнути назад у свої «домівки», зануритися у зігрітий спальний мішок.

Четверта година ранку — час підйому чергових, о п'ятій — вихід на снігові заняття. Заздримо щасливчикам, у яких ще ціла година нічного сну. А, між тим, руки звично підкачують залитий ще звечора бензином примус, ставлять на вогонь казанки з водою...

Альпіністи недарма жартують, що їхній вид спорту — найкращий спосіб перезимувати літо. Під легку (липневу!) крупанок мерехтять зірки. Вони великі тут, як ніде, на рівнині. Перед виходом на льодовик учасники підйому зв'язуються страховочними мотузками і відділення розходиться зі своїми інструкторами по місцях занять, обминаючи темні провалля.

Сонячне проміння досягло протилежної стіни цирку і вже визолотило й висріблило вершини гір — Боксу, Теке-Тору, Ак-Тоо, Піку Вільної Кореї. Звідтіля долинає гуркіт перших каменепадів. А тут, на сніжнику Корони, справжньої цариці цирку, панує тінь і мінусова температура. Свіжий сипучий сніг легко проникає під найменшу незаправлену складку одягу. Втім, його холодний дотик не такий вже й неприємний, бо від світанку пройдено вже сотні метрів підйому і спуску, а у зв'язках, появилися десятки пунктів страховки, в діло пішли сотні метрів мотузків. То ж поки сонце добирається до нас, ми добряче зігрілися. Одягаємо захисні маски та темні окуляри, щоб уникнути ультрафіолетових опіків.

Залишилося ще відпрацювати прийоми самозатримання та спуск «глісером». При такій крутизні в звичайних альпіністських черевиках можна спускатися вниз не гірше, ніж на гірських лижах.

Біля підніжжя сніжника встигаємо зробити безліч знімків, зберегти на пам'ять враження одного із двадцяти днів, проведених на альпіністській учбово - спортивній базі «Ала - Арча».

Вони дали нам (до речі, пора і представитися: члени альпіністсько-туристського клубу ВПІ «Одісей» В. Маліцький, В. Головатий, О. Лубяний) багато приємних зустрічей з цікавими людьми, стали приводом нових знайомств. Та головне — ми подружилися з природою і горами Західного Тянь - Шаню, новою вершиною — Аличене (4404 м). Поповнилися знаннями і досвідом техніки й тактики альпінізму, підтвердили право на біло - блакитний значок з контуром Ельбруса і сріблястим льодорубом — «Альпініст СРСР».

В. ГОЛОВАТИЙ,
студент радіотехнічного факультету.

Секція альпінізму запрошує всіх бажаючих. Тренування — щодня о 17.00. Збір — коло клубу «Одісей» (II-й поверх кафедри фізвиховання).

Як поселяємо в гуртожиток

Багато говоримо ми про студентське самоуправління, ало поки-що тільки говоримо, оскільки профспілковий комітет студентів і комітет комсомолу в розподілі місць у гуртожитках участі не беруть. Нас тільки ставлять перед фактом, а всі питання розподілу перебувають фактично в руках проректора М. Є. Іванова.

В 1987 році факультет машинобудування одержав 500 місць в гуртожитку номер 2, а в 1988 році, як тільки відкрили ФПК, механікам дали 314 місць. Отже, на 200 менше.

В зв'язку з цим, кожен, хто у вузі з Вінницького району, зостався без житла. 66 чоловік перейшли на квартири. Таким чином, проблема набула гостроти.

Коли за спільним рішенням профбюро, факультетського комітету комсомолу і студради обійшли гуртожиток номер 2, виявилось, що кімната самопідготовки віддана для проживання.

Без дозволу і відома студради проректор О. І. Тарануха поселив в ізоляторі студента п'ятого курсу Зісмана - Гавриліна з дружиною, яка у ВПІ не навчається. Ось вам і самоуправління.

Студенти кажуть тепер: «Добре живеться тому, хто має «лапу», і заперечити проти цього нічого. Якби поселенням в гуртожитки займались профбюро і комітет комсомолу, таких непорозумінь не було б.

А. ДАЛЕХАЖІЄВ,
голова профбюро МБФ.

РЕПЛІКА

Горе-фізкультура

Може це комусь видасться й дивним, але мені здається, що однією з головних проблем для студенток є фізкультура. Зараз зима, а всі заняття неодмінно відбуваються надворі. Добре, що хоч до лісу перестали гонити. По першому снігу, правда, бігали. В кросовках і кедах! Уявляєте?

Мимо власної волі дівчата перестають ходити на фізкультуру — шаленіє грип. Але ж перед сесією треба отримати залік (та ще й диференційований), а ні, то не допустять до екзаменів.

Ось так питання, дрібніше за макове зерня, перетворюється в проблему.

Добре хлопцям. Для них — футбол, волейбол... в спортивному залі. А дівчат у спортзал пускають тільки тоді, коли треба підлоги мити. Для нас там занять ніхто не організовує.

Як не прикро, але деканати у це не втручаються, а кафедру фізкультури таке становище, мабуть, цілком влаштовує.

Аліна КАЧАНІВСЬКА,
студентка групи ЗАТ-86, ФАМ.

ПРОШУ ДОПОМОГИ

Як писалося в попередньому номері газети «За інженерні кадри», наш «Комсомольський прожектор» погас і на його попелищі ні жарини, ні вуглика. Ті жарини треба «роздмухувати» мені, як начальникові новообраного штабу. але мушу сказати відверто — великої впевненості в тому, що це вдасться зробити, у мене поки що нема. Справа в тому, що я начальник з гірким досвідом — очолював і той штаб, при якому прожектор погас, (не горівши, правда). Я прийняв його в квітні нинішнього року, якраз перед сесією, кинувся шукати штабістів, а вони уже то в армії, то на останніх курсах.

Були великі надії, що звітна комсомольська конференція, котра відбулася 2 грудня, поправить діла, пошле до штабу найбойовитіших, найактивніших і вмілих. Прожектору потрібні не просто бійці, а люди, які вміють фотографувати, малювати, писати плакатними перами, одне слово, ті, котрі могли б випускати газети, блискавки, листки в привабливому художньому оформленні. Але з майбутніми прожектористами, на жаль, знову ніхто попередньо не говорив, ніхто не питав, хочуть вони туди йти, чи не хочуть. Для «галочки», для звіту, для самозаспокоєння проголосували за кого-небудь. І знову «прожектора» нема з ким робити.

Свіжий приклад. Треба було зробити елементарне — написати листівку - звернення до всіх, хто співчуває горю наших братів . вірменів, котрі потерпіли від стихійного лиха, з проханням здавати кров і жертвувати гроші на банківський рахунок 700412. Підійшов я до однієї з новообраних прожектористок (до речі, у штабі чомусь всі, крім мене, дівчата). Треба, мовляв, написати листівку, тебе ж обирали. Вона не відмовляється, але зараз не може, зайнята.

Повірте — опускаються руки. Поки не пізно, треба нашу спільну трибуну гласності піднімати всіма силами, треба, щоб комітет комсомолу нарешті висунув до його штабу не кого попало, а людей енергійних, небайдужих, по-справжньому активних.

І. ЗАКУСИЛО,
начальник штабу «Комсомольського прожектора».

Пам'яті товариша

Зупинилось серце професора Добжинського.

Всі, хто знав Михайла Станіславовича, кому довелось працювати поряд з ним, втратили м'якого, добросердного, чуйного друга. Душа його вміщала багато тепла, котре він роздаровував з безмежною щедрістю, не шкодуючи часу і здоров'я.

Життя професора було нелегким. Багато років перебував у засланні, як син «ворога народу». Воював добровольцем на фронті. Навіть середню школу йому довелось кінчати в армії заочно.

Труднощі не зламали М. С. Добжинського ні морально, ні фізично. Справедливість перемогла. Скінчив два вузи, працював на залізничному транспорті, в Сибірському відділенні АН СРСР, потому в Сибірському НДІ енергетики, захистив кандидатську й докторську дисертації, став лауреатом Державної премії СРСР.

Лише два роки тому професор повернувся на Україну, в той край, де народився. У Вінницькому політехнічному він завідував кафедрою електропостачання промислових підприємств міст і сільського господарства. Життя його зупинилось дуже рано, на шістдесят третьому році. Тим більший біль, тим важче горе... Пам'ять про нього в наших серцях, поки вони б'ються.

Друзі по роботі.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

«За инженерные кадры» — орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 05297 Зам. 5161

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 42 (326) | П'ЯТНИЦЯ, 23 грудня 1988 року. | Виходить раз на тиждень | Ціна 1 коп.

В ПАРТКОМІ ІНСТИТУТУ

16 грудня відбулось засідання парткому, на якому заслухано звіт про роботу партбюро енергофаку по керівництву перебудовою учбово-виховного процесу.

Відзначено, що на факультеті у цій справі сталися деякі зрушення. Поліпшується, зокрема, організація учбового процесу, методична робота, успішність і якість навчання, видаються методичні посібники, викладачі беруть участь в розробці і впровадженні активних методів навчання. Особливу увагу деканат і партбюро приділяють перебудові навчальних планів і реалізації договірних умов. Факультет першим в інституті своєчасно розробив навчальні плани. Створено 3 філіали кафедр, відкрито ФПК, ведеться активна робота по будівництву свого учбового корпусу.

Але партком зосередив переважну увагу не на успіхах енергофаківців, а на тих завданнях, які треба ще розв'язувати. На першому плані мусить стояти фундаменталізація і комп'ютеризація учбового процесу. Наголошувалось, що сучасний інженер не може сприйматися, як серйозний спеціаліст, без володіння обчислювальною технікою. Тим часом, на енергофаці — це ще, як-то кажуть, неорана нива. Питання комп'ютеризації, на жаль, треба починати не з студентів, а з підготовки викладачів і створення кафедральних дисплейних класів. Слабко сприяють професійній підготовці філіали кафедр електросистем і електростанцій в Якушинцях і Ладижині, внаслідок їхньої віддаленості від вузу. Пильнішої уваги партбюро потребує самостійна підготовка студентів, перехід навчання за індивідуальним планом, ширше треба залучати студентську молодь до науково-дослідної роботи.

Партком віддав належне тим хорошим зрушенням, що стались на факультеті у вихованні духу високої ідейності і комуністичної моралі, однак підкреслив недостатню вимогливість за вихованя до кожного викладача. На партзборах малувато персональної критики й самокритики, аналізу причин багатьох упущень, незадовільно працює покищо система політосвіти, не організовано лекційної пропаганди серед студентів, викладачі не беруть у ній активної участі, не знайшла покищо свого місця в перебудові профспілка викладачів і співробітників. Партком звернув також увагу на недоліки в оргпартроботі.

Виходячи з усього цього, прийнята конкретна постанова по дальшому нарощенню зусиль і спрямуванню їх у русло енергійної перебудови учбово-виховного процесу.

Партком заслухав також інформацію секретаря парторганізації кафедр суспільних наук А. В. Колоса, як виконується постанова бюро міськкому від 29. XII. 87 року про хід перебудови роботи КСН у світлі вимог XXVII з'їзду КПРС. Викладачі стали більш конкретно поєднувати теорію марксизму-ленінізму з практичними завданнями часу, поновили плани й програми, розробили і читають спецкурси для наших і іноземних студентів. Працює міжкафедральний теоретичний семінар викладачів з сучасних проблем соціалізму, вивчається питання створення деканату суспільних наук, активніше пропагуються рішення XIX Всесоюзної партконференції серед населення міста й області.

Водночас відзначалось, що дуже повільно долається чисто інформативний підхід до навчання, не ведеться належна робота по вихованню у студентів уміння аналізувати процеси й події суспільного життя, використовуючи марксистсько-ленінську методологію, семінарські заняття в переважній більшості не набувають дискусійного характеру. Партбюро мало приділяє уваги організації позаурочної роботи викладачів з студентами. Суспільствознавці не часто бувають в гуртожитках, не стають організаторами дискусійних клубів, недостатньо допомагають організації студентського самоуправління, роботі комсомолу. Партбюро виявляє низьку вимогливість до комуністів, котрі не беруть участі в лекційній і науковій роботі, а спрямовують більше зусиль на роботу неформальних організацій за межами вузу.

Розмова про ці упущення була серйозною і гострою. Відповідною постановою рішуче вимагається посилити активність, і насамперед ідеологічну, щоб усунути вказані недоліки в якнайкоротший строк і з якнайменшою кількістю помилок.

Відзнаки за працю

З ГОЛОВНОГО комітету Виставки досягнень народного господарства УРСР надійшла приємна новина — за успіхи в економічному і соціальному розвитку наш інститут нагороджено Дипломом другого ступеня.

Такого ж диплома, а заодно й медалей виставки удостоєні вчені **Володимир Прокопович Кожем'яко і Михайло Рувинович Вальдман.**

ПРАЦІВНИКИ інституту **Анатолій Вацлавович Поплавський та Володимир Павлович Гель** за успіхи, досягнуті в розвитку народного господарства країни, нагороджені срібними медалями ВДНГ СРСР.

НАКАЗОМ ректора за зразкову постановку цивільної оборони інженерно - будівельному факультету присуджено перше місце в змаганні і почесна грамота, друге місце і почесна грамота — за факультетом енергетики.

Серед обслуговуючих підрозділів перше і друге місця здобули колективи СКТБ «Модуль» і обчислювального центру.

В РЕКТОРАТІ

На засіданні ректорату 19 грудня заслухано звіт проректора В. Д. Свердлова про його особистий вклад у хід перебудови вузу. Володимир Діонисович, як відомо, займається в інституті проблемами будівництва і технізації навчання. Гадаємо, що читачам буде особливо цікавою та частина його звіту, котра стосується питань будівництва.

Головні наші об'єкти сьогодні — це учбовий корпус енергетичного факультету і гуртожиток на 265 місць. Обидва вони мають здаватися в експлуатацію наступного року. Проректор Свердлов сподівається, що до жовтневих свят і енергетичний корпус, і гуртожиток будуть уже в повному розпорядженні студентів, хоча для цього доведеться освоїти майже півтора мільйона карбованців, отже, трудитись напружено і з почуттям великої відповідальності.

Наступного ж року започатковується будівництво господарським способом учбового корпусу радіотехнічного факультету, 107 - квартирного житлового будинку (спільно з інститутом кормів). 120 тисяч карбованців від нас буде уже виділено на розвиток МЖК (споруджуватимуться квартири для переселення тих сімей, котрі мешкають зараз на місці розташування майбутніх корпусів МЖК). Створено також штаб з індивідуального будівництва — персональні котеджі працівників вузу розташуються біля Луки Мелешківської, Зарванець і Якушинець.

На території інституту планується в перспективі, крім радіотехнічного, звести ще один учбовий корпус, спортивний комплекс, актовий зал. Для подальшого розвитку вузу ректорат порушує перед органами радянської влади питання про виділення ще 35—50 гектарів землі. Якщо це прохання буде задоволене, то сюди перенесеться господарська частина вузу, а її місце вивільниться для поліпшення навчальної бази.

Інститутові вкрай потрібна власна експериментально - дослідна база. Можливо, нам для цього передадуть один з невеликих заводів, а якщо ні, то доведеться влаштовувати відповідне господарство власними силами.

На засіданні ректорату був зроблений особливий наголос на тому, що до двотисячного року всі, хто сьогодні стоїть в інститутській черзі на житло, повинні обов'язково одержати нові квартири.

ДО ЗВІТУ РЕКТОРА

Наступної середи 28 грудня ректор нашого інституту І. В. Кузьмін готується звітувати на вченій раді про свою роботу за ті 12 років, відколи він керує Вінницьким політехом. Зроблено за цей час досить багато. Інститут випускає щороку 1200 інженерів, в тому числі близько ста іноземців.

ВПІ займається великою науково - дослідною роботою, об'єм якої становить 12 мільйонів карбованців. До речі, в 76 році ця цифра була в 12 разів меншою. Створена науково - дослідна частина, 4 спеціальних КБ, 6 галузевих науково-дослідних лабораторій, 3 держбюджетних наукових лабораторії.

В інституті — своя аспірантура і спеціалізована рада по захисту кандидатських дисертацій. Нинішнього року створено докторантуру і спецраду по захисту докторських дисертацій.

ВПІ має непогану матеріально - технічну базу, що розвивається, в основному, за рахунок галузей народного господарства. За дві п'ятирічки на розвиток вузу використано близько 25 мільйонів карбованців.

Окреме слово слід сказати про будівництво. За 12 років зросли втричі об'єми навчальних площ і гуртожитків, споруджено 500 квартир, з яких 305 виділено працівникам інституту.

Не раз ми ставали призерами змагання серед вузів країни, минулого року посіли третє місце і занесені в Книгу Пошани республіканського міністерства освіти і ЦК галузевої профспілки. Минулого ж року Вінницький політехнічний визнано провідним вузом країни.

Однак І. В. Кузьмін вважає, що ВПІ ще не досяг тих висот, яких йому належить досягти. У своєму наступному звіті ректор збирається подати широку програму подальшого розвитку й перебудови вузу.

Вона настільки грунтовна і об'ємна, що газета, на жаль, неспроможна викласти її навіть тезово. Хто хоче познайомитися з нею ближче, взяти участь в її обговоренні, будь ласка, приходьте на розширене засідання вченої ради, яке відбудеться 28 грудня о 14 годині 30 хвилин в аудиторії 222 ГУК.

МОРАЛЬНИЙ КЛІМАТ

СОЦІОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Ця розповідь працівників лабораторії соціологічних досліджень присвячується темі надзвичайно важливій — морально-психологічному клімату в інституті. Лиш 35 процентів опитаних визнали свої колективи дружними, згуртованими, здатними успішно розв'язувати покладені на них завдання. 32 відсотки висловили невдоволення морально-психологічною атмосферою у виробничих підрозділах.

Де у нас, так би мовити, «найтепліше»?

На кафедрах історії КПРС, російської мови, ТАМ, ТОЕ, ТТМ, АІВТ, АСУ, вищої математики, фізики. «Найпрохолодніші» стосунки між членами колективів анкетний опит виявив на кафедрах НГ і МГ, БК і А, ТК і ХСП і ОВ, ТОР, де кожний другий хотів би, щоб у них все було по-іншому.

Основною причиною конфліктів на кафедрах виробничого характеру є погана організація роботи (28%), нерівномірність розподілу функціональних завантажень (31%), виконання окремих завдань, що виходять за рамки функціональних обов'язків (37%),

На кафедрах невиробничого спрямування конфлікти спричиняє необ'єктивний розподіл моральних і матеріальних заохочень — 60%, несумлінне ставлення, пасивність окремих працівників до виконання своїх функціональних обов'язків — 35%, лакейство, догідливість...

Великої шкоди формуванню нормальних стосунків між людьми завдає грубість керівників (на це скаржаться 35% анкетованих), необ'єктивна оцінка підлеглих (24%), неувага керівника до особи ((20%).

Кожному, хто має хоч маленьку владу, обов'язково треба пам'ятати заповідь великих гуманістів Л. Толстого, М. Горького, А. Макаренка, які вчили знаходити людське в кожному з нас, як би воно не глибоко було заховане, і опиратись саме на ці позитивні якості. Від стилю, методів і авторитету керівника залежить дуже і дуже багато. 30 процентів опитаних з гіркотою визнали, що їхні керівники неспроможні налагодити роботу згідно з вимогами перебудови, 42 проценти заявили, що страждають від байдужості — на їхні просьби, запити ніхто не реагує. Тож і не дивно, що дуже багато людей свої особисті питання змушені розв'язувати на рівні ректора, інститутських парткому і профкому, або звертатись зі скаргами вище, навіть писати анонімки.

З погляду більшості найбільш сприятливим і діловим є стиль уважного ставлення до думки колективу і окремої особи, тактовного поводження, врахування індивідуальних особливостей кожного, стимулювання ініціативи... Щоб піднести морально-психологічний клімат в колективі, 40 відсотків анкетованих висловили думку про необхідність принципової, наполегливої і послідовної боротьби за перебудову кафедр, факультетів і інституту загалом. 30 процентів опитаних вважають, що для оздоровлення атмосфери потрібне корінне поліпшення індивідуальної роботи з кожним членом підрозділу. Керівництво інституту повинне звести до мінімуму кабінетний стиль і постійно йти в гущу мас, більше знаходитись на кафедрах, як центрах підготовки кадрів і перебудови. Тоді буде кращим і конкретнішим знання справжнього стану справ на місцях.

Третина анкетованих з прикрістю говорить про відсутність елементарних норм культури поведінки і вихованості в багатьох викладачів та співробітників, що теж позначається на якісному рівні нашої спільної духовності.

Поскільки розмова про моральний клімат, то працівники лабораторії соціологічних досліджень хотіли б висловити і своє зауваження. Що було найскладнішим у проведенні цієї анкети: зібрати людей і провести опит? — ні; підрахувати вручну всі відповіді на 621 анкету? — теж ні; підготувати необхідний аналіз і зробити висновки? — знову ж таки ні!

Найважче було на заключному етапі переконати керівників усіх рівнів, що їм необхідно всерйоз придивитись і використати в роботі одержані соціологічні дослідження

А це теж призводить до сумних роздумів.

М. СИНЕЛЬНИК,
Ж. ХЛИСТОВА,

ВІННИЦЯ — КЕЛЬЦЕ

ПРЯМІ ЗВ'ЯЗКИ

З Свентокшицького політехнічного інституту в Кельцях повернулась делегація ВПІ, до складу якої входили доцент Ю. А. Буренніков (керівник), професори Огородніков В. А., Філинюк М. А., кандидат технічних наук Мудрий О. М. За тиждень перебування на братній землі проведено значну роботу по налагодженню прямих зв'язків між двома вузами. Зокрема, укладено попередню угоду про науково-технічне співробітництво між кафедрами автоматики й електроніки (СПІ) та кафедрами автоматизації проектування і автоматизованих систем управління (ВПІ).

Відповідно з угодою підготовлено план роботи на 1989 рік, яким передбачається обмін стандартами, науково-технічною інформацією, спільне проведення наукових досліджень і патентування їх результатів, написання наукових статей, проведення науково-технічних конференцій, представлення зразків спільних розробок на Пловдивський міжнародний ярмарок в червні наступного року. Налагоджено контакт з міжнародною фірмою ЄХВІД Кельце, зроблено доповідь на науковому семінарі з проблем деформування металів без руйнування. Складено проект угоди про співробітництво між кафедрами обробки тиском і опору матеріалів (СПІ) й прикладної механіки і опору матеріалів (ВПІ). Угодою передбачено дослідження пластичності матеріалів на сучасних дослідних машинах і розрахунок напруженого стану в завданнях обробки тиском.

Здійснено науково-технічний контакт з СПІ і Польською Академією через лабораторію гідроприводу, що знаходиться в Кельцях. Є попередня домовленість про співробітництво в галузі дослідження і розробки багатопотокових гідроприводів. Заплановано проведення спільних досліджень і створення наукової праці на цю тему.

Голова профкому ВПІ Ю. А. Буренніков і член президії профкому В. А. Огородніков обговорили питання співробітництва з керівниками профспілок Свентокшицької політехніки. Першим результатом цього стала угода про обмін 10 путівками для співробітників ВПІ в будинках відпочинку в Закопане і для співробітників СПІ в Немирові.

Відбулась також бесіда про обмін студентськими делегаціями.

З ДІЛОВИМ ВІЗИТОМ

Минулого тижня у нашому інституті перебувала делегація польських студентів з Свентокшицького політехнічного інституту у складі Земовида Войтачека, Гжегожа Глашека, Богуслава Ушинського і Вальдемара Шимоняка. Мета візиту ділова: дальше поглиблення зв'язків між студентськими колективами, знайомство з інститутом, пошук нових форм роботи, обмін делегаціями і будівельними загонами.

І ЗНОВУ ДНД

Добровільна народна дружина... Скільки вже сказано про цю організацію народних дружинників?! Наша газета не раз порушувала це питання, але воно так і залишається відкритим, оскільки графіки виходу на чергування знову зриваються, а студенти не перестають наголошувати на своєму — це організація, що повинна бути суто добровільною. Адже так сказано в назві — ДНД, самостійна громадська організація. Зараз висувається пропозиція, щоб прикріпити її до комітету комсомолу. Думаю, що краще буде поставити питання трохи інакше.

У нас на факультеті діє оперативний комсомольський загін дружинників. Хлопці підібрані здібні, надійні. Маємо свою тренувальну кімнату. Було багато бажаючих вступити в загін, але, як уже сказано, вибирали найактивніших. ОКОД, в цілому, виправдовує себе, як організація по охороні громадського правопорядку. Чи не краще буде замінити чергування ДНД спеціалізованими оперативними загонами, котрі мають закріплену за собою територію і працюють там?

П. ГУСЛЯКОВ,
заступник секретаря комсомольської організації енергофаку.

ДЕНЬ ВІДКРИТОГО ЛИСТА

Так називалася зустріч, що відбулася в білому залі інституту минулої суботи. На запитання викладачів, науковців, співробітників відповідали перший секретар міськкому партії І. І. Сорока, голова міськради народних депутатів Ю. І. Іванов, його заступники О. П. Зверхановська та Л. М. Бурко, завідуючі відділами виконкому міськради.

НТП—виробництву

15 грудня відбулась обласна науково - технічна конференція «Шляхи підвищення використання виробничого і наукового потенціалу на автомобільних і машинобудівних підприємствах», організована кафедрою ААГ спільно з правлінням ВНТТ працівників автотранспорту і дорожнього господарства, виробничим об'єднанням «Вінницяавтотранс» і Будинком техніки.

В роботі конференції взяли участь вчені, провідні спеціалісти, студенти ВПІ, науковці Московського механічного, Краматорського індустріального інститутів, виробниче об'єднання «Вінницяавтотранс», різні АТП області.

Розглядались результати науково - дослідних робіт по підвищенню ефективності використання рухомого складу автотранспорту в плані вдосконалення технічної експлуатації автомобілів створення нових організаційно-технологічних систем підготовки до експлуатації, розробка нових технологій виготовлення і зміцнення деталей і вузлів.

Новий тип житла

Тривога виникла через пару років після того, як потужна Ладижинська ГРЕС почала давати промисловий струм. Ті ешелони вугілля, які проходять через її потужні печі, не перетворюються в ніщо, а стають шлаком і попелом. Спершу їм вистачало ярів і переярків, потім вони почали переростати в такі невластиві подільським пейзажам і краєвидам терикони, що диміли і досі димлять довкола чарівного подільського міста, отруюючи атмосферу

Це стривожило не тільки енергетиків, а буквально всіх людей. Що робити? Як позбутись цього нашестя? Невже не можна ці Монблани відходів якось утилізувати?

Думали над цим і науковці нашого інституту, зокрема, творчий колектив кафедри будівельних конструкцій та архітектури. І ось вихід знайдено. Суть проектного рішення в створенні принципового нового житлового будинку, зводити який зможе господарським способом підприємство середньої потужності. Шлаки будуть використовуватись як заповнювачі до бетону, що йде на зовнішні стіни. Збірно - монолітні системи за технічно-економічними показниками переважатимуть панельні і цегляні будинки.

Перші житлові будинки проектуються кафедрою для ДПС-18. Бажання вирішувати житлову програму спорудженням житла господарчим способом виявили також інші підприємства Вінниці. Схвальну оцінку співдружності кафедри і підприємств міста дав обласний комітет партії та міськвиконком на нараді, що відбулась в липні цього року. На нараді були присутні керівники заводів та представники проектного інституту з м. Калініна. До речі, ідея створення принципово нових типів житлового будинку, що мають назву «Тверь», належить саме цій організації. Вінничани взяли за основу ідею проекту і ведуть подальшу роботу з урахуванням місцевих можливостей.

В. СМОЛЯК,
учасник проекту.

ЦЕ ЦІКАВО

ЦЕЙ ВЕСЕЛИЙ ФІНАЛ

ФОТОРЕПОРТАЖ

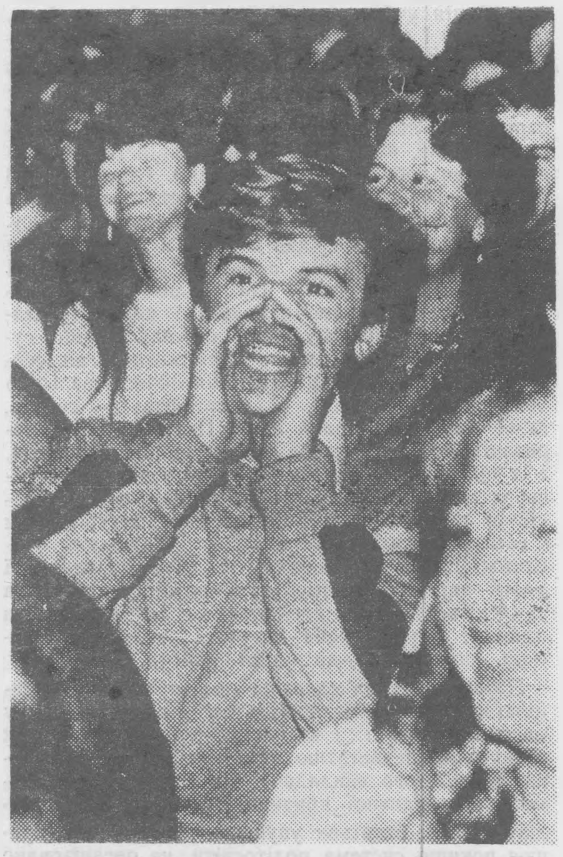

Фінал клубу кмітливих і винахідливих був по-справжньому веселим. Переповнений актовий зал вибухав то сміхом, то шквалом оплесків, то захопленими криками. Хто прийшов на цей вечір — не пошкодував. Змагалися команди від факультетів обчислювальної техніки, радіотехнічного, інженерно - будівельного.

Атмосферу вечора певною мірою передають знімки фотомайстра Леоніда Гендлера, але тільки певною... ні слів, ні оптичних засобів не вистачить, щоб передати ними абсолютно всі нюанси боротьби, важкої і виснажливої, в яку проте майже не віриш, бо найголовнішим її результатом має бути сміх. Захоплюють стиль пошуку і мислення командира кмітливих і винахідливих з радіотехнічного факультету Сергія Кузнеця (на груповому знімку, якщо дивитись зліва направо, він третій у першому ряду). Худорлявий, невисокого росту — це клубок нервів, сама експресія, динаміка і зосередженість, а коли знайдено дотепну відповідь, одразу — спалах чарівної усмішки, котра й без слів уже вабить.

Може це й не новинка, але безперечна удача фіналу, що всі три команди взяли за основу для домашнього завдання скарги трудящих до редакції газети «Вінницька правда». Журі небезпідставно визнало найбільш вдалою домашню заготовку гумористів факультету обчислювальної техніки, дружно виставивши їм найвищий бал. Цієї дотепної інтермедії, на жаль, не бачили ті, кому вона адресувалась — керівники Сокиринецького колгоспу Вінницького району. Аби вони знаходилися в залі, дійшла б до них дошкульна сатира. Певне, самі пішли б палити грубки в дитячому садку чи розкладати довкола нього навіть багаття, аби там було тепло...

Сміх — справді велика сила. Гострим словом можна зробити немало. Перепало чиновникам нашого міста, які на трафаретах трамваїв задля скорочення пишуть «Св. масив», забуваючи, що за цим зневажливим скороченням — ім'я видатного революціонера Я. Свердлова.

Просто чудово, що сміх не є самоціллю, що він випалює і бичує болі й виразки нашого життя, допомагає збуватися їх.

На жаль, перемоги не можна присудити зразу трьом. Перемога присуджується одному. Цього року найщасливішою виявилась команда радіотехнічного факультету, яку ви бачите на нижньому знімку.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БІО 03335. Зам. 5285.

Іменинник високосного

ІНТЕРВ'Ю З ДОЦЕНТОМ КАФЕДРИ РТП С. І. П'ЯТІНИМ:

7 грудня мені виповнилось 50 років, а за два дні до цього дзвонить ректор нашого інституту Іван Васильович Кузьмін: «Станіславе Івановичу! Завтра вранці сідай на поїзда і — прямо до Міністра вищої і середньої освіти УРСР товариша Пархоменка. Твій докторський диплом надійшов».

Звістка була приємною, але, вірверто кажучи, дещо несподіваною. Докторську дисертацію я захистив 17 травня і очікував, що ВАК розгляне її за традицією десь через рік або й пізніше. Виходить, що розглянули через півроку. Але, чим це пояснити — не знаю. Може, просто везучість, а, може, справді, комусь захотілося зробити людині приємне до її 50-річчя?.. Правда, день цей сильно затьмарився страшною звісткою з Вірменії. Навіть повірити важко, що радість і горе можуть стояти так близько одне від одного. Та в житті буває повсякому...

— Кажуть, що у вас багато різних винаходів.

— Маю понад 60 авторських свідоцтв. Серійно випускались 5 моїх приладів. Деякі випускаються й досі.

Моя докторська дисертація називається складно «Принципи побудови і метрологічного забезпечення вимірювальних каналів з перетворенням фазових зрушень сигналів». Готувалась вона довгих 13 років. Вся винахідницька і раціоналізаторська робота випливала з неї і випливатиме, певне, ще не один рік. А чи подобається мені моя справа, то можна й не питати... Діти, до речі, теж пішли цією ж дорогою. І син Ілля і донька Оля — обоє студенти радіотехнічного факультету в нашому інституті.

Один з кращих на Україні

РОЗПОВІДАЄ ДИРЕКТОР ЦЕНТРУ НТТМ В. М. КОСТИЛЬОВ:

13 грудня відбулась рада НТТМ ВПІ за підсумками роботи у 1988 р. Відзначено, що наш центр визнано одним з провідних серед вузів України. Йому надані розширені права.

Рік закінчуємо з істотним об'ємом виконаних робіт. На жаль, серед виконавців цих робіт лише 13 процентів студентської молоді і аспірантів. Це явно недостатньо для галузевого вузівського центру. Серед виконавців науково-дослідних розробок повинна бути щонайменше половина студентів. Тільки тоді ми могли б вважати становище нормальним.

Про центр НТТМ, його завдання і цілі знають всі працівники факультетів, комітет комсомолу, більшість кафедр і лабораторій. Чому ж тоді студент так несміливо наближається до нас?

Йому, очевидно, невідомо, що робота в складі творчих груп НТТМ дає великі практичні навики, які потім дуже знадобляться на виробництві. Крім того, що, звичайно, теж значить немало, ця робота оплачується згідно з угодою. Студентів і аспірантів до складу творчих груп на факультетах, кафедрах і лабораторіях включають керівники виконуваних робіт при укладанні договору з центром.

Для того, щоб полегшити створення творчих колективів, центр НТТМ формує картотеку «світлих умів», куди заносяться дані про можливості кожного, хто бажає працювати через центр. Ласкаво просимо до нас!

В новорічну ніч

Завтра за п'ятнадцять хвилин до Нового року на інститутському стадіоні стартує традиційний новорічний пробіг — симпатичний захід із веселою смішинкою.

Кожному добровільному учаснику, а їх набирається, як правило, 150—200 чоловік (і не тільки інститутських працівників, а всіх, хто має охоту) — треба пробігти 1988 метрів у нинішньому і 1989 — після дванадцятої години ночі, себто,. в новому році.

Сьомий рік підряд влаштовуються ці напівсерйозні пробіги. Тричі у них брав участь ректор інституту І. В. Кузьмін, двічі — колишній секретар парткому О. Д. Азаров, щоразу виводить на старт усю свою сім'ю проректор О. І. Тарануха. Приходять також керівники сусідніх з інститутом промисових підприємств.

Усе це, звичайно, відбувається на фоні ялинки, а іноді й на чолі з дідом Морозом. Після пробігу влаштовується тверезе новорічне чаювання, недороге і веселе, котре обходиться профспілці в якихось двадцять п'ять—тридцять карбованців.

Нині до учасників нашого заходу хоче приєднатись група любителів бігу зі стадіону «Локомотив». Якщо це станеться,, то завтра може започаткуватись традиція, котра переросте згодом у традицію всього міста.

В. КУЛИК,
завідуючий кафедрою фізвиховання.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 43 (327) | П'ЯТНИЦЯ, 30 грудня 1988 року. | Виходить раз на тиждень | Ціна 1 коп.

ЧЕРЕЗ ВІЙНУ...

«Дорогий бойовий друже, Броніславе!

Тебе і твою сім'ю вітаю сердечно з Новим роком! Бажаю здоров'я, щастя, радості. Ровін написав, що на 1989-й у Москві намічається зустріч однополчан. Поїдемо, Броніслав?!

Треба їхати. Жаль, пішли уже з життя Головко, Рокотов, Ісаєв, Гейко, Озаркевич...».

Отаку листівочку одержав на минулому тижні завідуючий галузевою науково - дослідною лабораторією при кафедрах автоматизованих систем управління і обчислювальної техніки Броніслав Семенович Бугорський. Людина життєрадісна, з веселим молодечим вогнем у погляді, він, мовби, погас, читаючи ці слова.

— Посипались, бачите?.. Це двадцятий — двадцять другий—двадцять третій роки... Ті, що тримали на собі війну з першого дня до останнього...

— А листівка від кого?

— Від командира моєї САУ Івана Омеляновича Суховія. Ми з ним з сорок четвертого як почали разом, так разом, видно, й закінчимо. Фронтова дружба може вмерти тільки тоді, коли ми самі помремо. Та це уже й не дружба, а якесь таке братерство, якому й пояснення нема і я не тільки зрозумів це, а й відчув по особливому вже після війни, коли був лейтенантом і поїхав за новообрацями у Єреван. Підбирав я їх там кілька днів, а скінчивши роботу, звернувся до воєнкома республіки полковника Маркіросяна;

— Товаришу воєнком! Дозвольте відлучитись. У мене тут під Єреваном в Аштораку однополчанин живе.

— Чого ж мовчав так довго?

— Не смів, товаришу воєнком.

— Добре. Продовжую тобі відрядження на тиждень...

В Аштораку жив мій брат по крові Авак Азізян.

27 серпня 1944 року в бою за Віслою попаданням фашистського снаряда в нашу САУ було вбито командира Івана Іванищева, механіка-водія Трохима Єромкіна, поранено заряджаючого Авака Азізяна. Я стріляв з гармати по німецьких танках і одного підбив. Не було мені тоді ще й вісімнадцяти. Шия в мене була тонка, як стебелина, бороди ще не голив, і, налякавшись чого-небудь, волав, бувало, не своїм голосом. І Авак теж волав тільки по-вірменськи, очі його наливались кров'ю, рухи робились хапливими, швидкими, не хотів зупинятися й на секунду, бо усяка зупинка — це пауза для страху, а робота — це страх, загнаний в гарматне жерло. За той бій мене нагородили орденом Бойового Червоного Прапора.

І от, коли я через 6 років по війні приїхав до його села і люди дізнались, що ми з ним воювали в одному танку, нас підкидали на руках. Приходили нові гості, дізнавалися, в чому річ, знову «виймали» нас з-за столу і знову підкидали: «Браття по крові — рідніші за одноутробних братів».

Шкода — рани звели Авака в могилу ще сорокалітнім, а я живу... І вже за плечима шістдесят два. Небагато, з точки зору нинішнього, мирного дня, а у війну шістдесят років здавались мені волохатою, сивою старістю. Знаєте, які думки перед боєм?

«Ось зараз ранок, ми йдемо в атаку. Усі живі, але надвечір обов'язково буде похорон, обов'язково когось уб'ють. Може, — мене? Ні, мене вбити не можуть. Я ще не жив. Мені тільки 18. Уб'ють когось іншого, але не мене»...

Егоїстичні думки, правда ж?

Але так було. І коли ти зостався жити, а попереду ніч перед наступним боєм, то це ціла вічність, за яку передумаєш все, що тільки можна — про батька, про матір, про дівчат, про хлопців... А вранці — знову: «Ні, мене не можуть вбити. Не мають права».

Всі так думали — не один я. Це було ніби заклинання, чи молитва, бо підсвідомо кожен знав, що загинути може. Правилом дурного тону вважалось, наприклад, не з'їсти НЗ, якщо його видавали. «Вб'ють, а НЗ залишиться?».

* * *

Не вбили. Віслу штурмував, Одер, Берлін, Прагу. Ордени Червоного Прапора, Вітчизняної війни, медаль «За відвагу»... В день перемоги Броніславу Бугорському не було й дев'ятнадцяти. Так він і залишився в армії, щоб відслужити в ній 37 календарних років, стати полковником, заступником командира дивізії, добросердною людиною.

— Найпам'ятніший, питаєте, за війну новий рік? З сорок третього — на сорок четвертий був сніжок, мороз, формувалися під Москвою. Запам'ятав, що дуже хотілося їсти, але норми нам ніхто не збільшив. А в ніч на 45-й дозволили нам випити наркомівську, співали «землянку», всі знали, що це буде рік Перемоги і всі без винятку хотіли зостатися живими, хоч знали, що не всі зостануться. У мене не було ніяких високих думок, я теж хотів жити і знав, що коли доля подарує мені це щастя, то постараюсь, щоб у тому житті не було порожніх днів.

В. ІВЧЕНКО.

1989

СУПУТНИК ЗДОРОВ'Я

За кілька годин до Нового року затишні жилі кімнати, холли і бездоганної чистоти лікувальні кабінети вузівського санаторію - профілакторію спорожніють, бо останній у старому році заїзд вичерпає свій оздоровчий двадцятичотириденний ресурс. Важко сказати, хто останнім з 1455 студентів, викладачів і співробітників, які тут перебували, залишить цей популярний в інституті заклад здоров'я.

Ще б пак! За підсумками суперництва серед аналогічних багатосотенних здравниць вузів країни саме наш виборов друге призове місце. Не знаю, хто «золото» дістав, але в конкурсі, в якому брали участь московські, ленінградські, київські та інші іменити вищі учбові заклади, таку оцінку здобути ой як нелегко. Тим-то і славна перемога колективу санаторію - профілакторію ВПІ.

— Де шукати витоки, дійсно, великого успіху колективу? — з таким запитанням звернувся я до головного лікаря санаторію П. П. Коби..

— Давайте, домовимося так: краще раз подивитися, ніж сто разів почути. Отже, зробимо своєрідну екскурсію по нашому профілакторію.

В цих коротких нотатках я висловлю свої особисті враження від відвідування однієї з кращих, як свідчать матеріали обстежень, вузівських здравниць. Повірте, доводилося мені відпочивати в досить престижних, так би мовити, «номенклатурних» київських, чорноморських і кавказьких санаторіях, але те, що я побачив у лівому крилі гуртожитку № 3, де три поверхи займає профілакторій, достойне, справді, вищої оцінки та ще з вагомим плюсом.

Судіть самі: в стандартних тіснуватих кімнатах вдалося розмістити аж тринадцять лікувальних кабінетів. Приміром, фізіотерапевтичний має сучасне обладнання для лікування електросном; інгаляторний, насичений приладами так, що одразу може обслужити близько двадцяти чоловік. І це на сто відпочиваючих. Мимоволі пригадуються ялтинські санаторії з їх нудними чергами до інгаляторів...

А взяти, приміром, кабінети лікувальної фізкультури, голкорефлексотерапевтичного лікування, психологічного розвантаження, стоматологічний, ванне відділення з п'ятьма видами оздоровлення... Де там тягатися фешенебельній «Лісовій поляні», що прихована від людського ока в Дарницьких лісах!

Коротше, інститут має, справді, зразковий оздоровчий комплекс. В його створення і становлення вкладено чимало сил, підприємницької ініціативи керівництва вузу, зокрема, ректора І. В. Кузьміна, Заслуженого лікаря УРСР П. П. Коби, який трудиться тут з дня заснування профілакторію в жовтні 1982 року.

Полковник медичної служби у відставці, учасник минулої війни, вихованець військово-медичної академії імені С. М. Кірова, Павло Полікарпович з допомогою колег, лікарів О. М. Чорній, Н. Й. Великої, медсестер М. К. Гладкої, Г. П. Зелінської, Я. Й. Присяжнюк, О. С. Дем'янчук, зрештою, всього згуртованого ним колективу, в якому нині нараховується чотири десятки медиків і обслуговуючого персоналу, встиг за останні роки зробити багато нововведень, що, ясна річ, і вивело профілакторій на всесоюзну першість.

Окремо скажу про їдальню. Як не говоріть, а за півтора карбованця тричі смачно і калорійно нагодувати студента чи викладача, справа не проста.

Цікавлюсь меню. «Будь ласка»,—ввічливо подає його завідуючий їдальнею В. В. Репуха. Диву даєшся, коли на оті общипані півтора ре, шефповар Я. І. Сивакова умудряється виготовити дванадцять найменувань страв, з них, до речі, три м'ясних. А калорійність? Подумати тільки — 3,5—4 тисячі одиниць. І тут немала заслуга експедитора, зав. продовольчим складом К. А. Карапетяна. Старається людина, щоб стіл був щедрим.

Я теж побував задля інтересу. Подали салат-олів'є, український борщ, чебуреки, компот. Кошторисна вартість набору страв — 47 профспілкових копійок. В уяві промайнула забруднена «столовка» десь там по центральній вінницькій вулиці з її кухонними пахощами, клубами пари і безапедяційними словами касирки: «Кладіть руб двадцять!»...

Думка всіх, хто у той день столувався, була однозначною: «Добре годують, смачно і вдосталь».

Ось такий наш санаторій - профілакторій під романтичною назвою «Супутник». Дійсно, він став надійним і справжнім супутником нашого з вами здоров'я.

Д. БОРИСОВ.

Сходження

Фінішує 1988 рік і, зібравшись у колі друзів, можна згадати найяскравіші події. Багато захоплюючих справ було в студентів і співробітників ВПІ, котрі зайняті в секції альпінізму.

За старою, доброю традицією минулі зимові канікули проходили в Карпатах. Невисокі гори дуже зручні дкя тренувань і перевірки перед сезоном альптаборів. Здійснили два лижні походи карпатськими стежками, сходження на вершини Довбушанську, Тивулю, Чорну Кльову, Братську та інші.

У травні наша секція брала участь у зборах в районі Єридагу в Дагестані. Здійснили два складних сходження, побували в Дербенті, познайомились з фортецею Нарин-Гала (там — друга за довжиною після китайської кріпосна стіна — археологи впевнені, що вона на 30 кілометрів йде в Каспійське море).

Багато радощів і вражень привозять хлопці і дівчата з подорожей у казковий світ гір. Кожен там залишає частку свого серця, знаходить щось для себе — чарівну природу, низькі зорі, неповторні зустрічі В горах Тянь-Шаню, наприклад, знайшов свою долю член нашої секції Вася Малицький. Приглянулась йому дівчина з Новосибірська. Минулої осені зіграли весілля.

Коли зажотиться літо і настає новий навчальний рік, наша секція знову разом. Поступово вичахає запал літніх вражень, заступають їх інші справи, а, в основному, скалолазання. Альпіністи продовжують тренування за будь-якої погоди, змагаються між собою. В жовтні поточного року напружена боротьба між початківцями скалолазання точилась на скелях біля водної станції «Динамо». Змагання проводились на трасах індивідуального лазання і парних гонок серед чоловіків і жінок. Наша команда дещо поступилась команді педінституту, а призові місця зайняли Олег Рябий, Василь Малицький, Вікторія Кравченко...

На обласних змаганнях домоглись успіху і виконали нормативи другого спортивного розряду зв'язка В. Гаркун — В. Малицький, в індивідуальному лазанні знову відзначився Вася Гаркун і Галя Дудкіна.

Серйозним випробуванням були змагання «Пам'яті Володимира Ареф'єва» 27 листопада. Скелі вже засипало снігом, не всім удалось пройти три траси, але перемогу нашому інституту принесли Василь Гаркун, Галя Дудкіна, Сергій Крученюк. Їм вручено перехідний кубок спортклубу «Олімп» і самовар з пам'ятним написом.

Життя в секції не затихає й на день — тренування, заняття з новачками, виїзди на улюблені скалодроми. Тренування проводяться шість разів на тиждень (обов'язкове відвідування трьох із них на вибір). Двічі на тиждень займаємося в спортзалі. Є час сауни. У неділю для бажаючих — заняття на скелях.

Від імені колективу нашої секції хочу привітати всіх туристів, альпіністів, скалолазів і тих, хто до нас ще не записався, з наступаючим Новим роком. Щирої вам радості, успіхів у навчанні і спорті.

Ірина ЧЕЛПАНОВА, випускниця факультету обчислювальної техніки.

На знімку: В. Вітюка. обід у горах.

Найвеселіший серед першокурсників

Треба зразу сказати, що це редакція бере на себе сміливість присвоїти таке звання Андрію Павлюку, а журі, яке незадовго до Нового року судило фінальну зустріч декількох команд кмітливих і винахідливих, назвало його трохи на заморський лад — містер Гумор.

Містер, то й містер, аби тільки наш, і аби справді веселий.

Ну, а тепер — ближче знайомство.

Андрій — студент факультету, обчислювальної техніки (група 3 ЕОМ-88). Йому лишень 17 років. Родом з Жмеринки. Батько — вчитель фізкультури, мати — працівник торгівлі. Школу закінчив добре — п'ять четвірок.

Чи мав до інституту якінебудь успіхи в гуморі?

— Ніяких, — каже Андрій. — А в нашу команду кмітливих і винахідливих пішов, правда, за власним бажанням: якщо є нагода посміятись, то я її не обминаю. Як так вийшло, що саме я завоював приз найвеселішого?

Мені справді було весело весь вечір. А коли вручали отого вухатого песика, з яким я на фото, то стало ще веселіше. Правда, хлопці тепер жартують: «Дивись-но. Може стати не до сміху на екзаменах, якщо трапиться викладач, котрий не розуміє гумору»...

Ну, якщо трапиться... Але хіба такі є? Не вірю. Я за характером — оптиміст.

НА ЗИМОВІ КАНІКУЛИ

Такого у нас ще не практикувалось і не пробувалось. Вперше під час зимових канікул для учнів 1—6 класів при інституті влаштовується своєрідний піонерський табір. Впродовж дванадцяти днів з 30 грудня по 10 січня тут відпочиватимуть сто дітей, чиї батьки працюють у ВПІ.

Робиться це, звичайно, для того, щоб діти не вештались цілими днями без мети і догляду, щоб канікули їхні були змістовними, цікавими й веселими.

Табір працюватиме з дев'ятої ранку до 17.00. Путівки безкоштовні. Діти забезпечуються сніданком і обідом. Вечеря і ночівля — дома.

У програмі культмасових заходів — святкова ялинка на стадіоні з карнавалом, іграми, конкурсами. Це другого січня. Передбачено також знайомство з найцікавішими кафедрами інституту, спортивні змагання «Веселі старти», прогулянки до лісу, конкурси малюнка, снігової скульптури, інсценованої пісні, екскурсії на концерти й спектаклі.

Г. АШУРОВА, завідуюча дитячим сектором клубу ВПІ.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

«За инженерные кадры»— орган парткома, ректората, профкомов, комитета ЛКСМУ Винницкого политехнического института. Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Вінниця, вул. Київська, 4. Адреса редакції: 286021, Вінниця Хмельницьке шосе 133, політехнічний інститут, кімната 0220, телефони: 4-74-17, 2-68 (внутрішній). Тираж 1500. БЮ 03340. Зам. 5347.